UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Comoediae

Terentius Afer, Publius

Lugduni, Anno Christi M.CCCC.LXXXX die vicesima octava Maij

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-132

Visual Library

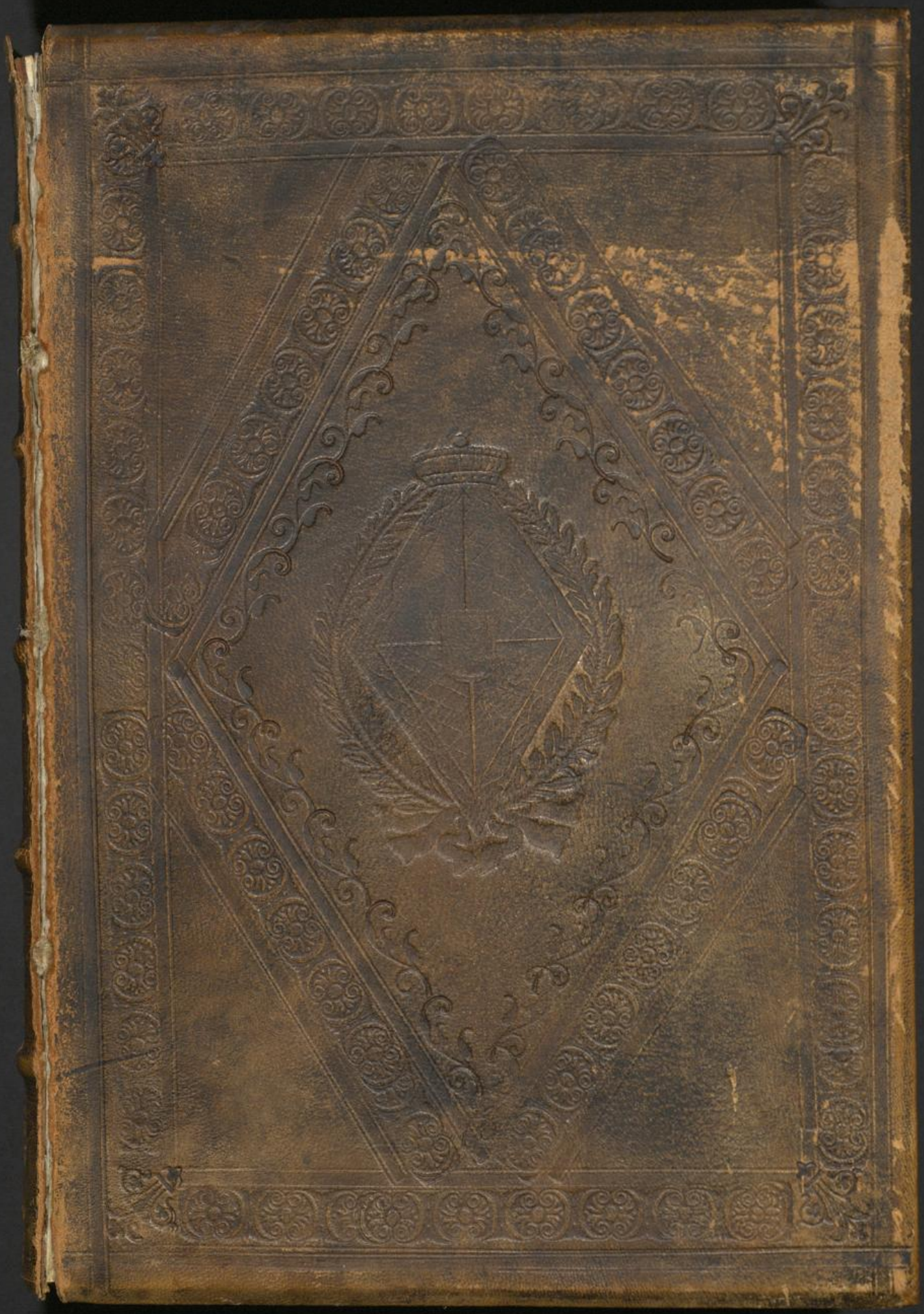

Lugduni 1490: s. letzte S.

[redacted]

Terentius cum cōmento

ex ranivibus hac est editio

[redacted]

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL

84.25 201

W 04
ZZWX 4894

¶ Persone in Andria

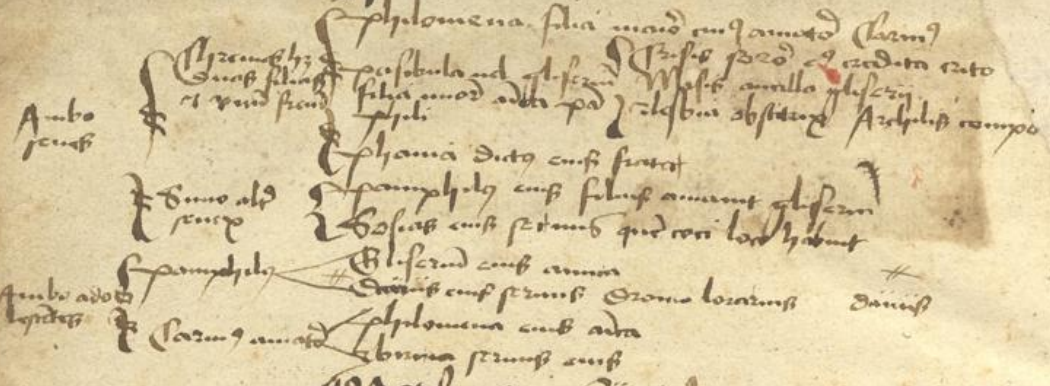

¶ Persone in Eunucho

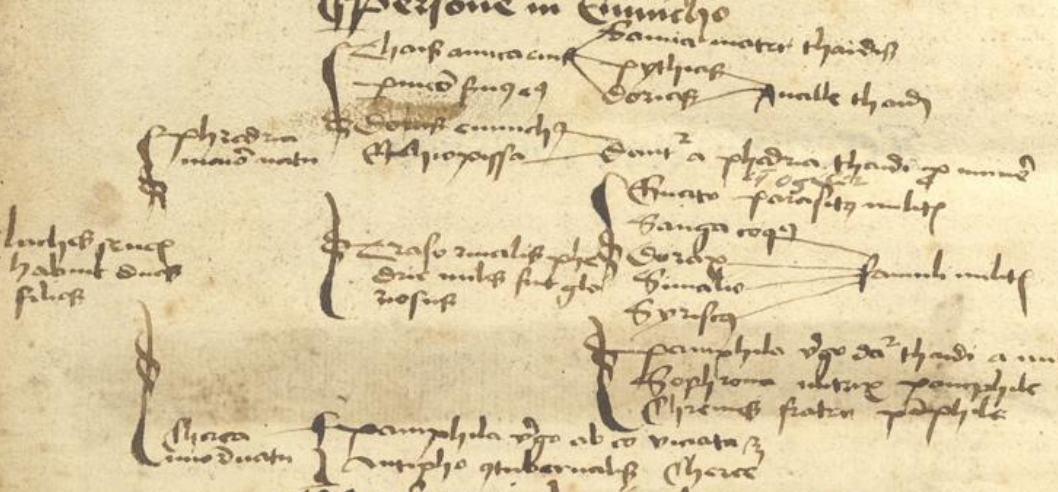

¶ Persone in heautontimorumenos

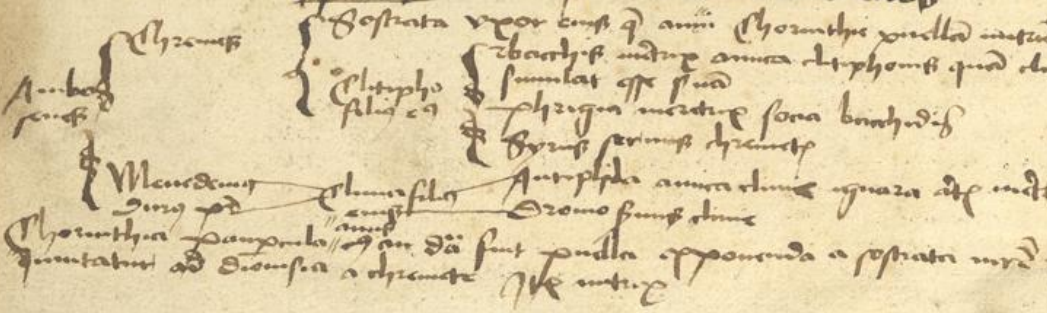

Terentii vita

Publius Terentius afer carthagine natus: seruiuit Rome Terētio Lucano senatori a quo ob ingeniū ⁊ formā nō institutus mō liberaliter sed ⁊ mature manumissus Quidā captū esse existimāt. qđ fieri nullo mō potuisse Fenestella docz cū in fine secūdi belli punici ⁊ ante initiū tertij natus est ⁊ mortuꝰ. Nec si a numidis aut getulis captus sit ad ducem Romanū ꝑuenire potuisse nullo cōmertio inter Italicos ⁊ Afros: nisi post deletam carthaginē cepto. Hic cū multis nobilibus familiariter vixit. Sz maxime cū Scipione Africano ⁊ cuz Lelio quibꝰ etiā corporis gratia cōciliatos existimat. Quod ⁊ ipm Fenestella arguit: cōtēdens vtroqz maiorē natu fuisse: q̄uis Cornelius nepos equales om̄s fuisse tradit. ⁊ Porcius suspitionē de cōsuetudine per hec faciat: dum lasciuiā nobiliū ⁊ fuscosas laudes petit dum Africani voce diuina inhiat auidis auribus: duz ad furiū se cenitare. ⁊ Leliū putat pulchrū: dum se amari ab his credit crebro in albanū rapi ad florem etatis sue ipsius sublatis rebus ad summā inopiā redactus est. Itaqz e conspectu oīuz abijt in greciā in terrā vltimā: mortuꝰ in stimphalo archadie oppido. Nichil. P. Scipio profuit nichil ei Lelius nil furius tres per idem tēpus qui agitabāt nobiles. Facillime eoꝝ ille opa: ne domū quidem habuit cōductitiā saltē vt esset quo referret obitum dñi seruulus. Scripsit comedias sex: ex quibus primā Andriā cū edilibus daret iussus ante Cerio recitare: ad cenantē quū venisset dictus est initiū quidē fabule qđ erat cōtēptiore vestitu sub sellio iuxta lectulū residens legisse: post paucos vero versus inuitatus vt accumberet cenasse vna: deinde cetera percurrisse non sine magna Cerij admiratione. ⁊ hanc autē ⁊ quīqz reliquas equaliter populo probauit. Quāuis Volcatius de enūcratione ita scribit. fumeretur ecyra sexta ex his fabula. Eunuchus quidā bis acta est. meruitqz preciū quātū nulla alia cuiusq̄ comedia videlicet Octo milia nūmuz. ꝓpterea summo quoqz titulo ascribitur. Nam adelphoꝝ principium Varro etiam prefert principio Menādri. Non obscura fama est adiutū Terentium in scriptis a Lelio ⁊ Scipione quibꝰ cū familiariter vixit. eandē ipe auxit. nūq̄ em̄ nisi leniter se tutari conatur. vt in ꝓlogo Adelphoꝝ. Nam qđ isti dicunt maliuoli homīes nobiles hunc adiutare assiduecqz vna scribere. qđ illi maledictū vehemens existimāt eaz laudē hic ducit maximā qđ illis placeat qui vobis vniuersis ⁊ populo placent. quoꝝ opera in bello in ocio in negocio suo quisqz tēpore vsus est sine supbia. Videtur autē se leniꝰ defendisse. qꝛ sciebat Lelio ⁊ Scipioni non ingratā esse hanc opinionē que tamē magis ⁊ vsqz ad posteriora tempora valuit. Q. Meminius in oratione pro se ait. P. Africanus qui a Terētio personā mutuatus que domi luserat ipse nomine illius in scenaz detulit. Nepos auctore certo comperisse se ait. E. Lelium quodam in puteolano. lr̄l. marcij admonitum ab vxore temperius vt discumberet petijsse ab ea ne interpellaretur. serius tandem ingressus tricliniū dixisse. non sepe in scribēdo magis successisse sibi. deinde rogatuz vt scripta illa proferret pronūciasse versus qui sunt in heautontimorumenon Satis pol proterue me syri ꝓmissa huc induxerunt. Satra. Terentium existimat si modo in scribendo adiutoribus indiguerit non tam Scipione ⁊ Lelio vti potuisse qui tunc adolescentuli fuere quā Sulpicio Gallo hoīe docto ⁊ qui consularibus ludis initium fecerit fabulaꝝ dādaꝝ. vel. Q. Fābio Labeone ⁊. M. Pompilio cosulari vtroqz ac poeta. Ideo ipsuz non iuues designasse qui se adiuuasse dicerentur. Sed viros quoꝝ operam ⁊ in bello ⁊ in ocio ⁊ in negocio populus sit expertus. Post editas comedias quintum atqz trigesimum egressus annum causa euitande opinionis. quia videbatur aliena pro suis edere se ꝑcipiendi grecoꝝ instituta moresqz quos ꝑinde exp̄meret in scriptis egressus est neqz ampliꝰ redijt. De morte eiꝰ Volcatius tradit. Sed vt Afer. sex populo edidit comedias iter hinc in asiā fecit. Nauim quū semel cōscendit visus nunq̄ est sic vita vacat. Q. consecius redeuntem e grecia perijsse in

mari dicit cum centū ⁊ octo fabulis cōuersis a Menādro. Ceteri mortuū esse in archadia stimphali sinu lucadie tradunt. Gn. Cor. Dolobella: Marco fuluio nobiliore cōsulibus: morbo implicitum acri dolore ac tedio amissaꝝ fabulaꝝ: quas in naui p̄miserat: ac simul fabulaꝝ quas nouas fecerat. Fuisse dicit̄ mediocri statura: gracili corpore: colore fusco. Reliquit filiam que equiti Ro. nupsit. Item hortulos .xx. iugeꝝ via Appia ad Martis villā: quo magis miror Portiū scribere. Scipio nil ꝓfuit: nihil ei Lelius: nihil Furius. Tres ꝑ idem tempus qui agitabant nobiles: facillime eoꝝ ille opera: ne domum quidem habuit cōductitiam saltem vt esset quo referret obitum domini seruulus. Hunc Afranius quidē omnibus comicis prefert: scribens in cōpitalibus. Terentio nō similem dicens quēpiam Vulcanus autem nō solum Neuio ⁊ Plauto ⁊ Cecilio: sed Liuio quoqꝫ postponit. Cicero in Limone hactenus laudat. Tu quoqꝫ qui solus lecto sermone terenti: Cōuersum expressumqꝫ latina voce Menandꝝ: In medio populis sedatis vocibus effers. Quid quod come loquens ac omnia dulcia dicens. G. Cesar. Tu quoqꝫ tam submisso dimidiate menander Poneris: ⁊ merito puri sermonis amator: Lenibus atqꝫ vtinā scriptis adiuncta foret vis: Comica vt equato virtus polleret honore Cum grecis: neqꝫ in hac despectus ꝑte iaceres Unū hoc maceror ⁊ doleo tibi deesse Terenti. Hec Suetonius trāquillus: Nam duos Terentios poetas fuisse scribit Metius: quoꝝ alter fregellanus fuerit Terentius libertus. Alter libertinus terentius afer patria de quo nunc loquimur: Scipionis fabulā edidisse Terentius Ualegius natiōe ait: he que vocant̄ fabule cuie sunt: num has qui iura populis recēsentibus dabat summo honore effect⁹ fecit fabulas? Que ab Appollodoro trāslate esse dicunt̄ comico: phormio ⁊ ecyra. Quatuor reliqne a Menandro: ex quibus magno successu: ⁊ p̄cio stetit Eunuch⁹ fabula ecyra sepe exclusa vix acta est. INICIUM Tragedie ⁊ comedie a rebus diuinis est inchoatū: quibus ꝓ fructibus vota soluētes operabant̄ antiqui. Nam incensis iam altaribus ⁊ admoto hirco id genus carminis quod sacer chorus reddebat libero patri tragedia dicebatur: vel hoc est ab hirco hoste vineaꝝ ⁊ a cantilena eius ipsius rei apud Virgiliū plena fit mentio: vel qđ hirco donabat̄ eius carminis poeta: Vel quod vter eius musti plenus solēne p̄mium cantoribus fuerat: Vel quod ora sua fecibus perlinebant scenici ante vsum personarum ab Heschilo repertum. Feces enim dicunt̄ grece ⁊ his quidem causis tragedie nomen est inuentū. At vero nōdum coactis in vrbem atheniensibus cū Apollini nomio i. pastoꝝ vicinorum ve presidi deo cōstructis aris in honorem diuine rei: circum attice vicos: villas pagos: ⁊ cōpita festum carmen solenniter cantarent orta est. Comedia qđ est comessatum ire cantantes: quod apponitis solenni die: vel amatorie lasciuientibus choris comicis nō absurdum est. Itaqꝫ vt rerum ita etiam temporum ipsoꝝ cepto ordine tragedia primo ꝓlata esse cognoscitur. Nam vt ab incultu ⁊ feris moribus paulatim ꝑuentum est ad mansuetudinem: vrbesqꝫ sunt cōdite: ita mitior atqꝫ otiosa ꝓcessit. Ita res tragice longe ante comicas inuente q̄uis retro prisca voluentibus reperiatur. Thespis tragedie primus inuentor: ⁊ comedie veteris pater Eupolis cum Cratino Aristophaneqꝫ esse credat̄. Homerus tamē qui fere omnis poetice largissimus fons est: etiam his carminibus exempla p̄buit: ⁊ velut quadam suoꝝ operꝝ lege p̄scripsit: qui iliadē instar tragedie: odysseam ad imaginē comedie fecisse monstrat̄. Naꝫ post illius tale tantūqꝫ documentū ab ingeniosissimis imitatoribus ⁊ digesta sunt in ordinem: ⁊ diuisa sunt ea que etiā tum temere scribebant̄ adhuc impolita: atqꝫ in ipsis rudimentis: haud quāquā vt postea facta sunt decora atqꝫ lenia: adeo vt ea ꝓpria de tragedia dicenda sunt. De titulo ꝓpositi operis siue instantis in alia tēpora differamus: ⁊ de his fabulis iam loquamur quas Terentius imitatus est. Postq̄ demonstrāde originis causa de vtriusqꝫ generis initio diximus: quod necesse est iam dicamus. Comedia fere vetus vt ipsa quoqꝫ olim tragedia simplex carmen: quēadmodum iam diximus fuit: quod chorus circa aras fumantes nunc spaciatus: nunc reuoluens gyros cū tybicine cōcinebat. Sed primo vna ꝑsona subducta est cantoribus: que respōdēs alternis choro locupletauit: Varia-

uitq; rem musicam: tum altera: tum tertia: ⁊ ad postremum crescente numero p actores diuersos: persone: palle: cothurni: socci: ⁊ ceteri ornatus atq; insignia scenicoꝝ reperta: ⁊ ad hoc vnicuiq; suus habitus: ⁊ ad vltimum qui primaꝝ partium: qui secundarum ⁊ tertiaꝝ quartiq; loci atq; quintarū actores essent distributa ⁊ diuisa quinta partita acta est tota fabula: que tamen in ipsis ortus sui velut quibusdaꝫ incunabulis ⁊ vix dum incipiens

dicta est archea. Idcirco quia nobis parumper cognitis vitijs

aut quia mest in ea velut hystoria fides vere narrationis: ⁊ denominatio omnium de quibus libere describebatur. Etsi per priscos poetas nō vt penitus ficta argumenta: sed res geste a ciuibus palā tum eoꝝ sepe qui gesserant noīe decantabant: Ideo ipsa suo tempore moribus multū pfuit ciuitatis: cū vnusquisq; caueret culpa ne spectaculo exteris extitisset: ⁊ domestico pbro. Sed cum poete abuti licentius stilo ⁊ passim ledere ex libidine cepissent plures bonos: ne quisq; in altez carmē infamie poneret: lata lege sanxerunt. Et hinc deinde aliud genus fabule satyra sumpsit exordium: que a satyris [quos ilotos semp ac petulantes deos scimus esse] vocitata est. Et si aliunde nomen prauc putāt alij: hec que satyra dicit ciusmodi fuit: vt in ea q̄uis duro ⁊ veluti aggresti modo de vitijs ciuium: tamē sine vllo pp̄rij nominis titulo carmen esset. Quod item genus comedie multis obfuit poetis: quū in suspitiōem potentibus ciuibus venissent: illoꝝ facta rescripsisse in peius ac deformasse genus stilo carminis: quod primo Lucilius nouo cōscripsit modo: vt poesim inde feciſſet. i. vnius carminis plures libros. hoc igit quod supra diximus malo co

acti omittere satyram aliud genus carminis hoc est nouam co

mediā reperiere poete que argumento cōmuni magis: ⁊ generaliter ad omnes hoīes qui mediocribus fortunis agunt pertineret: ⁊ minus amaritudinis spectatoribus: ⁊ eadē opera multū delectationis afferret. Lōcinna argumento: cōsuetudine cōgrua: vtilis sentētijs: grata salubs: apta metro. Ut dicit superiores ille suis queq; celebrabant auctoribus: ita hec

Quum multoꝝ ante hac postea tum pcipue

Menandri Terentijq; est: de qua cū multa dicenda sint sat erit: tamen velut admonendi lectoris causa quid de arte comica veterum chartis cōtinetur exponere. Comedia vetus vt ab initio chorus fuit: paulatimq; personaꝝ numero in quinq; actus pcessit: ita paulatiz velut attrito atq; extenuato choro ad nouam comediā sic peruenit: vt in ea nō modo nō inducat chorus: sed ne locus quidam vllus iam relinquat choro. Nam postq; ocioso tēpore fastidiosior spectator effectus est: tunc cū ad actores ab auctoribus fabula transibat: cum surgere ⁊ abire cepisset admonuit poetas primo qui dem choros locum eis relinquentes vt Menander fecit hac de causa: nō vt alij existima vt. Alij in prosceniōe locū quidem reliquerunt: quod latini fecerunt Comici: vnde apud illos dirimere actus quinq; partitos difficile est: Cū etiam greci plogos nō habent more nostroꝝ quos latini habent. Deinde

et deos argumētis narrandis machinatos. Cete

ri latini instar greciꝝ habent Terentius nō habet ad hoc pstatica psopa: ⁊ personas extra argumentum accersitas nō facile ceteri habent: quibus Terentius sepe vtitur: vt per haz inductiones facile pateat argumentum. Ueteres ⁊ si ipsi quoq; in metris negligētius vsi sunt iambici versus duntaxat in secundo ⁊ quarto loco: tamen a Terentio vincunt resolutione huius metri quātum cōminuti potest ad imaginem prose orationis: tum personaz leges circa habitum etatem: officium: partes agendi nemo diligentius Terentio custodiuit: quin etiam solus ausus est in fictis argumentis quum fidem veritatis assequeretur: etiam cōtra prescripta comica meretrices interdum nō malas introducere: quibus tamen cur bone sint: ⁊ voluptas per ipsum ⁊ causa nō desit: hec quum artificiosissima Terentius fecerit: tum illud est admirandum quod ⁊ morem retinuit vt comediam scriberet: ⁊ tempe rauit affectū ne in tragediam transiliret. quod cum alijs rebus minime obtentuz ⁊ a Plauto ⁊ ab Afranio ⁊ Accio ⁊ multis fere magnis comicis inuenimus. illud quoq; in terentianas virtutes mirabile: quod eius fabule eo sunt temperamento: vt neq; extumescant ad tragicam celsitudinez: neq; abijciant ad hystrionicam. Adde quod nihil abstrusum ab eo

ponitur aut quod ab hystoricis requirendum sit: quod sepius Plautus facit ⁊ eo est obscurior in pluribus locis. Adde quod argumēti ac stili ita attente memor est vt nusq̄ claudicarit aut errauerit que obesse potuerunt. tum quod media primis atq; postremis ita nexuit. vt nihil additum alteri sed ap[illegible] ⁊ ex se totum ⁊ vno corpore videatur esse cōpositum. Illud quoq; mirabile in eo primo quod nō ita miscet personas quatuor vt obscura sit earum distinctio. Et item quod nihil ad populum facit actorem velut ex tragedia loqui quod vitium Plauti frequentissimum est. illud etiam inter ceteras eius laude dignum videtur q̄ locupletiora argumenta ⁊ duplicibus negocijs delegerit ad scribendum. nam excepta ecyra in qua scribit Amphili amorē cetere quinque binos adolescentulos habent. illud vero tenendum est ne latinos multa fabularū genera potuisse. ⁊ vt togatas a Scenicis atq; argumentis latinis p̄teratas ad dignitatem personarum tragicarum ⁊ latina hystoria. Atellanas a ciuitate campanie vbi acta te sunt plurime. Rhyntonicas ab actoris nomine. Tabernarias ab humilitate argumenti et stili. Mimos ab diuturna imitatione vilium rerum ⁊ leuium personarum. Inter tragediam autem ⁊ comediam tum multa tum in primis hoc distat: q̄ in comedia mediocres fortune hominum: parui impetus: periculaq; letiq; sunt exitus actionum. At in tragedia omnia cōtraria: ingentes persone: magni timores: exitus funesti habentur: ⁊ illic turbulēta prima: tranquilla vltima. In tragedia cōtrario ordine res aguntur: tum quod in tragedia fugienda vita: in comedia capessenda exprimitur. Postremo q̄ omnis comedia de fictis est argumentis. Tragedia sepe de hystorica fide petitur. Latine fabule primo a Liuio Andronico scripte sunt ad cunctas res: etiam cum recentius idem poeta ⁊ actor fabularū suarum fuisset. Comedie autem motorie sunt: aut statarie aut mixte: motorie turbulente: statarie quietiores: mixte ex vtroq; actu cōsistentes. Comedia per quatuor partes diuiditur: Prologum: Protheſim: Epitasin: Catastrophen. Prologus est velut p̄fatio quedaz fabule: in quo solo licet p̄eter argumentum aliquid ad populum: vel ex poete: vel ex ipsius fabule: vel ex actoris cōmodo loqui. Protheſis primus est actus initiumq; dragmatis: Epitasis incrementum p̄cessusq; turbarum: ac totius vt ita dixerim modus erroris. Catastrophe cōuersio rerum est ad iocundos exitus patefacta cunctis cognitione gestorum. Comedia est fabula diuersa constituta cōtinens affectum ciuilium ac priuatorum: qua discitur quid sit inuitabile: quid contra euitandum: hanc greci sic diffiniere Comediam esse Cicero ait imitationem vite: speculum cōsuetudinis: imaginem veritatis: Comedie autem more antiquo dicte: quia in vicis huiusmodi carmina initio agebantur apud grecos: vt in Italia compitalicis ludicris admixto pnunciationis modulo quo dum actus cōmutantur populus detinebatur: Aut hoc est ab actu vite hominum qui in vicis habitabant ob mediocritatem fortunarum non in aulis regijs: vt sunt persone tragice. Comedia vero quia poema sub imitatione vite atq; similitudine cōpositum in gestu ⁊ pnunciatione consistit. Comedia apud grecos dubium est quis inuenerit primus apud latinos certum est: ⁊ Comediam ⁊ Tragediam: ⁊ Togatam primo Liuium Andronicum reperisse: qui ait Comediam esse quotidiane vite speculum: nec iniuria. Nam vt intenti speculo veritatis lineamenta facile per imagines colligimus: ita lectione comedie imitationem vite consuetudinisq; non egerrime animaduertimus. Huius autem originis ratio ab exteris ciuitatibus moribusq; puenit. Athenienses nanq; atticam custodientes elegantiam cum vellent male viuentes notare in vicos ⁊ cōpita ex omnibus locis leti alacresq; veniebant: ibiq; cum hominibus singulorum vitia publicabant: vnde nomen compositum vt comedia vocaretur. hec autem carmina primitus in pratis mollibus agebantur: nec decrant premia quibus ad scribendum doctorum, puocarentur ingenia: sed et actoribus munera offerebantur: quo libentius iocundo vocis flexu ad dulcedinem cōmendationis verterentur. Caper vanq; p dono is dabatur: quia vitibus noxiū animal habebatur: a quo etiam tragedie nomen exortū est. Nōnulli autez ex amurca olei fece: que est

humor aquatilis tragediam dici vocariq; maluerunt: qui ludi quuz per artifices in honorem liberi patris agerentur. etiam ipsi comediarũ tragediarũq; scriptores huius deivelut presens numen colere venerariq; ceperunt: cuius rei ꝓbabilis ratio extitit. Ita eñ carmĩa inchoata preferebantur. vt per ea laudes eius ⁊ facta gloriosa celebrari proferriq; constaret: tum paulatim fama huius artis increbuit. Thespis autem primus hec scripta in oĩum noticiam protulit. postea eschylus secutus prioris exemplum publicauit de quibus ita Horatius in arte poetica loquitur. Ignotum tragice genus inuenisse camene Dicitur ⁊ plaustris inuexisse poemata thespis. Que canerent agerentq; peruncti fecibus ora. Post hunc ꝑsone palleq; reptor honeste eschylus ⁊ modicis intrauit pulpita tignis. et docuit magnũq; loqui nitiq; cothurno. Successit vetus his comedia non sine multa Laude. sed inviciũ libertas excidit ⁊ vim. Dignam lege regi lex est accepta chorusq;. Turpiter obticuit sublato iure nocẽdi. Nil intentatũ nostri liquere poete. Nec minimũ meruere decus vestigia greca. Ausi deserere ⁊ celebrare domestica facta. Uel qui pretextas vel qui docuere togatas.

Fabula generale nomen est. eius due prime partes sunt tragedia ⁊ comedia. Si latina argumentatio sic pretextata dicitur. Comedia autẽ multas species habet. aut eñ palliata ẽ aut togata aut tabernaria aut attellana aut mimm⁹ aut rhynthonica aut planipedia. Planipedia autẽ dicta ob humilitatẽ argumenti eius ac vilitatez actoꝝ qui non cothurno aut socco vtuntur in sena aut pulpito: sed plano pede. vel ideo ꝙ non ea negocia continet que personaꝝ in turribus aut in cenaculis habitantiuz sunt: sed in plano ⁊ humili loco. Personati primi egisse dicuntur comediam Cincius ⁊ Faliscus. Tragediam Minutius ⁊ Prothonius. Omniũ autez comediaꝝ scripta ex quattuor rebus oĩno sumũtur: nomine: loco facto: euẽtu. Nomine vt phormio ecyra gurgulio epidicus. Loco vt andria leucadia brundusina. Facto vt eunuchus asinaria captiui. Euentu cõmorientes crimen heautontimorumenon. Comediarum forme sunt tres palliate grecum habitum referentes: quas nõnulli tabernarias vocant Togate iuxta formam ꝑsonaꝝ habitũ togatũ desiderantes. Attellane salibus ⁊ iocis cõposite que in se non habent nisi vetustam elegãtiam. Comedia autez diuiditur in quattuor partes Prologum Prothesin Epithasin Catastrophen. Prologus est prima dictio a grecis dicta id est antecedens veram fabule cõpositionẽ. elocutio eius species quattuor sunt Commẽdatitius qua fabula vl' poeta cõmendatur Relatiuus quo aut aduersario maledicta aut gratie populo referuntur

Argumentatiuus fabule argumentũ exponens Mixtus oĩa hec in se cõtinens. Inter prologum ⁊ prologiũ quidam hoc interesse voluerunt. qꝛ ꝓlogus est vbi poeta excusatur aut fabula cõmendatur. Prologium autem est quũ tantum de argumento deducitur. Prothesis est primus actus fabule: quo pars argumenti explicatur pars reticetur ad populi expectationem tenendam. Epithasis inuolutio argumenti cuius elegantia cõnectitur. Catastrophe explicatio fabule per quam euentus eius approbat In plerisq; fabulis ipsaꝝ nomina ꝓpria ponebantur quam poetaꝝ: in nõnullis poetaruz quam fabularum: cuius moris diuersitatem antiquitas probat. Nam quũ primum aliqui fabulas ederent ipsarum nomina pronũciabantur antequam Poete pronũciaretur: ne aliqua inuidia a scribendo deterreri posset. Cum autem per editionem multarum poete iam esset auctoritas acquisita: rursus priora poetarum nomina proferebantur vt per ipsorum vocabula fabulis attentio acquireretur. Actas diuersis ludis manifestum est inscribi. Nam ludorum quattuor sunt species: quos curules ediles munere publico curant. Megalenses magnis dijs consecrati quos greci appellant. Funebres ad retinendum populum instituti dum pompa funeri decreta in honorem patricij viri plene instruitur. Plebei qui pro salute plebis ludũtur: appollinares appollini consecrati. In scena due are poni solebãt dextra liberi: sinistra

tius dei cui ludi fiebant. Unde Terentius in Andria ait. Exara sume verbenas. Hinc Ulyxem palliatum semp inducunt siue q aliquando insaniam simulauit. quo tempore tectum esse volunt: ne agnitus cogeretur in bella prodire. seu ob singularem sapientiam qua tectus munitusq plurimū socijs profuit. Huius em̄ virtutis erat anium semp decipiētis ingenium. Nōnulli ithace incolas sicut locros palliatas fuisse cōmemorāt Achillis siue neoptholemi psone dyademata habent: q̄uis regalia sceptra nunq̄ tenuerint: cuius argumēti probatio talis inducitur q nunq̄ cum reliqua grecie iuuentute ad gerēda cum troianis bella sacramenta cōiurationis inierunt nec vnq̄ sub agamennonis imperio fuerunt. Comicis senibus candidus vestitus inducitur: quod is antiquissim⁹ fuisse memoratur. Adolescentulis discolor attribuitur. Serui comici amictu exiguo contegunt̄: pauptatis antique gratia vel quo expeditiores agant. Parasiti cum in tortis pallijs veniūt: leto vestitus cādidus erumnoso absoletus: purpureus diuiti pauperi phoniceus datur. Militi clamis purpurea puelle habitus peregrinus inducitur: leno pallio varij coloris vtitur. Meretrici ob auariciam luteum datur. Syrmata dicta sunt ab eo q trahūtur que res ob scenicam luxuriam instituta est. Eadem in luctuosis psonis incuriā sui p negligentiā significāt. Aulea quoq in scena ī terra sternūtur: qd̄ pictus ornatus erat ex attaliqua regia romāvsq p latus est. pro quibus suppara'etas posterior accepit. Est autē minutū veluz qd̄ populo obsistit dum fabulaꝝ actus cōmutantur de vmbra histriones pnūciabant. Cantica vero tēperabātur modis non a poeta. sed a perito artis musice factis. Neq em̄ oīa ijsdez modis in vno cantico agebantur. sed sepe mutatis vt significant qui tres numeros. in comedijs ponunt que tres cōtinent mutatos modos cantici illius. qui hmōi modos faciebant. Nomē in principio fabule ⁊ scriptoris ⁊ actoris supponebāt. hmōi adeo carmīa ad tibias fiebāt vt his auditis multi ex populo ante discerēt q̄ fabulam acti scenici essent oīno spectatoribus ipsis antecedentes titulus pronūciaretur. Agebantur autē tibijs paribus aut imparibus: ⁊ dextris aut sinistris. Dextre autē tibie sua grauitate seriem dictionēq comedie pronunciabant. Sinistre ⁊ serrane acuminis leuitate ⁊ iocum in comedia ostendebant. Ubi autē dextra sinistra fabula inscribebatur. mixtim ioci ⁊ grauitates denūciabantur. Poeta cum primū animū ad scribendū appulit. Comedia andria cum palliata sit fabula de loco nomen accepit. ⁊ a Menandro prius ⁊ nunc ab ipso Terentio qui cum de Chriside loqueretur sic ait. Hei vereor nequit andria apportet mali. ⁊ hoc cōmune vocabulū est. ⁊ in greca ⁊ in latina lingua hec maiori ex pte motoria est Continetq actus amatoꝝ adolescētiuz ex partibus patrū prioꝝ callidi serui: astute ancille serue senes: adolescentule liberales. In hac prime partes senis Simonis sunt secūde Daui tertie Eremetis ⁊ deinceps reliquorū prologus in hac acer inducitur ⁊ in aduersarios nō mediocriter aspiratur. sed tamē id subtiliter fit vt oīa lacessitus facere videat̄ ac dicere. hic prothesis subtilis: epitasis tumultuosa: catastrophe penetragica. ⁊ tamē repente ex his turbis in tranq̄llū peruenit. Hec prima acta est ludis megalensibus Marco fuluio edilibus ⁊. M. glabrionie. Q. minutio Valerio currulibus egerūt. L. Attilius latinus prenestinus. ⁊. L. ambiuius turpio modos fecit Flaccus claudij tibijs parib⁹ dextris ⁊ sinistris: et est tota greca edita. M. marcello ⁊ Sulpitio cōsulibus pronūciataq est Andria Terentij ob incognitū adhuc nomen poete ⁊ minoris apud populū auctoritatis ac meriti. De verbis auctenticis lepide distincta est ⁊ successu aspecta prospero hortamento poete fuit ad alias conscribendas. Initium autem id est aduenticiā personaz recepit Sosie propter euoluendam argumenti obscuritatem psonam autē protatica ea intelligitur que semel inducta in principio fabule in nullis deinceps fabule partibus adhibetur. Ad notādū sane puellarum liberalium nullaz orationem in proscenio induci in Comedia palliata preter inuocationem Junonis lucine que ⁊ ipsa quoq post scenam fieri solet.

Vremes Atticus pater Passibule t philomene cuz ex his duabus se passibulā pdidisse fallo crederet relictā athenis.nec visaz postea multo tempoze tanq̄ vnicā sibi putabat Philomenā quā Carinus adolescens atheniensis adamabat vnice.t eam sibi petebat vxoreꝫ Sed pater eam Pamphilo cuidam Simonis filio vltro desponderat.qui Pamphilus econtra sozorem Crisidis ac peregrinam tum creditam Passibulaz supradictam: alteram Chremetis filiam sub nomine Glycerij latenter sic amauit vt ex ea filium susceperisset inscio patre qua re intellecta cōmotus Simo pater Pamphili: tum per falsas nuptias tēptat animū Pamphili multis dolis a Dauo ipso deluditur seruo periculoqꝫ Charini t Pamphili motus errez in fabulis qui vsqꝫ ad eum finem ductus est: dum athenas veniens ad andro quidam Critozem aperiat. t nodum fabule soluat. per quem agnita passibula recipitur a parentibus t traditur Pamphilo amanti. Philomena vero Charino desponsetur t traditur exoptanti: Perspecto argumēto scire debemus hanc esse virtutem poeticam. vt a nouissimis argumentū rebus incipiens initium fabule t originē narratiue reddat spectatozibus. auctoreꝫq̄ presentem sibi exhibeat vbi finis est fabule. hūc essi ordinem t circulum poetice artis vel virtutis non modo secuti sunt tragici comiciqꝫ auctor es. sed Homerus etiam t Virgilius tenuerunt diuisionem actuum in latinis fabulis internoscere difficile est: causam iam dudum demonstrauimus. Unde autem aut quo modo q̄nis egre tamen intelligi distinguiqꝫ possint est operepretium dicere: Principio dicendum est nullam personaz egressam quinquies vltra exire posse. Sed illa re plerūqꝫ decipimur qō personam cum tacuerit egressaz falso putamus. que nihilomin⁹ in pscenio tacens loquendi tempus expectat. Est igitur attente animaduertendū vbi t quādo scena vacua sit ob oibus psonis. vt in ea chorus vel ubicen audiri possit qō cum viderim⁹ ibi actuz esse finitum debemus agnoscere. Confundit sepe lectorem id quod psona in superiori scena desinens t in proxima incipiens loqui non intelligitur ingressa: quod experiētes ipsaz fictam diiudicāt de re publica ac tempoꝛ quātitate. potest em̄ fieri vt ingressa sit ac egressa q̄ prauе credimus de proscenio non recessisse. posse autē quinto egredi personaz non et necesse cē dicim⁹. vt appareat vltra exire non posse. In tragedia t parcius exire t solere pariter t licere: Primus actus in andria narrationem Simonis apud Sosiam continet argumenti quod populus ac occasione perdiscit: mox querelam apud se. Daui de domino t eiusdem cum domino verba: t rursus eiusdem serui deliberationē quid rerum gerat. Secundi actus sunt Charini verba. Primo cum Birria seruo t post cum ipso Pamphilo de nuptijs Pamphili sermo cuz patre dolo consentientis in nuptijs. Birrie verba. Dauicalida oratio aduersum senem. Tercio actui hec attribuūtur Misidis cum obstetrice colloq̄um Dauo ac Simone audientibus: partus Glycerij suspectus seni t Daui apud eū fraudulēta sermocinatio: Simonis verba cum Chremete de nuptijs Daui perturbatio ac Pamphili. Quartum actum per hec intelligimus. prima Charini verba sunt indignantis velut fidem sibi non seruatam a Pamphilo tum Misidis verba apud Pamphilum eiusdemqꝫ questus Daui administrato doli aduersus Chremetem. In quinto actu simonis t Chremetis prope iurgium disputatio: tum detectio fallatiaruz Daui: tum indignatio patris aduersus filium: tum Critonis interuentus t per eum cognitis rebus in tranquillam rem acta: ducentibus voces quas concupiuerunt Pamphilo t Charino. Illud non cōmouere nos debet quod in horū actum distinctione videntur de proscenio non discessisse persone quedam sed tenere debemus ideo Terentium vicinitatis mentionem fecisse in principio vt modico receptu t adesse t abesse personam intelligamus. nihil ergo secus factuz est ab antiquis: qui ad hunc modum terentianas fabulas diuiserunt.

Publij Terentij afri poete
comici andrie argumentū.

Vrozem falso creditam meretricule
Benere andrie glycerium viciauit pamphilus:
Grauidaq; facta dat fidem vxorem sibi
Sore hanc.nam aliam pater ei desponderat
Gnatam chremetis:atq; vt amorem cōperit:
Simulat futuras nuptias:cupiens suus
Quid haberet animi filius cognoscere:
Baui suasu non repugnat pamphilus:
Sed ex glycerio natum vt vidit puerulum
Chremes recusat nuptias:generum abdicat.
Ddor filiam glycerium insperato agnitam
Hanc pamphilo dat aliam charino conugem.

Caelij Bonati grammatici clarissimi in Ter. P. Terentij afri comedias examinata interpretatio

Poeta quum primū animum ad scribendū appulit. Principiū factū est a cōmendatione psone: q pudens: q honestus: q prudēs Terentius: t honore maiore poetam potius q̄ Terentium dixit: vt illum hoc ipso noīe de quo laborat ornaret Poeta cū p̄mū animū ad scribēdū appulit Omnis huius plogi intentio hoc agit: vt nouo poete vemā paret: et veteri odium: t vt q̄ maxime nō destū. mīme q̄ errantem Terentiū p̄bet: Poeta quum primū animū ad scribendū appulit. Jam meritū poete dedit poetā eundem dicendo. t ab aīo eius quē defendit. Poeta quū primū ad scribendū appulit. Dēsus est hic, ppositerat quidē poeta noster vt in plogis argumēta narraret. sed hoc imputat Lucio Lauinio aduersario qui eum facere nō permisit quod, ppositerat maledictis suis ad respondendū eundem, puocās. Appulit. appellere, ppue dicit cum ex pelago aut freto quis ad littus accesserit. Virgilius. Hinc me digressum vestris deus appulit oris: P. appulit in secunda lectiōe appulit fuit. sed appulit magis. vt Terētius. Nam postea sic animū ad vxorem appulit. Jd sibi negocij. modo, p molestia t cura nō labore. Populo vt placerent vt ne nō significat modo nō est cōiunctio vt placerent. Quas fecisset. ad fecisset retulit fabulas nō ad placerent. t est figura sileptis. Quas fecisset fabulas bene. fecisset nō scripsisset. Unde poete a faciendo dicti sunt Sic Virgilius: Pollio t ipse facit noua carmina. Uel aliter. Sic Virgilius. Maior rei mihi nascitur ordo. Maius opus moueo. Non eīm hoc se legisse dicit. sed quasi ex ordine ipso natū sibi esse intelligit. qō credimus plerūq; falsum. quod intelligimus certū est. Aliter autem cōtra significat. vt Dijs aliter visum est. Uel aliter euenire multo intelligit. adeo nec p̄parauerat nec intenderat quenq̄ ledere vt spe falsus lacessituſq; hoc faciat. Opera abutit. Utimur fructibus rei que ab amantibus sa luo vsu nobis subministrat. Abutimur quando deperdimus t rem t fructum. Nam vsui est ager domus. abusui vinū. oleum. t cetera hmōi. Cicero. Non debet inquit ea mulier cui vir bonor suor vsumfructū legauit cellis vinarijs plenis relictis putare id ad se pertinere. Usus eīm nō abusus legatus est ea inter se sunt cōtraria hoc in topicis habet. Non qui argumentū narret. quod vere, plogi est officiū. Qui, p vt. qui ergo modo nō est, pnomen. Sed qui maliuoli veteris poete. Primū a natura maliuoli. deinde a tēpore vel ab inuidia veteris a signo emulatiōis poete. Uetus plerūq; refertur ad laudez interdū ad vituperatiōem vt hic t alibi. Uetus veternosus senex. veteris, p carnosi t quasi rancidi posuit. atq; idēo maliuoli nō criminibus sed maledictis. Quid aūt inter maledictū t crimē interfit docet Cicero in tusculanis. Ueteris ratio inuidie Poete causa insecutiōis. Maledictis criminatio aduersarij Ueris poete maledictis rīdeat. q̄ senex Luscus edebat fabulas adolescētulo tūc Terētio, t elegāter maliuoli maledictis veris p̄mēdatio poete

Appellere. Virgil'.

Sylepsis: Poete Virgil'.

Uti t abuti

Cicero.

Qui, pro

Uetus'.

Andrie prologus.

Poeta quū primū animū ad scribendū
Appulit: id sibi negocij credidit solū
Dari: populo vt placerēt quas fecisset
Fabulas. vex aliter euenire multo
Intelligit. nā i scribūdis plogis opa
Abutitur. nō qui argumentum narret:
Sz qui maliuoli veteris poete maledictis rīdeat.

a persona aduersarij Respōdeat. excusatio respōdentis quod nō obsistat sed rñdeat. Nunc
Uitupare quā rem: quā qualem. Uitio dent vituperēt: culpēt. Uituperare est mala vitio dare ⁊ etiā
bona. Nūc quā rem vitio dent: Utꝝ nūc animaduertite: an nūc vitio dent: ⁊ oratorie quasi
Uirgil. multa facit cū vnū supradixerit: vt Uirg. Desiste malū cōmittere teucris. Queso: ꝑpositio
Queso. est. Aduertite legit ⁊ attendite: vnde manifestū est ⁊ aduertite ⁊ attēdite nō esse plenū nisi
addideris animū. Menander facit andriā: ⁊ perinthiā: narratio est: ⁊ ꝓprie facit. scribit eñ Terētius q̄ verba adhibet tm̄ facit Menāder qui etiaꝫ argumentuꝫ cōponit: sed sepe ad laudē Terētij fecit ab eo qđ eas trāstulit Utrāuis: prima scena perinthie pe-

Nunc quā rem vitio dent queso animūaduertite:
Menander fecit andriam ⁊ perinthiam.
Qui vtranuis recte norit: ambas nouerit.
Non ita dissimili sunt argumento: sed tamen
Dissimili oratione sunt facte: ac stilo.
Que cōuenere in andriam ex perinthia
Fatetur transtulisse: atq; vsum ꝓ suis:
Id isti vituperant factum: atq; in eo disputant
Contaminari nō decere fabulas.
Faciunt ne intelligendo vt nihil intelligant.
Qui quum hūc accusant: neuium plautū ennium
Accusant: quos hic noster auctores habet:

ijsdē verbis quibus andria scripta est: cetera dissimilia sunt: exceptis duobus locis: altero aduersus. xi. alto aduersus. xij. q̄ in vtraq; fabula positi sunt. Qui norit vnā ambas nouerit: oēm rem vno vsu nouerit. Utrāuis: deest haꝝ. Nō ita dissimili sunt argumento. Ordo ita nō sunt: ergo ita subdistinguendū: sed tñ discretio est a supioribus ⁊ est nō eñ supraposuit quidem nō ita dissimili sunt oratione. Ita: ꝓ valde ⁊ caute. Potuit eñ dici: qūo ergo sunt due dissimili orōe: ita ne Menandꝝ culpare videat: ita adiunxit quod
Oratio. laudis est. Oratiōe ac stilo: oratio in sensu est: stilus in vbis. oratio ad res refert: stilus ad
Stilus. verba. stilus nō est in tēpore: sed ꝓlata oratione. Oratio aūt est ⁊ in cogitatione ⁊ in ꝓlatu. oratiōem in sententijs dicunt esse: stilū in verbis: argumentū in rebus: g̃ in poemate oratio est. Que cōuenere in andriam: apparet nō de industria: sed casu est translata ea que ex perinthia in andriā eodē sensu: ijsdēq; verbis ꝑscripta fuerunt. Que cōuenere in andriam: Unam ergo nō duas transtulit. Que cōuenere in andriam: que apta ⁊ cōmoda fuerunt in andriā latinam nō grecam fatet transtulisse. Sed quare se onerat Terētius cū possit videri de vna trāstulisse? Sic soluit: qꝛ ꝯscius sibi est primā scenam de perinthia esse translatā: vbi senex ita cū vxore loquit: vt apud Terentiū cū liberto: at in andria Menandri solus senex est. Id isti vituperāt factū: isti ad rep̄hensionē sumit ꝑsone: interdū rei rep̄hensionē significat: vt Uirg. Quid petis? Isti vitupant: vitiū rei parāt. Disputāt īmorant: calūniant:
Cōtamīari argumentant. Cōtaminari: ꝓprie cōtaminari est manib⁹ luto plenis aliq̄d attingere: ⁊ ꝯtaminare attingere est ⁊ polluere. Uirg. Linq̄ pollutū hospitiū ꝯtaminatū. Cōtaminari: tangi ⁊ relinq̄ polluta manu: ac ꝑ hoc voluit fedari aut maculari: vt ipse ait. Ne h̄ gaudiū cōtaminet vitā egritudine aliq̄. Cōtaminari nō decere. i. ex multis vnā nō decere facere. Faciūt ne intelligēdo: ne quidā corripiūt: ⁊ cū interrogatiōe ꝓnūciāt. q̄dā ꝓducūt: quoꝝ alij ne ꝓ
Ne Cicero nō accipiūt: ne. i. nō. alij ne ꝓ valde: vt Ne ego hō suꝫ īfelix. ⁊ Cicero Ne illi: ⁊ h̄ meli⁹. nā statiꝫ īfert, Qui cū hūc accusant: Neuiū: Plautū: Enniū accusant: ī singlis mag̃ emphasis est

auctoritatis: sed ordo nō est seruatus. Ennius nanq; ante Plautū fuit: sed qđ est summe auctoritatis Enniū vltimū dixit. Quoꝝ magis exoptat emulari negligentiā potius q̄ istorum obscuram diligentiā: ne minus multum plurimū. Qui cum hunc accusant: Terentiū inquit specialiter accusantes nesciunt se bonis hoībus maledicere: quos ille imitat: ⁊ argumentū est ab exemplo ⁊ auctoritate. De hinc vt quiescant porro: moneo: recte est. Nā quiescere ille dr̄ qui est insolēs ⁊ inq̄etus. Porro: porro ī futurū dixit Moneo: terribilr̄ dixit. Cicero moneo p̄dico: admoneo liberatus culpa etiā terret crimiaturus aduersarios. Fauete. adeste iā ad auditores ꝯuertit: a quibus fauorē cepit: q̄si dicat hoc aduersarij faciūt. Vos aūt qđ in vobis est fauete. Vos vero fauorē facite: ac adeste: nō vt absentibus dicit quippe q̄ corpibus p̄sto erāt: s̄ intēti estote: fauete: silete: sic ⁊ Pontifices dicūt: fauete linguis: fauete v̄bis. Vñ Virg. Ore fauete oēs. Adeste animis .s. auxiliū p̄bete: vt aduocat⁹ reo dr̄ adesse. Aequo aīo: ab honesto. Et rē cognoscite a iusto. Malefacta ne noscāt sua melius q̄ si dixisset audiant. Cognoscite: pernoscite: sic dixit cognoscite. Ut pernoscatis: quēadmodū in Ecyra Orator ad vos venio ornatu ꝓlogi: sinite exorator siem. Ut pernoscatis: ab vtili. Quid spei sit reliquū: ꝓ reliquoꝝ accipiūt: vt sit sensus de hac fabula sumite specimē: vt sciatis an cetere vobis spectande sint. Nā postmodū dictū alio ꝓlogo. Alias cognostis eius queso bene cognoscite. Reliquū: quasi diceret postremū. ergo queso aduerbiū est: vel. i. Reliquum: siue hoc reliquū dicit: siue reliquū ꝓ reliquoꝝ geminato. u. scribit. Posthac faciet: scribet. De integro vtꝝ denuo an ex integris grecis. Spectande an exigēde. s. u. p. Sylepsis vt supra: ad verbū. n. faciet declinauit nō ad spectāde sint. Spectāde ꝓprie vt fabule ꝓpalande exigēde excludēde.

Quoꝝ emulari exoptat negligentiam.
Potius q̄ istoꝝ obscuram diligentiam.
De hinc vt quiescant porro moneo: ⁊ desinant.
Maledicere: malefacta ne noscant sua.
Fauete adesto equo animo: ⁊ rem cognoscite.
Ut pernoscatis: ⁊ quid spei sit reliquum.
Posthac quas faciet de integro comedias
Spectande: an exigende sint vobis prius.

Symo Senex: Sosia Seruus.

Vos istec intro auferte abite. sosia
Adesdum. paucis te volo. So. dictum puta.

Quiescere

Vir.

Silepsis

Vos istec intro auferte: abite. In hac scena hac v̄tus est: vt argumēti narratiōe actio scenica videat: vt sine fastidio lōgus sermo sit: ac senilis oratio. Vos istec intro: auferte: abite. Hec scena ꝓ argumēti narratiōe ꝓponit: in q̄ fundamēta fabule iaciunt: vt v̄tute poete sine officio ꝓlogi vel ⁊ peritiā comedie ppl̄s teneat: vt res agi magisq̄ narrari videat. Vos istec ītro auferte: abite: molliter retētur⁹ ⁊ expturus Sosiā īperat vt remaneat: addit etiā cām alij abeundi dicēdo istec intro auferte: ne suspitionē inijciat Sosiaꝫ cōicādi secreti cā remāsisse: ⁊ bñ auferte. Auferim⁹. n. ea q̄ cū fastidio cernim⁹. Ferim⁹ ea q̄ cū honore tractam⁹. Deinde q̄si r̄spiciētes increpat dicēdo: abite. Abite ꝯcitati⁹ legēdū ē: qꝛ respiciētes ꝓperat: ⁊ discernit a Sosia Sosie: ꝑsona ꝓtatica est. nō em̄ vsq; ad finē ꝑseuerat: vt ē Daui ī Phormiōe: in Ecyra Philotidis ⁊ Syre. Adesdū: Ades īperatiuū ē: dū parelcon: ē aūt adiectio syllabica Paucis te volo: deest colloq̄: aut v̄bis ⁊ ē figura sylepsis: adesdū parelcon: vt eodē ad me. Dictū puta:

Silepsis

ad hoc respondet vt agi res videat quēadmodū supradixim⁹ Ut curentur recte hec diligē ter coquātur. Curatio ꝓprie medicoꝝ est cura reliquoꝝ. sed coquina medicine famulatrix est. Hec dicticos est. Nempe vt curent. deest vis vt sit nempe vis. Immo aliud. bene autem imo ⁊ deest volo. Quid est qd̄ mea ars efficere hoc amplius possit dicta est ꝑ sincopā autez virtus est. Uirtutis. vero quattuor generales sunt partes. Prudentia. Justicia. fortitudo et Tēperātia sed prudētia in multis rebus descēdit Efficere facere est ī opere esse sed effice ꝑfectionē desiderat. Nil istac opus est arte: mire ait arte. nūc op⁹ est artib⁹. sed

Nēpe vt curent recte hec. Si. īmo aliud. So. q̄d est
Quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius
Si. Nil istac opus est arte ad hanc rem quaz paro
Sed his quas semper in te intellexi sitas
Fide ⁊ taciturnitate: So. expecto quid velis.
Si. Ego postq̄ te emi a paruulo: vt semper tibi
Apud me iusta ⁊ clemēs fuerit seruitus
Scis: feci ex seruo vt esses libertus: michi
Propterea quod seruiebas liberaliter:
Quod habui summuz precium persolui tibi.

his quas semꝑ intellexi sitas. Ipe hic signatissime ostēdit mltas variasq̄ artes esse. quas in t si q̄ virtutes in te intelligunt. Sed his zeugma a supiore qd̄ subaudit. s. artibus. Sitas cōstitutas positas. fide ⁊ taciturnitate. fides est cōmēdatoꝝ fida executio: vel obseruantia. Taciturnitas vero obseruantie gen⁹ in silētio cōstituta ⁊ in celādo secreta. Querit aūt taciturnitatē: ne ꝓdat Pāphilo secretū: qd̄ ei cōmēdaturus est: fidē ad cōplendā taciturnitatē ad celāda mādata. Expecto q̄d velis. Expecto desidero. vt Uirg. Expectare venis. Quid velis: deest scire. nā si explicasset q̄d velis nichil desiderasset. Ego postq̄ te emi a puulo: cōmēdatio ꝑsone potius q̄ serui ne cōtra filiuz leui seruo aliq̄d cōmitti indecore videat. Ego postq̄ te emi a puulo: tale est. Paruulū ego te iugurtha apud Salustiū: non emi a paruo. sed a puulo. Ut clemens tibi fuerit seruitus mea scis. hoc est a puulo scis. Ut semꝑ tibi cōtinuationē significat semꝑ. Justa ⁊ clemēs fuerit seruitus. ita dixit iuxta. vt alibi. Non necesse habeo oīa ꝓ me iure agere: Quid em̄ non iustuz dn̄o in seruū: Justa ⁊ clemens. iusta in qua nichil iniquū iubet. clemēs in qua etiā de iusto multū remittit. Apud me iusta ⁊ clemēs. i. moderata eq̄litas cui ꝯtrariū ait Uirg. Et iniquo pondere rastri ⁊ iniquo sub fasce. u. c. Nā q̄ iustā debitā nūc dici putāt nichil afferūt ad iudicādā sniaz. Justa et clemēs fuerit seruitus. libertatē īputaturus clementē intulit seruitutē. Seruit⁹. mire seruitutē ꝓ dn̄atu posuit. Sic Salustius. De inseruili impio patres. C. Scis feci ex seruo vt esses libert⁹ michi dulcē libertatē fecit opatione ⁊ tractatōe v̄boꝝ dicēdo ex seruo libertū Nō em̄ tantā hēret gr̄am. si dixisset feci libert⁹ vt esses. q̄ si dicat feci ex seruo vt esses libertus ac siq̄s dicat feci vt esses san⁹. nō tantā hēret gr̄az. q̄ si dicat feci vt ex egro san⁹ esses ⁊ michi emphasim hz qd̄ michi libert⁹ factus sis nō filio. aut ideo michi additū. qꝛ libert⁹ ad aliquē dicit ⁊ bn̄ michi ne ꝑtimescerz filiū cui nec liberti mun⁹ dēat. Ex ꝑuo mire addit ex seruo. vt vim bn̄ficij on̄deret. Scis feci ex seruo vt esses libert⁹ michi. hinc Uirg. Nympha dec⁹. f. g. n. s. u. t. c. u. q. l. bn̄ qꝛ oē bonū libero aptū malū ꝑuo. idē alibi factū ē a nobis duriter īmisericorditerq̄ ⁊ si est pater magis dicendū apte illiberaliter. ⁊ bene admonuit cur debuerit beneficiū eadē ⁊ nūc officia quesiturus. Non em̄ dixit artificiose. qꝛ supra ait. Nichil istac opus est arte. Quod seruiebas bene imꝑfecto tempore non ꝑfecto vsus est. vt

Uirgil.

Salusti⁹

Uirgil.

Salusti⁹

Uirgil.

stendat eũ potuisse sibi etiam atq; etiã seruire: quale est illud Virgilij: Atq; omnis. p. q. in. c. q. f. i. vt ostendat eũ q̃uis mualidus esset: adhuc potuisset laborem exercitiũq; ferre. Summũ p̃cium: libertatẽ dicit: Persolui tibi: q: p̃cium dixerat: persolui dixit: ꝓprie ꝑsolui tibi: modeste p̃cium redditũ dixit: nõ beneficijs p̃rogatuz. In memoria habeo: hoc est nõ sum ingratus. Haud muto factũ: ve tuste nõ me penitet. Nam si quid peniteret infectum velle dicebãt legitur muto an scõm ius qd̃ aduersus libertos ingẽtos est: vt in ꝑuiturẽ reuocent: sed hoc nõ ꝯuenit se nẽ dicere In memoria habeo: plus dixit in memoria habeo: q̃ si dixisset scio Nam que scimus possumus obliuisci: que vero memorie cõmendamus nunq̃ amittimus. Haud muto factum: legit̃ ⁊ mulcto: hoc est damno: rep̃hendo: quod si est intelligeret̃ nollem factum. Nemo em̃ potest factũ infectum reddere: sed admirabiliter dixit: vt dicimus factum: nollem hunc exitum. ergo haud muto factum: nõ penitet me facti. Si tibi quid feci: aut facio quod placeat Symo: ⁊ fecisse se ⁊ adhuc facere ostẽdit: q̃uis eũ manumisisset Baudeo si tibi quid feci aut facio. Symo. q. p. felicitatis est vt ea que facienda sunt grata sint. Si tibi quid: ꝑ aliquid. Et id gratũ fuisse apud te: ⁊ penes te: aduersum te. Aduersum sine dubio p̃positio est. Aduersus participium põt esse: ab eo quod est aduertor: sed alibi ergo aduersum te dixit: ꝑ apud te. Exprobratio est cõmemoratio beneficij cũ enumeratione factoꝝ. Quasi exprobratio est immemoris beneficij. Recte ostendit se in memoria habere sunt qui ad beneficium referunt immemor. vt Memorem iunonis ob iram: vt sit sensus. Istec cõmemoratio quasi est. c. in. b. id est cuius nemo meminerit. Quin tu vno v̄bo: vno verbo: vna sentẽtia. Nã sentẽtia est: vel enunciatio vno verbo nexam cõtinens ⁊ ꝑfectã intelligentiã. enim cõstat ex nomine ⁊ verbo. Sed dic quid est: hoc est. Has bene vt assimules nuptias: ergo omnis virtus assimulatio est. Quin tu vno verbo dic: vna sentẽtia: vt in adelphis: Non enim illud verbum veꝝ facio quod Mitio bene ac sapienter dixit dudum: vitium cõmune omnium quod nimium ad rem. i. s. a. s. Nam male intelligit qui putat assimules verbũ significare. Ita faciam: hoc est vno verbo dicam: quod verbũ ꝓmittit cuz dicit. Nunc tuum officiũ est has bene vt assimules nuptias. Quas credis has nõ sunt vere nuptie: Sylepsis. Cur simulas igit̃ Virgilius. Et que tanta fuit romã tibi causa vidẽdi. Eo pacto: pacto: modo: quoniã antecedit pactum modus sequit̃. ergo ab eo quod sequit̃ id quod p̃cedit dicit. Et gnati vitam: ⁊ ꝯsilium meũ cognosces: Nam istec diuisiones sunt gnati vitam. quoniã dicturus est: Nam is postq̃ excessit ex ephebis Sofia. Cõsilium meum cognosces: q: dicturus est: ⁊ nunc id operando. Et quid facere in hac re te velim: q: dicturus est: Nũc tuũ est officiũ. c. h. b. u. a. ⁊ gnati vitã. ⁊ c. in. c. Tripartita distinctio: ⁊ gnati

Virg.

Muto factum

So. in memoria habeo. Si. haud muto factũ. So.
Baudeo si tibi q̃d feci aut facio qd̃ placeat simo:
Et id gratum fuisse aduersum te habeo grãm.
Sed hoc mihi molestũ est: naz istec cõmemoratio
Quasi exprobratio est immemoris beneficij.
Quin tu vno verbo dic: quid est quod me velis:
Si. Ita faciam. hoc primũ in hac re p̃dico tibi
Quas credis esse has: nõ sunt vere nuptie
So. Cur simulas igit̃: Si rẽ oẽz a p̃ncipio audies
Eo pacto ⁊ gnati vitam ⁊ cõsilium meum
Cognosces. ⁊ quid facere in hac re te velim.

Silepsis Vir.

vitam. Uitam filij in duas partes diuidit in narrationez antefactam bonam ⁊ presentem malam: ⁊ incipit malam ab Interea mulier quedaz: ⁊ bene acte vite narratio ad eam rem valet vt ostendat q̄ iustus dolor patri sit spe decepto. Nam is postq̄ excessit necessario is positum, pnomen anaphora ad illud gnati vitam: nam si non posuisset hoc pronomen Sosia erat intelligendus. Nam is postq̄ excessit ex ephebis. Argumenta per cōiecturas.

naz is Pamphilus. Postq̄ .e. ex ephebis: gnati vitam: ex ephebis Ephebia prima etas adolescētie est adolescentia extrema pueritia Excessit ex ephebis cū sufficerz vnū Et liberi⁹: liberius nō est cōpatiu⁹ gradus: non em̄ potuit libere

Nam is postq̄ excessit ex ephebis sosia:
Liberius viuendi fuit potestas. nam antea
Qui scire posses aut ingenium noscere:
Duz etas: metus: magister prohibebāt. So. ita est.
Quod plerique omnes faciunt adolescentuli:
Ut animū ad aliquod studiuz iungant: aut equos
Alere: aut canes ad venandū: aut ad philosophos
Horum ille nichil egregie preter cetera.
Studebat: ⁊ tamen omnia hec mediocriter:
Gaudebam. So. non iniuria. nam id arbitror

viuere. Duz etas: metus: magisterq̄ ꝓhibebāt: ergo deest aliquāto vt sit aliquāto liberius Liberius viuēdi deest ei. Qui scire posses aut ingeniū scim⁹ qd̄ certū est: noscim⁹ q̄ adhuc incerta desideram⁹ idē alibi. Forma ī tenebris. s. n. q. c. Dū etas: met⁹: mgr̄q̄ ꝓhibebāt magister: pedagogus. Ita est. Intercidit poeta: ne solus Simo loqueret. ceterꝫ nō erat respōdendi locus. Qd̄ plerique faciūt adolescētuli. hic adiectio d̄r in p̄mo posita loco. adiectōes vero aut in p̄ma pte orōnis aut invltima adijciunt. hic ergo plerique ex abūdātia positū est om̄s vero necessario additū est. ⁊ alibi Calesces pl⁹ satis: invltio: sicut interea loci: interibi Attēdēda est sane locutio qd̄ plerique om̄s faciūt a. Aut n qd̄ in que vertēdū est: vt sit q̄ plerique o f a aut quod a singulare eoꝝ studioꝝ adiūgendū erit. Equos alere: canes ad venandum. aut certe erit figurata locutio. vt est illud. Si quisq̄ est qui studeat placere bonis q̄ plurimis. ⁊ minime multos ledere in his p h n p s. ⁊ alibi aperite a o. Plerique om̄es faciūt est. Nam erant qui plerique apologū intelligunt: aut qui subdistinguūt plerique ⁊ sic inferunt om̄s. hoc em̄ pro vna parte orationis dixere veteres: eodē modo greci: ⁊ latini plus satis. Neuius in bello punico. Plerique oēs subiūgūt sub suū iudiciū: figurare Terentius Qd̄ plerique om̄s qd̄ faciūt: pro q̄ faciūt plerique adolescentuli. Hoꝝ ille nichil egregie preter cetera studebat est ergo figurati uū qd̄ esset rectū: que plerique om̄s faciūt adolescētuli: hoꝝ ille nichil preter cetera studebat Adolescētuli bene diminutiue vt propter etatē facile ignoscat. Adiūgant: alligēt. aptēt aut accōmodent: aut equos alere: aut canes ad venandū. Si ⁊ equos ad venādū alit quomodo ⁊ canes qd̄ multi docti improbant ⁊ dicūt separata esse ⁊ ad venandū extra rationē ꝓ ad venatū: vt venatū Aeneas vnaq̄ miserrima dido. Aut philosophos. Eclipsis pulchra et familiaris Terentio. Nam possum⁹ subaudire audiendos siue sectandos. Ad philosophos: vitiū est. qꝛ dixit ad aliqd̄ studiū: aut si ad philosophos separanda locutio est sic aīmū adiūgant ad philosophos. Egregie. Egregium dicitur qd̄ ex grege elicitur. sed hic egregie valde nimis non est ergo ad laudē positū. hec inquit vt cetera similiter studebat. Preter cetera mediocriter. ergo nō extenuauit rem: sed ad laudē retulit. Gaudebā. nō dicit laudabā sed gaudebā. laudat em̄ etiam alienus gaudet qui pater est. Non iniuria: intēpestiue. So

Egregius

sa respondet: sed prudētia tante snīe cōpensauit importunitatē. Apprime adiectio est confirmationis: ⁊ admirabiliter diximus. Nequid nimis: snīa nō incōgrua seruo: qꝛ est puulgata: ⁊ non refert ad ꝑsonam dñi dicētis, ⁊ de quo dicit: an magis qꝛ Sosie conuenit: cur hmōi caracter in ꝟbis est. Neq̄d nimis deest agas vt sit neq̄d nimis agas. Facile oēs ꝑferre ac pati latēs argumētatio est q̄ filiū ad meretricē cōmeasse narrat pat. nō ad corruptelā filij: ꝫ ad obsequiū amicoꝝ. Perferre: ac pati: ferre est cū certo tpe ꝑferre finē expectat effectꝰ ferunt onera ⁊ sustinent supplicia: ꝑferr̄ mediocriter stultos odiososq̄. Cū q̄bus erat: eumq̄ vna his: figura temesis. Una cū his dedere: plus est dedere q̄ ꝑsentire quēadmodū in hostiū potestatē hostes se dedūt. dedere ḡ ꝑtinacibus. Eoꝝ obsequi. i. cōmodior. s. eoꝝ obsequi studijs. Talē esse Pamphilū adiuuat argumentū fabule sil ⁊ Charinū. His sese dedere. sed ⁊ obseq̄ supioribꝰ. dedere nō aduersari paribus: non se ꝑponere inferioribꝰ: Ita deest faciens. volēs. agēs. Ut facilime sine inuidia laudē inuenias ⁊ amicos pares. Salustiꝰ. Et cum oīs gloria ante iret oībus tm̄ charus esse. Inuenias: scōa ꝑsona ꝑ tertia: Ut Migrantis cernas. Sapienter vitā instituit: nam hoc tempe obsequiū: amicos veritas odiū parit: hic versus ꝑ impropriū est: veritas odiū parit improbat a sapientibꝰ hec snīa. Nā obsequium assentator debet veritatē amicus: sed ī theatro dicit nō in schola. Obsequiū amicos veritas odium parit. h versus ꝑ impropriū est: veritas odiū ꝑit. falsum est aūt qd̄ Cicero dixit: obsequiū ꝑmo dixisse Terentiū cū ⁊ Plautus ⁊ neuiꝰ ante dixerūt: ⁊ est snīa. ⁊ magis theatro apta quā officio de q̄ tulliꝰ mlta dixit. Obsequiū amicos veritas. o. p. Snīa magis ꝓbabilis q̄ necessaria ⁊ honesta. Interea mulier: Interea est cū habet instantiā supioꝝ actoꝝ. Mulier quedā: sic dixit q̄si ignoret nomē eius: paulopost Chrisidē noīatꝰ. sed iō vt gratā expectationē faciat: simulq̄ lectorem auiduꝫ noīs reddat. Ut Virgilius paulopost noīaturus ait. Ecce manus iuuenē interea post terga reuinctū. p. Interea mulier. h digressio est. nā ꝓposuit gnati vitā dicere. Ab hinc trienniū. artificiose dixit trienniū cū posset plus minus sue tpis ponere. vt sit verisimile vnū annū fuisse pudice parceq̄ vite. sequentē conditionis accepte. tertiū mortis. primo ḡ anno ignorata est Chrisidis Pamphilo domus. scōo Glycerio cognitꝰ. tertio nupsit Glyceriū Pamphilo. ⁊ ꝑiter inuenit ꝑentes. Huic vicinie vicinie huic loco. vl huic locoꝝ. Inopia ⁊ cognatoꝝ. n. laudatis moribꝰ qui mox ducet vxorē. superest vt future quoq̄ matrone. i. Glycerio probitatem debitam ꝑ persona reddat. que quia honesta nūq̄ esse poterit. si sic eam ꝯstet aū nuptias impudicā ductā esse. ꝑtim defēdēda. ꝑtim laudāda est Chrisis cum qua commorata est. quam quoniā necesse est meretricē fateri in ꝯditiōe turpissimi nominis mltū sumit excusatio volūtat. Huic vicine legit ⁊ vicinia. ⁊ ꝯgnatoꝝ negli. h nos iā

Apprime in vita esse vtile: vt nequid nimis.
Si. Sic vita erat facile omnes perferre: ac pati.
Cum quibus erat: cumq̄ vna his sese dedere.
Eorum obsequi studijs: aduersus nemini.
Nunq̄ preponens se alijs: ita vt facillime
Sine inuidia laudem inuenias: ⁊ amicos pares.
So. Sapienter vitaꝫ instituit. nanq̄ hoc tempore.
Obsequium amicos: veritas odium parit.
Si. Interea mulier quedam abhinc triennium.
Ex andro commigrauit huic vicine
Inopia ⁊ cognatorum negligentia

Apprime
Ferre perferre
Temesis
Salustius
Cicero
Vir.

parat ad Critonis aduentū. Egregia forma.i.eminēti p̄stantiq̄. Atq̄ etate integra. Integra est etas q̄ in flore ꝯsistit.cui neq̄ addenduz iam sit:neq̄ quicq̄ adhuc sit imminutū.

Uir. Uirgilius. Integer cui Ascanius:ꝛ ꝯtulit duo ad q̄stū meretricū. So. Hei vereor ne quid andria apportet mali. Andria mire.audiuit.n.excessisse ex ephebis Pamphilū.illatāq̄ mētionē mulieris p̄egrine adolescētule pulchre. Neq̄d andria:eleganter ex andro andrie nom̄ oñdit ꝛ mulieris ꝛ fabule ꝛ bñ apportet:q̄r portare ignotis ē. Primū h̄ .p. u.defēdit vt diximꝰ vitaz Chrisidis vt potuerit apd̄ eā recte morata esse Bliceriū:q̄ ex argumēto matrona eri. p̄mū h̄ pudice viuebat: bñ h̄ q̄dē.i. illa q̄ coacta est.

Portare

Coacta:egregia forma.atq̄ etate integra.
So. Hei verior nequid andria apportet mali
Si: Primū hec pudice vitam parce ac duriter
Agebat:lana ꝛ tela victum queritans.
Sed postq̄ amans accessit precium pollicens
Unus:ꝛ item alter ita vt ingenium est omnium
Hominum ab labore procliue ad libidinem.
Accepit conditionem:dehinc questum occipit.
Qui cum illam amabant forte ita vt fit filium
Perduxere illuc secum vt vna esset meum?
Egomet continuo mecum.certe captus est.

Dure duriter

Duriter ꝯ rōtionē regule.debuit em̄ dicere dure:ab eo qd̄ est durus:ꝛ tñ est differentia.est em̄ durit̄ sine censu laboris.dure aūt crudeliter:illud ad laborē:hoc ad seeuitiā relatū est:sed dure in alterum duriter nos aliq̄d facimꝰ. Lana ꝛ tela victū q̄ritans:subdistingue tela finis est laboris.victū q̄ritans.vt Uirgiliꝰ cū femīa primū. Cui tolerare collo vitā tenuiq̄ minerua. Impositū cinerē ꝛ sopitos suscitat ignes.deinde finē laboris intulit:nō cibū sz victū dixit. Cibus est em̄ qui etiā delicatis p̄bet. Uictus in puis aridisq̄ alimonijs est ꝯstitutus.vñ Uirgilius. Uictū infelicē baccas lapidosaq̄ corua. Dant ramis ꝛ post tm̄ laborē victum nō cibū dixit.vt Uirgiliꝰ. At patiēs opm puoq̄ assueta iuuentꝰ ꝛ non q̄rens:s̄ queritās dixit. Querit em̄ qui ad plenū ꝛ ppetuū reponit.queritat q̄ vix quotidie inquirēdo victū inuēit. Lana ꝛ tela.u.q̄ri.artificiose vt videat pudice apud eam futura materfamilias educi posse quā meretricē necessitas fecit. Sz postq̄ amato .amator fingi pōt .amans vere amat.vnꝰ ꝛ itē alter.post vnū duo ex quibꝰ alter vt sint tres inquit post. Nā hi tres tū simul amabant vt alter ab vndecimo .g̊ alter nō est scōs sed tertius. Procliue ad libidinem .pcliue est porto inclinatum.vel pronum inclinatum. Accepitq̄ conditionem.cum vno. Questum cum altero non est.cum multis sit.vt ingenium est omnium hominum.alia defensio Chrisidis vt que ante fecerat ipsius sint.que postea peccauerit nature hominum ascribantur. Conditionem.conditio est cum vno certamen certam legem in se continentem. Postq̄ accessit vnus ꝛ alter.i.plures q̄stus iam meretricius factus est. Perduxere illū secū inuitum esse. Pāphi.his v̄bis significat.pducunt em̄ necessitate coacti.hoc etiā verbū iudices pnūciare solēt.ꝛ hoc est qd̄ supra ait. His sese dedere eoꝝ obsequi studijs. Ut vna esset meum. et pducte legit̄ esset.vt cibum capiat.ꝛ correpte vt alibi. Una simul essemus.ꝛ vna cibum capimus. Perduxerunt illum secum.secum duxere vt secum esset. Egomet cōtinuo mecū.bene mecum vt appareat nichil temere constitutum vel prolatum foras.hoc ipsum satis q̄situm est.qnod statuit de falsis nuptijs.ꝛ inoffensus esset filio. Egomet continuo mecum. deest volebam,cogitabam versabar. Captus est tenetur et irretitur,ex translatione ferarum

Uir. Cibus Uictus Uir. Uir. Querere Queritat Amans Amator Procliue

Conditio

Atq; venatus. Habet. i. vulneratꝰ est. habet. n. q̄ ꝑcussus est. ⁊ ꝓprie de gladiatoribus d̄r: q̄r prius alij vidēt: q̄ ipi sentiāt se ꝑcussos. Captus est. Salu. Sm captꝰ prauis cupidinibus Certe sine dubio: ꝑ certo captus est. Habet: sic d̄r de eo q̄ letaliter vulneratꝰ est. Uirg. Hoc habet: hec melior. m. d. u. d. ergo q̄d sequit captū nisi occidi habet. Obseruabā mane: mane aduerbialiter. Obseruabā. deest tñ hoc est q̄uis captꝰ erat. ⁊ etiā habet tñ obseruabam Rogitabam heꝰ puer. nō rogabā ꝫ rogitabā q̄r sedulo faciebat. Dic sodes dic īpatiuum est. ido tēperauit iniuriā blandimento. Sodes est aūt si audes ⁊ si scias. nam delirat q̄ interp̄tat sodes. Dic sodes. exhortātis est vox. vt amabo. Rogo. Quis heri Chrisidem habuit. Opportune nomen intulit Chrisidis. ⁊ bene illi. quasi dicat. quā tu andriā nominasti. Quis heri habuit Chrisidē. Nā andrie illi id erat nomē. attico more peregine mlieri a patria nomē imposuit. ⁊ simul celebrat nomē comedie dicēdo. Ex andro cōmigrauit. nā andrie illi id erat nomen Quid: symbolū dedit. ꝫ subdistīgue q̄d: vt sit vox querētis q̄d dicat de Pāphilo. ⁊ q̄d Pāphilus: p̄mo sic egit vt a Pāphilo querere videret. ad vltimū adducit nomē. neq̄d reliq̄ faceret. Cenauit. cetera in gestu sūt querētis q̄d dicat de Pāphilo nec inueniētis. Symbolū dedit. c. mire nulla ꝑ Pāphilo negatio facti ē posita. ꝫ ꝑ puerilē simplicitatē oīa gesta narrata sūt. ⁊ q̄dē tacitū est nō celatū. ꝫ vt nō factū est ita videat. Itē alio die. itē similiter. ⁊ vide diligētie tēpus adiectū. q̄si nō sufficeret vnus dies. Cōperiebam nihil ad. p. Uide si nō verba patris sūt. ⁊ de rebus Ueneris circa filij mētionē agentis. Nihil ad Pāphilū quicq̄ nā abūdat q̄cq̄. nā nemo q̄sq̄ nō d̄r. Spectatū. ad Pāphilū non ad exemplū refert. ⁊ spectatū ꝓbatū. Et magnū exēplū cōtinētie laudis. Pāphilus exēplū ꝯtinētie. Nā qui cū ingenijs. c. eiusmodi. q̄ animꝰ. s. aut certe hō subaudiendū. Et neq̄ cōmouet animus. deest eius. Nā q̄ cū inge. ingenia ꝑ hominibꝰ posuit. Cōflictat id est atteritur. Cōflictatio est tactus corporꝫ inuicē ⁊ collisio. Neq̄ cōmouet. vtruꝫ animus an homo. vt subaudiamus eius. Neq̄ animus cōmouetur. vtrum deest eius. an ordo est qui animus cum ingenijs conflictatur eiusmodi. neq̄ cōmouet in ea re. Tum eo q̄ non premisso licet vel q̄q̄ subiecit. Salustius. Atq̄ edita tribus cū muris ⁊ magnis turribus. Sue vite modum. moderationem regimen. Tum id mihi placebat. tum preter q̄q̄. Tum vno omnes ore. omnes ne pater amore falli videret ⁊ iō mox ait bene dissimilatum amorem ⁊ celatū indicat. Tum id mihi placebat. tū vno ore omnes

Habet. obseruabā manē illoꝝ seruulos
Ueniētes: aut abeūtes. rogitabam. heus puer
Dic sodes quis heri chrisidē habuit: nam andrie
Illi id erat nom̄. So. teneo. Si. phedriā aut cliniā
Dicebant: aut niceratū. nā hij tres tū simul
Amabāt: eho quid pamphilus: quid: symbolū
Dedit cenauit: gaudebā: item alio die
Querebam comperiebam nihil ad pamphilum
Quicq̄ attinere. enimuero spectatum satis
Putabam. ⁊ magnum exemplum continentie
Nam qui cū ingenijs cōflictatur eiusmodi
Neq̄ cōmouetur animus in ea re: tū
Scias posse habere iam ip̄m sue vite modum
Tum id mihi placebat: tum vno ore omēs omnia

Salu. Uirg. Sodes Cōflictatio Salustius

o.b.d.⁊ laudare fortunas meas.q.g.h.ĩgenio.p.fortũas ꝑ me fortunatũ:⁊ d̃ more. Ut. Qui
Virg. te tãti talẽ genuere pẽtes:⁊ vade ait o felix nati pietate:⁊ Plant⁹ fortunatũ q̃ illũ addixit si
Plautus bi. Hac fama ĩpulsus:an vere laudat⁹ sit:⁊ singl̃a h̃ ꝑ argumẽt̃ sũt.⁊ excusatio ẽ:nõ stulti-
cia falsus s̃ ĩpulsus. Impulsus:bñ ĩpulsus: vltro.n.venire ĩpulsus ẽ: q̃ daret ꝯ officiũ soce
ri. Unicã gnatã suã:abũdat quidẽ suã:s̃ tñ asseuerãtiũ ẽ. Unicã gnatã ꝙ si tedio multoꝝ
filioꝝ ait vni
cam cũ dote
summa q̃d si
paupẽ ait cũ
dote summa
Placuit: de-
spõdi:cũ pro
nunciatione
placuit. Hic
nuptijs di-
ctus est dies:
vtrũ cõstitu-
tus:an dica-
tus vt iuno-
ni inferne di
ct⁹ sacer. De-
spondi:ex ve
teri more q̃
spõdebat eti
am petitoris
Sponsus pater:vñ spõ
sus ⁊ sponsa
d̃r. Placuit:
adeo
bona ꝯditio
fuit vt cõuis

Bona dicere:⁊ laudare fortunas meas:
Qui gnatum haberem tali ingenio preditum:
Quid verbis opus:hac fama impulsus chremes.
Vltro ad me venit:vnicam gnatam suam.
Cum dote summa filio vxorem vt daret.
Placuit.despondi.hic nuptijs dictus est dies.
So. Quid igit̃ obstat cur nõ vere fiãt:Si.audies.
Fere in diebus paucis quib⁹ hec acta sunt:
Chrisis vicina hec morit̃.So.o factum bene.
Beasti.hei metui a chriside.Si.ibi tum filius me⁹.
Cũ illis qui amabant chrisidẽ vna aderat freq̃ns.
Curabat vna funus.tristis interim.
Nõnunq̃ collachrymabat:placuit tum id mihi.
Sic cogitabã:hic parue consuetudinis causa:hui⁹
Mortẽ tã fert familiariter.quid si ipse amasset:q̃d

vltro obijceret:tñ statĩ placeret. Despõdi ꝓpe:nã de spõsa d̃r:q̃r spõdet puelle pr̃: despõdet
adolescẽt. Chris vicina h̃ morit̃:cõmẽorat nẽ q̃ eẽt Chris vicina h̃:sup̃.n.ex ãdro cõmigra
uit huic vicinie vicina h̃. O fctm̃ bñ:aĩaduerte vbiq̃ a poeta sic ĩduci comicas mortes:vt cu
ad nccitatẽ argum̃ti r̃ferãt̃:nõ sint tñ tragice:Nã aut meretrix sumit̃: aut senex:aut d̃ duab⁹
sil̃ vxorib⁹ vna vxor. Itaq̃ hmõi obit̃ aut mediocri tristicia excipiat̃ aut etiã gaudio. O fa-
ctũ bñ:q̃i q̃ dixerit. Verior ne ãdria appetet mali. Beasti me: artificiose q̃dẽ gaudiũ subiec̃:
Metuo illum ne mors ĩ comedia luct⁹ ĩ tregedia ꝑsonaret. Metui a chriside:metuo illũ dico q̃ mihi ip̃i
aliq̃d factum⁹ ẽ. Timeo ab illo c⁹ cã possũ aliq̃d mali pati:etiã si ip̃e nihil ĩ me mali ꝯsulat.
Timeo ab illo Metui a chriside.a.p.x.a.i.u.e. Una aderat freq̃ns:vt supra. Cũ q̃b⁹ erat cũq̃ vna his se-
se dedere. Aderat freq̃ns:possum⁹.n.adeẽ:⁊ freq̃ntes nõ eẽ:si p̃ntes nõ adherem⁹ his q̃b⁹
Funus assum⁹.⁊ freq̃ns:vt miles apd̃ signa. Curabat vna fun⁹. Fun⁹ ẽ põpa exeq̃aꝝ:dictũ a funa
lib⁹:⁊.n.noctu efferebãt̃ ꝓpt̃ sacroꝝ celebrationẽ diurnã. Curabat vna fun⁹:vtrũ nõ potu-
erit ĩ exeq̃is videre p̃rez. Interĩ:discretio h⁹rei q̃ ad narrationẽ ꝑtinet supiorẽ. Nõnũq̃ col
lachrymabat:ill̃.n.mag̃ cã flẽdi fuerat:q̃ quã amabãt amiserãt h̃ amore ꝓpt̃ suã Glyce-
riũ collachrymabat:q̃ alienis lachrymis suas cõmẽdabat. Sic cogitabã:ac si diceret:h̃ co
gitabã.⁊ sensũ tm̃ cogitatiõis dicere debuit:s̃ q̃r sic cogitabã dixit:ip̃m gestũ cogitãt̃ expo-
nit cũ d̃r. Hẽ h̃ pue.cõ.h̃ ẽ cõi tm̃:⁊ q̃ dixerat puer:h̃ solũ egisse pãphiluz ni-
hil alid̃:symbolũ dedit: cenauit. H⁹ mortẽ.f.t.f.i.grauit̃:nã q̃ nob̃ sũt familiaria grauia sunt
aĩo nr̃o:vl̃ familiarit̃ q̃i familiar̃ an poti⁹ familiarit̃. Quid h̃ mihi.f.p.mihi circa me.⁊ post

q̄ mihi dixit: pond⁹ intulit nois dicēdo patri. Quid h̄ mihi. f. p. vide q̄ venuste repetierit h̄ Putare
Hec ego putabā. Putare est ei⁹ q̄ simplicitate pectoris oberrauit. Cicero nō putauit lapsus Cicero
est. Hec ego. p. e. cū adhuc nichil peccatōis oñderet tñ dolor ī futurā ꝓrupit: vt ⁊ gener au
xiliū priamo ph. q. f. Hūani ingenij māsuetiq̄: hūani īgenij circa chrisidē: māsueti circa a
micos. Egomet q̄ vt ⁊ ip̄e Pāphil⁹: an etiā: vt ego quē q̄si nimis crederes. ei⁹ cā: eiusdem

Michi h̄ faciet patri. hec ego oīa putabā eē hūani
Ingenij māsuetiq̄ animi officia. q̄d mlt̄is moror:
Egomet quoq̄ eius causa in funus ꝓrodeo
Nihil suspicans etiā mali. So. hē q̄d id ē. Si. scies.
Effertur: imus. interea inter mulieres
Que ibi aderāt: forte vnā aspicio adolescentulam.
Forma. So. bona fortasse. Si. ⁊ vultu sosia
Adeo modesto. adeo venusto vt nihil supra.
Que tū mihi lamētari p̄ter ceteras visa est.
Et quia erat forma preter ceteras
Honesta ac liberali: accedo ad pedisequas
Que sit rogo: sororem esse aiunt chrisidis
Percussit illico animuz. at at hoc illud est.
Hinc ille lachrime. hec illa est misericordia.
So. Quā timeo quorsuz euadas. Si. fun⁹ interim

māsuetudīs ⁊ hūanitatē ⁊ ei⁹ Pāphili. In fun⁹ ꝓdeo: ī fun⁹: ī ip̄m officiū: aut ī pompā exeq̄aꝝ: qd̄ a fūalib⁹ dictū est: ⁊ vncis ⁊ cuneis cā de labroꝝ: q̄b⁹ delibuti fūescerei fomites infigunt. Nihil suspicās mali etiā bñ suspēdit auditorē: etiaz alia est suspēsio audiētis ⁊ excusatō alia etiā adhuc. Efferr.

grecum
est qd̄ vitās. Uir. ne diceret efferr. Exportās rectis inq̄t: ⁊ corpa lucecarētū. Efferri ꝓprie d̄r Uir.
cadauera mortuoꝝ: ⁊ ire ꝓprie ad exeq̄as. Uir. Ite ait egregias aīas. q. s. n. h. p. p. s. Unam Efferri
aspicio. a. extra ꝯsuetudinē dic̄ vnā. nā vt diximꝰ vn⁹ est adolescēs tolle vnā: ⁊ ita fiet vt sen
sui nihil desit: h̄ ꝯsuetudo mirātis nō erit exp̄ssa. Unā g̃. dixit: vel vnā ꝓ quādā
Forte. u. a. a. ⁊ h̄ duo sunt ⁊ etas ⁊ forma q̄b⁹ addit pudor: q: meretrix nō est. Forma ⁊. u. s. Forma
forma īmobil est ⁊ natural vult⁹ mouet ⁊ fingit. Et vultu Sosia adeo: q: forme laudatō cū Vultus
meretrice cōmissa est. Progredit artifex Poeta ad laudāda ea q̄ honestiora sūt arte q̄ forma. Et. u. s. a. q̄d h̄ deest vt eā miꝝ dignet. Simōis sola cognitio. ⁊ formā ꝓbat ī puella Pā
phili pat: ⁊ matronalē modestiā mirat ī vultu ⁊ venustatē stupet. Nōne g̃ iā cernim⁹ p̄scrip
sisse Terētiū vt cū Chremetis filiā eē eā recognouerit. Simo hāc potiꝰ elegat q̄ Philome
nā nuꝝ q̄q̄ ex sororia pulchritudīe: ⁊ amore Charini. ⁊ Daui laudatōe ip̄oꝝ q̄q̄ ꝓpe mō
strauerit nob: Vultu. s. h̄ laus adiuuat p⁹ cognitōz futurā nuꝝ. Adeo. m. a. u. modest⁹ ad ꝓ
bitatē vult⁹: ⁊ moꝝ ꝑtinet. Venust⁹ ad naturā corꝑis: atq̄ adeo sibi vultū fingere mlt̄i p̄nt Modest⁹
formā nemo. Ut n. s. eclipsis terētiana. nā nō nc̄e est subiūgere duos v̄sus. q̄. t. m. excusatio Venustus
ncāria. p̄ter. c. i. plusq̄ ceteras. Hōesta ac. l. hōesta ad formaz. Liberali ad vultū retulit. Per
cussit. i. a. h̄ ē suspicio: vl aliq̄d tale. At at intiectio admirāt̄ vocē illud. h. ē ei⁹ rei est
q̄ ī aīo ꝯcepam⁹. Uir. Hoc illud ger. f. Hīc ille lachryme. hīc ex hac cā. Quā timeo nō videt Uir.
adhuc Sosie plenū argumētū adeo pēdet ad ea q̄ dictur⁹ est Simo q̄rsuz euadas. i. ex ea
vl puēias. fun⁹ īterim ꝓcedit. fun⁹ a fūalib⁹ dictū ē vt sup̄ notauim⁹. ⁊ ē fun⁹ pōpa exeq̄aꝝ
⁊ bñ fun⁹ ꝓcedit. nos seq̄mur dixit. q̄si p⁹ ip̄az morituri. vñ exeq̄e dicunt. Fun⁹ īteriz ꝓcedit Exequie

Ad sepulchrum ve. Sepulchrū vt diximꝰ. quod sine re pulchra sit. an qđ ibi sine pulsu sint. i. mortui. an q̄ illic aīe a viuis sepeliant. i. separent ⁊ sepulchrū dixit futurū. non qđ iam esset. Sepulchꝝ em̄ a sepeliendo dictū. Uir ꝓprie At pius eneas ingēti mole sepulchꝝ. In igne posita est eclipsis. nō em̄ est q̄. ⁊ mire cū funus supra dixerit. Flet hic bñ impsonaliter flet ab oībus. extrema em̄ queq̄ mortuoꝝ oēs cōmouent ad lachrymas. Interea h̄ soror. i. quā dixit eē sororē chrisidis. Ad flāmā ac im. inuenit affectū sororis. vnde oēs vicerit: ceteri em̄ flēt hec flāme se ingerit. Uir. Extinctum nymphe crudeli fūere daphniz. Atq̄ deos: atq̄ astra vocat crudelia mr̄ Ibi tū exanimatus Pāphilus: a volūtate a facultate a summo ad imū vbi sunt dicta ⁊ facta: ibi est pathos: ⁊ mire ibi. Bene dissimilatū. Bene: multum: an q̄ si dolens q̄ etiā negaturus sit Chremetis dixit bene. Et celatum indicat: omnia significant non ostendit inquit: sed indicat: non accedit sed accurrit: non vestē aut manus sed mediaz mulierē: non tenet: sed cōplectit: ⁊ qz tribus rebus inducit in alicuiꝰ rei gestionem pso. a: affectu: facto: dicto: Affectus est qđ ait: ibi tum exanimatus Pamphilus: factū qđ ait accurrit: mediā mulierem complectit. Dictum quod ait mea Glycerium inquit: quid agis? Cur te is perditum? Indicat. Judicium proprie est oris: ⁊ lingue. factis ergo indicat. non eniz dixit animo indicat. Accurrit Virgilius interiora domus. i. l. m. ⁊. a. c. f. r. Mea Glyceriuz inquit: mea quasi amator hoc Glycerium quasi familiaris dixit. Quid agis? quasi ꝑturbatus. Cur te is perditum? quasi consolaturus. Ut consuetum facile. a. c. mire non suspicaretur dixit: sed cerneres: et est ordo facile cerneres? sed cerneres sicut supra laudem inuenias: ⁊ amicos pares. Reijcit se in eum. f. q. f. obijcitur ei quod a Glycerio factum est. vt Quis vnq̄ tam palam de honore tam. u. d. s. s. c. q. i. a. u. a. vt hoc. m. d. d'. Quid agis non interrogantis est. Redeo inde. i. a. e. f. iratus culpa: egre ferens: quia preter spem Nec satis ad ob: mire expressit indulgentiaz patris erga filium: erat inq̄t causa: sed pro amaritudine obiurgationis non erat satis: hoc est non ydonea videbat. Nec satis ad ob. c. deest habui: vel erat. Uir. Nec saturationis in armis: ⁊ hic erat vel habui deest ad sniam. Diceret deest em̄ Quid. f. mire fiduciam protulit argumento quod est a minoribus ad maiora: etiam feci quasi facinus dixit facere enim: quis ⁊ homicidium dicitur Cōmerui: minoris culpe est: peccaui multo minoris vel leuioris. Que sese in ignem conijcere, u. illic mea, Glyceriū hic pronomē dixit: mira dissimulatio: tāq̄ illā p̄ter ꝑiculū nesciat

Sepulchꝝ
Uir.
Uir.
Uir.
Uir.

Procedit: sequimur ad sepulchrum venimus.
In ignem posita est. fletur. interea hec soror
Quā dixi ad flāmam accessit imprudentius
Satis cū ꝑiculo. ibi tum exanimatus pamphilus.
Bene dissimilatū amorem: ⁊ celatum indicat.
Accurrit: mediam mulierem complectitur.
Mea. glyceriū inquit quid agis? cur te is ꝑditum?
Tum illa: vt consuetum facile amorem cerneres.
Reiecit se in eū flens quam familiariter.
So. q̄d ais? Si. redeo inde iratus atq̄ egre ferēs.
Nec satis ad obiurgandum cause diceret
Quid feci: quid commerui peccaui pater?
Que sese in ignem inijcere voluit prohibui.
Seruaui: honesta ratio est. So. recte putas.

Nā si illū obiurges vite q̄ auxiliū tulit: argumētū ꝑ rationē a ꝯtrario: vt si dicas viro forti premium debetur: si desertori pena ꝯstituta est. Tulit: ꝑ attulit: sed multa significat ⁊ alias ꝑtulit Uirg. Nō tulit hāc speciē furiata mēte Corebus: alias sustulit vt oīa fert etas: ꝑ aufert. Quid facias illi ꝑ illo. Qui dederit. d. a. m. Damnū rei est. malū ipīns homis. Uenit Chremes. p. a. c. argumentū ex cōiectura in testib⁹. ⁊ mire supra vltro venit ad me ergo hic cā iusti doloris ostēditur q: dolet etiā Chremes: nā potuit nō daturus filiā nō vēire. Postridie me. c. vt sine dilatiōe sciri possit: et clamitās indignātis ē vt clamant oēs indignū facinus. c. s. distīguendū vt ꝑ se intelligat: indignū facinus hoc ē et ipse dolet. Pāphilū corrūpi: cōpisse ergo ab alijs vt appeat verū qd̄ ait. Tum vno ore oēs ⁊ hac fama īpulsus Chremes. Indignū facin⁹. co. deest se incertaq; distinctio Pāphilum cū emphasi dixit prudentē ⁊ bñ moratū: ⁊ nec amicā ꝑ ꝑ vxore habeat ⁊ sil' excusat filiā denegaturi soceri. Pro vxore hāc ꝑegrinā: hāc cū ꝯtēptu dictū est: ⁊ ꝑegrinā vt alibi: adeo nec es demēs ex ꝑegrina. nā ꝑ noīe etiā meretrices noīabant. Ego illud. s. quāto effectu pat factū qd̄ viderat negabat. Sedulo. quō sedulo si negabat an sedulo vt Sosie. i. simplicit. Negare factū. s. q: nō semel negauit: vel ille institit. Negare factū: officiū patris: ⁊ sil' ꝑ ꝑ ex ꝑpio ꝓbatiōis. Ille instat. f. Plautus instare factū sil'e est. est instare factū vetuste. i. instat factū dicere eē. Deniq; q̄d deniq; ad sūmā ꝓperat ⁊ ad finē dictoꝝ. Deniq; .i. postremo. Jā tū discedo ꝓprie nō enī ab eo vñ discessio Ut q̄ se neget f. d. ꝓbauit q̄ nō valebat senex Sosie: adhuc supest vt oñdat q̄ nō sit irascendum q̄n iuste irascat. Nō tu ibi gnatū? Aposiopesis vl' eclypsis: deest inuasisti: obiurgasti adort⁹ es. Ad obiurgandū: incusandū: inclamādū. Tu te his reb⁹. f. mō nō addidit diceret. Prope adest cū alieno more: ꝓpe adsūt nuptie. in ꝓxīo sūt mete libertatis ⁊ iō auidi⁹ voluptaria sub finē capiēda sūt. Quum alieno more quā ꝑ quo. ꝑ. n. significat quū. Sine nūc meo me viuere interea mō: adeo mō mea voluptate. meo arbitrio. Quis igit. r. ē. o. l. mire obiurgādi tā q̄ incēsus pr̄ in filiū videret. nā supra cōmoi⁹ plus ꝑ aposiopesim significauerat. Si ꝓpter amorē. u. n. ꝑ erat ꝑm ī diuisiōe ⁊ ꝯsiliū meū cognosces. Si ꝓpter amorē vxorē. n. Initiuꝫ ꝯsilij sui demōstrādi. Nolit legit ⁊ nolet. Ea primū ab illo. a. i. est castigāda: vīdicanda ē ab illo iniuria quam facit nō quā patit iniuria ē: ⁊ nota ꝑticipium a passiuo animaduertenda

Uirg.

Plautus

aposiopes vel eclipsis

Nā si illū obiurges vite qui auxiliū attulit.
Quid facias illi q̄ dederit damnū aut malum.
Si. Uenit chremes prostridie ad me clamitans.
Indignū facinus cōperisse: pamphilū
Pro vxore habere hāc peregrinā: ego illud sedulo
Negare factū. ille instat factum. deniq;
Ita tum discedo ab illo: vt qui se filiā
Neget daturū. So. nō tu ibi gnatū. Si. nec hic q̄dē
Satis vehemēs causa ad obiurgādū. So. q̄: cedo.
Si. tu te finem his rebus prescripsisti pater
Prope adest cum alieno more viuendū est mihi
Sine me nunc me meo interea viuere modo.
So. quis igitur relictus est obiurgandi locus:
Si. Si propter amorem vxorem nolit ducere
Ea primum ab illo animaduertenda iniuria est.

castigãda vindicãda est ab illo iniuria quã facit: nõ quã patit: ea primũ aiaduertẽda in. ria: vt iã sit peccatũ qõ recusat nuptias: nõ q peccat adolescẽs. ideo g primũ dixit aiaduertenda iniuria est vindicãda exequẽda est: ꝛ dñ ea ab illo dixit iniuria. certissimã enĩz notat psonã: q debeat p iniurijs penas soluere: qõ si dixisset iniuria eius amphibologiã fecisset. vtrũ quã passus est ab illo an quã ipe alijs. Et nũc id operã do. u. p. f. n. hic reddit qõ dixerat psiliũ meum cogsces id. i. ppter id Uera. obiurgandi: antitherõ q: falsa dixit: intulit vera. Manibus pedibusq; puer bisle id ẽ oibus mẽbris. Obnixe oĩa: cũ conatu instanter cõtra conãtẽ. Magis id adeo id ppter id. Mihi vt incõmoder: no ceat: incõmodum afferat, magꝭ id adõ mihi vt incõmoder: nõ inquit pdest filio amare meretricẽ. Qua ppter: mire Sosia interrogat quasi nulla causa sit fallendi dñm Mala mẽs. m. m. a. argumentũ a natura ꝛ an aliqs sine causa malus: an ab ipulsiõe. Mala. m. m. a. q: dixit magis vt ledat q vt psit. Sz quid opus est verbis est: grauissimã penã ostendentis. Qui mihi exo. legiſ: ꝛ expurgãdus si expurgandus lege cui nõ qui: q: cui p qui veteres scripsere. Et spero pfore: pfieri pfici: vñ cõfectũ negociũ dicitur: vel pfecta res que ad plenũ pficit. Virg. Nũc qua rõne qõ instat pfieri. p. p. a. d. Nũc tuũ ẽ officiũ: ꝺ ad illud tertiũ respicit qõ dixit: ꝛ qd facere in hac re te velim. Mas dñ vt assimules nuptias. Perterrefacias Dauũ. hoc erat tertiũ de his que dicturũ se premiserat. Assimules. hoc est vnum verbum assimules: quod dixit: quin tu vno verbo dic quid est qõ me velis. Perterrefacias Dauũ: venuste ꝛ poetice. Obserues filium. obseruatio in duabus rebus est: in obsequio ꝛ speculando. Curabo vt cocus ꝛ supra sic nempe vt curẽtur recte hec J pre: figura quod nos prei dicimus.

Et nunc id operam do: vt per falsas nuptias vera
Obiurgãdi cã sit. si deneget: simul scelerat' dauus.
Si qd psilij hz: vt psumat nũc cũ nihil obsint doli:
Quẽ ego credo mãib' pedibusq; obnixe oĩa factuꝝ
Magis id adeo mihi vt icõmodet: q; vt obsequat'
Gnato. So. q, ppt: Si. rogas: mala mẽs. mal' aius
Quẽ qdẽ ego si sensero. sz qd op' ẽ ꝟb. sine eueniat
Qd volo. i pãphilo vt nihil sit more. restat chremes
Qui mihi exorãd' ẽ. ꝛ spero pfore. nũc tuũ ẽ officiũ
Has bene vt assiles nuptias. ꝛ pterrefacias dauũ:
Obserues filiũ qd agat: quid cũ illo cõsilij capter:
So. satis ẽ. curabo eam' nũc itro. Si. J pre. sequar

Symo. Dauus.

Non dubiũ est qn vxorẽ nolit filiꝰ: ita dauum
Modo timere sensi: vbi nuptias futuras cẽ

Virg.

Non dubiũ qn vxorẽ nolit filius: Narratiõe iã habita psona Sosie nõ erat necessaria: g; subsistit senex p quẽ agenda sunt reliqua. Nõ dubiũ quin filius: ad hoc certus inducit. Symo. vt magis pturbet inopinata pfensione Paphili ad ducendã vxorem ꝛ pterea mihi vagat cũ Chremete de tradẽda filia pfirmãdisq; nuptijs. Jta mõ Dauũ timere sensi: nõ recessit de loco senex: sensi g; ãteq; cũ Sosia loqui cepisset. Jta mõ Dauum timere sensi: argumentũ qõ supra adeo qõ nostri faciũt. Modo: anteq; cũ Sosia loqui cepisset Symo et Dauus non recte scribit. Dauos scribendũ: quod nulla littera vocalis ge-

...matā vnā syllabā facit: ꝑ qꝛ ambiguitas vitāda est noīatiui singularis ⁊ accusatiui plu-
ralis: necessarie ꝓ hac regl̄a digamon vtimur ⁊ scribim⁹ Dauus seru⁹ coru⁹. Mirabar hoc
si sic abiret ⁊ heri semꝑ lenitas verebar: hic locus est in quo Dauus insinuat̄ spectantibus
⁊ inl̄ta gesturus. Si sic abiret: sic: ꝓ leuiter ⁊ negligēter qd̄ greci dicūt
significat. i. si sic ⁊ est de his q̄ adiuuāda gestu sūt vt Tantillū puerū: ⁊ h⁹ nō faciā. Lenitas
clemētia: fa-
cilitas: cui ꝯ-
ria aspitas ⁊
difficl̄tas. Et
heri. s. verebar
an sꝑ lenitas
vt sit

Audiuit. s3 ip̄e exit foras. Da. mirabar hoc si sic ab
iret. Et heri semꝑ lenitas verebar quorsū euaderet
Qui postq̄ audierat nō datū iri filio vxorē suo
Nūq̄ cuiq̄ nr̄m verbū fecit: neq3 id egre tulit. Si.
At nūc faciet. neq3 vt opinor sine tuo magno malo
Da. Id voluit nos sic nec opinātes duci falso gau
dio. Sperātes iā amoto. metu int̄ oscitātes opp̄mi:
Ne eēt nobis spaciū cogitādi ad disturbandas nu
ptias. Astute. Si. carnifex q̄ loq̄tur: Da. herus est:
neq3. Preuideram. Si. daue. Da. hem quidem est:
Si. ehodū ad me. Da. quid hic vult: Si. quid ais:
Da. qua de re: Si. rogas: Meum gnatum rumor
est amare. Da. id populus curat scilicet

Lucretius

Lucretiꝰ semꝑ florētis homeri. Sēper lenitas: ac in h̄ sil̄ata vsq3 nc̄ nc̄ lenitas: nā nēo ī diuers̄ actibus semꝑ lenis ē: nisi forte fict⁹ assil̄ator: ⁊ callid⁹. Semꝑ lenitas: sin̄ differētia: est importuna lenitas. Quorsū euaderet: ad quā ꝑtē erūperet: ⁊ euadere ē ꝑ quācūq3 difficultatē ad aliq̄d ꝑuenire. Verbū fec̄. nō dixit litigiū: aut rixā: s̄ v̄bū. iste exiguitates asseueratōes dicūt̄: ⁊ cuꝫ ꝓnūciatiōe vt intelligat̄ nec verbū q̄dē. Neq3 id egre tulit: h̄ est semꝑ lenitas. At nūc faciet subaudiendū verbū: ⁊ est faciet ꝑsona tertia ꝓ prima. At nūc faciet: irascet̄ denūciabit: loquet̄. Neq3 vt. o. s t. m. m. i. cōminabat̄ tibi: ⁊ mīas cōtēnes vt ad penas ꝑuenias. Id voluit. aut absolute accipit̄ id: aut id fit quō si demōstratio est: vt magis gestu q̄ sensu intelligatur vt supra diximꝰ. Nec opinātes duci. ducere est expectatiōe longi tꝑis malū ꝓlatari: vel induci vt feras in tertia falso gaudio: velut ex ira ⁊ senis iracūdia. Sperātis iā. a. m. ista singula sunt: ⁊ amoto metu: sic dixit quasi metus corp⁹ brutū sit: quo cū molimine mouet̄. Oscitatio est animi ociū ⁊ securitas dicta ob oreciēdo. i cōmouēdo. Oscitātes securi: vl̄ nihil ꝓuidētes. Ne esset spaciū ad. d. n. mirāda locutio: vt si dicat cogitat ad dicendū. Astute: hoc ⁊ gestu ⁊ vultu seruili ⁊ cū agitatiōe capitis dixit. Carnifex: aut ex carnificās dominū aut ip̄e dign⁹ carnifice vt caro fiat. i. laniet̄. Lucilius Carcer vir carcere dignus. Neq3 ꝑuiderā: ꝑuidētia duplex est: aut. n. animo: aut oculis ꝑuidem⁹. Hem nūc quasi correptio totius corporis. Ehodū: nutus est intentionē animaduersionēq3 deposcēs eius cum quo vult loqui. Ehodū: dū parelcon est hoc loco. Quid hic vult: more seruili ⁊ a vernali gestu. sic. n. vocati a dominis secūdū vultuose agunt Qua de re: negantis vim habet hec interrogatio plus est enim qua de re q̄ nihil. Rogas: hoc cū interrogatione indignantis. Meū gnatū rumor est a amare: mire apud seruū dissimulat id quod iam probauit. Meū gnatū rumor est amare: grauiter constanterq3 senex nondum se fatetur credere: nec verum scire ne amittat vim vindicaturi si rescierit. Id populus curat scilicet. qꝛ rumigeratio populi est sic hoc auersus ab illo cōtumaciter: sic Virg. s. is. superis labor est: scꝫ: semper cum ironia ponitur

Ducere

Oscitatio

Lucilius

Preuidere

Parelcon

Scilicet

Virg.

Plautus

Si.Hoccine agis:agis.l.audis alibi sic̄ age amabo:Plaut⁹ vos ꝟ agite spectatores:nō sum tur demōstratiue veluti aurē suā tāges.Ego ꝟo istuc:deest ago vel audio.Imq̄ patris est: Imq̄ est si nūc velim querere act⁹ liberos adolescētis.Nā.q.a.h.f.p añ hec ꝓsuetudie ma gis q̄ rōe ōz.Nihil.a.m.a.id agit vt ꝓsiliū se seruare oñdat.Dū.t.a.e.r.t.deest se: vt sit dum tēpus se ꝑbuit:q: supza dixit.tu te his reb⁹ finē ꝑcepisti pat.Ad.e.r.t. absolute ⁊ deest se.

Siui.a.u.e. l.mira rō cur siuerit vt ⁊ ꝟ qō ꝓmisit ad bonā fruges ꝓmiserit non ad luxuriam Siui aūt di stingue.Est aūt siui mo do ꝓmisi cessaui siui anti qz. Aliter in adelphis nō fuit egestas facere ꝟ nos Nunc.h.d.a. m.p.ꝟ est re cte et seuere: ⁊ inexorabi liter denūcī at. Aliā vitā ꝑ diuersaz et ꝓriā sic Virg Dñs aliē vi sum est. De hinc postulo

Si.Hoccie agis:an nō?Ba.ego ꝟo istoc.Si.ꝟ nūc Ea me exq̄rere imq̄ pris est: nā q̄ añ hac fecit nihil Ad me attinet.dū tēpus ad eam rem tulit Siui animū vt explozet suū:nūc Hic dies aliā vitam affert:alios mozes postulat Be hic postulo:etsi equū ē te ozo daue vt redeat iā In viā.Ba.muroz hoc q̄d sit.Si.si queris dicam. Omnes qui amāt grauiter sibi dare vxozē ferunt. Ba.Ita aiūt.Si.tū siq̄s magistz cepit ad eā rē im pbum.Jp̄m aīm egrotū ad deteriozē ptez plerūq̄ applicat:Ba.Hō hercle intelligo.Si.non hem Ba.Dauus sū nō ędipus.Si nempe ergo aperte Vis q̄ restāt me loq̄:Ba.sane q̄dē.Si.si sensero Hodie q̄cq̄ in his te nuptijs fallacie conari quo fi ant:Min⁹:aut velle in ea re ostēdere quā sis Callidus.verberib⁹ cesum te daue in pistrinū dedā

Virg.

Redire i vi am

Eger'et egrotus

Edipus

Virg.

Dare Dedere

si equū est te ozo.d.grauius'illud fecit noīe appellādo.Ut redeat iam in.u.m. mō tarditat⁹ est signū:⁊ ꝑloriā dixit quasi ex inde ius sit erroris ad rectā viā.Ut redeat iā in viā:puerbi a'e.Hoc quid sic:deest.n queris.Ita aiūt:hec ⁊ loquunt vniuersi:⁊ est tepida ꝓsensio:⁊ q̄ si muti respōsio vi in beautenti.Ita credo monente patre filiū.Tū si quis magistrū: me taphoricos:an q̄ ex pedagogo est Betha.Ad eā rē.i.sup eā rē:ꝟ est sup amoze.Jp̄m ani mū.e.p egro.nā anim⁹ eger:corpus egrotū.Nō bem:interiectio est irascētis. Dauus sum nō edipus:mīplex ꝓtumelia.pōt eni senē quasi'sphingā dixisse:id est deformē monstriq̄ simile pōt etiā immanū ⁊ ferū dicere vt sphinx.potest etiā p edipū se vltozē ꝓmittere futu rū atq̄ oppzessozē sapiētie senis.Dauus sum.in.e.facete se negauit edipū vt senem spinga esse:ꝓfirmet nō edipū.Imitationū duo sunt genera:quādā necessitas:quādam introducit voluntas.Nō edipus:si latine ꝓnuncies genitiuus edipi faciet:si grece edipodis.Sane q̄ dem:sane valde:quia qui sanus est validus est.Si sensero.ꝟ.quicq̄ comminatio: ⁊ sic.p nunciatio.vt singulis verbis ardeat.mire hodie.nam ad tempus non plenum.sed ad com minationem refertur vt Virgilius.Omnes hodie moriemur multi.⁊ dies ꝓ nocte' accipitur.vt hoc ipsum nunquam hodie.m.m.Quo fiant⁹ minus.quo minus hoc est quo im pedimus. Verberibus te cesum in pistrinum dedam.vult ex ꝓnomine et nomine exagi tare comminatione seruum.ne quid relinquat multum iracundie. Dedam. dare est quod repetas. dedere est ad perpetuum, damus et amicis, dedimus tantum hostibus,

Ea lege atq; omine. lege ad hoies omine ad rem diuinā referr̄. i. firmamentū ꝑ humana ⁊ diuina. omen aūt est q̄cq̄d ore dicit. Ea lege atq; omine: bene lege atq; omine. q: leges auspicijs seruatis ferebant. g̃ sic intellige: quasi dixerit ea conditione: ⁊ antiqui auspicato oīa faciebant: q̄ rata esse vellent. An nondū etiam: quartū parelcon: q: abundat etiam. Ipsaz rem. m. lo. ipsam rem id est voluntatem suam aut interminationē suam hoc est pistrinuz ⁊ penas seruiles. Nil circuitione: nil ꝓ non. Circuitōe ꝑiphrasi. Usus es legit ⁊ vsor es. Ubi vis facilius: admonitio. vbi vis. f. p. s. Cicero nō est ī hac causa locus peccādi Bōa verba q̄so. Hic q̄si dicat meliora loquere Rogo te g̃ cum admonitione. bōa verba inquit rogo. Nil me fallis non te ignoro. non me decipias. sic Menander.

Omen

Usq; ad necē ea lege atq; omīe vt si te īde exemerī
Ego ꝓ te molā. q̄d hoc: intellextin: an nōdū: etiam
Ne hoc quidē. Da. immo callide. ita apte ipam rez
Mō locutus nihil circuitione vsus es
Si Ubi vis. facili⁹ pass⁹ siz q̄ ī hac re me deludier
Da. Bona verba queso. Si. irrides: nihil me fallis
Sed dico tibi ne temere facias. neque
Haud tu dicas tibi non predictum caue.

Cicero

Dauus Solus.

Enimuero daue nihil loci est segnitie neq;
Secordie. q̄ntū intellexi mō senis sniaz de
Nuptijs q̄ si nō astu prouideant: me aūt herum
Pessūdabūt. nec q̄d agā certū ē. pāphilū ne adiutē.
An auscultē seni. si illū relinquo eius vite timeo

Nil me fallis figura
Fallis: lates vt sit
Nil me. f. nil pro etiam nunc. Neq; hui⁹ tu dicas tibi non p̄dictū: due negatiue faciunt vnam consentiuā. tres negatiue ꝓ vna negatiua accipiunt: vt hic neq; haud nō. Salu. Haud impigre neq; inultus occidit. Uera ergo lectio est neq; haud tu dicas qd̄ plurimi non intelligūt: hoc dicas legunt. Neq; haud tu dicas tibi non predictū: vera lectio: neq; haud dicas: est quintū

Salustiꝰ

Plautus in bachidib⁹. Neq; h̄ subditiua gloria oppidū arbitror.

Plautus

Enimuero dane Hic breuis ⁊ comica deliberatio est magna expectatōne plīmaꝝ reꝝ īminentiū cōmotiua excitātis Daui ꝯsideratōz ꝓpositā. Enimuero Daue: oīs ꝑsona vt ab altero cōmendat: aut seipaz ꝑplo cōmēdat. vt h̄ Daui: ⁊ ꝑ Simonē supra descripta est: vbi dicit. Mala mēs: mal⁹ anim⁹: ⁊ h̄ ꝑ se dū h̄ gestu ac sermōe agit ac disputat secū. Enimuero Daue: significatōz habz nimiā ꝑmoti atq; irati animi. Cicero. Hic cuz alijs ex alia ꝑte enimuero ferēdū est. u. m. Segnitie ad agendū. Secordie: ad ꝯsiderandū Quantūmō: q̄tū pro inq̄tum Que si nō astu. p. ꝓuisio rerū duas significationes hz. Prouidem⁹ eñ nob tā bonū q̄ malū Malū sic q̄s emin⁹ veniēs telū ꝓuidit atq; cauerit. g̃ h̄ ꝓuidēt: cauēt: vitāt: ⁊ nuptias velut vndā nauigio īminētez fecit. q̄d siq̄s nō vndā. s̄ ex aduerso veniētē ꝓrā excepit demersus vndis pessūdabit ē g̃ metaphora. Me haud heꝝ: heꝝ hic herilē filiū Pāphilū ne adiutē an auscultē seni: sꝑ deliberatiua v̄ba hn̄t quēdā sonū ꝑ quē exitus rei demōstrat: vt h̄ ostēdit se Pāphilū magis adiuturū. q̄ verb̄ senis obtēperatuꝝ. Si illū relinquo ei⁹ vite timeo: partiū tractat⁹ que supra sunt: Pāphilū ne adiutē an auscul

Cicero

Segnicia
Secordie
Prouidere

Ferre opez Opitulari.

tem se. Uire ciue timeo. vt alibi Syre tibi timui male. Sin opitulor: opē ferre ōr in malīs reb?: t hīs q̄ de salute dubiī sunt: vt fer opē: serua me obsecro. Opitulor t opitulatio dicta ab opē tollēdo ꝑ est ferēdo. Uir? minas: subaudik timeo. Cui verba. d. verba dare fallacia est: t illud spectar. nihil unc fallis. Difficile est. nō dicit ipossibile est. ḡ oñdit patrē esse q̄ q̄ p̄ Pamphilo. Primū iaz de amore hoc cōperit: Primo mąt iam infestus est senex: deinde a Pāphilo ḡ uidā esse glycerū Primū iam est enim

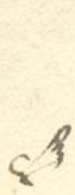

pro iaz pmū. ō amore ꝑ cō. hoc amore sic q̄sti cū tedio t repbēsiōe eius amoris loq̄t Me infensꝰ ob. s. de amore filij senex me seruat: et reuera timēdus ē. Ne q̄ faciā nu. fa. ꝑ ad illō spectar. tū si ōs mg̃r̄m ad eā rē i pbū ipm animū egrotū. Quo iure n. i. puerbia. ꝑ est: q̄ fūt fas t nefas nosse. Ad

Sin opitulor. huius minas. cui verba dare
Difficile est. primū iam de amore hoc comperit:
Me infēsus obseruat: ne quā faciā nuptijs fallaciā
Si senserit perij. aut si libitū fuerit causam ceperit.
Quo iure quaq̄ iniuria pcipitē me i pistrinū dabit
Ad hec mala hoc mihi accidit. etiā hec andria
Siue ista uxor siue amica est grauida e pāphilo est
Audireq̄ eorum est operepretium audaciaz.
Nam inceptio est amentium haud amantium.
Quicquid peperisset decreuerunt tollere
Et fingunt quandam inter se nunc fallaciam:
Ciuem atticam esse hanc: fuit olim quidam senex
Mercator. nauem is fregit apud andrū insulam
Is obijt mortem. ibi tum hanc eiectā chrisidis
Patrem recepisse ozbam paruaz: fabule. Mihi q̄dē
Hercule non fit verisimile: atq̄ ipis cōmētū placz
Sed missis ab ea egredit. at ego hinc me ad foz. vt

ꝑ ipsa re maior ē difficultas: q̄ grauidā Glycerū seruat. Siue ista. u. f. a. e. t ꝑ cū q̄dā tedio t indignatione stomachi interrūpit. Audireq̄ est. o. p. a. opepciū dicit de mirificis t laudabilib?. nam t ea q̄ magna sunt etiā si mala tñ mirarunt q̄ libenter audiant? t hoc pciū est ope. i. audiendi. Et audaciā ppte dixit vt in eunucho Audaciā meretricū spectā. Nā inceptio est a. b. amabāt veteres de primo similia dicere. Cicero minus carū putauit fore ō ar

Cicero

mario q̄ qō de sacrario fuisset ablatū. Quedā in ꝑbis sunt q̄ paromea dicunt in nobis. Quicād pepisset: maiorē repbensionē sonat q̄cq̄d pepisset. parit cñ aut masculō aut feminā: t solet iustior esse cā tollēdi si marē uxor pepe: ē nimiꝰ amoris est nō expectare q̄d tollat

Decernere

Decreuerūt tollere: decernere est de magnis reb? certā, pferre sniam vñ etiā senatus decretū. Et fingūt etiā quandā: argumēti gtem narrat: t nō credit esse q̄ dicit: vt supsit locus erroris: t fallaciā quandā: ne uerisimilis sit ipa fallacia ron? ꝓtemnōis t uilitatis. fuit olim q̄ dā senex: ab exegematico ad mineticū transit. Is obijt mortē plene dixit q̄ non obijt tñ.

Obeo mortem Uir.

Uir. Morte obita Crisidis patrē: fama ē recepisse ozbā paruā ꝑdixit: vt sit uerū non posse eā facile suos agnoscere fabule: redit ad narrationē. Atq̄ ipsis cōmentū placet: atq̄ pro tñ: vt sit: tamen commentum placet: quod communiscuntur probant. Sed Missis ad ea egreditur: ego hinc me ad forum. Parasceue alterius scene. Missis: semper autem nomina comicorum seruorum: aut a nationibus sunt indita: vt Missis. Syrus: aut ꝙ ac

cidētib⁹: vt Lesbia velut ebriosa a lesbo īsula: q̄ verax ē suauissimi cādidissimiq̄ vini: aut a morib⁹ ⁊ vernilitate: vt pseudul⁹: aut ex negocio vt Chrysal⁹: aut ex q̄litate corpis vt Chilac⁹: aut ex spe forme vt pinaciū. Ego hic me ad. f. nihil adhuc Dauus īuenit ꝯsilij nisi vt q̄rat Pāphilū moneatq̄ Ego hic me ad foꝝ: vultuose h̄ ꝓnūciat vt desit ꝑgam aut ducā me.

Audiui archilis iamdudum. He sunt inuentiones poetice vt facetie aliquid addant nam economia vt accersatur obstetrix ⁊ cōueniat Pāphilus facetia scribētis in his verbis ē qd̄ Archilis cōpotricē potissimū adduci iubet ⁊ fingitur. Audiui archil' iādudum. frequēter h̄ modo. Terenti⁹ cōpendiū facit vt egrediens loquat' persona d̄ eo qd̄ ē gestura et sil' doceat quid ab altera gestum sit. Audiui Archilis iādudū: vtruz iādiu audiui an iādiu iubes incerta distinctio. ⁊ sūt q̄ iādudū iā p̄mū intelligāt vt iādudū sumite penas. Sane pol. sane mlt̄ū alias valide: nāq̄ valid⁹ est q̄ mlt̄ū rez necessariarū habet ad salutē. Temulēta: ꝓducit p̄mā syllabā. te. Temulēta. vinolēta h̄ est ebriosa: q: temetū vinū d̄r vñ abstenius sobri⁹: dictum autem temetum ab eo quia tenet mentem. Temulenta vino. Temeraria: natura. Nec satis digna. c. c. p. p. bñ in ꝯclusiōe illa specialiter ꝓbauit dicēdo nō ydoneā cui cōmittat' prim⁹ ꝑtus mlieris: s̄ mire signateq̄ dixit cōmittas. etem̄ cōmittim⁹ magna: ⁊ q̄ salutē in dubio habēt. Nec satis digna cui cōmittas p̄mo duas res: nec parientē: nec p̄mo ꝑtu. figura eclypsis. vt Uirg. Nō me tibi troia externū tulit: ⁊ dom⁹ enee. c. in. s. Tñ adducā. redinad illd̄ q: vi coacta est. Importunitatē scz. Importunitas neq̄ loci neq̄ tp̄is habet cōmoditatē. Anicule. Archil'. s. Quia cōpotrix. in vultu remāsit oro. deest. n. ꝑ figurā.

Economia

Temulent⁹
Temetū
Temerari⁹
Cōmittere
Eclip. Uir.

Uirg.

Cōueniā pāphilū: ne d̄ hac re pr̄ īprudētē opp̄mat.

Misis Ancilla.

Audiui archilis iādudū lesbiā adduci iubes.
Sane pol temulēta est mulier: et temeraria
Nec satis digna cui cōmittas p̄mo partu mulierē.
Tamen adducā eā: importunitatē spectate anicule.
Quia cōpotrix eius est: dij date facultatē obsecro.
Huic pariūdi: atq̄ illi in alijs potius peccādi locū.
Sz q̄dnā pamphilū exaīatū video: vereor quid siet
Opperiar vt sciā quidnā hec turba tristicie afferat

Pamphilus: Misis.

Hoccine ē hūanū factū: aut īceptū: hoccīe ē.
Officiū p̄ris: Mi. q̄d illd̄ ē: Pā. ꝓh deū fidē

Ideo illā vult accersiri. In alijs poti⁹ peccādi locū. vtrū in alijs mlieri⁹. an in alijs reb⁹. Sz q̄dnā. p. e. u. exaīat⁹ est ꝑturbat⁹. Uirg. Exaīata seq̄ns īpingeret agmīa muris: exaīat⁹ mortu⁹: Idē: Examinūq̄ auro corp⁹ vēdebat achiles. Vereor: q̄d sit: q̄d. ob id ꝓpter q̄d sit exaīat⁹: aut alitet. q̄d sit. i. q̄d sit negocij. Sz q̄dā putāt q̄d ꝓ q̄re: vt q̄d veniat nā deeē pōt: vt sit q̄dnā h̄ comicū est ⁊ Terentianū: cū exceptis nū ⁊ nā sufficere ad introgationē potuisset quid.

Hoccine est humanū. f. aut in. c. Hic inducit' adolescentis animus circa nuptias: vt ex magnitudine eius ingens gaudium comparetur ī fine fabule cognita Glycerio: et simul id agitur: vt magis magisq̄ per Misidem Pamphilus excitetur ad respondendum patri nuptias inducendi: Hoccine est. h. f. in. c. ab iracundia et dolore cepi: Iracundia descendit ex iniuria. Dolor ex miseria. Hoccine est humanum. f. aut in. c. quasi deliberatio est in qua due partes sunt: vna patris et altera amice

psuasorie. Misis est principiū ab inuētione in q̄ primo vt hoīem accuset: deinde vt patrē.
Hoccine est. h. f. hoc ē dilatare orationē ne diceret q̄d fecit: ⁊ est puersa a maioribꝰ descēdēs ad minora p amplificationē accusatiōis factū aut inceptū ī alijs factu aut
Officiū inceptu fuit. Hoccine est officiū ab efficiēdo ab eo qd̄ querit q̄d efficere in eo vnūquēq; cōueniat p ꝯditiōe psone. Quid est si hec. c. n. ē. hec si dicimꝰ de his q̄ de necessario sunt: hoc est qd̄ dicimꝰ

Si hec ꝯtumelia nō est: hoc cum stomacho dictū quasi aliquo cōtradicente non esse ꝯtumeliā. Cicero: Quid est queso. Metelle is si hoc nō est? Uxorē. d. sese mihi. h. Decernere est d̄ magnis certā p ferre sniam. vxorē decreuit: ꝓpositio

Atq; hoīm. q̄d est si hec ꝯtumelia nō est: vxorem.
Decreuit sese mihi hodie. nonne oportuit:
Prescisse me añ: nōne prius cōmunicatū oportuit.
Mi. Miserā me: qd̄ vbū audio: Pā. q̄d chremes.
Qui denegarat se cōmissurū mihi gnatam suam.
Uxorem. id mutauit quia me immutatum videt.
Ita ne obstinate operā dat: vt me a glycerio miseꝝ
Abstrahat. proh deum atq; hominem fidem.
Quod si fit pereo funditus:
Adeon hoīem esse inuenustum atq; infelicē quēq̄:
Ut ego sum: nullō ego chremetis pacto affinitatē.

iniurie. Nōne oportuit: oportuisse ad patrē refert: nā nec si consentiret ad nuptias: s̄ fac me velle. Nōne oportuit: p̄scisse. m. a. Dolet aūt se spaciū nō habuisse ꝯsilio. Nōne oportuit: o q̄ de stomacho repetitū ē oportuit: et de more p̄scisse. m. a. p̄cise ꝓprie ad eū refert: hoc ē ad Pāphilū. Cōmunicatū: qd̄ neq; huiꝰ ꝓpriū est neq; illiꝰ ⁊ ante abūdat: aut certe p̄: cū sufficiat scisse. Cōmunicatū: q: nuptiaꝝ nō oīs potestas in patre est. Qd̄ verbū. a. verbuꝫ more suo posuit. i. vxorē dare q̄ ait. Quid Chremes? trāsit a p̄re nūc ad socerū redit id qd̄ nō ad Chremetē: s̄ ad illd̄ trāseūtis d̄r ⁊ nō ꝯsiderāt q̄d dicat. Quid chremes? irascit patri q̄ cogat Chremetē: q̄ nō neget vxorē. Nōne: dolet nō odio haberi: non repudiari. Quid Chremes: q̄d nō latuerat Pāphilū repudiasse Chremetē. vñ ⁊ Dauus ait. Qui postea q̄ auditū fuerat nō datū iri filio suo vxorē. Id mutauit: nōne dixit. id. n. obdenegarat. Cōmissuꝝ mihi. g. u. parauerat nuptias ⁊ Chremetē mutare sniam. Id mutauit qm̄: nā quotiēs verba sunt d̄r quotiēs noīa. Ita ne op. obstinate facere est aliq̄d in alteriꝰ malū cū conatu pseueranter ⁊ in alteriꝰ pnitiē nimis niti. Ut me. a. g. m. ab. magna vi verbi. ⁊ ꝓprietate vsus est. vñ illud est: Iphitus ⁊ Pelias mecū diuellimur inde. Abstrahat. magna indignatione vsus est: tāq̄ Chremes nō tā filie ꝯsultū velit q̄ lesum Pamphilū. Proh deum atq; h. f. q̄ ferueat indignatiōe hinc aspice q̄ frequēter exclamat Proh deū atq; h. f. alia exclamatio ē aduersā soceꝝ. Adeon hoīem esse: neminē putat esse in genere humano ita infelicez: vt se qd̄ est cōmune oīm q̄ in aliquo merore ꝯsistūt. itaq; nō se: s̄ ꝯditionē humanā dolet: ⁊ irascit natū esse quēq̄ q̄ possit esse tā miser vt ip̄e ē. ac p hoc adeo se hoīem esse infelicē. amatoris amore noīato exiluit ingemitus: sic Uirg. Aut si lux alma recessit: Hector vbi est? Inuenustū aut infelicē. q. inuenustus ē sine venere. i. sine gr̄a: quē oēs respuāt repudientq; pulchre: ⁊ quē deformes appetāt. Inuenustū aut infelicē: īuenustꝰ cui displicēs obijcit: infelix cui placēs negat aut infelicē quēq̄: vt ego sū: a deo se miserū dicit: q: sibi repudiare nō licet vt ꝓpter se doleat humanū genꝰ in quo sit aliq̄s tā miser: vt Heu cadit in quēq̄ tantū scelꝰ est: vt q̄ enim inferre debuit nō vt.

Obstinate facere

Uirg.

Effugere in totū fugere. Quot modis. s.c. si Chremes spretus intelligerem⁹ Pamphilum dicere q̄r opam dederit. vt se repudiaret Chremes. vt supra dixit. Mutauit q̄r me immutatū videt. Quot mōis. s.c. Chremes an Pamphilus. Facta trāsacta oīa. ꝓuerbiale est ī id negocij de quo nichil supsit ad agendū. Facta aūt. a Pamphilo trāsacta etiā a Chremete. Repetor repudiat⁹, quasi hec iniuria sit repudiare ⁊ repetere. ⁊ tale est in eunucho. Exiluit reuocat. Nisi i id qd̄ supicor ꝯiecturale argumētū. Al qd̄ mōstri alūt. Duplex ꝯtūelia ⁊ mōstri ⁊ aliq̄d. nun⁹ em̄ eēt aliqd̄ mōstꝝ sic alibi. q̄d hoīs vxorez habes: ⁊ mutauit gen⁹ dicēdo ea: qm̄ femīa est. sic in eunucho. Taces mon ōstrū hoīs: n dicturus es? Aliq̄d. m. a. ea dū mōstꝝ dixit. ea subiūxit tāq̄ nō ꝟbis ß snīe seruiēs. Ea qm̄ nemini obtrudi. mire obtrudi quasi inuito. ⁊ totū cuz iracundia. Obtrudi: infringit. impingit. Itur ad me. dotē amator nō cogitat. ⁊ ad vtilitatē trahi qd̄ vltro venit. ⁊ qd̄ se repetit. Chremes. Itur ad me quasi ad hostē. Platus in pseudulo. Itur ad me ⁊ Virgili⁹. Sil' ense relicto. Ibat ī euryalū ꝓpe. Oro me miserā exan. etiā pauca verba veteres orōnē dicebāt. Nā q̄d ego dicā. d p. redit ad patrē in q̄ noue hoc accusat neglegent' eū agere qd̄ voluit fieri. Tantāne rē negligēt'. sūmā nati ac nuptias. Preteriēs mō. h̄ oñdit spāliter q̄d peccauerit pat'. Preteriēs mō apud foꝝ. vndiqz ꝯflat' accusatio. ex facto qd̄ p̄teriēs. ex tpe qd̄ mō. ex loco q̄r in foro. ex ꝟbis vxor tibi ducēda est. mire ducēda sp hoc genus declinatōis necessitatē oñdit. vt Vir. Ut pacē. t. a. r. p. Salusti⁹. Agendū atqz obuiā eundū est. Id mihi visus est dicere. a. c. a. s t. ad hodie cito rettulit. ad vxor tibi ducēda est. supēde te Aut vllā cāz ineptā. f. duo tpa ī defensiōe aut vera. aut ad tp̄s accōmodata. Ineptū ē qd̄ a q̄uis. rep̄hēdi pōt. Falsuz qd̄ etiam prudentē possit fallere. Qd̄ si ego rescissez. i. p. si mecū cōicasset pri⁹. Quid facerē si. m. ro. ip̄e se rep̄hēdit q̄ si rescierit. Aliud facerē vt h̄ ne facerē. ⁊ nota facerē ꝓ tacerē. Sed nūc q̄d p̄mū ē. Deliberatio ⁊ ptes ei⁹. Amor misericordia. h̄ oratoria sunt. cū vnū negociū ī mlt̄as detrahim⁹ ptes. diuerse trahūt. ꝓ īdiuersa trahūt. amor a ncārio mīa. misericordia amphibologia. Nuptiaꝝ sollicitudo. a ꝑturbatiōe quib⁹ colligit ꝯsulere se non posse. sollicitudo est q̄ inheret mētib⁹, sollicitatio q̄ ab alio fit, Tū patris. p, amphibologia. Qui

Effugere potero: quot mōis ꝯtemptus: spretus
Facta trāsacta oīa. hem repudiat⁹ repetor. q̄obrez
Nisi id est. quod suspicor aliquid monstri alūt. ea
Quoniaz nemini obtrudi potest. itur ad me. Mi.
Oratio hec me miseram exanimat metu: Pā. nā q̄d
Ego nūc dicā de p̄re. ah tantā ne rem tā negligent'
Agere: p̄teriens mō mihi apud forum vxor tibi
Ducēda est pamphile. hodie inq̄t para. abi domū
Id mihi visus est dicere: abi cito: ⁊ suspende te.
Obstupui. censen me verbū potuisse vllū proloq̄:
Aut vllā cām ineptā saltē falsam iniquā: obmutui
Quid si ego rescissez id pri⁹: q̄d facerē. siq̄s me nūc
Roget. aliud facerē: vt hoc ne facerem. sed nunc
Quid primum exequar: tot me impediunt cure
Que meum animum diuerse trahunt.
Amor: misericordia hui⁹: nuptiaꝝ sollicitudo. tum
P̄ris pudor. q̄ me tā leui passus ē aīo vsqz adhuc. q̄

Effugere

Plautus

Vir.

Vir

Salusti⁹

Ineptum

Falsum

Sollicitudo. Sollicitatio

me tam.l p. extra planata tio in q̄. pudendū sit apud patrē ⁊ ad illud ſpectat. Tu te his rebꝰ finem p̄scripſiſti pater. Ei ne ego vt. a. pronomē hoc vim qualitatis habet: ⁊ est an talis homo qui me tā leni pa. aquia accusabat eū si amatoꝛ est. Ego ne vt aduerſer videꝫ inclinaſ se vt scōm patris animum consisteret. ⁊ amoꝛe ad incerta iterum renolueꝛet. Quoꝛsum aci. adquā rem: quo versus: sed nunc opus est. aut hunc cū ipsa. aut aliq̄d de illa calliditate femie ⁊ astu neſcia hꝫ cō gruit. Cū ipa nūc dñs mea aduersū hūc apud hūc vt alibi. Et id g̃ tū fuisse aduersuꝫ te. h. g Dū in dubio ē animꝰ. p. m. h. trāslatio hec est a mole alicuiꝰ pōderiſq̄ antec̄ i loco sederit ⁊ cū ite rea pēdet ſacile cōmouetur. Quiſnā hic loꝛ Quisis saluebꝫ secū: deinde ꝓuersus vt vidit salue difficile est aliud inuēire vebū qđ sic declinēt salue: ⁊ pꝛ saluete. q̄ppe huꝰbi/p modos rara est declinatio. Quis hꝫ loq̄ pnci
Uir. piū terēnianū in iunḡdis p̄sonis. O salue Pamphile: o interiectio optātis aduentū: aut repēte p̄cussi. Quid agit: amatoꝛie ⁊ familiariter: ⁊ eñ dixit que. Uir. Que mihi reddat: eū vel eo me soluat amantē: Rogas: Lenta q̄dā ⁊ tristis est tñsio ⁊ doloꝛe plena. Laboꝛat ex doloꝛe: Duplicē laboꝛem Blyceriū esse dicit. vnū partus ⁊ egritudinis. alteꝫ cure ⁊ sollicitudinis nuptiarū Pamphili. Laboꝛat e doloꝛe atq̄ ex hoc misera sollicita est die: Callide aggredit iuuenē nam vtrūq̄ ꝓpter illum perpetit ⁊ doloꝛem: ⁊ sollicitudinē. Atq̄ ex hꝫ misera sollicita. Quisis que ꝓtra patrē suasura est incertū inueniēs Pamphilū facile ad se cōuertit ꝓpter mentionē dñe sue: ⁊ maxime qđ addit. at illam egram esse dicit: quare statim pfectū est quod volebat: vt dicat Pamphilus. Ego ne istuc conari queā: Quia olim in hac sunt ꝓstitute nuptie: nec addidit a ptre sed inuidiose quasi a pamphilo sint ꝓstitute: an timet in negocio. In hunc diem. Idem eñ dies est quo placuerant destinate nuptie: q̄ uis Chremes renunciauerit: ⁊ supza. Dic nuptūs dictus est dies. Tū aūt hoc timet. Tū p̄teres ternā sollicitudinē habere Blyceriū ostendit ne deseraꝫ a Pamphilo Sollicita est die: tū aūt hoc timet solliciti udo rerū inceptarum magna est qđ in hunc diem sunt ꝓstitute nuptie hic certioꝛ merus est ⁊ grauioꝛ. Ego ne istuc conari queā: ideo sic Pamphilus: q̄ illa inuidiose nō deserere cogaris dixit: sed deseras. Ego ne istuc conari queā: non pficere dixit. ⁊ conari velle aliq̄d ad scelus effectio est tam si non pōt fieri. hic eñ voluntas non factū dā-
Uir. nat vt Virgilius. Ausi omnes in mane nefas. a. que. p. Ego conari: leuius est q̄ facta facere. Ego n ꝓpter me illam: magna vis est in pnomūnibus ⁊ diuisa sunt ⁊ singula. ⁊ nō p̄cipiantur nec dicunt vno spū: sicut in Eunucho. Ego ne illam que me. que illum. i. amat. q̄ me i. nō amat. Ego ne: suadenter subaudit vt fieri sinā. Que. ſ. nihil sumat ab eius beneficiis. Suū animum: q̄tum ad amoꝛem p̄tinet. Atq̄ oēm vitam: hoc est vt maritū sparet Que mihi suū animū: atq̄ oēm vitā: cre. argumētū a ꝓsequēti: si eā deserit. hec subiūgunt.

Deo cūq̄ aio libitū ē facere: ei ne ego vt aduerſer
hei mihi incertū est q̄d agā Mi. miſa timeo icertū
hoc quoꝛsū accidit ſz nūc pop' est aut hunc cū ipsa:
Aut aliq̄d ꝺ illa me aduersus hūc loq̄. dñi dubio ē
Aim' paulo momento huc vel illuc ipellit: Pa. quis
hic loq̄tur: Misis salue. Mi. o salue pamphile.
Pa q̄d agit: Mi. rogat. laboꝛat e doloꝛe atq̄ ex hoc
Miſa sollicita ē die q̄ olim in hūc sunt constitute
Nuptie. tū aūt hoc timet ne deſas se. Pa. hē ego ne
Istuc conari queā: ego ne istuc ꝓpt me illā decepi
Miſaz sinā. q̄ mihi suū animū atq̄ oēz vitā credidit

Quā ego caram animo ꝑ vxore ha. nihil p̄ter cetera si est animus. Bene ⁊ pudice eius ductum. hic illud soluit lana ⁊ tela victū queritās: vt hoc p̄seruat bene ⁊ pudice Glycerīū esse ductā: lana ⁊ tela victū queritans nā ꝑtinet ad argumentū: nisi post vitā Glycerij intelligas. Bene ⁊ pudice: ab honesto bene ⁊ pudice. Eius ductū hanc sniam quasi de exemplo ꝓbat: nā bene educata est a Chriside: q̄ primo pudice vitā parce ⁊ duriteragebat. Coactū egestate ꝓpt̄ id Chrisidis inopia ⁊ cognatorū negligētia. i. coactū egestate: nō paupertate: sed paupertate: cui ꝯrium inopia ⁊ cognatorum negligentia. Haud vereor si in t. s. s. arguit animuz adolescentis ꝯ patrem cuius etiā nomē graue est Sed viz vt q. f. Hic vereor subaudit. Ut ne ꝑ ne nō possis vt sit: s̄ vereor ne nō queas vim patris ferre: ⁊ vt ne nō possis: nō damnatio est: verū adolescētis ꝓuocatio in cōtemptū patris. Adeon me ignauū an verisimile. ignauū quod aduersum necessitatē ꝓferendū fuit id primū dixit adesse sibi virtutem: que sequunt̄ ad finē pertinentia: ita ꝑ tpe cōtemptio patris: ꝑ fortitudine hz ingeniū. Ignauus est q̄ vim nō pōt ferre qui nō est ꝑseuerās. Adeon porro ingratū: porro cōiunctio est expletiua: alias aduerbiū tpis. Ignauū ⁊ ingratū est. Inhūanū aut ferū. Post subiecta dixit adeon porro ingratū: aut inhūanū: mira hoīs cōuersio. nō em̄ dixit adeon me obsequentē patri existimas: adeo gratū: adeo piū: adeo māsuetū: vt amatoris ꝑ oīa seruat cōditōes: vt oratorie hoc cogat̄ scelus esse si pareret nūc patri. Ut neq; me cō. n. a. nūc ordinē reddit. ferū em̄ reddidit ad mansuetū: qd̄ etiā fere māsuescūt: neq; amor ad illud inhūanū. Amor nāq; vehemētior est ī hoīes. Uirg. Quid iuuenis magnū cui. u. m. o. i. pudorē ad ingtū retulit. Ut neq; me ꝯsuetudo neq; amor: Cōsuetudo aduersus feritatē. Amor aduersus īhūanitatē. Pudor aduersus ingtū animū. Cōmoueat neq; cōmoneat: ad maiora vt neq; ꝯsuetudo neq; amor ad supiora. Ut seruē fidē: exq̄site. nō em̄ dixit vt ꝯtempnē patrē. Unū h̄ scio hāc meritā: in eodē heret vt excitet iuuenē neq; audire se fingit qd̄ dicit. Unū h̄ scio: vide q̄ callida sint q̄ a Miside subijciunt̄ ad irritandā ꝓmissionē Pāphili. Unū h̄ scio q̄si. d. q̄d tu facturus sis equidē nescio: s̄ vnū scio. Ut memor esses sui: īuidiose q̄si abdite adeo ꝯmouet̄ h̄ dicto. Pāphilus. Ut memor esses bn̄ p̄terito vsus est qm̄ q̄ p̄terita sunt in recordatōe magis lachrymabilia sunt: vt Uir. o. p. i. cui patē. e. c. q. tu. d. r. idē alibi. Per caput h̄ iuro ꝑ qd̄ pater an̄ solebat. O Misis misis: ꝑmū vocādi alterū increpādi est. Etiā nūc scripta: id argumētū est qd̄ viue memor sit: q̄ etiā mortue verborū meminit Chrisidis d̄ Glycerio. Jā ferme moriēs: ferme est aduerbiū festinātis: iō moriēs me vocat: ex tpe ꝓbauit locutā v̄a esse nō ficta ⁊ simulata: nā q̄ sani sunt spe lōgior vite adulant̄. Uirg. Et dulcis. m. r. a. Jā ferme moriēs: affectus a tpe qd̄ postre

Quam ego animo egregio caraz ꝑ vxore haberē:
Bene ⁊ pudice eius ductū atq; educatū sinam
Coactum egestate ingeniū immutarier:
Nō faciam. Mi. haud verior si in te solo sit situm
Sz vim vt neq̄as ferre: Pā. adeō me ignauū putas
Adeon porro ingratū: aut inhumanū aut ferum:
Ut neq; me cōsuetudo: neq; amor: neq; pudor
Commoueat: neq; cōmoneat vt seruem fidē:
Mi. Unū hoc scio hāc meritā eē vt memor eēs sui.
Pā. Memor essem: o misis misis etiā nunc mihi
Scripta illa dicta sunt in animo chrisidis
De glycerio. iam ferme moriens me vocat.

Porro

Uirg.

Uir.

Uir.

ma vox erat. Accessi. vos. s. nos soli: figure ꝓprie terẽtiane. Vos semote: deest iuistis. Nos soli: deest remãsimus: vt est illud. Ego ne illã que illũ: que. m. Vos semote: nos soli: ibi fidẽ ꝙ soli fuimus ꝙ nemo testis: an timuit ne hoc pater ante firmatũ amorẽ cognosceret. Incipit deest dicere ꝑparatio quasi vestibulũ orationis est. Inceptio dicit̃ oratiõis que lõga taciturnitate mediãte: grauiterqꝫ ꝓfert̃: vt Virgilius. Tum pater oĩpotens reꝝ cui summa

Incept. o. Vir.

ptãs Insit. Mi. Pãphile ⁊ prosopopeia: ⁊ principiũ a blandimento. Mi. Pãphile imitatus est etiã blandimentũ Chrisidis. Huiꝰ formaꝫ atqꝫ etatẽ amat cõpẽdiũ lassitudo. formã em̃ dicendo pulchritudinẽ significat. etatẽ qđ paruã huius formã. Atqꝫ etatẽ: duplex causa cõmen

Accessi: vos semote: nos soli: incipit.
Mi. pamphile huius formã atqꝫ etatẽ vides:
Nec clam te est quã illi nunc vtreqꝫ res inutiles
Et ad pudicitiam ⁊ ad rem tutandam sient:
Quod ego te per hanc dextrã oro ⁊ ingeniũ tuũ
Per tuam fidem perqꝫ eius sollicitudinẽ
Te obtestor: ne abs te hãc segreges. neu deseras
Si te in germani fratris dilexi loco:
Siue te hec solum semꝑ fecit maximum:
Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus
Te isti virum do: amicum: tutorem: patrem.
Bona nostra hec tibi cõmitto: ⁊ tue mando fidei.
Hãc mihi ĩ manũ dat. mors ꝯtinuo ipsam occupat:

datiõis. forme ⁊ etatis: vt supra. Forte vnã aspicio adolescentulã. Mi. Pam. vide redditã vocem moriẽtis densis interuallis interruptã orationẽ: vtpote lasso anhelitu interueniẽte. Vtreqꝫ inutiles: legit̃ ⁊ vtiles sient. Et ad pudicitiã ꝓpter formã dixit: ⁊ ad rem tutandã: qꝛ etatem. Quod te ꝑ hanc. d. o. quod post qđ Virgilius. Quod te ꝑ superos. ⁊ ordo post qđ oro ꝑ hanc dextrã tenet eũ vt apparet. Per hanc dextrã: fidei ⁊ federis membꝝ ad manũ fit cõuentiõis: ⁊ ingeniũ legit̃ ⁊ genium. Per huius solitudinẽ: legit̃ et sollicitudinẽ. Obtestor obtestatio dicit̃ qñ eum adiuramus quẽ rogamus. Rogamus ꝑ eas res post quas rogamus. Virgilius. Per cũ se. g. f. t. Ne abs te hanc segreges: neu deseras: ad fidẽ ne segreges retulit: ad sollicitudinẽ ne deseras: hoc est ne aliã ducas: aut amare desinas: etiã si nõ ducas aliã. Ne abs te hanc segreges: quasi ipsam amantẽ: hanc post formã ⁊ etatẽ amantẽ. Segreges: hoc verbũ simplex fieri nõ põt. Neu deseras: Postremo te obtestor. sextũ ꝓ parelcon. dixit. n. iam. ꝙ ego te ꝑ hanc dextrã oro. Si te in germani fratris si tũc dicimus qñ ꝑstitimus aliquid: ⁊ tñ volumus aliquid exprobrare: vt Virgil̃. Si quã. u. q. m. p. h. ⁊ alibi. Si bñ q̃d de te meriũ ĩ germani frĩs: nõ frĩs solũ: ꝫ etiã germani. Siue hec te solũ: si aũt te mihi quoqꝫ ꝑtulit: aut nullũ aliũ nouerit amãtẽ ĩ domo meretricis. Seu tibi morigera. f. ꝫ q̃si amãti vtile fuit. Vir. Aut tibi quicq̃ dulce meũ. Te isti virꝝ do: ꝫ vt dicimꝰ ⁊ singl̃a sũt ⁊ nõ ꝑcipitant̃. nec dicunt̃ vno spũ. Amicũ: tutorẽ: patrẽ: põt. n. et maritꝰ eẽ: ꝫ nõ amicꝰ: ꝫ affectu mariti retulit amicũ. Tutorẽ q̃si orbe: patrẽ q̃si pue: virũ. ne segreges: amicũ ne deseras. ⁊ illud qđ ait ad pudicitiã. Patrẽ: ꝯclusio ꝑ mãdatũ ⁊ obtestationẽ efficax satis. Te isti virꝝ do. a. t. p. apparet qđ iũctis dextris ꝫ dicebat iõ ⁊ ꝑ hãc dextrã te oro. Hec bona nr̃a tibi: hec v̄ba q̃si suppellectilẽ suã oñdentis sunt. Bona nr̃a: ꝫ est ad rẽ tutãdã. Hãc mihi ĩ manũ dat. Cõfirmate sunt legitĩe nuptie ꝑ manuũ ꝯiũctõeꝫ. ⁊ mire hãc: nõ huiꝰ manũ. Mors cõ. i. occu. q̃ magis memorẽ eẽ oꝫ eoꝝ post q̃ illa locuta nõ est

Vir.

Obtestari. Rogare.

Virgilius.

Virgil̃.

Hanc accepi: ꝛ proprie quasi vxorem accepi. Acceptam ser. conclusit partem deliberationis sue ꝑ electionē. Sz cur tu.a.a. corripit ꝙ hēat ab illa: Cur: non īterrogātis: sed corripiētis est ꝛ increpātis ꝙ Glyceriū deserat. Obstetricē accerso: que opez retulerit pariēti obstetrix dicit. vnde ꝛ ꝑturiētes fer opem clamāt. Propterea atqꝫ audiui: ꝛ interrogat quo eat: ꝛ reuocatio ad argumētū magni amoris accedit Verbū vnū caue de nuptijs deest dicas: figura vnū verbū caue dicas de nuptijs nō q̄ hodie fuk̄as nescierit Glyceriū ꝫ qd̄ illas hodie īdixerat pr̄ filio cū sup̄ ꝛ ip̄a Glicerio distribute viderent. qꝛ sunt constitute in hūc diez. Caue. annotant quidaz caue hic corripiendum esse. Ne ad morbū. h̄ ēt iterū deest em̄ accedat.

Obstetrix

Accepi. acceptam seruabo. Mi. ita spero quidem
Pā. Sed cur tu abis ab illa: Mi. obstetricē accerso
Pā. propera: atqꝫ audiui verbū vnū caue de nuptijs
Ne ad morbū hoc etiam Mi. teneo

Carinus: Birria: Pamphilus

Quid ais birria: datur ne illa pamphilo hodie
Nuptū: Bi. sic est Ca. q̄ scis: Bi. apd̄ foꝝ mō
Edauo audiui Ca. veh misero mihi
Ut aīus ī spe atqꝫ timore vsqꝫ ante hac attētus fuit
Ita postq̄ adēpta est spes lassus cura ꝛ confessus
Stupz Bi. q̄so edepol carie qm̄ nō pōt fieri id qd̄
Vis. id velis quod possis Ca. nihil volo

Quid ais birria. d. ne. i. ho. p. n.? In hoc colloquio altera pars ostēditur fabule. Siquidē andria ex duoꝝ adolescētiū periculis gaudijsqꝫ cōponitur: cuz fere solam Ecyrā Terentius ex vnius comedia adolescētis effecerit. Quid ais Birria datur ne illa. h. p. n.? has ꝑsonas Terentius addit fabule. nam non sunt apud menandrū fieret Philomenā spretā relinquere aut sine spōso Pamphilo aliā ducēte. Quid ais. b. Ex verbis carini apparet Birriā nūciasse futuras nuptias factas cum Pāphilo nec adducit̄ tamen ut statim credat ꝛ accōmodet aīuz. Sepius ergo repetit interrogando ꝛ bene illa velut amatorie de certa loqueret̄ ꝑsona. Sic Virgil. Solam nam ꝑfidus il. t. c. a. ꝛ ergo non Aeneas sed ille. et itez hic non Philomena: sed illa dixit. Quid ais Bir. mirat̄ magis q̄ interrogat: vel potius indignat̄. Sic est: hoc cū indignatōe stomachi dixit. Qui scis: nō vult em̄ verū esse. Qui: quaten⁹ hoc vnd̄ scis. Apud foꝝ mō e Dauo audiui de loco apud foꝝ. de tpe mō: de ꝑsona e Dauo. Veh misero mihi: tandē aliquādo productus est vt crederet. Veh: interiectio in his rebus quas execramur. Apud foꝝ mō e Dauo audiui: plurima dixit ad cōfirmandū Birria: quādo interrogatus est a loco: a tēpore: a ꝑsona. Vsqꝫ ante hac: id est anteq̄ tua verba audirē: ꝛ duas prepositiōes preposuit vt dicitur. sed vna est velut aduerbiū: non iam prepositio. Attentus fuit ꝛ attentus auditus dicit̄ Vsqꝫ antehac anttētus. Nulla prepositio p̄positioni adiūgi sepatim pōt: sed vsqꝫ eiusmodi est: vt sine aliqua p̄positione raro inueniatur. Lassus. c. c. f. lassus cura ex preterita sepe nūc confectus est: sicut vulneratus est ꝑcussus: vt sanari nō possit. Lassus cura cōfectus stupet adēpta attētione cura cōfect⁹ cōfirmata timore. Stupet: abiecta spe. Queso edepol obiurgantis ē. Queso velut rogātis est. Qn̄ nō pōt fieri qd̄ vis id velis. q. p. Cōsolatio ad id qd̄ fieri nō pōt suadēs id vt velis qd̄ possis: ꝓuerbiale. Nihil volo aliō nisi. p. h. h̄ magis genitu amatorio q̄ vt respōderet Birrie dicit: q̄si magis Philomenā velut: q̄ vitā ꝛ lucē. Idez alibi. In eo me oblecto. i. e. c. m. nō em̄ dixit nullā volo aliā q̄ Philomenā. sz nihil volo aliō

Virgil⁹

quod infinitum est. Quanto satius est.t.d.operam.q.i.a.qui prout Qui istuz amorem ab a.a.t.legitur ex corde ejiciat. Tu si hic scis aliter sentias. Hoc gestu scenico melius cõmendatur. nam hec magis spectatoribus q̃ lectoribus scripta sunt. hic ergo seipsum ostendens

Salustius dicit. et est hic pnomẽ. Sed Pamphilum. sed inceptuũ pro atq; eccũ pamphilũ. vt Salustius. Sed Metellus in vulnere: hoc nõ discretiuũ. vt si dicas sapiẽs sed miser. hic.n. discretiuũ erit.

Age age vt lubz aduersꝰ hunc non habui qõ loqueretur: t pmissio iprobantis ea que sẽtit Pam.t.c. p.o.c.cõ.fingunt. Oĩa expiri: hoc idez alibi Oĩa prius experirĩ armis sapiẽtem decet.

Aliud nisi philomenam. Bi. ah quanto satius est
Te id dare operam qui istum amorem Ab aio
amoueas tuo. q̃ id loq quo magis libido frustra
Incẽdat tua. Ea. facile oẽs cũ valemꝰ: recta cõsilia
Aegrotis damus. tu si hic sis: aliter sentias
Bi. Age age vt lubet. Ea. sed pamphilum video.
Omnia experiri certum est prius q̃ peream.
Bi. Quid hic agitur? Ea. ipsum hunc orabo:
huic supplicabo: amorem huic narrabo meum.
Eredo ipetrabo vt aliquot saltẽ nuptijs pdat dies
Interea fiet aliqd spo. bi. id aliqd nihil ẽ. Ea. birria
Quid tibi videt? adeo ad eũ? Bi. qdni nihil ipetres
Vt te arbitret sibi paratũ mechum si illaz duxerit.
Eã. Abi hinc in malã rem cuz suspitõe istac scelus.
Pa. Carinũ vi deo: Salue. Ea. o. salue pamphile:
Ad te venio spez salutẽ auxiliũ consiliũ expetens.

Virgil. Virg. Vanc quoq; posuit sententiam. Ne qd in exptũ frustra moritura reliqt. Ipsuz hunc bene ipm q̃si auctorẽ t prĩcipem. referr etiam ad dignitatem. Ipsuz hunc orabo. h.s. Oramus que bona sunt. Supplicamꝰ in aduersis malis vel cũ lachrymis. Amorẽ huic.n.m. non studiũ aut voluptatẽ: sed amorẽ. nec petã sed narrabo dixit. totũ magnifice. Hũc orabo huic supplicabo: phemia sunt pentõis qbꝰ ostendit poeta narrationẽ q̃ nomẽ t irreprobãs: tamẽ petit vt aliqt saltẽ nuptijs ptrahat dies. Saltem desperatis rebus: solã petens salutẽ hoc vtimur. Prodat vero, pferat: platet: differat.

Lucilꝰ Lucilꝰ in quito. An porro pdenda dies sit. Interea fiet. a.s. Tale est hoc q̃le illiq̃. Interea aliqd accidet boni. sed nihil illũ dixisse poeta p seruũ ostẽdit dicẽdo. Id aliqd nihil est. fiet aliqd vt supꝰ ipetrabo. adeon ad eũ cõsuetudine magis q̃ ratione dicit. vnũ eñ abũdat Quid si nihil ipetres aut qd ni. t sic nihil ipetres ivtroq; idẽ sensus ẽ. ẽ supior p ironiã inferior p simplicẽ explanationẽ solut. Et siqdẽ legit subaudiẽdũ adeas vt te arbitret sibi. p m. si. d. Quid ni si nihil ipetres nihil p ironiã dictũ videt. siqdẽ si nihil petas qm̃ petitionẽ sepe ipetratio seqtur. Carinũ video ẽ nõ iperite. Paphilũ prorẽ loq fecit. sed vt fiduciã det

Virgilꝰ Carino loquẽdi qõ t Virgilꝰ elegãter. Deus inqt iuuenes mõstrate meaz. Vidistis siquã hic errantẽ forte sorozz. Carinũ video ad hoc prior icipit. Paphilꝰ vt ad cõfessionẽ Carini mmꝰ clausa pre pudore sit via. Ad te venio spẽ salutẽ auxiliũ ꝓsiliũ expetens: elegãter qm̃ demens t iprobũ est qõ petit nouissimũ posuit cõsiliũ. vt si nõ possit cõcedivel cõsiliũ expe

Cicero ctat ad sanandã dementiã. Cicero. Tu da salutẽ q̃ spez dedisti. Spem: salutẽ: cõsiliũ: auxiliũm expetens: vt in petitionibꝰ fieri solet: beneficium petens vtitur pnbus deliberatiuis

Neq; pol cōsilij locum.h.neq;.co.auxilij:apud amantem neq; cōsilij facultas: apud inopē neq; pol auxilij:in his duobus ostēdit etiā sese amatorē. Sed qui nā istuc est:hoc si nō adderet locus ꝯfitendi amoris Carini nullus fuisset. Neq; pol ꝯsilij: qꝛ amo. Neq; auxilij: qꝛ sum miser. Hodie vxorē ducis:vide mirā interrogationē ante ꝯfessionē. Aiūt de re dicim⁹ quā volumus esse falsam. Si id facis.h.p.me.u.nihil priusq̄ se moritur dicit pudēda dicturus. vnde datū est vt ille instantius quereret causam plus dixit postremū me vides q̄ si dixisset morior. Hodie po.m.u. a necessario qꝛ viuere nō pōt: ⁊ postremum modo aduerbiū est spōsam. h.t. a. nulla ꝯtactōe Birria: sed facete seruuli sermōe paratissime narrant. Ne iste.h.ve valde: vt ⁊ Cicero Ne isti valde.t.sensus hic est nō id amat qd̄ amo nec id odio habet qd̄ odi:hoc est valde iste inq̄t nō mecū sentit:id amat qd̄ ego odi. Spōsam hic tuā:callide ⁊ spōsam ⁊ amat:hoc est neq; adhuc vxor tua est:neq; aliquid amisit:qꝛ amat tantū. Ne iste haud mecū sentit:ne valde: aut vt quidā volūt o q̄. Lucilius in.x. Ne quē in arce bouē descripsi:magnifice inquit: Pāphile:artificiose ꝑsonā exp̄ssit Terentius nuptias recusantē:⁊ simul virgini seruauit Quā velle:vtiq; viciata vt esset causa recusande. Nūc te ꝑ amicitiā suā ⁊ Pamphili. Et per amorē obsecro:ꝑ amorem suū tm̄ circa virginē. Principio vt ne ducas:sufficeret dixisse ne ducas. Dabo equidē operam plus iste ꝓmisit q̄ ille poposcit. Sed si id nō pōt:deest fieri. Sed si id nō pōt hoc.d.patrē retulit. Aut he nuptie sunt tibi cordi: hoc ad Pamphilū ꝑtinet.nō em̄ vnū ⁊ idē est:nā si id esset. Nuptie he sunt tibi cordi:supuacue esset additū cordi aīo acuto dabo equidē opam:cū ꝓnunciatiōe legendū est. Plus em̄ dixit dabo opam:q̄ si diceret nō ducā. Saltē aliquot dies ꝓfer:dū ꝓficiscar aliquo ne videā. primo que maiora sunt petit:postremo que ex his videnꝫ minima:⁊ hoc arte: vt Uirg. Incute vim vētis submersasq; obrue puppes.⁊ ad postremū. Aut age diuersas ⁊ disijce corpa ponto. Profer:ꝓlata:ꝓduc:differ. Dū ꝓficiscar:aliquo ne videam:aliquo dixit vt auxiliū esset incertū. Audi nūc iam:correptio īpatientis qui nō sinat audire de exilio. Ego Carine: sn̄ie que ex ꝓnoibus incipiūt sera semp:sed vera ꝓmittūt. Uirg. Me natā.g.n.s.g.p.f.c. Ego Carine neuti q̄ officiū sensus hoc est:nō puto inquit hoīem liberꝫ:qui cū nihil p̄stet: deberi gr̄aꝫ sibi poscat:ergo cū tibi nihil p̄stem:nolo mihi gratis agas.nō em̄ tui causa fugio:quā priusq̄ me peteres magꝫ nolebā ducere quā tu cupis. Cū nihil mereat:mereri est aliq̄d mercedis ꝓla

Pa. Neq; pol ꝯsilij locū habeo neq; auxilij copiā:
Ca. Sz istuc q̄d nā est: hodie vxorē ducis. Pa. aiūt
Ca. Pā. si id facis hodie postremū me vid's. Pa. q̄d
Ita ē: Ca. hei mihi ṽeor dicere. huic dic q̄so birriā
Bi. ego dicā: Pā. q̄d est: Bi. sponsam hic tuā amat
Pa. Ne iste haud mecū sentit: ehodū dic mihi
Nūquid nā ampli⁹ tibi cū illa fuit carine: Ca. ah pā.
Nihil: Pa. quā vellē. Ca. nūc te ꝑ amicitiā ⁊ amorē
Obsecro pamphile: principio vt ne ducas
Pa. dabo equidē opam. Ca. sed si id nō pōt:
Aut tibi nuptie si he sunt cordi.
Pa. Cordi: Ca. saltem aliquot dies
Profer. dū ꝓficiscor aliquo ne videā. Pā. audi nūc
Jaz ego carine neutiq̄ officiū liberi esse hoīs puto
Quū is nihil mereat postulare id gratie poni sibi.

Cicero.

Lucilius.

Uirg.

Uir.

Mereri.

bore sumere cũ diximus nihil meretur: hoc intelligit: nihil est mercedis dignus accipere. Neutiq̃ vna ps est orationis: ꝓ nequaq̃: vt alio modo dicit cũ is mereat. i. ꝑstet: vt quiq; sui memores aliquos facere merendo: ⁊ nunq̃ regina negabo ꝓmeritã: ⁊ ꝯrio ledit. Quid cõmerui: aut peccaui pater. Cũ is nihil mereat: laboret ⁊ mereat: vel mercedẽ petere debeat: vt q̃d meret in Ecyra. Plautus in pseudulo. Postulare. id gratie poni sibi: aut id postulare quo nihil mereat id g̃tie poni sibi addi in g̃tiam suã. i. sibi grãm mereri. nuptias effugere ego istas malo: quã tu. a. interposita distinctiõe vultuose hoc dicit: hoc est cũ gestu. Reddidisti animũ: plus dici nõ potuit. Aut hic Birria: h̃ dicticos: q̃si efficatiorem ostẽdit: ergo ad cõparationẽ alterius referť. Facite fingite: iuenite: efficite fit qd̃ verꝫ est ⁊ fingit: qd̃ falsum est inuenit ne temere fiat. Inuenite g̃ agite dicit: post cogitationẽ efficite idẽ in effectũ ꝑducite. Sal. Nã ⁊ priusq̃ incipias ꝯsulto: ⁊ vbi cõsulueris mature op⁹ facto est. Facite: fingite: inuenite. mire exp̃ssit Pãphili animũ nuptias recusantis. cui q̃cquid dixerit parꝫ est. Qui deť tibi qui ꝓ quẽ admodũ: ne mihi deť veteres freq̃nter ne ꝓ nõ dicebãt. Ego id agã mihi q̃ ne deť: nõ dixit ego nõ ĩstabo vt ducã: ꝫ qd̃ ẽ amplius: ⁊ recte vtusq; opa vsus ẽ. nõ. n. ꝯtinuo ducꝫ Carin⁹ si nõ duxerit Pãphilus. Sat hẽo. Sat antiq̃ ꝓ sufficit: satis hẽo dicebãt. An vel abũdat. An tu hercle haud q̃cq̃ deest: effers: dicis: nũcias. Nisi ea q̃ nihil op⁹ sunt: h̃ est dať ne illa. h. p. n. Sic est. Apud foꝝ mõe Dauo audiui qd̃ memor ẽ Carin⁹ se nõ libẽter audisse. Fugin hĩc: ꝯminãtis ⁊ arguẽt a se. Ego v̄o ac lubẽs: nemo libẽter fugit: nisi coact⁹ necessitate: h̃ etiã libẽs dixit: qd̃ est libẽter

Plautus

Nuptias effugere ego istas malo quã tu adipiscier
Ea. reddidisti animum.
Pa. Nũc si quid potes aut tu: aut hic birria
Facite: fingite: inuenite: efficite qui deť tibi:
Ego id agam mihi qui ne deť: Ea sat habeo.
Pa. Dauũ optime video cuius cõsilio fretus sum:
Ea. An tu hercle haud quicq̃ mihi nisi ea q̃ nihil
Opus sunt scire. fugin hinc: Bi. ego v̄o ac lubẽs.

Dauus: Carinus: Pamphilus.

Dii bõi boni q̃d porto. sꝫ vbi iueniã pãphilũ
Ut metũ in quo nunc est adimam: atq;
Expleam animũ gaudio. Ea. letus est nescio quid.
Pã. Nihil est. nõdum hec resciuit mala.
Da. Quẽ ego nũc credo si iã audiuerit sibi ꝑatas
Nuptias. Ea. audin tu illũ: Da. toto me oppido

Salu.

Dii Boni boni quid porto: Hec scena cõsiliũ cõtinet ꝑsonaꝝ ad quas maxime ꝑtinet argumẽtũ: ⁊ hic est locus ĩ quo vt fieri solet fortuna mixta rebus dispositis magnas turbas dat. Dij boni boni: quid porto: Nõ miꝝ qd̃ insolentius Dauus exultat: q̃ vt Simo dicebat timẽdus fuit: vt ipse Dauus etiã desperauit ex nuptiaꝝ terrore: q̃s nũc falsas ꝯperit. Dij boni. b. q. p. ex ꝓximo repetiuit bis: ꝫ tñ alteꝝ noĩatiuo plurali: alteꝝ gtĩo singulari dictũ ẽ. Boni q̃d porto: nõ solũ corpe ꝫ etiã aĩo portamus tã bona q̃ mala: sic alibi: Ne q̃d andria apportet mali. Ut metũ in q̃ nũc ẽ. a. atq; ex. a. g. ordine locutus est. prius metũ adimere sic demũ gaudio ꝑfundere: hic ordo etiã in laude seruať. Letus est: nescio quid: deest post: vt sit post nescio quid aduerbiale. Exanimatũ: ꝑteritum. perturbatũ.

Sed vbi queram: aut quo nunc in omnes se partes versat querens quo dirigat cursum. Ab eo videt quasi extitisset: deinde q̄si elegisse quo pgat. Habeo mueni legitur ⁊ ab eo vti merito illi dicat resiste. Quis hō est. q. m. u. O Pāphile ante videt q̄ cōpleat orationē. Euge Carine: euge modo pro interiectōe positū est. Ambo oportune deest adestis: non oportūe vos volo. Daue perij: propriū est dolentis p̄festinare ad iudicāda que dolent

Exaiatū querere. sz vbi querē: aut quo nūc primuz
Intēdā: Ca. cessas loqui: Da. ab eo pā. daue ades
Resiste. da. quis hō est qui me vocat. o pamphile
Tcipsuz q̄ro. euge carine ambo oportūe vos volo
Pā. daue pij. da. qui tu poti⁹ hoc audi. pā. interij
Da. Quid tīeas scio. Ca. mea q̄dē hercle ī dubio ē
vita. Da. ⁊ q̄d tu scio. pā. nuptie mihi. da. ⁊ si id scio
Pā. Hodie da. obtūdis. tāetsi itelligo id p̄caues ne
Ducas tu illā. tu aūt vt ducas. ca. rē tenes pā. istuc
Ipsum. da. atq̄z istuc ip̄m nihil pericli est. me vide.
Pa. Obsecro te q̄ primū hoc me miseꝝ libera metu
Da. hē. libero vxorē tibi nō dat chremes pa. q̄d scis
Da. Scio. tu⁹ pater mō me prehēdit: ait tibi vxorē
Dare sese hodie. itez alia multa q̄ nūc nō ē narrādi

habet non nullum affectum qd addidit Daue Quin tu h audi mō pro immo alias cur nō Mea quidē hercle in. d. est. vi. certa sentētia est. videt Carin⁹ pl⁹ dixisse perū q̄ pāphil⁹. Mea quidē hercle in. d. vi. est. sz non est hoc plus. ni. Pāphilus dixit, naz qui viuit non pōt interijsse: is autē qui viuit vitā pōt in dubio habere. Ideo ⁊ iurauit hercles. ⁊ affirmās iusiurandū certe addidit bene certe q̄si illud interij falsuz sit. Ita Pāphilus plus fecit periturū se esse dicēdo q̄ Carin⁹ interijsse. Et q̄d tu scio mira cōpēdia q̄ cōtrahit poeta lōgitudine fabule nec tamē pdit affect⁹ psonaꝝ Et tu q̄d deest timeas Et id scio tāq̄ dicat nihil est. ⁊ id scio: legit ⁊ scio ⁊ Hodie tēpus addidit tanq̄ rem sciētis. Obtūdis. i. sepe repetēdo dicere. obtūdere est trāslatio a fabris q̄ sepe repetūt tundēdo aliq̄d malleo. ⁊ idez obtūdūt ⁊ hebetant. Obtūdis tāetsi sincerius est: ⁊ melius subdistiguere id paues ne ducas deest ob: vt sit ob id hoc autē Pāphilo dicit. Tu aūt vt. d. p ne nō vt posuit hoc Carino Dixit Atq̄z. i. i. n. p. est: ille em̄ hoc idem dixerat cū exclamatōe: qd q̄si vanū cōtēnit. Me. u. vtrū letus sum: an me specta fidei datorem vt dici solet me hēs me respice. Obsecro te q̄ primū libera. m. m. cū p̄cib⁹ ⁊ tp̄s admiscuit ⁊ bene libera. pfecta em̄ securitas liberatio noiat. Hem: ecce demōstratio ē facti: Vxorem tibi non dat iam Chremes: oratorie a sūma cepit cui⁹ ptes multis dicent. Nō dat iam Chremes: bene iam qd si nō dixisset intelligeret Pāphilus: Postea Chremetē filiā nō esse daturū. h addito iam plena securitas est. iā em̄ renūciatio est ppetuitatis Scio p̄paratio ē auditoris ad eam narrationē que ostendit argumēta falsaꝝ nuptiaꝝ. Tuus pater mō me prehendit pro prendit: addita aspiratione gemīauit syllabā: ⁊ p̄hendit dixit q̄si vitantē ac fugientē. Ait tibi vxorē dare: ait proprie q̄ cōtēnēda dicūtur. Ait tibi vxorē dare sese. h. cōiecturā facit ex malis que p̄cesserūt. Ait tibi vxorē dare sese. h. dicit cur primo crediderit veras dicturus subinde cur falsas. Item alia mlta que. n. ē. n. l. bene distulit narrationē ne audiret Carinus ⁊ Birria, dolos struere aduersum vigilantissimū senē. Item alia multa q̄. n. n. ē. n. l. cōmoda narratio a necessarijs tantū, minas aūt senis pretermisit ne corrūperet bona q̄ nūciabat. Que nūc nō est argumētū est q̄rere potuisse eū q̄ territus, nā timor curam

parit. Narrandi locus: modo tempus ꝛ spaciū eius. Que nunc non est narrandi locus: nō vult dicere ꝙ miraciter secū egerit senex: ꝙꝙ instet nuptijs: ne Carinū Birriaꝙ de spe deij ciat: quos vult secū amitti ne vxorē Paphilus ducat. Cōtinuo ad te pperās: vide ꝙtū pp rans dixerit: ꝛ pcurro vt cōtinuationē cursus ostēderet. Ubi te non inuenio ibi: mō nō est aduerbiū loci sed tpis pro postꝙ. Ubi te non inuenio ibi a sūmo ad īmū diuisiones: quib⁹ dicta ꝛ facta ptinēt: sub q̄ rū gñe sunt spēs nō dctō rū ñ fctō⁹ cū cōsideratiōe rerū psonaꝝ ꝙꝝ. Nusq̄: deest vidi. forte ibi video hui⁹ Birriaꝝ deest seruū ꝛ recte dixerat eīm apud forum modo e Dauo audiui Rogo. negat vidisse: mira breuitas timitāda Paululū obsonij hinc est qō ait: nimiuꝝ pparce facere sumptū Ipsus tristis de improuiso nuptie mire ꝛ moraliter. ex his eīm q̄ facta non sunt dicit qō fecisse deberet et de iprouiso nuptie pnūciādū. Egomet cōtinuo: ꝛ bñ cōtinuo: vt si ab vtroꝙ hoc fieret esset vera suspicio Daui. Ego met cōtinuo: deest dico: vel cōsuetudine dictū est: ꝛ est Egomet: vna pars orationis est. Chremē ꝛ Chrementē dicamus Darē ꝛ daretē. Luꝝ illue aduenio: solitudo ante hostiū: signa ab his q̄ sunt q̄ nō esse diceret. Solitudo ante hostiū q̄si cōuentū ꝛ nō cōsentientē filiū excitat ad gaudiū letitia sua. Jam id gaudeo. Sic Uir. Cū venit auleis ꝛc: Recte dicis pge ꝛ vultū enūciādū b dicit Paphil⁹. Maneo ne tpis fuerit dilatio. Interea tpis loci significatio. Introire nemīnē: non facti. Exire neminē q̄d si intus erāt: ideo ait exire neminē. Nichil ornat archaismos sic Salustius. Ego senati decreto seruiendū ne sit. Magnū signū, ppte p argumēto. Nō videt cōuenire a sequētib⁹ argumētū. Nō opinor daue: ille opinionē accōmodat tīn: hic mītū attribuit pecturis. Opinor narras: qm̄ argumēta sunt ꝛ cōiecture opinionē dixit. nā ꝓtra opinionē certa res ē: q̄ aūt opiamur putam⁹: q̄ putam⁹ icerta sunt Opinor narras: pene a pīma ad scōaz psonā. Olerat pisciculos minutos: sufficeret diminutiue pisciculos dixisse qō sic minutos dixit: ꝛ pcīū obolo esse ēptos: q̄ est vltia nūmoꝝ significatio. Sunt eīm genera piscīū mīmtoꝝ que magno veneant precio. hic ergo etiā de pcio vilissimos pisces significauit ꝛ qō sic minutos: non oībus: sed in cenā sem dixit: vt ob senatōis oīderet cāz. Olera ꝛ pisciculos: qō supꝝ gñaliter: paululū obsonij hic spāl⁹ dixit. Etiā puerū inde abiēs pueni Chremē sic chremi vt Ulyxi vt Achilli Etiā puerū: etiā pro preterea. In cenā sent: misere sem: cuius est maior cura domi. Nullus sum: pro non sum: vt alibi. Nullus dixeris. quid ita vna pars orationis. Ridi-

Locus. cōtinuo ad te pperās pcurro ad foꝛvt dicā
Tibi hec. vbi te nō iuenio: ibi ascēdo i quēdā excelsuꝝ
Locū. circūspitio. nusq̄ ibi forte huius video birriā
Rogo. negat vidisse te se. mihi molestū qd agā cogito. Redeūti iterea mihi ex ipa re icidit suspitio. hez
Paululū obsonij: ipsꝰ tristis erat de iprouiso nuptie
Nō coherēt. Pa. quoꝛsū nā istuc: da. egomet ꝓtinuo
Ad chremetē cū illo aduēto solitudō añ hostiū iā id
Gaudeo. E. recte dicis P. pge. B. māeo. ikea itroire
Neminez video, exire neminez: matronā nullā i edib⁹
Nihil ornati: nihil tumulti. accessi itro aspexi P. scio
Magnū signum. Ba. non videntur
Conuenire hec nuptijs. Pā. non opinoꝛ.
Ba. Opinoꝛ narras: nō recte accipis. certa res est
Et puerū pueni chremi ide abiēs oleraꝝ piscīclos

Virgil.

Archaismos sic Salustius

culū caput pro toto hoīe. nemo eñ ore cōtēptu ex alijs mēbris hoīez velit significare: ⁊ est synodoche tropus. Quasi necesse sit si huic non det te illam vxorē. d. Ostendi vitiosum hoc esse: in quo altero sublato non necessario alterū reliquatur Si huic non dat te illā vxorē ducere: hic laborat Dauus quēadmodū Philomenā Carinꝰ ꝓprijs laboribꝰ ꝓmereat vxorē. vt. Si huic nō dat te. i. u. d. Artificiose Dauꝰ Carinū excitat si fieri possit adiuuet negociū Pamphili duz ille sibi prouidet Nisi vides ꝓ vides. Ambis magnarū rerū desiderium ⁊ appetitus ambitio dicitur Uale cōfirmata re a factis ⁊ a ꝑsonis deliberatiua nascit

Ferre emptos obolo in cenā seni. Ca. liberatus suz
Hodie daue tua opa. Da. ac nullus q̄dē. Ca. Quid
ita: nēpe huic prorsus illā nō dat. Da. ridiculū. Ca
put. q̄si nōē sit si huic nō dat te illā vxorē ducere. Ni
si vides: nisi senis amicos oras: abis. E. bñ mones
Ibo. tametsi hercle sepe me ⁊ mea spes hic frustrata
Pamphilus: Dauus. est vale.

Quid igit sibi vult pater: cur simulat: Da. ego
Dicā tibi. si id succēseat nūc. qꝛ nō dat tibi vxorez
Chremes ipsus sibi esse iniurius videatur. neqꝫ id
Iniuria priusq̄ tuū vt sese hēat aīmū ad nuptias
Perspexerit. sꝫ si tu negaris ducere ibi culpā i te trās
feret. Oēm. tū ille turbe fiet Pa. quid vis patiar
Da. pater est pāphile. difficile est ei verba dare. tum
Hec sola est mulier dictū ac factum inuenerit
Aliquā cāz q̄obrē eijciat opido. P. eijciat. D. cito
Pā. Cedo igit q̄d faciā daue: Da. dic te ducturuz.

Ambitio

Quid igit sibi vult pater? Hec scena deliberationez cōtinz Daui et Pāphili: ⁊ bene igitur si eñ false sunt nuptie Quid cogitat stomache: ⁊ hoc dixit sibi: vt ille qui vult ꝯcursus ad amnē. si id succēseat: id: ob id: post id. Neqꝫ id iniuria neqꝫ adeo iniustus sibi videbit: vt se iniusticie ipe condēnet. Ad nuptias ꝑspexerit: ꝑspicere est ad plenū ⁊ ꝑfecte videre. Tum ille turbe: ille ad terrorē retulit. Quid vis patiar: hoc est patiar me vxorē ducere. Pater est Pamphile: hoc vultuose ꝓnūciandū est. ⁊ mire pater dixit: vt ipso nomine videatur habere auctoritatē: ⁊ veluti dormitantē ⁊ oblitū potestatis paterne his rebus excitat. Pater Pamphile resistere difficile est: hec sola est mulier. Quid vis patiar: sunt qui quid vis: pro quicq̄d enenerit intelligant. qꝛ dixerat. Adeon me ignauū putas. alij pronūciat vt sit sensus: quid me vis facere an vt hoc patiar vxorem mihi dari. Pater est: a necessario argumentū: difficile est resistere: hoc contradicere. Pamphilo difficile ꝑniciosuz Glycerio. Sola autē sine defensoribus ꝓprijs. ⁊ sola ⁊ mulier dixit. Sola sine auxilio ac per hoc deserta. Difficile est deest resistere. Dictum ac factū: prouerbiū celeritatis vel cito dictum ac factū inuenerit pro inueniet coniunctiuo modo pro indicatiuo vsus est: ⁊ hec honesta locutio. Quāobrem eijciat. o. callide ad eū periculū se cōuertit: cui plus amator timet q̄ sibi ideo vincitur statim apparet autez Dauū male suadere. qꝛ tum caueat Pamphilo: tum cum maxime formidet senem. Oppido ex ciuitate. Eijciat: miratur ⁊ stupet Pamphilus. Cito illo admiranti: hoc etiam confirmat addidit ⁊ tempus sceleritatis. Cedo singularis numeri est: cetera tempora pluralis tantuz. vt salue saluete. Dic te ducturum: pronuncia dic quasi rem facilem: ⁊ nullus preiu-

Perspicere

dicẽ. Dic te dicturum: hoc est qđ ab initio nitebatur. Egon dicam ego emphasim hz hoc est vel quẽ non oporteat dicere: vel quẽ non cõueniat fallere atq; mentiri. Cur non: nõ interrogat: sed falsitatẽ rei ostẽdit. Numq; plus hz negationis q̃ non. Ex ea re quid fiet vide vt ab illa excludar. hac cõcludar: mire hanc cum pnomie significat dicẽs ab illa. illic nec sexum seruauit ne vxor esse videatur. t ex feraq; translatõe cõcludar dixit: vt alibi cõclusam.

hic hẽo vxorem secuã. vt ab illa excludar. nã aliud mfert qđ intelligit Dauũ dicere. Nẽpe fi esse hoc opinor dictuq; patrẽ cõiectura atq; diuinatio: an hoc an illud venturũ sit. Nempe sic eẽ opinor a limitatione di citur esse hoc nẽpe a possibili. cedo ãd obiurgabit: cedo singulariter tantũ: cetera pluraliter Hic reddas omnia. hic aduerbiũ loci non est sed aduerbiũ tẽporis. Ut Virg. Hic annis grauis atq; a. m. a. Reddes fàcies: restitues. Cedo quid obiurgabit ab vtili. Incerta vt sicut: hic est euẽtus sine omi periculo hoc est sine ducenda Philomena. Nam hoc haud dubiũ ne cõsentiat Chremes filiã dare. Nec tu ea causa. m. hec que. f. ne is mutet sententiã suã: nec tu ea causa minueris. hoc est qđ sup id mutauit qm̃ me imutatũ videt. Nec tu ea causa minueris. qz pmisist: te esse dicturũ. Ne is mutet sniam Chremes scz ne is mutet ad consiliũ reddit: t cõtingit euẽtũ. Patri dic velle te vt cum ve. ne. bi. i. n. sed ne securus qđ non sit Chremes daturus filiam suã paruifaciat iram patris t neget vxorem ducere: vtpote fretus nemine alium sibi cõmissurũ coniugem. Nam quod speras: sunt qui speras pro timeas habeant. Nam quod tu speras: illam daturum. Propulsabo: hoc est causam manem esse monstrabo id est ostendam nihilominus te esse ducturum aliam vxorem: etiam si hanc non duceris. Propulsabo eleganter pro id quod est repellam. Vxorem his moribus deest aliquid: vt sit his moribus agenti: aut his moribus predicto. Vxorem his moribus dabit nemo ne alteram querat. Inueniet inopem: inueniet inopem: sed ne inopem' querat inueniet. inopẽ sunt qui dici putant inueniet inopes potius q̃ te corrũpi sinat. Sed si te equo aĩmo ferre accipiet negligentẽ feceris: hoc est etiã ĩ paratis nuptijs. Alia ociosus ex ocio hoc securus Interea aliquid: mortẽ patris adolescentis in delicto pro bono seruo ostendit. Accident t ad cãm refertur: t certe qz mortẽ patris bono denũciat. Nota Accident etiam pro bono et adhuc t apud veteres frequẽtatũ. Vaud dubiũ id quidẽ est plus intulit q̃ interrogatus si

Pã. hez. da. qđ ẽ: pã. ego ne dicã: da. cur nõ pã. nũq; facia da. ne nega pã. suadere noli hoc da. ex ea re quid. Fiat vide. pã. vt ab illa excludar: hac cludar Ba. nõ Ita est. nẽpe si hoc eẽ opinor dictuq; patrẽ Bucas volo vxorem hodie. tu dicam inquies Cedo qui d iurgabit tecum. hic reddes omnia Quę nũc sunt ei certa consilia: incerta vt sient Sine oi piculo. nã hoc haud dubiũ ẽ quĩ chremes Tibi non det gnatam. nec tu ea causa minueris. Hec que facis. ne is mutet suam sententiam Patri dic velle te vt cũ velit tibi iure irasci. nequeat Nam qđ tu spas ppulsabo facile. vxorẽ his moribꝰ Habit nemo. inueniet iopẽ potiusq; te corrũpi sinat Sed si te equo aĩo ferre accipiet negligẽtẽ fectris Alia ociosus queret. aliquid interea accident boni Pã. Ita credis? Ba. haud dubiũ quidẽ est id.

Virgiliꝰ

Sperare Timere

Uide quo me inducas: in eadē translatione pmansit: qz sursum dixit. Hac cōcludat bona economia: vt mox iuste succēseat. Pāphilus Dauo. Quin taces: cur nō securus significat: nam nō tacere secuꝝ esse dicit: vt in Adelphis: Tace egomet cōueniā: ⁊ ideo ille vt ꝯsenti re dicēti tacens videret ait: dicā vt scias illū nō silentiū sed securitatē iperasse. Quin tacēs correptio est silentiū p̄cipientis de eo dūtaxat. Carino ne timeat de nuptijs. i. esto securus.

Pā. Uide quo me inducas. Da. quin tace:
Pā. Dicam. pueꝝ autē ne resciscat mihi esse
Ex illa. cautio ē. nā pollicit⁹ sum susceptuꝝ. Da. o.
Facinus audax. Pa. hāc fidē sibi me obsecrat: qui
Sciret se nō desertuꝝ vt darem. Da. curabit. sed
Pater adest caue te esse tristē. sentiat Da. faciam

Simo: Dauus: Pamphilus:

Reuiso quid agāt aut quid captent cōsilij
Da. Hic nūc nō dubitat q̄n te ductuꝝ neges
Uenit meditatus aliunde ex solo loco
Rationem sperat inuenisse se
Qua differat te. proin tu fac apud tē sies
Pā. mō vt possum daue. D. credo inq̄ hoc mihi
Pāphile Nunq̄ hodie tecum cōmutatuꝝ patrē

nā nō tacere securi est. Pueꝝ aūt ne resciscat: videt hoc illi ꝯriū esse qd dixit: quicq̄d peperisset. d. t. sic ergo soluit: qd ibi ſuus cū stomacho dixit. hic tm̄ Pāphilū verecūde locutū accepim⁹. Pueꝝ aūt ne resciscat: aut diuinat aut pueꝝ p quolibet sexu sobolē: hoc est fetū: vt q̄cq̄d peperit ꝺcreuerunt. t. vt Greci pueꝝ Homerus et Horatius. Dicā ⁊ alciden: puerosq̄ lede. Cautio est: cautiōe op⁹ est hoc est cauēdū est. Naz pollicitus sum susceptuꝝ pmissio ⁊ pollicitatio eandē vim habent: sed pollicitatio maioris asseuerationis est. Hanc fidem. Ordo est. vt cū hanc fidē sibi darē me obsecrauit: qui sciret nō desertuꝝ se. Curabit: nō curabo: sed impersonaliter cū difficultate quod quasi arduū ⁊ graue ostendit.

Horatius. Promissio et pollicitatio.

Reuiso quid agāt: aut quid. c. c. Hec scena nōdum iniecit erroris fabule: ⁊ periculū comicū. facit etiā executiōem ꝯsilioꝝ. Reuiso quid agant: aut quid captent cōsilij. Quid agāt: auribus opus est. Quid captēt: prudētia: ⁊ sagacitate: ⁊ qd supra dicit nō penituit idē repetere: obserues filiū: quid agat cū illo cōsilij captet. qd em̄ prudēter dictum fuerit nō piget repetere. Actio tantū ex his tribus ꝯstitit: cogitādo: dicēdo: gerendo. Reuiso: redeo: vt videā. Quid agāt: quid respondeāt: quid dicant. Hic nūc nō dubitat: nō dixit senex: aut pater: sed hic cū odio: qm̄ animo aduerso loquit. Ex solo loco: solo deserto: vbi meditari facilius possit. Et oratōem dicit: qd quasi ad plenū cogitari potuisset: quippe meditatus aliūde. Ex solo loco. Menander Uenit meditatus aliūde: teroꝫ obiurgaturi patris: hortatio est ad pmittendū Pāphilo: quid iubet. Qua differas: disturbet ⁊ in diuersum ferat. Uirgilius. Atq̄ arida. c. d. n. ⁊ in adelphis. Miserā me differor doloribus: hoc est in diuersum rapit: dissipat. Proin tu fac apud te scies: ne nō timeat cauet Dauus: sed ne amore a ꝯsilio suo alienet. Pāphilus. Apud te si es p̄paratus: cui ꝯrium est nō sum apud me. Mō vt possim: Daue: vt p ne nō. Modo vt possim a possibili possim apud me esse. Nunq̄ hodie ab vtili euentū. Nunq̄ plus asseuerationis habet q̄ nō vt Uirgilius. Nunq̄ omnes hodie moriemur inulti. Commutaturū patrem. Jurgium

Uirgil.

Uirgilius.

habiturum. hoc est em̄ verba mutare. Commutatur: altercatur. Sic in phormione. Tua nō cōmutabis verba inter nos hodie b̄ dabis: atq; accipies. id est iurgabis. Ego puto cōmutare v̄ba: hoc esse ꝓ bonis dictis mala ingerere. hoc est iracundia in maledicta cōpelli.

Imponere manū Relinq̄re Virgil.

Herus me relictis rebus oībus. p. Vide q̄ mire eū oēs cōsulto cōsilio sibi agere videat: tm̄ oēs rer̄ exitus inopinato ludificant. Herus me. r. r. o. Ad hoc veniet Birria vt in merore cōculcet Carinū: ⁊ in hac scena q̄tuor ꝑsone sine īplicatiōe intellectus loquunt. Herus m. r. r. o. īponit man⁹ rebus: cū ꝑficitur id qd̄ ceperit: vt Virgi. Imponit regina manum. Relinquunt verores cū impfecte dimittuntur. Itē Vir. Atq; ope in medio defixa. r. a. pamphilū hodie obs̄uare Obseruatio duplex est: vel captiōis: vel obsequij: Herus me. r. r. o. adeo p̄posuit negocij rebus oībus. Id ꝓpterea nunc hūc. u. s. necesse est aut alter̄ esse supuacuū: aut ꝓpterea post accipiēdū: Hoc agā: in gestu est: nā est figura corꝑis obseruantis quid agat. Utrūq; adesse video: ⁊ Dauū et Pāphilū. Quasi d̄ improuiso respice ad eū: interest eius qui repēte aspexerit. nā videbit nihil dolose locuturus: vt respexit ad vrbē quasi dixi d̄ īprouiso. r. ad eū. s. ne mediata intelligit habuisse ꝯsilia. Hodie vxorē. d. u. d. u. nolo ⁊ volo: minus īperiosa ⁊ sup̄ba dictio est: vt alibi. Pisces cetos purga. d. u. m. a. s. s. l. p. u. c. u. e. p. volo. Nūc nostre timeo parti. q. r. In me mora: recusantis ē magis q̄ volētis ꝯsentio: ea signis ac tepida: si penit⁹ ꝯsideres. Hem: ꝑculsus b̄ dicto Birria interiectiōe magl q̄ v̄bo exclamauit. Cū istuc qd̄ po. ī nimis obseq̄nter locutus ē pater. ⁊ postulo oro iubeo: ⁊ īpetro: ꝓ extorq̄o: postulo iuste volo. petimus em̄ q̄ p̄cario. poscimus īperiose. postulamus iure. Quid dixit: nota Birrie ꝑsonā q̄rtā: sed nō ad mixtā īpetro: ꝓ cū impetrē. Herus q̄tū. a. ab. u. ex. Credere spe dicunt q̄ leuati aīo a summo ad inferiora labunt. Vxore: b̄ est matrimonio ac nuptijs. Sū verus. i. v̄dicus: vt falsus ꝓ falsidicus. Vxore excidit: qd̄ greci dicūt. Nulla ne in re esse cuiq̄ hoīm fidē: nō in nullis terris: s̄ ne ī terris neq; ī ꝑsona: vt Virg. Nusq̄ tuta fides: ⁊ in amore fracta esset ab eo quē subijsset. b. c. e. p. audierat alibi Terētius. Cuius tu fidē ī pecunia ꝑspexeris vereris ei v̄ba credere: vbi q̄d mihi nihil esset b̄ ad rē ꝑspexerit. Ver̄ illud v̄bū: est id ꝓuerbiū ⁊ sn̄ia: ⁊ sic veteres verbū ꝓ sn̄ia.

Vir.

Unum esse verbum: si te dice ducere:
Birria: Simo: Dauus: Pamphilus
Herus me relictis rebus oīb⁹ iussit pāphilū
Hodie obseruare: vt quid ageret de nuptijs
Scirē. id ꝓpterea nūc hūc venientē sequor
Ipsum adeo. p̄sto video cū dauo. hoc agā.
Si. Utrūq; adesse vid̄o. Da. hem s̄ua. Si. pāphile.
Da. Quasi d̄ īprouiso respice ad eū. Pa. hem pater
Da. Probe. Si. hodie vxorē ducas vt dixi volo
Bi. Nūc nostre timeo parti quid hic r̄ndeat Da.
Neq; istic neq; alibi tibi vsq̄erit ī me mora. Bi. hez
Da. Obtinuit. Bi. q̄d dixit: Si. facis vt te decz quū
Istoc qd̄ postulo īpetro cū gr̄a Da sūz v̄⁹ Bi her⁹
Quantū audeo ab vxore excidit si. i nūc intro ne in
Mora quū op⁹ sit sies Pa. eo Bi. nulla ne in re esse
Cuiq̄ hoīm fidē. ver̄ illd̄ v̄bū ē vulgo qd̄ dici solet

Omnes sibi male melius q̃ alteri sic alibi: Proximus suz egomet mihi. Ego illam vidi. n. s. b. hic corrigit a poeta qd̃ p iracundiã dixit Pamphilus. Aliquid monstri alũt memini vi dere ⁊ memor sum me vidisse: aut memini videre ⁊ nõ videre. hoc est intelligo: scio: aut me mini q̃ viderim memini videre p vidisse. Enni⁹. Memi me q̃ fieri pauidũ. alibi. Sic me mini videre noui pbare. Forma bona distinguit. Quo eq̃or: quo hoc est quare. eq̃or Pamphilo beniuolentiã nõ iratus vel minus iniquus Si se illã in somnis p noctez ait Uir. Libera dies sonnique pares. u. f. h. vt Plaut⁹. Miris modis ludos faciunt homib⁹ mirisq̃ exẽplis oĩa ĩ somnis Det nunc. qz vl̃go dicit cũ illa manere: cũ illa dormire alij in somnijs vigilãs sed melius p noctem.

Memini memor suz

Uirgili⁹

Plautus

Oẽs sibi eẽ meli⁹ malle q̃ alteri. ego illã vidi v̄ginẽ
Forma bona memini videre: quo eq̃or suz pãphilo
Si se illam in somnis q̃ illum amplecti maluit
Renunciabo: vt pro hoc malo mihi det malum.

Dauus: Simo.

Hic nunc me credit aliquam fallaciam
Portare. et ea me restitisse hic gratia.
Si. Quid dauus narrat: Da. eq̃ quicq̃ nũc quidẽ
Si. Nihil ne: hẽ. Da. nihil prsus. Si. atq̃ expectabã
Quidẽ Da. preter spẽ eueit sentiõ. hoc male hz virũ
Si. Potis ne mihi verum dicere: Da nihil facilius
Si. num illi moleste quippiã he sunt nuptie:
Propter hniusce hospite consuetudinem.
Da. Nihil hercle. aut si adeo bidui est: aut tridui
Hec sollicitudo nostin: dein desinet:
Etenim ipsus secũ eam rem recta reputauit via.

Hic nũc me credit. a. p f. Hec scena dolos cõtinet vtriusq̃ psone quib⁹ vtraq̃ capit ⁊ capit miro modo. Hic nunc credit aliquã sibi fallaciã. Dauus ita videt loq̃ vt nullus spectator audiat. sed hoc ait vt velit audiri a sene. Gratia: gr̃a veteres p causa ponebãt. Quid Dauus narrat: videt illi blandius locus esse Eque q̃cq̃ nũc q̃dẽ: bene nũc quidẽ: similit nũc nihil vt pauloante cũ dixit Id ppl̃us curat. s. Eque q̃cq̃ nũc q̃dẽ hoc est nihil. Nihil ne. Hem: hem interiectio ẽ irati aduersuz eũ q̃ negat se aliq̃d locutũ esse siml̃ q̃d sit eque q̃cq̃ nũc q̃dẽ senex explicãdũ dat Nihil ⁊ est antiquoꝝ pro nihil. Nihil prorsus. i. neq̃ prorsus nihil prorsus dicitur in quo nulla est ãbiguitas ⁊ est cõfirmatio negãtis. At q̃ expectabã quidẽ expectamus tam bona q̃ mala: speram⁹ bona. Preter spez euenit: p̃ter p cõtra vt preter etatẽ tuã. Hoc male hz. u. ironicos virũ dixit deffessuz senẽ: mõ. n. virũ iocularitet dixit. Uirũ ad vituperationẽ cũ ironia ad laudẽ mõ sumit ironia. Potis ne michi. u. d. Integrũ potis ne ppotis. vt Uir. Nec potis ionios. f. e. s. ⁊ deest illi. est em̃ nomẽ dot. ⁊ facit potis potior potissim⁹. Nũ illi moleste. q. h. s. n. q̃ppiã significationẽ mĩme rei. Propt̃ hui⁹ce hospite ꝯsuedinẽ: Hec oĩa pnoib⁹ bñ mollita sunt. ⁊ em̃ atrocia sũt si cũ suis noib⁹ nuda ponant. Huiusce hospite nõ meretric ⁊ ꝯsuetudinẽ: nõ amorẽ dixit. ita oĩa extenuat. vt Dau⁹ audeat cõfiteri. Aut si adeo bidui est aut tridui: bñ ait si adeo ne si sibi oĩno negaret: cur igit tristis ẽ ille diceret. Sollicitudo ppt̃ tubatõez. Nosti deĩde desinet. ĩ significatõez mltoꝝ q̃ ꝯpẽdio facim⁹: nostin dicim⁹. Eã rẽ reputauit via retractauit. qz putare purgare ẽ. vñ ⁊ arbores ⁊ vi-

expectare sperare

Uirgili⁹

tes putare dicimus. Uia consilio ratione. Laudo: senex inducitur ⁊ credit. Dum licitum est: ⁊ licitū est ei ꝑ te hoc est dū tu ꝑmisisti ⁊ mire hic vtit̄ v̄bis senis ipse em̄ sup̄ dixit. dū tē pus ad eā rem. t. s. a. u. e. s. Dum etas tulit. Duz esset etas īmatura nuptijs. Tulit duo sig nificat: attulit: ⁊ abstulit: passus est: ⁊ ꝑtulit. Duz licitū est ei: sic ⁊ placitū ⁊ pudicū dicebāt que nos placuit puduit. Tum id clam. c. bene clam. qꝛ nūc liq̄do apparet Pampilū volūta tē ꝓpositūq̄ mutasse. Tū id clam cauit ne vnq̄ infamie sibi esset mire vtitur senis verbis ipse em̄ sup̄ dixerat dū tp̄s ad. e. r. t. s. a. u. e. s. Nunc vxore opus ē a. a. u. a. q̄si denūciatōez quādā necessitatis seni īposite. vt bene appulit q̄si ab iactatione fluctuum marini estus Has em̄ tempestates hēt amor: ⁊ sic dixit ad vxorē aīm appulit. vt supra aīm ad. s. a. Subtristis. u. e. a. m. sub tēperamentū est plene pronūciationis. vt subridet: non ad plenū tristis aut ridet vt cōfessionē eliceret. Subtristis. u. a. m. mire seruatū est in adolescēte libero ⁊ in amatore nam ⁊ honesto iuueni non cōgruebat versipellis vult⁹: ⁊ in amatore absurdū fuerat ingeniū celare tristiciā. Itaq̄ nec ad plenū tristis fuit. qꝛ dixit occultāda res erat: nec gaudiū fuerat. qꝛ ingeniū ⁊ amatoris necessitas in tristiciā trahat. Sed est qd̄ succēseat tibi: qd̄ ille a summo ad imū opposuit: hic cause deriuationē opposuit. Quod succēseat tibi: succensere potioris est: succensere in re graui ⁊ iusta irasci. Puerile est: apparz Dauū nūc querere q̄d respondeat ⁊ ad quā causaz deriuet auersa suspitione tristiciā Pāphili: quā aīaduertit senex. Puerile est nihil est: vtrū magis ideo suspēdit vt senex audire desideret: an qꝛ nec dū ꝯuētus est causaz cōtra rependendā ꝓpositioni senis. Nihil est: videt̄ iuuenire non posse. Ait nimiū ꝑparce facere suptū: mirū ip̄m dicere veluti fecit: ⁊ nimiū ꝑparce facere sumptuz: pepcit ne diceret sordide ⁊ ꝑturbati iudiciū ē. qꝛ seip̄m ꝑ noīe posuit. Meoꝝ equaliū. q. equaliū etate: potissimū dignitate: ⁊ em̄ potis tior. tissim⁹. facit. Nunc ⁊ qd̄ dicendū hic fiet: bene id vbi nō sit adolescēs. Tu quoq̄ ꝑparce: bene quoq̄ quasi dicat cuz ille peccat qd̄ pueriliter succēseat tu quoq̄ peccas: ꝑparce nimiū faciēdo sumptū. Tu quoq̄. p. n. ⁊ ꝑparce: ⁊ nimiū cū vnū sufficeret nimiā vituperationē inducūt. per em̄ ⁊ nimiū vituperatio est: vt neq̄d nimis. Nō laudo. qꝛ ꝑparce ⁊ qꝛ nimiū. naz parce agere laudis: nimiū peccati. Non laudo: magna moderatione nō laudo dixit potius q̄ reprehendo vel vitupero. Cōmoui: ideo cōmoui. qꝛ argumenta dixit senis: quibus proditur non esse veras nuptias. Cōmoui: supra sollicitaui dixit modo cōmoui: ⁊ cōmoui dixit apud se: vt spectator audiat non senex.

Ferre

Si. Laudo Da. dū licitū est ei: dūq̄ etas tulit
Amauit. tum id clam cauit: ne vnq̄ infamie
Ea res sibi esset: vt virum fortem decet
Nunc vxore opus est. animū ad vxorē appulit
Si. Subtristis visus est esse aliquātulum mihi
Da. Nihil ꝓpter hāc rez. sed est qd̄ succēseat tibi
Si. Quidnā ē: Da. puerile ē Si. q̄d ē Da. nihil est
Si. quī dic q̄d ē: da. ait te nimiū ꝑparce facer̄ sūptū
Si. me ne: da. te. vix inq̄t dragmis ē obsonat⁹ decē
Non filio videtur vxorē dare. quem inquit
Uocabo ad cenam meoꝝ equalium. potissimū
Nunc. ⁊ qd̄ dicendū hic fiet. tu quoq̄ ꝑparce
Nimium. non laudo Si. tace
Da. Cōmoui Si. ego iste recte vt fiant videro

Succēsere

Quidnam hoc rei est: verba sunt secũ cogitantis senis: aut de his que nũc locutus est Dauus: aut de aduentu mulierũ: que in scenam veniant. Quidnã hoc est rei: pulsatus est senex argumento falsarũ nuptiarũ: paululũ obsonij: tanq̃ se illuderet Dauus. Quid hic vult veterator sibi. Veterator est vetus in astutia: ⁊ qui vna re callidus. ⁊ hi duo versus ostẽdũt pulsatum esse senem ex argumento falsarũ nuptiarũ illo argumento quod ait paululũ obsonij: tanq̃ se illuderet Dauus Sũt ergo v̄ba vt diximꝰ secũ cogitantis senis: aut de his q̃ nũc Dauus locutus est: aut d̄ aduẽtu mulierũ que in scenam veniũt modo. Nã si h̄ est mali q̃c q̃: si ꝓmissa nõ cõpleuerit Pãphilꝰ. Ille est huic rei caput caput est origo et summa vniuscuiꝰq; r̄i vt Virgilius O latij caput horũ et causa malorũ

Quidnã hoc rei est: quid hic vult veterator sibi:
Nã si hic mali est quicq̃: hem illic est huic rei caput
Misis: Simo: Dauꝰ: Lesbia: Glyceriũ
Ita pol quidẽ res est: vt dixti: lesbia:
Fidelẽ haud ferme mulieri inuenias virũ.
Si. Ab andria est ancilla hec. q̃d narrat: Da. ita est
Mi. Sz h̄ pãphilꝰ. Si. q̃d dicit: Mi. firmauit fidẽ
Si. Hem Da vtinã h̄ surdꝰ aut hec muta facta sit
Mi. Nã qd̄ pepissz iussit tolli. Si. o iupit q̃d audio
Ego: actũ est: siquidẽ hec vera ꝑdicat Les. bonũ
Ingeniũ narras adolescẽtis. M. optimũ. sz seq̃re
Me intro ne in mora illi sies cum opus sit
Les. sequor. Da. quod remediũ nunc huic malo
Inueniã: Si. q̃d hoc: adeon ẽ demẽs: ex pegrina
Iam scio. ah vix tandẽ sensi stolidus.

Virgil.

Ita pol quidẽ res est vt dixti Lesbia. In hac scena nouo mõ cessante Dauo fallit Simo ꝑ nimiã sagacitatẽ suã: simul ĩ hac scena id ait poeta vt ad nuptias faciendas magis accẽdat Simo: ⁊ q̃dã industria q̃dã agit velut casu eueniũt: vt nunc suspitio senis. In multis. n. economia comicorũ poetarũ ita se hz vt casu putet spectator venisse qd̄ ꝯsilio scriptorũ factũ sit. Ita pol quidẽ res ẽ vt dixti Lesbia: h̄ sermõe quẽ habent ingrediẽtes scene apparet p̄ncipiũ. qd̄ em̄ audit nõ qd̄ incipit initiũ dicũt. Ita pol. q. r. e. vt ꝓductio est narratiua ad explẽdũ mõ potiꝰ iusiurãdũ. ⁊ dixti: ⁊ dixisti legit. Fidelẽ haud ferme: fidelẽ maluit q̃ fidũ dicere. Fidũ. n. honestiꝰ dixisset. Ferme ꝑ facile posuit. ⁊ ferme facilitatẽ significat: qr sunt v̄ba extenuatõis. Inuenias virũ: scd̄am ꝑ tertia ꝑsona posuit: ꝑ inueniat q̃s: vl̄ inuenire possit: vt Virgi. Migrãtes cernas totaq; ex vrbe. r. Ab andria hec ancilla ẽ: simplr dixit ab andria ẽ: ꝑ andrie ẽ: nã ⁊ vsu sic dicere solemꝰ: g̃ ab andria ẽ: h̄ est andrie fauet: andrie ẽ g̃: vt cũ dicimꝰ ab illo ẽ: h̄ significamꝰ illi faueo illi accõmodo suffragiũ. Sz h̄ Pãphilus: semꝑ s̄ ꝯrie sn̄ie significatio ẽ: ⁊ bñ hic: vt oñdat de illo fuisse s̄monẽ Hem: interiectio est accipiẽtis v̄ba ⁊ admirãtis. Vtinã h̄ surdus: comice ⁊ facete: aut h̄ surdus ne audire possit. Aut hec muta facta sit: ne possit dicere. Aut hic. s. aut hec. m. f. Sylepsis ꝑ genera. Iussit tolli: hec est fides: suscip: filios legitimos faciũt partus ⁊ sublatio matris: est patris tollere. Iupiter qd̄ ego audio: bene rursum adducit ad desperatiõem senex Misidis verbis. Actũ est: in summa rerũ desperatiõe ponit actũ est. s. perijsti. hec res scõmius ciuile dicit: in quo cauet ne quis re acta apud iudices repetat: sic ipse in phormione. Actũ em̄ aiunt nc agas. Bonũ ingeniũ narras adolescentis: ingeniũ naturã. Quid hoc: secũ senex. deest. n. rei est. Demẽs ex peregrina: ꝑ aposiopesin acta cogitanti: reliquũ sic ꝑ

Virgil.

Silepsis.

nunciat quasi repertum cōsilio ⁊ bene adeo: q̄ demens est quod amat. Ex peregrina. i. ex meretrice. Mulieres em̄ peregrine inhoneste ac meretrices habebant. sic ipse alibi. Samia mihi mater fuit. f. ea. h. r. ⁊ seruus pōt taceri. h̄ quidē pōt: hanc meretricē habuisse matrē. verisimile est. Ex peregrina. deest. n. vt filiū suscipiat: aut aliquid tale. Vix tandē. s. s. pulchro colore inducto poeta ostēdit nō minus falli suspiciosuz q̄ qui stult⁹ est huic. n. veritas fallacia videt: dū nimis est acutus ac pspicax: ex h̄ est qd̄ ab euētu fingit poeta. nō em̄ i Dauo est sic errare nūc senē Vix tandez sensi stolid⁹: quinqz sunt sensus: quorū duos visum ⁊ auditū magis nos

Da. Quid h̄ sensisse se ait? Si. ac mihi p̄mū affert
Jā ab hoc fallacia. hāc simulāt pere. quo chremetē
Abstereant. Gly. Juno lucina fer opem. serua me
Obsecro. Si. Hui tā cito ridiculū. post ante hostiū
Me audiuit stare approperat. nō sat
Cōmode diuisa sunt tēporibus. Daue hec tibi.
Da. mihi? Si. nū imemor es discipuli?
Da. Ego. q̄d narres nescio. Si. hiccīe si me īparatū
In veris nuptijs adortus esset: quos mihi ludos
Redderet. hūc huius piculo sit. ego i portu nauigo

Cicero.

sensibiles habemus q̄ pecora. Unde Cic. Nō solū videam: sed etiā audiā pleneqz sentiam quasi ad tactū retulit: quo etiā pecora īpellunt ad sensum: duab⁹ g̊ rebus scimus: aut rōne aut sensu: q̄bus maxime p̄stamus ceteris aīalibus. g̊ senex se nō sensu nō rōne sensisse: sed veluti calcaribus ⁊ stimulis pūctū ait. Hec primū. a. i. m. satis se sagacē senex ostēdit: qn̄ p̄ncipia ipsa inceptiōesqz senex cōprehēdit. Hec. p. bene primū: quasi ex multis fallacijs quas parauerat Dauus. Quo Chremetē quo quare. Juno lucina fer. o. Lucina ab eo qd̄ in lucem pducat: ⁊ gemina vota sunt: vt ptus ⁊ pariēs seruet. nā fer opē: ppter partū: serua me ppter parientē dicit. Juno lucina. f. o. s. m. o. Nota hoc v̄su totidē v̄bis vti oēs puerperas in Comedijs. nec alias induci loqui in pscenijs: nā h̄ vox post scenā tollit. Fer opē: ppter qd̄ lucina est: inde obstitrix qd̄ opē tulerit. Serua me obsecro: hoc extra etiā hāc potestatē Junoni attribuit q̄q̄ illā Menander. Dianam appellat ⁊ sentiat hoc i Bucolicis Virg. Hui tā cito: tā cito vt feliictatē partus ostēdat incredibilē. Tā cito ad rep̄hensionē. Ridiculū: ad irrisionē ⁊ inspice ridiculū sit aduerbiū: an nomen: vt sit vide hoīem ridiculū: sed aduerbiū est magis. Nō sat cōmode diuisa sunt tpibus: ꝯfusa sunt tibi oīa inq̄t: nec vnū qd̄qz suo tpe gerit: quare pderis. Non sat: non satis diuisa sunt: digesta ⁊ cōposita ⁊ distributa. Tēporibus. i. p tpa. Mihi ne? adhuc Dauus nō p̄cepit. ⁊ bene: q̄si dicat: cū ille loquat ille agat mihin. Num immemor es discipuli? Misis: Lesbia ⁊ Pāphilus p quos omnis agit fallacia. bene ergo discipulos imperitos ostēdit: ⁊ magistꝝ Dauū: qui supra dixit. Tum si quis magistꝝ cepit ad eā rem īprobū. Alij hic pāphilū significare putāt discipulū: q̄ Dauus mgr̄i nomē est: ad aliq̄d sunt discipl̄s ⁊ mgr̄: ⁊ nūc discipuli genitiuus est singl̄aris casus. Alij nt̄i pluralis putant vt discipl̄os dixerit oēs p quos agit fallacia scd̄m illud. Tū si quis magistꝝ cepit ad eā rem īprobū. Ego q̄d narres nescio: quasi fabula sit nō īmemor es: discipuli desunt nūc. ⁊ bn̄ discipl̄i: q̄ supra mgr̄m fecit. Ego q̄d narres nescio. semp ita rn̄det Dauus seni: tāq̄ nō intelligat q̄d loquat. Hic si me īparatū: redit ad illā sn̄iaz simul sceleratus Dauus: si q̄d cōsilij hz: vt cōsumat nūc. Adortus esset: Adoriri dicit qui ex insidijs repēte inuadit dictū ab eo quod corpora aggredientiū exsurgāt subito atqz increscāt. Adortus: aggressus. oīa hec ex trāquillitate maris dicta sunt metaphoricos.

Adhuc Archilis q̄ assolēt.q.o. In hac scena specta q̄ scite exp̄ssa sit ꝯsuetudo me
dici vl' medice egredientis de egri domo. Nā veniēs de negocijs eius loquit̄: ali
bi abiens de morbo: ⁊ hec sunt p̄ter q̄ dicunt̄. Adhuc archilis cū: sic̄
veteres scribebāt adhuc qñ incerti futuraꝝ rerum ⁊ p̄sentib⁹ rebus firma intimabant: qd̄ ē
genus certissime ꝓmissionis ⁊ caute. Adhuc ar.q.a. medicina aut in rōne aut in consuetudi
ne aut in exē
plo. Assolēt
g̊ ꝯsuetudīs
est. optēt rō-
nis. Signa
eē ad salutē
deest herētia
aut ꝑtinētia
sic i heautō.
Atq; h̄ sunt
ad virtutem
oīa. g̊ absolu
te dixit. vt d̄
sit aliq̄d tale
vñ ⁊ nos di-
cim⁹. Quid
ad rē. vl' q̄d
ad me. Nunc

Alesbia Simo: dauus
Adhuc archilis q̄ assolēt: queq; optent
Signa esse ad salutē: om̄ia huic esse video
Nunc primum fac istec vt lauet: post deinde
Quod iussi ei dare bibere et quantum
Imperaui. date. mox ego huc reuertar. ꝑecastor
Scitus puer est nat⁹ ē pamphilo. deos queso vt sit
Supstes. quādo quidem ipse est ingenio bono
Quūq; ⁊ huic verit⁹ ē. optīe adolescēti facere īiuriā
Si. Vl' hoc q̄s nō credat. q̄ te norit abs te esse ortū

primum fac ista vt lauet: imperitie notantes Menandrum aut Terentium ipsi vltro im-
periti inueniuntur. nam ⁊ ille dicens a consuetudine non recessit: vt eum la-
uisse se ait non lauisse a parte totum significet. sed Terentius propius ad significationem
accessit ista dicendo: ne pudenda nominaret. ⁊ sunt qui adhuc Archilis correptionem esse
nimium sollicite nutricis putēt. quod ego non probo. Fac ista vt lauet. ista que ex puerpe-
rio sordebant: quidā ista. ipsam puerperam dicunt. sic. n. ⁊ menander. sed imperi
tie accusant̄: quod non continuo solent post puerperium lauare sed diebus omissis. Qd̄ ius
si dare bibere: ⁊ q̄tum imperauit date. ꝯsuetudine magis q̄ ratione dixit: ꝑ date ei potionē
Lucilius in. v. Date bibere summo. Date bibere. Nam duo verba vna ꝯiuncta nullā habēt Lucilius
significationem sine noīe aut ꝓnomine: vt si dicas, dic facere. Qd̄ iussi date ei bibere ⁊ q̄-
tū imperaui ⁊ qualitatem ⁊ modum rei dixit. Quid iussi date bibere ⁊ quantum imperaui
mox huc redeo. vt auctoritatem ⁊ iactantiam medicorum imitet̄ dicendo. Qd̄ iussi nō suf-
ficiebat. sed etiā imꝑaui dixit: simul h̄ solent medici ꝓmittere vt frequenter. Mox ego huc
reuertor. scit⁹ puer satis obstetrici est adhuc incertū qualē dicat atq; vt ita dicā a mr̄e sāgui
nolētū nō pulchꝝ: qd̄ ip̄m nimiū videret̄ cito dicere. s̄ scitū ꝓnunciat. iō subaudit̄ vt opep̄
ciū maius accipiat. Perecastor. ꝑ Castorē ⁊ pollucē ornatiua sunt iurandi apta feminis ⁊ Uir.
natus e Pāphilo dixit. vt Uirgilius. Quē dardanio Anchise. n. s. s. a. u'. Scitus elegans Dierisis
puer pulcher: quem greci dicunt. quod em̄ qui sunt hoc scitum ⁊ pulchꝝ. ⁊ est die
resis. nam ordo est prescitus e castor: vt in hoc Per pol q̄ paucos. vt sit per Supstes
q̄ paucos. Deos queso vt sit superstes. alias superstites. superstites sunt senes ⁊ auus: q̄ Supstites
senes multis superstites etate delirant. vnde ⁊ supsticiosi qui deos timēt nimis. quod si- Supsticio
gnum est delirantis. superstes nunc saluus. Qñ quidē ipse est ingenio bono: qñ ⁊ cum in sus
terdū sunt causales ⁊ quando pro qm̄ intelligimus. Quandoquidem: ipse transit a puero
ad ipsum Pamphilū. vel hoc quis non credat. Ironia est. vel mō non est diñunctiua con Uir.
iunctio. sed pro etiam posita. vt apud Uirgil'. Uel priamo miserāda manus. t. p. d. ⁊ bene
vel hoc: subaudias exceptis illis que reprehendit supra. Abs te esse natum. ⁊ ortuꝫ legitur Coram
vt sit iustructū cōmētū ⁊ cōpositū, nō īpabat corā. corā ad certas ꝑsōas refert̄ ad oēs palā Palam

Quid opus esset facto: est etiã impatiue dr. Opus facto esset puerpe. datiu⁹ casus est. vt sit ipsi puerpe cozã imperaret. Quid facto opus est. sic eñ dicim⁹. q̃d vis tibi faciam: Puerpe ois q̃ pepit puerpa dicit. τ non q̃ puerũ: sed q̃ filiũ: puerpa dicta apud veteres. puer puellus. puera puella. Illis q̃ sunt intus clamat de via. argumentuz ex eo q̃ non factũ est cum fieri oportuerit, τ ex eo q̃ est factũ: cum fieri nõ oportuerit. Clamat ẽ via

Puerpera
Puer: Puella
Puera
Puella

mire clamat q̃si dicat mauult clamare q̃ sine labore impare. o Daue ita cõtemnor: ẽ est vsq; adeo ne ita ꝓtẽnor: valde ꝓtemnor. Tẽno aũt grecũ ẽ. i. cedor: τ reñcior: nã veteres dicebãt sine ꝓpositõe. Ita ne tãdẽ indignano ẽ ad existimatõez reuocãs cũ dicta vel facta q̃ ꝓtẽnit q̃s. Idone⁹. aptus τ huic rei nat⁹ apte fallere

Ba. Quidnã id ẽ: si. ñ ipabat cozã q̃d op⁹ facto eẽt
Puerpere. ꝛ postq̃ egressa est illis q̃ sunt intus
Clamat de via. o daue ita ꝓtẽnor abs te. aut ita ne
Tandẽ idone⁹ tibi videor esse, quẽ tã aperte fallere
Incipias dolis. saltẽ accurate vt metui videar
Certe si rsciueri dã. certe nũc hercle nũc ẽ se ipus fal
Haud ego Si. edixi tibi intimiat⁹ sũ ne faceres: Ut
Nũ verit⁹ es: q̃d retulit: credon tibi hoc nũc pepisse
Hãc e pãphilo: da. teneo q̃d erret τ q̃d agã hẽo. si.
Quid taces: da. q̃d credas. q̃si nõ renunciata tibi,
Hec sunt sic fore: si. mihi q̃sq̃z d. eho an tu te itellexti
Hoc assil'arier: Si. irrideor da'. renũciatum est. nã;
Quid istec tibi icidit suspitio: Si. q̃: qz te noram
Ba. Quasi tu dicas factũ id ꝓsilio meo. Si. certe
Eñ scio d. non satis me pnosti etiã q̃lis sim sim
Si. Ego ne te: da. sed si q̃d narrare tibi occepi

cito fallere τ apte. Saltẽ accurate. τ mire saltẽ qõ ponit in despatõe rez. primo eñ fuerat hortatũ Dauũ. vt nõ conaret fallere. Saltẽ accurate: zeugma a supiore. Fallere incipias aut certe sylepsis fallere incipias. Certe si rsciueriz: τ vtꝝ p cũ rsciueri: an qz stultũ me putas: Certe hercle nũc ẽ se. i. f. h. e. ẽ dr vt audiat spectator: nõ vt Simo. Edixti sibi: hinc illẽ reddit. Edico tibi ne temere facias. Interminat⁹ sum Plaut⁹ in Aululari. Intermiet sola sibi. Num veritus veref liber metuit seru⁹ τ deest es: apta eclypsis irascenti alibi. Non si multatẽ meã reuereri. Quid retulit retulit, pfuit: vel interfuit τ, pduxit er syllabã τ est sensus sic cõtempsisti. quasi nõ tibi cõminatus sim. Teneo quid erret: τ quid agã habeo: hoc dixi nõ vt Simo. ꝛ vt spectator audiat. hoc deniq; senex, pbat dicẽs Daue q̃d taces tq̃d agã habeo. τ q̃d rñdeã scio. Quid credas, ppt q̃d: aut, ppt quã rem, aut q̃ mõ, aut, ppter q̃d credas repetit ꝓhũ ei⁹ qõ ait. Credõ. q̃re adiuuãdũ, pnũciatõe est. Quasi tibi nõ renũciata: nũciata cõpositũ, p simplici. Mihi m q̃squã fauet sibi senex i eo qõ se vult pspicatorẽ videri. Eho an tu te: eho mõ ireuocato est admirãtis: alias ad se vocãtis: vt Eho dũ ad me. Nã q̃ istec q̃ i. vñ q̃i tu dicas factũ id pfilio meo dicas p credes. nõ eñ dicim⁹ nisi qõ credit. ab eo qõ seq̃tur id qõ pcedit figura methalepsis posteriorib⁹ ad priora. idẽ alibi audacter dicito τ alibi. Feneratũ istud bñficiũ pulchre tibi dices. i. credes scies sentes. Nõ satis me pnosti etiã q̃lis sim. Simo etiã, p adhuc vt Virgili⁹ Idemq; etiã. o. c. a. t. pater. Ego ne te: duobus pnominibus ostendit se senex scire omnia. Sed quid tibi narrare occepi; melius quam

Silepsis
Interminari
Plautus
Vereri me tuere
Methalepsis
Virg.
Occepio

Continuo dari tibi verba censes, Si. falso
Ba. Itaq; nihil hercle mutire tam audeo
Si. hoc scio vnum ego neminem peperisse hic
Ba. Intellexti: ſz nihilo secius oferet mox huc puer
Ante hostium. id ego nunc iam tibi here renūcio
Futurū vt scis sciēs. ne tu hoc mihi dicas posteri?
Baui fatum ꝓsilio aut dolis ꝓsus' a me opinionē
Hanc tuā esse ego amotā volo. Si. vñ id scis:
Ba. Audiui t credo. Si. multa ꝓcurrūt simul qui
Cōiectura hāc nō facio. iā primū hec se. e pāphilo
Grauidā dixit eē. inuētū ē falsum. nūc postq; videt
Nuptias domi apparatas missa ē ancilla illico obstetricē
Accersitū ad eā: t puer vt afferret sil. Ba. hoc nisi
Sit. puer vt tu videas nihil mouēt nuptie pāphilo
Si. qd ais. Quū intellexeras id cōsiliꝫ cape cur nō
dixti. Ba. qs igit cū ab illa abstraxit nisi ego:

Fallere
B. Cōsilium

Salustius
Ennius

do oñdit do
mū: t est ne-
minē nullus
hoiez t nota
in femanino
genere etiaz
neminez po-
situm. De-
fert huc mox
puer añ ho-
stiū: defertur
ḡsi dicat nob
Jd iā ego ti
bi nūc renū-
cio: fingit se
ꝓdere qō ip-
se factur? est:
vt nō credat
senex ab eo
fieri: qō ꝑdi-
xit fore. Jd
iam ego tibi
renūcio here
futuꝝ. re. syl-
labā apō ve
teres inducz
abundat: re-

Nemo in fe
mini no ge-
nere

nuncio ꝓ nūcio: t Licero. Renūciat mihi: renūcio quasi secretū ꝓsiliū vt supra. Renūciatū est. Dauꝰ ꝓsilio factū: aut dolis cōmodi? t magna cū inuidia dixit Dauꝰ: quasi sine eo scire dixisset: vt Virg. Cū Turnus incusaret dixit. Nulla mora in Turno. Prorsus a me opinionē; prsus quasi porro versus: qō greci dicūt longū: vel tractū: prsus ꝓ quare positū putāt. ego ꝓ eo' qō est oino. Sūt qui ꝓiunctionē velint esse. Opinionē tuam hāc: hanc cū tedio dixit: hoc est nimis molestā: nimis suspicassem: nimis accusatricē. sic di xit hāc tuā: vt Virg. de apib?. Vere suo solē suū. s. s. n. t in adelphis. Jā tero ꝙ omitte de mea tuā istā iracūdiā. Audiui t credo: locus cōmunis: an fame credendū sit. bñ; subiunxit credo. nō enī audisse statim credere est. Multa ꝓcurrūt: sik q ꝓiectura. restat enīz vt multis ꝓcurrētib? signis vna ꝓiectura ꝓfiat. Jā primū hec se ex Pamphilo grauidā dixit esse inuē tum est falsum: scōm qō credat senex: t a sūmo ad imū: t ex factis etiā t dictis: t ex reb? at qz plonis sumit argumēta. Postq; vidit nuptias parari: elegāter omisit i cui? domo. Mis sa est ancilla illico: qō greci dicūt nā loci significato est etiā brevitatē tēpo ris notās. Nihil mouēt nuptie: nō pturbant nuptie: mouent different. Quid ais: cū intelle xerat qua se verteret Dauꝰ obuiū: infestūqz iuenit senē: ita versute tñ vt obuiā: vt cōprehē sus elabat. Quis igit cū ab illa abstraxit: nō frigide intulit dixisse se: sed cū magna asseuera tōe: t abstraxit, ꝓpe vt supra. Obe. a Blycerio misex abstrahat: vt Diuellimur ide Jphitus t. p. Quis igit euz: hoc subaudiendū est quasi dicat dixi. Postremo id mihi da negociꝫ: pro

Licero

Virg.
Prorsus

Virg.

Tamē idē dilatiōe pueri ꝓ horis? Tu tñ idē: idē abūdat apud veteres tñ idē integrū fuit: vñ apō nos tandē: ꝛ tñ natū est: sic ꝛ idē eorūq; dictū. Misere q̄ hāc amant: misere valde nimis Nunc sibi vxorē expetit: oratore ꝓ eo qō nō recusat expetit. Tu tñ idē tamen idē: aut ꝓ tñ positus est: aut ꝓ tandē: vt tu tñ idē has nuptias: vt caueat ab oppositōe pueri ante hostiū. Perge facere ita vt facis: qō ꝓato opus est para diserte ac latine dixit: qō ꝓato op⁹ est para. Nō impulit ꝫ oīno vt crederem: nō ipulit: nō psuasit ñ pfecit crederem Glycerū pe pisse. Oīno oñdit q̄ā se credidisse: in quibusdā tñ eē circūuētū Dire autez capi tñ iuuē senē: vt crede ret ꝙ Glycerū nō pepi sset Atz haud scio. an. q. d. s. u. q̄ postea Dau⁹ ꝛ bene oīa: vt appe at senē mlta credereba eē q̄ Dau⁹ dixe rit. Multo maximū est: mlto etiā cō patuis ātiq̄ adiūxerunt. Quid mihi. p. e. pollicita tio mltaz re rū ꝓmissio ē Gnato vxorē subaudit vt det. Quid als: q̄d ꝓ cur. Alias alio tpe. Atq; adeo i. i. t. i ipsa op portūitate: i ipo articlo. Eccū ipm. o. Otinuo mutauit dictionē vt iubeo. Chremetē Ubeo Chremetē. Nec ꝓgressio duoz senū ad tale pticulū redigit. fabulā: vt id vi deak ꝓsilio nō posse mutari. ꝫ euētu: q̄ euēt⁹ est Critonis p̄sentia. Nā nūc ex falsis fiēt vere nuptie. Jubeo. Chremetē. firme aliq̄d iubere velle est. Jubeo ꝯ volo: ꝛ deest salua re: qō exprimit ab alter⁹ psone interuētu: vt. Virg. Redditq; viso. p. i. ꝛ metalepticos: q̄a q̄ dicē salue iubet. volum⁹. n. aīo: iubem⁹ verb. Teipm q̄rebā: placabil⁹ ꝛ lenis amic⁹ ꝓ totā fa bulā iducit. Chremes: vt cognitiōi ad vltimū intēsse possit. Optato aduenis. optato aduer biū ē. Virg Ac velut optato vētis. Aliq̄t me adiert. aliqō. ꝫ ē nec mlti nec pauci. Adierūt. nō accessert. q: adit⁹ ardu⁹ difficilisq; ē. adiert q̄si iportune ꝛ intꝛpellātes adiert. sic alibi Bir ria. q̄d tibi vīs. adeon ad eū. Ex te auditū. vt ē e Dauo mō. Ex te. a. ꝯ nō rumoꝛ ꝫ ventas. Jd viso. ob id viso deest te. Viso. ad videdū venio. Tu an. i. i. tu isanis si dixisti. illi isaniūt si nō audita referūt. Auscl'ta. p. ꝛ paucis ꝛ pauca legit. Et q̄d. e. t. u. a. docilitate Per te. d. o.

pollicitatō

Jubere velle

Virg.

Mā nos oēs quidē scimus q̄ misere hāc amarit
Nūc sibi vxorē expetit. postrēo id mihi dā negocij
Tu tñ idē has nuptias perge facere ita vt facis:
Et id spo adiutoꝛes deos. Si. imo abi intro ibi me
Opire. ꝛ qō ꝓato opus ē para. nō ipulit me hic
Oino nūc vt crederē. atq; haud scio an q̄ dixit sint
vera. Oia: ſz puipēdo. illud mihi mlto maximū est
Qō mihi pollicit⁹ ē ipsus gnat⁹: nūc chremetē
Eōueniā: oꝛabo gnato vxorē. si ipetro qō al's malī
Qui hodie has fieri nuptias: nā gnat⁹ qō pollicit⁹ ē
Haud dubiū ē id mihi: si nolit q̄n eū merito possiz
cogere. Atq; adeo i ipo tpe ecctū ipz obuiā chreme
tem.

Gimo. Chremes.

Ubeo chremetē. Chre. o teipsum querebā.
Si. et ego te. E. Optato aduenis aliquot
me adierunt ex te auditū. Qui'aiebāt hodie
filiam meā nūbere gnato tuo. id viso tu ne: An illi
insaniant. Si. ausculta paucis: ꝛ q̄d ego te veli: ꝛ tu
Qō queris scies. E. ausculto: loquere q̄d velis
Si. Per te deos oꝛo: ꝛ nostrā amicitiā o chreme.

Ipoꝛtūitate: i ipo articlo. Eccū ipm. o. Otinuo mutauit dictionē vt iubeo. Chremetē Ubeo Chremetē. Nec ꝓgressio duoz senū ad tale pticulū redigit. fabulā: vt id vi deak ꝓsilio nō posse mutari. ꝫ euētu: q̄ euēt⁹ est Critonis p̄sentia. Nā nūc ex falsis fiēt vere nuptie. Jubeo. Chremetē. firme aliq̄d iubere velle est. Jubeo ꝯ volo: ꝛ deest salua re: qō exprimit ab alter⁹ psone interuētu: vt. Virg. Redditq; viso. p. i. ꝛ metalepticos: q̄a q̄ dicē salue iubet. volum⁹. n. aīo: iubem⁹ verb. Teipm q̄rebā: placabil⁹ ꝛ lenis amic⁹ ꝓ totā fa bulā iducit. Chremes: vt cognitiōi ad vltimū intēsse possit. Optato aduenis. optato aduer biū ē. Virg Ac velut optato vētis. Aliq̄t me adiert. aliqō. ꝫ ē nec mlti nec pauci. Adierūt. nō accessert. q: adit⁹ ardu⁹ difficilisq; ē. adiert q̄si ipoꝛtune ꝛ intꝛpellātes adiert. sic alibi Bir ria. q̄d tibi vīs. adeon ad eū. Ex te auditū. vt ē e Dauo mō. Ex te. a. ꝯ nō rumoꝛ ꝫ ventas. Jd viso. ob id viso deest te. Viso. ad videdū venio. Tu an. i. i. tu isanis si dixisti. illi isaniūt si nō audita referūt. Auscl'ta. p. ꝛ paucis ꝛ pauca legit. Et q̄d. e. t. u. a. docilitate Per te. d. o.

ordo est p te deos oro vt vir. p has ego te ⁊ nr̄az amiciciā Chre. legit̄ ⁊ chreme. Que incepta a puis cū etate: mire aūt incepta a puis cū etate. vt oñdat nō nup cognitā amiciciā. ꝫ antiquā: vt veterē Anchisen. a. a. idē alibi. Neqꝫ nouꝰ iste. n. a. accreuit vt sup̄ accurate ad p̄positōe vtit̄ familiarit̄ adcreuit hinc Uir. crescent ille: crescetis amores. pqꝫ vnicā gnatā tuam ⁊ meū. g. ineptū est sic adiuuare aliquē p salutē filij mei vt facias id qd̄ te rogo. ꝫ huic etiā subiūxit cuiꝰ tibi potestas sūma datur ꝯuādi. in tua est inq̄t ptāte: ⁊ tuꝰ ē ꝫ g̊ obtestatio d̄r cū per eas res adiuramꝰ aliquē de q̄bꝰ agit̄ cā. vt illiaci cineres. ⁊. f. c m. idē alibi p ensez. g. f. troie excidia obtestor. vt me adiuues in hac re atqꝫ ip̄az petitōz nuptie vt fuerāt future fiant: breuit̄ ⁊ latīe ꝫ genus cōpositionis veteres non mutabāt. ad ne obsecra p ne me obsecres. Quasi te ꝫ orādo īpetrare opteat ꝫ plena vox est ⁊ charitatis ⁊ officij. qd̄ em̄ amicꝰ ab amico petit iustū esse dz: ne p eo qd̄ est iustū supplicare optet. Aliū cēses nūc atqꝫ olim. c. d. nos dicimꝰ cū darē. Uir. Tū decuit cū sceptra dabas ⁊. u. qꝫ. f. ⁊ nota oli p nup. Aliū eē cēses nūc me nō p̄sōe: ꝫ rei ꝯditio cōmutata. Si ī re est vtriqꝫ ne fiāt. praue pposuit: vt recte replicarer. ꝫ silogismꝰ negatiuꝰ d̄r. nā in scdo. a. b. m. m. at. h. ne. g. at qd̄ priꝰ dixit. ꝫ si ex ea re plus mali ē q̄ cōmodi. Si ī re vtriqꝫ est ab vtili argumētū: vtriq̄ de duobꝰ ꝯstat bñ vtriqꝫ mihi: ⁊ tibi. q. d. si mihi vtile ⁊ tibi etiā vtile est ⁊ alteri ⁊ nulli alteri iutile. ꝫ si ex ea re. i. nuptiaꝝ. mutauit numeꝝ ⁊ pl̄i singularē fiāt ex ea re. In cōe. i. ex eq̄li puide. Quasi si illa sit tua Pāphileqꝫ. e. s. p. nota suauissimā varietatē. ñ em̄ dixit q̄si illa tua sit ⁊ ille meꝰ Immo ita volo: qꝛ vtile est. qꝛ ī re est. Itaqꝫ postulo. itaqꝫ mō due ptes oronis sunt vt in Ecyra. Itaqꝫ vnā int̄ nos etatē agere liceat. nisi ip̄a res maneat nō postulē bñ intulit mōeat nō postulē: qꝛ postulo ptulit. ire sunt int̄ Glyceriū ⁊ gnatū: ꝫ leto vultu pnūciat. Simo ⁊ ꝫ a possibili est. loquit̄ em̄ apud eum ex quo audiuerat Pāphilū p vxore habere hanc pegrinā. Audio: ironia more fabule: ⁊ hic paulo sapientior inducitur: ⁊ minus obnoxius dolis. Profecto sic est profecto confirmatio est. Amantiuz ire sententia in qua a specie recedit̄ ⁊ in omnes aliquid dicitur est enim sine auctoritate sententia. Integratio:

Que incepta a paruis cum etate accreuit simul
Perqꝫ vnicam gnataz tuā: e gnatū meum
Cuius tibi potestas summa seruandi datur
Ut me adiuues in hac re. atqꝫ ita vt nuptie
Fuerant future. fiant. Cre. ah ne me obsecra
Quasi te orando a me impetrare oporteat
Alium nunc censes esse me: atqꝫ olim. cum dabam
Si in re vtriqꝫ est vt fiant accersi. iube.
Sed si ex ea re plus mali est: q̄ commodi
Utriqꝫ id te oro in commune vt consulas
Quasi illa tua sit: pamphiliqꝫ ego sum pater
Si. Immo ita volo: itaqꝫ postulo: vt fiat chreme
Neqꝫ postulē abs te: nisi ipsa res mōeat. C. q̄d est
Si. Ire sunt inter glycerium ⁊ gnatum. C. audio
Si. Ita magne vt sperez posse auelli. C. fabule
Si. profecto sic est. C. sic hercle vt dicā tibi
Amantium ire amoris redintegratio est

Uir.

Obtestatō

Uir.

Uir. instauratio. Id te oro deest: ob vt sit ob id: vt Uir. Qd te p supos. o. Priusq̄ haꝝ. b inuidiosius haꝝ cū vna sit: sic in eunucho. Nō ꝑpeti meretricū ꝯtumelias reducat aīmū: hoc vt supra. ipm animū egrotū ad. d. p. a. Uxorē demus demꝰ vt in heauton Quin minimo piculo id demus adolescentulo. Neqꝫ illū hanc ꝑpetuo amphibologiā de industria posuit: aut vtrūqꝫ significat, nisi piculū feceris: tētamētū. Cicero aūt. Tu te. m. q. f. idē

Cicero Terentiꝰ. fac piculū in litteris. at istuc in. f. f. g. e. mirabile dictū nimis. ⁊ id qd merito in ꝓuerbiū cesserit. Si eueniat qd dij ꝓhibeāt: parēthisis p euphemismon at si corrigat q. co. in. alt ē silogismus p ꝯria lēmata ⁊ ipe negatiuꝰ. Pricipio amico filiuꝫ pncipio nec ītulit scdo restitueris inuenies: erga anacholuthō duplex.. amico filium ab honesto. qd istic ꝯcedētis ⁊ veluti victi ꝟ bū tanq̄ si diceret. qd ⁊ abūdat istic vel potiꝰ qd istic hoīez significat d loco ⁊ snīa secedere vt eꝯrio

Si. Hem id te oro: vt ante eamꝰ: dū tempus datur
Dumqꝫ eius libido occlusa est contumelijs
Priusq̄ haꝝ scelera ⁊ lachryme conficte dolis
Reducant animum egrotum ad misericordiam
Uxorem demus. spero ꝯsuetudie ⁊ ꝯiugio liberali
Deuictū chreme dhic facile ex illꝰ sese emersuꝝ malꝰ
Chr. Tibi hoc ita videt: at ego nō posse arbitror
Neqꝫ illū hanc perpetuo habere. neqꝫ me perpeti.
Si. Qui scis ergo. istuc nisi periculum feceris.
Chr. At istuc periculum in filia fieri graue est.
Si. Nempe incōmoditas. deniqꝫ huc omīs redit
Si. eueniat: quod dij prohibeant: discessio.
At si corrigatur quot commoditates inde.
Principio amico filium restitueris.
Tibi generū firmum: et filie inuenies virum.
Chr. Quid istic: si ita istuc aīmū īduxti esse vtile
Nolo tibi vllum commodum in me claudier.
Si. Merito te sp maximi feci chreme. chr. sed quid
Ais: Si. qd: chr. q scis eos nūc discordare inter se.
Si. Ipsus mihi dauꝰ q intimꝰ est eoꝝ ꝯsilijs: dixit.
Et his mihi psuadet nuptias. q̄tū q̄az: vt maturē
Nū censes faceret: filiū nisi sciret eadem hec velle:
Tute adeo iam eiꝰ verba audies. heus. euocate huc
Dauum: atqꝫ eccum video ipsum foras exire.

p̄stare ac re ñstere dicitur: qui aliquid negat. Si ita animum induxti. legitur ⁊ animum induxisti. sed illud plenum est: hoc per metaplasmi syncopam. Ipsus mihi dauus. q. i. e. e. c dixit commēdatio testis: vt in foro modo e Dauo audiui: ergo ipsus quasi qui maxime sciat. Tute adeo iam eius au. ver. adeo modo ⁊ abundat: vt Uirgilius

Uir. Tuqꝫ adeo tantum quenq̄ atqꝫ eccum video: eccum quasi ecce eum veteres dixerunt. Eccū

Eccum ellum. quod apertius significat ecce illum; et obscurius ellum.

Ad ce ibã: Dau⁹ vt recte scribat Dauos scribẽdũ est: q̃ nulla littera vocal gemiata facit syllabã: sed q̃ ambiguitas vitanda est nominatiui singlaris: ⁊ accusatiui pluralis necessario ꝓ hac regula digamma vtit Dau⁹: seruus: vulgus: coruus. Ad te ibam. quid naz: hic locus est in quo iam ad discrimẽ mali producta comedia in meliorem partẽ iã incipit inclinare. Ego dudũ nõ nihil veritus sum: semꝑ grauis inceptio orationis q̃ exordiũ sumit a ꝓnoĩe ego: vt ego te. q. p. f. oro. ego postq̃ te e. a. paruulo. Ego duduz veritus sum d. abs te. n. f. aduerbia tẽporis aut certa sunt vt hodie cras aut ĩcerta vt dudũ nup. Itaq̃ ĩ certis certuz addit tẽpus vt iãdudum nunc nuper. Nõ nihil verit⁹ daue breuiter ꝓ veritus sum: neq̃d abs te fieret: sicut supra. Hei metui a chrysi de: ⁊ Cicero: q̃ p̃catus suz a dijs ĩmortalibus ꝓ eo qd̃ ẽ q̃ ab his petij p̃catus Propterea qd̃ amat fili⁹: totũ cũ extenuatiõe ꝓtulit tãq̃ q̃ satisfactũ voluerit Dauo ob cõprobatã fidem ei⁹. Nã ꝓpemodũ habeo. Jã ridicla dilatio ei⁹ rei q̃ iãdudũ nota est audituro. nã ꝓpemodũ id est admodũ. qñq̃ etiã significat iã h̃ est ꝓpemodũ: cui⁹ act⁹ est ad modũ. Sz ea gr̃a silauit: gr̃a ꝓ cã posuit noue: sic res est qd̃ grece dicũt Nũ nã perim⁹: nã vt q̃s nã. Quidnã audio: legit ⁊ audiã Menãder enĩ sic ait Occidi hẽ q̃ dixti: bñ vsus est. Occidi ⁊ optĩe dixit: vt silitudĩe falleret audiẽtẽ. Nũc ꝑ hũc: Chre. s. Ibo atq̃ huic renũcio: varie ibo ⁊ renũtio. Nũc te oro Daue te ꝑ quẽ stat sũma negocij: et mõ magl vere rogat: quã tũc cũ ait De hĩc postulo: siue equũ est te oro Daue. ibi enĩ iracũdia latet: cũ dicit siue equũ. Qm̃ solus mihi effecisti: nõ fecisti. est enĩ efficere ꝑficere faciendo: ⁊ bñ has q̃ꝝ cã laboro. Ego v̄o solus hec ad increpationẽ dicit nõ ad ꝯfirmationẽ. Solus, id est cui nõ assentiebat Pãphilus,

Dauus. Simo. Chremes.

Ad te ibam. Si. quid nã est? Da. cur vxor nõ
Accersit. iã aduesperascit. Si. audin tu illũ
Ego dudum nõ nihil veritus sum daue. abs te ne
Feceris idẽ: quod vulgus seruoꝝ solet. dolis me vt
Deluderes. Propterea qd̃ amat fili⁹. Da. ego istuc
Facerẽ? Si. credidi. Idq̃ adeo metuẽs vos celaui
Qd̃ nũc dicã. Da. quid est? Si. scies. nã ꝓpemoduz
Habeo iam tibi fidem. Da. Tandẽ cognosti q̃ siem
Si. nõ fuerãt nuptie future. Da. Quid nõ? Si. sed
Ea gratia simulaui: vos vt ꝑtẽtarẽ. Da. quid ais?
Si. sic res est. Da. vide: nunq̃ istuc quiui ego.
Intelligere. vah ꝯsiliũ callidũ. Si. h⁹ audi vt huc te
Introire iussi. opportune hic mihi fit obuiaz. Da.
Hem nũ. Jam ꝑimus? Si. narra huic q̃ tu duduz
Narrasti mihi. Da. q̃dnã audio? Si. gnatam vt det
Oro: vixq̃ id exoro. Da. occidi. Si. hẽ quid dixti?
Da. optĩe inq̃ factũ. Si. nũc ꝑ. hũc nulla est mora.
Chre. domũ nũc ibo vt appẽt. dicã. atq̃ huic r̃nũtio
Si. Nunc te oro daue qm̃ sol⁹ mihi. Effecisti has
Nuptias. Da. ego v̄o solus. Si. corrigere mihi

Cicero

ꝓpemodũ

Occidi

Porro enitere: porro in futurū: deinceps futuri tpis aduerbiū: vl' adhortātis: vt porro. q. q. Enitere labora quasi difficile sit: ⁊ conatu op⁹. Faciā hercle sedulo: ꝓductōes sūt comici sti li. Hercle sedulo: ad fucū oratiōis posite. Potes nūc dū: a possibili: argumentū. Dū anim⁹ irat⁹: q: dixerat. Ire sunt inter Glyceriū ⁊ gnatū. Irritat⁹ est: cōmotus ira ꝓuocatus: vt in Phormiōe. d: aūt verbū a canibus q̄ restrictis dentib⁹ hāc litterā imitant. Quiescas. i. cō quiesce īperatiui modi ne iniuriosū videretur Age igit: age dic vt est. egitq; ore intentuz aut aduerbium est hortādi. q̄escas ꝓ q̄esce: aut de est volo: aut facito. Mirū ni domi ē: ex istimationez intulit incertū finges: et est cōpositū quasi miror. Mirū ni domi est: cōpositū est: quasi hoc est mirū ni domi est: caute seru⁹ callidā interrogationē senis paratus excipit: ⁊ memor silate discordie cū amica fingit nō se alibi eū esse suspicari quā domi. Dicā idē illi: in alijs itidē scriptū est. qd si ē ꝓ itē accipiam⁹: an ergo idē: ꝓ itē. Nullus sum: plus est nullū esse q̄ perijsse: nā qui perit corpus habet reliquū: qui v̄o nullus est: ita nō est acsi natus nō sit. Quid cause est quin nunc hinc in pistrinū re. p. f. u. bene recta vel corpis īpulsiōe lustri faciā: aut recta eā ad p̄catorē: aut ad Pamphilū. bene ꝓficiscar. ꝓficisci enī in rē egrā ac difficilē dicim⁹: ⁊ recta via plana dixit nō tantū. Quin hinc. i. ex hoc loco. Nihil est p̄ci. o. re. subiūgit ergo causas cur ꝓficiscatur in pistrinū. Nihil est p̄ci: qd p̄dixit senex. Jā ꝑturbaui oīa: allocutio in qua q̄d metuat: quid velit māsuetū est. Herū fefelli. hec enūeratio causaꝝ est. qua mirifice exaggerauit errores suos. In nuptias Pamphilū cōieci. nec īmisi. s conieci. qd impetū ⁊ iniuriā significat. Herilē filiū feci hodie vt fierēt nedū feci. verū etiā addidit hodie tēpus. vt ne diecula q̄dam eius sit qd fecerat mali. Insperante hoc atq; inuito insperāte. ⁊ inuito duplex offensio Hem astutias. bona ironia pluraliter dixit astutias. quasi is q̄ abūdat astutijs vt ei vna nō sufficeret Utinā mihi esset aliq̄d. h. q. n. m. p. nō dixit gladiū. aut laqueum ne esset tragicū. ergo expressit bene dicens precipitem darem.

Irritare

Gnatū porro enitere. Da. faciā hercle sedulo.
Si. Potes nūc dū aim⁹ irritat⁹ est. Da. q̄escas
Si. Age igit. vbi nūc est ipsus: Da. mirū ni domi ē
Si. Ibo ad eū: atq; eadē hec q̄ tibi dixi dicā. itidez
Illi. Da. null⁹ sū. q̄d cause ē: q̄n hic ī pristinū recta
Proficiscar via. nihil ē p̄ci loci relictū iaz ꝑturbaui
oīa. In nuptias cōieci herilē filium. feci hodie
Ut fierēt insperāte hoc. atq; inuito pāphilo
Hem astutias: qd si quiessem nihil euenisset
Mali. sed eccū ipsum video. occidi. vtinam
Mihi eēt aliq̄d hic: quo me nūc p̄cipitē darē

Pāphilus. Dauus.

Ubi illic est scelus qui me ꝑdidit:
Da. Perij. Pā. atq; hoc cōfiteor iure

Ubi illic est sce. q. m. p. Hec scena cuius perturbationis esse debeat. supra poeta prestruxit. cum. ad consentiendum Daui consilio: tardum Pamphilum faceret. Ubi illic est scelus. accusatio. Ubi illic scelus. nimirum terribile est sceuire anteq̄ videas eum contra quem irasceris. Ubi illic scelus. q. m. ad intellectum non ad verba redegit. et est figura sylepsis per genera. Uirgilius. Pars in frusta secat. sed hic figura est per numeros. nam quia scelus scelestus intelligitur, modo qui subiungit non quod.

Sylepsis Uirg.

Tam mers sine arte id est sine Tā nulli cōsilij: vna ps orationis est nulli cōsilij nos nulli⁹ ⁊ soli⁹. recte aūt veteres nullo nulli: solo soli declinabant Me commisisse nō cōmēdasse: ꝫ cōmisisse. cōmittim⁹ enī que cū magno piculo volum⁹ esse seruata Futili: leui nā a vase qd̄ futile dicit̄ futilis qd̄ nō deponit nisi minister sacroꝝ qd̄ quidē vas est acuto fundo ⁊ patulo ore. Instabili significat futili: vt Uirg. Cōsilijs habit⁹ nō futilis

Nulli i gtō
Nullo i dtō
Uirg.

Mihi obtigisse. quando quidē tam
Iners: tā nulli cōsilij sum. seruōn fortunas meas
Me cōmisisse futili: ergo preciū ob stulticiā fero
Sed inultū id nunq̄ a me auferet. Da. posthac
Incolumē sat scio fore me: hoc nunc si
Deuito malū. Pā. nā q̄d ego nūc dicā patri
Ego negabo velle me mō q̄ sum pollicit⁹ ducere:
Qua fiducia id facere audeā: nec q̄d d̄ me nūc faciā
Scio. Da. nec de me eq̄dē. atq̄ id ago sedulo: dicā
Aliquid me iam inuenturū. vt huic malo
Aliquā producā morā. Pā. ohe. Da. visus sum
Pā. Ehodū bone vir q̄d agis: viden me tuis ꝯsilijs
Miserū impeditū esse. Da. at iā expediā.
Pā. Expedies. Da. certe pamphile
Pā. Nempe vt mō. Da. īmo melius spero

Ego p̄ciū. i. p̄miū p̄miū ꝟo generaliter pro bono aut male facto reddit̄: ꝫ p̄miū ⁊ p̄ciū ita discernūt̄ naꝫ p̄cium ꝓ stulticia ē pena. p̄miuꝫ ꝓ virtuti ⁊ sapientia honor est ⁊ lucrum. Precium ob stulticiā Sic ⁊ Plaut⁹ locut⁹ p̄ciū ob asinos ꝓ asinoꝝ p̄cium. Uirg. Rē magnā precium q̄ in. f. r. alibi: illū Titides. a. p. t. a. ⁊ est figura

Futilis
Premiū
preciū
Plautus
Uirg.

vt apd̄ Uirg. Inuidisse deos. p. Posthac incolumē. Sat scio me fo. sic dicere solem⁹ in magno piculo positi nūq̄ piclitaturos: si illud piculū potuerim⁹ euadere: posthac audacter se incolumē in futurū ꝓmittit fore: cū vita hoīs tā varijs mlt̄isq̄ sit piculis ꝯferta: ꝫ hoc si mq̄t Dau⁹ piculū si ꝫ euasero: scio me nō postea piclitaturum. Menander sic. ⁊ est sensus: tā difficile est hinc euadere: vt q̄ hinc euaserit videat̄ īmortal̄ futur⁹. Nā q̄d ego nūc dicā patri: bn̄ patri non. Simoni. vt de auctoritate hui⁹ noīs sūm⁹ terror exurgat. Mō pollicit⁹ sum: mō mire: etenī maiorē vī habēt recētiora ꝓmissa. Mō pollicit⁹ sū: oratorie meli⁹ pollicit⁹ suꝫ dixit: quā si ꝓmisi diceret. Qua fiducia id facere audeā: se ꝑcutiēdo q̄ fiducia ad ꝑsonā suā retulit: qꝛ fiducia mō īpudētiā significat. Nec q̄d me nc̄ fa. Ablatiu⁹ casus mee ꝫ nos q̄d faciā: vetes aūt nec addebāt ⁊ nota faciā ab ablatiuo casu. Aliquā ꝓducā morā: ⁊ ꝓducā legit̄: significat aūt differā protendā ꝓlatem. Ehodū bone vir q̄d agis: grauis interrogatio ⁊ minātis cū iracūdia. ⁊ hoc ironia ꝓsequit̄: cū omne gen⁹ ꝯtumelie leue in eū dicim⁹ in quem ferimur iracūdia. Viden me. tu. c. hoc est nunq̄d negare potes īpeditū esse. Impedit⁹ est ꝓprie q̄ ita pedes habet illigatos vt ꝓgredi nō possit: ꝫ ꝫ ad negociū retulit: ille nō defendit: ꝫ emēdaturū se ꝓmittit ⁊ bene impetū expediam retulit: duo ꝓmisit simul: ⁊ tēpus cum celeritate: ⁊ effectum. Immo meli⁹: scilicet bene melius comparatiuo vsus: quasi hoc bonum sit: illud melius. Ego hoc tibi credam furcifer: furciferi dicebantur qui hoc ob leue delictum cogebantur a dominis ignominie ⁊ magis q̄ supplitij causa circa vicinos furcam in collo ferre subligatis ad

Uirg.
faciā cum ablatiuo
Impedit⁹
furcifer

eam manibus ⁊ p̄dicare peccatū suum: simulq; monere ceteros: neq̄d simile admittāt. Ita
Cicero q; ⁊ Cicero de seruo. Quid inde furcifer quo ꝓgrediet. Tu rem impeditā ⁊ p. mltū ꝓgres
sus est: modo impeditā dicere: mō ꝑditam dicit. Sensus hic est: Rem integrā ꝑdidisti: et
ꝑditam restitues: hoc est qui integrā ꝑditamq; turbasti. Hem quo fretus siem est memor
se ante dixisse: Dauū vide cui⁹ cōsilo fretus sum. An nō dixi hoc futurū vt ab illa excludar:
hac ꝯcludar et vide q̄ me inducas. q̄d meritus: crucez: plena satisfactio ē cōfessio peccati sine recusatione penarū. naz mitiores eos reddim⁹ quib⁹ vultu opere preciū ꝓ delictis nostris offerimus. Uirgi. Eq̄dem merui nec depcor. Sz sine paululuz ad me vt redeā. ad se redire dicitur q̄ animū recipit et sedem mentis. Uirgilius. Uirtus ad se redit hoc de corpore dixit: ad se autē redit qui amēs esse desistit. Jam aliquid dispiciam: dispicere est disquirere consilium: despicere deorsum aspicere. Non habeo spacium vt. d. t. economia. Nanq; hoc. t. p. sic. Uirgilius. Sed motos prestat componere. fl. et est sylepsis. illud eniz cogit: hoc sinit.

Pā. Hoc tibi ego vt credā furcifer: tu rē impeditā
Et ꝑditam restituas: hē quo fretus siem qui me
Hodie ex trāq̄lissima re ꝯiecisti ī nuptias. at nō dixi
Hoc esse futurū: Da. dixti. Pā. quid meritus es
Da. Crucē. sz sine paululū ad me vt redeā. iā aliq̄d
Dispiciā. Pā. hei mihi cur nō habeo spaciū
Ut de te sumā suppliciū volo. nāq; hoc tēpus
Precauere monet me. haud d̄ te vlcisci sinit

Carinus. Pamphilus. Dauus.

Uirg. Hoccine est credibile aut memorabile
Tanta vecordia innata cuiq̄. vt siet
Ut malis gaudeat alienis: atq; ex incōmodis
Alterius sua vt comparet cōmoda: ah
Id ne est verū: imo id genus est hoīm pessimum

Uirg. Dispicere Despicere Uirg.

Hoccine est credibile aut. m. Elegans perturbatio in qua inter se Simo. Pam. Dauus. Carinus. Birria. Chremes omnes omnibus redduntur offensi. Hoccine est credibile: et incredibile est inquit: et nephandum. ecōtra enī ab interrogatione quadam incipiunt: qui nimis irascuntur: vt et illud. Hoccine humanum. f. a. et totum hoc in pronūciatione est. hoc enī genus interrogationis vim negandi exprimit. Hoccine est credibile a generalitate incipit vt Cicero. Quam facile separat iniuria et peccandi locus: quam. n. s. u. idem. Hoccine se nundum hoste dareo. g. f. o. h. i. Tanta vecordia cuiq̄. s. vt siet singulari et plurali numero respōdetur. Ut malis gaudeant cum dixisset cuiq̄ intulit numerū pluralē: vt alibi. Si quisq̄ est qui placere studeat. b. q. p. m. m. l. n. h. p n. p. s. Ut malis gaudeāt: legit ⁊ gaudeat vt cōparet alienis incōmodis sua h̄ gaudeat sub audit sua vt cōparet: hoc est acquirat: vel estimet. Atq; ex incōmodis alienis sua. p. c. h̄ est nō itelligit cōmoda sua nisi ex alteri⁹ incōmodis ea estimauerit. Id ne est verū īmo. i. alij sic. verū est h̄ gen⁹ hoīm se ꝓbat eē cū malus sit: ⁊ sic ꝯ hoc īmo nō hoīem: sed pessimū hominem se ꝓbanit. Uerū immo. i. parum accusauerat: dicens id est hominum genus: ⁊ ideo addidit id est pessimuz hominū genus: vt hoc facere non hoīs modo sit: sed pessimi hoīs.

Cicero.

In denegando mō. mō ꝑ tantūmō. Quis pudor paululū adest: adest pudor ne denegent ⁊ nō adest. vt ⁊ p̄stent. Post vbi tp̄s: deest vt sit tp̄s est. Tunc coacti ncārio se aperiunt. mire aūt necessario. qꝛ natura sunt tales: necessitas ī natura est ꝯstituta Apiūt mire apiūt qm̄ tunc cū ꝓmittebant: mali erant sed latebat malicia in pectoris altitudine. Et timent. ⁊ tn̄ bis numero subaudit̄ denegare ⁊ melius timent quasi diceret pudet eos. nam timor ē malor̄ pudor tā tū bonor̄ res malicia. s. qꝛ mali sunt ad rē quā p̄star̄ nō pn̄t. quid mihi is? q̄s tu es? ad dignitatē refertur. q̄s mihi es? ad necessitē. i. fr̄ aut cognat⁹: ⁊ h̄ v̄ba mollia sūt dictu: sed aīo aspa. cur mea tibi?

In denegādo modo quis pudor paululum adest
Post vbi tempus est promissa iam perfici
Tum coacti necessario se aperiunt.
Et timent: ⁊ tamen res cogit eos denegare
Ibi tum eorum impudentissima oratio est
Quis tu es? quis mihi es? cur mea tibi. heus tu
Proxim⁹ sum egomet mihi. at tu vbi fides est
Si roges. nihil illos pudet. h̄ vbi op⁹ est nō v̄ent̄.
Illic vbi nihil opus est: ibi verentur
Sed quid agam? adeam ne ad eum?
Ut cum eo hanc iniuriam expostulem:
Ingeram mala multa: atq̄ aliquis dicat
Nihil promoueris. multum. molest⁹ ei certe fuero
Atq̄ animo morē gessero. Pā. Carine ⁊ me ⁊ te
Imprudens: nisi quid dij respiciunt: perdidi

Heus ꝓxim⁹. heus significatō ē mō noīs ad intentōꝫ ꝯsiderationēq̄ reuocādi. ꝓxim⁹ suꝫ egomet mihi. i. charior mihimet sum q̄ alienis. Proxim⁹: charus: beniuol⁹: ⁊ h̄ est qd̄ ait supra. Eq̄or sum Pā. si se illā in somnijs: q̄ illū āplecti maluit: inde ꝓximi ⁊ ꝓpinq̄ dicūt̄: q̄ nobis chari esse dn̄t. Nihil pudet. pudor est malefacti: verecūdia recti ⁊ honesti. g̊ mire posuit. Si roges: abundat si roges: s̄ ⁊ negas vel simulas ppl̄arit̄ additū est. Hic vbi op⁹ est. h̄ vbi ꝓmiserūt. Illic vbi nihil: ⁊ nota illic. ⁊ vbi aptū eē irascēti repetitōis gen⁹. h̄ op⁹ est saluo pudore. Illic legit̄ ⁊ illi vbi nihil op⁹ē: vbi nōdū ꝓmiserūt. Ibi verent̄: qd̄ ait sup̄. In denegādo mō q̄s paululū. Sed q̄d jago? adeo ne ad eū: h̄ locus deliberatōis est. an adeat. Ad Pāphilū vnū abundat: ⁊ moralit̄ verba Carini sunt posita. Et cū eo iniuriā: ꝑ de iniuria. Expostulē. expostulatio est aduersus eū quē incusam⁹. nā expostulare est querelā apud eum ip̄um deponere de eo ip̄o q̄ fecit iniuriā. postulare aūt querelā dicere de altero apud alterū: Ingeram mala multa: q̄si tela ista se dicit ingesturū mala. Atq̄ aliq̄s dicat nihil. p. hoc dixit: ⁊ si existat aliq̄s q̄ michi dicat. q̄d ꝓfueris. rn̄debo multū: multū subiunxit. quomodo multum. s̄ aliud faciam: transitum fecit: dicendo molestus certe ei: ⁊ multum subauditur promouere Molestus certe. sed hoc est si nihil aliud promouero certe vel molestus fuero. Atq̄ aīmo morē gessero: erit fructus iracūdie ex vindicta: ⁊ per iracundiam atq̄ perturbationem nō inuenit quod sit multum aliud. ergo inuenit molestus certe ei fuero. Carine ⁊ me ⁊ te. mire et artificiose fecit Pamphilum priorem alloqui ad perfringendam iracundiam Carini. Alioquin si prior vociferare potuisset tragica exclamatione vsus fuisset. Imprudens defensio ab imprudentia, ⁊ cm̄ nisi bone esset conscientie nunq̄ diceret te perdidi purgeum

Expostulare iniuriaꝫ

Ita ne imprudēs: imprudēs distingue: ⁊ attende hoc illū repetere qđ indignat magis q̄si audierit imprudēs ⁊ nō audierit reliqua Quin tuū animū legit ⁊ cum ita tu imprudens. ⁊ qꝛ etiā articulus oīs defensiōis ꝑ concessiuā qualitatē hoc dicto est ꝯstitut⁹ idcirco h̄ ipsuꝫ Carin⁹ post ꝯfirmationē repetit hoc cupiēs eripe a Pamphilo qđ ille maxime īnitit. Quin tuū a quin legitur ⁊ cum. Falsus est: mō ⁊ participiū. i. falleris: si Pāphilus dicit. si v̄o cōiūgit ꝑ fallax accipit Hoc solidū est visuꝫ: solidum plenū idoneum: ītegrum Nisi me lactasses ꝓduxisses: oblectasses induxisses: q̄ significatio frustratōꝫ ostēdit. lactare ē īducere ī aliquē volūtatē a lactādo: vñ ⁊ oblactare dr̄. Hēas: ꝑmisso aīmi ī ati vt supra aut si tibi he nuptie sunt cordi. q̄s tu h̄ mihi suis ꝯsilijs dixit ironia vt supra. Cui⁹ ꝯsilio fret⁹ suꝫ ⁊ cū verser ꝓtulerit ꝯficiat debuit inferre. est g̊ anacoluthō. vt ē illud p̄ncipio amico filiū: cōfecit. legit ⁊ ꝯflauit. Sollicitudīes ꝑturbatōes. Me⁹ carnifex. i. ī me. Me⁹ carnifex: q̄ me torserit vt alibi. Deo irato meo h̄ est ī mea irato deo. De te si exēplū capit vtꝫ si te imitat. aut si de te exigit penas. vt alibi. Ip̄e vterqꝫ exēpla ī te edēt. s̄ meli⁹ te imitat accipimus. Haud istud dicas si ꝯgnoris. nosti. n. s̄ si ꝯgnoris nō ita dicas. Cū p̄re altercasti: ab his q̄ facta sunt ad ea q̄ facta nō sunt. legit ⁊ altercat⁹ es. nō em̄ alterco dicim⁹. Nec te q̄uit. h. c. argumētū attulit ex his q̄ nō sunt facta cū fieri debuerint. Immo etiā ꝓpterea ⁊ āpli⁹. Immo etiā deest audi. Quo nimi⁹. t. s. q̄. i. qđ. ⁊ deest audi: vl accipe vt sit qđ vel qm̄ vel ex q̄q̄ aut q̄re: aut certe erit sensus cū hmōi subauditōe. Immo etiā q̄d min⁹ scis erūnas meas eo magis audi aut īmo etiā. He nuptie nō appa. m. q̄ ipso min⁹ tu scis erūnas meas. i. false nuptie erāt. q̄ res te facit magis irasci quā me cogit merito. He nuptie. legit ⁊ h̄ nuptie sic em̄ veteres dixerūt Nō appabant. appari cū datiuo casu sp̄ cladē ⁊ p̄niciē significat. vt Uir. Michi sacra pari Tua voluntate. t. co. hec accusatio: ille enim excusat per imprudentiam. hic arguit voluntatē hoc g̊ dicit eo graui⁹ quo nullo cogente peccasti. cur me enecas: crucias. Instare vt dicerem. m. d. p. s. o. quia dixit instare: suadere: orare non plus dicere posset. quarto nihil pōt eē

Ca. Ita ne īprudēs. tādē inuēta est cā. soluisti fidez
P. q̄d tādē: c. ēt nūc me seducere. istis dictis postulas
P. Quid istuc ē: c. postq̄ꝫ me amare dixi. cōplacita ē
Tibi. heu me misꝰū q̄n aīuꝫ tuū ex aīospectaui meo
P. Fals⁹ es. c. nō ne ē tibi satis hoc solidū visū gaudiū
Nisi me lactasses amātē: ⁊ spe falsa ꝓduceres. hēas
Pā. habeā: ah nescis q̄nt⁹ in malis verser miser
Quātasqꝫ hic suis ꝯsilijs mihi ꝯfecit sollicitudīes
Me⁹ carnifex. c. q̄d istuc tā miꝝ ē. d̄ te si exēplū capit
P. Haud istuc dicas. si cognoris me vl amorē meū
C. Scio. cū p̄re altercasti dudū: ⁊ is nunc propterea tibi
Succēset. nec te q̄uit hodie cogere illaꝫ vt duceres
Pa. Immo ēt quo min⁹ scis erūnas meas. he nuptie
Nō appabant mihi. nec postulabat nunc quisq̄ꝫ
Uxorē dare. C. scio tu coact⁹ tua voluntate es. Pā.
Mane nōduꝫ scis. c. scio eq̄dē illā ductuꝝ te eē. P.
Cur me enecas: hoc. audi nuq̄ꝫ ꝯsistit īstar. vt dicerē
Me eē ductuꝝ p̄ri suadere orare. vsqꝫ adeo donec

Lactare

Altercare ⁊ altercari

Apparari. cuꝫ datiuo Uir.

Dauus interturbat.o. Dauus eū admiratiōe ꝓnūciat. Da. interturbat.o. deerat vt hic Da. diceret ꝫ plus intulit interturbat: ⁊ inter mō nois nō exigit additamētū. est.n. ꝑticula actiua adeo vt nō ꝓ mediocri significatiōe sit: ꝫ qꝛ maiorē habere nō pōt vt interfect⁹: interceptus: vl' inter mō ꝓ post: vt. Hūc inter fluuio Tiberinus ameno. R. in mare ꝓrupit. Nescio qꝛ irascit Dauo dixit nescio alioq̄n scit. Nisi fuisse mihi deos iratos. deest vt sit nisi: qꝛ factū

Perpulit. Ca. q̄s hō istic: Pā. dau⁹. Ca. dauus:
Pa. Dau⁹ īterturbat oīa. Ca. quāobrē: pā. nescio
Nisi d̄os m̄ iratos fuisse satis scio qꝛ auscl̄taueri ei
Ca. Factū ē hoc daue. Da. factū. C. hē q̄d ais o scelus: At tibi dij dignū factis exitiū diūt. eho dic mihi si oēs. Hūc ꝯiectū ī nuptias eē īimici vellēt. qd̄
Nisi hoc ꝯsiliū darēt: Da. decept⁹ sū ac nō fatigat⁹
Ca. Scio. Da. hac nō successit. alia aggrediāur via
Nisi id putas qꝛ p̄mo processit parum. nō posse iā
Ad salutē hoc v̄ti malū: Pa. īmo etiā iā satis credo
Si aduigilaueris. ex vnis geminas mihi
Conficies nuptias. Da. ego. pamphile
Hoc tibi ꝓ ꝑuitio debeo conari manib⁹ pedibusq̄:
Noctesq̄ ⁊ dies: capitis periculum adire:
Dum prosim tibi: tuū est si q̄d preter spem euenit
Mihi ignoscere: si parū succedit. quod ago: at
Facio sedulo. vl' meli⁹ tu te aliud repperi
Me missum face. Pā. cupio: restitue in quem
Accepisti me locū. Da. faciā: Pā. at iā hoc opus est

h̄ ē Daue nō qd̄ nō credat intr̄oget: sed qd̄ increpet. At tibi dij dignū. fac. dēt exitiū. at p̄ncipiū īcrepatiōi aptū: vt Uirgi. At tibi ꝓ scelere ⁊ Horati⁹. At o deoꝝ q̄cq̄d in celo regit ⁊ t̄ras: ⁊ ah. g. Dic mihi eho: intr̄iectō est intētionē audientis exposcēs. Dic mihi semper dic mihi īiuriosuꝫ est: vt Uirgili. Dic mihi Daineta cuiū pec⁹. Si oēs hūc cōiectū: cum odio h̄ ꝓnūciādū est: iō ꝯiectū dixit.

Uirg.

Horatius

Uirg.

Decept⁹ sum. ꝯcessio Scio id nō ad deceptionē: ꝫ ad defatigationē retulit. g̃ cū ironia sonandū. Hac nō successit: d̄est qd̄ conabamur ⁊ ꝓprie d̄ bono sic d̄r. Alia aggrediamur via: vl' adoriamur id est enitamur. adoriri ꝓprie d̄r repēte ex insidijs aliquē īuadere. Hoc tibi ꝓ seruitio: seruitiū ꝓ seruitute posuit: vt Seruitio enixe tulim⁹. Conari manib⁹ ⁊ pedib⁹ ad id retulit qd̄ ait supra. Quē ego credo obnixe oīa factuꝝ: ⁊ accusatio casu sine intr̄missiōe significat noctes ⁊ dies manib⁹ ⁊ pedib⁹. Siq̄d p̄ter spem euenit: euenit ꝓductū magis: qꝛ h̄ ꝑpetuū nō vult Pāphilo accidere: g̃ euenit pene euenit: aut euenit media correpta parū succedit. Qd̄ ago: ꝫ vestrū ē officiū p̄bere: at nostrū nō ē fortunā posse p̄stare. ⁊ bn̄ succedit: vt qd̄ agim⁹ oñdat successus eē fortune. At facio sedulo. r. ex aīo et sine dolo. Me missum face. i. noli vti opa mea. Parū succedit qd̄ ego: hec est vtilis sententia ꝓ sapiēte ꝯtra fortunā. Restitue in quē. a. l. sensus h̄ est oīa mihi integra ⁊ salua redde: qualia tibi tradidi ꝯsulturo: vl' quū nihil ꝓmisissem p̄ri. Hē ꝫ mane h̄ q̄si incipientis demōstrātisq̄ aliq̄d noui se inuenisse. Nūccine demū. demū ꝓ deniq̄. Nihil aliud te quero. hec. n ad cogitantem nihil pertinere oportuit. At iam. h. t. i. dabo consiliū. s. quo in pristinū locū

Seruitiū ꝓ seruitute

restituari. Iam iā vbi erit inuētū tibi.c. In scena hac instaturatio ē ad hortatiōis Pā
phili p Misidē. Op⁹ est.n. exhortari rursus adolescētē: ne sub p̄ris oppressione astringat aut
frangat. Iā u.u.e. optune rursus estuāte Pāphilo amice mētio obijcit p misidē: ne succuz
bat ad nuptias p̄ri: q̄uis pmiserit se dicturū ꝯiugē: aduersus quā difficultatē: qr ip̄ius per
sona nō sufficit id agit: vt ad ip̄am Glycerium mō adducat Pāphilū cui⁹ affectū cogitat nō
eo solum qd
eū puella vo
cat: s̄ etiā qd
desideret eū
videre. Ubi
u. erit eū iuē
tū in p̄ma p
te vi iuam te
net: in poste
riore pducti
onē: ⁊ ē quē
admod vt vt
q̄: q̄ vñ vñ p
vbicūq̄: q̄cū
q̄. vñcunq̄
Inuētū tibi
curabo ⁊ me
cū ad Pā. nō
solū se addu
cturū pmisit
s̄ ad tp̄s ad
didit ⁊ bñ ti
bi: q̄si amāti
Tu mō ani
me mi: molt
oratō ⁊ femi
nea mltis i
plicata blan
dimentis ait
enī. Tu mo
do aīe mi: me⁹ p me⁹. Hoc malū integrascit: integrat qd ad integrū reddit: qd repetit qd i
staurat. Uirg. Ramo. q. s. m. c. Sollicitarier pturbari. Hoc malū. amor me⁹. ⁊ Glycerij sol
licitudo. quā nescire oportuit nuptias. Qd mihi appari. apparari ad honorē ⁊ timorem re
fert ⁊ datiuo casui subiūctū cladē ⁊ pniciē significat. vt Uirg. Mihi sacra parari. Age si h
nō insanit satis h exit⁹ cōprimit. Cariū ne fomēta iracūdie Pāphilo p̄beret. aut si penitet te
quātū sua spōte insanit si h nō insanit. Ironia ē aut laus ad irritandū Pāphilū. Misis as
seueratio est si a noīe eius incipias cū quo loqueris. Atq̄ edepol ea res. i. nuptias appara
ri sensit. Per oēs tibi adiuro deos. ad auctiua pticula. vt ad mirabiliter valde mirabiliter. ⁊
aduerto addo. ⁊ hoc supest vt amissa fide adiurandū sit. Nō sit capiūdos. s. i. o. h. mira ve
recūdia oēs hoīes maluit dicere vt in his q̄ pentes significaret q̄ apte dicere patrē. cuius
metu pmisit nuptias ⁊ ꝯtra illud s̄ vim. vt queas ferre. Nō sit capiundos mihi ita dixit de
vno hoc est pte oēs hoīes. vt idē. O celū o terra o maria Neptuni. nunq̄d ⁊ celū Neptuni ē
nō vtiq̄ hic oīa hec maria vult esse. vt Uirgilius. Omnia vel medium fiat mare. Contigit
quod vix euenit contigisse dicitur. Conueniunt mores. recte id quod etiam matrimo
nium firmat conueniunt mores. Ualeant, hoc est abeant, recedant, quia et discedentibus

Da. Hē. sed mane. concrepuit a glycerio ostium
Pā. nihil ad te. Da. quero. Pā. hē nūccine demū:
Da. at iā tibi hoc inuentum dabo.

Misis. Pāphilus. Carin⁹ Dauus.

Iam vbi erit inuētū tibi curabo ⁊ mecū ad
ductū. Tuū pamphilū. tu mō aīe mi noli te
macerare. Pā. O misis. Mi. q̄d ē: hē pā. optie mihi
te offers. Pā. q̄d ē: Mi. orare iussit si se ames hera:
iā vt ad sese. Uenias. videre te ait cupere se. Pā. vah
perij. hoc malū. Integrascit. siccine illam atq̄ me
opa tua nūc miseros. Sollicitarier. nā iccirco accer
sor nuptias. q̄ mihi appari. Sensit. Ca. q̄b⁹ q̄dē q̄
facile poterat q̄esci: si hic q̄escet. Da. Age. si hic īsa
nit satis sua spōte instiga. Mi. atq̄. Adepol. ea res
est: propterea q̄ nunc misera in merore ē. Pā. misis
Per oēs tibi adiuro deos: nūq̄ eā me deserturū
Nō. si capiūdos sciā mihi esse inimicos oēs hoīes
Hāc mihi expediui. ꝯtigit. ꝯueniūt mores. valeant

Mi p me⁹

Integrari
Uirg.

Uirg.

Ad auctiua
particula

Uirg.
Cōtingere
Ualere
Abire

et mortuis. Uale dicit vt Usr. Salue com.m.m.p.e.q.u. vel poti⁹ cũ male optaturus esset ꝯsiderato pr̃e locutus est: ⁊ nõ dixit ꝙ intẽderat pereãt. ⁊ attẽde ꝙ̃ moderate pluraliter dixerit cũ significaret patrẽ. Ualeãt renũciatõis ⁊ ĩprecatõis ẽ verbũ: Hãc nisi mors ⁊ si valeãt. Hãc nisi mors: ꝯcessio est: ꝯ em̃ ꝑ concessionẽ dicit. Hanc nisi mors ⁊ si valeant nisi mors adimet nemo: ꝑseuerat ne dicat pater, ꝑ nõ adimet pater. Resipisco: spiritum reuocãt sensus. Magis verꝝ. aut magis verꝝ aut veri⁹ dicim⁹: vt ne pr̃. vt ne nõ. Ut ne pr̃: ꝑ me stetisse. ꝯ est eẽ vt Uir. Desertaqꝫ montis stat. d. aliter plenũ est vt idẽ stãt et iunipi aliter horrẽt Stãt limĩe p̃mo ⁊ Lucili⁹. stat sensib⁹ fũdus per me stetisse ꝯ est ꝑ me factũ eẽ ne fierẽt nuptie. mihi eq̃ atqꝫ ego. bene ⁊ qꝛ ꝯ amore vexat ⁊ intulit ꝑadoxon. nã volebat sibi dixi fortis qđ illi tñ mox dicetur. Hic igitur alter respondet atqꝫ interrogauerat Pamphilus. ideo quod videat impossibile esse pamphilum resistere parenti. consilium quero: sensus est. scio quid est. quid coneris: sed an efficere possis nescio. Scio quid coneris. si Pamphili est persona: cum ironia dicitur. si Carini simplex laudatio est. sed si Pamphili est hoc significat quod supra. Ex vnis geminas mihi confi. nup. sed non esse personam: Pamphili ex subiectis ostenditur. non tibi habeo ne erres: deterret nunc Carinum. vt et ipse adiuuet: Dauum: ne Pamphilo nubat Philomena ⁊ eodem sensu vtitur Dauus aduersum Carinum quo supra quasi necesse sit. Si huic non datur te illam vxorem ducere. Non tibi habeo. ne erres. vel vt etiam Carinus pro se sentiat: hoc dicit velut solent serui contumatiores aduersum amicum domini: quia nuper Carino accusatus est. vel quia quod dicat non habet: ⁊ videt tacendũ non esse. Sat habeo quod dilatio facta est. Ut factis sit. vt pro ne non. Ne vacuũ nõ esse me: ne pro nedum: aut aduerbium est ꝓhibentis. vt sit ne non. Salu. secundo libro. Ne illa tauro paria sunt: pro nedum. Proinde vos hinc amoliri dicuntur ea que cum magna difficultate ⁊ molimine sũmouentur ⁊ tolluntur. e medio sic dixit quasi odioso ⁊ modesto: discedere dicit: qui facile abijt e medio moliri: qui vix recedit. Proinde vos hinc amolimĩ molestũ impedimentum ex rei magnitudine iacentis in medio. ⁊ ideo impedientibus se dixit amolimini hinc non abijte. Proinde vos hinc amo spe iniecta. iam etiã imperat dominis seruus callid⁹. Nã mihi ĩpedimentũ vtꝝ hoc verum dicat an fingit q̃ adhuc ꝯsilium non inuenit qđ narrare possit. Eho hãc visam Glyceriũ. s. ⁊ cũ miseratiõe puelle hanc. Quid tu, quo te hinc agis; tarditatẽ discedẽtis oñdit; agere se em̃ tardi tristes domini. sic Uirgilius.

Qui int̃ nos dissidiũ volũt: hãc nisi mors mihi adiet
Nemo. ca. resipisco pa. ñ appollĩs magis verꝝ q̃ hoc
Rñsuꝫ est: si poterit fieri: vt ne pater ꝑ me stetisse
Credat: quominus he fierẽt nuptie. volo
Sed si id nõ poterit: id faciã. in procliue: qđ est. per
Me stetisse, credat Mi. quis videor: ca. miser eq̃
Atqꝫ ego Da. consilium quero ca. fortis es: Pam.
Scio q̃d conere: da. hoc ego tibi profecto effectuꝫ
Reddã pã. iã op⁹ hoc ẽ da. q̃n iã habeo ca. quid est
Da. Huic nõ tibi habeo: ne erres ca. sat habeo
Pa. Quid facies: cedo da. dies mihi hic. vt satis sit
Uereor ad agẽdũ. ne vacuũ eẽ me nũc ad narrãdũ
Credas: ꝓide hic vos amolimi. nã mihi ĩpedimẽto
Estis pã. hãc ego visaꝫ da. q̃d tu: quo hinc te agis.

Uir.
Stare
Esse
Uir.
Lucilius
Salustius
Amoliri
Discedere
Uir.

amissis remis atq; o d.n.i.h.r.t.e alibi. Ecce gubernator sese pa.age. Quid tu hinc quo te agis? admonitio discedētis vt solet. nā a quo discedere desideram⁹ admonem⁹ eū quo eat: id facere ꝑ interrogationē admonet Dau⁹ Carinū. vt ipse Carinus discedat q̄ nunc vltim⁹ remanet. Ueꝝ vis dicā: ꝓ initio sedule narrationis: hoc summus an sic rn̄det Carin⁹ tanq̄ q̄ intelligat non dici sibi velle Dauū quo eat: sed id agere vt abscedet. Narratiōis mihi incipis initiuz f. quo eat. qz veꝝ vis dicā velut ꝓemiū narrationuz est. Quid de me fiet. q̄d igit̄ inq̄t. q̄d d̄ me fiet. ab eo h̄ quasi a iocāte ꝓnūciandū est. nā sic illi imprudens rn̄det. Quid de me fiet? de Philomena ducēda Eho tu īpudēs non satis ꝓpe Carino dixit impudēs: q̄si ī solita ⁊ mlta poscēti: quippe q̄ ⁊ sponsaz alienā petere ausus est ⁊ nō satis hz ꝑ Dauū sibi morā p̄stitā Pamphili nuptiaꝝ. Qd̄ tibi iā dieculā: horā. ⁊ est. diecula h̄ est tēpusculū: ⁊ sumit ab eo qd̄ est hec dies diecula mora: ⁊ q̄si ꝑua dies. ⁊ diecula in q̄. s. ambias quantū poteris ad ducēdā Philomenā: vult em̄ se Dau⁹ adiuuari ꝑ Carinū ⁊ Birriā. Promoueo. differo ꝓmoueo nuptias memoriter Dauus: scit em̄ illū his verbis petijsse. Saltē aliquot dies. ꝑ a.n.n.u. cui⁹ rei oblit⁹ Carinus etiā vt ducat vxorē petit. Ridiculū: deest hoiez. Age veniā vx ꝯcedentis: vix ꝯsentientis: ⁊ age veniam. Tu Misis dū ex eo: a Glycerio scz.

Ca. veꝝ vis dicā. Da: īmo ēt narratōis mihi īcipis
Initium. Ca. q̄d de me fiet? Da. eho tu impudens
Non sat habes qd̄ tibi dieculā addo: quantū huic
Promoueo nuptias. Ca. attn̄. Da. q̄d ergo. Ca. vt
Ducā da. ridiculū. Ca. huc face ad me vt venias si
Quid poteris. Da. q̄d veniā? nihil hēo. Ca. attn̄ si
Quid. Da. Age. veniā Ca. siq̄d dōi ero da. tu misis
Dū ex eo paurūꝑ opir̄. me h̄ Mi. q̄propt̄? da. ita fcō
Op⁹ ē Mi. Maturo da. iam inquā hic adero

Misis dauus

Nihil ne esse propriū cuiq̄? dij vr̄az fidem
sūmū bonū eē here putabā hūc pāphilum
Amicū amatorē. viꝝ ī quouis loco ꝑatuz: veꝝ ex eo

Diecula

Nihil ne posse ꝓpriū cuiq̄? Hec scena admīstratōz doli hz: qd̄ fit vt deterreatur. Chremes filiā suam Pāphilo dare: ⁊ vide nō mīmas ꝑtes in hac comedia Misidi attribui. h̄ est ꝑsōe femīe: siue hec ꝑsonatis viris agat̄: vt apud veteres: siue ꝑ mulierē: vt nūc videm⁹. Nihil ne aduerbiū ꝑcūctātis. Nihil ne esse. p. oē qd̄ habem⁹: aut mutuū est: aut ꝓpriū. g̊ ꝓpriū est ꝑpetuū: vt propria hec sunt dona. g̊ nihil sūt dona. g̊ nihil nobis ꝓpriū esse pōt. qd̄ em̄ non fuit nec esse quidē pōt: aut qd̄ eripi pōt: nō est nr̄m nisi illa q̄ eripi nō pn̄t. vt Sapīa. Justicia. Prudētia: ⁊ q̄ fortuna neq; dare neq; eripe cuiq̄ pōt ⁊ sil̄ hoc ip̄m a re ⁊ a ꝑsona hic on̄dit a re nihil esse ꝓpriū: ⁊ a ꝑsona cuiq̄ ꝓpriū ꝑpetuū nō tꝑale aut mutuū. Dum vestrā fidē: admiratōis aduerbiū cum exclamatiōe. Fidē: dixit opē ⁊ auxiliū. vt Tirhenāq; fidē Summū bonū esse mire ꝓ pleno ⁊ neutro extulit sūmū bonū Pāphilū amicū. amatorē virū. amic⁹ aīmi est. amator v̄o corꝑis. nō em̄ ꝯtinuo amator est q̄ bene vult. vt Dido amauit Aeneā quidē: sed non ⁊ amica fuit qd̄ ait. Non potuit auulsū deuellere corp⁹ ⁊ vndis spargere. ⁊ itē Catullus. Cogit amare magis: sed bene velle min⁹ ⁊ est h̄ officiū ⁊ blandimentū amatorē ⁊ virū dixit ad discretionē: vt ꝑ ea que enumerat maritum on̄deret. In quouis loco ꝑatū dixit ad oēs effectus quicūq; de ꝓximo esse pn̄t. ⁊ ma

Amicus
Amator
Catullus

xime ad Homericā sententiā resp exit. Uerz ex eo.i. Pamphilo. Nunc misera quē capit dolorē cū admiratione pnunciat quem ⁊ cū exclamatiōe quadā. Facile hic plus mali est q̄ illic. b. facile aduerbiū cōfirmātis est: id qd est liquido ⁊ manifesto: veteres dicebāt facile p certo: vt Cicero. Illi⁹ ciuitatis facile. p. dolorē: dolorē distingue: pbe ⁊ post intulit sepatim qd sequit. Facile h plus mali est: in dolorē. s. metus admittēdi q̄ ī volūtate retinēdi. Quā illic boni: in summo bono. dixit em̄ ex bonis que bona estimamus pl⁹ nos mali capere: cū aut amissuros nos credim⁹ aut amittimus: q̄ boni cū habemus. Facile hic pl⁹ mali est: pl⁹ mali ī dolore et metu diximꝰ Quā illic est boni. i. ī amico amatore et viro. Mi hō qd istuc obsecro est: ex Misidis vbis quid Dauus faciat demōstrat. Quid istuc mali est: inuolutū puerz portabat Dau⁹ ⁊ ideo dic̄ mulier. Quid istuc mali ē: dū ille euoluit ⁊ puerz pfert: quē postq̄ expediuit tū illa dixit q̄ portas puerz. Misis op⁹ ē ad hāc rē mihi. Hec scena actuosa est. magis em̄ ī gestu q̄ in orōne est ꝯstituta. Misis op⁹ est pperātis. ⁊ īpēse agētis Daui vba mōstrat: ⁊ pmpta ī mediū plata memoria atq astutia. Memoria: vt p̄cepta Daui retineat. Astutia ad agēdū strenue q̄ īperaret. memoria simplr magꝰ vt memor sit p̄ceptorz et memoria mō p ītelligētia: vt Uir. Instamus. t. vi. Ex ara hic sume: sume vbenas ex ara s. appollinis: q̄ cassion Menāder vocat: aut qd Appollini comedia dicata est: ī cui⁹ honorē arā ꝯstituebāt: Comediā celebrātes. Appollini g̃ comedia: Libero patri tragedia. Uerbenas tibi: q̄si herbene redimicula sunt ararum. Tibi: q̄si gestu quēdā ⁊ motū stomachātis hz: vt alibi. Quid vis tibi sume dixit ⁊ nō tibi substerne. Ex ara sume vbenas: vbene sunt oēs herbe ⁊ frōdes q̄ feste ad aras coronādas: vel oēs herbe frōdesq ex aliq̄ loco pure decerpte. Uerbene aūt dicte q̄si herbene. sic Menāder. Quāobrē tute nō facis id: tute tūc dr̄ cū pnomē ad eā reuocat psonā a qua sumit: vt verbigr̄a: cū dicim⁹ tu lege: ille nobis rn̄deat. cur tute nō legis. Quia si forte op⁹ ad herz iurādū: sic locut⁹ est: vt explicari atq intelligi nō possit. aut em̄ deest ius vt sit iusiurādū p iurādū: aut vt vulgo dr̄ iuramētū. Et opus est illā rē. nō opus ē illa re. Ut liq̄do possim: liq̄do pure ⁊ manifeste. Nā q̄ sunt pura ⁊ defecata: liq̄da sunt. Noua nūc religio ī te istec. i. iusiurādū metuere seruū mōstri simile est. Noua religio ī seruo ⁊ subita. Noua nūc religio: seruū nouelle mētiri noua religio est. Cedo: porrigētis est manū. Ut q̄d agā porro ītelligis: porro mō aduerbiū ē ordinis alias tpis. Spōse pr̄ interuenit: mire nō dixit Chremes: ne cū dixisset q̄s Chremes Misis rursus h rn̄deret spōse pr̄: ⁊ nō temere h facit Poeta. nā pmiserat se redituz domū Chremes: domū ibo

Nūc misera quē capit dolorē: facile h pl⁹ mali est q̄
Illic boni. sed dam⁹ exit. mi hō q̄d istuc obsecro ē:
Quo portas puerz: Da. misis nūc op⁹ est tua mihi
Ad hāc rem ex pmpta memoria atq astutia.
Mi. q̄dnā inceptur⁹ es: Da. accipe a me hūc ocius
Atq añ nr̄az ianuā appōe. Mi. obsecro. humi ne:
Da. ex ara hīc sume vbenas tibi: atq eas substerne
Mi. Quāobrē id tu te ipse nō facis: Da. qz si forte
Opus sit ad herz iusiurandū. mihi nō apposuisse:
Ut liquido possiz. Mi. ītelligo. vñ noua nūc religio
In te istec īcessit: cedo. Da. moue oci⁹ te: vt q̄d agā
Porro ītelligas. proh iupiter. Mi. q̄d est. Da. spōse
Pater īteruenit. repudio ꝯsiliū qd prius intenderā

Cicero
Facile certe

Uirg.
Appollini comedia libero patri tragedia dicate sunt;
Uerbene

Opus est illam rem

dicā vt appentur.a.h.r.Repudio cōsiliū:qđ prius intenderā: verbū a venatoribꝰ trāslatū: qui retia intendūt ad feras capiēdas:qꝛ ergo parat Chremetē ⁊ Simonē fallere intēderā dixit:vel a sagittis atq; arcu nescio q̄d narres:bñ narres N:arrare.n. aliena ⁊ q̄ nobis sunt necessaria dicimus.Ego quoq; hinc a dextera venire me:bñ ait quoq;:qꝛ ⁊ Chremes veniebat.Tu vt subseruias:recte vt subsuias dixit nō.n.tantū loquit̄ Misis:q̄tū Dauus Oratiōis mee vt cūq; opus sit verbis tuis: oratiōi mee. plura.n.loq̄tur Dauus: inde orōi dixit: illa subsequet̄ ideo v̄bis.Uid̄ cauta esto intellige specta: Aut tu plus vides: si sapis itelligis. Neq̄d vestrū remorer cōmodū:remorer retardem retineā:a remora pisce minutissimo q̄ nauim retinet:nā grece vocat̄.

Narrare

Remorari
Remora

Mi.Nescio q̄d narres.Da.ego quoq; hic a dextra
Venire me assimulabo:tu vt subsuias orōi vt cūq;
Opꝰ sit v̄bis vide.Mi.ego q̄d agas nihil itelligo:
Sz siq̄d ē qđ mea opa opꝰ sit vobis:aut tu plꝰ vid̄s
Manebo:ne quid vestꝝ remorer cōmodum.

Chremes:Misis:Dauus.

Reuertor postq̄ que opus fuere ad nuptias
Gnate paui:vt iubeā accersi.sed q̄d hoc est:
Puer hercle est.mulier tu ne apposuisti hunc:Mi.
Ubi illic ē.Ch.Nō mihi rñdes.Mi.hem nusq̄ est:
Ueh misere mihi.reliq̄t me hō hic solā: atq; abijt:
Da.dij vestrā fidē.q̄d turbe est apud forꝝ.quot illic
Hoīes litigāt.tū annona cara ē:q̄d dicā alid̄.nescio
Mi.Cur tu te obsecro h̄ me solā:Da.hē q̄ est hec
Fabula:eho misis puer h̄ vñ est:q̄s ve huc attulit:
Mi.Satin sanus es qui me id rogites:
Da.Quē ego igit̄ rogē.q̄ hic neminē aliū videā:
Ch.Miror vnde sit.Da.dicturan es quod rogo:

Reuertor pꝰ q̄ q̄ opus fuere ad nup.Adest nūc ipse Chremes cuius cā scena fraudibus instructa est: ne ꝓmissas cōpleat nuptias.Ut iubeā accersi:recte iubeā:qꝛ summa ptās nuptiaꝝ in patre puelle est.Sed q̄d hoc:nō interrogātis s̄ mirātis ⁊ nō intelligētis est: ⁊ apparet eū nō oculis priusq̄ corpis offensū pueꝝ sensisse latentē.Puer hercle est:ornatiua particula est hercle.Mulier magis q̄ Misis vbi illic est:Dauū querit:qui nūc abscessit:vt ipse d̄ foro venire videat̄.Nō mihi rñdes:bene nō rñdes.Supra.n.memor est vetitā quicq̄ dicere:nisi subseruiat orōni Daui Reliquit me hō atq; abijt:mire hoīem nō Dauū dixit:vt etiā si audiat Chremes incertā ꝑsonā hoīs audiat nō Dauū.Dij vestrā fidē aduerbiū admirantis cū exclamatiōe. Quid turbe est apud forꝝ:hec v̄ba veniētis de foro.Quot illic hoīm litigāt:legit̄ ⁊ litigat.Tū annona cara est:cōminiscētis est potius q̄ alicui referentis.Quid nā aliud dicā:hoc post spectatores.Cur te obsecro me hic solā:aposiopesis.tertia.Hem q̄ hec est fabula:fabulā se dic̄ audire q̄si rei principiū rōnemq; ignoret.Eho:eho interiectio est vl̄ ꝑticipiū animaduersi se poscētis:aut repēte cernētis.Qui h̄ neminē video:callide affirmat nō sib i visuꝫ Chremem:cū ⁊ ꝑuidēt veniētē ⁊ ꝑñtē videat.Miror vñ sit:miror veteres cum vñ ꝓ nescio ponebāt.nā admiratio ab ignorātia descēdit:plauꝰ.Ne q̄s miret̄ q̄ sim.Paucis lo q̄r.Dau:

Plautus

terfectio cõsuate mulieris. Cõcedo ad dexterã et bñ ad dexterã sinistra eñ venit Chremes
t nõ vult,primũ ei Chremetẽ ꝑ iurta.sup eñ dicit. Ego q̃ hinc ab dextera ve.me.si. Deli-
ras nõ tu teipse:deest eñ mihi dedisti:ꝑ t sup t nũc iterturbat Dau? ne mulier totũ dicat.
Nõ tute ipse summissima voce. Verbũ si vllũ mihi accõmodate ꝓmiat Dau? pene eñ Mi
sis vniuersa narrabat:Preterq̃ qõ te rogo:ꝑ vt t senex sciat,pnũciare põt Quã qõ te rogo

caue: gestu cõminatis ẽ et vltu suspẽ deret cõmi-a tionẽ deinde infert gestuz ordo caue:fa xis. Maledi cis: cũ cõten tu loq̃ris: cũ cõuitiũ facis apparz ergo maledicis lẽ tius eẽ dictũ cũ subiũgit. Dic clare ma ledicis:noue ꝓ cõmina-tione posuit: cũ ꝓ cõuitio soleat poi ni si forte q: cõ tumelie gen? est cõmiatio

Mi.hañ.Ba.Ꜩcede ad dextrã.mi.declras.nõ tu te
Ipse.Ba. vbũ si mihi vnũ ꝓterq̃ qõ te rogo faxis
Caue.mi.male dicis.da.vñ ẽ:dic clare.mi.a vobis
Ba.ha.habemirũ vero ipudẽter mulier si facit
Meretrix.ch.ab andria est ãcilla hec q̃tũ itelligo.
Ba.adeõ videmurvob eẽ idonei:i q̃b? sic illudatis
Ch.Veni in tpe.Ba. propera adeo puerum
Tollere hinc ab ianua.manẽ.caue q̃uo q̃
Ex istoc excessis loco.Mi. dij te eradicent.
Ita me miserã territas.Ba. tibi dico ego an non:
Mi.q̃d vis:Ba. ac etiã rogas:cedo cuũ puerũ hic
Apposuisti:dic mihi mi.tu nescis da.omitte qõ scio
Hic qõ rogo.Mi.vñ est.Ba.cui? vñ:Mi.pãphili
Ba.hem quid pamphili:Mi.eho an non:

Quidaz putãt hic esse vnã psonã Daui scz dictũ Misidis nõ satis manifestũ Chremi in maledicti similitudinẽ deruãtis.p illud vñ est dic clare.hic expssius dixit. Mirũ vero:sepe ad ironiã refert. Mirũ vero ipudẽter:bono ordie locut? est.primo eñ causa ipudẽtie natu ra est.deinde cõditio.A vobis:q: a vobis paz itelligebat:hic addidit mozẽ meretricis: vt vel sic itelligat senex. Adeon videmur vobis eẽ id:idone? est ap? ad oĩa t bona t mala. In q̃bus sic illudatis:t illudo in te ablatiuo casu:t illudo te actio dicim?:sed ꝓmo supua cuũ est:vt sit q̃b?. An andria est ancille hec:efficit qõ volebat Dau?. nã itellexit Chremes q: sit Pãphilo natus puer. Sic illudatis. Adeon:adeo ne:an adeon ad eũ. Veni in tpe o portune cum visus sit interuenisse putat. Veni in tempore opportune nos sine prepositio ne dicimus tempore t tempori. Propterea adeo puerum tollere:hic versus clare dicitur:se quẽs ne senex audiat expresse. Caue quoq̃ isto excessis loco:necessario Dauus retinet Mi. fidem nondũ eñ oĩa audiuit Chremes:nondũ cõperit vñ sit mulier:t puer de quo suscep turus sit. Excessis pro excedas:vt faxis pro facias. At etiam rogas:rursum iurgiũ repetit t turbulentẽ orationẽ. Cedo cuũ puerum:cedo idem significat qõ dicit mihi:ergo repetitio nem significat non superuacuam orationem:t est dictum cum quadam fiducia t contem ptu eius cuz sermo est interrogantis aliquid. Mitte id quod scio:hoc lentius t summisse Dem quid Pamphili:apparet mulierem vestri t Pamphili lentiuus pronũciasse q̃ Dau? vellet:t ideo nunc repetit nomen vestri t Pamphili. Dem quid:duas res operatur vt ig narissimum se ostendat:t vt Pamphilus nominetur. t argute repetit nomẽ Pamphili q̃si ꝓ indignationẽ:vt loceri auriũ nomẽ adolescentis inculcet. metuit eñ ne audiat vt senex

Idoneus

Adeon

Cedo idẽ q̃ dic mihi

e q̃

Recte ego.h.s.f.n.⁊ hic effecit qđ voluit Dauus:vt Pamphili Chremes puerũ esse cognoscat ⁊ recuset generum. Has fugi.i.hmõi. O facinus aĩaduertenduz:apposiopesis quarta. Quid clamitas?clamauit em̃ Dauus:vt puerũ audiret Chremes. Quẽ ne ego vidi advos afferri vesperi.vult negando irritare mulierẽ ad cõfirmãda que vult. O hoĩem audacẽ:exclamatio Misidis testimoniũ veritatis est. Verũ vidi Cantharã suffarcinatã:vide infirmũ argumẽtũ.prius vidi puerũ afferri dixit:post nõ puerũ.sed cãtharã suffarcinatã. Cantharа nomẽ est anus et h̃ dixit vt leniter ꝓdarguat mi sidem non vt vicat. h̃ ei vidisse se inuit. Cãtharã suffarcinatã nõ puerũ portãtem. Suffarcinatã ꝓpriũ est anib⁹ suffacinatas eẽ vt Persius.

Persius

Pannucia paucis ⁊ plautus. Doliarẽ claudã crassam. Qđ in pariũdo ali-

Ch. Recte ego has semper effugi nuptias.
Da. O facinus aĩaduertendũ. Mi. q̃d clamitas?
Da. Quẽ ne ego vidi heri ad nos afferri vesperi?
Mi. O hoĩem audacẽ. da. verum vidi cantharam
Suffarcinatam. Mi. dijs pol habeo gratias
Quod in pariundo aliquot affuerunt libere.
Da. Ne illa illũ haud nouit:cuius causa hoc ĩcipit.
Chremes si positum puerum ante edes viderit:
Suam gnatã non dabit:tanto hercle magis dabit
Ch. Non hercle faciet. da. nunc adeo vt tu sis sciẽs
Nisi puerum tollas:iam ego hunc in mediã viam
Prouoluam:teq̃ ibidem prouoluam in luto.
Mi. Tu pol homo non es sobrius. Da. fallaciã
Alia aliam trudit. iam susurrari audio.
Ciuẽ atticã esse hãc. Ch. hem. da. coactus legibus
Eam vxorem ducet. Mi. au obsecro
An non ciuis est? Ch. iocularium in malũ insciens

aliqđ.a.l.indiciũ secuta ꝯfirmatio est:quã expressi Daui refutatio.supest etiã:vt ⁊ ꝯcludat effectus doli negãte Chreme se daturũ filiã.qđ subinde efficit Dauus dolo. Aliquot libere:nec pauce nec multe. Libere testimonia libera cõtra seruũ: ⁊ hoc propriũ Terentij est. nam de Romano more hoc dixit: Ne illa illũ:ne valde. Si ne illi vehementer errant. Chremes si positum puerum transit em̃ a mixto ad mutatũ tharaterẽ. Ne illa illũ Chremetẽ.s.Chremes si.p. ante aliqua verba sic pronũciamus. vt vana videantur. Non hercle faciet. bene em̃ de se tertiam ꝑsonã facit:vt sup̃. At nunc faciet. Ut tu sis sciens eloquẽter. sic em̃ veteres pro scias dicere. Jam ego hinc in mediam viã prouoluã:bene in mediã viam. q̃ ante fores positus iacebat. Teq̃ in luto ibidẽ prouoluã:in luto de ꝓximo repetiuit:qm̃ noĩa sunt paranomasia:quãdo verba paranome non dicitur. Prouoluã.i.porro voluã: ⁊ dolo quidẽ minatur qđ facturus non est: verũ sedulo id agit:vt iam puer tollatur in mediũ:simul cum seruat Chremeti:vt ipse recuset generũ non vt a quoq̃ passus videatur iniuriã: Tu pol homo sobrius non es:sobrius est sane mẽtis quasi sebrius:hoc est sepatus ab ebrio:vt secretus sepatus ab his que discernũtur. Fallaci alia aliam.t.prouerbiũ cui subiacet memorẽ mendacẽ esse oportere. Ciuem atticã esse hanc transit ad imitationem. Au:interiectio est conturbate mulieris. Jocularium in malũ econtrario pro graui ⁊ molesto ac nimio. Jocularium:igitur

Plautus

Sobrius

Quis hic loquit? o Chreme: principiū loquēdi Dauus Chremeti dat: perfecturus que ipse conatus est. Per tēpus aduenis: idem est ꝑ tēpus ꝙ in tēpore: aut certe ꝑ tēpus tēpestiue. O Chreme ꝑ tēpus aduenis: astute quasi eū nunc primū viderit. Ah ne tu oīa: aut ne ꝑ au legit: aut ne oīa: vt ne ꝓducat ⁊ accipiat ꝑ nō: tu oīa audisti subaudit. Audisti obsecro hem: exultās Dauus infert: ⁊ inculcat frequēter repetēdo. Audistin obsecro hem: difficile credēdo affirmat se ñ sciuisse ꝑsentē Chremetē vt hac cōfirmatiōe nihil illud de se faciat suspicari. Incruciatuz hinc arripi ñ in crucē: ꝫ in cruciatū. Hic ille est: cum emphasi q̄si vir magnus sed hoc Chremetē oñdēs dicit cū ironia. Non te credas Dauum. il. Uir. Nō Diomedis equos. n. o. c. a. Nihil pol falsi dixi mi senex bñ senex: qr. q. alienior esset et ignotus: Uirg.

Pene incidi. Da. quis hic loquitur?
O chremes per tempus aduenis: ausculta.
Ch. Audiui iam oīa. Da. ah. ne tu omnia?
Ch. Audiui inq̄ a principio da. audistin obsecro?
Hem. scelera: hāc oportet ī cruciatū hinc arripi.
Hic est ille: nō te credas Dauum illudere.
Mi. Me miserā nihil pol falsi dixi mi senex.
Ch. Noui oēm rem: sed est simo intus. Da. est.
Mi. Ne me attīgas sceleste: si pol glycerio ñ oīa hec
Da. eho inepta: nescis quid sit actū? Mi. q̄d sciam?
Da. Hic socer est. alio ꝑacto haud poterat fieri
Ut sciret hec que volumus. Mi. hem ꝑdiceres.
Da. Paululū interesse censes. ex aīo hec omnia
Ut fert natura facias: an de industria.

Crito: Misis: Dauus:

In hac habitasse platea dictū est chrisidem:
Que sese īhoneste optauit ꝑare hic diuitias

Mi. Me miseram: supplicatio muliebris. Ne me attingas: quedā ostēdunt apte ī Comedijs: quedā ex alijs ꝑsonis intelligunt. Si pol Glycerio nō oīa hec aposiopesis tertia: ꝙ aliene ꝑsone interuentu reticet. fiunt aūt aposiopesis id est reticētie tribus modis: aut ꝑ se ipsum ⁊ ad aliū transit: ⁊ est prima: aut tacet nec vltra aliquid dicet: ⁊ est scōa: aut alterius interuētu ꝑsone. s. ⁊ est tertia. Nescis quid sit actū. nescis plerūq; dicit ei nō quē voluimus ei redarguere imperitie aut ignorātie: sed quē facere volumus: vt velit libēter audire. Paululū interesse: noue ꝑ multaꝝ est. Ex aīo omnia vt fert natura. Ephexegesis: nā quid est ex aīo vis vt fert natura. ⁊ hec sentētia ab initio ꝓbata est: quā Menāder Epiditicos posuit Ut fert natura: h̄ est naturalis ⁊ ingenita actio. An de industria i. sciētia ⁊ ꝓuidētia. ea em̄ q̄ dicim⁹ ⁊ scim⁹ opatiōe ingenita ⁊ īdustria quadā scim⁹ ⁊ Uir. Et putre solū nāq; h. i. a. Uirgi.

In hac habitasse platea dictū est Chrisidem. In hoc loco ꝑsona ad catastrophem machinata loquit. Nā hic Crito nihil argumēto debet: nisi absolutōem erroris ei⁹ simul ⁊ v̄bis suis q̄ grauis: q̄ modestus: q̄q; iustus sit ostēdit in hac habitasse. p. d. ē. c. nō habitare. sed qr mortua est habitasse dicit plateā greci dixerunt quā nos plateā dicimus scōm formā eiusmodi ⁊ medean et spondeū scribimus. Que sese īhoneste optauit. optare est vnū de duobus eligere. Uirg. Uirg

pars optare.l.t. Parare hic diuitias: aīo heredis dixit parare diuitias. Potiusq̄ in patria primū dolet Crito q̄ meretrix fuit Crisis: scdo ꝓgressus querit q̄ mortua est. ⁊ nota q̄ tria dixit Crito cōtempsisse Crisidē patriā honestatē: ⁊ pauptatē etiā seruatū est graui viro: cū illū sobrine pudet: simul hic oñdit eius generis fuisse Crisidē vt que ꝓbe viuere potuerit: nisi vt ait necessitas cogeret. Quā in patria honeste: antitheton primū. Potius q̄ in pr̄ia h.p. viuere his verbis a poeta iā honestus inducit Crito. Et dign⁹ cui credi oporteat. Paup viuere. ad illō r̄didit. Sz in opia ⁊ cog̃torum negligētia coacta.f. Eius ad me lege r̄dierūt bōa. Hic ius tractauit dicēdo redeūt qr in familiā redunt si nō est heres de ꝓximo: aut ex testamēto. Sed quos perconter video: interrogatio est cui necessario respōdet aut sic: aut nō: percontatio cui nihil hoꝝ. interrogatio vt siquis dicat vbi habitat Crisidis: dicat ecce hic: percontatio: vt siquis dicat: cur adulteriū cōmisisti: simul ⁊ modeste ⁊ mature: ⁊ de se nihil interrogatus cepit a blandimētis. Est ne hic Crito sobrinus. Sobrini sunt cōsobrinoꝝ filij. nam sic dicit Menander. veꝝ vt alij putāt de sororibus nati hi sunt sobrini quasi sororini dicti. O Misis salue saluus sis Crito: saluus sis asseueratio salutātis est: nō quasi respōsio. Itan Crisis: hem nō nunc interrogat: sed cōmiserat: ⁊ ita sequebat vt diceret perijt: sed magis gemitus significat q̄ minus dixerat. Nos quidē pol miseras ꝑdidit. hic intelligit supra subaudiendū perijt. nā ꝓperijt hec reposuit ꝑdidit Quid vos: quo pacto hic: ꝓgressio loquētis ad interrogādū idē: putas inq̄t q̄ illa perijt. Vos aūt quo mō. Quo pacto hic: significatio est ꝑegrinātis. Nos ne sic vt q̄uimus.a.q. vt sic nudū est: ⁊ est significatiuū languoris cuiusdā: ⁊ lenitudinis. Sic vt quimus.a.qñ vt volumus nō.l. ⁊ ad p̄sentis et ad p̄terite vite excusationē ꝑtinet ista respōsio: qua purgat voluntas Crisidis in questu meretricis. Cecilius in plotio. Viuas vt possis qñ neq̄s vt velis. Quid Glyceriū. iā hic suos: ꝯuenit hereditatē petenti: ꝯuenit iudici futuro de pluribus indagare. g̃ recte ⁊ bono ordine q̄siuit. Quid Crisis: q̄d vos: q̄d Glyceriū: Utinā: nouo genere exoptatōez ꝓ negatōe intulit. Haud auspicato huc me appuli.i. inauspicatus qđ nō esset auspicatus ⁊ vsitatū veteribus sic dicere. Si q̄d aliqñ aliter euenisset q̄ vellēt. Nunq̄ huc retulissem pedē. Vir. ne me efferre pedē.g.t.p r. Et ferte simul.f.q.p.d.q p. Sz Critici annotāt altius cē caractere comico retulissez pedē. Semp.n. dicta ē atq̄ habita soror: aut veris credēdū ē: aut etiā falsis: q̄ tñ inꝛueterauerāt. hic. Ci. Ita habeāt atq̄ dicāt. habita g̃ pl⁹ē q̄ credita. sp.n. a possibili ⁊ vtili. Nūc me hospitē.l.s. mire dic̄ me: cū ēphasi.i. senē ⁊ remotū a litib⁹. Hospitē.i. ꝑe

Potius q̄ in patria honeste pauper viuere.
Eius morte ea ad me redierunt lege bona.
Sed quos percōter video. saluete. Mi. obsecro.
Quē video: est ne hic crito cōsobrinus crisidis:
Is est. Eri. o misis salue. Mi. saluus sis crito.
Eri. Itan crisis: Mi. hē nos q̄dē pol miseras ꝑdidit
Eri. Quid vos: quo pacto h̄: satin recte: Mi. hem
Nos ne: vt quimus aiunt: qñ vt volumus nō licet.
Eri. Quid glyceriū: iam his ꝑentes suos reperit.
Mi. Utinā. Eri. an nōdū etiā: haud auspicato huc
Me appuli. nā pol si id scissez nunq̄ retulissem huc
Pedē semp eius dicta est esse hec atq̄ habita soror
Quē illius fuere possidet. nunc me hospitem

Cecilius.

Virgil.

grinū. Lites sequi id est pauperē totū per emphasim. Quam id mihi sit facile atq; vtile id est difficile ⁊ inutile: ⁊ est comicū. Grādiuscula iaz ꝓfecta est ad partē etatis id refert id est grandis natu maior: aut generaliter ad summā etatis refertur ⁊ ad cōparationē etatis pariter ⁊ cōparatiue ⁊ similitudinarie positū est. Sycophantā: hoc est cū in me cōueniūtur lites bene sycophantā. qꝛ bonā cām hz: ⁊ nihil aliud timet q̄ cōuitia. ⁊ sycophantā subdistingue. ⁊ sic infert sequētia. Tū ipam spoliare non licet ab honesto ⁊ bene qꝛ nihil suū habet nisi Chrisidis. Optīe hospes pol. e an. ob. antiquū absolute dixit: vt equū aut bonū qd antiq̄ solebant: aut certe ꝑ id est morem ⁊ igeniū. Duc me ad eam quando huc veni vt videam. cur āt vt videā. qꝛ timet ⁊ est ordo. Duc me ad eam. Nolo me in rem hoc. u. s. bene eñ senex Simo eñ cum Chremete est: propter hoc videri non vult: ne eius vtatur apud socerum testimonio: rem esse Pamphilo aduersus Glyceriū ⁊ rursus nuptie confirmentur.

Lites sequi q̄ hic mihi sit facile atq; vtile
Aliorum exempla cōmouent. simul arbitror
Iam esse aliquē amicū ⁊ defensorē eius. nam fere
Grādiuscula iam profecta est illinc. clamitent
Me sycophātā hereditatē ꝑsequi mendicū. tum
Ipsam dispoliare non licet. Mi. optīe hospes pol
Crito antiquū morē obtines. Cri. duc me ad eam.
Quādo huc veni vt videā. Mi. maxīe. Da. sequar
Hos. nolo me in tēpore hoc vt videat senex.

Chremes: Simo.

Satis iā satis. si. spectata erga te amicitia ē mā
Satis pericli icepi adire. orādi iam finē face.
Dum studeo obsequi tibi. pene illusi vitam filie.
Si. imo ei nūc q̄ maxīe abs te oro atq; postulo. ch.
Ut beneficiū. v̄bis initū dudū. nūc te cōprobes. ch.
Uides q̄ iniqu⁹ sies p̄studio: dū id efficias qd cupis
Neq; mod benignitatis. neq; q̄d me ores cogitas
Nā si cogites r̄mittas me iā onerare iniurijs. si. q̄b⁹:

Satis iam satis Simo spectata. e. a. ē. m. Hec scena officioꝝ discrepationē cōtinet patrū inter se de officio amicoꝝ ⁊ paterna pietate tractantiū. Satis iam satis: hec veluti quedā cōtrouersia est: nāq; iniuriarū reus sit Simo: cōtradicitur per coniecturam falsum quod inendit: cuz Pamphili. neq; amet neq; ex eo sit filius. ⁊ adhibetur deriuatio cause qua dicitur meretricē ista omnia esse molitaz ad distribuendas nuptias. Satis iam satis: bene negaturus filiam purgat prius officium suū de fide promissa: ⁊ vltro accusat ipsum. Spectata ꝓbata: vt Uirgilius ait. Rebus spectata. s. Immo eñ parelcon est figura. Immo eñ q̄ adhuc maxime abste peto. Renūciare affinitati Chremetem vt parū intelligit. Simo: aut subtiliter dissimulat vt ad fidem promissam hoīem compellat vt beneficium verbis initum: ceptum ab ineundo: vnde ⁊ initia quoq; dicta. Dum id efficias quod cupis: quod velis legitur ⁊ quod iubes. Neq; moduz benignitatis: ne quid me ores cogitas: aut quantum de benignitate amoris exigendum aut presumendum sit: aut quantum sit impossibile quod petis. Remittas: iam remittas promittas.

Uirgili⁹

Salusti⁹ Perpulisti me vt hoī adolescentulo: hic est tota accusatio hoī adolescētulo. sic Salustius. Occultanti se tugurio mulieris ancille. Filiā vt darē in seditionē inuidiose non ꝓmitterē inquit: sed darem q̄tū in te est. Dum res retulit cōpositū ꝑ simplici īpositū est tulit: ⁊ altius q̄ decet comicū caracterē dictū videt: Per ego te deos oro: vt ne illis. a. m. cre. defensio per cōiecturā. ⁊ est ordo ꝑ deos oro te ego. Quib⁹ id maxīe. u. est argumētū a ꝑsona. Quib⁹ id maxime vtile est a causa rationatiua vbi ca cā q̄obrez hoc faciūt naz nō intulit ob q̄ cām: cuz sup̄ dixerit Ea cā sed q̄i dixerit vbi eas res ī tulit q̄obrez hec faciunt. Erit adēpta aut re abundat: aut causa vultu vero quasi dixerit Simo simulabat ancilla. Cum ibi adesse me neut̄ senserit creditur: ⁊ si visus a miside erat tamē ignorabat̄ esse chremes donec diceret Dau⁹ Hic est ille non te credas Dauū ludere. Cum ibi adesse. tum deest vt sit integrū cum eum Dauus dudum predixit mihi hic ostenditur quid velit callidus Dauus. vt prediceret futuruz seni id quod ipse erat facturus. Nescio quid tibi. s. o. deest ꝓpter vt sit nescio quid: aut nescio quare vt sit aduerbiale. Ac volui dicere: ac pro contra q̄.

Ch. Ah rogitas ꝑpulisti me vt hoī adolescentulo.
In alio occupato amore abhorrenti ab re vxoria
Filiam vt darē in seditionē: atq; incertas nuptias
Eius dolore atq; labore gnato vt medicarer tuo.
Imperasti. incepi dū res retulit: nūc nō fert: feras.
Illā hic ciuē esse aiūt. puer est nat⁹ nos missos face
Si. ꝑ ego te deos oro vt ne illis aīm īducas credeṙ
Quib⁹ id maxīe vtile est illū esse q̄ deterrimum.
Nuptiaꝝ gratia hec sunt ficta atq; incepta omnia.
Ubi ea causa q̄obrē hec faciūt erit adēpta desinēt.
Ch. Erras. cū dauo egomet vidi obiurgare ācillaz
Si. Scio. ch. at v̄ovl'tu. q̄liū ibi me adesse neuter tū
Presēserat. Si. credo. ⁊ id facturas dau⁹ dudū p̄dixit
Mihi. ⁊ nescio q̄d tibi. sū oblit⁹ hodie ac volui dicer̄

Dauus. Chremes. Simo. Dromo.

Animo iā nūc ocioso eē īpero. ch. Dauū hē tibi
Unde egredit̄. Da. meo p̄sidio atq; hospitis
Si. Quid illd̄ mali est: Da. ego cōmodiorē hoīem

Animo iam nūc ocioso esse īpero. Hec scena principiū iudicij ⁊ iracūdiā senis cōtinet atq; in ea vehemēter exp̄mit̄ ꝯsuetudo patris ac dn̄i offensi: ⁊ indignātis. Animo iam nūc. o. e. īpero: exultās egredit̄ Dauus nūcians prona esse omīa ad securitatē. Et ocioso securo: q̄ negociū sollicitudo est. Impero pro volo: an vt statim fiat tanq̄ illd̄ qd̄. īperat̄: ⁊ īpero sup̄be dixit: summū em̄ iudiciū securitatis est sup̄bia. Unde egreditur: hic nō interrogat: sed cū admiratione vel magis cū indignatōe dicit̄. Meo p̄sidio atq; hospitis: aīo iam nūc ocioso esse īpero meo p̄sidio atq; hospitis. s. Critonis. Ego cōmodiorē hoīem: hic Dauus admirat̄ qd̄ in ipso articulo periculi sup̄uenerit crito. Ego cōmodiorē pōt em̄ cōmodus esse in hoīe q̄s: ⁊ alieno tp̄e sup̄uenire pōt ⁊ cōmoduz esse in hoīe est: sed opportunum malum ⁊ aduentum habere potest. nam commodum in homine est: aduentus in facto eius. tempus in opportunitate facti. Cōmodiorem homīem syllepsis

Sylepsis

Scelus quē hic laudat: nō est hic soloecismus. ad sensuz em̄ nō ad verba respexit. etem̄ ꝓpter sensus verba sunt: non ꝓpter verba sensus. Oīs res iam est in vado in securitate: nam vt in ꝓfundo periculū est: ita in vado securitas est: ꝓuerbiale in vado: in tuto. Quid agam plus est dicere q̄d agā q̄ cogitare de fuga. Salue bone vir: ironia maior est q̄ increpatio: cum em̄ om̄e gen⁹ crimis aliq̄s supauerit: tūc exclusi ironia laudam⁹. Hem. Simo: interiectio ꝑturbati est. O noster Chreme noster dicendo latēter significat Glyceriuz filiam chremetis eē inuētā. Oīa apparata iaz sunt. qz infecta sūt de paratis. Curasti probe: memoriter sup̄dixerat em̄ senex īmo abi intro. ibi me opperite qd̄ parato opus est para Ubi voles accersi vbi ꝓ qñ nō eī loci sed tēporis aduerbiū est Bene

In vado esse

Aduentum ad tempus non vidi. Si. scelus.
Quēnam hic laudat? Da. oīs res est iam in vado.
Si. cesso alloqui. Da. herus est. quid agam?
Si. O salue bone vir. Da. hē simo o noster chreme
Oīa apparata iam sunt intus. Si. curasti probe.
Da. vbi voles accerse. si. bñ sane: is em̄uero hic abē
Etiam tu hoc respondes. quid istic tibi negocij est
Da. Mihin? Si. ita. Da. mihi ne. Si. tibi ego.
Da. modo introij. Si. quasi ego q̄dudū te rogem
Da. cū gnato tuo vna. si. an ne est intus pāphilus?
Da. Crucior miser. Si. eho non tu dixtin esse
Inter eos inimicitias carnifex? Da. sūt. si. cur igit̄
Hic est? Ch. q̄d illū censes. Si. cum illa litigat
Da. imo v̄o idignū chrēe iā facin⁹ faxo. ex me audies
Nescio q̄s senex mō veit. ellū. ꝯfidēs ⁊ caut⁹ quū faciē

sane valde. qz qui san⁹ est idē validus. Is em̄uero hic abest: ꝓ deest. Etiā tu hoc rñdes de est an nō etiā tu hoc rñdes etiā aut hortatio ē aut coiūctio ⁊ vide q̄ta dixerit: ⁊ q̄d ⁊ istic ⁊ tibi. Mihi ne appet ita turbari dauū mō ꝯsilio poete ꝑ vt oēs amittat fallacias: ⁊ opp̄ssus ꝓbat pāphilū dū malū cōmin⁹ ꝑhorrescit: totūq; h̄ ex argumēto est. Vult em̄ iā poeta catastrophē patefieri. Mō introij h̄ signū ꝑturbationē īducit ab cōsciētia Daui cū tuo gnato vna ꝑui excusatio filij accusatio ē ⁊ h̄ q̄si ꝑturbatio d̄r seruo: ꝫ ꝯsilio poete exitū festināt de resolutōe fabule An ne ē int⁹ pāphil⁹: cā vehemētior īuēta ē. Sūt nlla rōe dicit sūt: ꝫ ne nihil rñdeat: nā turbat⁹ ē vt pote opp̄ssus. q̄d illū deest ꝓpt̄ vt sit ꝓpt̄ q̄d illū cēses Cū illa litigat Chremi cōuenit hic sermo. hic eī irridet q̄ ⁊ sup̄ dixit Amātiū ire reītegratio amor ē ⁊ sic hoc dixit vt alibi. Cedo: vt fit misera. p. a. e. p. Cū illa litigz. irridz Simonē Chremes qz dixit. Ire sunt īter Glyceriū ⁊ gnatū. Immo v̄o indignū Chremes: bñ ad eū loq̄tur q̄ est a nuptijs deterrēd⁹: vel q̄ nō ī re turbet orōez suā vel quē iā sup̄ sibi p̄catorē detinet: ita loq̄t q̄si hec sit cā cur sit Pāphil⁹ ingressus: q̄tin⁹ ei⁹. s. intēdat a Critone hospite ducēde vxoris aīm⁹ q̄ ciuē atticā nūciauerit. Nescio q̄s senex mō venit: bñ nescio. q̄s eī si mot⁹ essz videret gratificari. i. gratiosus cē testis ⁊ nimis verus. Ellū veteres qd̄ nos illū dicim⁹: ellū vl̄ ollū dicebāt: q̄uis ellū q̄dē ecce illū velint intelligi tanq̄ ꝓ ipo domū Glycerij oñdit Dau⁹ dicens ellū q̄si an illū. est em̄ vt alij volūt ꝓnomē: et alij aduerbiū demōstrātis. nam ꝓnomē hmōi veteres sic ꝓferebant: ille: ell⁹: oll⁹: ꝫ vt dicim⁹ aduerbiū ꝯpositū ex ꝓnoīe videri pōt vt sit in eo vel en vel ecce: vt ellū. i. en: vel ecce illū. Cōfidēs: cōfidētē hic ꝓ cōstāti. nā mala

Lato q̄nis quātiuis Cicero

significatione posuit. Cautus: callidus: doctus: ardens. Unde Lato dictus ingenioz eteñ igneus vigoz est. Quātiuis p̄cij: ad magnitudinē refert q̄tiuis ad qualitatē p̄cij: z totū oratoris. scire eñ locutus est: sed inter q̄uis z q̄tiuis. nā alter cōtēptionis alter laudis Tristis ad laudē iterdū sumit nō ad amaritudinē tristis. Cicero. Judex tristis et integer. Glycerīū se scire ciuē esse atticā: bene cōstāter ad ea que locutus est scire se dixit.

Dromo Dromo. cōmotus ira z dolore nihil dixit: nisi qđ lozariuz repetendo sepius vocat. Uerbū si addideris bene q̄ oīa p̄sente socero cōtra nuptias loq̄tur. Audi obsecro plerūq; a verberādis vel indulgentia loq̄tur vel mora. Sublimē. i. p altū. Quantū potes hē celerrime. qz segnior reſoñdūtse ꝑ ut ad puellē dos collubertos. ſ. mora veniā capitātes ignāiū dñoz. qz lubz vt supꝰ dcm ē

Videssvidek q̄ti vis p̄cij: tristis seueritas iest vultu
Atz ibi bis fides. si. qđnā apportas: B. nihil eqđ nisi
Qđ illū audiui dicer. Si. qđ ait tādē: B. gliceriū se
Scir ee ciuē attica. si. hē drōo drōo: d. qđ ē: si drōo
B. audi. si. ꝑbū si addideris drōo. B. audi obsecro
Br. qđ vis: si. sublīēz itro būc rapē q̄tū potek. dr. quē
Si. dauū dr. q̄obrē: si. qz lubz mihi. rapeīq̄. da. qđ
ffeci: Si. rape. da. si qcq̄ iuenies me meritū occidito
Si. nihil audio ego te tā ōmotū rdā. d. tāetsi hꝰ vez
Est. si. tm̄ tu cura ad huādū victū atz audi q̄drupedē
Cōstrigito. age nūciā ego pol hodie ſi vino tibi daue
Oīa. qđ si picli herū fallere z illi p̄ez. Eh. ah ne
Seui tā tope. si. o chrēes ob pietatē gnati ñ te miſet
Mei. tantū laborem capere ob talem filium.
Age pamphile. exi. pamphile. ecquid te pudet.

Pamphilus: Simo: Chremes.

Quis me vult: pij. pr̄ est. Si. qđ ais oīm. ch. ah
Rem potius ipsam dic. ac mitte male loqui.

Ut. ñ libitū fuerit eāz ceperit: q̄ mihi q̄q; iniuria. Qua lubz. Dauo dicit. rape inq̄: hoc Dromoni. Si. q̄q̄ inuenies me occidito: hic plꝰ dixit. vbi eñ vbera supꝰ dixit nūc occidito. Cōmotū: citū: celerē. Quadrupedē: vtrū ligate genus sit: sic dictū q̄drupes: an q̄drupedē vt ferā: an q̄drupedē. i. eū pedibꝰ z manibꝰ: an q̄drupedē pro seruo ac fugitiuo posuit. vt Virg. Sanctus at quadrupede. n. i. t. r. Constringito: mire ne quid fiat tragicū in comedia vsq; ad vincula ita pgreditur: nec q̄cq̄ tēptat: ne quoq̄ tendat tendat vlterius. Si viuo tibi: qui certa minari volūt me certā facūt vitam suā. Herū que sit pericli fallere. herū z patrē cuz ingenti pronūciatiōe dixit z alibi. Nam mētiri aut fallere. i. p. a. m. tanto magis audiat ceteros. Ne seui tantope: ne impatiuo magis q̄ cōiūctiuo adiūgitur: vt Virgilꝰ: Ne seui magna sacerdos: Pietatez gnati non te miseret mei. Eclypsis. deest eñ vides: aut quid tale: z est ironia pro impietate. z vide inuidiam quasi patricidam accusantis. non eñ pudoreꝫ dixit: sed pietatem. Tantum laborem capere: Sylepsis. assumendum est eñ extrinsecus me.

Virgilꝰ

Virgilꝰ

Quis me vult: perij pater est. Nic accusatio est que soluitur defensione in eo q̄ ad amorē ptinet p̄cessionē: in eo qđ ad Critonis psonā p cōiecturā. Quid ais oīz aposiopesis tertia z est ad deformationem persone: z est irati familiaris aposiope.

sis: cum ꝑ dignitate peccati nō inueniat cōuitium. Quid ais: nō interrogantis sed inuehē-
tis: ⁊ est eclypsis multa significās: in eo ꝙ ait omniū. Quasi quicq̄ in hūc iam grauius di-
ci possit: q̄ fecit: q̄ peccauit. Ain tandē. c. g. e. querit ꝓbus ain que pars orōnis sit: ⁊ an vna
sit. est aūt ain quasi ais ne: ⁊ mire quare ipse dicat qd̄ Dauus dixerat. Ergo ain percōtātiū
verbū est. Tandem ꝓ tamen. Ita p̄dicant artificiose ꝓ dicūt posuit: adeo in hac re vehemē-
ter cōmotus senex hoc ipsum repetit p̄dicāt ꝑ iracundiā: ⁊ ita est vt repetunt̄ v̄ba in q̄bus arguit īpudētia. O ingentē cōfidētiā ⁊ cōfidentia mō ꝓ audacia est cuz improbitate vt in phormione: hō cōfidēs: aliter h̄ supra ꝯfidēs ꝑ cōstanti: ⁊ graui. ḡ cōfidentia interdū ī bona significatiōe: interdum in mala ponit̄:

Si. Quasi quicq̄ in hunc iam grauius dici possit
Ain tandē: ciuis glycerium est. Pā. ita p̄dicant.
Si. Ita p̄dicant: o ingentem cōfidentiam.
Num cogitat quid dicat: num facti piget:
Uide: num eius color pudoris signū vsq̄ indicat:
Adeon impotenti animo esse: vt p̄ter ciuium
Morem atq; legē ⁊ sui voluntatē patris:
Tamen hanc habere studeat cū summo ꝓbro.
Pā. me miseꝝ. Si. mō ne id demū sensisti pāphile:
Olim istuc olim cū ita animum induxti tuū:
Hoc quod cuperes aliquo pacto efficiundū tibi
Eodē die verbū vere ī te accidit istud. sed q̄d ago:
Cur me excrutio: cur me macero: cur meā senectutē
Huius sollicito amentia: an vt ꝓ huius peccatis
Ego suppliciū sufferā: īmo hēat: valeat. viuat cū illa

Fiducia Cōfidētia.

sed fiducia semꝑ in bona. O ingentē cōfidentiam num cogitat quid dicat: amens est: qui
nesciat q̄d dicat: amentior quē nō penitet facti sui. Num cogitat q̄d dicat: qꝛ iniuriaꝝ se alli-
gat. Num facti piget: qꝛ dicit p̄dicant nō dicunt: ⁊ vt solēt irascentes auertit orōnem a scd̄a
ad tertiā personā: ab ea cū qua loquebat̄ ad aliā. Num: eius color pudoris. s. signū est ꝑua
quedā significatio indicans totius rei qualitatē. Nū eius color pudoris. s. paterno aīo dic̄.
Nāq; patrib⁹ erubescere filios: pudētesq; esse familiare est: cui ꝯriū est erubuit. Salua res
est. hoc ḡ dicit nec timet inq̄t: nec eū penitet: nec pudet. Ut p̄ter ciuiū morē: p̄ter ꝯ. nūc em̄
p̄ter ꝯ significat. Impotēti nimis potēti: vel certe debili ⁊ deuicto. Ciuiū morē atq; legē et
s. u. p. tria ꝯtēpta sunt: mos lex imperiū patris. Tñ cū nō dixerit q̄uis subiecit tñ: ⁊ figura ē
anacoluthon. Me miseꝝ: initiū defensiōis ⁊ deploratio calamitatis ⁊ miserie: q̄ in amorez
culpā remouet a volūtate sua: cū pater ꝙ amat filiū vitiū mētis dicat esse: nō īpulsuz. Mō
ne id demū sensisti Pāphile: cū ꝓbatiōe ostēdit eū esse miseꝝ. Demū aūt signū est tarditatis:
⁊ sentire d̄r qꝛ vix colligit se: vixq; animaduertit vt alibi. Uix tandē sensi stolidus. Oliz
obiurgatio est. ꝙ dictū est olim. cōfirmatiōem aūt ꝑ repetitiōem ostēdit. Ut ille diuū. c. d.
e. o. euenit: fuit. Aliquo pacto quo mō. Sz quid ago. cur me excrutio: ꝓpriū est ꝑentibus
indignatōe velut abijcere curā filioꝝ: cū destomachati fuerint. Sed q̄d ago. c. m. eclypsis
ꝑ aposiopesim. Sollicito: solitā reddo. i. cōtristo: ⁊ ꝑturbo. Cur me. ma. cur. m. se. nō me.
sed meā senectutem: quo prius est ⁊ miserabilius dicit. Immo hanc. ha. viuat cum illa nō
irascit̄ vt pater: sed dissimulat vt alienus: qꝛ vehementer dolet: ⁊ habeat subauditur illam.

Preter ꝓ ꝯ

Mi pater: mi meus: ⁊ principiũ factũ a cõciliatione ꝑsone. Quasi tũ huius indigeas patris: huius ostendẽs se dixit: vt Ille est hic est animus lucis cõtemptor. Domus vxor liberi inuenti mira grauitate sensus elatus est: nec de Menãdro: sed ꝓpriũ Terẽtij: ⁊ liberi inuenti cũ dicit vnus esset: sed inuidiose liberi ⁊ inuẽti nõ geniti: scõm illud. Hoc ego scio neminẽ. p. h. domus addidit: nõ lupanar ⁊ oratorie de vno pluraliter loquit. Uiceris. u. vbũ est eius q̃ vix sibi extorq̃t vt abijciat curã: ⁊ ꝓprium patribus ac familiare iratis. Pater licet ne pauca titubans et balbutiẽs oratio pudore et cõscientia Attamen dicat sine. age. dicat. hoc totũ nõ ex aĩo ꝑmittẽtis ꝫ cũ stomacho patientis est Ego me amare. h. fa. am philogia me ⁊ hãc fateor. bñ hãc dicit. nõ Glyceriũ cui⁹ nomĩe offendit senex: nec pegrinã: ignominiã. s. vitãs. Si peccare est fateor: noli inq̃t me accusare: q̃ amo. amantẽ em̃ nemo accusat vt febricitatẽ nemo accusare põt: cur febricitet ꝫ amare inq̃t si putas esse peccatũ: fateor me etiã ꝫ peccasse. mire igit ⁊ subdefendit culpã ⁊ assensus irato ẽ. Fateor id q̃ peccare. s. si id q̃ peccare est peccare dicit: q̃ amor de⁹ ẽ ⁊ nõ volũtas. Tibi pater me dedo bñ dedo q̃si hostilia ⁊ ꝯria volenti. nã deditio ĩ hoste fieri solz. Quid vis oneris ĩpone: ĩpera: executus ẽ trãsiationẽ oneris dicẽdo ĩpone ĩpera. vis me vxorẽ. d. h. u. a. ⁊ qd̃ vnũ ẽ duo fecit vt oñdat se nõ posse ferre. Ut potero ferã: obsequiũ sine volũtate oñdit: ⁊ multũ valz sub Chremetis pñtia ꝫ ꝯfessio ad recusandas nuptias. Ut ne credas: ꝓ vt nõ allegatũ: adhibitũ. Hũc senẽ Critonẽ. s. ⁊ nõ Critonẽ: ꝫ senẽ dic̃ vt d̃ hac appellõe põd⁹ adijceret testio Aequũ postulat ad veniã: artificiose inꝑponit loq̃ntẽ Chremetẽ quẽ volẽs vsq̃ ad ꝯgnitõz filie sue ꝛtinere: nõ fac̃ irasci Pãphilo ob ꝯtẽptũ filie sue: ⁊ p⁹ ꝫ abire d̃ medio. Da veniã: cõcede: ĩdulge. Sine pr̃. i. vt me purgẽ nã adducã. Ab ꝫ me falli ꝯperiã. O pr̃na pietas: ĩpe accusator ẽ: ⁊ r̃dargui se cupit: Paululũ supplicij sat ẽ pr̃i: suppliciũ dic̃ ipsam accusatõem.

Pã. O mi pr̃. Si. q̃d mi pr̃: quasi tu hui⁹ indigeas
Patris, domus: vxor: liberi: inuẽti inuito patre.
Adducti qui illã ciuẽ hinc dicãt: viceris.
Pã: Pater licz ne pauca: Si. quid dices mihi:
Ch. Attñ simo audi. Si. audiã ego: q̃d ego audiã
Chreme: Ch. attñ dicat sine. S. age. dicat. sino.
Pã. ego me hãc amare fateor. si id ẽ peccare. fateor
Id quoq̃. tibi pr̃ me dedo. quid vis oneris ĩpone:
Impera. vis me vxorẽ ducere: hanc vis amittere:
Ut potero ferã. hoc mõ te obsecro. vt ñ credas a me
Allegatũ hũc senẽ sine me expurgem: atq̃ illũ huc
Corã adducã. Si. adducas. Pã. sine pr̃. Ch. equuz
Postulat. da veniã. Pã. Sine te hoc exorẽ. Si. sino.
Quid vis cupio dũ ne ab hoc falli cõperiar chreme
Ch. Pro pctõ magno paululũ supplicij satis ẽ pr̃i.

Crito: Chremes: Simo: Pãphilus.

Mitte orar̃. haꝝ vna q̃q̃uis cã. me vt faciã monz. vl̃

Mitte orare vna haꝝ queuis causa. Hic in scenam ꝓgreditur Crito in cuius verbis nõ modo ipse ꝓmittit: sed etiam quod ⁊ Pamphilus dixerit demonstratur: ⁊ hic omnis error aperiet̃ fabule. Mitte orare vna harum Pamphilo dicit: ⁊ dicendo vna harum ostendit multas esse causas: etiam pares esse magnitudine dicendo queuis

Andrium ego cri.vi.bonuz initium agnituri filiam:itaqz compendij causa non laborat de agnitiōe psone Critonis:vt ab eo facile doceri possit. Saluus sis Crito: ne laboret ad persuadendū.miro cōpēdio poete iam Crito notus est Chremi. Quid tu athenas insolēs insolens insolitus insuetus. Cicero. Moueor iam loci. Salustius. Insolens vera accipiēdi:insolens ⁊ arrogans intelligit qui p̄ter legē agit humanā:⁊ naturalē insolens dicitur Cicero in victoria. Que nature insolēs Euenit. sed hiccine est simo:pudet fateri ppter hereditatem venisse ⁊ vidisse ipsum esse q̄ dixerat supra. Clamitent me sycophantē hereditatē psequi Ita ne huc paratus aduenis: hoc ē subornatꝰ et ꝯpositus dolo. Tu ne impune. h.f: nunc acriter Critonez aggressus: dilatauit incusationē ⁊ generalē fecit virtute oratoria que dicit Tu ne hic.i.athenis.vbi delicta vindicant. In fraudem illicis:illigas.vñ Uir. Terna tibi hoc p̄mū.t.d.e.l.e. Licia em̄ dicta sunt q̄si ligia Sollicitando atqz pollicitādo eoꝝ aīos lactas:hīc etiā ablectatio d̄r. Lactas q̄si teneros aīos lactare dulcedine aliq̄ re teneri ad psuasionē inducere.vñ oblectare ⁊ delectare dicimꝰ. Ac meretricios amores nuptijs ꝯglutias:vide oratorie agi:vt grauiꝰ Critonē accuset. Simo nūc defēdit filiū:quē iādudū īcrepauerat. Ac meretricios amores peiꝰ lenocinio crimē ingessit:nō amicā facere de meretrice ꝫ ꝯiugē. Nuptijs ꝯglutias:ꝫ grauiꝰ ē lenocinio. Metuo:vt.s.h.vt ne nō. Lucilꝰ. Tuā vt memoriā retiēbis:⁊ bñ hospes ait nō hō: vl Crito.est em̄ ipso noīe cā diffidētie. Nō arbitrere.i.nō arbitreris. Bonꝰ ē hic vir cū pōdere ⁊ distīctione īferēdū. Hic vir sit bonꝰ:hic p ironiā:nec viꝝ nec bonū eē dixit.hic vir sit bonꝰ:mire poeta cū oportuerit Critonē inimitiorē Chremi eē q̄ Simoni:sic rē īducit vt notior ei sit ꝯtra quē maxīe venerat:atqz ab eo defēdat:magl vt res pgredi ad catastrophen possit. In ipis nuptijs ī ipo articlo nuptiaꝝ. Ut veniret añ hac:plerūqz casus imitat īdustriā ⁊ ꝫ sepe fit vt etiā sedulo facta sint suscepta Sycophāta:ꝫ ē q̄ mīme volet sibi dici Crito.nā ita loquutus ē sup̄. vt clamitāt me Sycophātā hr̄ditates seq̄. Hem p̄ncipiū iracūdie. audijt em̄ q̄ maxīe vitabat.nā vt sup̄.c.m. Hē si Crito hic ē:mire hic Chremes traducit illū ab iracūdia dicēdo sic eū eē. Menāder ⁊ recte.qz nate ignoscit volūtati nō. Mihi pgit

Tu.vl qd̄ veꝝ ē:vl q̄ ipi bñ cupio glycerio.ch.ādriū
Ego video critonē.certe is ē.Ch.saluꝰ sis chremes
Ch.q̄d tu atheas īsolēs:Cri.eueīt.sz hic cīe ē simo:
Ch.hic ē.si.mē q̄ris:eho tu glyceriū hicciuē eē ais
Cri.Tu negas.Si.itane huc paratus aduenis:
Cri.Qua de re:Si.rogas:tu ne īpune hoc facias:
Tu ne hic homīes adolescentulos
Imperitos rerū:eductos libere in fraudem illicis
Sollicitādo ⁊ pollicitādo eoꝝ aīos lactas.cri.sanꝰ ne es.Si.ad meretricios amores nuptijs ꝯglutīas
Pā.perij metuo vt substz hospes.cri.si simo hūc norissatis.Nō ita arbitrer.bonꝰ hic ē vir.Si.hic vir sit bonus.Itane attēperate venit hodie in ipsis nuptijs
Ut veīret añ hac nūq̄.ē vo huic credēdū chremes:
Pā.Mi metuā p̄rem:hē o p illa re qd̄ illū moneā pbe
Si.Sycophāta.c.hē.ch.sit crito ē hic.mitte.c.videat.Qui siet.si mihi pget q̄ vult dicere que nō vult

Insolens
Cicero
Illicis
Uirgiliꝰ
Lucilius

quod vult dicere grauiter ⁊ mature. Ego istec moneo aut curo. est enī Sycophante pturbare rem bonā ⁊ curare malā. hoc igit dicit cur ego hec turbo aut cogito quē admodū tu dicis Simo. Non tu tuā malū. e. a. feres: nō filiū: sed amorē in filio significat an qz iratus est ⁊ querēs an cōuenīāt hec verba. p Pāphilo ventēte. Immo enī cōuenīūt. nā ⁊tomagis dissimulat fauorē: tanto plus vehīt ad ea q̄ loquit. Jaz scīri pōt: addit ⁊ tpis celeritatez et magna maturitate dicit atticus quidaz olim ei. f. hec pars argumēti est: q̄ ⁊ supiam dicta.

Audiet. ego istec moneo: aut curo: nō tu tuū equo
Dio. feres malū. nā q̄ dixi vā an falsa audieris. iam
Sciri pōt. attice q̄da ōli ītaui fracta apd andrzeiecti
Est. et istec vna puavgo tū ille egen⁹ forte applicat
Primū ad chrisidis prēm se. Si. fabulā inceptat.
Eh. sne Eri. itaneyo obtēbat: ch. pge. E. tu is mihi
Cognatus fuit q̄ eūz recepit. ibi ego audiui ex illo
Sese atticū fuisse. is ibi mortu⁹ est. ch. ei⁹ nom. Eri:
Nomē tā cito tibi phania. chr. hē pīl. cri. vez herde
Opinor fuisse phaniā. h⁹ certe scio rānusiū se aiebat
Eh. o iupit. cri. eadē hec chreme mlti alij in andro
Tū audiuer. ch. vtigz si id q̄p spo. eho dic mihi quid
Eā tū suā ne eē aibat: cr. nō ch. cuiā igit cr. fris filiā
Eh. certe mea ē. cr. q̄d ais: si. q̄d tu ais pā. Arrige
Aures pāphile. Si. q̄d credis: chre. phania ille frat
Deus fuit. Si. nozā ⁊ scio. ch. is hinc bellū fugiēs
Deqz in asiā psequēs pficiscit. tū illā reliquere hic
Est veritus. post illa nūc audio primū quid de illo

Horatius

hospes amicū. Itane vero obturbat: si subdistīguit iterstrepit accipe: sin distīguit euertit intelligas. Itane vo obturbat pōt ne vo subdistīguit: ⁊ si cū ꝯmīatōe īferri obturbat. Ibi audiui ex illo. magꝭ ꝓfirmatio vitatꝭ ē. Nomīa tā cito tibi nō regnāt hē: ⁊ difficile se dictu ꝓfondit Phania. ⁊ ita dicit Crito vt nemo audiret. f. aduc dubitās an ipe sit. Dem: sūt q̄ putāt Simonē dicere irascētē filio Critonē subīmouēti. Perū: ⁊ Pāphil⁹ ē iracū diū prīs: an Chremis est dolētis vel ei⁹ mētionē vel qō in filiā pene peccar. Deq̄ hercle opinor. f. ⁊ adhuc ē cūctātē dictū: nō idiget ꝓfirātōe. rhānusiū se: pirheeū: ⁊ rhān⁹ pag⁹ attice: ⁊ rhān⁹: ⁊c. hmōi maritima attice ppzie itelligēda sūt. Mlti alū in andr. ⁊ testimoniū cecū ducit. Testionitū enī mod⁹ duplex ē: manifest⁹ ⁊ cec⁹. Manifest⁹ ē q̄ certos testes ⁊ pītes hz. Cecus in q̄

Cicero

multitudinē aut cuitatē dicim⁹ scire. vt Cicero. Testis est tota sicilia: qō tū augiētē psternat: ē etiā ceco iusurādū rabule absētiqz psone. Cuiā igit: vetuste. c. qō oīb⁹ gnīb⁹ ⁊ casīb⁹ fuit. Arrige aures Pā. Trāsfatio pcudīb⁹ q̄b⁹ trēdit accipiēdā eē vocē. Arrige aures Pā. hoc. Si. videt dicere: vt alibi putāt ipe sibi pāphil⁹. Nozā ⁊ scio: nozā phaniā. Scio fratrē fuisse: ergo ad psonā ⁊ ad rē retulit. Deqz in asiā psequās pficiscit: bene in asiā vbi bellū

nō erat sed in grecia: ⁊ sequēs dixit perseuerationem sequentis ostendens. sequit. n. qui nō
desinit sequi. Uirgilius. multis se matribus. a. p. Uix sum apud me. hoc est argumētū a sa Uirgil.
piētibus ad leticiā vehementē in bonis moderandā: cū vnusquisq; gaudēs ita ꝑturbet: vt
apud seipsum nō sit. Uix sum apud me: nō sum apud me: magis ꝯsuetud ne ꝙ rōne dicit.
aut forte sic dicit quasi abierit animus: ⁊ rursus redierit. Ita animus cōmotus est duo car
nifices futu-
raꝝ reꝝ sunt
spes ⁊ metꝰ.
Dolor. n. et
gaudiū p̄sen
tiū reꝝ sunt.
Uirgi. Hinc Uir.
metuūt cupi
untq; dolēt:
sed dolorē h̄
in leticia nō
posuit: ⁊ mi-
re ordinē ser
uauit. sic em̄
hec se inuicē
sequunt: ⁊ di
stinguēdum
est: spe: gau-
dio: vt sepa-
tim inferant
Mirādo h̄
tāto repenti-
no bono: mi
rado dū mi-
ror: ⁊ est ꝑti-
cipiū. Ne istā

Sit factū. Pa. vix sū apd̄ me ita aīus ꝯmotꝰ ē metu:
Spe: gaudio: mirādo. hoc tāto ⁊ tā repētino bono.
Si. sane istā tuā multis modis īuenire gaudeo:
Pa. credo pr̄. Si. at mihi vnꝰ scrupulꝰ etiā restat
Qui me male hz. Pa. dignꝰ es cū tua religiōe odio
Nodū in scirpo q̄ris. Ch. q̄d istud est. Pa. nomē nō
Cōuenit. Cri. fuit hercle huic aliud ꝑue. Ch. quid
Crito. nūq̄d memisti. Cri. id q̄ro. Pā. ego ne huiꝰ
Mēoriā patiar mee voluptati obstare quū egomet
Possiz ī hac re medicari mihi n̄ patiar. heꝰ chremes
Quid queris: passibula est. Cri. ipsa est. Ch. ea est
Pā. ex ipā millies audiui. Si. oēs nos gaudere hꝰ
Chremes te credo credere. Ch. ita dij me adiuuēt
Bene vt credo. Pā. quid restat pater. Si.
Jādudū res reduxit me ipsa in grr̄am. Pā. o

multis: ne nimis. Cicero. Ne iste vehemēter errat. Salustius. Ne ista nobis māsuetudo et Cicero
miscōdia. Gaudeo: gaudemꝰ nostris: g̃tulamur alienis: vt Salustiꝰ. Ex voce magna. u. g. Salu.
Ne istā multis: nō multis modis īueniri gaudeo: ꝫ tuā inueniri. Alij multis modis tuā in Gaudere
ueniri gaudeo: sed nō īueniri gaudeo. Hinc iā redit in gr̄am. Simo cū filio nisi forte patrē gratulari.
soceꝝ appellat: vt Turnus apud Uirgiliū. Et nos tela pater. f. q. h. d. d. sed nō q̄uo dicit.
Quid restat pater. an restat ideo: q̄ hec iam maior ꝑs recōciliatiōis ē. Credo pr̄: incertuz
vtꝝ cui g̃tulat̄ Simo sit: q̄uis Pāphilus r̄ndeat. pōt. n. Chremes ⁊ pater videri. Credo pa
ter sic r̄nderi solet dicēti gaudeo. At mihi esset vnꝰ scrupulꝰ restat: ac discretiuū est supiōꝝ Scrupulꝰ
dictoꝝ. scrupulus a scrupulo lapide dictus lapillꝰ mīmus: nā nimis moleste sunt pedibus
scrupulose vie: vt Uir. At scrupulus lat. l. n. n. q. t. Etiā ꝑ adhuc: Dignus es cū tua religiōe Uirgil.
odiū: aut dignꝰ odio: aut actūs ꝑ abltio casu ē positus ꝑ odio: aut sepatim odiū legēdū ē:
vt sit dignꝰ q̄ male habearis. Nodū ī scirpo q̄ris. Scirpus palustris res est lenissima. Luci
lius in primo. Nodū in scripto insane facere vulgus. est aūt scirpus sine nodo ⁊ lenis iunci
spēs. Alibi ipse reddūt curuatura iunceas. Plautus. Scirpos induit ratis. Id q̄ro: rursus
Crito obliuiosus ē: vtpote alienaꝝ reꝝ voluptati obstaret nō leticie ⁊ gaudio. Heus Chre Scirpus
me: heus dicēdū erat q̄ Chremes Critonē intuebat. Ex ipsa millies audiui: duas res oste Lucilius.
dit Pamphilus ⁊ q̄ꝫ veꝝ scit ꝙ ex ipsa sepe audiuerat: ⁊ quā sua sit Glyceriū. Omnes nos Plautus
gaudere hoc Chreme: aut hoc gaudere correpte: aut hoc ꝑducte: vt sit hac re gaudere: et
gaudere nostris est: vt supra annotauimus: alienis vero gratulari. Salustius. Et ei. n. m.
n. g. plus est ergo gaudere q̄ꝫ letari. Quid restat pater: hoc est ne irascaris.

Lepor
Lepidus

O lepidum caput: in quo leporis est plurimū: lepidus dicitur. Nā lepos est venustas. Nempe. s. nempe ꝛ. s. dicentes manu ꝛ vultu dotez significat: quod mox intelligit; Chremes alij s. Chremetis personā faciunt. Dos. Pamphili est. id est Pāphilo ꝑ vxore dabit decē talenta. Accipio: ille nisi dixisset accipio dos nō esset. datio eīm ob acceptū cōfirmat: nec pōt videri datū id quod nō sit acceptū: Eho: eho admiratio est intiectōis ad id qđ dicturi sumus. Dauo ego istuc dedaz negocij addidit ꝛ tpis celeritatem.

Imponere

Qui: quā ob rē pater. Nō recte vinctꝰ: id est nō iuste sed hic ad causam retulit ñ iuste recte. senex v̄o ad rē retulit. Haud ita iussi: qꝛ quadrupedē stringi iusserat: q̄si recte ac diligenter: ꝛ hoc ipsum nō vacat. nā iam ꝛ iocularit loqui ꝛ minus irascētis est: ꝛ placabilis animi. Haud ita iussi: elegāter lusit ad amphibologiā: ꝛ simul oñdit quā ꝓpitius sit pāphilo pater: ꝛ quā facile veniā Dauo impetrare possit ab eo quippe qui tam etiā iocet. Pamphilus aūt dixerat nō iuste: ille sic respōdit quasi dixerit nō diligēter vinctus est: ꝛ haud ita iussi: sic eīm p̄ceperat quadrupedē.

Lepidū prēz. đ vxore ita vt possedi nihil mutat chre.
Ch. Cā optima ē nisi q̄d pater ait aliud. Pā. nēpe.
Si. Id. s. Ch. dos pāphile ē decē talēta. Pa. accipio
Ch. Propero ad filiā: eho me⁹ crito mecū. nā illā me
Haud credo nosse. Si. cur ñ illā huc trāfferri iubes
P. recte admones. dauo istuc ego dedā iā negocij.
Si. nō pōt. P. q̄ nō pōt. Si. aliud hz ex sese ꝛ mai⁹
Malū. P. q̄dnā. Si. vinctꝰ ē. P. pr̄ nō recte vīctꝰ est
Si. at ita iussi. Pā. iube solui obsecro. Si. age fiat:
P. at matura. Si. eo ītro. P. o faustū ꝛ felicē hūc diē

Carinus: Pamphilus.

Prouiso q̄d agat pā. atq; ecctū. P. aliq̄s forsitā
Me putz ñ putar̄ hoc verꝫ: at mihi nūc sic eē
Hoc verꝫ lubz. ego deoꝝ vitā ꝓpterea sempiternā esse
Arbitror qđ voluptates eoꝝ ꝓpē st̄. nā m̄ īmortalitas

Prouiso

Prouiso q̄d agat Pāphilus. a. e. Hec scena alterꝫ generꝫ Chremeti cōparat: ne aut Carinus tristis recedat: aut nō ꝓuisum videret Philomene. Prouiso q̄d agat hoc colloquiū post cōpēdiū fabule inducit: vt vna narratiōe etiā negociū Carini trāsigi possit. Prouiso q̄d agat: duplr̄ res ab oculis spectatoꝝ mouent. aut eīm futura ꝓmittunt aut facta narrant. Prouiso duo significat: ꝛ ꝓuideo ꝛ ꝓcedo. Nunc sic esse hoc verꝫ lubet sic delicate ꝓnunciādū est: ꝛ sepatim distinguēdū. At nūc mihi sic esse verꝫ lubet: sensus h̄ est: alij putāt vt volūt: ego aūt verꝫ esse cōfirmo: qđ mihi lubet verꝫ credere. Ego deoꝝ. p. s. e. a. Omne qđ habem⁹ aut mutuū est: aut ꝓpriū mutuū est q̄cquid ad tēpus habemus: nec postmodū nostꝫ futuꝫ est: vt vxor: domus: villa: serui: ꝛ c. in hūc modū ꝓpriū: vt v̄tus animi et bonū sempiterni: qđ ꝓprie de dijs dicit. nō eīm aliūde venerūt: s̄ apud seipsos sunt semp et Epicurꝫ secutus h̄ dixit. ꝓprie ḡ đ dijs sempiternū đr. nā inter sempiternū ꝛ ꝑpetuū hoc interest: q̄ sempiternū ad deos: ꝑpetuū ꝓprie ad hoīes ꝑtinet. Ego deoꝝ. p. u. s. a. e. habeāt sn̄iam totā. Menandri de eunucho transtulit. ꝛ hoc est qđ dicit cōtaminari nō decere fabulas. Ego deoꝝ vitam: nō dixit quod fit: sed quod verꝫ putet. ꝛ est quod a ceteris philosophis repudiat de ocio deoꝝ ac perenni voluptate ꝓprie sunt ꝑpetue: sempiterne que nō sunt accōmodate ad tempus ac mutue: sic vt supra. Nihil ne esse ꝓprium cuiq̄:

Sēpiternus
ꝑpetuus.

Si nulla egritudo huic gaudio interest. s. scdm supradictam sniam si propria inquit hec fuerit voluptas deus sum. Quid illud gaudij est: in alijs Daui persona infertur, nā hūc scior mea solide: solum Archaismos. solido solum figura.

Archaismos

PAmphilus vbi nā hic est actu. In hoc actu mira arte ea q̄ restāt de Comedia breuit explicant ⁊ designant duoꝝ socioꝝ bine nuptie Pāphilus vbinā hic est Daue

Parata ē si nlla egritudo huic gaudio intercesserit. sz
Quē ego potissimū mihi exoptē nūc cui narrē hoc
Dari: C. q̄d illd gaudij ē: P. dauū video. nēo ē quē
Mali oim nā hūc scio mea solid solū gauisuꝝ gau

Dauus: Pamphil⁹: Carin⁹ dia

PAmphil⁹ vbi nā h ē: P. daue. da. q̄snā hō ē:
P. ego sū. d. pā. P. nescio q̄d mihi obtigerit
D. certe sz q̄d mihi obtigerit scio: P. ⁊ quidē ego
D. More hoim euēit vt q̄d sim nact⁹ mali prius
Resciscerēs tu. quā ego illd. qd tibi euēit bōi. p. mea
Gliceriū suos pētes repit. D. o factuz bn̄ Ca. hē. P
Pat amic⁹ sūmus est nobis. Da. q̄s: P. Chremes
Da. narras ꝓbe Pa. nec mora vlla est quin eā vxorē
Ducā Ca. num ille somniat ea. q̄ vigilans voluit:
Pa. tū de puero daue Da. ah desine solus es quem
Diligunt dij Ca. salu⁹ suz si hec vera sunt adibo et
Colloquar Pa. q̄s hō est: o carine i tpe ipo mihi
Aduēis C. bn̄factū Pa. hē audisti Ca. oia. age me
Scdis in reb⁹ tuis respice: tu⁹ nūc chremes ē factuꝝ
Que voles scio eē oia Pa. memi: atq̄ adeo lōgū ē
Expectar illū dū exeat. seq̄re me hac intus apud
Gliceriū nūc ē. tu daue abi domū ꝓpe accerse hic q̄

q̄s h est. i affectu gaudētis pāphili ⁊ Daui g̃tulatiōe cognitionē reꝝ Carino p̄buit. cui⁹ ꝑsōa ꝑce vtit post cōpendiū. Certe id scio q̄d mihi ꝯtigerit. scio. i. ꝑsē si more hoiz hoim abundat. more hominū euēit: vt qd suz nactus mali: qꝛ fama mali celerior quam boni. i. vt facili⁹ mala q̄ bona nūciēt ꝯ dixit qd ille ꝑor scierit qd esset vinct⁹: quā qd is Glyceriū cognitā ꝯgnosceret. Mea Glyceriū suos pētes r̄pit hec ita narrātur Dauo. vt eadē opa etiam Carin⁹ audiat. pr̄ amic⁹ sūm⁹ deest es⁹. nō ille sōniat ea q̄ vigilās vellet: Hinc Vir. credim⁹ an q̄. a. i. s. s. f. Desine cōpēdiū attulit Bn̄factū: a g̃tulatōe cepit oē cōpēdiū. Age me i tuis scdis reb⁹ respice. h sunt q̄ absolute dicunt ⁊ ē cōmonitio. Sūt em̄ q̄ felicitate elati ne respicere q̄dā velint amicos ⁊ respicere est ꝓprie retro aspicere. i. quē p̄cedis felicitate nō obliuiscaris. Tu⁹ est nūc Carin⁹. Lucili⁹ in scdo. nūc p̄cor tu⁹ ē me⁹ si discesserit hō gētili. Tu daue abi domū hi versus vsq̄ ad illū. Gnatā ibi meā Philomenā vxorē negat. Terentij esse adeo vt in plurib⁹ exēplaribus bonis non inferant atq̄ adeo longum est illū expectare: qꝛ audacter ⁊ artificiose binos amores duorum adolescentiū: ⁊ binas nuptias in vna fabula machinatus est: ⁊ id cetera prescriptum. Menandri cuius Comediam transferebat

Vir.

Repicer⁹

Lucilius

idcirco aliud in ꝓscenio: aliud post scenā retulit: ne vel iusto longior fieret: vel in eandez ꝓpter rerū similitudinē cogeret. Sequere me int⁹ apud Glyceriū. iam post scenā ituri. qꝛ vlterius in ꝓscenio nichil agit. ne expectetis dū exeat huc: intus despondebit. mire dicit latēter se laudās quo verbo auidū adhuc ppl'm audiendi. adeoqꝫ cupidum ⁊ intentum oñdit vt finē Comedie euenisse non senserit. Intus trāsiget si quid est qd̄ restat. artificiose poeta hereditatꝫ iustā petitōem ex critonis ꝑsona p̄termisit: q̄ ei Glycerio cognita iure tribuebat: ne vel ꝑue Critōis tractatio aut defraudatione Glycerij infuscaret. finis fabule adletū exitū spectās. Siq̄d est qd̄ restat. qꝛ narratiōe dignū nō est qd̄ Carinus rogat.

Auferāt eā q̄d stas: q̄d cessas: D. eo. ne expecteris dū
Exeat huc: int⁹ despōdebit: int⁹ trāsiget: si quid est
Qd̄ restat. vos valete: ⁊ plaudite. calliopi⁹ recēsui

Acta ludis megalēsib⁹ L. Postūio albīo. L. Cornelio
Merula. edilib⁹ currulib⁹. egere ambiui⁹ Turpio.
L. Attili⁹ p̄nestin⁹ grecā menādri prima ⁊ acta scd̄a
Modulauit Flacc⁹ Claudij tibijs duabus dextris
M. Ualerio. G. Mutio Fannio consulibus

Eunuchi argumentum.

Sorrorem falso dictitatam thaidis. idip̄m
Ignorās miles aduexit thraso. ip̄iqꝫ dōat
Erat hec ciuis attica idē eunuchū quē emerat tradi
Iubet thaidis amator phedria thrasoni oratus
Biduū ꝯcedere. epheb⁹ frat phedrie puellulā cum
Repiret dono missaz thaidi: ornatu eunuchi īduit.
Introijt. viciat v̄ginē. suadet ꝑmēo. sꝫ attic⁹ ciuis
In primis rept⁹ frater: collocat vitiataz ephebo

Aelij Donati Grāmatici Cl. In Sexti. P.
Terentij Afri Eunuchum Commentarium

Hec masculini gn̄is nomīe nūcupata fabula ē Eunuch⁹: ⁊ est palliata menandri vet⁹ quā ille auctor d̄ facto adolescentis: q̄ se ꝑ eunucho d̄duci ad meretricē pass⁹ est nominauit. Itaqꝫ ex magna ꝑte motoria ē. atqꝫ ī hac comedia: q̄ ꝑsonā parmenōnis actor sustīet p̄mas hꝫ ꝑtes. Scd̄e sūt Cheree. Tertie ad phedriā spectāt. Hui⁹ ꝓlog⁹ sane est ꝯcitatio. nā ⁊ obijcit crimīa aduersantib⁹ ⁊ comīat in posteꝝ: ⁊ accusatorie narrat iniuriā Terētio factā ⁊ ad vltimū tumultuose ⁊ cū magna inuidia defēdit poeta. b̄ ⁊ ꝓthesin ⁊ Catastrophē ita eq̄les hꝫ vt nusq̄ dicat lōgitudine opis Terentiū delassatū dormitasse. Act⁹ sane īplicatiores sunt in ea: vt q̄ nō facile a paꝝ doctꝫ distingui possint. Jō qꝛ tenēdi spectatoris cā vult poeta nr̄ oēs q̄nqꝫ actus velut vnū fieri ne respiret q̄dāmō: atqꝫ distīcta alicubi ꝯtīuatiōe succedētiū reꝝ añ aulea sb̄lata fastidios⁹ spectator exurgat. Acta plāe ludis megalēsib⁹. l. postu. l. cornelio cō. edilib⁹. i. curā ediuz hn̄tib⁹: ēt tūc ꝑsoat. l. nūidio ꝓthio. L. ambi Turpio. Itē modulāte Flac. Clau. tibijs dextra ⁊ sinistra ob iocularia ꝑmixta grauitate, ⁊ acta

est tãto successu ac plausu: atq; suffragio: vt rurs⁹ eẽt vẽdita: ⁊ ageret iterꝝ ꝓ noua: ꝓq; ea ꝑ ciũ qđ nlli añ ipaꝫ fabl'a ꝯtigit octo milib⁹ sestertiũ nũerarẽt: poete ꝓuerbia mlta sepe ꝓnũciata: ⁊ cãtica sepe mutat] modis exhibita sũt nusq̃ habet: ꝫ suis tm̃ ꝑsonis vtit in hac Terẽti⁹. delectat facetijs: ꝓdest exẽplis: ⁊ vitia hoĩm paulo mordaci⁹ q̃ ĩ ceter] carpsit. Exẽpla aũt moꝝ ꝫ trina ꝑcipue ꝑponũt. Urbani scꝫ ꝑascitici: ⁊ militaris. Hec edita tertiuꝫ est: ⁊ ꝓnũciata Terentij Eunuch⁹ q̃ppe iã adulta cõmẽdatiõe poete: ac meritis ingenij notiorib⁹ populo. Fcã autẽ ex duabus grec] vna est latina. Nã ex Eunucho et colacẽ Menãdri fabul' ꝫ Eunuch⁹ terẽtiana scripta ẽ. nõ sine crimĩe: qđ mlta ĩ hãc trãslata sint ex mltis poet] latinis: qđ totũ ꝑ ꝓlogũ purgat atq; defendit

Aliud argumentũ.

Meretrix adolescẽtẽ c⁹ mutuo amore tenebat
Exclusit: eiq; r̃uocato exclusiõis cãs r̃ddidit
Ei⁹ frat mĩor natu v̊ginẽ quã miles meretrici dono
Mis̃at amare cepit d̊duct⁹q; ĩ domũ meretricis ꝓ
Eunucho vitiat. re itaq; cognita cũ illusã se mer̃trix
Doleret: ab eodẽ adolescẽte placat. ĩteruẽtuq; fr̃is
Ei⁹ cognitã ciuẽ atheniẽsem duxit vxorem. miles
Quoq; in ꝑtem meretricij recept⁹ amoris illudit

Capta q̃dã ex attica v̊go nobil': atq; adducta est Rhodũ Ibiq; mr̃i Thaidis meretric] ab amico dono data ẽ: ⁊ educata velut soror vna cũ filia. Sꝫ Thais relicta mr̃e Rhodo cũ amatore q̃dã athenas se ꝯtulit: ab eoq; heres ĩstituta mortuo: mox a milite thrasone diligebat nimis. Qui cũ matrẽ athenis ꝓfect⁹ Thaidis mortuã Rhodi cõpisset: ⁊ eã v̊ginẽ quã dixim⁹ ab heredib⁹ mortue aĩaduertisset venuꝫ esse ꝓpositã: q̃uis ignar⁹ reꝝ oĩm emit tm̃: ⁊ dono amate Thaidi vexit athenas. Ueꝝ postq̃ aduenĩẽs riualẽ Phedriã apđ amicã reppit: quẽ ꝑ ei⁹ absẽtiã sibi mer̃trix ꝯciliarat: affirmauit se nõ añ datuꝝ ꝓmissa v̊ginẽ q̃. T. foras emulũ ꝑepulisset. Illa igit ⁊ si amaret phedriã: cupiditate tm̃ recupande v̊gĩs ⁊ ciuis attice ⁊ quã a ꝑuula vt sororẽ dilexerat excludit phedriã. Hĩc ille ꝑmo irasci: p⁹ accepta facti rõe a Thaide lenit ⁊ ĩ bidui spaciũ sponte ꝯcedẽs militi rus ꝓficiscit. Statĩq; ne ab emulo milite mũerib⁹ suꝑaret. Eunuchũ ⁊ puellã ꝑmenoni iubet abiẽs ad Thaidẽ d̊ducere. Ueꝝ Cherea fr̃ phedrie tũc epheb⁹ visa nimio in v̊gĩe ĩflãmãt amore ei⁹ Atꝫ eo euasit vehem̃ti ardore: vt ꝓ enucho ipe deduceret ad thaidẽ Hac occasione vitiata v̊go ⁊ mox ciuis ⁊ nobil' cognita dat vxor Cheree. phedria v̊o ⁊ miles ex riualib⁹ ꝯcordes ꝑ ꝑascitum redditi cõmuni amica sine certamĩe potiunt.

In ꝑmo actu phedria exclusus a thaide: ⁊ secũ ꝑino ⁊ mox cũ ꝑmenõe ꝯq̃rit fortunas suas: ⁊ ad postremũ corã accusat thaidẽ: rursus ꝑml'cet ab eadẽ: ⁊ volũtate digrediẽs rus sese ꝯcessuꝝ ĩ spaciũ bidui eẽ ꝓmittit. Scđs act⁹ ꝓfessionẽ phe. ꝯtiet ⁊ d̊legãt] ꝑuo d̊ductionẽ Eunuchi: ⁊ puelle ad thaidẽ: tũ Parasitũ loq̃ntẽ ꝑ quẽ v̊go a milite dono amice missa ẽ: tũ ĩtuẽtũ Cheree amẽt] v̊ginẽ eiusdẽq; cũ ꝑmenõe ꝯsiliũ d̊ eadẽ potienda ꝑ fallaciã qꝛ ꝓ Eunucho ipe suppõit thaidi. Terẽ. act⁹ characterẽ se exp̃mit milit] ⁊ ꝑasiti ꝑ ridicl'ꝫ colloq̃ũ. Tũ ĩuitatõe ad cenã thaidis: tũ oblatõeꝫ velut Eunuchi. Cheree ⁊ puelle ex ethiopia ꝑ ꝑmemonẽ factã: tũ v̊ba Chre. ad thaidẽ veniẽt]: ꝑductiq; ad militẽ Antiphõis Chereeq; colloq̃ũ d̊ vitiata ꝑ dolũ v̊gĩe. In q̃rto actu Dorias cũ nũciat iurgiũ int̃ militẽ ⁊ thaidẽ r̃ditũ ex villa phedrie ⁊ q̃relã pythie d̊ vitiata v̊gĩe apđ phedriã: ⁊ eiusdẽ stupẽtis qđ audiebat errorẽ ebrij Chremet]: ⁊ v̊ba petulãtia thaidis aduersũ militẽ: ⁊ milit] aduersũ thaidẽ ꝑata ꝑlia ridiculeq; deposita. Quint⁹ act⁹ hec cõtinet querelam Thaidis de vitiata

virgine primo cū pythia: postea cū ipso Cherea: tū interuentū Chremetis atq; nutrici: tū
perturbationē Parmenonis p dolū Phythie atq; eius inditio p senē q̄ rure tunc aduenerat
confirmatas nuptias: ⁊ ad vltimū reditū in gratiā militis cū Phedria ⁊ Cherea

Si q̄sq̄ est q̄ placere studeat bonis. Attēdēda poete copia, qd̄ in tot ꝓlogis ab ea-
dem causa ijsdē fere sentētijs varijs verbis vtitur, Bonis q̄plurimis ⁊ minime
multos ledere

In his poe-
ta h̄ nomē ꝓ
fitet̄ suū: cuz
dixisset q̄sq̄
intulit in his
⁊ alibi: cuius
mos maxīe ē
ꝯsilis vestr̄:
hi se ad vos
applicāt Tū
siq̄s ⁊ bn̄ si-
q̄s cū Luciū
Lauinium si
gnificet: ne
vl̄ ipz a se le
sum esse fate
ret̄. Et tū p̄terea. vt tū canit hesperidū. Inclemētiꝰ: ꝓ inclemēter: vt iam senior: ꝫ cruda deo
viridisq; senectus. Existimat. ꝓ existimauit. Rn̄sum nō dictū esse. deest ei. vt in phormione
Si q̄s reddit magna habēda est gr̄a. Nō dictū esse supius dictū ꝑticipiū est. inferꝰ nomen
a quo etiā dicaces dicunt̄. q̄ iocosis salibꝰ maledicūt. Rn̄sum nō dictū esse figura. nā dictū
bis nūero positū. supra nomē significat. infra ꝑticipiū. vt ī heautonti. In quē q̄uis haꝝ re-
rū cōuenit q̄ sūt dicta in stultū. Quid bn̄ vertēdo. bn̄ ꝓ valde. ⁊ vertēdo in linguā latinam
trāsferēdo. Plautꝰ. Uertit barbare. aut vertēdo corrūpēdo. Idem menādri nūc nuper de-
dit phasma. apparet ꝓnūciatū quasi h̄ ipo admonuerit spectatorē quem
turpe ⁊ īperite hec fabula scp̄ta sit. ⁊ bn̄ nūc nup. vt ex vicinitate facti on̄dat nihil eē dicen-
dū quē qd̄ displicuerit hec comedia Lucij Lauinij ꝓpterea q̄ res recēs sit ⁊ oēs meminerit
phasma aūt nomē ē fabule menādri. ī q̄ nouerca supducta adolescēti v̄ginē quā ex vicino
q̄dā incepat furtiue ductā. cū apd̄ vicinū latebris haberet ī ꝓximū. h̄ mō secū habebat assi
due. nll̄o ꝯscio. pietē q̄ medi⁹ int̄ domū mariti ac vicini fuerat ita ꝑfodit. vt ipo trāsitu sacr̄
locū eē sil̄aret. Cūq; trāsitū intēderet certꝰ ac frōde felici. rē diuinā sepe faciēs. ⁊ vocaret ad
se v̄ginē. Qd̄ cū aīaduertisset adolescēs p̄mo aspectu pulchre v̄ginis. velut numinis visu
ꝑculsus exhorruit. Un̄ phasma est nomē fabule. Deinde paulatī re cognita exarsit ī amo-
rē puelle. ita vt remediū tāte cupiditatis nisi ex nuptijs nō repiret̄. Ita ex cōmodo matris
ac v̄ginis. ⁊ ex voto amatoris ꝯsensuq; p̄ris nuptiaꝝ celebritate finē accipit fabula. Utꝝ g̃
h̄ dicat qd̄ tātā fabulā trāsferēdo leserit. Lucius Lauiniꝰ ac nō h̄ d̄ q̄ tantū rep̄hēdat. ꝫ his
signis velit on̄dere quē dicat vitiose thesauꝝ cōposuisse. vt ī thesauro sit culpa nō in phas-
mate. Nūc nup dedit. Nūc nup ex ill̄ verb̄ est. q̄ veteres ꝓpter ambiguitatē cū adiectiōe ꝓfe
rebāt. Nā nisi adderet nūc. hāc h̄ nup. olim. pridē. ⁊ iā significasset. Idē menādri phasma
nūc nup dedit. hāc fabulā totā dānat. vt apparet silētio. thesauꝝ v̄o nō totū. ꝫ ex vno loco
Atq; in thesauro scripsit causam dicere. thesauꝝ latini veteres scōm grecos sine. u. littera ꝓ
ferebāt. Atq; in thesauro scripsit causam dicere. arguit Terētius q̄ Lucius ꝯtra ꝯsuetudi-
nē litigantiū defensionē ante accusationē induxerit. hmōi. n. est Lucius argumentū. Ado-
lescens qui rē familiarē ad nequitiā ꝓdegerat. seruū mittit ad patris monumētū. qd̄ senex
sibi viuꝰ magnis opibꝰ appauerat. vt id apiret illaturꝰ ep̄las quas pater post annū decimū
cauerat sibi inferri, ꝫ cū agrū in quo monumētū erat senex q̄dā auarꝰ ab adolescēte emerat

Eunuchi Prologus.

Si q̄sq̄ ē q̄ placere se studeat bōis q̄ pl̄imis:
Et minime multos ledere: in his poeta hic
Nomē ꝓfitet̄ suū: tū siq̄s est q̄ dictū in se ī clemētiꝰ
Existimat esse: sic existimet: sciat: p̄sumat: respōsuz
Nō dictū esse: quale sit prius: qui bene vertendo:
Et eas describendo male ex grecis bonis: latinas
Fecit nō bōas. idē menādri phasma nūc nup d̄dit:
Atq; a thesauro scripsit causam dicere prius vnde

Dicaces

Plautus

Seruus ad apiendū monumentū auxilio vsus est senis thesaurū cū epistola ibidem repit Senex thesaurū tanq̄ a se p tumultū hostilē illic defossum retinet ⁊ sibi vendicat adolescens iudicē capit: apud quē prior senex q̄ aurū retinet. causaz suā sic agit. Athenienses bellū cū rhodiensibus qd̄ fuerit. q̄d ego hic p̄dicē ⁊c. que ꝯtra naturam iurisq̄ ꝯsuetudinem posita argumēta notat Therentius. qd̄ ille ordo potior erat vt adolescens prior ꝓponeret

Petit̄ aur̄: q̄re sit suū. quā ille q̄ petit vnde is
Sit thesaur⁹ sibi. aut vñ ī patriū monumētū ꝑuenit
De hinc ne frustret̄ ip̄e se. aut cogitet. defunct⁹ iam
Sū. nihil ē q̄ dicat michi. is ne erret mōeo ⁊ d̄sinat
Lacessere. habeo alia multa nūc q̄ condonabunt̄.
Que proferent̄ post. si perget ledere ita vt facere
Instituit. quā nūc acturi sum⁹ menādri eunuchū.
Postq̄ ediles emerūt ꝑfecit sibi. vt īspiciūdi esset
Copia. mgr̄at⁹ cū ibi adessz occepta ē agi. exclamat
Furē nō poetā fabulā dedisse: ⁊ nihil dedisse v̄boꝝ
Tamē collacē esse neuij ⁊ plauti veterem fabulam
Parasiti personā inde ablatam ⁊ miltis.
Si id est peccatū. peccatum imprudentia est.

cāz q̄ petitor inducit̄. Pri⁹ vñ petit̄ aur̄ vñ a q̄ Uir. Gen⁹. vñ latinū. nā possessorē fecit p̄orē ager̄ q̄ petitorez qd̄ abhorret a ꝯsuetudīe et iuris ⁊ litiuz Quā ille deest dicat q̄ petit. i. petitor Quaz ille q̄ petit: eēt recta locutio si diceret q̄ petitorē. aut q̄ illū q̄ petit. s̄ q̄ ille maluit dicer̄. aut sub audiam⁹ cām dicat p zeugma a supiore figuratū. Dehinc ñ loquat̄. Ne frustret̄ ip̄e se dicit̄. sed post addit aut si cogitet si taceat. Defunct⁹ iā sum. i. iam egi fabulas meas: et iā destiti piclitari ī edēdis comedijs: aut certe iā edidi quā tu rep̄hendis fabulā. Defunct⁹ iā sum: nihil est qd̄ dicat mihi. nō sit inq̄t de suis vitijs secur⁹ ꝓpter vetustatē: nihilomin⁹ a me rep̄hendet̄. Is ne erret moneo ⁊ desinat male dicere. Habeo alia multa que nūc ꝯdonabunt̄: sic in phormiōe. Argumentū qd̄ habes ꝯdonam⁹te. nā ⁊ dono ablatiuo casui iūgebāt veteres: ꝯdono vero accusatiuo. Ita vt facere instituit obliq̄ narratio facta est ꝑm casum actm̄ ac bene. Postq̄ ediles emerūt mire: cū ordo melior videret̄. si sic diceret Postq̄ ediles emerūt quā nunc acturi sum⁹. Perfecit vt inspiciūdi esset copia. emerūt aūt mediā corripe: aut matri lōga decē tulerūt fastidia mēses. Perfecit mire q̄si difficile ⁊ illicitū. Exclamat furē nō poetā mire rep̄hendit: añ vitiū q̄ de cā maledicti dicat. ⁊ nihil dedisse verboꝝ tñ aut neminē fefellisse. aut nihil apposuisse de suo. Exclamat furē ne poetā: adhuc nulla rep̄hēsio ē si q̄dē lz trāsferre de greco ī latinū. ⁊ nihil dedisse v̄boꝝ tñ: aut neminē fefellisse dare em̄ v̄ba decipe ē. qz q̄ rē expectat: ⁊ nihil p̄ter v̄ba inuenit decepi⁹ est. vñ et alibi v̄ba istec sūt ⁊ de ꝯrio cū videas cēseas. aut aliter nihil addidisse de stilo suo. Terētiū Si. i. pctm̄ īprudētia est. i. ignorātia vt imprudēs haꝝ rerū. nō em̄ stultitia. i. ꝑasiti ꝑsonaz inde ablatā. ⁊ h̄ mire nō v̄sus obijcit: sed ꝑsonā esse trāsiatā. Quid stulti⁹ aut calumniosius dici pōt. Si id pctm̄ imprudētia est poeta: primo negat pctm̄: deinde cōcedit ꝑ imprudentie ignorantiā non impitiā. Si. i. peccatū: peccatū. Nam peccatum superius nomen est: sequens ꝑticipium. ⁊ primo negat peccatū: deinde si peccatū est: purgat id ipsum veniali q̄litate ab īprudētie ꝑtib⁹. In eunuchū suā ad fabulam non ad hominem retulit vt centauro inuehitur magna Bonas matronas: vt Nausistrata, Meretrices malas, vt Thaidem atq̄

Uir.

Zeugma

Dono

Condono.

Dare v̄ba

Bacchidē. facere vñ fabula. Bonas matronas facere: meretrices malas sic est in heuatōti. Scortari crebro volūt crebro cōuiuari ⁊ artificiose ostendit oēm materiam comicoꝝ. Parasitū vt Gnatonē. gloriosū militē vt Thrasonē gl̄iosum militē facere subaudit. falli ꝑ seruū senē. vt demeā ⁊ Symonē. Amare. odisse. suspicari. ⁊ mire a ꝑsonis ad gesta cū varietate trāsitū fecit. oē qd̄ in orōnez venit: vel ꝑsona vel factū est. Amare odisse qꝛ odere nō est latinū in īfinitiuo mō. nll̄m iā dictū qd̄ nō sit dictū priꝰ dctm̄bis positū: vt supiꝰ peccatū diuersa significat. q̄re equū ē vos ꝯgnoscere atq; ignoscere q̄ veteres factitarūt si faciūt noui. cū magna defensiōe terētij semel faciētis id qd̄ sepe veteres animaduertite nos dicimꝰ attēdite qd̄ veteres plāe aīmū aduertite: q̄d sibi eunuchꝰ velit vt ꝑnoscatis: vt alibi. Nā ph. deum atq; hominū fidem q̄d vis tibi: aut q̄d q̄ritis

Poete qui non furtum facere studuerit.
Id ita esse vos iam iudicare poteritis.
Collax menandri est: in ea est parasitus collax
Et miles gloriosus. eas se non negat
Personas transtulisse in eunuchum suam
Ex greca. sed eas fabulas factas prius
Latinas scisse se: id vero pernegat.
Quod si ꝑsonis ijsdem vti alijs non licet:
Qui magis licet currentes seruos scribere:
Bonas matronas facere: meretrices malas:
Parasitum edacem. gloriosum militem
Puerum supponi: falli per seruum senem:
Amare: odisse: suspicari: deniq; nullum
Est iam dictum: quod non dictum sit prius.
Quare equū est vos cognoscere: atq; ignoscere
Que veteres factitarunt: si faciunt noui:
Date operam ⁊ cum silentio animaduertite
Ut pernoscatis quid sibi eunuchus velit.

¶ Phedria: Parmeno

Quid igitur faciam: non eam ne nunc
Quidem cum accersor vltro an potius
Ita me comparem non perpeti meretricum

Plautus

Uir.

Quid igit̄ faciā? In hac ꝓthasi exēplū ponit̄ q̄ nō sue ptātis sit q̄ amat: q̄ sapiat q̄ nō amat: neq; aliter affectꝰ est. Quid igit̄ faciā? appet ⁊ multa cogitasse adolescentē ⁊ tādē ī h̄ v̄ba ꝓrupisse. Igit̄ ꝓinde: vt Plautꝰ in Amphitriōe Si aliter fuerint anima ti: neq; dent neq; petāt sese igit̄ sūma vi: armisq; oppidū oppugnassem? Quid igit̄ faciā? Menander. Hinc Uir. Heu quid agā. ⁊ est dialogismus ꝑdite mētis post multā frustra cognitionem? Non eam ne nūc quidē: h̄ videt̄ nō esse contrarium: sed est. nā dubitat vtrū meretricis satisfactionē expectet: an illā oīno nō q̄rat. Non eam ne. n. q. nō eā eam probas distinguit: qui scd̄m Menādri exemplū legunt. Jungunt. Comparem, constituam: vt q̄ inique comparatum est. Non perpeti meretricum

cõtumelias:sic in Andria.Prius q̃ hanc scelera t lachrymę pficte dolis.cũ vni sit ratus. de oibus queri. Excludit. Reuocat vtrũq; iniuriã fecit.ex verbo dicẽdo exclusit.t potius q̃ nõ admisit.t reuocat potius q̃ petit.vt redeã qõ erat moderati?.Redeã si nõ obsecret.vides g̃ suspitionẽ ptem dubitatiõis in eo fuisse.vt rogatus rediret.Inferiorẽ.vt ne rogatus quidem Nõ si me obsecret;bene de ea que totũ pterue agens exclusit t reuocat.t non petit.nec roget nec oret: sed obsecret inquit quod horum oĩm i maiorẽ ptẽ esse vltimuz Si quidem hercule possis

Cõtumelias:exclusit:et reuocat
Redeã:nõ si me obsecret:Par. siq̃dẽ hercle possis
Nihil prius aut fortiꝰ:vecꝫ si incipies necꝫ pficies
Gnauiter;atq; vbi pãti nõ poteris cũ nẽo expectet
Infecta pace:vltro ad eam venies:idicãs te amare
Et ferre nõ posse.actũ ẽ illicet pi isti: eludet vbi te
Victũ senserit:Ph.Proinde tu dũ ẽ tẽp?:etiã atz etiã
Cogita.Par.Here que res in se necꝫ consilium
Neq; modũ.habet vllũ.eã psilio regere nõ potes
In amore hec oĩa insũt vitia.iniurie:suspitiões:
Inimicitie:inducie:bellũ:pax rursum.
Incerta hec si postules rõe certa facere: nihilo plꝰ
Agas q̃ si des opam vt cũ ratiõe insanias.
Et qd nũc tute tecũ iratus cogitas
Ego ne illã q̃ illũ.que me:que nõ.sine modo.

quasi ad iterum vt nescis heu p dita.nec ouz Laomedon te.s.p.g.Nihil prius neq; fortiꝰ: deest ẽ: vt Qui tum ille terris iactatus t alto. t priꝰ mõ ad laudẽ non ad ordinẽ ptinet vt Sal.Que p ma mortales

Virg.

Salustius

dicunt.et ipse in heautonti.t suauia q̃ essent prima habere.Nauiter a nauiductuz a qua in altũ nullũ diuersoriũ est.Infecta pace:emphasis p metaphorã.Indicãs te amare:nõ verbis indicãs:vt alibi.Ibi tũ exaiatus Paphilus.bñ dissimulatũ amorẽ t celatum indicat Actũ est:de iure trãslatũ.Illicet de iudicio periisti de supplicio actũ est.Ultro ad eũ venies relatũ est:illicet ad iudicãs te amare.periisti ad ferre nõ posse.Illicet semp in fine transacte rei ponit.Periisti hyperbole.Eludet vbi te victũ senserit.eludere ppe gladiatoꝝ ẽ cũ vincerint.Cicero Quãdiu etiã furor iste tuus nos eludet.eludere est finẽ ludo ponere:Proinde tu.exin t exinde:sic pin t pinde oꝝ Here q̃ res in se necꝫ psiliũ necꝫ modũ habet vllũ cõcessum est i palliata poetis comicis suos dñis sapiẽtiores fingere:qõ idẽ i togata facere nõ licet.Eã psilio regere nõ pot.nũc dño fuꝰ est sepiẽtioꝝ.qz nec amatoꝝ nec amãs:vtrumque in Andria.Facile cũ valem? recta psilia egrotis dam?.In amore hec oĩa insũt mala.duas pmitiones ĩ amore:t insũt.Induciẽ:induție sũt pax i paucos dies:vl qõ in diẽ denũ. vel qõ in dies ocũ pbeãt.Pax rursum.bñ vt psolaret vltimã ptẽ posuit.Nec si tu postules .i.si velis vel coneris.Nihilo plꝰ agas.i.nihil agas.Et qõ tute tecũ.iratꝰ cogitas.p q̃ vt sit pseqns hec vba.sic in Andria.Nõ plerisq; oẽs faciũt adolescẽtes horꝝ ille nihil. Ego ne illã q̃ illũ: familiaris ecclypsis irascẽtibꝰ:nã singla sic cõplent.Ego ne illã.nõ vlciscar. Que illũ.recepit.s.Que exclusit me.q̃ nõ admisit.etenĩ necesse habet.nec põt cõplere oratiõnẽ q̃ t sceuz loquit t dolore vexatũ.nã amat aposiopesim nimia indignatio.vt Virgilius. Quos ego: sed motos prestat componere fluctus, hec verba:proprie dixit que.s.nihil affectiua sunt.

Eludere Cicero. exin t exinde.pin proinde

Induție

Virg.

Una me herde falsa lachrymula: expssio ad auxesim dicēs nō vera: sed falsa: ⁊ non lachryma: sed lachrymula: ⁊ nō oculos flēs: sed oculos tergēdo: ⁊ nō facile sed vi: ⁊ nō extillauerit: sed expsserit. sic Uirgi. Captiq; dolis lachrimisq; coacti. Quā oclos. t. m. vix. vi. e. totuz sensum verbis significantib⁹ ptulit. vt Stridēti miserum stipula disperdere carmē ⁊ Una dolo diuū si femīa victa duoꝝ est. Nūc ego ⁊ illā scelestā: nūc, i. sero. vt Uirgi. Nunc scio q̄d sit amor: et nūc Augur Appollo: nē lycie sortes. Et prudens sciēs: prudēs prudēs est q̄ intelligentia sua aliq̄d sētit. Sciēs q̄ alicui⁹ īditiorē cog̊scit g̊ prudens per sese. Sciēs p alios. Uiuus vidēsq; pereo: mire ⁊ noue viu⁹ pereo. ⁊ ppt̄ea sic dixit vt intelligam⁹ occidior: ⁊ viu⁹ quasi sapiēs ⁊ sentiēs. Uiuus vidēsq; pereo: bn̄ addidit vidēs: nā viu⁹ perit qui etiā dormiēs opprimit. Uidens aūt qui vigilās vim patitur ⁊ perit. Nā videre p vigilare posuit. vnde etiā sic Uirgi. cū d̄ silētio dicat. Jāq; videtur Sāguineis frontē moris ⁊. t. p. g̊ viu⁹ nō mortu⁹ viuēs nō dormiēs. Captum. Salustius. Sin capt⁹ prauis cupidinib⁹. Quā q̄as minimo pseuerauit ī trās latiōe quā iādudū sum psit a bello. Si sapis. i. si sapias ad īferiora iūgēdū est. nā aliter nō ītelligit. Nr̄i fundi calamitas: pprie calamitatē rustici; grandinē dicūt q̄d cōminuat calamū: h̄ est culmū ac segetē. Intercipit: ppe q̄si totū capit. Plaut⁹ ī Aulularia. Que sola intbibere corīthiēsem fontē: ⁊ pi

Mori me malim. sentiet qui vir siem:
Hec verba vna me hercle falsa lachrymula:
Quē oculos tergēdo misere vix vi expsserit
Restinguet. et te vltro accusabis. et dabis ei
Ultro suppliciū. Ph. o indignū facinus
Nūc ego ⁊ illā scelestā esse ⁊ me miserum sentio
Et tedet: ⁊ amore ardeo: ⁊ prudens: ⁊ sciens
Uiuus vidensq; pereo. nec q̄d agam scio
Par. Quid agas. nisi vt redimas captū quā queas
Minimo. si nequeas paululo. at quanti queas:
Et ne te afflictes. Ph. ita ne suades. Par. si sapis
Neq; preter quas ipse amor molestias
Habet: addas: ⁊ illas quas habet. recte feras
Sed ecca ipsa egredit nostri fundi calamitas
Nam q̄d nos capere oportet hec intercipit

Thais. Phedria. Parmeno

Miserā me. vereor ne illud grauius phedria
Tulerit. ne ve aliorsū atq; ego feci. acceperit
Q̄d heri ītromiss⁹ nō ē. Ph. tot⁹ parmeno. Tremo.
Horreoq; postq̄ aspexi hāc. Par. aīo bono esto

Uirg. Salustius Calamitas Plautus Uirg.

Miserā me vereor ne illū graui⁹ tulerit Phedria. neue aliorsū ī aliā par- reneū pōtē vt seorsuz. retrorsum dicit. Q̄d heri intromissus nō ē: hec leui⁹ vt de facto suo loquens: exclusit. reuocat. inquit. redeā: nō si me obsecret. Tremo horreoq; ex amore nimio. nimius ignis effectū frigoris reddit: vt ex frigore nimio effectus ignis existit: secundū illud q̄d physici aiunt. hinc ⁊ Uirgi. Aut Borree penetrabile frigus adurat. Inq̄t igit. Tremo horreoq; p⁹ q̄ aspexi hāc; nata magni calor] etiā horrorē īcutit: vt nimie febres

Accede ad hũc ignẽ: aptiꝰ ignẽ meretricẽ accipimꝰ quã arã apollinis: vl' qꝛ amator vtitur vt Uirgilius. At mihi sese offert vltro meus ignis Amyntas: vel qꝛ auidia ⁊ auara est alimẽtoꝝ vt ignis. Jã calices plus satis: noue ꝑ intelligit quo id est de quo: ⁊ alibi. Quã nequid in illũ iratꝰ plus satis faxit pater. Jã calesces plus satis: noue: sed intelligit plus satis q̃ horrueras. hoc quidã putãt. At mihi de his videt esse q̃ a veteribꝰ geminabant: vt Plerique oẽs: hoc est oẽs ⁊ pleraq; oĩa. id ẽ oĩa: sic ⁊ plus satis ꝓ satis Quis ꝑ loq̃t nõ ĩperite intelligũt q̃ existimãt meretricẽ etiã ꝑ simlare qd nõ ꝓuidrit Phedriã. Nã ⁊ ꝑsone ⁊ dictis eiꝰ ceteris ꝑ ꝯuenit ⁊ tũc erũt gratiosa oĩa q̃ supra dixit Cur nõ recta introibas via quasi parũ fuerit introibas: satis mire aditũ recta. De exclusiõe verbũ nullũ: plus admiratiõis est nec accusatõi: nec satisfactioni locũ reliq̃sse meretricẽ callida ⁊ dissilata iniuria. Quid taces: ⁊ ꝑ callide q̃si inocẽs ne suspicet q̃dẽ q̃d succẽseat adolescẽs. Sane v̄o qꝛ semꝑ he mihi patẽt fores: tolle: sane: ⁊ v̄o ⁊ ꝓnũciãdi adumẽta multũq; dicẽtis: illaꝝ est: vt ĩ v̄bis nõ negatio ꝑ ꝯcessio eẽ credat nã v̄o sꝑ ironie ꝯueĩt: vt Uirg. Egregiã v̄o laudẽ: ⁊ spolia ãpla referi. Aut qꝛ sũ apd te primꝰ: duo dixit q̃ dolẽt: qꝛ clause foras: ⁊ qꝛ posterioꝛ habet ꝑlato milite. Aut qꝛ sũ apd te primꝰ subaudit nõ recta ĩtroiui. Missa hec face. Alia dissilatio ⁊ durioꝛ pꝰ admonitionẽ: ꝑ bñ ĩtelligit qꝛ a meretrice ridẽte mollitꝰ: ⁊ osculũ poꝛrigẽte dici accipit. Quid missa magna v̄tꝰ poete ẽ: nõ sñias solũ d ꝯsuetudĩe ac d medio tollere ⁊ ponere ĩ comedia: verũ etiã v̄ba q̃dã ex cõmuni ꝑmõe qd ait nũc q̃d misse: o Thais Thais vtinã eẽt mihi ꝑs amoꝛis tecuꝫ: vl' amãdi: vl' nõ amãdi. scꝫ. Ac ꝑiter fieret: ꝑiter. silitter. Salu. Quũ nisi ꝑiter obuiã iret Ac ꝑiter fieret. vt ꝑ aut tibi doleret itidẽ vt mihi dolet aut si d ãbo amaremꝰ. Aĩe mi Phedria mi vocatiuꝰ ẽ ab eo qd ẽ meꝰ. vide q̃ familiariter ꝑ idẽ repetit blãdimẽtũ. vult. n. Terẽtius velut peculiare v̄bũ ꝑ eẽ Thaidis. iõ totiẽs dictũ ẽ. Tu ne ꝑ eras mi Phedria ne crucia te obsecro anime mi Phedria. hec rursum nisi amplectẽs adolescentẽ mulier dixerit. videbit ne crucia sine affectu dicere. ꝑ sic dicit ne crucia te in eo gestu quasi in eo etiã ipa cruciaret: nam iõ subiecit aĩe mi. hoc est animꝰ meꝰ. Nõ pol quo quẽpiã plus amẽ. hoc totuꝫ nimis blãde. ⁊ cũ ꝯctiõe adolescentis dixit meretrix. Faciundũ fuit. legẽdũ. faciẽdũ. scribẽdũ. totũ hoc semꝑ necessitati adiungit. Uirg. Aut pacẽ traiano ab rege petẽdam. ⁊ alibi. Arma a. Credo vt fit misera ꝑ amoꝛe exclusisti hũc foras. oratoꝛie ac facete additũ misera. ⁊ cũ illa a deriuatiõe cause argumentet. mire a Permenone coꝛrepta est. Uerisile nõ esse. vt siquis quẽpiam amet eundẽ possit excludere. Excludisti hũc. f. Intulit intuens puellam ⁊ ei ostendẽs phedriã, vt ostendat quam falsa ⁊ repugnãtia loquat meretrix.

Uirg.

Uirg.

Salustius

Uirg.

Accede ad ignẽ hunc iam. calesces plus satis
Th. Quis hic loq̃t: hẽ tu ne eras hic mihi phedria
Quid hic Stabas: cur nõ recta introibas:
Par. Ceteꝝ d exclusiõe v̄bũ nullũ. Th. q̃d taces:
Ph. Sane v̄o qꝛ he mihi sꝑ patẽt fores: vt qꝛ sum
Apud te primꝰ Th. missa istec face. Ph. q̃d missa. o
Thais thais vtinã eẽt mihi ꝑs equa amoꝛis tecũ:
Ac ꝑiter: fieret vt aut hoc doleret tibi itidẽ vt mihi
Dolet: aut ego istuc abs te factũ nihil penderẽ
Th. Ne crucia te obsecro anime mi phedria.
Non pol quẽq̃ quo plus amem: aut plus diligaꝫ
Eo feci. sed ita erat res faciundũ fuit. Par.
Credo vt fit misera ꝑ amoꝛe exclusisti hũc foras

Age ſ̄ huc qua gr̄a te.a.i.auſculta.cōtēpiēris mō age.nō hortātis aduerbium. Te accerſi iuſſi auſculta hoc eſt qō ſupra ait. Nō eā ne nūc q̄dē cū accerſor vltro. Dic mihi: meretrici a calliditate cōmēdat que dictura eſt. Ego ne optīe.bñ nō expectauit ſeru⁹ vt p ſe dñs reſpōdeat Thaidi. Uex heus tu hac lege tibi.aſtute ſeru⁹ reponit Thaidi vcē. nā illa vt magnū voluit expectari qō dictū eſt: iſte vt falſum p̄tēnit. Dēā aſtringo fidē. fidē, p̄mitto: q; vūcula fideī dicūt. Que vera audiui taceo. mireviceē p̄meno reddidit mēſtrici. nā vt ſuū difficile ē tacere cōmiſſa ita meretricē pax eſt vera dicere. Que vera audiui. figura b̄

Th. Siccine ais p̄meno: age ſ̄ huc qua gratia
Te accerſi iuſſi auſcultā. Ph. fiat. Th. at dic mihi
Hoc p̄mū potin eſt hic tacere. Par. ego ne: optime
Uerū heus tibi hac legē meā aſtringo fidem
Que vera audiui taceo ⁊ cōtineo optime
Sin falſum aut vanū aut fictum eſt
Cōtinuo palā eſt. plenus rimarū ſūm
Hac atq; illac pfluo: p̄in taceri ſi vis. vera dicito
Th. Samia mihi mat̄ fuit. ea habitabat rhodi
Par. Pōt hoc taceri. Th. tū ibi matri paruulam
Puellā dono quidā mercator dedit
Ex attica hīc arreptā. Ph. ciuē ne. Th. arbitror.
Certū nō ſcimus, matris nomen ⁊ patris
Dicebat ipſa patriam: ⁊ ſigna cetera
Neq; ſciebat: neq; p̄ etatē etiā tū potuerat
Mercator hoc addebat ēpredonibus
Unde eā emerat ſe audiſſe abreptam e ſunio:

Cōtineo optīe: p̄prie a metaphora vſorū trāſtulit verba. Si falſū aut vanū aut fictū eſt. p̄tinuo palā eſt falſū ē qō tetigiſt id qō factū ē. vanum qō fieri ñ poteſt. fictū qō nō ē factū ⁊ fieri potuit. vt falſū eſt fictū mēdaciū ſile vitati vanū nec poſſibile nec viſile. fictū totū ſine vo ſ̄ veriſile. falſū loqui mendacis eſt. Fictū callidi. Uanum ſtulti

Falſum
Fictum
Uanum

Falſū loq̄ culpe eſt. Fictū vtutis. Uanū verecūdie falſis decipimur. fictis ōlectamur. Uana p̄tēnimus. Hac atq; illac pfluo. p̄tra p̄tinuo palā eſt plen⁹ rimarū ſū. Hac atq; illac pfluo. vilis atq; abiecta trāſlatio ⁊ apta apō meretricē loquēti. trāſlata aūt ē ab aquario vaſe fictili. Proin taceri ſi vis vera dicito. vtrū taceri aut tuū dictū an inp̄ſonal̄. an ifinito mō. Samia mihi mat̄ fuit. puduit dicere Thaidē mēſtrix mihi mat̄ fuit. qō tñ ſignificauit dicendo aliū de ciuē alibi hītaſſe. Nā tō mēſtrices pegrine dicte ſūt i comedijs vt i Andria Adeon eſt demēs ex pegrina. Pōt taceri b̄. id veriſile eſt. nec b̄ ad laudē, pficit ſ̄ ad dedec⁹ mēſtritis. Pōt taceri b̄. ſ. pegrinā naſci meretricē. ⁊ iō pōt vex videri. Puellā dono q̄dax. Etas ⁊ ſexus ſūt amous cā cur eā Thais puellā diligat. Puellā q̄dā mercator dono ōdit. ppter b̄ oñdit mēſtricē fuiſſe matrē. ⁊ dono iō accipe puellā potuiſſe. Ex attica hinc arreptā. Quia athenis eſt p̄ſtituta ſcena arbitror. bñ arbitror ⁊ nihil certi. qñ. n. auſurus eēt p̄meno adornare Chereā ad vitiādū hāc virginē. ſi p̄ſciſſet ciuē eſſe. mīris nomē ⁊ p̄ris dicebat ipa. q̄ i cantis mēorie, p̄ria ſūt. Nā q̄d p̄ris etas iſta quā p̄rem matrēq; cognoſcet. Et ſigna certa. i. domū patriā regionē. Neq; p̄ etatē etiā poterat. b̄ iō addidit. ne eēt min⁹ elegās. q̄ neſciret Mercator hoc addebat ad matris. ſ. nomē ⁊ patris qō puella dicebat. Uñ emerat. id eſt a quib⁹. vt Uirgi. Ben⁹ vñ latinū. Quomō e Dauo audiui. ⁊ cauſam dicere vñ p̄rius petit aurū. E ſunio, ſuniū promontoriū eſt athenienſium ⁊ in eo rerū venaliū emptorium eſt.

Uirgi ⁊ Sunium

Mater vbi accepit. h̄ figura in narratōe basis dicit. cū oīa pedetentim dicunt insinuandi gr̄a vt nunc. Matri mercator dono dedit. Mat̄ vbi accepit ⁊ simul ꝯuenit mulieri loquēti huiuscemodi mora. Cepit studiose oīa docere. mire nā non docuit sed cepit docere. ⁊ vide q̄ satis muliebriter dixit. Mater vbi accepit. accepit simplr̄: an audiuit ingenuam vt capiēdi. ⁊. c. a. t. b, sed meli⁹ pri⁹, ita vt esset filia. g̃ velut soror h̄nda esset thaidis. ⁊ iō seq̄t

Mater vbi accepit. cepit studiose omnia
Docere: educare: ita vt si esset filia.
Sororem plerique esse meam credebant.
Ego cū illo quo cū vno tūc rez habebā hospite
Abij huc q̄ mihi reliquit hec que habeo omnia
Par. vtrūqz hoc falsū ē. effluet. T. q̄d istuc. p. rogas
Quia neqz tu vno eras ꝯtēta. neqz solus dedit
Nā h̄. quoqz bonā magnāqz ptē ad te attulit.
Tha. Ita est. sed sine me peruenire quo volo.
Interea miles qui me amare occeperat
In cariam est profectus. interea loci te
Cognoui. tu te scis post illā q̄ intimum
Habeā te: ⁊ mea consilia vt tibi credam omnia.
Ph. Nec hoc q̄dē tacebit parmeno. Par. oh dubiū
Ne id ē. T. hoc agite amabo; mr̄ mea illic mortua ē

Sororē plerique esse credebāt meā ⁊ oratorie cumulat dignitatē ⁊ amorē puelle. vt ei⁹ cōparatōe leniat̄ iniuria facta phedrie. Ego cū illo cū q̄ vno tūc rem habeaz hospite. totū dixit ⁊ q̄d hospite. ⁊ q̄d rē hēbat. ⁊ bn̄ tūc ⁊ nō nūc Nā nunc cuz duob⁹. Quo cū vno rē habebā. i. ꝯsuetudinē: amorē. Hospite. i attico. Abij huc. i. rhodo athenas. s. Qui mihi reliquit hec q̄ habeo oīa: hoc iō nō tātūdē obseq̄ exigat phedria adeo ꝯ parmēo. Utrūqz h̄ falsū est. effluet: ipe expōit h̄ vtrūqz q̄d dicat ꝯ ⁊ dicēdū ē: qr pn̄s amator g̃uat̄ hoc dicto. Neqz tu vno ꝯtēta eras q̄ppe q̄ admiseris militē. Neqz solus dedit. q̄ppe qr nō oīa tua illi⁹ fuere mortui. Nā hic q̄z: nō phedria. Sz hic dixit tangēs illū q̄si inuito illo exprobret. Bonā magnāqz ptē ad te attulit: h̄ dicunt vt abs te petere ⁊ poscere: an poti⁹ bonā specie. magnā q̄ntitate: ⁊ nūc discretiue dictū est. nā alias bona ꝓ magna ⁊ multa accipim⁹. Ita est. nō erat negandū meretrici q̄d dixit Parmeno satisfacere cupiēti ⁊ nō tacēti culpā in ꝯscia cē. Interea loci cognoui: oratorie priorē amatorez facit militē q̄ phedriā: nā posteri⁹ dicit hūc cognitū ꝑ absentiā militis. Ergo cū militi phedria riualis supduct⁹ sit. ꝯseq̄ns est vt miles q̄ri debuerit nō phedria: ⁊ ꝓpterea nihil erratū si ordine seruato miles añposit⁹ fuerit amatori postmodū cognito. ⁊ h̄ sine puella ⁊ nimirū cā multū ꝓ milite ꝯ phedriā valet: Sz vide meretricē qr rem dixit purentem. Quot ⁊ talia blādimēta subijcit dicēdo. Tute scis post illa q̄ intimū habeā te: ⁊c. Cognoui ꝓprie. ꝯgnoui. Tute scis post illa q̄ intimū figura nā h̄ ad narrationē nō ptinet. Et mea ꝯsilia tibi vt credā oīa ex pn̄ti actu sumpsit argumētū q̄d eum nunc tanq̄ ꝯsultorez adhibuerit ⁊ bn̄ credā s̄m illud potin est h̄ tacere. nec h̄ quidē. i. hoc q̄z falsum eū. dubiū ne. i. me nō taciturū. s. Hoc agite amabo ꝓ aduerbio corripiētis est positū. aut certe ꝓ adhortatione audiētie prebende. sic Plautus. Hoc agite sultis spectatores: ⁊ conuenit velut nutu audientiam significantis et gestu hoc ipsum adiuuari. Hoc agite: id est illud desinite. et hoc attendite

Plautus

Nup eius frater: vt adhuc amor flagrare videat addidit nup aliquantulum ad rem est auidior: vultu accōmodato ad rep̄hensionē ꝓnunciandū est. Ad rem auidior ꝓprie ad rē auidior pecuniā mō dicit. Is vbi hāc forma videt ex aliena ꝑsona vult oñdere p̄ter affectum q̄nti sibi estimāda sit: ⁊ quāto munere miles phederie meruerat anteponi: Et fidib⁹ scire vetusta Preciū sperans: deest magnū: vt stabulo frenosas. Producit ac vendit. nā ꝓprie produci res venales dicunt. Forte fortuna. i. bona fortūa. h̄ me⁹ amicus q̄ loc⁹ ē meritor: nō iam miles: ꝫ me⁹ amic⁹. Uide eñ q̄d sequatur. Emit in q̄t eā ⁊ dono mihi īprudēs har rer. Hic oñdit q̄ auidus h̄ facerz si rem penit⁹ nosset sil' etiam oñdit q̄nta secreta dicat phedrie: vtpote q̄ riualis nesciat Imprudēs har reruz ignarusq̄ oīm prudētia natural' est. gnaritas extrinsec⁹ venit. Imprudēs ꝑ se. Ignarus ꝑ alias: hoc est q̄d nec suspicat⁹ sit. neq̄ ex aliq̄ audierit. Postq̄ me sensit tecū q̄ rem h̄re: nō dictū. sed q̄si celatū. Sensit me tecū q̄ rem h̄re. Magno pōdere dixit tecū q̄: tanq̄ irascēdi iusta magis sic cā militi q̄ phedrie. Nā sensit et tecū: ⁊ q̄ hoc significat. Rē h̄re: sic dixit vt honesta res īpura dicat. ne det sedulo. Sedulo sine dolo: h̄ est īpense. Ait sp̄ ait dicim⁹ cū vel inuisa nobis vel audientib⁹: aut vana dicta narram⁹ alicuius. Si fidē habeat h̄ est si faciā aliq̄ vñ credat se tibi p̄poni. si fidē habeat. si credere cogat. i. si credat vñ fideiussor d̄r: hoc est auctor credēdi. Se iri p̄positū apud me: anastrophe in v̄bo p̄positū iri ncāria īplicatio in his q̄ dure dicta sunt. Sz ego q̄tū suspicor: alta ⁊ acuta inuētio. Scit meretrix h̄ solo amatores inimicos esse q̄d idē diligūt. Magnifice igit' vt riualis odiū declinet: vult ꝑsuadere. Phedrie nō se amari: ꝫ v̄ginē. Ad v̄ginē aīmū adiecit cur h̄ inferat' vt vl' ledēdi militis cā Phedria patiat' eum quem amet ⁊ nollet virginem. dono dare. Etiam ne amplius: Munde Terentius vt solet res huiusmodi per eclipsim suam. Nihil nam quesiui: nunc ergo optime purgauit Terentius q̄d mox liberalibus nuptijs fuerat obfutur. Si vitiatā virginē duceret. Cherea necessario ꝯ defendit: tāq̄ q̄ honesta nuptura ē. quāobrē cupio abducere. Etiā hoc v̄bo gratificat' phe.

Nuper: eius frater aliquātulū est ad rem auidior.
Is vbi hanc forma vidit honesta virginem.
Et fidibus scire. precium sperans
Illico producit ac vendit. forte fortuna
Affuit hic meus amicus: emit eam:
Dono mihi dedit imprudens harum rerum
Ignarusq̄ oīuz is veit. postq̄z sensit me tecū quoq̄z
Rē h̄re fingit cās ne det sedulo. ait si fidem habeat
Se iri p̄positū. tibi apd̄ me: ac nō id metuat: ne vbi
Accepim ab eo. sese relinquā: velle se illā mihi dare
Verum id vereri: sed quantum ego suspicor
Ad virginē animū adiecit. Phe. etiā ne amplius.
Tha. Nihil. nā quesiui nūc ego eā mi phedria
Multe cause sunt q̄zobrem cupio abducere.
Primum q̄ soror est dicta. preterea vt suis
Restituā ac reddā. sola suz. habeo hic neminem
Neq̄ amicū: neq̄z cognatū: quāobrē. phedria
Cupio aliquos parare amicos beneficio meo:

Prudentia Gnaritas.

nō.n.accipere:vt ab inimico remunerāte:ꝫ abducere:vt ab stulto ⁊ mexperto. Nūc ego iā mi Phedria:mlte sūt cause. Nō indiligēter ꝯsiderauerūt hāc meretricis orationē:q̄ illā instar ꝯtrouersie retulerūt.nā ⁊ principiū est. Me miserā vereor ne illud grauiꝰ phedria tulerit:⁊ narratio:Samia mihi mater fuit:⁊ partitio cū ꝯfirmatiōe:vt nūc ego eaꝫ mi Phedria mlte cause quāobrē cupio abducere:primū qđ soror est dicta ⁊ cetera. Rep̄hēsio quoq̄ ego ne id timeo:⁊ ego ne nō ex aīo id misero dico:⁊ ꝯclusio ꝑ ꝯquestionē:vt quā ioco rē a me īpetrare abs te neq̄o:bi duo saltē vt ꝯcedas. Solū vt suis restituā:ac reddā. Restituimus his quibus nos volumꝰ. Reddimus his qui nos volūt.ꝑ restituimꝰ volentes. Reddimꝰ volētibus. Sed in hac vtrūq̄ est. Sola suꝫ habeo hic neminē:sola ad familiariū referꝫ absentiā. Habeo hic neminē ad alienoꝝ amicitiā.pōt eni sola domi esse: habere tñ aliquā foris:⁊ habeo hic neminē.plus sonat q̄ neminē hic habeo:⁊ sola suꝫ ab his quos natura ꝯciliat ꝑ se. Habeo neminē:eoꝝ q̄ volūtate iungunꝫ. Neq̄ amicū:bene ꝫ apđ amatores:an qꝛ aliud est amator ⁊ amicus. Amator ad tēpus:Amicus qui ꝑpetuo amat. An qꝛ in patris ptāte est phedria:Quāobrē phedria ne in necessariis inopē videreꝫ in necessariis interponi nō licet audiētis nomē. Cupio aliquos ꝑare amicos bñficio meo. Hic oñdit specialiter cuiusmodi amicos q̄rat:ne phedriā ꝯtēnere videaꝫ.parare amicos beneficio meo:qui ꝑanꝫ ⁊ alieno:ꝫ minus diligūt. Id amabo adiuta me quo id fiat faciliꝰ:bis id posuit adiuta me. Mira coactio ꝑ patere excludi adiuta me dixit. Sine illuꝫ:blāde sine illū:tāq̄ in manu eius sit iniuriā nō pati:⁊ excludi militem. Nō enī dixit fer aut patere:ꝫ sine priores ꝑtes. Nosce aliquot dies:honeste circūloquiꝫ:⁊ oratorie ne dicat abi foras: atq̄ excludi te:patere. Nihil rñdens:iā silentiū accusat:qꝛ scit nihil rñsurū ꝯtrariū:⁊ satis blande nihil mihi dixit:tāq̄ cui debeas amoris vicē. Egon quicq̄:facete exprimiꝫ illū. Amantiū ire amoris reintegratio est. Tandē ꝑdoluit.vires:doluit.i.ꝑsensit dolorē:⁊ tandē quasi que impatiens fuit:tandē perdoluit.vir es:eleganter variauit personam secundā ⁊ tertiā Vir es.non puer:sed iam vir qui meretricem contēnis. Paruula hic est abrepta eduxit mater pro sua:vide cum odio inductam ⁊ deprauatam pronunciatione:ita vt et non vitiarentur de industria Abrepta pro sua soror est dicta. Nec nunc verba.i.false dicta huc redeunt vt excludar. Nisi illum plus amas q̄ me. Repudiatis causis quas illa attulerat ꝑ deriuationē cause hic aliud dixit esse cur repellaꝫ. Et istā nūc times q̄ aduecta est:adeo inq̄t amas militē:vt etiā īuidias si quā amauerit. Talē p̄ripiat tibi ironia stomachātis amatoris. Quid te ꝑ aliud sollicitat:q̄d est inq̄t si ꝫ nō est: Nō solus ille dona dat;sed exigua;aut minus libenter:et ideo mentionem benignitatis adiecit.

Id amabo adiuta me:quo fiat facilius: sine illum
Priores ꝑtes ꝑ hosce aliquot dies:apđ me habere:
Nihil mihi rñdes.Ph.pessima es: egon quicquaꝫ
Cum istis factis rñdeam: Par.her noster laudo:
Tandē ꝑdoluit:vir es.Ph.at ego nesciebā quorsuꝫ
Tu ires.ꝑuula hic est abrepta.eduxit maꝫ ꝑ sua.
Soror dicta est:cupio abducere:vt reddam suis.
Nēpe oīa hec vba nūc:huc redeūt:deniq̄ excludor
Ille recipiꝫ.qua gratia:nisi vt illū ames plusq̄ me
Et istā nūc times q̄ aduecta est: ne illū talē p̄ripiat
Tibi.Th.ego ne id timeo: Ph. quid te ergo aliud
Sollicitat:cedo:nū ille solus dona dat:

Restituimꝰ

Reddimꝰ

Nũ vbi meã benignitatẽ: ꝫ ille benign⁹ est. Nũ vbi: nunq̃d alicubi. Aut si nũc vbi legimus erit aduerbiũ tp̃is: vt sicubi q̃ in loco: q̃ in re. Nũ vbi meã benignitatẽ ĩtelligit se ⁊ dona obtulisse ⁊ id benigne sepe fecisse. nã plerũq; ingrata dona sũt in q̃b⁹ benignitas nõ apparet q̃ aut in quãtitate rer̃ est: aut infelicitate p̃stãtis Claudier: claudi: aut claudicare. Salusti⁹

Salustius

Neq; enĩ ĩgrãtia claudit res: ⁊ nihil socordia claudebat. Nõne mihi vbi dixti pl⁹ dixit vbi dixti cupe te: q̃ si diceret fecisti vt emerẽ. pl⁹ ẽ enĩ id p̃stitisse: qd̃ q̃ accepit non ausa fuerit postular̃. Cupere te: vult rẽ pui p̃cij ex illi⁹ cupiditate ⁊ suo labore ꝑpẽdi. Ex ethiopia nõ ethiopissam sed honesti⁹

Num vbi meã benignitatẽ sensisti in te claudier
Nõ ne vbi mihi dixti cupe te ex ethiopia ancillulã
Relictis reb⁹ oĩb⁹ quesiui. porro eunuchũ dixti
Velle te: qꝛ sole vtunt his regine: repperi
Heri minas viginti pro ambobus dedi
Tamẽ ꝯtẽptus abs te hoc habui in memoriã:
Ob hec facta abs te spernor. Th. q̃d istd̃ phedria:
Quãq̃ illã cupio abducere: atq; ac re arbitror

ex ethiopia. Relictis reb⁹ omĩb⁹ q̃siui. hec iam omĩa ĩ bñficijs ꝯsiderari solẽt. Quesiui. Vide quẽadmodũ exhibeat erũnas: sibi difficillimũ numerũ imposuisse meretricẽ. Ex ethiopia ancillulã inquit dixti te cupe. Qd̃ ego feci: mire celi ⁊ solis: ac pene orbis alteri⁹ quesiui nõ. n. in ꝓmptu erat: deinde nõ petisti: ꝫ dixisti: nec velle te ꝫ cupe: nõ nigrã: ꝫ ex ethiopia. nec dedi ꝫ relictis reb⁹ oĩb⁹ quesiui. Quid hic nõ exq̃situ: quid nõ ita exp̃ssum vt nihil addi

Eunuchi

possit. Porro eunuchũ: deide vel postea: vel mlto post. Eunuchũ velle. Eunuchos a persis institutos putãt ex captiuis babylonijs. etenĩ ellanicus antiquior extat id habuisse. Porro eunuchũ dixti velle. Vide quẽadmodũ vt maius faciat qd̃ p̃stitit: nõ semel ĩputat duo mãcipia: ꝫ p̃mo puellã: deinde eunuchũ: qꝛ sole vtunt his regine illã qꝛ ex ethiopia: hũc qꝛ sole his regine vtunt. Quid tale Thaidi riualis. dedit? Eunuchũ

Regine. i. diuites: sed nõ est. qꝛ sole vtunt his regine. Varie eunuchũ dixit. ⁊ intulit his. vt si quisq̃ est qui placere studeat bonis q̃ plurimis ⁊ minime mltos ledere. in his poeta nomẽ ꝓfitet suũ. Repperi plus est q̃ emi. Et vide q̃ ꝓprijs ⁊ amplissimis verbis vsus est. qꝛ ⁊ ancillã ex ethiopia ⁊ eunuchũ illã quesiui. ⁊ hũc repperi. ne vtrũ enim hoꝝ facile positũ erat. qꝛ sole vtunt his regine. Nota quũ eunuchũ singulari nũero p̃posuerit his subiũxisse. sed his nõ ad eunuchũ retulit. sed ad delitias aut q̃d tale. qꝛ sola vtuntur hmõi delitijs seruitijsq; regine ⁊ oratorie hic subdidit qd̃ in ancillula p̃termisit. qꝛ nlla ethiopissa honesta dici potuit. ⁊ reginas has modo diuites dici. vt in phormione. Regẽ me eẽ oportuit. Heri minas viginti ꝑ ambobus dedi. melius amboꝝ. Recentiora beneficia grauiora aduersuꝫ ingratos sunt. ergo a tempore inducitur exprobratio ꝑ ambob⁹ dedi meli⁹ amboꝝ preciũ q̃ si separatim diceret quantillo emeret ancillulam. deinde mox dicet. h̃ sũt tres mine. nã constat eunuchũ solũ emptũ esse minis viginti ⁊ ipse Parmeno confitet seni Tamen cõtemptu abs te. ⁊ hoc seruat in beneficijs. Nam maiora sunt cessantibus meritis

Virg.

eoꝝ quibus prestant. Ob hec facta abs te spernor. Sic Virgi. Nos munera tẽplis. Quippe tuis ferimus. famãq; fouemus inanẽ ⁊ vel quas tulit cũ interrogatione. aut cũ increpatione ꝓferri potest. Ob hec facta abs te spernor. hic duplex est ꝓnũciatio. vel ꝑ inuidiosaꝫ exprobrationẽ. vl ꝑ interrogationẽ ⁊ melius indicatiuo mõ q̃ interrogatiuo ꝓfert hic enĩ est mlto grauior illo. Quid istuc. h̃ aduerbiũ ꝯsentire ĩcipiẽt ẽ ⁊ ẽ eclyps. deest. n. rememoram⁹. aut q̃d tale q̃q̃ illã cupio abducere. abducere dixit. tãq̃ abstulto. nec ꝑ veꝝ meritũ ꝫ

Cicero.

ꝑ fraudẽ. Cicero. Per vi, atꝫ dolũ abducta ab rhodio tibicĩe. Atq; hac re arbitror ñ. d. qꝛ h̃

est ex te. Verũm scit meretrix ꝑtentõne quedã negari qua fingit se vinci: vt adolescẽtẽ molli at: ꝙ ipsa cedit. vt ꝛ illa remittat ptinaciã. poti? ꝙ te inimicũ habeã. hoc totũ loquit tanꝙ magis ipa amat Phedriã ꝙ ab illo amet. Te inimicũ habeã: huic ꝓriũ est. vt te amicũ habeã. faciã vt iusseris: nec volũtate nec vultu ꝓsentiẽtis hec meretrix agit. sed callide tẽptat oia. n ã q: ꝓsistẽdo non ꝓficit qõ expectat. docet Phedriã etiã ipm negligentius negare qõ

Jd fieri posse maxime: veruntamen potius ꝙ
Te inimicum habeam: faciam vt iusseris.
Phe. vtinã istuc verbum ex animo ac vere diceres
Potius ꝙ te inimicum habeam. si istuc crederem
Sincere dici. qd vis possem perpeti Par. labascit.
Victus vno verbo. ꝙcito. Tha. egon ex animo
Misera dico. ꝙ ioco rem voluisti a me tandẽ quin
Perfeceris. ego impetrare neqo hoc abs te. biduũ
Saltem vt cocedas solum Phe. siquidez biduum
Verum ne fiãt isti viginti dies. Tha. profecto non
Plus biduum: aũt Phe. aut dixti. nihil mor
Tha. nõ fiet hoc. nõ sine te exorẽ. Phe. scilicet

poscit: ꝛ adõ
b subtile ẽ vt
statz ipetra
uerit: puul-
gatũ est enim
qõ sũma vi
defẽderis cũ
exorãrek b
idẽ postmo-
dũ remittere
remittẽti. vti
nã istuc ꝟbũ
ꝛ istuc ꝟbuz
ptota sñia:
ꝟbũ ꝑ dico.
ꝺ ꝑpe in sñia
vl enũciatõe
q̃ vno egak ꝛ
astrigak ꝟbo
b ꝟbũ a vete
ribus diceba

labascit + va
dillat et pleri
simul

tur. Ex animo ac vere diceres. Certe est: quia qui ex animo dicat falletur. tamen potius ꝙ te inimicum habeam. tantum in animum Phedrie hoc descendit: vt ꝛ iam repetat: quod amica dixerit adulando Syncere dici quid vis possem perpeti. Sinceruz: purum sine suc co et simplex: vt mel sine cera bene ergo vt mel blandimentum meretricis dulce fatetur: Sed negat esse sincerum. Victus vno verbo: vt istuc verbum: et vno verbo vt diximus. sic accipe: et verbum dictum intelligas quod verbo amplectitur ꝛ complete sententie pronunciationem quod nominatur

Sinceruz

Labascit

Omnia inchoatiua trissillaba fere media producta enunciantur. Victus vno verbo. ꝙ cito: ait qui illum falsa lachrymula vinci crediderat posse plus factum est. vno victus est verbo: ꝛ cito. Egone iam ex animo misera dico. Quod sensit multum valuisse hoc Thais iudicat animo amici sui. Et ego vidi quanta significet. Conuenit hoc pronomen blanda multa exprobranti: vt Virgilꝰ. Me ne fugis. Quam ioco a me voluisti tandem: cõtra illud rem ferk quod ait Phedria. Nonne vbi dixti cupere te Sed hos vehementius ꝛ diserti? nõ quã rem inquit voluisti: sed qõ plus est rem. ꝛ non dixit serio: sed ioco a facilitate ꝓsentis. et voluisti non etiam dixisti mirandum obsequium ex voto animi pendens: non expectat impetrium: ne voluptati mora sit dum iubetur. Tum illud quod ait perfeceris. Nonne pondus hoc verbi ꝛ potentiam Phedrie circa amicam ꝛ illius obsequium vehemens ꝛ rerum difficultatẽ q̃ exorte sint monstrat: atqz oẽm obtenit querelã Phedrie. Ego impetrare nequeo cedas solũ. Argute additũ ꝛ saltẽ ꝛ solũ bene cõcedaꝫ vt volũtatis sit. Sic enim dixit supra Sine illum priores partes hosce aliquot dies ꝛ cetera. Verum ne fiant isti viginti dies: facere biduum deculpauit: ꝛ simul quia ex eadem ratione sunt viginti ex qua duo et ex qua viginti ducenti duo milia ꝛ sic deinceps. Profecto non plus biduum. Aut Aposiopesis secunda. Hoc mõ. Sine te exorem noue nunc non de te exorem: sed te exorẽ: ꝛ hoc absolute

Vir.

Faciundū est qd̄ vis. nō qd̄ oportet dicendo multū addidit obsequio suo. Bene facis in cō suetudinē venit bñ fecit ⁊ benefecisti: nō iudicantis est sed gr̄as agentis. Merito te amo bñ amoris mentōz ad auferēdā suspicionē ꝯceptꝰ Phedrie fecit. Rus ibo: ⁊ hoc amatoriū est odisse vrbē sine amica. nec dixit ibi ero sed ibi me macerabo. Hoc biduum ꝓnunciāduz est biduū ac si dixisset biennio. Ita facere certū est. ex his apparet v̄bis quā sibi amator h̄ egre impet.

Mos gerēdus ē Thaidi: cū ꝓnūciatōe ⁊ gestu vt oñdat q̄uis amator sit vt thaidi mos gerat. Huc fac illi adducant eunuchꝰ ⁊ ācilla ⁊ figurate illi s̄ ꝑualet genꝰ masculinū: adducantur ꝑ adducito eos. et bñ adiectuz est ne relatis ob retentōez mūeribꝰ nō

Faciunduz est qd̄ vis Tha. merito te amo:
Phe. bñ facis. rus ibo ibi hoc macerabo biduū me
Ita facere certum est. morigeranduz est thaidi tu
Parmeno huc fac illi deducant. Par. maxime
Phe. i hoc biduū thais vale. Tha. mi Phedria ⁊ tu
Nunquid vis aliud: Ph. ego ne quid velim
Cū milite esto p̄sens absens vt sies: dies noctesq̄
Me ames: me desideres: me somnies
Me exspectes: de me cogites: me speres. me te
Oblectes. mecū tota sis: meꝰ fac sis ꝓstrēo animꝰ.
Quando ego sum tuus tuus. Tha. me miseram.
Forsitan hic paruā habeat mihi fidē: atq̄z ex aliarū
Ingenijs nunc me iudicet. ego pol que mihi,

ꝓcederet actꝰ fabule ⁊ simul q̄z absentia Phedrie opus est: dū ꝑ Chereā ludificatur meretrix. In hoc biduum Thais vale. Nunc vale absessum significat non salutationem. nam si mera salutatio est biduo solum amicam valere optat. sed prescribere conatur quanto tempore abfuturus sit. ⁊ simul ostendat inuitus abscedat. In hoc biduum Thais vale. accusatiuo vtens casu expressit amatoris impatientiam biduum dicens prescripsit de tempore. Vale maiorem vim habet ex dolore discedentis q̄ obsequio salutantis. Et tu nunquid vis aliud vale subaudiendum salutatorium ⁊ intelligendū post osculum dici nūq̄d vis aliud quasi recte factum. Cum milite isto isto bene additum quasi odioso: vt alibi. Jam vero mitto Demea tuam istam iracundiam: ⁊ Vir. Aut quid petis istis. Hec enim pronomina spernentis sunt: odiumq̄z monstrantis. Presens absens vt sies. Me desideres: presens absens quia plus est ab amore desiderium. Me expectes me somnies. Expansphora p̄ma cum amare ⁊ desiderare sit volūtatis atq̄z animi ⁊ obsequij. Somniare satis amatorie dictū est. Me speres cū me expectes iā dixerit. Quid sibi vult iterꝫ me speres. int̄ spem ⁊ spectatōz h̄ interest: q̄z spectatio certoꝝ est. spes vero incertoꝝ. Et expectatio ꝓpinq̄rum rerum. Spes longinquarum: ⁊ expectatio destinat tempus. Spes non destinat. an me speres idem facere. id est de te cogitare vt sit: speres credas vt statim in subditis inuenies. Nam eius fratrem spero iam propemodum reperisse. Me te oblectes: septimus casus. Me mecū tota sis toto animo. Nam illam nunc animā dixit esse non corpus. similiter q̄ ipse ab eius corpore patitur id vult militi eius mente contingere tanq̄ penitus excluso ab amica. Qñ ego sum tuus animus. s. me miseram forsan hic mihi paruam habet fidem. Recte thais nunc partem argumenti: exequitur tacitam apud Phedriam ꝓpter p̄sentiā suā quē poeta vult ita nescire vt audiat ad vitandā virginē subornare Chereā. ⁊ cetera atq̄z ex aliarum ingenijs nunc me iudicet. Hic Terentiꝰ ostendit virtutis sui hoc esse vt preuulgatas personas noue inducat ⁊ tamē a ꝯsuetudine nō recedat: vtpote meretricē bonā cū fac

Vir.

Spes

Spectatō

capiat tñ ⁊ delectet animũ spectatoris. Nec me finxisse quicq̃ falsi: aut dixisse debuit dicere aut abundat falsi: aut q̃ ⁊ vanũ aliq̃d fingi potuit: vt supra. Si vanũ aut falsum: aut fictũ est. neq; meo cordi esse quicq̃ charioꝛẽ: melius quicq̃ q̃ si dixisset milit ẽ quicq̃ charioꝛẽ q̃si meretrix nõ chaꝛ altꝛ sed charioꝛẽ negat. Et q̃cquid feci huius cã feci: huius absolute vt per eclypsim desit res. In ecyra. Neq̃d sit huius in heauton. Nihil me istius factuꝛ patri: vt q̃d petis istis. Quicq̃d huius rei subaudiẽdũ est q̃ cum exclusi foꝛas.

Sũ pscia. hꝰ certe scio neq; me finxisse falsi q̃cq̃. neq; Deo cordi eẽ quicq̃ charioꝛẽ hoc phedꝛia. ⁊ q̃cq̃d feci huiꝰ cã ỹgis feci: nã me spo eiꝰ frẽs ppe modũ Jam reperisse adolescentẽ adeo nobilẽ. ⁊ is hodie Ventuꝛ se ad me cõstituit. domum. cõcedam Hinc intro. atq; expectabo dum veniat.

Spero ppe modũ: noue spero ꝓ credo vel pfido

Spero ppe modũ Jdeo ppemoduꝫ: q̃ hoiem notuit: ꝫ frẽm eẽ ỹgnis nundum pbauit Adeo nobilẽ: adeo enim ꝓ nimis posiũ est: aut ꝓ explenua pticula. Atq; expecto dũ veniat: futuruꝫ actuꝫ voluit omittere nõ q̃ aliq̃s gestꝰ sit expectãs.

Phedꝛia: Parmeno.

Hac ita vt iussi deducant isti. Par. faciã. Ph. at Biligẽt. par. fiat. ph. at mate. par. fiet. ph. satin Hoc mãdatũ ẽ tibi. Par. ab rogitare q̃si difficile sit Vtinã tã aliq̃d inuenire facile possis phedꝛia q̃ hoc Peribit. Ph. ego quoq; vnã pcrẽ. qõ mihi chariꝰ ẽ: Me istuc tã iniquo patiarẽ aio. Par. mimẽ q̃n effectũ Babõ. ſz nũq̃d aliõ ipas: Ph. munꝰ nr̃m oꝛnato. vb Quoad poteris. ⁊ illũ emulũ gũ oad poteris ab ea Pellito. Par. ahũ meminẽ tã etsi nullꝰ mõneas. ph. ego Rus ibo: atq; ibi manebo. Pa. cẽseo. Ph. ſz heus tu.

Sic Plautus

Hac ita vt iussi. Jam amatoꝛũ multiloquiũ ⁊ vaniloquiũ cõtinet ista actio. nã ⁊ repetit qõ iam dictũ est: ⁊ id facere magis ⁊ odiose nimis. Rogꝛitare quasi difficile sit deest vis vel pgꝛis. vt sit rogitare pgꝛis vt te ipsum respicis: vel hũc si aduersus b dic vt sit rogꝛitare te: aut rogitare hũc. ⁊ distinctõe interposita inferẽdũ vultuose q̃si difficile sit id qõ mãdat: ita vt ineptiã nimiã circa hec solliciti amoꝛis exꝑssit: ⁊ ostẽdit nihil esse facili us q̃ deducere ad meretricẽ munera. Cũ ꝑ sit difficillimũ poscẽti aliq̃d nõ dare. Rogꝛitare Phedꝛia. inuenire acq̃reret vt in heauton. Sic patri qũo obsequare: ⁊ vt seruies qõ laboꝛe Quoad poteris. Qõ mihi est charius: ꝓ qui mihi sum charioꝛ: ꝫ ego dixit absolute occurrẽs huic ꝓnomini qui. Qui effectũ dabo: qui ꝓnomẽ vt in heauton. Qui nolo mẽtiare. Sz nunq̃d aliud ipe Quoad poteris. ⁊ illũ emulũ gũ oad poteris ab ea Pellito. Par. ahũ meminẽ tã etsi nullꝰ mõneas. ph. ego Rus ibo: atq; ibi manebo. Pa. cẽseo. Ph. ſz heus tu. ras. Jn his seruus nihil vult nisi coactus facere ꝓpter maioꝛẽ dñm. sic ⁊ alibi. Jubes ne Quoad poteris. ⁊ illũ emulũ gũ oad poteris ab ea Pellito. Par. ahũ meminẽ tã etsi nullꝰ mõneas. ph. ego Rus ibo: atq; ibi manebo. Pa. cẽseo. Ph. ſz heus tu. mẽtiri fidere Liberea. Rogo atq; ipero. Quinus nostꝝ oꝛnato vbis: nõ dixit meũ q̃si ⁊ Par menonis sit. Et istũ deest molestũ ⁊ odiosum: nã b significat istũ. Ab capellito: ab eiꝰ aio ꝓ nõ: sic in ecyra. Nullꝰ dixeris. Plau. in Trinũmo. Nullꝰ credas. Ego. r. ibo: ⁊ b iã dictũ est sed oñdit q̃ oliz intercipiat Phedꝛia. Cẽsem me posse arbitraris vñ cẽsoꝛes q̃ mo ꝝ alioꝝ

Nullꝰ ꝓ nõ Censere

sunt summū arbitriū: ideo hunc putant nō censere: qꝛ ipse desiderat fieri. Posse offirmare et ꝑpeti: v̄ba sunt desperātis nō firmare: ꝫ obfirmare nō pati: ꝫ ꝑpeti. Te ne: te qđ ait hāc vim hꝫ: vt significet ꝑditū amatorē Phedriā esse. Nā aut iam reuertere: mō iam ꝑ statim.

Insomnia

Mox noctu te adigēt: ꝫ est ad vrbē agēt. Insomnia: vigilie legit ⁊ adiget: vt sit insomnia numeri singlaris: vt defatiger vsqꝫ: ordo ē vsqꝫ defatiger. Ingtus vt dormiā. i. etiā inuitus ⁊ coactus nā ingtis nō vl trosignificat qꝛ vltronea gta sunt. In gta q̄ ab inimicis fiūt ac rcusantibus

Ingratus

Nimis me īdulgeo: īdulgeo me sicve teres: qđ nos mihi dicim⁹. alibi. Te indulgebāt: tibi dabāt. Tādē ne ego illa careā si sit opus vel totū triduū: sic cepit tāq̄ ali q̄d foret dictur⁹ magnificū: nō autē est ausus: ꝫ v̄e amator magnū ꝫ putat: vel totū triduū. Magna ꝓfessio v̄tutis cū biduo sit op⁹ triduo posse durare: ⁊ totū triduū dicat vniuersum triduū vniuersum: q̄si triduū ī multo numero sit. Vide q̄d agas: sic d̄r magna aggrediētib⁹. Snia stat: ⁊ vultu ⁊ gestu magis spectabile qđ dixit stat snia: vel maxie eo qđ tāto sonitu hec de se ꝓmittat Phedria ꝯtinuo reditur⁹ vel poti⁹ nō accessurus ad villā. tantū aūt abierit q̄tū tpis opus ē ad vitiādā v̄ginē Quid ꝫ morbi ē: excusatio amoris qñ nō culpa: ꝫ morb⁹ ē. Adeon hoīes īmutarier ex amore vt nō cognoscas eūdē esse: more suo a plurali nūero ad singularē se ꝯuertit. Ex amore vt nō cognoscas eūdē eē. Nō solēt stulti īduci adolescētes: ⁊ iō ad amorē retulit stulticiā Phedrie. Minus ieptus magis seuerus: nisi em̄ ꝫ esset: q̄d eēt qđ illū mulier p̄ferret militi: aut q̄d relinq̄ret ꝓpriū ꝑsone militis: si ⁊ ꝫ stolid⁹ ē. Magis seuerus q̄sq̄ nec magis ꝯtinēs. Aniaduerte vt amet Terētius magis addere positiuo q̄ cōparatiuū facere. nā neqꝫ seuerior: neqꝫ ꝯtinētior tā voluit dicere: q̄ magis seuer: ⁊ magis ꝯtinētē. Hic ē parasitus Gnato. Hec apō Menādꝝ ī Eunucho nō sunt vt ipse ꝓfessus ē parasiti ꝑsonā ⁊ militis: ꝫ d̄ colace trāsiate sunt. Facie honesta economia q̄ oñdit amatur⁹ Cherea: siquidē hāc Parmeno ipse mirat. Facie honesta: sic Virg. Et letos oculis afflarat honores: ⁊ mox idē. Ita me dij amēt honest⁹. Ni ego hodie me ꝫ turpiter dabo: ni dabo ꝓ dedero. Virg. Quāuis sol⁹ auē celo deiecit ab alto. Cū meo decrepito eunucho: facete meo ad parasitū retulit cū pulchro munere venientē. ⁊ p̄paratio ē adducēdū Chereā potius q̄ deformē eunuchū. Decrepito ꝫ Eunucho decrepiti sunt dicti quoꝝ crepitu ⁊ plāgore familie fuerāt iam cōclamata funera. Hec superat ipsam Thaidē: ꝫ si accipias nō tanq̄ vituparuri Thaidē: ꝫ hip erbolicos est: ideo addidit ipsam q̄si nimie pulchritudinis: ⁊ bene ipsam ꝓpter quā dat.

Indulgeo me ⁊ mihi

Virgil.

Decrepiti.

P. Quid vis? Th. cēsez. posse me offirmare. ⁊ ꝑpeti
Ne redeā interea. Par. te ne? nō hercle arbitror.
Nā vt iā reuertere: aut mox noctu te adigēt horsuz
Insomnia. Ph. op⁹ faciā vt d̄fatiger vsqꝫ īgrat⁹ vt
Dormiā. P. vigilab lassus. h⁹ pl⁹ facies. ph. ah. nihil
Dicis parmeno. eijciūda hec ē mollicies aī. hercle
Nimis me īdulgeo. tādē nō ego illa careā si sit op⁹
Vel totū triduū. Par. hui vniuersum triduū: vide
Quid agas. Ph. Stat snia. Par. dij boni quid hoc
Morbi est: adeon hoīes īmutarier ex amore vt nō
Cognoscas eūdē esse. hoc nemo fuit min⁹ ineptus
Magis seuerus q̄sq̄: neqꝫ magis ꝯtinēs: sꝫ q̄s hic
Est q̄ huc ꝑgit: at at hic quidē est parasitus gnato
Militis. ducit secū vnā v̄ginē dono huic pape facie
Honesta. miꝝ ni ego turpit me hodie hic dabo: cū
Meo d̄crepito hoc eunucho. hec supat ipaz thaidē

Di ĩmortales homĩ homo quid prestat? In hac scena non staus: sed quasi ambulans psona inducit. Constitit tamẽ alicꝙtulũ mtuẽs spectatores dũ secũ loq̃tur. Ex primit autẽ parasitus ⁊ sub eius verbis corruptos mores in assentationẽ ostendit prorsus vt honeste quoꝙ psone in eius culpa inuẽte sint: vt alibi. Obsequiũ amicos: veritas odiũ parit. Dij ĩmortales: hoc iam mire ⁊ pro seculi ac tẽpor reprehensione satyrice Terentius qđ apud eus stultũ vocat simplicẽ parasitus: ⁊ se intelligentẽ malũ dij ĩmortales admirãt̃ exclamatio est: cum parasiti gesticulatiõe Dij ĩmortales. h. h. qđ. p. morata narratio a sñia ĩcipi solet que dicitur

Gnato: Parasit⁹: Parmeno: Seruus.

Di ĩmortales hõi hõ qđ pstat, stulto itelligẽs
Quid itereſt h⁹ adeo ex hac reveit ĩ mẽtẽ mihi
Cõuei hodie aduenies quẽdã mei loci hic atzordis
Hoiez haud ipurũ: itidẽ pna q̃ obligurierat bona.
Video sentũ squalidũ egrũ: pãnis ãnisq̃ obsitũ. qđ
Istud inq̃ ornati est: qm̃ miser qđ habui perdidi.
Hẽ quo redact⁹ suz: oẽs noti me atq̃ amici deserũt
Hic ego illũ cõtẽpsi pre me. qđ hõ inq̃ ignauissime
Itã parasti te: vt spes nulla reliqua in te siet tibi
Simul cõsilium cum re amisisti. viden me ex eodẽ.

Hoi hõ quid pstat: alij distingunt qđ pstat stulto intellligens alij stulto intellgens qđd interest. qz sic veteres loquebãtur. Quid interest hoc admirantis est ⁊ ideo sic ad pnũciandũ. Cõueni. h: aduenies: cõuenisse non vidisse tantũ sed etiã collocutũ fuisse significat. Hei loci atq̃ ordinis. loci ingenũ. ordis pauper illud natalij hoc fortune est Quẽdã hoiez haud ipurũ dixit pdigũ. sed qz hoc ipm pbat nõ auarũ nõ ĩprobũ: ⁊ sic laudam⁹ eos in quib⁹ nihil ẽ qđ magnope pferam⁹. Itidẽ patria q̃ obligurierat bona. hoc ioculari vultu dicit ⁊ elegãter ex psona pasiti nõ culpat. qz comederit bona. Obligurierat suauib⁹ escis cõsũpserat. Nã greci suaue appellẽt. Video sentũ. o q̃ bene video postq̃ dixit cõueni ⁊ tps mutauit et verbũ. Sentũ horridũ sentũ ad honorẽ retulit. squalidũ ad sordes. egrũ ad maciẽ. Pãnis anniscq̃ ad vestitũ ⁊ ad tristiciã. Sz pãnis ⁊ annis mirologie pasitor sũt. Pãnis anniscq̃ obsitũ vel pasitica vernalis additũ est tocãti. vel qz hõ dixit. ⁊ est miserie semũ debitũ. vñ huic magi tristicia grauitasq̃ displicuit aliena semp ab hoib⁹ pasiti. Anniscq̃ obsitũ bene addit annis. qz vt q̃scq̃ miser est ita senex videtur. Obsitũ vt sentũ dixit. Obsitũ metaphora ab agro Quid istõ inq̃ ornati ẽ? Scire nos cõuenit cũ recto casu pferi interrogatio non esse cõtumeliosuz. vt si dicas q̃s hic hõ ẽ? Si asit in obliq̃ cõtẽptũ ligificari. vt q̃d b̃ est hois: q̃d mulier? q̃d ornat? Quid istõ inq̃ ornati est ornat? est ad decẽc⁹ ⁊ ad turpitudinẽ vel simpl⁹ b̃ accipe vel ironice s ⁊ ornati vt secuati antiq̃t⁹ gtũs. Nõ habui p didi nõ dixit id q̃ erat comedi aut cõsumpsi. Hẽ quo redact⁹ suz vel hitũ suũ vel corp⁹ oñdens hoc dicit. Nec q̃q̃ hic nisi media cõsuetudie collocatũ est. Oẽs noti me atq̃ amici deseruerũt sentẽtiose atq̃ mordaciter ñ mores. Hic ego illũ cõtẽpsi hoc est illũ hõ hoi qđ prestat stulto itelligẽs. nã parasite obiurgant tanq̃ mllo sit q̃ miser sit. ⁊ alibi. Naz nemo at: ⁊ b̃ ppe b̃ũ ad exprmẽdã iuhũanitatẽ ⁊ ignauiã factũ ẽ. vt spes nulla reliq̃ i te seiet tibi bñ q̃si q̃rem a fortũa acceptr. Simul cũ re cõsilũ amisisti. Virgilij. Nec si miseruz fortuna

Obligurierat bona + cõsumpserat

Obligurak

Ornati genuus anniquus

Virgilij

Salusti⁹ Sinonem finxit. Uanũ etiam mendacẽq; improba finget. ⁊ Salusti⁹: Neq; fortuna eget quippe que ꝑbitatẽ: industriã aliasq; bonas artes neq; dare neq; eripere cuiq̃ põt: ergo hec interrogatio increpãtis est: nec desiderat rñsionẽ. Nam ꝯsiliũ ĩ bonis animi. Res in potestate fortune. Ex eodẽ loco ex eadẽ fortuna. Qui color: nitor: vestitus: hoc cõtra illud qd ait. Uideo sentũ. Color: ergo ad sentũ. Nitor: ad squalidũ. vestitus: ad pãnis: annisq; obsitũ. Habitudo corporis ad egrũ refertur. Omĩa ad qd habui ꝑdidi. Neq; q̃cq̃ habeo: hẽo ad mei loci atq; ordĩs hoĩem. Que habitudo: deest corporis. Plautus in epidico. Corpulẽtior hercle atq; habitior. Oĩa hẽo ad industriã retulit: neq; q̃cq̃ hẽo ad fortune culpã. ⁊ item denuo fortune crimẽ. Cuz nihil est ad suã laudẽ. Nihil deficit tamẽ. Oĩa habeo: nec quicq̃ hẽo. Alterũ hoꝝ neutrũ vt põt accidere. Utrũq; nulli. Nihil cũ est nihil desit: tamen figura vt apud Uirgiliũ. Seq̃turq; sequẽtẽ. ⁊ Licero cũ tacẽt dãnãt. At ego infelix neq; ridiculus ideo trãsit At ego infelix neq; ridiculus vehemẽter inuectus est in tꝑa ⁊ mores poete sub hac ꝑsona in qua hoĩez ita inducit penitere ꝓbitatis sue: vt se infelicẽ non honestũ dicat: ⁊ non volo sed nõ possuz. Quid tu his rebus credis fieri: dum q̃s ridet aut vapulat. Tota erras via ꝑ metaphorã. Apud seculũ prius. scz cũ essent tꝑa meliora. Hoc nouũ est aucupiũ: vide q̃d intersit cũ de illo q̃stus: hoc de aucupio: illud de sapiẽtib⁹: hoc de stulti. Inueni viã. adeo nouũ ẽ aucupiũ. Est gen⁹ hoĩz. qꝛ multi sunt hmõi non dixit hoĩes sunt: sed est gen⁹ hoĩm. Hisce ego non paro me vt rideãt qꝛ ille dixerat. Ego infelix neq; ridicul⁹ eẽ neq; plagas pati possuz. Sed his vltro arrideo quid est. His arrideo aut veluti pareo. i. exequor: venio aut veluti dictis delector atq; arrideo non sicut in parasitis fieri solet: vt his arrideat a regib⁹ q̃ poti⁹ ipsi dictis factisq; arrideãt alienis. hoc esse intelligendũ etiã res ipsa indicat ecõtrario. nã qd ait sup̃. His ego non paro me vt arrideant: hoc eꝯrio ostẽdit qd subijciat ex dictis. Sed his vltro arrideo vltro versa vice an prior an etiã insup: hoc est vltro. Admiror simul pl⁹ ĩtulit q̃ si laudo dixisset. Quicq̃d dicũt laudo nõ qd dicũt: sed quicq̃d dicũt. i. bene vel male: ne vel si interclusa fuisset assẽtatio nõ se ĩpediuit qd ꝯtrariũ laudauerit. Id rursuz si negãt laudo: id q̃ preclare Terẽtius qd a satyrico de alijs diceret: hic de se dicendũ inducit faceti⁹ multo q̃ si aliter fecisset. Sed mores tẽpoꝝ iam tũ viciatoꝝ semp ad assentationẽ qd fere in plerisq; fabulis mõstrat: vt etiã in Andria Obsequiũ amicos: veritas odiũ parit: ⁊ in adelphis. Quod te isti facilẽ ⁊ festiuũ putauit id nõ fieri ex vera cura: neq; adeo ex equo et iusto: sed ex indulgendo vel assentando ⁊ largiendo Mitio. Negat quis nego: bene sic dixit negat. ⁊ ait contraria sunt. vt Plautus in rudente. Uel tu ais: vel tu negas.

Plautus

Uirgili⁹

Licero

Plautus

Ortum loco: qui color nitor vestit⁹: q̃ habitudo est
Corporis: oĩa habeo: neq; quicq̃ habeo
Nihil cum est: nihil defit tamen: at ego infelix
Neq; ridiculus esse: neq; plagas pati possunt.
Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via.
Olim isti fuit generi quondã questus apud seculũ
Prius. hoc nouũ est aucupiũ. ego adeo hanc prim⁹
Inueni viam. est genus hoĩuz qui esse primos se
Oĩuz rerũ volũt nec sũt. hos ꝯsector. hisce ego nõ
Paro me vt rideãt. sz his vltro arrideo. ⁊ eoꝝ ĩgenia
Admiror. siml. q̃cq̃d dicũt laudo. id rursuz si negãt
Laudo: id quoq; negat q̃s: nego: ait aio. postremo

Js queſtus nūc eſt:quā ille apud ſeculū prīūs fuerat: ⁊ vide quēadmodū illiberalē vitam honeſtiore noīe nominauit aucupiū:poſt etiā queſtū nominauerit hic inducēs. Scitū hominē;mire Terētius lōge orationi interloquia quedā adhibet:vt faſtidiū pluritatis euitet: velut nūc Parmeno ꝓcul audiēs Gnatonē hec loquī. Interea loci due ptes orationis cū cōiuncte vnā fecerint mutāt accentū. Cōcurrūt leti mihi obuiā:⁊ multos:⁊ pperos vno ꝓ bo oñdit: et ex diuerſo ad ſe feſtinātes Cuppedinarij oēs Varro humanarū rer. Nunc numerus eq̄ tius cuppes inquit ⁊ Romani? Macellus ſingulari latrocinio multa loca habuerūt in feſta: his i exiliuz actis publicata ſūt bona ⁊ edes vbi habitāt dirute eq̄ ea pecunia ſcale deū pena-

Varro

Jmperaui egomet mihi ꝓia aſſentari. is q̄ſtus nūc
Eſt multo vbrim⁹. par. ſcitū hercle hoiem. b hoies
Prorſus ex ſtultis ſanos facit. Gn. dū hec loq̄mur
Interea loci ad macellū vbi aduenim⁹. ꝓcurrūt leti
Mihi obuiā cuppidinarij oēs:cetarij:lanij:coqui:
Fartores:piſcatores:aucupes:quibus ⁊ re ſalua ⁊
Perdita pfuerā ⁊ pſum ſepe ſalutāt:ad cenā vocāt:
Aduentū gratulanť meū. ille vbi miſer famelicus
Videt me eſſe i tāto honore:⁊ tā facile victū q̄rere
Jbi hō cepit me obſecrare vt ſibi liceret diſcere id
Be me. ſectari iuſſi:ſi potis eſt:tanq̄ philoſophorū
Habent diſcipline ex ipſis vocabula:paraſiti itidē
Ut gnatonici vocenť. Par. viden otiū:⁊ cibus quid

Macellus

tū edificate ſunt vbi habitāt locus vbi venirēt ea q̄ veſcēdi cauſa in vrbē erāt allata. Jtaq̄ ab altero macellū:ab altero fox Cuppedis appellatū eſt. Cuppedinarij oēs q̄ eſculēta et peculēta vendūt a rebus cuppedis ab alimēto cuppedinarij appellanť:⁊ ipſe ſubiecit qui accipiēdi ſunt cuppedinarij. Lanij q̄ lanāt pecora:vnde ⁊ laniſte dicti: q̄ laniandis pſunt gladiatoribus:ſic ⁊ macellū a mactādis pecoribus dictū. Piſcatores qui recētē piſcē pbēt Fartores:q̄ infīta ⁊ farcimina faciūt. Cetarij q̄ cete. i. magnos piſces vendūt:⁊ bolonas exercēt. Cetarij. Lanij. Coqui. fartores. Comicū. nā in palliata romanas res loquī. Quib⁹ et re ſalua:cū de meo ipendere. Et pdita,pfuerim:cū de alieno māticinor⁊ ipēdo. Sepe expletiue ſignificatōis eſt ad cenā vocāt:vtr ad emēdā cenā:an ad conuiuiū. Aduētū gtulanť: accuſatiuū caſum:p datiuo:p aduētui gtulanť:⁊ aduētus,ppie expectator neceſſario:ū q̄ dr. Jlle vbi miſer famelicus videt me. hic oñdit q̄ res cogerit ad diſcēdū ⁊ ſimul vidē ſcōz vulgi opinionē loq̄ paraſitū miſer⁊ famelicū hoiem honeſtis moribꝰ pditū. Jlle vbi miſer famelicus videt me:vide ⁊ ſententioſe demōſtrat malos ex bonis cōtagione fieri exēplis i prauū ꝓualētibus. Videt me:b,pdeſſe ⁊ diſcere optat q̄ negabat ſe poſſe. Jn tāto bonore q⁊ ꝓcurrūt ſalutāt. famelicus a fame ⁊ edēdo dictū eſt:q̄ſi famedicus. Tā facile victū q̄rere:q⁊ ad cenā vocāt. Jbi,p tūc. Homo:mire addidit hō. aut ad ditū ſupuacue hō. Ut donat hſe viro decus ⁊ tutamē i armis. Ut,ſibi diſcere liceat:q̄ſi diſciplinā:aut artē:tm̄ auctoritatis criminū felicitas ſumpſit. Diſcere id ō me magis ō illo:⁊ ō me veteres dicebāt:q̄ v⁊ nos dicimus a me aut ab illo ſectari iuſſi,ppie. Nā ⁊ ſecte pbor ab eo dicte ſunt. Ex ipſis pbis. ſ. ex ipſis vocabula:vt Pythagorica:Platonica. hoc igit nō eſt ꝓſequēs ad illud q̄ vult dicere:niſi forte diſciplinā,p diſcipul poſuerit. Viden otiū ⁊ cib⁹ q̄d faciat alien⁹? Rurſus Parmeno ⁊ facetias dic:⁊ diſtinguit lōgiloquiū paraſiti. Quid faciat:legit ⁊ q̄d facit:

Fartores

Cetarij

Bratulor cū actūo

famelicus

De me,p me

Ducimur

Deducimur

Salua res est

Isce

Uirgil.

vt sit figura p modos: p quid faciat. Hanc deducere pprie. Nam ducit quis ad suppliciū: deducit in leticiā. Et rogare ad cenā: vide parasitū magis optare ad cenā Thaidē vocari: q̄ munus capere Thaidis: ⁊ Thais legit. Salua res est: q̄ ⁊ ante hostiū ⁊ tristē: ideo salua res. Nec valet ad leticiā qd̄ Parmeno est: sed qd̄ riualis seruus. Salua res est pueribaliter Nebulonē vel furē: q̄ vel nebulas ob ijciat: vel mollē vt nebulā: vel manē ⁊ vanū: vt nebula est. Isce: p is: venuste Uirgil. His certe neq; amor causa ē vix ossib⁹ herēt: q̄ isce debebat dicere Isce hoc munere arbitrat Nō immerito Gnatonē deridet Parmeno: q̄ penitus nouit meretricis cōsiliū. Summū: eclypsis Summū suum impartit Gnato: hec tota locutio parasitice elegātie ⁊ simul ironie plena est. nā ⁊ plurimā dicit ei salutē quā nec exiguā quidē velit cōtinere. Sūmū dicit eū qui nec lenis amicus sit sibi vt alibi. Parmenonē voco nō ego te. Sūmū suā: q̄ venuste: qd̄ summū amicū nō resalutet Parmeno. Quid agit p blandimēto nō p interrogatiōe nūc ponit. Ut noster q̄d fit. Quid agit: stat: p quid agis: sto: ⁊ facete: nā stat cū ingredi nō licet. An nunq̄d aliud: cū iurgio h̄ de illo respōdit: ⁊ ideo repetit dictū Gnato. Quid dū: interrogat interrogantē: ne ipse respōdeat. Nihil equidē: dicēs nihil mutauit vultū Parmeno in leticiā: ideo illi facete Gnato agēti hoc ipsum ne sis dixit: vt pbaret tristē fuisse: nihil equidē: p nō: infra nihil dixit: vt se queret sese. Hoc tibi mancipiū. Tapinosis mancipiū dicit puellā aut virginē. Nō malū hercle: inimica laudatio. Uro hoīem: sibi hoc gestu ⁊ vultu parasitico dicit: ⁊ vro p eo qd̄ est dolore angor. Ut falsus animi est. similiter ⁊ Parmeno se cū gestu seruiliter ⁊ animi p aio Antiposis veterū: qui ingens es viriū: ⁊ diu es ⁊ opū abundat dicere. Ut falsus animi est ex hoc falsus animi est: qd̄ putat hmōi munere capi posse Thaidē. Quā h̄ munus gratum Thaidi: mire insultat Gnato. q̄to cm̄ munus gratū fuerit: tāto erit riualis exclusior. Deus oīm rerū vicissitudo est: vide locū in quo erumpere dolor Parmenonis potuit nisi cōmissa seruaret: vt celaret Thaidis ꝯsiliū. Sex ego te totos Parmeno hosce mēses quietū reddā q̄d est totos: an diebus ⁊ noctibus: vtpote amatoris seruū: an p hoc sine vlla cessatōe ⁊ intermissiōe hos mēses: hos qui nūc agunt. i. hoc tpe. Quietū reddā: facete quasi hoc ipse fecerit: ⁊ h̄ est qd̄ ait. Sūmū suū impertit Gnato pmenonē: tanq̄ amico ꝯsultat. Ne sursuz deorsū: cursites: qd̄ ē labor. Neue vsq; ad lucē vigiles: qd̄ ē exitij. Sic soleo amicos: h̄ ē en

Faciat alienus. Gn. sed ego cesso ad thaidē hanc
Deducere: ⁊ rogare ad cenā vt veniat: sz pmenonē
Ante hostiū thaidis tristem video: riualis seruū:
Salua res est: nimirū hi hoīes frigēt nebulonē hūc
Certū est eludere. Par. isce hoc munere arbitratur
Thaidē esse suā. Gna. plurima salute Parmenonē
Summū suū īpertit gnato. q̄d agit: Par. stat. Gn.
Uideo. nunq̄d nam hic qd̄ nolis vides. P. te. Gna.
Credo: at nunq̄d aliud. P. q̄d dū. gna. q̄d tristis es:
P. Nihil equidē. gna. ne sis. sz quid videt hoc tibi
Mācipiū. P. nō malū hercle. Gna. vro hoīez. Par.
Ut falsus animi ē. Gna. q̄ hoc mun⁹ gratū thaidi
Arbitrare esse P. hoc nūc dices. eiectos hīc nos rerū
Hec⁹ vicissitudo ē. gn. sex ego totos parmeno hosce
Mēses q̄etū r̄ddā: ne sursū deorsū cursites: ne ve vsz
Ad lucē vigiles. ecq̄d: beo te. P. mē pape. gn. sic soleo

nuchos. Detineo te: valde teneo. Fortasse tu pfecturus alio fueras: vult exprimere ꝯfessionē cur ad Thaidē venerit ꝫ intrare nō possit: Paululū da mihi ope. h̄ q̄si supplicātis vultu ad irrisionē dicit: Paululū da mihi ope ꝓpe sic dicit adiuua me. sic ī adelphis. Hec opa vt data sit. Age mō nūc he tibi patēt fores: ex eo q̄tuz licere oportuit ostēdit q̄ misere nihil illi liceat pmenoni. Quia istā ducis hoc q̄si ad Gnatonē: sed lente: ac sub lingua murmurat.

Aicos. P. laudo. G. detīeo te fortasse tu pfectur⁹ alio
Fueras. P. nusq̄. gn. tū tu igit paululū da mihi ope
Fac vt amittar ad illā. p. age mō nūc tibi patēt fores
Qr istā ducis. G. nū quēq̄ euocari hīc vis foras. P.
Sine biduū h⁹ p̄teat: q̄ mihi nūc vno digitulo fores
Apiet fortūat⁹ ne tu istas faxo calcib⁹ sepe īsultabis
Frustra. gna. ēt tu h̄ stas pmēo: eho nū nā h̄ relict⁹
Custos. ne q̄s forte internūcius clā a milite ad istā
Cursitet. par. Facete dictū: mira v̄o militi q̄ placeāt
Sed video herilē filiū mīorē huc aduenire: miror
Quid ex pyreo abierit. nā ibi custos publice est. nūc
Nō temere est: ⁊ pperās veit. nescio q̄d circūspectat

Cherea: Parmeno.

Occidi neq; v̄go ē vsq̄. neq; ego q̄ illā e ꝯspectu
Amisi meo vbi q̄rā: vbi īuestigē: quē pcōter. q̄

Num quēq̄ euocari hinc vis foras. qr ipe ītrare nō pōt Sine biduū hoc p̄tereat: ⁊ hoc lētius. nā si aliter pnūciaueris secreta pdūtur. Quid mihi. nō mihi dictuz est. Fortunat⁹ vt ipse videris tibi. Ne tu istas faxo: ne valde. Ne tu istas faxo calcib⁹ īsultabis frustra: Salustius. Multos tamē ab adolescentia bonos insultauit. Ne tu istas faxo calcibus. Mira eloquētia in qua vtraq; hypbole exp̄ssissima est. nā neq; vno digitulo min⁹ aliq̄d dici pōt. neq; calcib⁹: sepe ⁊ insultabis: aut āpli⁹ aut ingēti⁹ Nuz nā hic: nā abūdat vt q̄dnā. Relict⁹ custos: bene relict⁹ q̄si ab excluso Ne q̄s forte internūci⁹. ⁊ his verbis dat̄ ītelligi parasitū e domo meretricia egredi ꝓprie īternūcius. Ne q̄s forte internūcius clā a milite exeat: ⁊ hoc facete q̄si ipe sibi Thaidē totā vēdicauerit. qd̄ miles facit. Facete dictū ironice. qr infacete. Mira vero militi q̄ placeāt: mira p mir. Virgilius Nota tibi. ⁊ est ironia. Quid mirū inq̄t facete loq̄ eū: q̄ militi placeat. pōt tn̄ ⁊ plr̄ intelligi. Sz video herilē filiū: nō pōt terēti⁹ Trophimū ꝓpriū dicere: ⁊ iō herilē filiū dicit. Miror q̄d ex pyreo abierit hic causa ostēdit cur pōt ignoti⁹ esse vicinis. ⁊ p eunucho fingi. Miror pro nescio. Miror qd̄ ex pyreo abierit. vt ex pyreo descederet symbola amicoꝝ vt huc pueniret omisso negocio aspectu virginis fecit. Nā ibi custos publice: aduersus p̄donū īcursus illic excusabat iuuēt⁹ attica. Pyreū vt sūmū attica ē maritima ⁊ accessus littor⁹ ps clemētior. Publice ē: nūc ābigua distīctōe positū ē. Et pperās veit: mire loquturū ante formauit vt gest⁹ v̄ba p̄cedāt. Verba habitū ꝯsequātur. Nō temere ē. vt Virg. Haud temere ē visuz

Occidi. neq; v̄go ē vsq̄. In hac scena nou⁹ amor adhuc ephebi ⁊ ꝯsiliū demōstrāde virgīs demōstrat: tāta v̄tute poete comici vt h̄ ꝯmētū nō q̄stū eē: ꝫ occurrisse sita spōte videat. Occidi neq; v̄go ē vsq̄ nō habuit q̄d dicere dēat aliud pperās ⁊ circūspiciēs nisi occidi pduc mediā syllabā verbi hui⁹ ⁊ ꝯriū significat. Neq; ego q̄ illā e conspectu amisi meo amatorie dū illā nō īuenit ⁊ se pdidit. Ubi q̄rā. h̄ circūspectātis ē. Ubi īuestigē pl⁹ ītulit. Quē pcōter hoc pl⁹ iterꝫ. nā vbi nec vestigia reperiūt supest īterrogatio

Salustius

Virgilius

Pyreum

Virgilius

Qua insistã via:ꝛ nec que interrogetur apparet. Quã insistã viam:ꝛ qua via legitur. Ubi vbi est diu celari uon põt:ob mmia. ſ. forme gloriã. O faciẽ pulchrã: faciẽ mõ no partẽ coꝛ
Virgilꝰ poris dixit ſed totã ſpeciẽ que apparet ꝛ cernit. Virgilꝰ. Quidꝰ aſpera quondã. Uiſa maris faces. Doleo oĩs de hinc aĩo mulieres: mõ argumẽtatus eſt: vt oſtẽderet hũc grandẽ tam ephebũ etiã amoris expertẽ nõ fuiſſe. Sic alibi. Cũ me ipm tam elegãs formaꝛ ſpectatoꝛ ſiem i hanc cõmotꝰ ſuꝛ. Tedet q̃tidianaꝛ foꝛmarũ hoc eſt leuiũ ꝛ vſitataꝛ: eſt q̃ppe huic ꝓtrariũ Noua figuraoris pape. ecce autẽ alter: ſic dicimꝰ cũ ꝓpter alteruꝛ de altero venit in meã tẽ. Neſcio q̃d de amoꝛe loquit: vt tam duduꝛ Phedꝛia loq̃bat.

Jnſiſtã via icertꝰ ſũyna hec ſpeſ ẽ vbi vbi ẽ diu celari
Mõ põt o faciẽ pulchrã: ỏleo õs ỏhic ex gio mlieres
Tedet me quotidianaꝛ haꝛ foꝛãꝛ. P. ecce aũt alter
Neſcio quid de amoꝛe loquitur: o infoꝛtunatũ senẽ
Hic vero ẽ qui ſi occepit amare: ludũ iocũq̃ dices
Jllum fuiſſe alterũ ꝓze vt huiꝰ rabies que dabit.
Phe. Ut illũ dij deeq̃ oẽs seniũ perdãt q̃ me hodie
Remoꝛatꝰ ẽ: neq̃ ãdeo q̃ reſtiterit: tũ aũt q̃ illũ non
Floccifeceri. ſz eccũ pmeonẽ ſalue. P. q̃d tu es triſtis
Quid ne es alacris: vñ is: Phe. ego neſcio hercle
Neq̃ vñ eã ita pꝛoꝛſus sũ oblitꝰ mei neq̃ quoꝛſũ eã

O infoꝛtunatũ senẽ hoc dicto ꝑstruxit ad exitũ fabule Cataſtrophẽ. nã pturbatꝰ ad Thaidem ingredit hic senex p fallaciã Pythie ꝛ indiciũ Parmenonis: atq̃ ita firmabũtur nuptie virgis q̃ ducet Cherea. Hic vero eſt: senex an cherea: ſed senex potꝰ. Hic vero senex ſez q̃
Ꝓze eſt Cherec. Jllũ alterũ ꝓze vt huiꝰ rabies: ꝓze ex cõpatõe. ergo, ꝓpze ꝛ eſt ĩtegra locutio ꝛ oꝛdo eſt: ꝓze: vt illa ſuntq̃ huiꝰ rabies dabit: ꝛ bene dabit q̃ſi de reviolẽta. Ut dabit ille ruinã: Ꝓze vt huiꝰ rabies hic expte caracteris iſtiꝰ q̃dẽ eſt ꝓſone Cherec quẽ moꝛibꝰ cõuincit seruꝰ ardẽtioꝛẽ in amoꝛe fieri poſſe ſimul accepit. Ꝓze vt huiꝰ rabies q̃ dabit ꝛ hic oñdit iã pudẽ motũ in res venereas Chereã ꝛ magna poeta cura ẽ ne icredibile videat adoleſcẽtulũ q̃ ꝓo eunucho deduci potuerit tã expedite ỽginẽ viciaſſe: quo circa artifex ſũmꝰ qõ etati nõ põt nature attribui Cherec: vt callidioꝛ ingenio ꝛ añ ãnos amatoꝛ nõlibidinẽ i ſeſe: ſz
vt ꝑ vtinã quãdã rabiẽ deſignauerit in venereas appetit. Ut illũ ꝑ vtinã. Dij deeq̃ oĩs seniũ pdãt ꝓpter dixit seniũ q̃ senẽ: nec miꝛeris poſt seniũ q̃ additũ. tõ qꝛ declinatõez ad editũ retulit
Lucilius vt alibi. Jn eunuchũ ſuã ꝛ senex ad etatẽ refert. Senum ad cõuiuiũ: ſic Lucilꝰ ait. At q̃dẽ et seniũ atq̃ iſulſe ſophiſta. Remoꝛatꝰ ẽ a remoꝛa piſcicko q̃ ꝛ echeneis vocat. Remoꝛatꝰ ꝛ re
Remoꝛatꝰ moꝛatio dicit. Tũ aũt. q̃ illũ: tũ aũt ꝑ et. duas vult eſſ cãus cẽ: cur ſeiꝑz dij pdãt vnã qõ reſtiterit: alterã q̃ senẽ puerit? diu ĩmã ſerit a ꝓſequẽda virgie. ꝛ nota floccifeceri. floccifacẽ ꝛ cõtẽpnere ꝛ nõ ỏtẽpnere ſignificat vt nũc Qui illũ floccifeceri deeſt vl̃ vt ſit vel floccifeceri Quid tu triſtis, puerbiale ẽ i hoiez pturbatũ ꝛ icerti vl̃ꝰ. Quid ne es alacris? aut velox aut letus eſt. nã alacris l littera, ꝑ ỏ poſita nõ triſtis. i. alacris intelligit. Quid ne es? alacris ꝛ a
Virgil. lacer ꝛ alacris dicit. vt hẽs apõ Virgi. Ergo alacris cũctoſq̃ putãs excedere pugna. Quid ne es alacris? alacris ẽ mutatio q̃dã vultꝰ geſtiẽtis in ſpẽ aliquã. Uñ is: mõ ad q̃d venit ſignificat ſed eo de loco ad locũ veteres dicebãt: qõ mox in ſubiectis, pbabit. Quoꝛſuz eã bñ qꝛ, ꝓrie dixerat: vbi q̃rã vbi iueſtigẽ quẽ pcõter quã inſiſtã viã icertꝰ ſuz. Jta pꝛoꝛſus oblitus ſuz mei: huic cõtrariũ oũ memoꝛ ipſe mei ergo oblitꝰ ſuz mei inſanꝰ. Quoꝛſuz eã: hic
Pꝛoꝛſus vt dixim? manifeſtũ eſt ire ꝛ aduẽtũ ſignificare. Jta pꝛoꝛſus ſuz oblitꝰ mei: pꝛſus, i. recte vl̃

oīno: nam ꝓrsus est porro versum. i. añuersuz: hinc ⁊ ꝓsa oratio quā nō inflexit cātilena. Hē si cum. h. Parmeno si leniter cherea. Oñdes q̄ vir sies: non si q̄sisset q̄dē q̄ vir sies. an dēat ꝑstare q̄ virū se sit mōstraturus est: ⁊ vir mō nō ad sexū vel ad etatē dicit̄ sed ad laudē. Qui vir sies in veterib⁹ īuenit̄. Sepe pollicitū esse: pollicitū qd̄ ꝓmittētē vltro significat dixit. ⁊ sepe pollicitū an necesse sit ꝑstare eū q̄ ꝓmiserit. Cherea aliq̄d īueni: īduxti mimesin grāmatice more suo non cōtētus dicere qd̄ pollicit⁹ sit tantū sed quō etiā etiq̄bus verbis. Modo qd̄ ames: tātūmō q̄i hec mora sit promissis cōplēdis Utilitatē ego ī ea re faciā vt cognoscas an possit q̄ posse se affirāuit plus est ꝓbasse qd̄ ꝓmiserit q̄ ostendere q̄d possit. Cū in cellulā ad te sic dicit an⁹: que ⁊ acceperit beneficiū. Patris penū oēz ipm penū nō ex eo aliq̄d hyꝑbolicos ⁊ hoc pen⁹ ⁊ hic pen⁹ ⁊ hec pen⁹ veteres dixerūt ergo ⁊ oēz ⁊ oē legit̄. Cogerebā clanculū Age inepte. q̄ dubitas de ꝓmissis an q̄ exprobres te multa esse largitū. Hoc hercle factū est: inueni qd̄ amem: hoc qd̄ dicebas inq̄t de amore esse iam factū est: amo. Promissa appareāt: vtilitatē vt cognoscā tuā. Siue adeo digna res est si ꝑsona Parmenonis est siue abūdat: ⁊ ꝓ expletiua cōiūctione mō est in q̄busdā ītelligit̄ adeo: vt abūdet: vt nimis significet vel satis. Siue adeo digna res est: si Cherea dicit hic ordo. ⁊ sensus est: fac si vis nūc si adeo digna res est: vbi tu neruos ītēdas tuos: vt promissa appareāt: vt sis si vis vt addat̄ id qd̄ est: fac ꝓmissa apparēt. Ubi tu neruos intēdas tuos: vtrū obsene hoc vt seru⁹: an metaphoricos vt vbi laborare ac periclitari debeas sed melius legūt q̄ hoc totū ad ꝑsonā applicāt Cheree: ⁊ meli⁹ q̄ q̄ Parmenonē hoc putāt loqui. Siue adeo digna res est. Haud similis virgo est virginū nostraꝝ ciuiū scz. i. terre ac patrie nostre. vt Uirgili⁹ Non eadē arborib⁹ pēdet vindemia nostris. ⁊ Salusti⁹. Nostri feda suga. Quas matres studēt hoc verbo oñdit cultū industrie nō pulchritudinē naturalē. Demissis humeris esse: antiq̄ em̄ greci etiā virginib⁹ suis ꝑbebāt palestrā ad cōponēda corpora: vel demissis humeris esse: liq̄de ⁊ molliter deductus: neq̄ extātib⁹ ale in modū Uincto corꝑe. i. castigato ac tenui: ⁊ velut vincto deest. ergo velut graciles fiēt a singulari gracilis venit hec declinatio. Demissis humeris esse: vincto pectore nō accipiēdū est: q̄si hoc dicat: ad h̄ illas studēt matres demissis humeris eē: ⁊ victo pectore vt graciles sient: q̄ hec duo ꝓpter vnū illō fiāt. sed varie tria dixit ne diceret aut studēt illas demissis humeris: ⁊ vinctū pect⁹: vt graciles fiēt. Siq̄ est habitior inde ⁊ hītudo dicit̄. vt q̄ hītudo est corꝑis. nā habilior aptior ītelligit̄. Ut nāq̄ humeris de more habilē suspēderat arcū. ergo habitior legēdū est. Pugilē esse aiūt: laus in virginē. Deducūt cibū: mire vituꝑauit formā quā accurauit fames: ⁊ ꝓprie deducūt. Tam ⁊ si bona est natura bona. i. plena magna ⁊ pinguis Reddūt: exhibēt: ꝑficiūt. Curatura: cura mētis curatio medicine curata ē diligētie. Iūccas

Par. q̄ q̄so: Ch. amo. Pā. hē. ch. nūc ꝑmēo te ostēdes
Qui vir sies: scis tu te mihi sepe pollicitū eē cherea
Aliq̄d īueni qd̄ ames: vtilitatē in ea re ego faciā vt
Cognoscas meā: cū in cellulā ad te ꝑris penū oēz
Cogerebā clāculū. pa. age īepte. che. hoc hercle fcm̄
Est. fac nūc sis: nūc ꝓmissa appareāt ipsa. Par. siue
Adeo digna res est: vbi tu neruos intendas tuos
Che. haud similis virgo est virginū nostraꝝ: q̄s mr̄es
Studēt demissis hūeris eē victo pectore vt graciles
Siēt: siq̄ ē hītio paulo pugilē eē aiūt. deducūt cibū
Tā ⁊ si bona ē natura reddūt tali curatura iūccas

Prosa
Oratio
Hoc pen⁹
Hic penus
Hec pen⁹
Uirgili⁹
Salustius
habitudo
habitior
Curatura
Curatio

tenuas ⁊ pallidas. Itaq; ergo amantur: itaq; inquit nemo illas amat. ironia est amantur: vt eo magis hec amāda sit. q̄ nature būficio non factis cōptib⁹ aut industria facta' est pulchra. Itaq; ergo amāt: atq; ita' fit vt amēt nō nature merito. sed industria Quid tua istec Recte sic eñ ipe dicet videlz. At mihi ad nostrā hāc. Noua figura oris: laudis gen⁹ est: nouā q; dixerat tedet quotidianaq; haq; formaq. Quid tua istec deest q̄lis est dic. Pape interfecto mira subito accipiētis q̄. Color verus. q; nō de cura ē: aut de fuco ac de fuco: sed naturalis. Corpus solidum q; non viciatū Succi plenū. q; nemo dubitat cibū nam succus est humor in corpe quo abūdāt bene valētes. Virgil⁹. Et succi pecori et lac subducit agnis. succus p

Succus

Virgil⁹

Itaq; g' amant. P. q̄d tua istec. E. nostra figura oris
P. Pape. E. color ver⁹ corp⁹ solidū ⁊ succi plenū. P.
Anni quot. E. sexdeci. P. flos ipe hāc tu mihi vel vi
Vel clā vl̄ p̄cario fac tradas. mea mihi rfert dū potiar
Modo. P. q̄d. ꝑgo. cuia est. E. nescio hercle. P. vñ est.
Eh. Tātūdē. P. vbi habitat. E. ne id quidem
P. Ubi vidisti. E. in via. P. qua ratione amisti.
E. Id equidē aduenies. mecū stomachabar modo
Mecq; quēq; hoiez esse ego arbitror: cui magis
Bone felicitates omnes aduerse sient.
P. Quid hoc sceleris est. Eh. perij. P. q̄d factū est.
E. Rogas. patris cognatū atq; eq̄lē archimenidē

pric quasi sugus quē sibi ex alimētis mēbra sugūt vt se repleāt. Corp⁹ solidū: plenū ⁊ forte id est nō flaccidū. Succi plenū succus est itererio: pinguedo mēbro: Anni sexdeci: ex inde vide quēadmodū etatē ꝑgimus mature poeta ex occasione demōstrauerit. Hec tu mihi vel vi vel clā: vel p̄cario: hec tria sunt q̄bus nō rite res agit vel vi vel clā vel p̄cario sine p̄ci mētione. q; virgo nō meretrix: vel q; nulla ephebo spes est fallēdi senis. hāc tu mihi vel vi vel clā vl̄ p̄cario fac tradas: secūdū ius loc⁹ est. mea his trib⁹ mala fide aliq̄d possidet vi clam p̄cario: vi q; virgo: clā q; custodit. p̄cario q; p̄ciū nō hz Cherea. Mea mihi refert dū potiar: nō hoc plone attribuēdū ē ꝙ effectui. nō eñ q; Cherea est ꝙ q; amator de se cupit facere quēadmodū potiat. Quid ꝑgo cuia est: vtrū serua vl̄ filia. Ne id quidē pulchra varietas. nescio tantūdē ne id q̄dē. Qua rōne amisti: figura syncope p amisisti. Qua rōne amisisti nisi remānisset Cherea ⁊ cōsecut⁹ virginē fuisset aut vidisset quo deducta fuisset p̄iusq; Parmenonē cōueniret non ita p̄cederet fabula vt nūc p̄cedit. irruisset eñ in cognitionem meretricis importune Cherea ne pro eunucho adduceret vlterius. Id equidē aduenies deest ob: aut ꝑpter vt sit ob id: aut ꝑpter id Mecū stomachabar. bene mecū q; acriore dolorem: sustiet q̄ sibi ipsi trasci cogit. Mecū ergo p apō me vl̄ mihi. hoiez eē arbitror: deest q̄ me. Felicitates oīs aduerse sīēt: felicitas aduersa est cū ex ꝓsperitate q̄ ledat nascit. Cui magis bone felicitates bone magne noue. dixit autē magnas felicitates sibi aduersari eo q̄ ꝑginē tāte pulchritudis ex oculis amiserit. nā vidisse eā tāte felicitat⁹ iudicat sed amisisse aduerse ifelicitati. ⁊ q̄ bone dixit vel magne vel nimie itelligunt vl̄ epytheto est ꝓpriū ⁊ ꝑpetuū felicitatū. Bone felicitates ephasis est eo q̄ felicitates pl̄r posuit. Epytheta autē trib⁹ de causis noīb⁹ addūtur. discretōis, ꝓprietatis, ornatus discretionis. vt Phrigie mo

Epytheta

limur mōtib⁹. itē ꝓpetatis vt Terribili ipexū seta dētib⁹ atris. ornat⁹ vt alma ven⁹
Quid hoc sceleris est ꝑpter hoc q̄ patior māt. nūc eñ sceł dixit a sene ꝓmissuz. Archimenidē nosti. b. pūciā dū ērt apparz ex ipo noīe stati odiosū uescio quē occurrisse ac ꝓmolestū

Quid ni: correptio est ab se manifesta inquirētis est.n.sensus.quid ni: aut cur nō nouerim est.n.quid ni: aut quid nisi: cur nō: q: veteres ni ꝑ ne ponebāt: ⁊ ne ꝑ nō: aut stulta sis ꝑ ne: ⁊ ne vult ꝑ nō vult. Immo vero infeliciter: bene hoc interponit qđ incredibile est tardiorē amorē fuisse in incessu virginis. Nā incōmoda alia sunt dicēda: q̄ minora sunt.s.aut sīlia. Illū liquet mihi deierare: liquidū est ꝯstās ⁊ manifestū ⁊ certū est Liq̄t ꝑ liquidū ē. et claudit pro claudicat: vt apud Salustiū. Nihil secordia claudebat. ⁊ est verbū iuris: quo vtebantur iudices quū amplius ꝓnunciabāt obscuritate ꝯmoti cause q̄ negocij simplicitate. Deierare: valde iurare: vt demiror: ⁊ de amore te Syre: si de ꝓducta legeris: si de correpta deos iurare ītelligit. Sex vel septē ꝑsus nō vidisse ꝓxis: q: nō vidisse dixit: ꝓximis p̄teritis ītelligimus. Proxima.n.nobis aut p̄terita aut futura sunt. Nā p̄ntia ea sunt in q̄bus sumus nūc. Nisi nūc quū mīme vellē: q: semꝑ nolui: nūc mīme: vtpote adolescēs senē. Quā lōge quidē: bn̄ lōge dixit: q: nō lōge potuit dicere: aut subaudit erat vt sit q̄ lōge erat. Mīme q̄ opus fuit. sepe.n.volum⁹: tn̄ nō ē op⁹. Incuru⁹ tremul⁹: labijs demissis gemēs: vt oīa oñdat in ꝯriū sibi v̄sa esse: curuū attribuit seni. Labijs demissis gemēs. Labra sūt supiora. Labia īferiora Labre asinoꝝ ꝓprie dicunt. Gemēs aūt ob ꝯtinuatā tussim Sic Lucili⁹. Ante fores aūt ⁊ triclinij limina quidā Grādeu⁹ gemebat. Incuruus: valde curuus. Ac sic Virg. Turnus vt īfractos aduerso Marte latinos. īfractos em̄ valde fractos significat. Nā in p̄positio nūc auget: nūc minuit dictionē. Recte etiā deformitatē scribit senis: qui p̄ter etatē post pulchrā v̄ginē fedeor videbat: ⁊ q̄ īportune oīa posuerit vide ꝑ puella senex occurrit ꝑ v̄gine incuruus: tremulus: ꝑ pulchra: labijs demissis: gemēs. et quū amator sit inaniter adolescēti ipse iudiciū loquit dū festinandū sit: remorat. Labijs demissis: maiora labra: vn̄ labeones. Alij labia īferiora: ⁊ labra supiora. Heus heus Cherea tibi dico: Chereā dissimulātē p̄terite inq̄t nō adderet nisi videret inq̄t: alr̄ inq̄t ꝑnūciādū ē h̄ ē ꝯcitate. nā senis v̄ba alr̄ ꝓferēda sunt. Scin q̄d ego volebā: h̄ oñdit odiosa tarditas senis apđ festinātē Chereā: nā nō dic̄ q̄d se ꝑmittit dictuꝝ. Ut diligēter nūcies: diligēter nihil tā abūdāter: nihil tā moralr̄ dici potuit. Cras ē mihi iudiciū: huic more etiā illđ additū qđ cū dēat dicere qđ velit p̄ns. dic̄ qđ nō ē necessariū q̄re velit eē: vt memīerit: nō vt sit: ß vt eē memīerit: iō ꝓlixitas dū h̄ dat tp̄s v̄bis: q̄ nō potuit q̄uis imitaret exp̄mere. Rogo nunquid velit: h̄ ē significo me abire. nā abituri ne id duro facerēt nunq̄d vis dicebāt is quibus cōstitissent: quid est ergo nunquid velit? hoc est dico qđ abeūtes solet. Recte inquit. ꝑ eo qđ est nihil: ⁊ moraliter. Cum huc respicio in hanc partē. s. qua meretrix habitabat

Nostin: Par. quid ni: Ch. is dū hāc sequor fit mihi
Obuiā. P. incōmode hercle. E. īmo em̄uero īfelicit
Nā incōmoda alia sunt dicenda parmeno. illū liq̄t
Mihi deierare his mēsibus sex vel septē ꝓrsus nō
Vidisse ꝓxis: nisi nūc cū mīme vellē: mīmeq̄ opus
Fuit. eho nōne hoc sīle mōstri est: q̄d ais: P. maxie
Ch. Cōtinuo accurrit ad me q̄ longe quidem
Incuruus: tremulus: labijs demissis gemens
Heus heus dico tibi cherea inq̄t. restiti. scin q̄d ego
Te volebā: dic cras. mihi est iudiciū quid tum vt
Diligēter nūcies patri: aduocatus mihi esse mane
Vt meminerit. dū hec dicit: abijt hora rogo
Nunquid velit. recte inquit. abeo: quū huc respicio

Ni ꝑ ne et ꝑ nō
Plautus
Liquet
Salusti⁹.
Labra labia Labre
Lucilius
Virg.
Labeones

Commodū tantū est qđ vel ipso eodēq; tēpore cōmodū fuisset vna lex hoc significat si dicas eodē tēpore quo hoc agebat. Nā interea nūc cōiunctio accipiēda est: nō vt alias ꝓ aduerbio ponit: In hanc nostram plateā recta qꝛ vicina est illis Thais: ad quā deducit. Huc cū aduenio nulla erat. ⁊ n. ingressa iā fuerat. Comites secuti. s. v̄ginē: interrogatiue quidē hoc dictū est: nō vt nescire videat id qđ querit: sed ad hoc querere vt qđ sit cōfirmet. Verū parasit⁹: verꝛ mō incepta est: nō relatiua ꝑticula vt in Andria. Verum vidi Cantharam suffarcinatā. Iā cōclamatū est transactū ac firmū: vt ꝯclamata corpa nihil reliqui iā habent ad vite officia. Cōclamatū est manifestū significat: vt i cōclamat⁹ funeribus nulla dilatio est doloris ⁊ luctus. vñ Lucan⁹ ait. Corpora nōduꝫ cōclamata iacent aut cōclamatū satis deploratū satisq; vociferatū est: qꝛ dixerat. O infortunatū senem: ⁊ si hic amare ceperit tanq̄ dixit iā occisum patrē tandē scimus iāq; deflem⁹ Ipsa est id est formosa vel pulchra: qꝛ ⁊ ipse dixerat. Hec supat ipsam Thaidē. Alias res agis: recte qꝛ dixit ille: iā ꝯclamatū est. Alias res agis aut nō intēdis ad id qđ dico significat: vt nulla sit i eo attētio: aut nugatorias res agis h̄ est iocaris: nā hinc natū ē: agite amabo q̄si dicat vanas res agis. Scio q̄ abducta sit. pl⁹ dixit q̄ īterrogabat: credo tedio interrogātis nā ꝓperat vt dicturus ē ad deducēdū eunuchū ad Thaidē cū ancilla ex ethiopia. Scio q̄ abducta sit: scđa aposiopesis. Eho Parmeno scis: amatorie satis r̄petunt q̄ semel dicta suffecerāt. Huc deducta ad. m. ⁊ h̄ ꝯfundit semel: cū aceruatim dic: velut odio interrogātis sepi⁹ ⁊ festinatōe ad mādata Phedrie ꝑagēda. Phedrie riualis: cū ꝓnūciatōe addēdū: ꝙ magis doleat idē Phedrie riualis. Duras ꝑtes fratris p̄dicas. s. ꝯ emulū ⁊ diuitē: et largissimū. Et ꝑtes duras metaphoricos ab auctorib⁹ scenicis. Cōparet sic iā oñdit miles illustrior ꝑ riualis dona: q̄ ꝑ sua ⁊ est q̄litas cōpatiua. Cōparet: ꝓmat vt cōparādū putet. Tū magis id ducas: duras ꝑtes fratris esse. Quid nā queso hercle: curiositatē addidit ita. Queso ⁊ hercle: ⁊ vide quā molliter: ⁊ sine ītellectu spectatoris ad argum̄ti spectati ordinē poeta ꝑueniat vt de eunucho facta mētiōe ꝯsiliū nascit supponēdi Cheree Eunuchū. mire Te p̄mo simpl'r eunucho nomē posuit. huic q̄ detracturus. Inhonestū fedū: vt ꝯ facie honesta: vt apđ Virg. Et letos oculis afflarat honores. Hoīez: oꝑtune hoīez dixit: tāq̄ īcerti sexus. Senē mulierē, nō cōi gñe dixit senē q̄ppe q̄ alibi seꝑauerit dicēdo senex atq; auus:

Ad v̄ginē illa sese interea cōmodū huc aduerterat
In hāc nostrā plateā. Par. mirꝛ ni hāc dicit mō huic
Que data ē domo. Che. huc cū aduēio nulla erat.
Par. Comites secuti. s. sunt v̄ginē. Che. verꝛ ꝑasit⁹
Cū ancilla. Par. ipsa est. s. desine. iam cōclamatū est
Ch. alias res agis. Par. istuc ago quidē. Ch. nostin
Que sit dic mihi: aut audistin: Par. vidi ⁊ noui scio
Quo adducta sit. C. o ꝑmēo mi nostī. P. noui. C. ⁊
Scis vbi siet: P. huc deducta ad meretricē thaidē:
Et ei dono data est. C. q̄s is est tā potens cū tāto
Munere hoc: P. miles thraso phedrie riualis. C.
Duras ꝑtes fr̄is p̄dicas. Par. Immo enī si scias qđ
Donū huic dono ꝯ. Ch. quid nā q̄so hercle. Par.
Eunuchū. Ch. illū ne obsecro īhonestū hoīem quē
Mercat⁹ ē heri senē muliebrē. Par. istū ip̄m. Ch. hō

Cōclamar̄

Lucanus

Vir.

capias illius vestem. Tum deinde hoc ipm non aspnante dño pergit seruus ad cetera que audaciora sunt. Uestem q̄ libenter audiat repetitis dictoꝝ ꝑ interrogationē ostēdit Cheream. Audio. i. libenter hoc amitto ⁊ cōsentio: vt in phormione. Audio ⁊ fateor: ⁊ contra non audio. Intelligo audio ⁊ intelligo vim modo non vsitatā exprimit: sed ob consentientis in modicū affectū. Cibū vna capies bene seruus inter turbauit sup̄dictas amādi lineas et ordinē voluptatū: q̄pe q̄ amare non nouerit. cibū vna capies: adsis: tāgas ludas: prope dormias: ⁊ si satis erat superiorversus tamē itētiua sunt amatori etiā sigillatiz hec enūerata q̄ vna sn̄ia superiorversus ostēderat. qn̄ quidē illarū: pro ex illis: Quisq̄. qz q̄ q̄ dicere absurdū est. Illarū quiq̄: q̄s

Par. Tum illis fruare cōmodis: quibus tu illum
Dicebas mō. cibū vna capias. adsis. tāgas. ludas:
Prope dormias: quādoq̄dē illaꝝ neq̄ q̄sq̄ te nouit
Neq̄ sit qui scies. p̄terea forma ⁊ etas ip̄a est. facile
Ut ꝑ ennu. ꝓbes. che. dixti pulchre. nūq̄ vidi meli⁹
Cōsiliū dari. age eamus ītro. nūc iam oro orna me:
Abduc q̄tū potes. P. q̄d agis: iocabar equidē. C.
Garris. P. pij. q̄d ego egi mis: quo trudis. ꝑculeris
Jā tu me. tibi eq̄dē dico. māē. che. eam⁹. P. ꝑgī: che.
Certū est. P. vide Ne nimiū callidū hoc sit mō. che.
Non est ꝓfecto. sane. Par. At em̄ ī me istec cudetur
Faba. ah flagitiū facinus. Che. An id flagitiū est
Si in domum meretriciam deducar: et illis

Quisq̄ fe. generis

q̄ m̄ltis exēplis ꝓbat etiā femīo gn̄e veteres ꝓtulisse: ita vt in nūeris ⁊ generib⁹ hec ꝓnoīa ī finita sūt. Neq̄ sit q̄ scies: hoc ē qd̄ sup̄ callide poeta ꝑstruxit. Preterea forma atq̄ etas ip̄a est: deest in te. facile vt pro eunucho ꝓbes: formā scz ⁊ etatez. Formā qz pulcher es: etatez qz ephebus. Facile vt pro eunucho probes: nunc fingas atq̄ persuadeas vt in cōsuetudine dicimus homo sacrilegus ꝓ innocente se probauit. ⁊ Cicero. Hoc tu is probabis. itaq̄ deest te. qd̄ subaudiam⁹ vt sit pro eunucho te probes. Probes vt migrātes cernas. aut probes persuades ⁊ simul honeste. non dixit qd̄ erat rectum in eunuchuz probes: sed pro eunucho ne esset cōtumeliosum in Chereaz. Orna me nunc iam: hortatiue orna dixit non despolia aut exue me. Abduc: abducimur vnde volumus: ducimur quo nolumus. Quātum potes deest cito. Quid agis: callide seruus non vult se auctorem videri tanti facinoris. Quo tru. comici semper ea ostenderunt fieri ab altero verbis alterius ꝑsone que ostendisse ipse nō poterat: vt nunc manu agere per Chereaz. Parmenone ipso ducente cognoscim⁹. Quo tru. prebet se vi cogendum a dño seruū quē cōpulit dictis. Perculeris iam tu me ꝑuerteris. vnde prouerbiū. bene plaustruz ꝑculit: Tibi quidē dico mane: sigillatim ista ꝓnūcianda sunt: ex quibus intelligatur non cessare Chereaz quin adhuc impellat ⁊ trudat. Pergis ne: q̄si vero ioco dixerit: non serio. Ne nimiū callidum: periculosum: sed melius callidum legitur. Nimiū prouerbiale. qz nimiū ꝓpria vox est. Flagitiū facinus: flagitiū more militari dicitur: res flagitatōe hoc est increpatōe digna. Nam flagitatio ad strepitū dicit. vnde flāma ex flagella ⁊ flagitare. i. ꝑsonare intelligim⁹ dici: nā hec oīa sine sonitu crepituq̄ nō sunt. Ad id flagitiū est: an liceat aut deceat vt prius q̄ liceat. At em̄ istec in me cudetur faba. i. ī me hoc malū recidet: in me hec vindicabitur culpa vt laborat solū in quo cudit. i. batuit faba cū siliquis exuitur ⁊ intertunsa fustibus: vt in arcis more rusticoꝝ: vel qd̄ quidaz male coctam

Cicero

Abduci
Duci

Flagitiū
Flagitare
Flāma
Flagellū
Istec ī me cudet faba

fabā: ⁊ que nō mandauerit: sed dura ꝑmanserit supra caput coqui: velut ipsi fabe irati eius granū saxa cōminuūt: tū vniuersuꝫ malū ⁊ oīs dolor ad coquū ꝑuenit: simile ⁊ alibi a pulmento ꝓuerbiū est. Tute hoc intristi tibi: hoc est exedendū accingere. An id flagitiū est. Terētius laudat argumentū huius fabule: in quo exemplū ꝓmit qd̄ ꝓsit pentibus: obsit meretricibus ⁊ simul deliberatiōibus tractās id faciendū: vt ad domū meretriciam deducat.

Crucibus q̄ nos nr̄amq̄ adolescētiā hn̄t despicatā
Et q̄ nos oīb⁹ semꝑ cruciāt mōis: nūc referā gr̄am
Atq̄ eā itidē fallā: vt ab ill' fallimur: an potius hec
Pati. ah equū est fieri vt a me ludāt dolis. qd̄ qui
Resciuerīt nulli culpēt: ⁊ illud factū merito om̄es
Putēt. P. q̄d istuc: si certū est facere facias. veꝝ ne
Post cōferas culpā in me. C. nō faciā. P. iubes ne:
C. iubeo. īmo cogo atq̄ īpero. p. nunq̄ tuā fugiā
Auctoritatē. seq̄re me. Ch. dij vertant bene.

Thraso: Miles: Gnato: Parmeno.

Magnas vō agere gr̄as thais mihi. Gn. īgētes
Th. Am tu. leta ē. Gn. nō tā ipso q̄dē dono q̄
Quod abs te datū eē. id vō serio triūphat. P. huc
Prouiso vt vbi tꝑs siet. deducā: sꝫ eccū militē. Th. ē

Hoc tale est: vt nulla lex ꝓhibeat: vt defendat qd̄ licitū est. Ex illis crucibus q̄ nos nr̄amq̄ adolescentiā: hoc iam ad illud ꝑtinet: vt cōdatur decere. et primo a ꝑsona ei⁹ cui sit. Habēt despicatā ꝯtēptā atq̄ d̄spectā et est ita parēthesis metaplasmos: vel certe alterius v̄bi declinatio ab eo qd̄ est cōspicor ⁊ despicor. Salustius. Quū interea metellus monte digrediens cū exercitu cōspicatur: dubius quidnā in solita facies ostēderet. Nūc iam referā gr̄as: nō eas inquit lacessam sed quod iustū est vicē reddā: quasi ipse in alijs lesus sit: vt ab his fallimur nō dixit alij fallunt. An potius hec pati equū est fieri: illic vicissitudo extat in pati dolos. Ut a me ludat sylepsis: subaudit pati. Quod qui resciuerit: ex cōsequentibus argumentū. nam illud factū vituperatio sequit: hoc approbatio. Illud merito factū omnes putāt: bene nō iudicem: q̄ et hoc ipsum nō satis ꝓlatū est: vel meretricē fallere. Quid istuc: aduerbiū est egre cōcedētis. Facias ꝓ facito. Veꝝ: deest vide. Veꝝ ne post cōferas culpam in me. Sine ꝓhibentis est: nihil deest: si percontantis: vt sit ne forte: deest timeo. Veꝝ ne post cōferas culpā in me in hoc negocio nō auctor vult interesse: sed seruus. Rogo atq̄ īpero: euidēter ostēdit plus esse īperare q̄ iubere. Nunq̄ defugiā auctoritatē tuā ꝓ nō. Ut nunq̄ oēs hodie morimur multi. Nunq̄ defugiā auctoritatē tuā: nō inq̄t recusabo facere: dū tu m̄ auctor sis facti.

Despicat⁹

Salust⁹.

Magnas vero agere Thais gr̄as mihi. Hic sermo sic ꝓdit: vt post cenā īchoat⁹ esse videat. ꝯtinet aūt assentationē parasiticā ⁊ stulticiā gloriosi militis. Agere plus sonat infinitus modus finito. Ingētis vide q̄tū adijciat parasitus: ille magnas dixit: hic respodit ingētis. Ille leta est: hic triūphat. Id vero serio: id ob id: vt id amabo adiuua me. Serio: id ob id amabo alias. at nūc idem parelcon ꝓductiōis locus est q̄ abs te datum est: maioris est gratie tantū potuisse amore militis: vt meretrix minus letaretur ob lucrū. Triumphat: nunc militaribus dictis tangit militem parasitus. Huc ꝓuiso: vt vbi tēpus siet: tertia persona venit in scenam: sed separatim loquit ⁊ secū. Sed eccū militē: iniuriose militē: honorifice ꝓprio noīe dicit: vt ī subiectis. Audire vocē visa sum modo militis.

Est istuc datū: fato: decretoq; ꝯcessū: vt nō dabit regnis isto ꝓhibere latinis. Utg̃ta sint que facio oīa: grate nobis aut res aut ꝑsone. ꝫ nūc res dicit. Aduerti hercle animū: appro bat dictū: ⁊ ꝫ ait aio. Uel rex mihi. s. gr̃as agebat: q̃ intēpestiue miles ad regē trāsitū fecit: cū de meretrice agat. Que facio oīa eclypsis: vl' sylepsis: vel rex: vt in ecyra. Uel hic Pāphi lus iurabat quotiēs Bacchidi q̃ sctē. Uel rex mihi semp subaudit gr̃as: ab eo qd̄ sup̄ dixit

Magr̃s vero agere Thais gr̃as mihi. Partā gloriam. i. q̃ parit vt Uect⁹ eq̄ spumātis acer. Qui hz salem. Sal neutralr ꝯdimētū est: masculini sapiētia. Uerbis ī se sepe trāsfert. qui hz salē: mire adulat ꝫ attribuit militi qd̄ mīme hz vel v̄ba vel salē. Qd̄ in te est: qd̄ tu habes intelligis habes. qd̄ em̄ tenemus corpe habemus aīo: qdq; itē aīo habem⁹ intelligimus: habes ꝓ intelligis: sic d̄r accipe: ꝫ est hēs: hēs etiā. i. dicis: vt Sal. Tartesum hyspanie ciuitatē quā nūc tyrij mutato noīe gandirus hn̄t. Rex te g̃ in oculis. s. gestire. vide incōditā ꝓperationē laudari se cupiētis: adeo vt nō signat v̄ba īpleri. Qn̄ ꝑfecti mei. s. vez ⁊ credere oēm exercitū magis irridebis si ꝯsideres militē motū eē q̄ crederet oēm exercitū ⁊ ꝯsilia sub obtētu militis: ea stulticia scripsit breuiter comitē regiū acceptūq; īperatori. nā q̄ nūc credit exercitū: credit ⁊ ꝯsilia. Uirg. Nulla meis sine te q̄ret gloria reb⁹. Seu pacē: seu bella gr̃a: tibi maxīa rez. Uerborūq; fides: ꝯsilia. Auxesis: plus ē ꝯsilia q̃ tot⁹ exercit⁹. Miz: meli⁹ ꝑ ironiā ꝓnūciam⁹. miz. q̄si dicat: q̄s nō crederet tali viro: ꝫ pōt etiā simplr ꝓ admirātis gestu accipi Ubi satietas hoīm aut negocij ceperat. Rei. p. p̄nceps duas res patit: hoīes ⁊ negocia. i. ꝑsonas ⁊ res hoīz: aut negocij: eos q̄ gerūt: ⁊ ea q̄ gerunt. Satietas hoīz ac ne negocij odiū si qn̄ cepat: ꝓprie reddidit ⁊ decēter hoīz satietas negocij odiū nō. n. par erat rei. p. p̄ncipē odio laborare. Quiescere vbi volebat: bono v̄bo vsus ē: Nā cessat d̄sidiosus: req̄scit defessus. Quasi nostin: grece exp̄ssit stulti īfantiā militis: q̄ an̄ vult ītelligi qd̄ sentit q̃ ipse dicat et ꝓprie ꝫ morale ē stolidi: siue ruditer loq̄ntis. Quasi nostin aposiopesis: ꝓ habes ꝫ: ꝫ ē qz sup̄ ītelligit. Quasi vbi illā expueret miseriā: vbi ꝓ qn̄: ⁊ ī his ⁊ sup̄ expueret. Expuere ē cū fastidio aliq̄d reñcere ⁊ expellere: Nā expuere ē extra pus mittere. i. foras. Nā pus ē oīs humor corpi onerosus. Tū me ꝯuiuā solū adducebat sibi: ꝫ superat q̄s. s. eēt mgr̃ magnaz rez. i. ꝯsiliari⁹: voluptatib⁹ q̄ regijs p̄nceps eēt: ⁊ vide q̄ significato dicat me: ⁊ ꝯuiuā: ⁊ solū ⁊ adducebat: nā nō vocabat: ⁊ si q̄si nō ꝓpt me: ꝫ vt sibi bn̄ eēt. Tū me ꝯuiuā. i. quū satietas hoīm eēt: cū edisset negocia. Regē elegātē narras: q̄ eligere sciat: aut q̄d ipse sit eligēdus: Perpaucoz hoīm aut q̄ paucis vtit: aut q̄ d̄ paucis ē: aut q̄ paucis placz: ꝫ ē bonis ⁊ sapiētib⁹ q̄ fere pauci sunt. Immo nulloz arbitror: ꝫ auersus ne miles audiat. pōt tn̄ ⁊ al' ītelligi maxīe cū milite. Inuidere oēs mihi plus pōt ad signficādū infinitū tp̄s q̃ finitūr

Istuc datum ꝓfecto. vt grata sint que facio omnia:
Gn. Aduerti me hercle aīum. Thr. vl' rex sp̄ maxīas
Mihi gr̃as agebat q̄cq̄d effecerā alijs nō ī tidē
Gn. Labore alieno magnā ꝑtē gloriā v̄bis sepe ī se
Trāffert q̄ hz salē qd̄ ī te ē. Thr. hēs. Gn. rex te ergo
In oculis. Thr. s. Gn. gestire. Thr. vez credere oēm
Exercitū ⁊ ꝯsilia. gn. miz. Thr. tū sicubi eū satietas
Hominū aut negocij. si quando odiū ceperat
Req̄escere vbi volebat q̄si nostin. Gn. scio q̄si vbi
Illā expueret miseriā aīo. Thr. tenes: tū me ꝯuiuā
Solū adducebat sibi. Gn. hui. regē elegātē narras
Thr. Immo sic hō ē perpaucoz hoīm. Gn. immo
Nulloz arbitror si tecū viuit. Thr. inuidere oēs

Hoc sal.
Hic sal.
Salustius
Uir.
Cessare
Req̄escere.
Expuere
Pus

Ego vero floccipendere: q̄ morderēt clanculū: vel q̄ inuiderēt. Cōuiuā solū adducebāt. vt Solā nā p̄fidus ille: significat aūt sepiuscule factū. Illi inuidere misere. Miser eñ est cui aīe miseria inest. Ueꝝ vnus ꝓprie vnꝰ. nā vnꝰ ex multis d̄r. ⁊ mire facta nullꝰ ponderis repetitio ad inertiā loquētis exprimēdā. nā postq̄ dixit. Inuidere oēs mihi: repetit inuidere misere, cū ⁊ impense ⁊ misere idē significēt. ⁊ mox tñ sine vllo actu addidit. Uerū vnꝰ tñ impēse. aut plꝰ misere q̄ impēse Elephātis quē rex indicis p̄fecerat ⁊ h̄ stulte cū ad dignitatē sumit: et sic ꝓnūciat: vt magna eē p̄fectura videat h̄ ipsa: ⁊ h̄ a stolido milite sic profert tāq̄ magnū hoīez velit esse: q̄ sibi inuideret: et indicis maurorū q̄ ⁊ maiores sunt. Is vbi molestꝰ magis est: more suo magis addidit ne diceret molestior. Queso inq̄ Strato nomē accommodatū militie. Eo ne es ferox: causale est. ideo ne es significatur. Quia habes impiū in beluas: mire extulit imperiū in beluas. sic Uir. Illa se iactet in aula Aeolus e clauso ventoꝝ carcere regnet. Pulchre me hercle dictū: ī modica laudatiōe vertit etiā si q̄d facere dictū est. sufficeret eñ pulchre qd̄ est sapienter. qꝛ ⁊ iugularas hoīem: pulchre tangit militez iugularas dicendo nō occideras: quasi a gladio nō verbo vsus sit. Mutus ilico: tam hoc stultum est q̄ si diceret statim nihil. Recte autem diceret. Ex illo mutus fuit: tale est illud. Tacere festinat. Quid ni esset: hoc est vt posset esse iugularas. Hominem p̄ditum: deest o: vt sit o hoīem perditum: sed sic melius sonat. maioris eñ stuporis est hoc modo pronunciatum. Hoīem perditum miserumq̄: videq̄tū addiderit. qui non hoīem simpliciter sed perditum ⁊ miserum illum: nec malū sed sacrilegum dixerit. Quo pacto rhodium tetigerim: luserim. fatigauerim. nam tangere cum multa: tum etiam hoc significat. Nunq̄ sed narra obsecro. callide parasitus intelligit ad hoc se interrogatum vt audire postulet. plus milies audiui: hyperbole: aut sup̄futura vt equetur. aut subiacet superfuturum equatur miles subiacet. vt tantum non milies conuenit stultum eundem ⁊ immemorem esse. cui intelligentiaz non est. Fore habui scortum. Uide quemadmodum miles dum multa ad dictum suum peruenire fateatur interim q̄ contemptus sit atq̄ derisus abdomen in corpore feminarum patiens iniurie coitus scortum d̄r ⁊ d̄r scortum: quia tunc aperiuntur dura coria dicta scorta: a parte ergo meretrices sui scorta dicuntur. vel quod grece palpitare intelligit: quod ille faciunt saltando assidue: vel potius crissando: vt Lucretius ait. Ob illam causam vt concinniorem Uenerē exhibeāt viris aut sibi abigant conceptum. quod in vulua femine in ipso coitu non se mouentis incidit.

Miser

Mihi mordere clanculum. ego floccipenderē
Illi inuidere miſe. veꝝ vnꝰ tñ ipēse elephātis quez
Rex indicis p̄fecerat: is vbi molestꝰ ē magis. q̄so iq̄
Strato. eo nē es ferox. qꝛ habes ipiū in beluas:
Gn. Pulchre me hercle dictū: ⁊ sapienter. pape
Iugularas hoīem. quid ille: Thr. mutus ilico
Gn. Quidni eēt: Par. dij vr̄az fidē: hoīez p̄ditum
Miſūq̄ ⁊ illū sacrilegū. Th. q̄d illd̄. gn. quo pacto
Rhodiū tetigeri ī ꝯuiuio: nūq̄d tibi dixi: gna. nūq̄
Sed narra obsecro. plus milies iā audiui Thr. vna
In ꝯuiuio erat h̄ quē dico rhodiꝰ adolescentulus:
Forte habui scortum. cepit ad id ludere: et me
Irridere quid ais inq̄ homo impudens:

Uir.

Tangere
Carpere

Scortum

Lutrecius.

Pulpamē tum Horatius.

lepus tute es ⁊ pulpamentū q̄ris. lepus ꝓ infamia multa ponit: vel qđ magis a posteriori ꝑte hoc est armis. pulpamentū de se ꝑbeat cū in ꝯuiuio capit appositꝰ. vt Horatiꝰ ait. Fecūdi leporis sapiēs sectabit armos. Uel qđ venant illum: ⁊ ꝑsectant canes: quos ꝑ amatoribus allegorice intelligimꝰ: vt ipse Terentiꝰ ait. Ceruā videre fugere sectari canes. Uel qđ illum sic fugiāt oēs ꝯstituāt: vt hunc libido effeminata: vel qđ a phisicis dicat incerti sexꝰ: ac eē mō mas: mō femīa. lepus tute es ⁊ pulpamētuz q̄ris. Qđ i te hēs h̄ in altero q̄ris ⁊ est tropꝰ allegoria. ah ah eh ꝑasitꝰ hic intiectiōe risus addidit quo magis nūc ꝑmu h̄ audiisse credat. q̄d est h̄: iterrogatio gestuz. vultūq; ꝯtiet cuiusdā alacris ⁊ certi ꝙ laudandꝰ sit.

Lepꝰ tute es: ⁊ pulpamētū q̄ris. Gna. ah. eh. Thra.
Quid ē: Gn. facete: lepide: laute. nihil supra. tuum
Obsecro ne hoc dictū erat. vetꝰ credidi T. audieras
Gn. sepe ⁊ fert in primis. T. meū ē. dolet dictum
Imprudēti adolescētulo ⁊ libro. par. at te dij ꝑdāt
Gn. Quid ille q̄so: Th. ꝑditꝰ risu oēs q̄ aderant
Emoriri. deniq; metuebāt oēs iā me gna. nō iiuria
Th. sed heus tu purgē ego me de istac thaidi.
Qđ eā me amare. suspicata ē. Gna. nihil minꝰ. imo
Auge magis suspitionē. Th. cur: Gna. rogas:
Scin: si quando illa mentionē phedrie facit:
Aut si laudat te. vt male vrat Thra. sentio.

Facetus Lepidus Lautus Adagiōes

Facete: facetꝰ est. q̄ facit verbis qđ vult. Lepide lepidus q̄ politus est. vt .i. lamina. Laute. lautus q̄ mundus ⁊ splēdidus est. Tuū ne obsecro. h̄ dictū erat: ⁊ dicta ⁊ ꝓuerbia: ⁊ adagiones ꝙ rem agāt facetis hoībus ascribunt: ⁊ hoc laudis genꝰ est ad potiores referre qđ aliter ꝓbat dixisse Uerus credidi. q: oīa vetera magna sunt. Sepe ⁊ fert in primis: nō ex ipso. nā esset ꝯriū supiori. Meū est nō sensu tm̄mō. sed verbis q̄ ipsis agreste est. qđ nūc dicit meū est. Dolet dictum imprudenti adolescenti ⁊ libero: deest mihi. vt sit dolet mihi ⁊ dictū participium est id quod dixisti. addidit em̄ parasitus quo grauius sit dictū commiserationem eius. in quem dictum est: vtpote imprudentem adolescentē in librum. Scit. em̄ hoīes stultos malos videri velle. ⁊ inde parasitū in ijsdem versari. cū ait supra. Jugularas hic dolet dictum imprudenti: scilicet qui minime crederet tali se percuti posse cōuitio. aut cū tali viro sibi rem furatam: ⁊ sic laudat militē: vt miseratione iam dignus sit adolescens. eum necnon infestat: vt etiam misereri inimicorum vacet. Ut te dij perdant: noue inquit Parmeno non cum ipso. sed de ipso loquitur non audiente eo. ironicos Parmeno h̄ male facit. At te dij perdant inquit. Risu omnes qui aderant emoriri. disciplina est comicis stultas sententias. verbaq; vitiosa ascribere ridiculis impitisq; ꝑsōis. Ut Plautꝰ. Sibi dinumerem stipendium inquit ex persona militis. itaq; hic emoriri dixit. At vero atticꝰ adolescens in hec. At te emori cupio. Uide igitur poetam pro loco ac tempore scire quid dicat. Metuebant omnes iam me ne cui dicerem. Lepus tute es ⁊ pulpamentum queris. aut Eho ne es ferox: quia habes imperium in beluas. Non iniuria hoc sic pronūcia. quēadmodum illud supra. Quid inesset: Purgo ne me de istac Thaidi economia ad litem futuram inter militem et Thaidem. Qui me eam amare suspicata es. quia apparet illam militi quoq; ostendisse quod dixi phedrie. Immo auge magis suspicationem: hec erit causa reijciendi militis. Scin si quando. momentis est dicere. scin. vel scito. Scin quando illa intentionem. si quando ⁊ prima sillaba acui potest ⁊ media. tamen variat sententiam.

Risu Emorior Plautus

Scin

Id vt ne fiat: mō ne nō significat. Hec res sola est remedio si te suspicet amare Pāphilam. Ubi noīat Phedriā: ⁊ locū ⁊ tēpus significat. Tu Pāphilā ꝯtinuo: ꝫ magna economia ē: quas Terētiꝰ ꝑparat quēadmodū iurgiū inter Thaidē militēq; ⁊ Gnatonē ꝑ suas ꝑtes serpat fabula. ⁊ bñ ꝯtinuo: vt ītelligat meretrix nō tā Phāphilā amari: q̄ sibi vicē dari. Pamphilā cantatū ꝓuocemꝰ: elegāter: q: ille foris est: hec ītus. Illū ītro mittamꝰ: illā ꝓuocemꝰ: hec ē in vbis poete germana ꝓprietas. Tu huiꝰ ꝯ ꝫ ꝯ vicē significat. Qd eā mordeat. qd par. aut absolute qd q̄ris. Si q̄dez me non amaret tūc illud prodesset Gnato his versiculis ꝑsonaz militis ⁊ Gnatōis cōtinēs ꝑ economia īducit. qd verisile sit. facile militē ferre posse anteponi sibi Phedriaz q̄ se semp intellexerit ñ amari nā si ꝫ tollas aut excludendꝰ est Phedria. aut ex dolore. multis in hac fabula fit exitus tragicꝰ. ⁊ hoc miles vt sapiēs locutꝰ est. g̊ meminisse ꝯuenit ridiculas ꝑsonas nō oīno stultas. ⁊ excordes induci a poetis comicis. nā nlla delectatiōe est vbi oīno qd deducit nihil sapit. Stulticia aūt est in his q̄ttuor modis. aut nō venire in mētē qd optet. aut si venerit nō tenere. aut bonum ꝯsiliū āmittere. aut malū admittere. Uide g̊ vt hoc qd cōmode miles viderat non tenuerit. totūq; amiserit. ꝫ aūt idcirco interposuit poeta vt ostēderet q̄d veneni haberet assētatio. ꝑ quā nō mō errātes decipiunt. ac ꝑcipites eunt. verū etiā sapiētes interdum saniq; euertunt. Qñ illud qd tu das expectat. hec sentētia tollit militi. qd recte senserat. nec ꝑsuadetur tamē q̄ amet ab amica. Jādudū te amat. vel nimiū. vel valde. vel iampridē. Qd doleat hoc ad illud refert qd supra dixit. Par pari referto. qd eam mordeat. Metuet ne quando iratus tute alio ꝯfers. ⁊ hic locū ꝑ ꝑsona posuit. vt ne diceret ad aliā. At mihi istuc nō in mentē venerat. sic ꝓnūciandū est quasi militi mōstri sile videat sapiēs dictū. alij priꝰ venisse in mētē q̄ sibi. Ridiculū. vel hoīem. vel dictū significamꝰ. Ceterū hoc tu meliꝰ quanto inuenisses Thraso. scilicet si cogitasses.

Gna. Id ne fiat. hec res sola est remedio.
Ubi noīauerit phedriā: tu pamphilā continuo
Si qñ dicit phedriā intromittamus comessatum
Tu pamphilā cantatū prouocemꝰ dic. si laudabit
Hec illius formā: tu huiꝰ contra. deniq;
Par pari referto: quod eam mordeat
Thr. Siq̄dē me amaret: tūc istuc prodesset gnato.
Par. Quādo illud qd tu das expectat: Atq; amat
Jādudum te amat: iādudū illi facile sit quod
Doleat. metuat semper. quē ipsa tunc capit
Fructum ne quādo iratus tū alio cōferas.
Thr. Bñ dixti: at istuc mihi in mentē nō venerat
Gn. Ridiculū. nō enī cogitaras: ceterum
Idē hoc tu te meliꝰ quāto thraso inuenisses.

A Thais. Thraso: Parmeno: Gnato: Pythias
Audire vocē visa sum mō militis: atq; eccuz

Audire vocē mō visa sū militis. Hic īducit mltiplex ꝯcursꝰ dissimiliū ꝑsonaꝝ. tñ vtute ⁊ ꝯsilio poete discretaꝝ. vt ꝯfusio nlla sit facta ꝑmōis. sil etiā ꝑ se cuiq̄ accōmodata mira rep̄sentat oro. Audire vocē mō visa sū militis. oēs sensus visa dicūt ab eo qd est certissimū oculoꝝ. g̊ visa sū. Sēsi vt Uirg. Uiseq; canes vlulare ꝑ vmbrā Aduentāte dea. Uirg.

Salue mi Thraso. q̃si cũ noĩe militis apd̃ illũ Thraso nõ honestũ sit: est q̃dã actio cui⁹ nomẽ honestũ est: sic orator philosoph⁹: q̃dã cui⁹ nomẽ offensũ est: vt miles: lanari⁹. Meum suauiũ. Tria sũt osculãdi genera. Osculũ. s. basiũ: ⁊ suauiũ oscula officioꝝ sunt basia pudicoꝝ affectuũ: suauia libidinũ: vl̃ amoꝝ. Meũ suauiũ. cũ osculare t̃ dixit. Quid agit̃: ⁊ h̃ blãdimẽtũ gen⁹ est post osculũ: ꝫ duris est ⁊ aggrest⁹: infert. n. Ecq̃d nos amas? ecq̃d aliquãtulũ ne significat: ⁊ iõ illa pl̃imũ ĩtulit. Cicero ĩ Catilinã. Ecq̃d aĩtẽdis: ecq̃d aĩaduert⁹ horũ silẽtiũ De fidicina istac de ꝓpter: vt sit ꝓpter fidicinã. et vide nõ puellã: ꝫ fidicinaꝫ: q̃si ab amatore dictum: ⁊ eo amatore qui q̃si mẽor sit art⁹: q̃ d̃lectatur: ⁊ q̃ puella sit emula mer̃tricis: nã mer̃tricũ ẽ fidicinã eẽ. Quã venuste q̃d dedit p̃ncipium: bñ rep̃hẽdit ꝑmeno. nã ĩ bñficijs dꝫ obliuisci q̃ dedit: ⁊ memĩsse q̃ accepit: ⁊ ẽ grauis ironia: q̃ venuste. Pl̃imũ merito tuo: facete mer̃trix amorẽ suũ nõ ad auaritiã retulit: ꝫ ad officiũ. ⁊ cũ d̃ fidicĩa inq̃t te amẽ: tũ p̃cipue merito tuo. Alij sic r̃ndere ĩtelligũt: vt ip̃a de fidicĩa gr̃as agat. nã cũ ille dixerit: ecq̃d nos amas: illa r̃ndit pl̃imũ. Q̃d aũt d̃ fidicĩa dixit: illa hec subiecit merito tuo. i. q̃m mereris: dãdo eã ꝫ meli⁹ est vt p̃ter mun⁹ meritũ dixerit q̃ q̃ mlt̃is mun⁹ meritũ ĩtelligãt: vt ẽ illd̃ Virg. Quiq̃ sui mẽores alios facere merẽdo. i. gratos sibi reddere munerãdo. Eam⁹ g̃ ad cenã: decuit g̃ pasitũ d̃ cena etiã ĩportune admonere cũ q̃dã emphasi. velut magne rei. En alteꝝ: bñ alteꝝ: q̃ duo sũt. Hẽ alteꝝ: si h̃ rep̃hẽdat̃ miles alteꝝ dictũ: si pasit⁹ alteꝝ hoĩeꝫ. vult. n. Parmeno ⁊ pasito eẽ versutior: q̃ ⁊ dꝫ eẽ cũ peioris ꝯditiõis sit. Ex hoĩe hũc natũ dicas. Recte rep̃hẽdit Parmeno duos: q̃ꝝ vn⁹ bñficio Thaidẽ exp̃brat. alt̃ p bñficio cenã oñdit: tãq̃ ad eã currẽdũ sit. nã h̃ significat. Quid restas? q̃si sit cã ꝓperãdi. Ubi vis. nõ moror: eam⁹ ad cenã. vbi vis retulit ad q̃d restas? nõ moror. Quasi nẽ exeã: mire nẽ exeã: q̃si iã ꝓpe accersur⁹: q̃ppe q̃ iã dudũ ꝓcul steterit: vbi vi delicet. En alteꝝ: vbi alteꝝ nõ respectiue: ꝫ absolute posuit: ac si dixisset alid̃ dictũ: vl̃ alterũ stultũ. Iturã Thais copiã: vt expiat̃ Thaidis aĩm fingit nescire q̃ eat. Hẽ Parmeno: vide dep̃hẽsaꝫ mer̃tricẽ velle blãdimẽtis satisfacere Parmenoni. Bñ pol fecisti: q̃d bñ fec̃ Parmeno: en q̃si ꝑturbata hec loq̃t̃ etiã d̃ nihilo blãdiẽs: vtpote mer̃trix faceta: an q̃ illuserit cõuitia. Hodie: dulcit̃ additũ hodie: q̃si cũ exceptiõe q̃ se significat nõ ꝑpetuo obsecuturã militi: ⁊ vt q̃ ꝓmiserit biduũ tãtũ abfuturꝝ Phedriã. Quid hũc nõ vides? si dixit ad militẽ ledit p̃sentẽ: si ad amicũ ledit Parmenonẽ. Mire igit̃ ꝓnomẽ adĩueĩt. Video ⁊ me tedet: opportune Parmeno fatet̃ odiũ militis: vt retrudat ab eo amorẽ Thaidis. Ubi vis dona adsunt tibi: nil potuit exitiosi⁹ militi ꝯtingere q̃ vt ꝯtinuo riual̃ mitteret munus ⁊ posterior ⁊ corã ip̃o. Dona adsũt tibi a Phedria: cũ illa sub ꝓnoĩe celauerit nomẽ militis ex arte Parmeno ꝓnũciauit a Phedria. Quid stam⁹? q̃d stam⁹ ad morã refert̃. Cur nõ im⁹ hĩc? vbi seruus riual̃ ⁊ Parmeno. Quid stam⁹? his v̄bis miles ĩsulsus dolere se indicat. Pace q̃d fiat tua: pace aut gr̃a: aut volũtate: ⁊ d̃est cũ: ⁊ sic locut⁹ est quasi bellũ his v̄bis oĩbus indixerit

Osculũ
Basium
Suauium
Ecquid
Cicero
Fidicina
Virg.

Salue mi thraso. Thr. o thais mea meũ suauium
Quid agit̃. ecquid nos amas d̃ fidicina hac. P. q̃
Venuste. q̃d principiũ dedit adueniẽs: Th. pl̃imũ
Merito tuo. Th. Eam⁹ ergo ad cenã. Gn. q̃d stas?
Par. hem alterum. Ex hoĩe hunc natum dicas. T.
Ubi vis nõ moror. P. adibo. atq̃ assimilabo quasi
Nunc exeã. iturã thais quopiã es. Tha. Hẽ ꝑmeno
Bene pol fecisti hodie. itura. Par. Quo? T. quid?
Hũc nõ vides. P. video: ⁊ me tedet: vbi vis dona
Adsunt tibi a phedria. Th. quid stamus? cur

Pace quod fiat tua dare huic que volumus ꝯuenire ⁊ colloq̄ ꝓprie q̄r pax. datio .deditio ꝯuentio. colloquiū militie verba sunt: ⁊ inuidiose sic ait. q̄si ꝑ eū nō accipe liceat dona thaidē: sic ⁊ ꝓnunciandū vt subaudiat̄ vel vt sic vel dare vel ꝯuenire vel colloqui vt inter hostes solet. Sal. Que pacta in conuentione non prestitisset. ⁊ alibi cuius aduersa voluptate colloq̄o militib⁹ ꝑmisso corruptio facta paucoꝝ: ⁊ exercitus. Sylle datus est. Cōuenire et colloq̄ sic ꝓnunciādū ē: vt q̄si dicat liceat ꝓ te miles qd̄ etiā īter hostes ⁊ ī bello lz dare huic q̄ volumus: h̄ singula cū inuidia ꝓnūciāda sūt. Perpulchra credo. Ironia de fiducia pulchre v̄ginis. nr̄is sil̄ia ⁊ his sil̄ia. et hoꝝ similia dicim⁹ res indicabit: sic eunuchi nomē posse ꝯtemni. ⁊ ideo videri vult poti⁹ q̄ spni munera sua. i. Chereā. Jube istos foras exire. q̄s iussi oci⁹ cum fiducia ⁊ alio vultu ꝓnūnciat ⁊ festinat ne occupet miles prius abire q̄ videat. ⁊ est ordo ocius exire. Procede tu huc. bn̄ ꝓcede dixit nō accede: vt veni. vt appareat dignitas in incessu. ⁊ callide ab inferiori incipiet munere: h̄ est a puella ad Chereā ventur⁹: simul vt a vero mancipio incipiēs ad falsum sine suspitione trāsiret. Ex ethiopia est vsq̄ hec. qd̄ Thais cupiebat. nam supra cupere ex ethiopia vsq̄ additū ⁊ longinquitas monstraret̄. ⁊ h̄ est qd̄ facit supra. Munus nostꝝ ornato verbis qd̄ poteris. Hic sunt tres mine callide: mun⁹ ad precium reuocauit vt ad auaritiam conuerteret meretricem. ne officio donātis gratia leniret̄. ⁊ iō non dixit tria dona sed tres mine: quasi iam vendēda sint. Ex ethiopia est vsq̄ hic oñdit quid sit ex ethiopia addēdo vsq̄: vt ex longinquitate dignitas muneris ponderet̄. ⁊ quid erit iā criminis ī colore quando ipse dicere gloriatur: vnde sit ⁊ mire ab inferiore cepit: vt auxesim doni faceret ī Cherea ⁊ turpi p̄cedēti lenociniū: cōparet securo pulchro vsq̄ mō aduerbium. vsq̄ de loco est. vt Siculo prospexit ab vsq̄ pachinno. Uix. vix aut difficile significat: aut non vt sit nec h̄. Lucili⁹. Carcer vix carcere dignus. Ubi tu es: clare tanq̄ querat vt nomē indicet quo audito magis dissimulet Chereā. Ubi tu es accede: vultu eo dicit̄ quo debuerat dicere: vt dico emulorū lesus ⁊ cōfidentia destitut⁹ velut in eo se dumtaxat conspectu Cheree cōfidens. Hez eunuchū tibi. mire postq̄ dixit eunuchū tibi intulit: q̄r sole vtunt̄ his regine. q. d. eunuchū dixti te velle eunuchū tibi. repperi. Quā liberali facie: nō narratiue laudat sed ꝑ interrogationē. que maior fiducia est. Quaz etate integra. i. qua florent puberes. vt Virgilius. Atq̄ intiger eui Ascanius. Ita me dij amēt honestus est. iurauit iō vt nō amore Phedrie sed veritate cogi ad laudandū videatur coraz milite. Honest⁹ est. pulcher. Uir. Et letos oculis afflarat honores. Nunquid habes quod cōtemnas: habes ꝓ inuenisti. pl⁹ est contēnas. q̄ vitupes. ⁊ deest in hoc. vt sit nunq̄d habes qd̄ in hoc ꝯtēnas: Tacet satis laudat. Taciturnitas ꝯfessionis genus est p̄sertim ꝯ aduersarij interrogationē. iō tacere h̄ vl̄ q̄si laudis argumētū ē. q̄r sup̄ tacere vitupauit. iō ⁊ i ꝯe sic ait. Quid tu ais gnato: nūq̄d habes qd̄ cōtemnas: tacet satis laudat. Et q̄d tu Thraso: q̄r supra contempserat puellam.

Salustius

Huic simil̄
Hunc simil̄

Uix
Lucilius

Uir.

Mō im⁹ hic: P. q̄so hercle vt liceat pace qd̄ fiat tua
Dare huic q̄ volum⁹ ꝯuēire ⁊ colloq̄. T. ꝑpulchra
Dona credo haud nr̄is sil̄ia. Par. res īdicabit. heus
Jubete istos foras exire quos iussi oci⁹: tu procede
Huc ex ethiopia ē vsq̄z hec. Thr. h̄ sūt tres mīe gn.
Uix par. vbi tu es dore: accede huc: en eunuchū
Tibi q̄liberali facie q̄z etate integra.
Tha. Ita dij me ament honest⁹ est. Par. quid tu
Ais gnato: nunquid habes quod contemnas:
Quid tu aūt thraso: tacent. satis laudant. fac

Fac periculū in lr̄is. fac ī palestra. ī musicis. si totū singulariter diceret eēt omeoteleutō lr̄a palestra musica. Que libros scire equū est. quondā liberi pueri his artibus erudiebant: ⁊ ē figura eclipsis. deest em̄ his. Solertē adolescentē. i. disertū. vtrum hunc solertē vt Horatiꝰ Docte sermonis vtriusq; lingue. An assumendum sit his extrinsecus solertē deest his. Solers quasi totus ex arte consistens. vt latinis verbis quasi solus in arte sit. huic iners ꝯtrarium. nam solers quasi dictus ab olon qd̄ est totuz: cū em̄ totuz sensisse dicimus. Ego illū eunuchuz si opꝰ fiet vel sobrius h̄ vt militare est ita īportunū p̄nte thaide: extraq̄ miles si sapet nihil amatorie ꝯtēplari debuit: ꝫ ⁊ hoc accedit ad eiꝰ odiū p̄terq̄ q̄ iam in suspitiōe est amice sue: q̄ fidicinā magꝭ diligat: ⁊ hoc mire q̄ nemo prior eunuchū esse Chereā q̄ miles credidit: adeo stultꝰ etiā nomīe suo adpellauisset statim. Stulte miles p̄mo quidē ꝯuitiū ipsi eunucho facit in q̄ pōt iam ledere amicā. deinde attestat h̄ dicto pulchritudinē huiꝰ mūeris. Quid igit̄ ꝓficit: satis aūt ioculare est. si cogites Chereā esse q̄ h̄: de se audiat ⁊ tacere cogat̄. vl̄ sobriꝰ honesta eclipsis ꝓpter mulieris p̄ntiā. vt Uir. Nouimꝰ ⁊ q̄ te. ⁊ ipse in heauton. Qui se vidēte amicā patiat̄ suā: h̄ tn̄ miles coactꝰ a Parmenone dicit. q: rep̄hensus est tacuisse. At ꝓ hec q̄ milit. i. tanta mūera. h̄ em̄ hec significat. Nō soli sibi postulat: hoc est vt istū emulū quo potes ab ea pellito: sua cā excludi ceteros nihil potuit dici iuuidiosius. non em̄ dixit Phedriā: ꝫ ceteros q̄si futuri amatores fuissent: nisi metuerent exēplū Phedrie. Neq; pugnas narrat: descriptio militis tm̄ excepto noīe. Neq; cicatrices: insigne felicitatis. nā apud meretricē q̄d aliud cicatrices valēt. nā cicatrices. ⁊ si sp̄ gl̄iose sint: nō tn̄ etiā apud meretrices. q̄bꝰ post preciū fortuna placet. vt Salu. quoq; fatet̄. Hec sunt virtutis insignia. de honestamento tn̄ esse corpis maxme letabat̄. Neq; obstat tibi quin a te repellas amatores tuos. Quod q̄dam facit quidā recte. nā ⁊ figuratū ⁊ aptū sn̄ie est: ⁊ ꝯtemptū indicat hoc verbū. vbi molestū non erit ad supiora retulit qd̄ nūc dicit. s. at nō sibi soli postulat te viuere: ⁊ sua cā excludi ceteros. neq; pugnas narrat. Ubi molestū nō erit vbi tu voles. an neq; tibi obstat. vbi tp̄s tibi erit: ⁊ mire occupat aīmū meretricis: cū illā huiꝰ impulsu inducit fateri quicq̄d dure fecit excludendo Phedriā. Hic igitur qui scit precepta de beneficijs estimādis intelligit oratorie in vtramq; partem dicta omnia. Uerum vbi molestum. vrrum tibi molestum an alijs: ꝫ alijs quia illatuꝰ est. Ubi tēpus tibi erit nō amatori. sed vbi tu voles nō vt nūc sed vbi tempus tibi erit. iam enim in milite patereris. Sat habet si tunc recipitur his dictis ⁊ militem repulit ab animo meretricis: et commendauit adolescentem. et perfecit ne iniuriam videatur apud Thaidem que sponte susceperat Phedriam. Appet seruuz hūc dn̄i esse pauperis. tristiores enim sunt serui pauperum. ⁊ ob hoc ip̄m nequiores. ⁊ hoc melius erat: q̄uis illud aliter parasitus exponat. Domini pauperis. miseriq;. bene additum miseri: q: non continuo pauper et miser est. Nam hercle nemo posset secundū illud

Horatius

Solers

Iners

Uir.

Salustius

Periculū in litteris. fac in palestra. in musicis:
Que liberum scire equū est adolescentem solertē
Dabo. Thr. ego illum eunuchum si opus siet vel:
Sobriꝰ. Pa. atq; h̄ q̄ misit nō soli sibi postulat te
Uiuer̄: ⁊ sua cā excludi ceteros. neq; pugnas narrat
Neq; cicatrices suas ostētat: neq; tibi obstat qd̄
Quidā facit: verū vbi molestū nō erit: vbi tu voles
Ubi tempus tibi erit: sat habet si tum recipitur.
Thr. Appet hūc seruū eē dn̄i pauperis: miseriq;.
Gn. Nā hercle nemo posset. sat scio. q̄ haberet: qui

Ait aio. approbat pasit⁹ qd̄ miles dixit: ⁊ est ordo. nā hercle satis scio nemo posset hūc ppe ti: q̄ haberet. q̄ paret aliū seruū. Nā hercle nēo posset. Aliā cām subtiliorē assignat pasitus: q̄ p̄supponit hāc quā dixerat miles: q̄ haberet: q̄ paret: pri⁹ q̄ pnomē: seq̄ns aduerbiū est. Quē ego eē infra īfimos puto hoīes oēs. nā hec snīa vult illū hoīem seruis etiā eē priorē: qr ⁊ seru⁹ hō: vt in Phor. Seruū hoīem cām orare leges nō sinūt. Qui assentari huic aīm induxeris: p prie. nā animus inducit aduersuz obiectas difficultates. E flāma pete e te cibū posse arbitror: petere cibuz h̄ est alimentū vñ sine damno aut malo nihil pōt auferri. E flamma h̄ intelligit nō ex foco: aut ex medio igni: s̄ ex famis īcēdio nā nō intelligibile ē: vt e foco cibū peteret. nā antiquū verbū ē petere cibū e flāma. E flāma: mordaciter vtrūq; sil: aut nesciat quē pri⁹ vitupauerit h⁹ me famē: aut illius īmanitatē vel voraginē: ⁊ sil vide ꝯuitiū redditū: vñ cōiectū est idē d̄ pauptate ⁊ egestate. Jam ne minus: odiū Parmenonis ⁊ stomachū militis ista indicat festinatio: ⁊ tota iā increpatio mora est. Post hūc ꝯtinuo exeo: legit̄ ⁊ postea ⁊ post: vt sit p postea: ⁊ quomō p postremo post. Ego hīc abeo: ꝯsequēs erat vt offenderet̄ miles tā diligēter riualis munus suscipiēte meretrice. Una ire cū amica impatorē in via vide future litis int̄ Thaidē ⁊ militē. Cū amica mirifice amicam dixit: nō meretricē. Impatorē in via: cōgrue ī milite: qua si ipe sit sub quo est: ⁊ hic ꝑuat parmeno qd̄ sibi mandatū est: ⁊ istū emulū quo ad poteris ab eo pellito: ⁊ bñ mutat noīa: hinc ad honorē hinc ad inuidiā: hāc nō meretricem s̄ amicā dixit: hūc nō militē: s̄ impatorē. Quid ego tibi multa dicā dñi silis es: nō habuit aliud miles stult⁹ ⁊ redit ad illa q̄ supra dixit. Paupis miseriq; dñi. Silis es: ineptus iocus iniurie in quo seruu⁹ vice dñi cōparat̄. Quid rides: ⁊ hoc eo vultu dicit̄: quasi sibi cōscius sit miles actū facere dicti cōuitij. nā nō qd̄ nesciat cām risus interrogauit q̄d riserit: s̄ ideo vt denuo laudet̄. Et illud de rhodio dictū: hoc est illud. Eoꝝ ingenia admiror: sil et huic vt apparet sit amicitior: iō facili⁹ ab amica q̄ a parasito separabit̄. Ubi p̄curre: vt sint domi pata: nō dixit q̄ qr intelligit̄. Fiat. faciā: vl fiet dicere seru⁹. liber v̄o fiat tanq̄ ⁊ ipse iubeat sibi: vt sint parata dñi: ⁊ hec eclypsis ethica: in qua plus vult significat̄ q̄ verbis: Si forte Chremes huc ad me venerit: economia ad litem futurā ⁊ exitū fabule. ⁊ hoc nō audit miles. nā si audiret nimis irasceret̄. Ad me adducito modo: modo non vbi sum significat.

Pararet aliū hūc p̄peti. Par. tace tu quē ego eē īfra.
Infimos oēs puto hoīes. nā q̄ huic assentari aīm
Induxeris. ex flāma te petere cibū posse arbitror.
Thr. Jā ne im⁹. Tha. hos prius introducā: ⁊ que
Uolo simul imperabo: postea cotinuo exeo.
Thr. Ego hinc abeo. tu istā operire. Par. non
Cōuenit vna re cū amica imperatorē in via
Thr. Quid mlta tibi ego dicaz. dñi similis es. Gn.
Ah ah ah. Thr. q̄d rides: Gn. Jstuc qd̄ dixti mō:
Et illd̄ de rhodio dictū. ī mentē venit. s̄z thais exit.
Thr. abi. Precurre: vt sint domi pata oīa. Gn. fiat.
T. diligenter. Pythia fac vt cures si forte huc
Chremes aduenerit: vt ores primum vt maneat:
Sin id non cōmodum est. vt redeat. si id nō potest
Ad me adducito. P. ita faciam. T. quid aliud

Eicero

Quid aliud volui dicere: hinc est illud Ciceronis. Quāq̄ recte nō admones polycletū esse dicebāt. Curate istā diligēter. u. hec res est q̄ faciet v̄ginē eludi in lectulo collocari ⁊ obdormire. Curate. d. u. Ridiculū quū ꝯ euēturū sit. Vos me seq̄mini: sūt puelle q̄ sequunt̄.

Profecto quāto magis magisq̄ cogito. Hec ꝑsona apd̄ Menādrū adolescētis rustici est: ⁊ incōsequēs oratio est: ꝫ ꝯcedit̄ secū loquētib⁹ multa trāscēdere q̄ taciti intelligūt. est. n. integrū h̄ mō. Profecto q̄nto magꝭ magisq̄ cogito: nimirū intelligo: vel īuenis: qd̄ dabit h̄ Thais mihi magnum malum. Potest aūt nimirum ⁊ ꝑ ꝯfirmatiōe accipi: vt nihil d̄ sit: vt sit nimirū sine dubio ꝓcerto. Nimirū dabit hec Thais mihi magnū malum. Solue nimirū: ⁊ fac non est mirū: ⁊ statim ꝯsequēs erit: ꝑ asyntheton tota sn̄ia. quasi dixerit nō est mirū: ⁊ subdistinctiōe intꝑposita mox ītulerit. Dabit h̄ Thais mihi magnū malū. nā nine significat: ⁊ ne nō. ni ꝑ ne. Virg. Leti discrimīe ꝑuo: ni teneāt: ne ꝑ nō. Plaut⁹. Ne vult inq̄t: ꝑ nō vult. Nimirū dabit h̄ Thais mihi magnū malū: his v̄bis ītelligit̄ se sentire paulatī labi ī amorē meretricꝭ: q̄uis īuitū ⁊ adhuc retinētē mentē. Roget q̄s q̄d tibi cū illa: pri⁹ intulit: q̄ interrogauit. Ne norā q̄dē vbi veni cām: vt vbi manerē reppit: manerē mō nō dormirē: ꝫ remanerē significat. Ait rē diuinā fecisse se: rē diuinā sacrū significat. Et rē seriē velle agere mecū. s. que nō posset nūc agi cū opet̄. An rē seriē magis agendā tūc putabat: cū rē diuinā fecisset. Dolo malo hec oīa fieri. Dol⁹ a ledēdo dicto. i. a dolādo. i. minuādo. nā grece lesio d̄r: et dolēs tela q̄dā bellica: ⁊ dolare fabri lignū ē: ascia scindere. qd̄ aūt addidit malo. aut archaismos ē: q̄ sic ī duodecī tabul̄ a veterib⁹ scꝑtū est: aut epitheton doli est ꝑpetuū: aut diastole est: q̄ est ⁊ bon⁹. q̄ a medētib⁹ falli egros: nō tn̄ decipi. Lucreti⁹ poeta testat̄. Accumbere mecū: mecū penes me significat. Mihi dare sese: nō pōt magꝭ significari ꝓfusa petulātia. Sermonē q̄rere: ꝫmonē q̄rim⁹ q̄n nō solū qd̄ dicim⁹ q̄rim⁹. Verū etiā quō alter nob̄ m̄deat: ⁊ obloq̄t̄: puta cū deficiētib⁹ ꝫmocinādi causis: Quota sit hora: ⁊ an satꝭ recte q̄s valuerit ꝑcōtamur. Quāpridē pr̄ mihi ⁊ mr̄ mortui eēnt. h̄ ꝓpter etatē puelle inq̄situ ē. Huc euasit tāq̄ imprudēter ꝯtēderit ad hāc inq̄sitionē. Jādiu: iā olī. ⁊ q̄lōge amari. h̄ iō meretrix inq̄siuit. vt sciret vtr̄ rapina p̄donib⁹ fuisset. ⁊ qua in die ꝑua perijsset soror. q̄ppe ad mediterraneū locū q̄ accessus eē potuit piratis. ꝫ tn̄ nō abhorret a suspitione meretricis. qd̄ ⁊ scire vellet, cuius precij fundum habeat Chremes, hoc est q̄ amenum, vel q̄ maritimum.

Volui dicere. hē curate diligēter istā v̄ginē domi
Ad sitis facite. Thr. eam⁹. Tha. vos me sequimini

Chremes. Pythias ancilla.

Profecto quāto magis magisq̄ cogito:
Nimirū dabit hec thais mihi malū magnū
Ita me astute ab ea video labefactarier.
Jā tū quū primū iussit me ad sese accersier domū.
Roget q̄s: quid tibi quū illa: ne norā quidē.
Vbi veni: causam vt ibi manerē repperit. ait rem
Diuinā fecisse se: ⁊ rē seriē velle agere mecū:
Jā tūc erat suspicio. dolo malo hec fieri oīa: ipsa
Accūbet̄ mecū mihi sese dar: ꝫmōez q̄ret̄. vbi friget
Huc euasit. q̄ pridē pat̄ mihi ⁊ mat̄ mortui essent.
Dico iādiu. r⁹ sunij: ⁊ q̄d hēaz: ⁊ q̄lōgo āari. credo

Dolus
Dolo nis
Dolare

Lucretius

Hoc sperat posse a me auellere bono vsus v̄bo auellere tāq̄ ꝑtinaciter retinēte. Quid habuisset cū perijt; ꝑ qn̄: aut cū ꝑiret. Hec cur q̄rit: ⁊ ingestu ac vultu id qd̄ restat oñdit. nā de est nescio. Hāc se intēdit vt est audacia; ꝓprie intēdere est crimē in aduersariū iacere. Maiuscula est. diminutiue didixit: vt oñderet vtrāq; esse ꝓmeuā. Misit porro orare; ꝑ postea Ut venirē serio; vtrū vt venirē serio; an orare serio, Aut dicat q̄d vult aut molesta ne siet: ꝑ q̄d velit. in ecyra. Ac vide q̄ merito egritudo hec oritur mihi abs te sostrata Aut molesta ne siet: aut b̄ moraliter. naz cui b̄ imperat: aut cuz q̄ b̄ agit: Heus heus hec q̄s hic ē: hec sepatim ꝓnuncianda sūt. nā apparet int̄ b̄ verba pulsatam ianuā ꝑsonare. Ego sum Chremes. vide quātū dister ac varia sit huiꝰ rusticitas. Ego sū Chremes a faceta meretrici disciplina. O capl̄m lepidissimuz nā rusticū cē statim magis appebit. vbi dixerit rus eo. ⁊ dico ego mihi īsidias fieri blādimētū rusticꝰ insidias putat. Rus eo. ꝑ potiore negocio rus posuit. ⁊ maiori negocio ē q̄ si diceret nō huc venio. Nō possū inq̄. plꝰ ē q̄ nolo. Sū redeat ipa. ipa vl̄ dña vl̄ ipa. d̄ q̄ agit. Nihil minꝰ. de est faciā. Malā ī rē abis. b̄ aduerbialr̄ dixit. quēadmodū dicimꝰ domū abis. ⁊ appet illum manu tactū cē q̄ sic irascit. qꝛ dixit Pythias cur mi Chremes. q̄si dicat. cur meꝰ sic īdignatꝰ est adolescēs. Nā ab eo qd̄ ē meꝰ vocatiuꝰ mi fac̄. Amabo vt illuc trāseas vbi ea est. vide nō esse ociosū. q̄ oīa ꝑtēta sūt potiꝰ q̄ res īportuna fieret. vt cū ad militis domū Chre. deduceret. neq; n. b̄ ꝯueniebat ꝑsone bacchiali. qm̄ aut ī facetū. ⁊ ꝑter vsum. aut īportunū. iō hoc ipm̄. Dorie ꝑcepit. vt illuc trāseas vbi ea est. vt breuē viā demōstraret. nō eas. s̄ trāseas di-

Ei placere hoc. sperat se posse a me auellere.
Postremo. hec q̄ ī die ꝑua ꝑijsset soror: ⁊ q̄s cū ea
Una q̄d habuisset cū perijt: ⁊ q̄s eā posset noscere
Hec cur q̄ritet: nisi illa forte q̄ olim perijt ꝑuula
Soror. hāc se intēdit esse vt est audacia. verum
Ea si viuit. annos nacta est sedecim. non maior
Thai. q̄ ego sum. maiuscula est. misit porro orare:
Ut venirē serio. aut dicat q̄d vult: aut ne
Molesta siet. nō hercle veniā tertio. heꝰ heꝰ. Py. q̄s
Hic ē: Ch. ego sū chremes. Py. o capl̄z lepidissimū
Chr. Dico ego mihi īsidias fieri. Py. thais. maxīo
Te orabat ope vt cras redires. Chr. rus eo. Py. fac
Amabo. Chr. nō possum inquā. Py. aut tu apud
Nos hic mane: dū redeat ipsa. Chr. nihil minus
Py. cur mi chremes: Chr. malā in rem hinc abi
Py. Si istuc iā certū ē tibi. amabo vt illuc trāseas vbi
Illa ē. E. eo. Py. abi dorias cito: hūc d̄duc ad militē.

Antipho.

Heri aliquot adolescētuli coimꝰ ī pireo: ī hūc

Porro

Amabo

Heri aliq̄t adolescētuli coimꝰ in xit. Amabo interiectio est amātis. sic v̄bū sonat. pireo. In b̄ ꝓloq̄o īsinuatio ꝑsone eiꝰ ē cui narraturꝰ ē Cherea. q̄ a se pꝰ scenā facta sūt. fit aūt b̄ ꝓpl̄i causa. vt spectatoꝛ auribꝰ accipiat. qd̄ subijcere oculꝰ poeta nō potuit. Coimꝰ, coimꝰ ꝯsensimꝰ: ac pepigimꝰ, ne sit soloecismꝰ. In pireo ꝓ in pireū. Heri aliq̄t

adolescētuli bñ īuēta ꝑsona est: cui narret. Cherea. ne vn⁹ diu loq̄t vt apd̄ Menandrū. Ut
Plautus de symbol' essem⁹: Plaut⁹ ī menechmis. Minime essem⁹ mīore: nō cū sui dispēdio: ꝫ meli⁹
essem⁹ ꝓducta. e. lr̄a. Prefecim⁹. i. fecim⁹. Dati anuli: nihil interim de scorto
apet ephebo esse. Preterit tēp⁹. q: tēp⁹ ꝯstitutū est. Quo in loco: q: loc⁹ ꝯstitut⁹ est. Hō ipe:
q: Chereā ei rei p̄fecim⁹. Ceteri dedere: ceteri exceptissime atq; illo. Quis naz ħ a Thaide
exit: causa sci
scitādi est ad
miratio d̄ ha
bitu cōmuta
to: ⁊ vix sibi
agnitus est
Cherea. q̄d
ħ hoīs est: vi
de lōgā enar
rationē pos-
sit audire q̄
nōdū amico
narrat: ⁊ iaz
affect⁹ pēdet.
Is est an nō
est: ipsus est.
Uide an po
tuerit mere-
tricē ignotā
ħ habitu atz
ornatu falle-
re: q̄ ab Anti
phōe vix ag-
noscit Quid
ħ hoīs ē: q̄ a
thaide ephe
b⁹ exit. Quid
ħ ornat⁹: q̄a
eunuchi ve-
ste induct⁹ est.

Diē: aut de symbol' essem⁹. chēreā et rei p̄fecim⁹.
Dati annulli: loc⁹ temp⁹ ꝯstitutū est. p̄terijt tempus
Quo in loco dictū est. ꝑati nihil est. hō ipse
Nusq̄ est. neq; scio q̄d dicā: aut q̄d cōiectem.
Nūc mihi hoc negocij ceteri dedere vt illū queraz.
Ibo ad eum. visam si domi est. sed quisnam hic a
Thaide exit: ipse est: an non est: ipsus est. quid hoc
Hominis est: quid hic ornat⁹ est: quid illuc mali ē:
Nequeo satis mirari: nec conijcere. nisi q̄cquid est:
Procul hinc libet. prius quid sit sciscitari.

Cherea. Antipho.

Nunq̄s ē ħ: nēo ē: nūq̄s ħ me seq̄t: nēo hō ē:
Iā ne erūpe hoc licz mihi gaudiū: ꝓh iupit
Nūc est tēp⁹ ꝓfecto interfici. cū ꝑpeti me possum
Me hoc gaudiū ꝯtaminet vitā egritudine aliqua
Sed neminē curiosum īteruenire nūc mihi video:
Qui me seq̄t: quiq; me rogitādo obtūdat. enecet.

Scisitari Quid illuc mali est: q̄ timid⁹ egredit. Quid sit sciscitari: sciscitari ē occl̄ra ma-
gis ⁊ secretiora mirari: ac velle cog̃scere: vt Suspēsi erypylū scitatū oracl̄a phebi.
Nunquis hic est: nemo est in hac scena verba gestū vultūq; indicāt exeūtis: cui ob-
uia ꝑsona obijcit: sub cui⁹ occasiōe spectatorib⁹ gesta narrabūt. Nunq̄s ħ est nemo
est. Nūq̄s ħ me sequit. duo metuit ne quis obuius cōprehēsor occurrat: ⁊ neq̄s sui ꝑsecu-
tor existat. Iā ne erūpere ħ mihi liceat gaudiū. Erūpere q̄si actiuū verbū posuit ꝑ neutrali
Nemo hō ⁊ sic liceat mihi erūpere: quasi exire: mihi ꝑ me. Nemo hō ē: q̄uis ꝑ nemo hō intelligat: tm̄
addidit hō: vt veteres solēt Erūpere: vtrū erūpere ꝑ emittere posuit: nā erū-
pere: ꝑ exclamat: vt erūpere vocē dicit q̄ exclamat. nā ꝓh iupiter dictur⁹ est. Nūc est ꝓfecto
tēpus: ordo ⁊ sensus ħ est. Nūc est ꝓfecto tēpus cū ꝑpeti me possim interfici. ħ aūt cur ipse
dixerit: statī subijcit cām: cū ꝑpeti me possim. Ubi aīaduertēdū est q̄ si cū ꝯiuncto legeris:
quādo significat: si sepate ꝟo dū significat. Nūc est ꝓfecto: figurate: ac ꝯiuncte lege sine dis-
iunctione. Cōtaminet vitā egritudine aliqua: mire vite crimē ostendit: velut ip̄a sit cāpus
possessioq; fortune instabil' varioꝝ. Sz neminē ne curiosū. i. n. m. appat⁹ ad intētiōez futu
re narratiōis dic̄. Qui me seq̄t vt id cupit gaudēs qd̄ tristib⁹ molestū est: nā ꝯ Menedem⁹
g̃uat narrare q̄ dolet. Obtūdat īster: ac r̄petat: obtūdat molest⁹ ⁊ odios⁹ sit. Enecet q̄i enecz

Quid gestiã:deest ãris:vt sic rogitãdo obtũdat.enecet ãrẽs q̃d gestiã.gestire ẽ motu corporis mõstrare q̃d sentias.pstat aũt a pecudib⁹ ad hoies eẽ trãslatũ.gestire ꝓpie est sensũ corpis gestu indicare qõ magis bruto⁹ est aialiũ. Ter. Et studio in cassum videas gestire lauãdi. Et q̃d ler⁹sũ ꝓpter q̃d. vñ emergã ꝓpie dixit emergã. vt ex lustris atq; inhonestis locis:vtpote meretricis domo. Cicero. At ne tũ q̃dẽ emersisti luculente q̃so ex nature tue sordib⁹.vestitũ hũc nact⁹ bñ nact⁹ dixit:vt q̃ non sumeret nisi suasisset bõ occasio Adibo atq; ab eo gratiã ordo ẽ adibo atq; ab eo gratiã hãc imbo .gratam imire ẽ dare bñficiũ: ac p bñ alicui⁹ rei gratiã.i.amicitiã .ꝫ hec est allocutio gratiam ab eo inibo:p ei⁹gratiã mereboꝛ. nã adeo amat: Terenti⁹ ab eo.p ei⁹ponere:vt i andria. Primũ animaduertẽda ab eo iniuria est.i.ei⁹iniuria. Imire aũt gratiã est mereri gratiã:Plaut⁹.imiet tñ solidã ⁊ gñdẽ gratiã.q̃d est gõ sic gest⁹:aut q̃d sibi bñ vestit⁹ q̃rit:facete repetit ꝟba ei⁹interrogatõis:vt sciat se iã pdẽ eẽ pñtẽ.q̃d sibi bñ vestit⁹ q̃rit:facete ⁊ figurate dictũ ẽ sic ⁊ alibi.vt pnoscat⁹ q̃d sibi eunuch⁹ velit. q̃d ẽ gõ ler⁹sis:vide alio eẽ gestire:aliud letũ eẽ. q̃d tibi vis? q̃d mihi veli. Stari san⁹es .San⁹sũ an vesan⁹ q̃d me aspectas:q̃d taces:his duab⁹ interrogatiõib⁹ cuiusdescriptiõis vultũ dicturi. O fest⁹ dies hoia ⁊ audiẽdi cupidũ ĩmemoꝛẽ extitisse salutãdi.o fest⁹ dies:vtꝫ q̃ cã ẽ festi ac leti dicit:an qpe salue:nẽo est oĩm quẽ ego nũc magis:bñ additũ magis vt his amici se ãpositũ ĩtelligat: q̃s cũ optat videre.cherea tñ eũ magis:adeo vt alijs amici ãpositũ.neminẽ cupit.imo hercle obsecro bonũ cõpẽdiũ ne mĩta diceret ad cõmẽdãdã vt solet narratõꝛ futurã.imo hercle.o.vt bñ ptulit ꝟba:vt ex his appeat q̃d agere velit:ille dixit.q̃so ꝫ obsecro.Nosti hanc quã amat ff:q̃rit an verisile sit Antipho notã eẽ Thaidẽ quẽ ff ipe nesciuerit:ꝫ itelligere debem⁹ mõ noticiã nõ vult⁹ß fame positã eẽ quã famã potuit ex phedria ãtipho scire atho aliã noticiã negaret cherea sibi fuisse cũ thaide:ꝫ ẽ visus vult⁹oꝛis ⁊ coꝛpis.noui nẽpe opi thaidẽ verisile ẽ ꝫ scire ãtiphonẽ:q̃ adeo sit familiaꝛ cherea ⁊ ẽ oꝛdo ꝫ. Noui nẽpe opiꝛ thaidẽ.opiꝛ thaidẽ.optie ⁊ ab illo:⁊ ab ꝫ nomẽ oblatũ ẽ:vt appeat q̃ nouerit:⁊ q̃ possit assecq̃ q̃ dicẽt.q̃d ei⁹tibi factẽ pdicẽ aut laudẽ:pdicam⁹vt res sũt:laudam⁹:rollim⁹ vl pdicam⁹ voce:laudam⁹ argumẽt⁹. quã ellegãs formaꝫ spectatoꝛ fiem.elegãs ẽ pcertãt⁹ ⁊ fastidiosi iudicij nõ q̃d placet facile.q̃d ego ei⁹tibi oꝛdo ꝫ ẽ oꝛ.q̃d ego ei⁹ tibi nũc factẽ pdicẽ aut laudẽ ãtipho .cũ meipm nos⁹ q̃ elegãs forãꝫ spectatoꝛ fiẽ:vt sit sens⁹.i hac cõmoꝛ⁹vt ille q̃ solꝫ ⁊ scit formas eligere ac fastidire,p merito.spectatoꝛ pbatoꝛ vt pecũie spectatoꝛes dicũt

Quid gestiã:aut q̃d ler⁹sim.quo pgã.vñ emergaꝫ: Ubi sic vestitũ hũc nact⁹:q̃d mihi ãrã san⁹ sim:an Ne insaniã. An. Adhibeo.atq; ab eo grãz hãc quã Uideo.vellemmbo cherea.q̃d ẽ q̃ sic gestis:aut q̃d Sibi bñ q̃rit vestit⁹:q̃d ẽ q̃ ler⁹sis:q̃d tibi vis:satis Ne san⁹:q̃d me aspectas:q̃d taces:Eho.o fest⁹ dies hois.amice salue.nemo est oĩm quẽ ego nunc Magis cupẽ videre q̃ te. A. narra istuc q̃so q̃d sit E. imo ego te obsecro hercle vt audias istic.nostiz hãc q̃ amat ff:An.noui nẽpe vt opioꝛ thaidẽ. E. Istã ipaz. An. si cõmemieri.c.hodie q̃dã ẽ ei dono Bataꝫgo.q̃d ego ei⁹nũc tibi facẽ pdicẽ:aut laudẽ Antipho:cũ meipm noꝛis q̃legãs foꝛãꝫ spectatoꝛ

Uestire

Uir.

Licero

Grãz inire

Plautus

Emmius

Laudare
Predicare

In hac cōmot⁹ sum ꝯsequēs esset si diceret in hac cōmotū me scias. erit ḡ ordo ⁊ sensus q̄ supra: Primā dices scio: fiduciam elegantie ⁊ de alienis oculis iudicare. Quid multa v̄ba amare cepi. ordine egit. nam pri⁹ est cōmoueri. inde amare ⁊ bñ nō ante dicit q̄d aggressus fuerit nisi amoris mentiōe p̄lata. quo cogente nihil est infectū cupientibus. Sūmouit me Parmēo. leuiter monuit ⁊ recte: qꝛ arripui dictu⁹ est: ⁊ totum optime. nā vt nō erat boni adolescentis hāc teghnaꝫ repire sic ab illo repta fuit plane veri amatores arripe. Tacitus sis: citi⁹ audies. in or̄one solem⁹ corripe extra ordinē p̄contantē: ⁊ bñ celeritatē ꝓmisit q̄ facile tenet auditor ⁊ mire tanq̄ sola interrogatio more sit. Et ꝓ illo iubeā illuc ducier: iubeā me dixit tanq̄ int̄ honesta sit: qd̄ vile sit: et turpe factuꝫ plerūqꝫ ꝑseuerente īpudētia releuat. Quid ex ea tandem caperes cōmodi: transit a reprehensione facti ad cām ipsius facti. Nūparua cā. aut parua rō est. sic illata ītegratio est q̄si ad hanc ānuere ⁊ vult ꝯsentire Antipho sit coactus. Leta vero ad se deducit domum: om̄ia mire quod leta. quod deducit domum: ꝙ commendat virginem. Specta singularem ⁊ miram virtutem poete: hic em̄ commendandus est locus erroris initium continens apud Thaidem conuitium. Tibi ne: non interrogat: sed miratur. Satis tuto tamen: vtrum hoc ⁊ si meretrix. tamen satis tuto agit: an ⁊ si Cherea satis tuto tamen: quia nullus accedat alius. Edicit edicimus iubemus: vel iure dicimus. edita enim imperatoris sunt. Et mihi ne abscedam imperat: certe nullus vir accedit. Maneam solus: remaneam perseueremqꝫ in loco. ac per hoc sum miser: vtpote dono datus: ⁊ seruiens meretrici: ⁊ est ironia. Ego inquit ad cenam hinc eo: ad impudentiam mulieris exprimendam: que hoc die erit secura de custode eunucho. Adducit secum ancillas: memoriter. nam dixerat abiens vos me sequimini. Pauce que circa illam essent. relicte nonnulle vt laudari possit ea virgo: que sub vitij huius occasione nuptura est. hoc enim totum sic inducit poeta vt non abhorreat a legitimis nuptijs in ea presertim que vxor futura est. Maneant pro remaneant. Nouitie puelle eclypsis nouitie ⁊ puelle. Continuo hec adornent vt lauent: hec pluraliter pro hee. vt in phormione. Hec ille erant itiones adornant aūt ex medio significatu ꝓ apparent Dum apparat. impersonaliter dixit: ⁊ dum apparant ꝓ dum apparent. ⁊ sedet pro sedebat

Siē. i hāc cōmot⁹ sū. A. ain tu: C. ꝑmā disces scio si
Videris. q̄d mlta v̄ba: amare cepi. forte fotūa domi
Erat q̄dā eunuch⁹ quē mercat⁹ fuerat fr̄ thaidi. neqꝫ
Is deduct⁹ erat ēt tū adeā. submōuit me ꝑmēo ibi:
Seru⁹ q̄ego arripui. a. q̄d id ē: c. tacit⁹ sis. citi⁹ audies
Ut vestē cū illo mutē ⁊ ꝓ illo iubeā me illuc d̄ducier
A. ꝓ eunucho. C. sic ē. a. q̄d ex ea re tādem caperes
Cōmodi: C. rogas viderē audirē: essem vna q̄ cuꝫ
Cupiebā ātipho. nū ꝑua cā āt ꝑua rō ē. tradit⁹ sum
Mlieri illa ilico vbi me accepit leta v̄o ad se d̄ducit
Domū ꝯmēdat v̄ginē. an. tibi ne. c. mihi. an. satis
Tuto tñ. C. edicit ne vir q̄sq̄ ad eā adeat ⁊ mihi ne
Abscedā īpat. i īteriore ꝑte vt maneā solus cū sola.
Annuo. trā ītuēs modeste. a. miꝭ. C. ego inq̄t hic ad
Cenā eo. abducit secū ācillas. pauce q̄ circū illā eēnt
Manēt nouicie puelle ꝯtinuo hec adornāt vt lauet

Edicere
Edictum
Maneant
Hec ꝓ hee

Virgo ī cōclaui sedet: pclaue est sepatio: loc⁹ ī interio: ibꝫ tectis: vl qō ītra eū loca mlta t cu bicula clausa sint adherēta triclinio. Respiciens quādā tabulā pictā: bñ accedit repēte pictura ad ornamēta aggredīēde: ꝗ ginis: iō q: nō adꝫ venerat. Herea: vt ꝓnuo vitiaret puellā: ꝫ vt videret: audiret: essetꝫ vna: cū nihil amplꝰ: cogitaret ausus incitatusꝫ dū pictura cerneret. Jouē quo pacto: mira ſuētio: q: hec pictura domui tribuit meretricis aduersus

Cōclaue

Adhortor: pperēt. dū apparat. Virgo in cōclāi sedet
Suspectās tabulā q̄dā pictā vbi ierat pictura hec
Jouē. quo pacto danae misisse aiūt quōndam in
Gremiū ibrē aureū. egomet quoqꝫ id spectare cepi.
Et q: pisez luserat. iā oli ille ludū ipēdio magis ai⁹
Gaudebat mihi. deū. sese ī hoiez puertisse: atqꝫ per
Alienas tegulas venisse. clāculū p impluuiū. fucū factū
Mlieri. at quē deū: q̄ tēpla celi sūma sonitu pcutit.
Ego homūcio: hec nō facerē: ego vo id ita feci ac
Libēs. dū hec reputo mecū: accersit interea virgo it
Lauit. redijt. deinde eam in lecto ille collocant. sto
Spectās. si q̄d mihi iperēt. veit vna. he⁹ tu iāt dore

obim pudicitiam amoꝛ cōtra pſimonsam: ꝙ dignitatē: ꝙ pudicitiā est. Jupiter quo pacto misisse aiunt: bñ aiūt: q: fabula est q: tā turpis Jouī: q̄ apta Meretrici. Quo pacto. Danae quondā misisse aiunt: q̄ aptioꝛ picturadomui meretricis ad amatoꝛ illecebras q̄ hec q̄

exēplū ptinet amoris: t amoris puelle: t amoris ad Jouē ptinētis: t amoris nō gratuiti: nec quo ꝓpositi: ꝫ auro ī gremiū fluēte venal'. tiqꝫ ī gremiū Danae se Jupiter: vt splēdidus imber illabit'. nōne videt ī meretrice ducēte ad olescētulos illa corpis par. est auctoꝛe Joue velut lauratā fuisse: ibrē aureū nō roꝛē: vl pluuiā: ꝫ ibrē addidit auariciā meretrici. Egomet q̄ spectare cepi: moris ē ad id oculos vertere q̄ vidim⁹: t eū quē aspicim⁹ ituer. Jā oli ille ludū: bñ nō scel⁹: ꝫ ludū dixit. Impēdio. i. magis magisqꝫ luserat. Et tā oli ille ludū: vt hūc oꝛo sine me furere añ furoꝛē figura archaismos. Deū se ī hoiez puertisse: philosophice nūc Therēn⁹ demōstrauit quā cladē moꝛib⁹ hoīm t ciuitatib⁹ affectāt figmēta poetaꝝ cū exempla sceleꝝ afferāt. Atqꝫ ī alienas tegulas: ꝫ appret Jouē sepatī auri fuisse picturā. Deū se ī hoiem puertisse: vtqꝫ q: iupiter humanā formā auꝛ ifundēs pict⁹erat in tabul' an'. p Joue auꝛ an ī hoiez. i. ī hois audaciā: atqꝫ flagitia. Atqꝫ ī alienas tegulas. satis comico charactere locut⁹ est: t pſso stila. Uenisse clāculū p impluuiū: ꝫ oīa nō vt difficilia factu: ꝫ hūilia t q̄dē: nisi furi aptū erat. fucū factū. i. vt fucū faceret: ꝫ ē istdias t fraudē fucū astutā fraudē t mlieri, p femīe. Qui tēpla celi sūmo sonitu pcutit: ab auctoꝛitate pſone: vt fit ī exemplis, Sonitu pcutit: de ennio. Tēpla celi: snia tragica: ꝫ ō idustria nō erroꝛe. Ego homūcio ꝫ nō facerē. Oratoꝛe vt Jouē extulit. ita detraxit sibi vtputa ille ē deꝰ t magnus ego nō hō: ꝫ homūcio. Dū hec mecū reputo accersit lauatū interea ego: fuauit ordinē nuptiaꝝ: t, ꝓpo vbo q̄si de nuptura pcē accersit: vt alibi. Qua moꝛ ego mē accerso: nūc ipe illā est habitur⁹ vxoꝛē. Dū hec mecū reputo. ꝫ oīdit nō sibi ꝓmū hec nē ī mētē venisse: ꝫ tūc eu am cogitata foꝛe cū eēt ī domo meretricis. Jt lauit: redijt: q: his sepatī vtimur. Deinde eā ī lecto collocaſt: vide an aliq̄d decst ita legumis nuptijs. nā t ipm vbū collocatū t ꝓpriū ē: t ascribit ꝓnꝫ. Sto expectās si q̄d mihi imperēt; energia, non. n. dixit stabam.

Impēdio.

fucum

Virgi. Sto expectãs: desideraꝫ ꝛ mire omne tẽp⁹ execut⁹ est salua ꝓtate in q̃ Virg. Negligẽs fuerit: cũ post occisũ Oecetiũ: nõ facta noctis mẽtiõe statim intulit. Oceanũ interea surgẽs auroꝛa reliq̃t. Cape b̃ flabellũ vẽtulũ: pclare nõ sensũ: ꝫ ꝓbat pa p induxit: p quã puellaris erroꝛ expmit. Ventulũ huic sic facito dũ lauamur: demõstratiuũ ꝛ gestu explicandũ. Cape b̃ flabellũ: q̃ pticlati cũ q̃ diligẽtia iubet: q̃si nouitio ꝛ imperito. Vbi nos lauerimus si voles lauato vide vſ: verbi tã cito variatũ dum lauamur ꝛ vbi nos lauerim⁹? Accipio⁹ tristis. i. tristi similis: vt nãq̃ ꝓspectu in medio turbat⁹. Si voles lauato: q̃ si satisfaciẽtis est: cũ solũ illũ relinquãt cũ ꝓgine. Accipio tristis: bñ tristi tã q̃ aliud magis vellet b̃ est lauare: aut ludere. metuit enĩ ne q̃ cupit ꝓdak gaudio.

Cape hoc flabellũ: ꝛ vẽtulũ huic facito dũ lauamur
Vbi nos lauerĩ⁹. si voles lauato. accipio tristis. an. tũ
Aequidẽ istuc os tuũ ipudẽs. videre nimiũ vellem
Qui eẽt stat⁹. flabellũ tenere te asinũ tantum
Ch. Vix elocuta est hec. foras sil'oẽs prozuunt se.
Abeunt lauatũ. pstrepunt ita vt fit dñi vbi absunt.
Interea virginẽ somn⁹ oppmit. ego limis aspecto
Sic pflabellũ. Clãculũ ꝛ sil'alia circũspecto satin
Explozata sint. video esse. pessulum. hostio obdo.
A. quid tum. E. q̃d tuz fatue. An. Ista? C. en ego
Occasionẽ mihi ostentatã tã brẽ. Tã optatam: taz
Inspatam amittere: tum pol ego is essem ve. qui
Assil'abar. An. sane hercle vt dicis. sz iteri ỏ symbol'
Quid actum est. Ch. paratũ est. An. frugi es. vbi

Status
Statura

Cape hoc flabellũ: ꝛ vẽtulũ huic facito dũ lauamur. Vbi nos lauerĩ⁹. si voles lauato. accipio tristis. an. tũ. Aequidẽ istuc os tuũ ipudẽs videre vellẽ: licet iocãti ꝛ amico quitiũ iocũde facere. Qui eẽt stat⁹? statura corpis ascribit: stat⁹ ad habitũ refert: q̃ stat⁹ est scenici: statura lõgitudo corpis. flabellũ tenere te' asinũ tantũ: q̃ b̃ misteriũ delicatoꝛ seruoꝛ est. Oẽs prozuũt se ꝓbo neutrali: quasi: quasi actiuo vsus est. Demũ vbi absũt. vbi ꝛ temporis ꝛ loci põt esse.

Limen

Interea somn⁹ virginẽ occupat: vtpote cõpressam somno: ꝛ oblectatã flabello: atq̃ ab eunucho nihil metuentẽ. Ego limis aspecto: limis si nostatiu⁹ singularis est: trãsuersus significat: si septim⁹ plalis deest ocul'. Nã limis est trãsuersus: vñ limẽ dicit q̃ ꝓ ingrediẽtib⁹ exeũtibus trãsuersuz est. cũ igit dissil'ant hoies se videre q̃ videt ꝛ nõ recta facie: ꝫ trãsuersa intuentur limes dicũt aspicere. Sip⁹ flabellũ clãculũ: sic est ꝛ necessario addidit: nã ꝛ limis ꝛ p flabellũ sine demõstratõe paꝛ intelligit.

Pessulum

Limis aspecto: cũ limi dicũt obliq̃ generaliter. ꝛ b̃ tñ ppꝛie ỏ ocul' dicit. Pessulũ hostio obdo. s. vt amoueret' arceretq̃ auxilio ꝓgis. Quid tuz fatue: q̃d. n. ꝓter vitiũ supest: vbi amato⁹ est adolescẽs: ꝛ ꝓgo dormiẽs ꝛ iclauso gutture explicata narratio est quã audiẽs curiositas finit: ꝛ cui? i extrema pte maioꝛ attẽtio est. Fatuoꝛ me fatuũ: q̃ b̃ q̃sierim subaudit. An ego occasionẽ: vide quãta dixerit: nõ volũtatẽ: ꝫ occasionẽ: nõ aiaduersam: ꝫ ostẽsam: nõ hãc. ꝫ tantã. nõ angustã. ꝫ breuẽ. nõ appetitã. ꝫ exoptatã nõ repentinã. ꝫ insperatã. aliud enĩ sibi ꝓmiserat vt supꝛ dixim⁹. nõ q̃ pictura occasio q̃ ꝓsuasit. Tũ pol ego is eẽm. eunuchus. sz. Sane hercle vt dicis. deest ita est. Sz interiz de symbolis. q̃d actũ: bñ meinoꝛ est ꝓsone quã induxit poeta ꝓ hãc interrogationẽ. Sed interim de symbolis

Frugi

frugi es. vtilis ꝛ necessarius, vt fruges sunt humano generi. frugi est q̃ in quo' est aliq̃d q̃ fruamur, i. vtamur.

Discū nomē est ꝓpriū. Sed ocius ꝓperemus: dixit ꝓambulemus. muta vestē. h. ad in qđ in domū Taidis reditur est Chremes. vbi mutē. perij vultu oñdit ꝙ subaudit nescio. Nā domo exulo: deest ꝓp e. aut veluti. vt sit ꝓpe iam exulo. exulo duobus modis dr. ⁊ de loco in q̄ exul est. ⁊ de loco in q̄ deiectus est. Metuo frater ne intus sit. causas oñdit cur domo penitus veluti exulet. Pater ne rure redierit ꝑparat iam inter uentus senis et ē zeuma ad supiora. nā ⁊ ꝑ metuo est subaudiēdū. Ibi ꝓximuz est vbi mutus hoc est domus mea. Recte dicis eamus ipsa vba quod āmō festinationē sonāt. Quo pa. p. porro postea deinceps.

Discum Exulo

Dñi. Ch. imo apđ libertū discū. An. ꝑlōge ē. Ch. sz
Tāto ocius ꝓpemus. An. muta vestē. E. vbi mutē: pij
Nā domo exulo. nūc metuo frēz ne intus sit. porro āt
Pr̄ ne rure redierit iā. an. eāus ad me ibi ꝓximū ē vbi:
Mutes. E. recte dicis eamus. ⁊ đ ista sil quo pacto
Porro possiz potiti. ꝯsiliū volo cape vna tecū. a. fiat

Gorias Ancilla

Ita me dij amēt ꝙtū ego illū vidi: nō mihi tieo
Misa ne quā hodie ille īsanus turbā faciat: aut
Uiz thaidi. nā postq̄z iste aduēit chremes adolescēs
Fr̄ vgis. militē rogat vt eū admitti iubeat. ille ꝯtiuo
Irasci. neqz negare audere: thais porro īstare: vt
Hoiez īuitet. id faciebat retinēdi illius cā: qz illa que
Cupiebat đ sorore eius īdicare ad eā rē tps nō erat.
Inuitat tristis. māsit ibi illa: cū illo ꝑmonē ilico
Occipit. miles vo sibi putar̄ adductū añ oclos
Emulū. voluit facer̄ ꝯ huic egr̄. heus īq̄t puer pāphilā

Ita me dij amēt ꝙtū ego illū ea ꝑsona q̄sita ē q̄ terribilē credat militē eo magis in expiēdo vanus ac ridiculus esse possit. Ita me dij bene amēt. hoc loco quid post scenam gestum sit hoc est in conuiuio militis ancilla demonstrat. vt iam que in proscenio geruntur ex his possumus agnoscere. Nequam ille hodie. illum ⁊ ille insanus sic affertur. vt omnibus insuauis miles esse noscatur. Nam postq̄ iste aduenit admonet q̄s scilicet sit Chremes. militem rogat: ⁊ hoc quasi de odioso dixit. non Thrasone. Continuo irasci vt riuali. Neqz negare audere. vt amici poscenti. Instare vt hominē inuitet. impudētiā meretricis. primū petit vt iubeat eum admitti: postea vt inuitet quod est maius. id faciebat retinendi illius causa. admonet spectatorem. ne existimet alteri riuali iniuriam fieri Phedrie ⁊ simul est hic relictus locus virginis agnoscēde. Inuitat tristis. mansit ibi cū illa. adolescens scilicet ⁊ mansit pro remoratus est. id est recubuit. nec recessit mansit significat. Simile est mansit passus est. ⁊ sic Chremes mansit immoratus cōuiuia necessitate discessit accipiendus est. Tristis. inuitus nō libenter. vt econtra. Uirgilius. Uobis letus ego hūc candentem in littore thaurū. ⁊ accipio tristis eodem modo. Sermonē occipit. sermonem colloquiū dicit. miles vero putare añ oculos sibi adductū emulum plus dixit adductū ꝙ admissum. ⁊ simul quia videbat furibundum Chremetē totum crimen reuocat ad Thaidē ⁊ ꝑ est causa vt cur a milite in eius domo nullā rixā patit Chremes. Uoluit facere ꝯtra hinc egre. huic Thaidi nō adducto. Heus inq̄t puer. hic ostenditur quod supra apparatum est.

Uir.

Accerse Pamphilā: nō ꝓuoca. sed accerse qꝛ nō actū militi. Ut delectet ꝟ nos q̄si dicat q̄ hec nō facit: ꝟ delectare fidicine est: qꝛ sup̄ de illa dixerat. Et fidib⁹ scire. ⁊ bñ hic: q̄si insuauiter nūc tractemur. Illa exclamat: nō rñdit inq̄t: sed exclamat. Minime gentiū. hoc magis mirū mīme gentiū q̄ nusq̄ gentiū. In cōuiuiū illam vt cantādo tu illū: illam: deest accerses. ⁊ est figura Miles tendere. ꝓprie dixit tendere qd̄ significat

Tendere

ꝑtinacē ꝯtētionē. vt vasto certamīe tendūt. Inde ad iurgium: subaudit̄ vētū est. Interea aur̄ claz sibi mulier demit ne aurū ꝑ virgine qd̄ retinebat amittere. vel aur̄ demit: vt esset ad fugā expeditior vl̄ ad rixā ⁊ optūe mulierē dixit nō Thaidez. vt oñderet maliciā sex⁹: ꝟ ē signi. vbi primū poterit.

Accerse. vt d̄lectet ꝟ. nos. illa exclamat mīme gētiū
In ꝯuiuiū illā: miles tēdere. inde ad iurgiū interea
Aurū sibi clā mulier demit: dat mihi vt auferā. hoc
Est signū. vbi primū poterit se illinc subducet scio.

Phedria Solus.

Dūz rus eo. cepi egomet mecū int̄ vias. ita vt fit
Ubi q̄d ī aīo ē molestie aliā rē ex alia cogitar̄
Et ea oīa in peiorē ꝑtem. q̄d verbis op⁹ est: dū hec
Puto ꝑterij imprudēs villā. longe iā ābierā cū sensi
Redeo rursuz. male v̄o me hñs. vbi ad ip̄m veni
Diuerticulū ꝯstiti. cepi mecū cogitare: hē biduū ꝟ
Manēdū ē soli sñ illa q̄d tū postea. nihil ē q̄d nihil
Si nō tāgēdi copia ē eho ne vidēdi q̄dē erit: si illd̄
Nō licet: saltē hoc licebit. certe extrema linea.

ad quam rem signi. Utrum hoc signi q̄ obrem metuam ne q̄ ille hodie insanus turbam faciat: aut vim Thaidi: an hoc est signi. vnde scio vbi primū poterit se illic subducet. erit igit̄ subaudiendum sic. vñ ⁊ quod: vt sic vnde sit scio quod vbi primū poterit.

Dum rus eo cepi egomet. Hic nūc cā narrat̄: cur stati in vrbē redeat phedria: qui discesserat abfuturus biduū ad tollendū iurgiū militis. sed importune redit. Dū rus eo cepi egomet. iam tp̄s est reuocandi in scenam phedriā: postq̄ acta sūt oīa q̄ illius absentiā desiderabāt. Cepi egomet mecum. ordo cepi aliam rem ex alia re cogitare. Inter vias figurate ⁊ noue inter vias: ⁊ ea oīa in peiorem partem. vtrum subaudiatur cogitare: aut ibant: aut vergebant: aut quid tale. Dum hec puto. i. existimo: vt Uir. Multa putaris sortēq̄ aīo miseratus iniquā: ⁊ est āpheresis ꝑ reputo. putans eniz instantia: reputamus preterita: Ubi id ipsum veni diuerticulum. Diuerticulum est vbi iter de via flectitur: ⁊ proprie diuerticula dicuntur in via domicilia ad que de itinere diuertendum sit. Cōstiti. plus est nunc scientem stetisse: q̄ preteriisse nescientem. Hem biduum hic manendū ē hem interiectio laborantis animi. Biduum: hic pronuncia vt longum nimiumq̄ tempus Tū deinde hic tāq̄ in loco solo atq̄ tristi. Solo sine illa: aut sine alio oblectamento: sine illa satis amant̄: sine illa. iā causa est cur biduū grauet̄. Loco tristi: cur solacium conquerēdū Sunt aūt qui idem putent soli esse sine illa: vt sine illa exegesis eius sit: ⁊ ob hoc dicit soli Nihil est q̄d nihil: si nō amantiū disputatōes ītermiseat quedam ꝯsilia sane mentis: que tñ statim resurgētis amoris sceuitia deuincunt̄. Ehone vidēdi quidem erit: eho riducule additū tāq̄ oīno non secū loquat̄: sed cum altero. Saltē hoc licebit: bñ bis dictū licebit. licet quasi d̄ re magna loquat̄: totū g̊ amatorie. Certe extrema linea ⁊ hoc certe qꝛ quinq̄ linee ꝑ

Ui: Putare Reputare Diuerticl̄z

fecte sunt ad amorem. prima visus. secūdo loqui. tertia tactus. quarta osculi. quinta coitus an sic dicit extrema linea: quēadmodū dicat longis lineis quid fieri. id est de longinquo. Amare aut nihil est: amare modo frui amore dicit Plautus ī bacchidibus. Prius adde ꝑ quā te amare designā: ⁊ sine te amem. Villā ꝑtereo sciens: sciēs quidē: sed nō minus amator q̄ prius. Sed q̄d hoc ꝙ subito timida egredit Pythias: ex huius v̄bis ꝑsona in cenaꝫ

Plautus

Amare haud nihil est. villam ꝑtereo sciens
Sꝫ quid hoc est qd̄ timida subito egredit pythias
Pythias: Ancilla. Phedria: Dorias: ancilla.
Vbi illū ego scelerosum misera atqꝫ impiū
Inueniā: aut vbi querā: hoccine tā audax
Facinus facere eē ausum: ꝑij. Ph. hoc q̄d sit vereor
Py. Quin etiā insup scel⁹ postq̄ ludificat⁹ ē v̄ginē.
Vestē oēm misere discidit. tum illā capillo
Cōscidit Ph. hem. Py. q̄d nūc si det mihi vt ego
Unguib⁹ facile illi ī ocl̄os īuolē venefico: ph. nescio
Quid ꝓfecto abn̄te nob turbatū ē domi. adibo. q̄d
Istuc: q̄d festīas: āt quē q̄ris pythia: py. hē phedria

Veniens ⁊ locutura describit: ⁊ timida Timida: mō egra: turbata: cōmota. Plaut⁹ Manū ex mari timide: sed hic ipse vxorē in q̄t philomenā pauitare nescio q̄ dixerūt timere. timidi: aliō naturale: aliud euētus est vt Addit se sociā timidisqꝫ supuenit egle.

Plautus

Vbi ego illū scelerosum misera atqꝫ īpiū īueniā. In hac cena ope ꝑciū est delectationis spectatoribus ex q̄rela ancille Thaidis atqꝫ errore phedrie. Ubi ego illū: hoc initio oñdit tāq̄ ꝑseq̄ntē fugiētē ꝓgressam eē ꝑsonā. Scelerosum misera: scelerosus ē multoꝝ: scelest⁹ vel vni⁹. Scelerosus ꝓprie auctor ē sceleris. Scelerat⁹ in q̄ scelus sit ꝯstitutū vel ꝯmissum. scelerosuꝫ accusatio ꝑsone. Scelerosum atqꝫ īpiū: scelerosum ī Thaidē: īpiū in v̄ginē. Audax facin⁹ facere eē ausum: facin⁹ facere: figura archaismos. Hoc q̄d sit vereor: ꝑ duob⁹ vnū dixit. s. vereor: ꝑ ⁊ nescio: ⁊ vereor. Quinetiā insup: accusatio facti. Scelus. Plus em̄ est scelus q̄ scelest⁹. vt Lucilius. Carcer vix carcere dignus. Postq̄ ludificatus est v̄ginē: argumētū ab his q̄ sunt post negociū gesta: ⁊ mire postq̄ ludificatus est et ꝯscidit dixit: cū ille videlꝫ dū v̄go reluctat hoc faceret: ⁊ mire exp̄ssit vitiū illatū v̄gini ab eo quidā q̄ vitiare iā posset: ꝫ tn̄ eiusmōi ab adolescētulo cui⁹ ꝓpter teneras adhuc vires ad expiandū venerē lāguiore noxa aduersus v̄ginē vtendū fuit. Nā ideo ꝑter occasionē familie discedētis. tp̄s locus. ⁊ cetera attributa negocio: etiā somnus v̄ginē opprimēs adiuuat Chereā ⁊ mire ludificat⁹ poti⁹ q̄ cōplexus ē: aut tale aliq̄d qd̄ amorē iudicaret. Vestē oēm misere discidit: adeo vt nō amore fecerit ꝫ īiuria. ⁊ vide vt ex his appareat multū v̄ginē reluctatā esse. Tū ipsaꝫ capillo ꝯscidit. mlto meli⁹ q̄ si diceret capillū illi ꝯscidit. vt ego vnguib⁹ facile illi ocl̄os inuolē. Nōne credis: Pythiā id cōminari qd̄ a v̄giue minus factū sit. qd̄ q: puella nō potuit. Unguibus q̄bus armat b̄ sexus. In ocl̄os q̄si amatori. Venefico mutāti hoīes ⁊ ex v̄ginibus mulieres patiēti an venefico amatori. q: amor venenū occultū ē. vt Occultū īspires ignē fallasqꝫ veneno ⁊ lōgūqꝫ bibebat amorē. Nescio q̄d ꝓfecto absente nobis turbatū ē domi. aut subdistinguēdū est ⁊ subaudiēdū me. aut archaismos figura ē abn̄te nobis. ꝑ nobis abn̄tibus. Pōponius. Sine g̊ istuc p̄nte amicis inter cenā Varro ī marcellū. Id p̄nte legatis oībus exercitu ꝓnūciat. Abn̄te nobis cū sic dicit ꝑposi ionē ponit absente ac si diceret corā amicis. Quid festinas: ꝓperas turbaris ⁊ trepidas.

Scelerosus
Scelerat⁹

Lucilius

Salu: Properãtibus vel festinantibus ĩ summa inopia patribus. Egon quẽ querã: deest rogas. Eunuchũ quẽ dedisti nobis q̃s turbas dedit: aut est casu ꝓ casu: vt Urbẽ quã statuo vestra est: aut quẽ cũ interrogatõe ꝓnunciãdũ: vt sit qualẽ. Quidã volũt quẽ distĩguere q̃si. d. qualẽ: ꝫ nesciũt hac figura multũ veteres vsos esse. eunuchũ. n. quẽ ad dedisti v̄bũ retulit: nũc ḡ dedit ꝓpter aliud assumendũ extrinsecus is eunuchus. naꝫ quotiẽs vno noĩe aut pro noĩe diuerse declinatiõis enũciatiões ꝯprehẽdunt necesse ẽ qđ alteri accõmodatũ fuerit ab altero discrepar̃: vt quez dedisti q̃s turbas dedit: ⁊ quẽ et q̃s. s. accipe q̃si dixerit q̃lẽ eunuchũ: et q̃les turbas. Quid a is: ḣ admirãtis ẽ: magis q̃ interrogãtis. Temulẽta es: ebria a temeto: quo noĩe antiqui graue vinuz appellabant eo qđ tẽtaret mentẽ. i. labefectaret. Uirg. Tenuisq; lageos. Tẽtatura pedes olim: vinctura q; liguã. Utinã sic siẽt q̃ mihi male volũt: bñ se nõ ebriã esse ĩ maledictũ v̄bũ ꝓbat: q̃si v̄o temulẽtã eẽ ĩfelicitat̃ sit ꝓculdubio: q: nõ negat se eẽ ebriã ꝫ nõ vino: veꝝ malo ebriã vult ĩtelligi. An obsecro mea Pythias: mea: ⁊ meatu: ⁊ amabo: ⁊ alia huiuscemodi mulieribus apta sunt blãdimẽta. Quid istuc nã mõstri fuit: q̃ppe mõstꝝ ẽ oẽ ꝯ naturã. si igit̃ eunuch⁹ ẽ ⁊ vitiauit v̄ginẽ: ꝯ reꝝ naturã factũ ẽ: ⁊ r̃cte mõstꝝ ẽ ⁊ ordo ẽ. Quid nã istuc mõstri fuit: q̃d istuc facere eunuch⁹ potuit: istuc facere honesti⁹ apđ puellã: q̃ si vitiare dixisset: ⁊ põt videri aliq̃d nuu significare. Ego nescio illũ q̃ siet hoc qđ fecit bñ vitiauit eunuchi nomẽ vt vitiasse v̄ginẽ obtinere possit. Uirgo ipsa lachrymat: nũc oñdit q̃d fecerit: ⁊ oñdet argumẽtis. Neq; cũ rogites q̃d sit audet dicere: q̃d si v̄berata eẽt: nõ puderet q̃ri. hec aũt iuria apđ v̄ginẽ nõ hꝫ nomẽ. Bonus vir ironicos. nõ. n. eunuch⁹ dixit. Jã nusq̃ appet nescias vtꝝ fuga ei⁹ q̃rat̃ an culpa ꝯstat ḣ argumẽta eẽ ꝙ ipse v̄ginẽ vitiauerit. Bon⁹ vir bñ vir: q: ḣ illũ eẽ ꝯtẽdit. Etiã misera ḣ. s. bñ: ⁊ q: suspicat̃ v̄ginẽ vitiatã. Neq̃o mirari satis: bñ ḣ oẽs suspitões ad eunuchũ quẽ nouit reuocat: nescit Chereã siq̃dẽ hũc esse ⁊ mira locutio: ꝑ eo qđ ẽ nescio. Neq̃o mirari satis q̃ ille abire ignau⁹ possit lõgi⁹. Uise amabo si domi: subaudiẽdũ ẽ: aut num sit qđ dicis. Sꝫ nihil posse: vt volũtas rei sit: ⁊ nõ facti. Ueꝝ miſa nõ in mẽtẽ venerat: nõ nihil posse eos: ꝫ amatores eẽ maxĩos ad ꝑtẽ. n. sñie ꝑtinet qđ dic̃ nõ in

Egon quẽ q̃rã. abi hic quo dign⁹ es cũ dõis tuis tã
Illepidis: Ph. q̃d istuc rei ẽ. Py. rogas me. eunuchũ
Dedisti nobis q̃s turbas dedit. virginẽ quã here
Dederat dono miles vitiauit. Ph. q̃d ais: Py. ꝑij.
P. Temulẽta es. Py. vtinã sic sint. q̃ mihi male volũt
Do. Hau obsecro mea pythias. q̃d istuc nã monstri
fuit: Ph. insanis: q̃d istuc facere eunuchus potuit:
Py. Ego illũ nescio qui fuerit: id quod fecit res ipsa
Indicat. v̄go ipsa lachrymat: neq; cũ rogites q̃d sit
Audet dicere. ille aũt bonus vir nusq̃ apparet. etiã
Hoc misera suspicor. aliq̃d domo abeũtẽ abstulisse.
Ph. Neq̃o mirari satis quo ille abire ignau⁹ possꝫ
Lõgi⁹: nisi domũ forte ad nos r̃dijt: Py. vise amabo
Num siet. Ph. iã faxo. scias. Do. perix: obsecro: tam
Infandũ facin⁹: mea tu. ne audiui q̃dẽ. Py. at pol
Ego amatores audierẽ: mulieꝝ esse eos maximos
Sꝫ nihil posse. veꝝ miſe mihi. nõ ĩ mentẽ venerat.

Uirg.

Monstrũ

mētē venerat nō ad totū qđ audiuisse se dudū etiā nisi penit⁹ negatīe ꝯsiderauerī ꝯtrouer sia inerit. si em̄ nihil posse audieras q̄d ē qđ ī mētē n̄ venerit vt vitaret. Utꝝ igit̄ amatores mulierꝝ eē maxīos audieras qđ ip̄m vitādū fuit. Neqꝫ ei h̄ satis ē ad pudicitiā stupꝝ vitasse cū impudica fieri vl̄ solo osculo possit: quā oīno integrā ⁊ illabatā velis. an nō erit ꝯiūctio sed nomiē: vt illud q̄si falsuꝫ audierit. Hoc autē qđ verū: verū īuentū est: non ipsa suspicata sit. Nā in mētē venire nō reminisci tm̄ sed etiā cogitare sigīficat sic Cicero. in mētē tibi nō venit causaꝫ publicā sustinere. i. nō cogitas nō suspicaris Uerꝝ misera: si verū pro cōiunctione accipim⁹ subaudiēdū erit amatores mulierꝝ eos eē maximos. In mētem nō venit non qđ audierā sed qđ hic fecit: an non aliud in mentē venerat non scꝫ facturum fuisse qđ fecit: non in mentē venerat: aut non erat cogitatum aut ab ea recordatum. Nam illum aliquo conclusissem: mire conclusissem dicit vt sceuā feram: sic alibi conclusam hic habet vxorem sceuam. Neqꝫ illi cōmisissem virginem: si vel amatorem tantum meminissem.

In mentē venire

Cicero

Maꝫ illū aliquo ꝯclusissez, neqꝫ illi cōmisissez v̄ginē
Phedria: Dorus: Pythias: Dorias: Ancille.
Exi foras sceleste. at etiam restitas fugitiue
Prodi male cōciliate. Do. obsecro. ph. ah. illđ
Uide. os vt sibi distorsit carnifex. q̄d huc reditio ē:
Quid vestis mutatio: quid narras: paululum si
Cessassē pythias: domi n̄ offēdissē ita iā adornabat
Fugā. Py. hēs ne hoīez amabo. ph. quid ni habeaꝫ
Py. o factū bene. Do. istuc pol v̄o bene. Py. vbi est:
Ph. rogitas: nō vides: py. videā obsecro. quē: ph hūc
Scꝫ. Py. q̄s hic est obsecro hō: Ph. qui ad vos
Deductus est hodie. Py: hūc oculis suis nostraꝝ.

Exi foras sceleste. at etiā restitas fugitīe. Jocūd⁹ error in q̄ nō dubitet Phedria ip̄ꝫ esse q̄ querit̄. verū insup̄ sic aggredit̄ tanq̄ sit ipse. Sceleste: q̄le est scelestū appellari q̄ nihil sciat. Restitas: nc̄ario restitat q̄ mirat̄ se ꝓtrahi. fugitiue ⁊ scelestū ⁊ fugitiuū īcrepat: in hūc crimē trāsferēs Cheree. Prodi male cōciliate. Opportune adolescēs hic exprobrat mun⁹ magno ēptū male magno sigīficat: vt Plaut⁹ in amphi. Hec mox scita est exercēdo scorto ꝯducto. male g̃ male ꝯciliate magno ēpte significat. nā oīs ꝯuētio ꝯciliatio noīat̄: cōciliatū g̃ magno. Os vt sibi distorsit: ⁊ hic memor adolescēs insinuādi muneris dicit illū sibi os distortisse. Os aūt dicim⁹ illi distorq̄re quē natura pulchrū deturpam⁹ Quid tibi huc reditio ē: elegāter ei reditio obijcit̄ q̄ re v̄a loco se nō mouerit. Quid vestis mutatio: Sic veteres Plaut⁹ in trinūmo. Quid tibi īterrogatio aut ꝯsiliū huc accessit. Celius: q̄d tibi aucupatio: argumētū aut de amore v̄ificato ē p̄ri. Paululū si cessassez Pythia: familiare ē iratis aduertere se ad aliā p̄sonā ab ea in q̄ cōmoueātur. Ita iam adorabat fugā veste mutat⁹. nā liberi vestē hēbāt vtpote Cheree: seruiq̄ v̄o atq̄ eunuchi deposuerat. Ita iā adornabat: figura vt sup̄ adornēt vt lauēt. hēs ne hoīez amabo hec oīa Pythia cernēs eunuchū dicit. Id ei erat iocūdū: vt q̄rat illū quē vidꝫ. Quid ni hēaꝫ: q̄dni q̄d nisi h̄ ē cur nō hēaꝫ. vbi v̄o ē. Dorionē nō ꝯtēplata dicit vbi ē. q: nō ip̄m s̄ alterꝝ nouit. Rogitas: nō vides: stomachabat̄ vt̄q̄ errās mirifice: illa q̄ eunuchū credidit chereā videns hic qđ eunucho obijcit qđ ꝯmisit cherea ꝓ eo. s. hūc iā tāgēs eunuchū dicit h̄ phedria: nūc oculis suis nr̄m nusq̄ q̄sq̄ vidit phedria: archaismos ē figura ꝓ nr̄oꝝ vel nr̄aꝝ. i. q̄ familie nr̄e sūt: vt paꝝ sit nō vidisse thaidē: nisi addat̄ ne familiariū q̄dē vllā esse que hūc viderit.

Sceleste
Restistas
Male cōciliari
Plautus

Quisq̃: antiqua locutio est. Non vidit totidẽ ĩsdẽq; v̄bis repetit ⁊ interrogatio admirã tis stupor ẽ ostẽdit etiã veluti cõsentiẽtis. Nam qui aliũ habui neminẽ: bene ad illud qd̄ ait An tu hũc q̃si ex multis. Ahu ne cõpandus q̄dẽ est: ahu interiectio ẽ cõturbate femĩe nec cõstantis sibi. Ille erat honesta facie: ac liberali erat q̃si de mortuo: aut q̄ nõ est in domo Thaidis. q: fugit. Honesta facie ac liberali cõmode descriptus est Cherea.

Nunc eo tibi videt fed⁹ facete videt fedus. nõ em̃ ẽ tace obsecro apte dictuz ẽ tace feĩnosto macho q̃si ĩpudẽter assistenti forme ĩprobe: ⁊ argumẽta inaniter ꝑtiacit q; inuocanti tace obsecro de cõsuetudine dictũ ẽ tace: ⁊ bene addit obsecro: ne tace ipsuz videt iniuria

Nũq̃ q̄sq̃ vidit phedria. Ph. nõ vidit. Py. an tu hũc
Credidisti esse obsecro ad nos deductũ. Ph. nã qui
Aliũ habui neminẽ. py. ahu ne cõparãdus hic q̄dã
Ad illũ ẽ: ille erat hõesta facie ⁊ liberali. ph. ita vis⁹ ẽ
Dudũ: quia varia veste exornatus fuit: nũc eo tibi
Videtur fedus q: illaz non habet. py. tace obsecro
Quasi v̄o paululũ ĩtersiet: ad nos deduct⁹ hodie ẽ
Adolescẽtul⁹: quẽ tu v̄o videre velles phedria. hic
Est vietus vet⁹ veternosus senex colore mustelino.
Ph. Hẽ q̄ hec ẽ fabula: eo redigis me vt q̄d emerim
Ego met nesciã. eho tu ei ego te: do. emisti. py. iube
Mihi denuo respõdeat. ph. roga. py. venisti hodie

Quẽ tu videre vero velles. Phedria cõmota aduersus phedriã cogit eũ laudare cui irata est: ⁊ ideo totũ callide. Quẽ tu videre: facete q̃si nec hũc nec ipm̃ q̄ misit ꝯspectũ velit. Quẽ tu: quẽ talẽ: ⁊ breuiter forma ei⁹ laudata est cũ ꝓlixi⁹ illi⁹ sit describẽda deformitas. Quẽ tu videre v̄o: vero pulchre. pulcher em̃ est cui⁹ forma nec odiũ nec ꝯuitiũ cõmeruit. Lucili⁹ in aty. Athinnidi sacci ex facie florẽ delegeris. Quẽ tu videre: quare tu? an q: ista iã nõ velit svidere irata scz ob vitiatã virginẽ: an tu q̃si spectator elegãs formaꝝ: ⁊ q̄ amator sis thaidis. Hic est vet⁹ verternosus senex: sic hoc totũ ꝓnũciãdũ q̃si irascat huc ꝓpter quẽ laudauerit Chereã. Viet⁹: mollis flaccidusq; ⁊ flebilis corpe. vnd̄ ⁊ vimĩa vineta vites vietores dicũtur. ⁊ viere religare dicit. q: vietis magis religare possum⁹ qd̄ libet. Lucreti⁹. Aranee dixit vietã vestẽ. i. putri mollitia p̄ditã. Vet⁹ ad vitupatõez mõ nõ ad laudẽ ponit vt veteris poete maledictis r̃ndeat. vetus est cui⁹ diminutiuũ est vetul⁹. Veternosus: morbo vetere cõfectus. i. veterno q̃les sunt q̄ ydropẽ patiunt ⁊ recte. nã sepe eunuchi in senecta veternosi fiũt ⁊ cito hoc laborãt morbo. Senex: ex morbo egritudĩeq; rugos⁹. Senex: vtꝝ senex an q: ita videt ob deformitatẽ. Colore mustelino. errauit Terẽti⁹ nõ ĩtelligẽs menãdricũ illd̄ ait aũt Stelionẽ aĩal qd̄ lacerte nõ dissimile ẽ mackoso corio nãq; ad id genus coloris facies exp̄mit eunuchoꝝ q: pleriq; lẽtiginosi sũt. hic g̃ errauit iõ q: Mustella d̄r ego adesionẽ sequor q̄ recte ĩtellexit Terẽtiũ dicẽtẽ mustelino colore eunuchũ dixisse coloratũ: velut subliuido. q: vere eunuchi aut ex cãdidissimis lẽtiginosi fiũt vt ex gallis ⁊ hmõi occidẽtalib⁹ aut ex fuscis subliuidi vt ex amenijs ⁊ alijs oriẽtalib⁹. Ut q̄d emerĩ egomet nesciã ꝓ nõ memĩerĩ vl̄ nõ anoscã. Ego tu emerĩ ego: irato stomacho sic ait an h̄ fecerit: vt ex alio conat audire q̃tin⁹ hec audiat. an hec fecerit dubitatiue Mihi denuo r̃ndeat: h̄ ẽ qd̄ ĩ rhetoricis Cicero ait ꝯ firmã argumẽtatõez aliq̃ eq̃ firmã aut firmiorẽ opponim⁹. hec ẽ aũt eq̃ firma. denuo aũt adr̃ndeat ꝑtinet nõ ad mihi. Denuo r̃ndeat iube vero mihi. denuo ĩtellectũ ẽ. Rogat mire vtriusq; fiducia ꝯfert ⁊ apd̄ vtrũq; ẽ v̄itas cũ

Lucilius
Vetus
Vineta
Vites
Vietores
Victores
Viere verbum
Vitis
Veteinos⁹
Veternuz

vterq; fallat. At ille alter venit: bene institit quasi ex pte iam obtinuerit Pythias. Agedũ hoc mihi expedi: hec Plautina sunt: cũ in ijsdẽ longa sit disputatio: sed mire a Terẽtio ꝓferunt ad eius exemplũ ⁊ qđ est plus carẽt plautinis nugis. Agedũ hortãtis est: ⁊ adiuuat ex aĩo loquentẽ taces: ⁊ recte taces qꝛ metuit Chereã. Monstꝝ hoĩs: bene eunucho dictũ est monstꝝ hoĩs: ꝫ est nec mas: nec fe. exñs: sicut ⁊ supra scenẽ dixit mulierẽ. Quãdudũ mõ

Ad nos: negat. at ille alter venit annos natus
Sexdecim quẽ secũ adduxit parmeno. Ph. ageduz
Hoc mihi expedi primũ. istã quã habes: vnde hẽs
Vestẽ: taces: mõstꝝ hoĩs nõ dicturꝰ es: Do. venit
Cherea. Ph. frat ne: Do. ita. P. Qñ: D. hodie. P.
Quãdudũ. Do. Mõ. Ph. qui cũ: Do. cũ ꝑmenone
P. noras ne eũ prius: Do. nõ. nec quis esset vnq̃
Audiuerã dicier. Ph: vñ igit fratrẽ meũ esse sciebas
Do. Par. dicebat eũ esse. is dedit mihi hãc vestem.
Ph. Occidi: Do. meã ipse induit. post vna ambo
Ambierũt foras. Py. iam ne satis credis sobriã esse
Me: ⁊ nihil mẽtitã tibi. iã satis certũ est v̊ginẽ vitia
tam esse. P. age nunc belua credis huic qđ dicat:
Py. Quid isti credã: res ipsa indicat. P. cõcede istuc
Paululũ. audin etiã nũc paululũ. Py. Sat. est. Ph.
Dic tu hoc rursum. che. tuã vestẽ detraxit tibi. Do.
Factũ. P. ⁊ eã ẽ idutꝰ. D. factũ. P. ⁊ ꝑ te huc đductꝰ
Do. ita. Ph. iupiter magne o scelestũ atq; audacẽ
hominẽ. Py. ve mihi misere etiam nunc nõ credis

Nota mõ a pte ꝑ ꝑterito tpe dictũ eẽ. i. quãduduz nã qui vitiauerat v̊ginẽ nõ mõ: ꝫ lõge ante vestẽ mutauit cuz eunuchophedrie. Qui cũ ꝑpositio cuz his dictionibus supponitur quicũ vobiscũ nobiscũ: ĩ ceteris v̊o ita vt ipsum nomẽ ꝑscribit ꝑponit: vt cuz amicis: cũ exercitu: cũ aduocatis. Vñ igit fratrem meũ esse sciebas? vtpote nouitius: q̃nq; ex pireeo raro discesserit: ⁊ lõgo interuallo ĩ asti venerit: ⁊ he sunt oblique interrogatiões: quibus vti oratores videmus: cũ deriuare testimoniũ nitunt: ⁊ ideo sic ait Phedria: vt frustret oĩa q̃ ꝯfessus est Dorus: vult em̃ fratri esse cõsultũ. Parmeno dicebat eũ esse ꝓpe infirmatũ testimoniũ est. Quod em̃ sic ait Parmeno dicebat eũ falsum esse põt: ⁊ mire sic ait: vt Sola mihi talis casus Cassandra canebat. Sic aũt dicimus qñ nõ semel qđ factũ fuerit: ꝫ sepius demõstramus. Jam satis credis sobriã me: qꝛ supra dixit. Temulẽta es: ⁊ quasi grauẽ iniuriã ꝫ dicto passa sit: ⁊ memoriter dictũ retulit: vt En ego victa situ: ⁊ pulsus ego. Jaz satis certũ est v̊ginẽ vitiatã ordine agit: cũ primũ đ se: tũ de aduersario loquit. Credis huic qđ dicit: a ꝑsone qualitate derogat fidẽ nã quid credẽdũ est seruo eunucho fugitiuo. Et q̃d ni isti credã res ipsa indicat: hoc a ꝑsona que cũ vincebat oratorie ad factũ se retulit. Cõcede istuc paululũ. ad se v̊sum dic̃ istud: vt lõge sit a pythia. eunucho em̃ dixit phedria. O scelestũ atq; audacẽ hoĩez. Chereã. s. vel parmenonẽ: ꝫ sic ꝓnũciãdũ ẽ: vt putet ancilla đ eunucho dici ꝫ ipsum q̃ ꝑsto ẽ: iõ illa ĩfert. Ve mihi etiã nũc nõ credis: ve mihi: ꝫ totũ ve mihi quidã a pythia vsq; ad irrisas modis

dici existimant. Di si tu credis qđ iste dicit: vez an serua qđ seruus: an stulta qđ stultus: an femina qđ eunuchus. Diz si tu: clare dicit quidā pñsius putāt. Deus negato rursum. Rursus nō ad negationē ptinet: ß ad interrogationē: vt sit rursus interrogatus. Rursus retro i.e. ꝓrio: ac p hoc ꝓrium supioribus dicito. Nō pōt sine malo fateri video amplificatio ꝛ dilatio questiōis argumentū est nihil cōstituisse ad id qđ ꝓ pena minat: nō tanꝫ tam incerto sed etiā falso teste: deinde ipsum fateri ꝓsideramus ql̄e sit. nō est testis fateri: ß rei igit vt i illū culpam trāsferat vniuersam fateri dixit nō tu dicare vt ipse reus nō alieni facti testis esse dicatur. Nō pōt sine malo: q̄si nec hec fuerit: nec illa cōfessio in q̄b? nulla veritas sit. Sequere hac quasi ad tormēta. Modo ait. mō negat: testis ab aduersario quincik falsitatis: aut a se ipso si variauerit dicta prioza: qz nō potuere quinci ab incōstātia testis: pfidiū defensionis inq̄situ est. Oza me: ß lentius vt sit cā seuiēdi. Obsecro te vo Phedria: bñ vo. nā qz ille dixerat vt simularet pces: ß anxius vo addidit: oñdens vo se rogare ꝛ ex aio: nō vt ille videbat dolo. Intro terribilr dūmō eū summoueat. Intro vtz intro domū ad Phedriā: an ad Thaidē: ß nō optet ad Thaidē intelligi. ne celādaz rez iudex teneak. Hoi ehi. bñ hoi ehi. Rusticū posuit: vtpote ꝛ fui ꝛ nouicī: ꝛ ē deploratio ab eis sic dicta. Actū est siquidē ß rursus clare: ꝛ sic dicit tāꝫ adhuc iratus eunucho suo. Alio pacto honeste ꝺ officiū fuit mētiri docuisse seruū: ꝛ affuisse mēdacio liberalē adolescētulū: ß viō quēadmodū defendak aiose dū se mētiri coactū sentit. dū ꝓsulit honestati: hāc aūt cām lōge sermocinatōis ad ß iduxit artifex poeta: vt apō oēs iā certū sit a Cherea vitiatā vginē. Ne vllo errore ipediank olten? nuptie vl finis fabule differak. Alio pacto honeste nullo alio. s. nisi p hāc fallaciā. Parmenonis tā esse hāc technā q̄ me viuere scio deest magis vt scit magis scio: q̄ me viuere. Inueniā hodie pol parē: hec ē ꝑconomia ad futuz exitū fabule: nā dū se vlciscak Pythias fit indiciū patri Cheree: ꝛ cōfirmāk nuptie. Utz ne taceā: an ꝑdicem: tertiū parelcon: abūdat essi aut vtz: aut ne aut certe: ß fit vt sit figura tu pol si sapis qđ scis nescis. Nō possumus nescire qđ scimus: ß ira vt ꝓcordia discors. Virgilius. Sequikꝫ scīntē. Deeunucho qđ fuerit tu pol si sapis qđ scis nescis. Videmus cur nolut poeta de vitio vginis ꝓtinuo scire Thaidē: ne de ip: ouiso malo vehemētius cōmoueak ac doleat: an vt ex eiusdē vginis habitu: vultuꝫ ista cognoscat: qs est actuosius an qđ ꝓximū vo est vt illā ꝛ Thais et frater ignorātes vitiatā aiosius aduersus militē defendāt repetitū cā inueniētē cū tāto strepitu ac nimis. nā q ore ꝓterea diceret Thais Chremeti ꝺ sorozis pudore sollicito. Edcata ē ita: vt teꝫ illaꝫ dignū ē: si sciret eā vginē nō eē ꝺ eunucho q: Cherea sit nō eunuch?

Techna

Virg.

Indignis nos esse irrisas modis. Ph. miz si tu
Credas qđ ille dicat. Py. qđ agā nescio. Ph. heus tu
Negato rursum. possum ne hodie ex te exculpere
Vez. vidistin frēm chereā: Bo. nō. Ph. nō pōt sine
Tuo mālo fateri vidō. seqre hac. mō ait: mō negat
Ora me. B. obsecro vo te phedria. P. Intro. Bo.
Hoi hei. Ph. alio pacto hōeste qūo hic abeā nescio
Actū est. siquidē tu me ß etiā nebulo ludificabere.
Py. Parmenōis tā scio eē hāc technā q̄ me viuere
Bo. sic ē. Py. inueniā pol hodie parēvbi ei rferā grāz
Sz nūc qđ faciēdū cēses dozias: Bo. ō istac rogas
Virgine: Py. ita vtz taceā ne. an ꝑdicē. Bo. tū pol si

Quod scis nescis de eunucho. vnde in heauton. Ne scis qđ scis si sapis. t hoc est qđ dicit Quod scis nescis: prouerbiale est: t multū apud dyalecticos tractatū: vt facio t non facio et amicus suz t nō suz: t audio t nō audio: tc. hmōi. De vicio virgis: q̄ iam mulier facta sit: Hac re de oī turba euolues te: causa q̄ra cur ante turgiū cū milite Thais nesciat vicia tam virginē. Et illi gratū feceris: cui nūl vgini cui? crimē vt supꝰ silentio texeris pīertim tacentis iniuriam suā. t sic dolētis amissam vginitatez: vt nec cōcessionez sue calamitatis subire possit Id mō die abijsse. Deoruz: id p hoc subūctū p pōsitio. thaisiaz aderit benedixit aderit. huic em̄ adent Thais Qr cū inde a deo: aliā cāz ex alia suppo nit. q. d. video causam.

Sapis. qđ scias nescias nez de eunucho nez đ vitio Virgis. hac re. t te ab oī turba euolues. t illi gratū ffeceris id modo dic abijsse deoz. Py. ita faciam Bo. Sz videō chremē. thais iam aderit. Py. q̄d ita: Bo. Qr cū inde abeo iam tum iceperat turba inter Eos. py. tu aufer auz hoc. t ego scibo ex hoc q̄d siet

Chremes. Pythias.

ATat data herclevba mihi sunt vicit mevinū qđ Ego bibi ac dū accūbebā q̄ videbar mihi eē pulcre Sobri? post q̄ surrexi nz pes nz mēs satis suū officiū ffacit. Py. chreme. C. q̄d ē: hē pythia. vah q̄to nunc ffrōsiozvidēr mihi q̄ dudū. P. certe tu qđ pol mlto hilarioz. C. vbū herclehocvez ē. sīe cerē t bacho ffriget ven?. sz thais mlto āte veit: Py. an abijt iā a

Plautus Virgilius

Tat data herclē verba mihi sunt vicit vinū. Hic semigrauis īducit vino Chremes prioz memoz: titubās in pīcipib? vt fere apposti solēt. At at itericctio est paulati pcepti atq; itellecti mali. Data verba: fraus facta dicta herclē vba a milite an a meretrice: cui? iā prīdē dolū malū in oī re suspectū. an magis a vino q̄si captioso aliq̄ data vba sunt. qr bibere dulce est. ebriū fieri turpissimū: adeo his q̄ sequūtur q̄si subtilē fraudē ebrietatis inducit. Plaut? de vino. Pedes captat pīmo luctator dolosus. Virgil? de vua. Tētatura pedes oli victuraq; linguā. Ac dū accūbebā hic vba data sunt. Quā videbar mihi esse pulchre sobrius. nihil aūt elegantius non dixit videbar mihi tūc esse sobrius: sed etiā vt hoc ipm̄ iam erroris esset ac vinolentie accumulatio. Videbar inq̄t mihi nimiū sobrius pulchre fortiter ac nimis. Neq; pes: ad incessuz. Neq; mēs: ad facta ad dicta. Satis suū fecit officiū bene. nō em̄ oīno nō facit. nam hec insani est sed nō satis facit qđ est ebrietatis. Quid ē en Pythia? t sati miro exēplo mutatā credit: post q̄ ipe mutat? ē. q̄to nūc formosioz videre mihi q̄ dudū b mlti academicos iuuat q̄ vt aiūt put hīti fuerim? atq; effecti. ita nobis atq; aliō videri. et ideo nihil certi ꝓphēdi posse. Certe tu pol q̄dē: t certe t pol vt appere hanc vere loq̄ sobria ē. illū vo ex vino falli t honorifice atq; vt sobria nō dixit temulētioz āt lasciuioz ꝙ alacrioz. Verbū hercle h: vbū puerbiū. vt idē in andria. Verbū illō vez ē vlgo qđ dici solet. ff ne Cerere t baccho friget ven?: h si ad fīaz resoces nō cōueniet ad ebrioſi petulātiā: quā sic añ dictū ē nā t ip̄obrioz fact? ē: t cū tropice locut? sit in ordinē naturalē fuauit. nā primū cib? deīde pot? postremo libido venerea. Friget āt qr oīs ei? mōi voluptas i calore sanguis ꝓstituta ē. q̄ his reb? alīt. t frigz. p pe nō adheret. trāslatū ci b puerbiū frigz a plicatōe vasoz q̄ frigidā pice nō tenēt cū alia mlto meliora sūt ad vsū frigida vt ferrū argētū auruz

et cetera hmōi. nam sic alibi. Ubi friget huc euasit: ⁊ vide tres metonomias. Cererē: Liberū: Uenerē. sed Thais multo ante venit: interrogatiue ꝓnūciandū hoc. ⁊ scias de his interrogationibus hāc ipsaz esse in q̄b⁹ ita querim⁹: vt q̄ interrogant̄ respōsuri nobis se nescire videant̄. Jādudū etatē. q: iādudū infinite more est. addidit etatē vt ostēdat multū abijsse tēporis: vt factū est. Jādudū etatē pro lōginquo tpe. Lucilius. Ut multos mēsesq; diesq; nō tamē etatez. etatē diu lōginq̄ tpe ac prolixo vt est etas nā sic dicim⁹ de die et dieculā aliquātulā moraz. Nihil dixit tū vt seq̄rer sese: nihil pro nō. Uir. Deponūt animos. a. n. m. l. e. Nihil nisi abiēs mihi īnuit: apparet ⁊ q̄si iratā discessisse Thaidem a milite vt tm̄ sic iratā vt illi ira cōsiliū non ademerit: innuit inq̄t cuz abiret. Eho nōne id sat erat adeo simplex hic inducit̄ adolescēs: vt a Pythia rep̄hendēdi posset. nam q̄d opus fuit dicere si īnuit. Sed nesciebā id dicere illaz: dicere pro velle vel significare: sic alibi. Quasi tu dicis factū id cōsilio meo. Nisi q: correxerit miles: q̄d intellexit minus hoc videt̄ faceti⁹ ⁊ sapienti⁹: q̄ dici ab ebrio rustico ⁊ adolescēte debuisset. hoc viciū tūc sit cū poete īgeniū suū ī ꝑsonas ꝯferūt. q̄d ītellexit min⁹ v̄isimile hūc tm̄ extrusuz fuisse nō vapulasse. q: miles thaidi mag⁹ q̄ huic irascit̄. Miror vbi egomet huic añuorterī. i. hūc p̄cesserī. vbi in qua ꝑtevie.

Lucilius

Uirgilius

Milite. Ch. iādudū etatē lites facte sunt inter eos
Maxīe. Py. nihil dixit. tū vt sequerer sese. ch. Nihil
nisi abiēs mihi innuit. Py. eho. nōne id sat erat: ch.
At nesciebā id dicere istam: nisi q: correxit me
Miles: q̄d ego intellexi min⁹. nā me extrusit foras
Sed eccā ip̄az video. miror vbi ego huic añuorterī

Thais: Chremes: Pythias.

Credo eq̄dē iā affuturū esse: vt illā a me eripiat
Sīe vt veīat: atz si illā digito attigerit vno: ocli ilico
Illi effodiēt̄: vsq̄z adeo ego illi⁹ ferre possuz īeptias
Et magnifica v̄ba: v̄ba dū sint: verz eī si ad rē ꝯferāt̄
Uapulabit. E. thais ego iādudū hic adsū. th. o mi
Chrēe teip̄z expecto. scin tu t̄bā hāc ꝓpt̄ te eē factā:
Et adeo attīere ad te oēm rem: Ch. ad me: q̄ q̄si
Istuc. th. q: dū tibi sororē studeo redder̄ ⁊ restituer̄
Hec atz hmōi suz mlta passa. Ch. vbi ea ē. th. domi

Credo equidē illū iādudū affuturū. Uides ne ex ipsis apparere verbis q̄ ꝯcitata ⁊ recens a litigio veniat Thais: Itaq̄z nec noīat militē nec v̄ginē: sed ꝓ noīe vtrūq̄z significat: quasi in medio cōstituta negocio. Affuturū esse. i. aduēturū. Ut affuit ⁊ mneste⁹. Sine veniat: q̄si dicat sine nullis ⁊ cōminātis est vt sine mō. At q̄ si illā digito attigerit vno: moris ꝯminātiū est ad exiguū reuocare cōmissa q̄ sevlturos p̄dicēt. Oculi ilico effodient̄: ⁊ femīee mine sūt ⁊ in libidīosos q̄ maxīe. iā nā hūc suspicat̄ amatorē esse v̄gis sic alibi: vt ego vnguib⁹ facile illi in oculos in uolē venefico. In oculos autē maxīe seuire femīas ⁊ tragedie fere om̄s ⁊ comedie ꝓtestant̄: Usq̄z adeo illi⁹ ferre possuz īeptias ⁊ magnifica v̄ba. nō dixit vsq̄z adeo illū possuz amare. sed q̄ insuauis iādiu sit oñdit: dicēdo ferre possuz ⁊ cito oñdit q̄ sit amicicia milit⁹: īeptias inq̄t ⁊ magnifica v̄ba. Uerba dū sint hoc est q̄ vim nō admisceāt. Uerū si ad rem ꝯferat̄ vapulabit: sic discesserit a v̄bis: ⁊ rem expiri cepit vapulabit: ⁊ bona locutio: vt si dicas v̄ba ad rem ꝯtulit h̄ est agere q̄d dicebat aggressus ē. Ad me q̄ q̄si istuc: ⁊ rusticus: ⁊ timidus: ⁊ pudēs cōmot⁹ ē meretricule dicto. hec atq̄z

hmōi multa sum passa: mulier facūda meretrix hec imputat adolescenti que vidit: ⁊ alia q̄bus non interfuit. Reddere ⁊ restituere ꝓprie reddit cupientib⁹: vt dño seru⁹. Restituit cupiens: vt patrie ciuis ⁊ reddit: ⁊ restituit cupiēs cupiētib⁹: vt parēti fili⁹: ergo in hac vtūq̄ est ⁊ reddi ⁊ restitui. Hem extimuit adolescens cū sororē suā in domo meretricis esse audiuit: cui rei statim occurrit Thais. Educata est: subaudit domi apud me. Educata ita vti te

Reddere
Restituere

Apud me. ch. hē. th. q̄d ē: educta ē: ita vt teq̄ illaq̄
Est dignū. Ch. q̄d ais: Th. id qd̄ res est. hac tibi
Dono do. neq̄ repeto pro illa abs te q̄cq̄ precij.
Ch. et hēt ⁊ refert a me thais ita vti merita es gr̄a
Th. at ei caue ne priusq̄ a me hāc accipias amittas
Chrēe. nā hec ē q̄ miles a me nūc ereptū veit. abi tu.
Cistellā pythias domo effer cū monumētis. Ch.
Uidē tu illū thais: Py. vbi sita est: th. i risco. odiosa
Cessas. C. Militē ad te q̄tas secū copias adducer̄
At at. T. nū formidolosus es obsecro mi hō: Ch.
Appagesis: egon formidolosus. nēo ē oīz q̄ metuat
Min⁹. th. atq̄ ita op⁹ ē. ch. hau metuo quē tu me eē
Hoīez existīes. th. imo h⁹ cogita q̄ cū res tibi ē peregrin⁹
Est: min⁹ potēs q̄ tu. min⁹ not⁹. amicoꝝ his min⁹
Hn̄s. C. Scio ego istuc. sz tu qd̄ cauer̄ possis stultū

q̄ illaq̄ dignuz est: bene purgauit qd̄ ex fastu meretricio spectabit non inōt vt me dignū est apud me est Quid ais recte qr mirū apd̄ meretricem liberalit educatā. hāc tibi dono do melius dixit q̄ dono: vt domū placidius videat ⁊ prestantius: Neq̄ repeto pro illa q̄cq̄ abs te precij ex eo qd̄ potui iure facere beneficiuz

demōstrauit oratorie dicens serio non esse facturā. Et habet ⁊ refert thais qui habet apud se gratiā nōdū retulit: retulit q̄ destitit hēre: multū ergo hic dixit: ⁊ habet gratia: ⁊ refert haberi tamē quē sensuz trāstulit. Salusti⁹ in bellū iurgurthinū. Arma pecuniā sume vtere: ⁊ quoad vixeris nunq̄ redditā tibi gratiā imputaris semp apud me integra erit. Ne priusq̄ hanc accipias amittas Chreme hoc in comedia licet more vulgi dicere ceterū non potest amitti quod nondū acceptū sit an qr iādudū sumptū sit. Nam hec ea est quā miles nunc ereptum venit non ad deterrendū: sed ad preparandū animū adolescentis hec dixit quē audacem putat: aliter autē res ipsa est. nam mox thais mutabit orationē ⁊ dicet. Qui cum res est tibi peregrinus ⁊ minus potens q̄ tu minus notus. Abi tu cistellam Pythia domo effer cum monumentis: monumenta sunt que greci dicunt Uideri tu illum Thais: longe vide timoris est indiciū. Ubi sita est trepidantes personas īmiscuit. In risco cista pelle cōtecta: nomen phrygiū. Quātas copias: proprie dixit copias. nam sic dicuntur legiones in vnū collecte. cōuenit tamen rudi ⁊ rustico adolescenti sex hoīes copias dicere militē scz parasitū. Doracē. Syriscū. Sigmalionē. Sangā. Num formidolosus est mi hō formidolosus ⁊ terribilis ⁊ timidus intelligit. Apagesis. Plaut⁹ iu trinūmo. Apage amor Atq̄ ita opus est: vt nullus formidolosus sis. Metuo qualē tu me hoīez existimes: videt ebrius factus hic Chremes: ⁊ iam displicere nolle mulieri: nā idcirco fatet se timere malaz opinionē. Thaidis de se. Sed mutuo qualē noue dixit ꝓ metuo ne ignara sis. Peregrinus est min⁹ potens q̄ tu: q̄ postq̄ tamē ipsa non eloq̄tur: quid efficiat. ⁊ ex eo qd̄ ait peregrinus est minus. p. q. t. bene sic dixit. quia tardum fuit dicere. Ille impotens: tu potens ⁊c.

Salustius
Riscus
Plautus

Sed tu qd̄ cauere possis.a.c.ostēdere vult Terentiꝰ plures sn̄ias ad timiditatē cōgrue
re q̄ ad audaciā.nam ⁊ mox dicturus est. Oīa prius experiri q̄ armis sapientē decet. qꝛ ex
prouidentia timor:ex audacia temeritas ꝓuenit. Stultū est fieri:nec fieri sinere. ⁊ meliꝰ di
xit q̄ pati hoc generale est.nā nūc admittere patefieri significat. Malo ego vos ꝓspicere
prouidere ne fiat,i.ꝓspicere ⁊ cauere ab eo qd̄ precedit id qd̄ sequit̄. Accepta iniuria:hic cā

Est amittere malo ego nos ꝓspicere: q̄ hūc vlcisci
Accepta iniu.tu abi atq̄ hostiū obs̄a itꝰ dū ego hic
Trāscurro ad forꝫ volo ego adeē h̄ aduocatos nob̄
In t̄ba hac T.mane.E.meliꝰ ē.T.mā̄e.E.omitte
Iam h̄ adero.T.nihil opꝰ ē chrēe.hꝰ mō dic sororē
Illā eē tuā ⁊ te ꝑuā v̄ginē amisse nūc cognosce signa
Ostēde:P.adsunt.T.cape si vi faciat: ī ius ducito
Hoīez.ītellextī:C.ꝓbe.T.Fac aīo.hec p̄nti:vt dicas
E.faciam.Th.attolle pallium.ꝑij.huic ipsi est
Opus patrono.quem defensorem paro.

Thraso:Gnato:Sāga:Chremes:Thais.

Sanccīe ego vt cōtūeliā tā īsignē ī me accipiā gna.
Mori me satiꝰ ē simalio dorax syrice seq̄mi me

ostēdit̄ cur il
lud malit Tu
abi atq̄ ho-
stiū ītus ob-
sera: pauidi
cōsiliū nihil
aliud cōtinet
pꝰ claustra ⁊
fugā.nā sera
ē claustrū ia
nue.Dū ego
hic trāscurro
trāscurro di-
xit n̄ curro vt
ꝓxītatē fore
oñderet Vo
lo ego q̄si mi
nꝰ timeat cu
pio nō inq̄t:
sed volo. In
turba hac vi
de timidum
turbā appel-
lare quā mulier nō timet. Meliꝰ est fugiēdi occasionē hic cupit dari. Mane.hoc gestu iaz
adiuuat̄. Omitte me iā addero ex huiꝰ v̄bis appet eē manu ꝯp̄hēsuz eē adolescētē. Omit
te me iā adero.qꝛ cāz ꝓbari nō videt celeritatē redeūdi pollicet̄. Nihil opꝰ ē istis: istis vtrū
aduocatis an istis oībꝰ q̄ dixisti. Vir. Aut q̄d petit istis. Hoc mō dic sororē eē illā tuā: ordi
nē ē execuꝰ p̄mo vtrū ꝑsonā hz.dici sororē inq̄t eē illā tuā.vtrū negociū hz ⁊ te ꝑuā v̄ginez
amissaz. Cur hodie agat: Nūc cognosce ⁊ vñ ꝓbet signa oñdet ⁊ te ꝑuā v̄ginē amissaz.hec
oīa sic ꝓnūciāda sūt:vt ⁊ iusta ⁊ factu facilia d̄mōstrēt̄. Si vi faciet ī ius ducito hoīez.⁊ re
cte qꝛ violēto ciuiliter resisti solet. Fac aīo hec vt p̄nti dicas.hec nō diceret̄ a thaide nisi ī il
lius vultu pauor nimis apperet. Faciā adiuuādū ꝓnūciatōe:faciā eī timide dictū ē. Attol
le palliū.his v̄bis chremetis demōstrauit nimiū liberralit̄ pauidi adolescētuli animuz.at
tolle palliū vl̄ qꝛ simplex ē vl̄ qꝛ ebriꝰ palliū trahit chremes Perū huic ipi p̄rono opꝰ ē.q.d.
p.hec meretricis q̄rela rudē adolescētulū magis ⁊ honeste natū q̄ culpādū eē demōstrat.

Sanccine ego cōtūeliā taz insignē.i.m.g.h.a. Hic rursus inepti vanitas militis de
mōstrat̄ ad amicā tanq̄ ad hostilē exercitū ꝑgētis irritato aīo:ꝯcitato cursu:vndā
ti clamide trepidi ⁊ q̄tiētis caput.⁊ hec v̄ba ꝓ hortatu īꝑatoris accipiēda sūt q̄nq̄
dem oīa de exercitu trāsferūtur. Cōtumeliā ꝓp̄e nō vt miles:sed vt neq̄. Cōtūeliā ī me ac
cipiā Gnato:appet gnatonē ⁊ dehortatorē eē certamīs:⁊ ad pocula militē ꝓuocare:maxīe
cū videat ꝑsuasisse ista ꝯsilia:vt h̄ certamē mouerēt. Mori me satiꝰ ē:ridicula p̄sumptio tā
q̄ aduersus meretricē iurgia nūq̄ thraso sumere ausus eēt:nisi morte p̄posita.q̄ velut mor
tis ꝯtēptu opꝰ ē ad tale p̄liū Mori me satiꝰ:tā q̄ aliter miles aduersus mulierē audere nō
posset:vel qꝛ nihil vel qꝛ amator. Mori me [illegible] q̄si ille sibi dicat molestū eē certamē vl̄ ami
cā nō eē ledēdā. Tā īsignē:insignē vt miles dixit.qꝛ īsignia armoꝝ sūt. Simalio.h̄ ꝯcite ꝓ
nūciādū ē. Seq̄mī:hmōi militia ꝑ tumultū repēte suscipit̄ ⁊ d̄r euocatio vbi dux alloq̄t̄ ci
ues. Qui rēp.saluā vl̄tis me seq̄mī.vñ Vir.sic ait. Disuetaq̄ bello.a.i.a.⁊ alibi. Ipse.n.s.i.

Virgiliꝰ

Virgiliꝰ

Primũ edes expugnabo: debet hic esse vociferatio, vna ad hoc: vt verbũ militis cũ quodã motu ingenti: ⁊ ꝑ ĩmanes m. ne sine vlla vi rex: vanaq; cõminatõe velle videat edes expugnare: cũ foris sit meretrix. Male mulctabo. vide ordinẽ belli: primo expugnatio meniũ: tũ recuperatio captaꝝ rex: demũ pena ꝑdonũ. Pulchre postq̃ nõ obtinuit quod volebat Gnato assentat ad oĩa. vide aũt manifestã irrisionẽ ex ipso genere laudãdi: nã q̃d est rectũ in expugnatiõe recti: id ĩ v̄ginis ereptiõe ꝓbitatis: q̃d ĩ mala mulctãda muliere pulchritudinis: ꝫ hoc est qd̃ ait sup̃ d̃ seipso parasitus. Quicq̃d dicunt laudo. In medium huc agmẽ .c. u. d. mire cõposita ad cõtẽptũ noĩa legionariorũ sunt. nã Dorax ab arũdine veluti sitinanis ⁊ fragilis nomẽ sortitus est. Simalio a simio: vl̄ a simia deriuatũ est: ob feditatẽ oris vel nasi. Syriscus iã diminutiuũ ẽ a syro. In mediũ huc: ridicule satis armaturas leues nõ putat aduersus Thaidẽ idoneas: ⁊ iõ agmẽ cũ vecte vult venire in mediũ: aut iõ cũ vecte: q̃ ad expug̃tõem venit ediũ. Tu Simalio ĩ. s. cornu: tu Syrice ĩ. d. h̄ agmẽ instruit. facetũ aũt cũ a reb⁹ magnis res ridicule deriuent. Cedo alios: nõ reliq̃s dixit: ꝫ alios q̃si multi sint. Sãga: nec sangarius saltẽ vt nomẽ eẽt. Manipul⁹ fuꝝ: manipul⁹ ꝓprie est militis cũ romani ⁊ latini sub nouo cẽturione bellũ aggressuri deputabant: sibi sertũ vl̄ coronã ex manipulo herbe vel hmõi ꝯficiebant quẽ ꝑ signo seq̃bant. merito g̃ centurionẽ vidẽs manipulũ: h̄ est cocũ vidẽs ꝯuiuas desiderat q̃ appauerat quotiẽs loc⁹ affuit vel q̃tiens ꝯuiuiũ ẽ ĩstitutũ. alij manipulũ fuꝝ coci discipl̄os dici putãt. Eccũ adest ꝑ se: ac ꝑ discipulis Sãga. Quid ignaue: apparet cocũ ad repẽtinũ strepitũ sic exisse: vt ad artẽ suã fuerat expedit⁹. Quid istuc: peniculũ. s. Ego ne: hec cã ẽ. Impatoris v̄tutẽ nouerã ⁊ viz militũ h̄ plus hẽbit salis si sic ĩtellectũ fuerit: vt Sãga vno eodẽq; tpe: ⁊ q̃rat simulq; rñdeat: q̃si d. h̄ nouerã fieri sepe: ꝫ sine sanguĩe fieri nõ posse. s. Quid igit̄ si h̄ sciebat vt abstergeret vulnera: q̃si h̄ fuerit auxilij gen⁹. Quid h̄ ẽ vñ vulnera: q̃ꝝ vulnera vtrorũq; vtriusq; ꝑtis: an qd̃ magis ridiculũ ẽ suoꝝ. Solus Sonio ꝑuat domũ hec figura d̄r Solus Sonio. s. d. Uirg. Sola mihi tl̄es casus Cassandra canebat. Sol⁹. s. d. ꝑ re manet vt obꝑuet. nã ꝑuat domũ rectũ erat. Nõ ꝑuat domi nisi ꝑ custodit ĩtelligit: vl̄ ꝑuat ꝑ se det ab eo qd̃ sequit̄ id qd̃ ꝑcedit. nã nõ ꝑuat nisi q̃ plus ĩ eo loco sederit. Qui malũ: malũ ꝑ parẽthesiz suauiter infert. Plautus ĩ epidi. Quẽ: malũ: hec ĩpudẽtia ⁊ nõ ĩterponit malũ: nisi oculis ꝯuersis ad eũ: q̃ id qd̃ rep̄hẽdimus dixerit. Malũ nũc ĩteriectio ẽ. Post ꝑncipia magnifice ad risum ꝯmouẽdi. nã dicere debuit p⁹ vos ⁊ hũc locũ sibi optimũ elegit. vt timid⁹ Post ꝑncipia militare dictũ ẽ. vt ãbiguũ militi. an ĩ extremo agmĩe sit h̄ loc⁹ an medio. Jñ oĩb⁹ signũ dabo tãq̃ nõ oĩb⁹ dare possit. si aliũde det. Ipsus sibi cauit loco an loco simpl̄r

Primũ edes expugnabo. G. recte. Th. v̄ginẽ eripiã
Gn. Probe. Th. male mulctabo ipsaz. Gn. pulcher
Th. In mediũ huc agmẽ cũ vecte dorax tu simalio
In sinistꝝ cornu. tu syrisce in dextꝝ cedo alios. vbi
Cẽturio sanga ⁊ manipulus fuꝝ. Th. sanga eccũ
Adest. Th. q̃d ignaue penicl̄o pugnare q̃ istũc huc
Portes cogitas. S. ego ne ĩperatoris v̄tutẽ nouerã
Et vim militũ sine sanguĩe hoc nõ posse fieri: quin
Abstergerẽ vulnera. Th. vbi alij. S. q̃ malũ alij: sol⁹
Sanio ꝑuat domũ. Th. tu hosce instrue. h̄ ego post
Pricipia ĩde oĩb⁹ signũ dabo. G. illuc ẽ sape vt hosce
Instruxit ips⁹ sibi cauit ĩ loco id̄ h⁹ pyrr⁹ factitauit

Dorax

Simalio
Siriscus

Sanga

Uirgil.

Plautus

qꝛ post principia: an loco oportune. Terẽtius in Adelphis: Pecunia in loco.n.i.m.ẽ.l.an
ꝓ de loco. Idẽ hoc iã pyrrhus factitauit: irridet quidẽ poeta: verũtamen oñdit officiũ ipa
Salustiꝰ. toris hoc esse: ne se ĩ piculũ ꝓijciat. sic Salu. Et in plijs actu prõptus. ⁊ hoc totũ quasi in
palliata: sed cõcessum poetis fuit. pyrrhus aũt pitissimus stratagematon fuit: pmusqꝫ qui
quẽadmodũ ars ⁊ disciplina ꝑ calculos in tabula traderet oñdit. Nimiꝝ cõsiliũ est de occul
dẽdis edibꝰ: illud rectũ ⁊ est noua locutio: ⁊ supiori similis. Nimiꝝ dabit ꝫ Thais mihi magnum malũ: ꝓ sine dubio rectũ est. Sane q̃ tibi nunc vir videt eẽ hic: figurata locutio: ⁊ ꝑterea hyperbaton intermixta. nã ꝫ ordo est: sane ꝫ nebulo est: ne metuas an ꝫ erit ordo ⁊ sensus: vt sit dictũ ne metuas sane. Qui tibi vir videt esse ꝫ nebulo magnus est: et recte. nam dũ obteret adolescẽs: ⁊ etate militis q̃ iã vir est: ⁊ magnitudine ꝙ magnꝰ corpe que vtraqꝫ in illo vana esse meretrix vt experta denũciat. Nebulo aũt vel inanis vel vanus aũt mollis vt est nebula dicit: ⁊ hoc ironicos dictũ est. meretrix frustra metuentẽ corripiẽs Chremetẽ sane inq̃t nimis cõsiliũ rectũ est de occuldẽdis edibus. ⁊ deest: nõ est: vt sit non est qui tibi nũc vir videt esse: hic nebulo magnus est: sic ⁊ alibi. Si te ĩ platea hac offendero post hac nihil est qđ dicas mihi. aliũ querebã iter hac habui: pijsti: vt si nõ est qđ dicas mihi. Quid tibi videt: nõ diceret miles: si staret in snĩa: sed iã videt timore mutatus. Quid videt: dubitãdi est qđ dictũ sit: quid videt. Ego sane hoc militẽ puto dicere quã paulatim a violẽtis atqꝫ acribus ꝑncipijs ad terrorẽ desidiãqꝫ ꝑducit timor. Nã ꝑmo ipse ꝑcedit vtpote q̃ dicat: sequimini: dũ deniqꝫ ꝓpius deuentũ post ꝑncipia refert pedẽ: post iã nihil ipse audet ꝫ q̃rit ꝯsiliũ parasiti: deniqꝫ vbi cõminus res gerẽda est dixit mane. ⁊ ꝯtinet irruẽtes ad postremũ diffisus nescit q̃d agat. ad parasitũ spectãs q̃d agimꝰ inq̃t. Fundã tibi nũc mire parasitus ꝫ ait vl' qꝛ militẽ nolle videt vl' qꝛ nõ audet ĩpugnare ꝯsiliũ formidolosum et aptũ metuẽti dedit subtiliter tñ. nã funda pugnãt q̃ cõminus nõ pñt. Ex occulto qui nõ audẽt palã: ꝫ honesta cã: nõ qꝛ timẽt inquit: ꝫ vt fugiãt tãq̃ visi hostes fugerint nõ sit tutũ accedere. Fundã tibi: nõ dixit hastã aut lanceã: ꝫ sagittã fundã q̃ nimiũ lõge iactet: vt ex ꝫ interuallo pauorẽ oñderet nõ audiẽtis accedere. ⁊ mire tibi tãq̃ ipse parasitus nec ꝫ audeat. Sũt aũt q̃ putãt hec a Thaide ad Chremetẽ dici: ꝫ male. nõ. n. ꝯueniũt ista meretricis dictis supioribꝰ: nisi qꝛ monet meqꝫ ex occulto: dicit ꝯstãtiã ei dudũ videri militis: ⁊ ipsum nõ vidisse cũ q̃ pugnaturus sit: vt illo ꝓcul ex occultu meretricẽ. s. cũ suis: vt alibi. Hos prius introducãt. Facerẽt fugã: deest rursus: vt sit rursus facerẽt fugã: vl' Asyntheton illatũ ẽ. Facerẽt fugã: desiderat ꝯiunctiõez. n. vt sit facerẽt. n. fugã. Ut cederes: ꝓ cedẽdo cogeres: vt facerẽt fugã. Sꝫ eccã Thaidẽ ipsam: eccã ⁊ ipsaꝫ. figura ẽ emphasis: q̃si eccã ꝑncipẽ belli te ipsam ꝯ quã pugnaturus ẽ. Quã mox irruimꝰ: ꝫ parasitus irridẽs militẽ dixit: ⁊ irruere ꝓprie dicunt q̃ cũ furore ꝑliũ ineũt. Oĩa ꝑꝰ expiri vbis q̃ armis sapiẽtẽ decꝫ. aĩaduerte q̃tã vim hẽant ad delectãdũ ĩ comedijs seuere snĩe cũ a ridiculis ꝑsonis ꝓferunt q̃le est apud
Plautus Plau. vbi miles suã formã admirãs ait. Nimia ẽ miseria: nimis pulcꝝ eẽ hoĩez. Quã armis sapiẽtẽ ꝓ quã arma eclypsis ẽ: si subaudiamꝰ agere. ⁊ mire nõ dixit me: si sapiẽtẽ ꝙ magis ridiculũ ẽ. Qui scis an q̃ iubeã: ⁊ mire ñ veli: ꝫ iubeã dixit: iubeã ꝓ veli: vt iubeo Chre.

C. videẽ tu tha. q̃ ꝫ rẽ agit nimiꝝ ꝯsiliũ illđ rectũ est
De occuldẽdis edibꝰ. Tha. sane q̃ tibi nũc vir videt
Hic nebulo magnꝰ ẽ. ne metuas. C. q̃d videt tibi:
Gn. Fundã tibi nũc dari. vt tu illos ꝓcul hinc
Ex occl'to cederes facerẽt fugã. Thr. sꝫ eccã thaidẽ
Ipsaꝫ vidđo. G. q̃ mox irruĩꝰ. Th. mãe. oĩa ꝑꝰ expiri
Quã armis sapientẽ decꝫ. q̃ scis an q̃ iubeã sine vi

Dij vestrã fidez: bona analogia qui leuiora laudauerat hic ex clamore iam debet. t hoc ē qō sup̄ ait. Jd rursuz si negat laudo. Hic q̄ negat rursuz male pugn ādū esse q̄ supius retineri nō poterat q̄n in plũ vel mozituꝛus iꝛꝛueꝛet. Dij vestrã fidē nũ q̄. ad. t. q. a. d. mire egit psonã admirãtus p terna apostrophã ad deos. Dij vr̄am fidē ad se ipm. Quãti est sape admittē. Nunq̄ accedo: q̄n ridicule parasit⁹ nũq̄ accedo ad te dixit q̄ nũq̄ recedit. Quin abs

Jfaciat. Gn. dijvr̄az fidē q̄ti ē sape. nũq̄ accedo q̄n
Abs te abeam doctioꝛ. Th. thais hoc mihi p̄mũ
Rñde cũ tibi dō istã vginē dixtin hos dies mihi soli
Bare te. Th. q̄d tũ postea: Th. rogitas: q̄ mihi ante
Oculos coꝛã amatoꝛẽ adduxti tuũ. Th. quid cum
Jllo agis: Th. t cũ illo clam te subduxti mihi
Tha. Libuit. Thr. pamphilam ergo hũc redde mi
Vi manus eripi. Chr. tibi illã reddat: aut tu eam
Tãgas oiz: Gn. ah. q̄d ais tace. Chr. q̄d tu tibi vis
Thr. Ego nõ tãgã meã. tuã aũt furcifer. G. caue sis
Nescis cui nũc maledicas viro. C. nõ tu hĩc abis. sci
Tu tibi res sese hẽat. si q̄cq̄ hodie turbe hic ceperis
Jfaciãvt h⁹ loci dieiq̄: meiq̄ sp memineris. G. miser
Tui me q̄ hũc tm̄ hoiez facis iimicũ tibi. C. diminuã

te abeã docti
oꝛ nimis ip̄u
dẽs assẽtatõ
se fieri docti
oꝛẽ ex militis
sapiẽtia thais
p̄mũ hoc vi
de amissaz in
tẽtionẽ repe-
tendeꝝ gnis
nõ ei tã puel
lã: sed pactũ
exigit vt ama
toꝛ. Cuz tibi
do: p:o cũ ti-
bi darẽ quid
tum postea
aut dixi tñdẽ
duz erat aut
nõ dixi: sz vi-
de ꝓtumaciã
meretricis i
cõtẽptõez p
sone militis

que p interrogationẽ potiꝰ q̄ p inductionẽ illũ alloq̄ voluit. Rogitas: cõtẽptõis genꝰ iterrogatiue. q̄ mihi ante oculos coꝛã vtrũq̄ significat: vt ẽpti militis dictũ. Ante oculos minus est q̄ coꝛã põt t añ oculos lõge itelligi coꝛã, p̄ximitatẽ significat. Quid cũ illo agas. oĩno meretrix nõ putat illũ ydoneũ cui reddẽda sit oꝛatio cuiq̄ se purget adeo apud illã amitte eꝰ ꝓtẽsuz est. nã errãt q̄ dicerẽt se velle militi recõciliari. Et cũ eo clã te subduxti mihi inuidiose t cũ eo dictũ est. taz vt sup̄ legimꝰ excluſit Chremetẽ. subduxti mihi. furtũ subtraxisti mihi. Uirgiliꝰ. Et si dũ. c. s. e. Liberauit supbũ est t meretricũ vbũ sic de chilone Ciceroni ait. Libẽter ait se facturũ. Nunc redde: idoiua est, p cõtumelia repoſcẽtis. sic t in Ecyra Remũeret. d. h. c. Nisi vi manus eripi vtrũ nisi, p nõ: t si vt sit si nõ. Tibi illã reddat: hic se primũ iterpoit Chremes: vt adolescẽtuli potuit tã fracto milite. Aut tu illã tãgas oĩno aut vtrũq̄ Chremes nõ q: dixit nisi tibi manus eripi addidit tu illã tãgas oĩno t est secũda. sic aũt loq̄ solẽt pl⁹ gestu q̄ vbis cõcti. Quid tu tibi vis. recte cũ Thaide eñ loquebat non cũ hec. Ego nõ tãgã meã: bñ addidit meã. huic eñ, pbat iniuste dictũ tu illã tangas? Tuã aũt furcifer: meõ gruc vt iperit⁹ adolescẽs liberũ fuiliꝰ officijs sagittat. Caue sis nescis cui maledicas. aũaduerte pasitũ neq̄ tacere oĩno ne defuisse patrono videat neq̄ in aliena cã rẽ in se trãsferre. Nõ tu hĩc abis: hoc pasito: illõ militi dixit Chremes. Caue sis, q: ipatiua vba sũt velut ꝓtumelioſa. addebãt veteres sis qõ significat si vis. Tibi illã: vt illa magna vis in, pnoib⁹ t significatio ē: vt Cãtãdo tu illũ. Sein tu. nõ pasito sed militi dicit. Faciã vt hui⁹ loci. d. q̄. m. maris ẽ magnas eẽ minas hoim meticuloſoꝝ. Spectа g̃ q̄ acriter timich⁹ cõminet. Hui⁹ loci dieiq̄ meiq̄ loci in q̄ Ieſus: die in qua ceſus meiq̄ a quo ne nũc q̄dẽ pasitũ a militis assentatione discedit. Diminuã ego caput tuũ hodie nisi abis.

Uirgiliꝰ
Ciceꝛo

rusticus dixit caput tuū diminuā: quasi dicat diminuā tibi caput. Am vero canis: hoc verbo canis īpudētib⁹ īnimicis cōuitiū fieri solet. nā militare dictū est in hostē canis. ⁊ apud Homerū pro graui cōtumelia in aduersariū dicit Quis tu hō est: q̄d tibi vis figura est vbi multa terribilit̄ īterrogant̄. vt State viri q̄ causa vie. q. u. i. e. a. Scibis: nō obsequēter sed figurate dicit ab irato. Principio esse eā dico liberaz: q̄ tollit̄ tuaz videri. Scibis et scies ⁊ scibis dicit pro ꝓductōe tertie ꝯiugationis. Prīcipio in tria diuisit officiū defensiōis sue ī assertoris prīcipio eaz dico esse liberā incognitoris ciuē atticaz: in fratris meaz sororē. ⁊ bonus est ordo libera ciuis nobilis. ciuē atticā: quo etiā negociū pōt ei fieri q̄ se pro dño gessit in ciuē. Hui hem ⁊ cetera hmōi generis sane sunt aduersus eos q̄b⁹ irascimur. Meā sororē: quo cōstat p̄sto esse defēsione puelle: q̄si ex oīb⁹ hoc sit īpudētiꝰ: q̄ ⁊ sororē suā dicat. Os durū: os īpudēs ⁊ ecōtra mollis fōtis dicunt̄ q̄ sunt reuerētes. Nūc adeo edico tibi vt supbe q̄si militi. nā edictū p̄toris dicit̄ ⁊ imp̄atoris. Miles nūc adeo. e. t. miles cōtumeliose dixit: ab his em̄ officijs q̄ suo noīe vocandi sunt data vocabula cōtumeliosa cēsent̄ sicut in Adelphis. Delibera hoc dū ego credo leno. Ne vī facias vllā in illā seruauit p̄cepta meretricis adeo vt memierit. Si vī facit in ius ducito hoīez. Ego eo ad Sophr. h̄ lētiꝰ dixit ad tha. Chre. Prohibeo inq̄: nō satis exercitate adolescēs totidē v̄bis dictū repetit militi. Audī tu hic furti se alligat: Gnato occasionē finiēdi litigiū iādudū q̄rit: ob desideriū mēse ⁊ cibi. ⁊ ideo q̄si de iure ꝯsiliū suggerit hūc rerū militi esse posse q̄ p̄atꝰ alienā rē suā dicere. Audī tu: deest īiuste ꝓfiteri h̄ ē apd p̄torē. Hic furti se alligat. i. rex se efficit fraudis. nā metalepticos furtuz ꝓ oī fraude ⁊ dolo accipimꝰ ⁊ iniuria. alligat: astrīgit: illaq̄at: ⁊ obnoxiū facit. om̄e igit̄ qd̄ fraude fit furtū est. sic Virgiliꝰ. Insidias furta po belli: ⁊ dulcia furta. i. adulteria. Furto letatus inani distulit. furtū duob⁹ mōis dr̄. Uno cū om̄e maleficiū generalit̄ significat̄. altero cū res surrepta demōstrat̄. nūc ergo furtū maleficiū est. Satis. h. ē. t. ad repetādā. s. v̄ginē sumēdāq̄ iniurie ꝯiudictā. Quere. q. r. ⁊ cōtēpsit īterrogātē ⁊ indicit inimicitias ꝓfessione iracūdie: cū dicit indignū militē. Idē h̄ tu ais: Thais idē. i. h̄ q̄ Chremes ⁊ tanq̄ Chre. ⁊ ipsaz circūuēturꝰ interrogat qd̄ illa ītelligēs malitiose ait. Quere q̄ rñdeat: satis cōtumeliose Illō em̄ q̄rit̄ qd̄ difficile repit̄. ergo nō mō indignꝰ es inq̄t: cui ego rñdeā. sed vix īuenies q̄ te dignū respōso iudicet. Quid nūc agimꝰ: vide vt euanuerit actio militis prīo dixit. Oīa priꝰ expiri priusq̄. a. s. d. post idē h̄ tu ais Thais: ⁊ postrēo. Quid nūc agimꝰ: ⁊ lāguidi atq̄ defessi ē. Quid nūc agimꝰ: vbi ē illud qd̄ ait: Primū edes expugnabo. Sed vanilīpetus hūc exitū semp̄ accipiūt. q̄n redeamꝰ: q̄n mō īmo nō abeamꝰ inq̄d sed redeamꝰ. vt irritos conatꝰ vno verbo oñderet. Credī: ex p̄te cōsentit q̄ sic īterrogat. Credī: credere dubitātis ē certū esse fidētis

Homerus

Scibs

Ego caput tuum tibi hodie nisi abis. Gn. am
Vero canis sic ais. Thr. quis tu hō es? q̄d tibi vis
Quid cū illa rei tibi ē? chr. scibis prīcipio eā eē dico
Liberā. Thr. hē. Chr. ciuē atticā. thr. hui. Chr. meā
Sororē. T. os durū. C. miles nūc adeo edico tibi ne
Viz facias vllā ī illā. ego ad sophronā eo nutricē: vt
Eā adducā ⁊ signa oñdā hec. thr. tu nephibeas meā
Ne tangam. Chr. prohibeo inq̄. Gn. Audin tu?
Hic furti se alligat. Chr. satin tibi hoc est.
Thr. Idē hoc tu ais. Chr. q̄re q̄ rñdeat tibi. Gn. q̄d
Nūc agimꝰ q̄n redeamꝰ. iā hꝰ tibi aderit supplicās
Vltro. thr. credī? G. īmo certe. noui īgeniū mulierū

Furtum

Virgiliꝰ

Credin

Ubi nolis cupiũt vltro: plus intulit spei nõ reuocando verbũ qđ expectabat. hoc est volũt: sed cupiũt. ergo variauit. nõ. n. intulit volũt vltro. Bene putas: hoc est recte putas: sapis vel intelligis. Uirg. Multa putãs. s. q. a. m. l. vel cõijcis. vel putas disputas: vel putas cogitas. Jam dimitto exercitũ: dimitti exercitus dicit: vel pace facta: vel vexatis hostibus. ridicula ḡ magnificẽtia dicturꝰ est cũ sint facta deformia. Sãga ita vt fortes decz milites. d fo. q. vt mire in cocũ ꝑ focũ curat domi: qꝛ milites vix fortit pugnãt q̃ sunt memores domoꝝ. vide ḡ q̃ vtrũqꝫ comicũ ad ineundũ p̃lium resqꝫ bellicas Dorax. n. primus ẽ ad r̃s domesticas. Sãga v̄o cocus q̃ vicissim domi foco mĩsteriuꝫ satagebat. Domi focique f. u. u. m. domi ꝛ foci genitiui sunt.

Uirgi.

Molũt vbi velis vbi nolis: cupiũt vltro. Th. bñ putas
Jã dimitto exercitũ vbi vis. G. Sãga ita vti fortes
Decet milites domiqꝫ fociqꝫ fac vicissim vt
Memineris. Sã. iamdudũ animus est in patinis.
G. frugi es. Sã. vos me hac sequimini.

Thais: Pythias.

PErgin scelesta mecũ ꝑplexe loq̃ scio: nescio: abijt
Audiui. ego nõ affui. nõ tu dictura istuc mihi
Aperte es. quicquid. v̄go cõcissa veste lachrymans
Obticꝫ eunuchus abijt quãobrẽ qđ factũ est taces
Py. q̃d ego dicã mis̃a illũ eunuchũ negẽ fuisse. tha.
Quis fuit igit̃. py. iste cherea. th. q̃ cherea: Py. iste
Ephebꝰ frater phedrie. th. q̃d ais venefica: py. atq̃
Certe cõpi. th. q̃d is obsecro ad vos aut quãobrẽ

Sanga

Cecilius Decorã domi. Plau. Quanq̃ domi cupio opperiar tñ. Jãdudũ aĩus ẽ i patinis: hic aperuit cãm poeta cur ꝛ iuitus Gnato iret ad litẽ: ꝛ libẽs domũ redeat Frugi es: vtilis et necessarius: a frugibus q̃ qđ his fruamur dicte sunt: idẽ fructus ꝛ frumẽta. frui autẽ est vesci a frumine que est summa ꝑs gule: a qua re etiã his qui nec cibo nec poculo sunt frui dicimus: vtpote rebus veneris ꝛ delectatiõe odoris: visus auditus ꝛc.

Cecilius. Plautus Frumentũ Frui

PErgin scelesta mecũ ꝑplexe loq̃. Nũc demũ v̄go vitiata eẽ cognoscit̃ a Thaide opportũe postq̃ magnope ꝛ d̄fensa ẽ ꝛ retẽta. nã statĩ ꝯseq̃nter nuptie eiꝰ ꝛ Cheree q̃ illã vitiauit: Perplexe loq̃: iõ ꝑplexe: qꝛ statuerat crimẽ v̄ginis celare. Scio nescio abij: audiui mire ex dictis oĩbꝰ pauca decerpi: ꝛ oñdit q̃d ꝑplexe dixerit: ꝛ stomachũ sceuiẽtis exp̃ssit. Domi scio fiere puellã: nescio vitiatã: abijt eunuchꝰ. audiui domi h̄ admissum. Ego nõ affui cũ h̄ fierẽt: acriter iratoꝝ ẽ ea repetere q̃ ꝓxĩe dixerint q̃bꝰ irascunt̃: vt En ego victa situ. e. s. Nuꝫ tu istuc apte mihi dictura es. q̃cq̃d istuc ẽ: nõ ẽ hec interrogatio. Uirgo cõcissa veste lachrymãs obticet: h̄ oĩa rixã eẽ significauerãt. Uirgo obticet: tacemus ꝯsilia: vt nec tacui demẽs: reticemꝰ dolores: vt ne verere ne retice: obticemꝰ q̃ꝝ nos pudet: vt i phormiõe. Heu q̃dnã obtices. Eunuche abijt. Nõ cherea: s̄ eunuchꝰ nõ fugit: s̄ abijt dixit. Quãobrẽ qđ factũ ẽ taces: h̄ asyndeta instãtis dñe vultũ habitũqꝫ demõstrãt. Quis fuit igit̃: h̄ mĩatiue ꝓnũciãda sunt: aut qꝛ iuita ĩdicat aut dubitat d̄ noĩe ignoti: aut trepidat ꝑ timorẽ aut vt nõ videat̃ scisse cũ fuerit factũ: aut qꝛ nõ libẽter dicat eiꝰ nomẽ cui irascit̃: s̄ ego agnosco ancillaꝝ ꝯsuetudinẽ q̃ obliuiose sunt dñaꝝ. Ephebꝰ iste. s. Phedria. Ephebꝰ nomẽ ad etatẽ retulit nõ ad facinꝰ ꝯmissum. Jste ephebꝰ cito oñdit cur iste eunuchus erudit̃. Quis ais venefica: redit rursuꝫ ad iracũdiã aptũ ꝯuitiũ ꝛ comicũ ĩ ancillas veneficas: vtpote venefica: lupa vipera ꝛ sacrilega: ꝛc. Quid is obsecro ad nos nõ rogãtis ẽ obsecro s̄ dolẽtis.

Tacere Retiere e Obticer

Ephebus

Nisi amasse credo.p.deest q̄ vt sit:nisi q̄:vt supra.Nū id lachrymat v̄go vt supra. Id vero serio triūphat:p ob id. Id opinor:callide Pythias opinor dixit:cū sciat. Quid ais sacrilega:auxesis.nā p̄mo scelesta:deinde venefica:postremo sacrilega. Illuccine intermiata sum hinc abiēs tibi moraliter. Illuccine interminata sum:p nō illuc tibi p̄tamiata sum. Illucci ne.i.s.h.a.t.apparet hec post cenā esse mādata:nā supra nō meminit:sed dixerat tantū hoc

Adducī ē.Py.nescio nisi amasse pāph.credo.T.hē Miba occidi infelix siq̄dē tu istec v̄a p̄dicas.nū id Lachrymat v̄go:Py.id opior.T. q̄d ais sacrilega: Illuccine inmiata sū tibi abiēs hic.Py. q̄d facerē. Iusti soli credita ē.T.scelesta ouē lupo p̄misisti ita Ut disputet sic mihi data v̄ba eē.q̄d illic hois ē.Py. Hera mea tace obsecro:salue sumꝰ. hēmꝰ hoiez ipm Th.vbi is ē:Py.hē ad sinistrā vidē.T.vidō.Py.oppēdi Jube q̄tū potes.Th.q̄d illi facimꝰ stulta:Py.quid faciā rogas:videāboꝰ si nō.cū aspicias os ipudēs Videt.Tha.Nō est.Py.tum que eius cōfidētia est.

Cherea: Thais: Pythias.

Apud antiphonē vterq; mater t pater quasi Dedita opa domi erāt.vt nullo mō introire Possem quin viderēt me:interim dū ante hostium Sto. notus mihi quidam obuiam venit. vbi vidi

quintera + co
Lidia
Fra ait mistet
pessyth
y disput + vat
ē pidet
vide nubo

p̄ius introducā:t q̄ volo simul. i p.h. c.c. Quid facerē:ita iusserat soli credita sunt. dixerat eñ prius Cheree edicit ne.u.q.a.e. aderit. iusti syncope metaplasmꝰ p̄o iussisti. Scelesta ouē lupo p̄misisti bene dictū tot occasiōibus puerbium p̄sone Thaidis ascriptū est cōtinet eñ femineā reuerentiā meretricū sensum: reditq; rursus ad minora p̄uitia:q; videt se esse p̄fectā:t est puerbiū. Ouē.l.c.sic mihi data v̄ba videt plura fuisse dictura nisi supuenisset Cherea. Quid illuc hoīs ē:p gtūm casum iuuenē:p notatiuū honorifice. Quid illuc hoīs ē:nō p̄tinuo agnoscit hūc hoīem meretrix: q; tū adhuc eunuchi veste idutus ē:attamē exuit. Spadōis recessum vultūq; habitūq; mutauit: et p̄ter vestē totus i Chereā rediit. Herea mea tace obsecro:blāde ac puellariter arridet. Tace nō sileutiū indicētis est:sed securā facientis:vt Tace egomet p̄uenā ipsum. Hēmus hoīem mire hoiez dixit:vt rez. Jube cōp:rehēdi:p cōp:rehēde:vt iubere velle significat. Et q̄ tū potes:deest cito. Quid illi faciemꝰ:subaudit cōp:rehēso. Quid faciā rogas:moralr expsit pudelle stupētis v̄ba:t nō hūtis q̄d rīdeat ad ea q̄ dicta sunt. Vide amabo si nō eū aspiciat os ipudēs videt:mire ab eo qđ rīdere ceperat:ad aliud trāsit mutata cōfidētiā Cheree.i.nō ē tū q̄ ē eiꝰ.nō ē ipudēs inq̄t nō ē nisi silis ipudēti.sic alibi. Veritas iest:sic iest.i.u.a.u.f.

Apud antiphonē vterq; pr̄ t mater. Et nā rediēs in vicinā suā cām reddit Cherea cur nō mutauerit vestē.oportuit aūt t de necessitate argumēti fuit Chereā nō mutasse vestē:vt cū meretrix v̄ginē a Cherea vitiatā audiret:t eū cū turpi habitu incedentē intueret eū reū vitiate v̄ginis iputaret.apō Antiphonē dixit p in domo eiꝰ. Uterq; pr̄ t mater:nō vterq; pr̄ t vterq; mater:ß vterq; parēs:q; pater t mater q̄si dedita opa domi erāt.Nō tā mirū si domi erāt:ß illud magis mirū: q; i ea domus pte q̄ in edes introeūdū erat adolescētulo ē nulle mō introire possem.supius cā p̄tinet cur nō mutauerit vestē:iteriꝰ aūt cur ß redierit. Quin videret me:q̄n mō.p q̄ mīn?.Dū.a.h.l.amtiphōis.l.c.Nor? quidā

obuiaz venit an notus q̃ me posset agnoscere: an q̃ me nouerit. i. amic⁹. Quantũ queo de-
est velociter. In angiportũ. vidi illũ nõ vitasse sub vna clausula bis indicere in pedes. In Angiportũ
angiportũ: angiportũ dicebãt viciũ non puũ. angiport⁹ g̃ est via publica. desertũ deest fu-
giẽs. Ita miserrim⁹ fui. i. fatigat⁹. lassus ⁊ lãguid⁹ suz dũ fugio ⁊ honesta locutio ẽ: vt mi-
ser amando. miser currẽdo. ne q̃s me cognosceret, nota improprie dictũ ꝓ agnosceret. Sz

Egomet i pedes q̃tũ queo i ãgiportũ q̃ndã desꝫtũ
Sedi. ide itẽ i aliđ. ide i aliđ. ita misꝫim⁹ fui fugitãdo
Ne q̃s me ꝯgnosceret. sz ẽ ne hec thais quã video:
Ipa ẽ. hereo q̃d faciã. q̃d mea aũt. q̃d faciet mihi.
Tha. adeam⁹. bõe vir dore salue. dic mihi aufugisti
Che. hera factũ ẽ. T. Satĩ id tibi placet: Che. nõ. T.
Credi te ĩpune abituꝝ: Che. vnã hãc noxiã mitte: si
Aliã admisero vnq̃ occidito. Tha. nõ meaz seuiciã
Verit⁹ es: Che. nõ. Tha. q̃d igit: Ch. hãc metui ne
Me crimĩaret tibi. Tha. quid feceras: Ch. paululũ
Quidã. Tha. eho paululũ ĩpudẽs. an paululũ esse
Hoc tibi videt virginẽ vitiar̃ ciuẽ bonã. Che. ꝯseruã
Esse credidi. Py. conseruã. vix me ꝯtineo q̃n inuolẽ
In capillũ monstꝝ etiã vltro derisum aduẽit. Tha.
Abi hinc insana. Py. quid ita v̄o abiam. credon

ẽ ne h̄ thais quã video. iã p̃dẽ ipe visus nũc primũ videt: hereo ĩcert⁹ remaneo: atq; degor p̃mus met⁹ adimit ꝯsiliũ. s̄ recogitatio reddit ꝯfidẽtiaz hẽ q̃d me ãt h. m. h. f. colligit se rursus ad impudẽtiam Cherea ⁊ vide si nõ eadẽ ẽ audacia ĩ Cherea q̃ in suscipiẽdo faciore fuit ⁊ q̃d mea aut. q. m. f. opportune se ꝯfirmauit: q̃ si extimuisset ⁊ fugisset mihi nuptie ꝓmouerent. Bone vir dore: hoc totũ figurate dicit. vt meretrix ⁊ subtilit. Nã scit Chereã esse quẽ alloquit nõ eunuchũ. ⁊ hic magna occasio dat meretrici adeũdi adolescẽtis q̃ habitũ nõ mutauit. ⁊ adhuc q̃si eunuch⁹ ⁊ seru⁹ ẽ. Bõe vir dore salue: maior obiurgatio est ꝑ hãc dissimulatõz Thaidis aduersus Chereã q̃ si illũ id qđ est appellet. Herea factũ: nõ potuit subtil⁹ r̃ndere Cherea q̃ accomodare se interrogãti: Satin id tibi placet: hoc põt nõ figurate dici. sed apte. vnã hãc Noxia
noxiã admitte: tryssillabo noĩe noxiã dixit q̃si noxã. sic alibi dictũ est. Dñaz esse extra noxiam. si aliã admisero occidito. v̄ba seruoꝝ q̃bus nihil horribile est post p̃ntes plagas: ⁊ nõ Noxa
cedito sed occidito: ⁊ nõ alias dixit: quasi illa dixerit adhuc irrisor es. vti fugitiu⁹. Nũ meaz seuitiaz verit⁹ es: vt fugeres hãc metui ne me criminaret tibi: ꝑfecte imitat⁹ est v̄ba fugitiuoꝝ que apud dños faciunt cõprehensi. Vitiare ciuẽ bonã. bonã intulit ciuem. q̃d plus est: q̃ virginem. auxesis gradatim facta. Conseruam esse credidi. sed admirabiliter conseruam dixit: ⁊ hocipsum miserabilit̃ ꝓnunciandũ est tãq̃ miserabiliter crediderit ꝯseruã esse que ciuis erat: atq; eam quasi conseruaz vitiare debuerit. Conseruã: opportune stomachabat pythias facta meatõe ꝯserue. vix me ꝯtineo q̃n inuolẽ in capillũ: mine iste ꝓprie feminarũ sunt: ⁊ in se ⁊ in alios vnguib⁹ seuientiuz: vt vnguib⁹ ora soror fedãs ⁊ pectora pugnis s̄ ĩuolẽ ab auib⁹ tractũ est: vt apud Vir. Predã pedib⁹ circũuoluat vncis. Ergo hoc gestu ⁊ dicto ⁊ corpis motu est adiuuandũ. Inuolẽ in capillũ apparet more veterũ intonsuz Vir.
esse etiã vltro derisum aduenit mire hoc addidit ad occasionem saltem quod non fugeret Inuolare
Quid ita vero: abeam subauditur. Vero autez ironicos pronunciãdũ est sane debere dici

mur penas ꝓ iniuria ei cui iniuriā fecerim⁹. q̄s se nō debiturā Cheree vt furcifero dic̄ Pythias si illi cedē intulerit in seruili habitu ꝯstituto. Si id fecerim. si iuolauerim in capilluz ei⁹. Missa h̄ faciam⁹ q̄. s. ioculatoria ⁊ futilia. nō te dignū Cherea fecisti. artificiose meretrix ab eo qd̄ licuit: ad id qd̄ oꝑtuit transit nec tractat q̄d sit legitimū sed q̄d honestū. itaq; totā illā ꝑtē facti accusandi omittit ⁊ a succedētib⁹ ꝑsone adolescētis obiurgat, scit em̄ vno v̄bo obstari posse: licuit mihi ī domo meretricia. s. ⁊ ꝯ meretricia: ne videatur irrōnabilis audacia illa cui⁹ a poeta īducta eē nō te dignū c. f. dignū ꝓ digno aut deest facin⁹: vt sit non te dignū facinus fecisti. mira accusatō mixta laudi et blādimēto. Nā si ego. d. ⁊ deest vt sit ordo Nā ⁊ n̄ maxīe: ⁊ bn̄ additū ē maxime vt appareat qd̄ ⁊ di-

Isti quicq̄ furcifero: presertim cum se seruum
Fateatur tuum: Tha. missa hec faciamus
Non te dignū cherea fecisti: nam si ego digna hac
Cōtumelia sum maxime. at tu maxim⁹ indignus
Qui faceres tn̄: neq; edepol quid nunc consilij
Capiā scio. de virgine istac: ita ꝯturbasti mihi
Rōnes oēs: vt eā nō possiz suis ita vt equū fuerat
Atq; vt studui tradere: vt solidū hoc parē mihi
Bn̄ficiū cherea. E. at nūc de hīc spo eternā int̄ nos
Gratiā fore thais. sepe ex hmōi te quapiam
Ex malo principio magna familiaritas: cōflata ē.
Ecquid si hoc quispiā voluit deus. Tha. Aequidē
Pol in eam partē accipioq; et volo. Che. immo
Ita queso. vnū hoc scito: contumelie non me
Fecisse cā: sed amoris. Th. scio. ⁊ pol ꝓpt̄ea magis
Nunc ignosco tibi. nō adeo inhūano ingenio sum

gna pati sit meretrix: nō tn̄ maxime digna pati Thais est at tu indign⁹ q̄ faceres tn̄: recte dixit. q̄ttuor em̄ sunt modi ī hmōi reb⁹. ita vt aut vterq; dign⁹ sit aut vterq; indign⁹. aut alteri digno alt̄ indign⁹. aut ecōtra. Neq; edepol q̄d nūc ꝯsilij. c. s. t. intelligit Thais amari v̄ginē ab h̄ ⁊ iō sic ait: vt ꝯcilies nuptias. nā satis signi est. ꝙ eunuchi habitū ꝓpter hāc sūp sit: ⁊ vide quēadmōz ad captōz nuptiaꝝ trāseat vt qd̄ dicere non audet Thais on̄dit adolescēti ꝯiecturis: quē tēptat sciēs amantē v̄ginē ⁊ viā on̄dit petende sibi vxoris. Hoc mihi bn̄ficiū Cherea bl ande nomē repetitū est Cherea. at nūc de hinc spero nūc iā cherea vera veris equiꝑans: recedit a iocularib⁹. sepe ex hmōi re. hoc est turbulenta. quapiā q̄cūq; vel aliq̄. q̄d si hoc voluit q̄spiā de⁹ pleraq; repētinis impulsionib⁹ nata mirisq; ꝓuentib⁹ deo ascribi solēt: vt descēdēdo h̄ ducēte deo flāmā int̄ ⁊ hostes ⁊ h̄ me digressuz vr̄is de⁹ apulit oris. et Salu. vt tāta repente mutatio nō sine deo videret. Quid si hoc. q. u. d. vult amorē intelligi deū. Aequidem pol in eam partem accipioq; ⁊ volo vt eterna inter nos sic gratia ⁊ ex malo principio compleat̄ magna familiaritas. ⁊ volo euenire subauditur ⁊ est sylepsis tertia. Immo ita queso vtrum meretricem: an deos. queso em̄ vtrūq; accipi potest: an queso vnum. Hoc scito: scio vnde sciat Thais inepte queritur cum ipsa res damnet nunq̄ hanc conditionem subiturū Chereā. vt pro eunucho etiam seruo se fingeret sine amoris īpulsu. Nunc ignosco tibi ꝙ culpa nō sit hominis sed amoris. Non adeo inhumano ingenio sum hoc est immitis non sum q̄tum putas, vt non obtusa adeo gestam⁹ pectora peni-

Vir. Salustius

Neq; tã ĩperita.i.nõ expta. Ut q̃d.a.u.n.nõ ĩ hũana q: hõ.nõ ĩmpita q: meretrix.t neq; tã ĩmpita ĩmo.t.q.d.neq; tã pudica sũ.vt q̃d amor valeat nescią. Te q̃; tã Thais.bñ q̃;.nõ eniz tã hãc ita amat,vt negligat illã.ß hãc illi? cã. Pol tibi ab isto herauitelligo. facere tã q̃; soleant capillũ ac vestẽ pscindere q̃ amauerit. Nõ ausim,p nõ audebo.t ẽ vbũ hui? tpis tantũ nõ ausim,vtrũ ppter etatẽ,an ppter fratrẽ suũ Phedriã pot?. Nihil tibi q̃q;. parcon ḡr- Nõ ausim
tũ: aut nihil p non. Desinas;p eo qõ est õsine aut õest fac:vt sit fac desinas.

Eherea neq; tã ĩpitavt q̃d amor valeat nescią Eh. Ty quoq; tã thais: ita me diį bñ ament.amo. Py. Tũ pol tibi ab isto chereã cauẽdũ itelligo. Ehe.nõ Ausim Py.nihil q̃q; tibi credo. T.desinas. Ehe. Nũc ego te ĩ hac re mihi oro vt adiutrix sies:ego Te tue cõmẽdo.t cõmitto fidei.te mihi patronã Capio:tha.te obsecro emoriar.si non hãc vxorem Duxero. Tha. Tñ si pat. T. q̃d:ah volet certe scio Eiusmõ hec sit.tha.paululũ oppier si vis iã frat ß Jpe aderit vgil.nutricẽ accersitũ iuit:q̃ illã aluit Paruulã,ĩ cognoscẽdo tute ipe ß aderis cherea Eh. Ego vo mãeo.Ty.vis ne ĩterea dũ is venit domi Oppiamur pot? q; ß añ hostiũ:T.imo pcipio.Py Quã rẽ actura obsecro es:T.nã q̃d ita.P.rogitas. Nũc tu ĩ edes cogitas recipe posthac.T.cur nõ.Py. Crede hoc mee fidei dabit. hic ali; pugnã denuo Tha.hau:tace obsecro.Py.paz pspexisse ei? videre

Cherea ne quid amore valeat nescia Ty. Ty quoque ita thais: ita me dij bene amant.amo. Py. Tu pol tibi ab isto chereã cauẽdũ itelligo. Ehe.nõ Ausim Py.nihil q̃q; tibi credo. T.desinas. Ehe. Nũc ego te ĩ hac re mihi oro vt adiutrix sies:ego Te tue cõmẽdo.t cõmitto fidei.te mihi patronã Capio:tha.te obsecro emoriar.si non hãc vxorem Duxero. Tha. Tñ si pat. T. q̃d:ah volet certe scio Eiusmõ hec sit.tha.paululũ oppier si vis iã frat ß Jpe aderit vgil.nutricẽ accersitũ iuit:q̃ illã aluit Paruulã,ĩ cognoscẽdo tute ipe ß aderis cherea Ty. Ego vo mãeo.Ty.vis ne ĩterea dũ is venit domi Oppiamur pot? q; ß añ hostiũ:T.imo pcipio.Py Quã rẽ actura obsecro es:T.nã q̃d ita.P.rogitas. Nũc tu ĩ edes cogitas recipe posthac.T.cur nõ.Py. Crede hoc mee fidei dabit. hic ali; pugnã denuo Tha.hau:tace obsecro.Py.paz pspexisse ei? videre

Cõmẽdare
Cõmittere

dit. Emoriar si nõ hãc vxorẽ duxero:vidi amorẽ adolescẽtuli:cui in ipo flore nihil dulci? vita est. ipa tũ despicere si sibi vxor hec nõ dat. Tñ si pat.eclypß.aut aposiopesis scõa. Ah q̃d volet certo scio.ah:q̃d deest dicat:ß ista oĩa ad pfirmationẽ valẽt. Cuiusmodi hec sit: mire hic ĩ votũ uersus:q̃ timere potuit nõ ductur? vxorẽ. Paululũ opiri.t si vis iã.f.i.a.u.adeo cito pbari põt. Ego vo manco:vo mõ pscientiẽtis ẽ aduerbiũ:alias pfirmãtis.alß piũctio: alias pticla ironiã iuuãs:vt Egregiã vo laudẽ.t spolia ampla refertis. Domi pot? oppiamur q̃ ß.a.h.nõ ignara illecebraz meretrix:nõ solũ Chereã retinet. vez etiã vocat vbi virgo est:t satis callide itertogat:an velit q̃si nescias velle. Immo pcupio:amatoriẽ nõ volo: ß cupio. Nũc tu ĩ edes;pnomẽ ĩ his pl? valet q̃ accusatio. Nũc tu ĩ edes cogitas:mire cũ ille iã velit cogitas dixit:volẽs vt nõ recogitet. Cogitas.m.a.e.r.p ancille vba vult oñdere: q̃ sit tractãdor adolescẽtiũ expta meretrix. Post hac:post ß factũ:post hãc audaciã. Crede ß mee fidei:puellariter dixit mee fidei. Dabit ß ali; pugnã:pugnã p stupr̃ dixit:vt Ac nõ ĩ uenerẽ segnes nocturnaq; bella ferẽt.t ingẽs facin?.vt Lucilli?. Ucim?o socij.t magnam pugnam? pugnã. Dabit:aũt ppe,p iducz:vt magnã dabit ille ruinã:ai bor? q;.f.f. Au:tace obsecro:au inflectio ẽ pturbate inflect:vt apõ grecos Paz pspexisse videre ei? audaciã paz ironia ẽ:vt ñ sensisse;ß pspexisse dixit,iã ñ sit exprẽda illi? audacia q̃ pfecte cognita sit.

Pugna Lucilius

Nō faciā Pythias: bñ ⁊ morā apposituꝫ Pythias. Nō pol credo Cherea nisi cōmissū non erit ioculariter: vt ille Pythias dixit: ita hec Cherea. Quī Pythias: itez nomē vultuose est additū q̄n p̄imo. Necz pol huādū tibi q̄cq̄ dare ausiz: ioculariē ⁊ gesticuloſe: vt puellā cū adoleſcētulo fabulari videas. Adeſt optie ipe frat: optie oportūe: ⁊ nō est additū cuī frat: vtpote in re manifeſta. Nolo ire in via cū .h.u.u. ſubtiliter adoleſcēs: q̄ nihil p̄fecerat dicendo p̄cipio: ī ueit cāz quā tādē īgredi poſſit. Quā obrē tādē p̄ tñ: ītrogatio b̄ ſcrepatione ptinet im pudētiſſimi facti. An q̄ b̄ inīgatio irriſiōis plena est ī eū quez nihil pudet. Jd ip̄m: hoc veluti moleſto vultu dr adeo vt imitet dictū vultūcz eius pythiaſ. Virgo vo ironicos. nā ironia est vt Egregiaz vero laudez. Virgo q̄ſi q̄ minime p̄ u dicitie ſtatuz ac verecūdiā virginal' veneret. J p̄ ſeq̄r ⁊ manifeſtū est cur meretrix docta capiēdoz iuuenum p̄ ire redit. Chereā ī p̄ſequēdo ipa ſit tardior. vult. n. liberū ſine arbitris. cū puella eē colloquiū ⁊ licitū amorē niſi forte putam? Terētiū b̄ ſine cā feciſſe: q̄ fuit artificioſiſſim? pocta. nā necz ipa īgredit cū Cherea necz īgredi ſil' p̄mittit Pythyā. Tu iſtic mane: vt chremē introducaſ: Pythias relicta ob mīcas cauſas: ⁊ imp̄imis vt poſſit p̄ eā cluſus Parmeno pauore ſuo senē cōpellere īgredi ad meretricē. ⁊ p̄ſentē fieri ad p̄firmandas nuptias.

Audaciā. C. nō faciā pythias. P. nō pol. credo. Ch. Niſi ſi cōmiſſū nō erit. Che. q̄n Pyth. tu me huato. Py. necz pol huādū tibi q̄cq̄ dare auſi necz te huā Tha. Apagete adeſt optie ipe frat. Che. pij herde Obſecro abeam? ītro thais. nolo me in via cū hac Ueſte videat. Th. q̄ obrē tādē an qz pudet. Che. Jd ip̄m. Py. Jd ip̄m. vgo vo vitiata. Th. J. p̄ſeq̄r Tu iſtuc mane vt chremē introducas pythia.

Pythias. Chremes. Sophrona.

Quicq̄d venire ī mētē nūc poſſit mihi q̄dnā: Quid referā ſacrilego illi gratiam qui hūc Suppoſuit nob. C. moue vo ocius te nutrix. So. Moue. Ch. vido. ſz nihil p̄ſus. Py. Jā ne oſtēdiſti Signa nutrici. C. oia. P. āabo q̄d ait. cognoſcit ne: C. ac mēoriter: Py. bñ edepol narras. nā illi faueo Uirgini. ite intro iā. dū hera vos expectat domi Uirum bonum. eccum parmenonē incedere huc

Cicero.

Plautus Virg.

Quicq̄d vēire ī mētē. Jn b̄ loco cogitāſ diſputatio ē apō ſeipaz pythie q̄tenꝰ p̄meno nē dolo poſſit vlciſci. Quidnā. ſic Cicero. Que nā. q̄dnā referā. Qui. quomō. vl' vt. Qui hūc. ſ. n. p̄pe ſuppoſuit. nā vt ſubduci dicūf q̄ nolim? admitteř. ita ſupponi q̄ nō vſide ram?. ſic Plau. Nunc ſuppōiſ hinc? vnct? nauſea. Moue vo nutrix. vo p̄ inſiectōe poſuit ſto machāſ. Vido b̄ nihil p̄moues. b̄ ē illō vgilianū. Illa q̄dū celerās ſtudeo. p̄abat anili. ſ. nō re ſcelerata. b̄. ſtudio: p̄romoueſ. p̄fiſ. Amabo q̄d agit agnoſcit ne: exhibitū ſpectatori bꝰ anilis mēoria nō erat. At mēoriť. p̄ſitulit q̄ inſrogabat. nā mag̃ ſūt ſig̃ ī q garet. Nā illi faueo vgini. q. d. illi faueo nō Cheree. ⁊ ſil' cā ē cur illā vlciſci cupiat. qz. ſ. mihū illi fauet Uirz bonū. iroma. Eccū parmenonē icedeř iubeo. res odio dignioz nouitate. ſ. iceſſꝰ

Uidē vt ociosus sciet inuidet illi securitatē.quē sollicitū reditura est.nō eīm ulla alia erit.vī dicta post ꝑter istaz.Uide vt.o.ſ.vultu dic:t gestū eū esse securū t mire poeta letū describit vt repēte oīdat cōmotū esse.Si dijs.p.ꝑpuū est exſ amātis īdignitate alicuⁱ rei spero me h.p habiturā.aut spero.p credo more suo.Deo mō.i.vt volo.Jbo intro.u.d.c.c.ſ. elegan ter defatigare parmenonē nō necessariū putat ß ex occasiōe.nā post dicit se ire intro exitu ra aūt vt ipz ī tīmore con ñciat. Euiso q̄dnā Ehe rea.h.r.a.q.ſ a.r.t.Astu.p astute : mō aduerbiū ē. t alias nomī vt iā in astu uenit.dij ve strā fidē.mō nō īuocātus est ß admirā tis.t est figu ra p fa cta.Nā vt ali as.o.q.e.a. dic cū dicere deberet : q̄d ei amorez⁹ et difficilimū t charissimū . Cōfeci ꝑmo q̄si oblit⁹ di

Uideo.vidē vt ociosⁱ sit si dijs placeat spo me hīc q̄ Hūc meo excrucie mō.ibo intro ꝺ cognitōe vt certū Sciā post exibo:atq; hūc perterrebo sacrilegum.

Parmeno:Pythias.

Euiso q̄dnā ch.b rex agat q̄ si astu rē tractauit Bij vāz fidē q̄tā t q̄ verā laudē capiat ꝑmeo Nā vt omittā qꝺ ei amore difficilimū t carissimū a Merefce auara surripui.vginē quā āabat: eā ꝑfeci Ut potirer sn̄ molestia:sn̄ sūptu sn̄ dispēdio:tū hoc Altez idvo ē qꝺ ego puto mihi palmariū me rpisse Quo mō adolescētul⁹ meretricū igēia t mores possz Noscere make vt cū cognozit ꝑpetuo oderit q̄ dum Foris sūt mihil vr̄ mūdi⁹ne magis cōpositū ſq̄cq̄ nec Magis elegās.q̄ cū amatore suo cū cenāt liguriūt Haz videre igluuiē sordes.iopiā q̄z ihōeste sole sint

eti supioris trāsit ad virginē:deinde addidit cām ex abūdāti qꝺ dixisset amorē ꝑfeci possz itelligi ꝑfeci expediui ꝑfeci.ast vo vginē ꝑfeci q̄d itelligim⁹ nisi vnum qꝺ īsultant ꝑmeo ꝑfec ꝑfectā vginē.q.ꝺ.supatā atq; deuictā.nā ꝑpe b vbū pōēit gladiatorib⁹ his q̄ gnissi mis vulnerib⁹ occubuefr.sic Cic.i Catilinā.gladiatori illi ꝑfecto t sautio pōēit g̃ fratrib⁹ vr̄ bis velut tocose vnilīr factāti rē ꝑfectā eē i puella vgīe:t nō exhiberi.Eheree dānū vl negociū a meretrice auara.vginē quā amabat aposiopesis ꝺa difficilimū q: vginē quā ama bat charissimū q: a meretrice auara.Jd vo ē:vo mihi oznatiuū eēt mihil significaret palma riū palma dignū.quō.a.m.u.e.p.n.optie nō meretric⁹ dixit ß potiꝰ meretriciū.Mature ci to t aū tps.vt cū ꝓgnouerit suauiꝰ nō nouerit.ß ꝓgnouerit dixit qꝺ ē plenū ꝓspicacie:vt cū eo bñ addidit mature.fere eīm cito cognouisse obfuit:ß id ad illec ebrā fuit q̄ cognit⁹ ē cito q̄ oū foris sūt apꝺ amātes.ſ.vr̄ mihil mūdi⁹ bñ vr̄.nō eīm sūt.vr̄.m.u.e.q.n.c.b oa varietas nā b oia p magis aduerbiū ꝓfert nec oia p cōpatiuū gdū.nec mag⁹.c.q.u.m.e.more suo. ne diceret cōpositⁱ⁹ aut elegāⁱ⁹ vt sup̄.b nemo fuit min⁹ iepⁱ⁹ mag⁹ seuer⁹ q̄ cū amatore suo ꝑcenāt.vnū cū ꝓpositio altez ꝓiūctio.t ꝺr b figura liptotes.Liguriūt. ꝑm grecos sua ue itelligit.ligurire ꝺr q̄ eliganē t more senū mīto fastidio suauiora q̄z diguſtat.haz vide re igluuiē:ordo erat haz videre īgluuiē sordes iopiā q̄ ihōeste sint domi.i.cū sole sint : vt ignote atq; aride cibi q̄ cū for⁹ sūt cenāt.ſ.q̄ pacto ex iure ꝓpositū aut deest madiduz aut maceratū.aut emollitū.nā appet t sordidū eis t q̄si acre vt dur⁹ vtq; pānis q̄ ex iure hesterno sit comedēꝺ⁹,cui ꝑnū ,Sal,fuit ꝺ delitijs milituꝫ loq̄ns:Panes eīm in dies mercari inqt

Astu

Palmariū

Ligurire

Salustius

Ex iure hesterno: panē atrū forat: vt est: h̄ q̄dā volūt ex antiq̄tate muscidū q̄si panē muci-
dū: ⁊ hesterno iure accipiētes deglutiūt. Ego pol te ꝓ istis dictis ⁊ factis .u. s. miro artificio
poete ⁊ ab initio nō placat pythias: nec in gr̄as redit cheree. ⁊ insuꝑ nūc mire a ꝑmenone
irritat mag̃ vt ꝑ eā ꝑmeno terreat. adeo vt eū ingredi ad thaidē cogat senex. ⁊ demū ꝑ se-
nē nuptie ꝯfirment. hec ḡ artificib⁹ ⁊ eruditis cetera spectatorib⁹ poeta exhibet.

Domi: atq̄ auide cibi quo pacto ex iure hesterno
Panē atꝝ vorēt nosse oīa hec sal⁹ ē adolescētul'. Py.
Ego pol te ꝓ istis dictis ⁊ factis scelus vlciscar: vt
Ne impune in nos illuseris.

Pythias: Parmeno.

Proh deū fidē facin⁹ fedū o īfelicē adolescētulū
Sceleꝝ ꝑmēonē q̄ istū huc adduxit. p. q̄d ē: p. misset
Me itaq̄ vt ne id viderē. misa huc effugi foras. q̄
Futa eē dn̄t exēpla i eū īdigna: Par. o iupit q̄ illec
Turba ē: nū nā ego ꝑij: adibo. q̄d istuc py. q̄d ais i
Quē exēpla fiēt: P. rogitas audacissime ꝑdidi istū
Quē adduxti ꝓ eunucho adolescētuluꝫ dū studes
Dare verba nob. p. quid ita: aut q̄d factuꝫ est. cedo
Py. dicā virginem istā que dono data est. scin eam
Hinc ciuem esse. et fr̄em ei⁹ apprime nobilez. Par.
Nescio. P. atqui sic inuenta est. eam iste vitiauit
Miser. ille vbi id resciuit esse factū fr̄. violentissim⁹
Par. quidnā fecit: Py. colligauit eum primum
Miseris nodis. Par. hem collgauit eum. Py. atqui

Proh deum fidē facin⁹ fedū. Viz magnā ostēdit: deoꝝ implorās fidez q̄si ī h̄ negocio nihil ꝓsit hūanū ꝯsilium. ꝓh deū fidē silata ꝑturbatōe sui ꝑmenonē t̄ret pythias. Proh deū fidē: h̄ singl̄a ꝓnūciāda st̄ puulo ⁊ attonito vultu fedū crudele Sal: Fedi oculi. O īfelicē adolescētulū pl⁹ ē miserā adolescētis dicere pythiā q̄ irasci ei. o scelestuꝫ ꝑmenonē vt v̄ba sūt. ꝑijt

Salustius

ꝓfecto miser adolescēs cū in eodē pctō irascit ꝑmenoni pythias nō cheree. Misset me h̄ oīa q̄si secū loq̄t: ⁊ fingit se nescire q̄ assistat ꝑmēo. q̄ futura exēpla dicūt. ī eū indigna. ḡues pene q̄ pn̄t ceteris documēto eē: exēpla dicunt. q̄. f. d. i. e. mō ꝑ īdigna feda crudeliaq̄ sig̃ficat. vt atq̄ illi misū. vt q̄ illec turba ē. an q̄ loq̄t: an q̄ on̄dat ex vultu ac dicit h̄ appet ex vultu pythie t̄bā dicer̄ vt ī ādria. q̄dnā. p. e. u. v̄eoꝝ q̄d siet. o. u. s. n. q. h. t. r. a. Rogitas audacissime totū h̄ t̄ribile ē id gestu. ac vultu pythie ac nimis vsitatū ⁊ femīnū. ꝑdidisti istū quē adduxisti ꝓ eunucho artificiose m̄ accusat q̄d peccauerit aduers⁹ thaidē q̄si ex pēa adolescētia pl⁹ doleat q̄ sibi irascat parmēo. Dū studes. d. u. n. bn̄ studes dare. neq̄ em̄ dedisti. Quid ita deest dicis vt sit q̄d ita dicis. Scin eam ciuē hinc esse abūdat quēadmodū supra. Quā amabat virginē eam ꝯfeci sine molestia: ⁊ frēm eius esse apprime nobilē. hec ad terrorem ⁊ gr̄am aucta sunt. nā primo virginē posuit post ciuē. ad vltimū nobil' sororē. Nescio. perturbatus parmeno nec negare potuit nec ꝯsentire volebat: sed quasi defensionis loco dixit nescio. atqui sic inuenta est: facile est credat quod nesciat. ergo pythias non laborat. vt suadeat ciuē esse. At q̄ sic inuenta est magnum horrorē incutit audienti: accusando sed miserando Chereā. frater violentissim⁹: hoc inuentū est quod daretur ad nobilē. Colligauit primo eum mira tarditas ad torquendum Parmenonem simul etiam relictus ad succurrenduꝫ locus

Exempla

Atq; eq̄dē hortāte ne id faceret thaide: adeo violētissim⁹. ⁊ recte h̄ additū ne speret auxilium a Thaide. Nūc minat: ip̄e bñ miat vt succurri possit ei q̄ nō sit passus. Minat porro sese: deest factuꝝ. Qd̄ mechis solet: deest fieri. Quid ita tātū: min⁹ callide pythias hūc dicit violētū: ⁊ tñ iniustū audacēq; dici nō patit: ꝫ defendit vt magꝭ treat ꝑmenonē. In domo meretricis dep̄hēdi quēq̄ cā final' v̄ginē ciuē apd̄ mer̄tricē vitiauit: mercedē offert: petitur ad suppliciū. nescio q̄ astute dixit nescio: ne laborans ad ꝯdicēduꝫ amitterꝫ fidi simplicꝭ ꝑsone: ac vera dicētis. vult. n. magis nūcij officio fungi q̄ ꝑsuadent. Dico edico vob: vt sup̄. Vbi q̄raꝫ. u. i. Dico: tibi pythyas. Edico. oīb⁹ tuis: g̊ ad vniuersos ad vtrūq; refert: ⁊ dico ⁊ edico. Obsecro an is est: īsultātis: vt ī phormi. Hoccine eras. nā sciebat eum esse Nūq̄ in illū thais fieri vī sinat: q̄ bñ ꝓuidet Pythias: q̄ eq̄dē. o. n. n. s. i. t. Neq; illi ꝓsit ⁊ tu ꝑeas: totū h̄ ad id addidit vt senex ītromittat ad ꝯfirmādas nuptias: ꝫ poeta h̄ agit: ꝑsone nesciū. Quid ve īcipiā ꝑficim⁹ mediocra: īcipim⁹ īgētia. Ecce aūt vid̄o rure redeūtem senē: choragij ē admīstratio: vt oportune ī ꝓsceniū. Dicā huic an nō: q̄ nō eēt v̄isile nisi dubitasset. q̄d. n. ad Che. ꝑtinet: si q̄d ad ip̄m ꝑtinet dubitat. Scio ꝑatū: ꝫ nc̄c̄e ē: h̄ cā dubitādi fuit q̄ h̄. Par. illic adolescētis ꝑiculū cernit. Sapis: sapis dic̄ nō vides q̄d futuꝝ sit. ꝫ tñ d̄risisse ꝯtēta. Sꝫ nc̄c̄e ē me huic dicer̄ subaudiēdū ē: vt sit: ꝫ nc̄c̄e ē dicer̄. ⁊ asyndetō ⁊ īferēdū ē q̄ seq̄t. eni ꝓpt̄ea vl' q̄d tale

Aeq̄dē orāte vt ne id faceret thaide. Par q̄d ais:
Py. Nūc miat porro id se factuꝝ qd̄ mechis solet.
Qd̄ ego nūq̄ vidi fieri. neq; veli. Par. q̄ audacia
Facere tm̄ facin⁹ audet. Py. q̄d ita tm̄: P. an nō tibi
Hoc maximū ē: q̄s hō ꝓ mecho vnq̄ vidit ī domo
Mer̄tricia d̄p̄hēdi quēq̄. Py. nescio. Par. at ne hoc
Nesciatis pythias. dico edico vob nr̄ꝫ eē illū herilē
Filiū. Py. hē obsecro an is ē: P. ne q̄ in illum thais
Viꝫ fieri sinat. atq; adeo aut cur nō egomet ītro eo
P. vide. Par. quid agas. ne neq; illi prosis ⁊ tu ꝑeas
Nā hoc putāt quicquid factuꝫ est. ex te esse ortum.
Par. quid igit faciā miser quidue īcipiam: ah ecce
Aūt video rure redeuntē senē. dicā huic an non:
Dicam hercle. etsi mihi magnum malū scio ꝑatuꝫ
Sꝫ necesse ē huic vt subueiat. Py. sapis. ego abeo
Intro. tu isti narrato omnē ordinē vt factum siet.

Laches senex. Parmeno.

Ex meo propinquo hoc capio cōmodi
Neq; agri. neq; vrbis odiuꝫ me vnq̄ ꝑcipit

Perficere
Incipere

Ex meo ꝓpinq̄ rure h̄ capio cōmodi. Annotādū q̄ h⁹ senis nomē apd̄ Terētiū nō ē: apd̄ Menādrū Simō d̄r. Ex meo ꝓpinq̄ rure h̄ capio cōmodi firmat stat⁹ mētꝭ trepidātꝭ senis vt appeat q̄ īopīato male oē fieri possit: q̄ ip̄ꝫ supi⁹ etiā ī ꝑmenōe ꝑuatū ē. Impatꝭ. n. mētib⁹ mala maiora sūt. g̊ nc̄ tā ociosus īcedit senex: vt neq; mores īcrepet: nec q̄cq̄ suspicet mali: ꝫ agat gr̄as ꝓxīe villa cui⁹ bñficio nō sit q̄d ī vrbe agerēt filij ⁊ nc̄ ad est vbi op⁹ ē poete. ⁊ vid̄ hāc cāꝫ fuisse cur nō ad villā diuertit cū oēs villas comicas suburbanas eē cōmoditatē ip̄aꝫ nc̄ explicat: ⁊ oñdit. Neq; agri neq; vrb odiū me nūq̄ ꝑcipit: tragic⁹ appat ⁹ d̄licias mēorat q̄ ꝑicl'a cognitur⁹ ē. Odiū nūq̄ me ꝑcipit fastidiū ex abūdātia ē.

Ubi satietas cepit: suffecerāt ad hāc sniaz duo supiores hi vsus: s energia ē senil eloquij faceti: garruli. Sil cōmuto: mira breuitate duas res explicuit. Sil: vbi satietas ē: dest naz: vt sit. nā vbi satietas cepit fieri: ⁊ cepit, p cepit. Satietas odiū ab eo qd pcedit id qd seqt. Sz ē ne nr ille pmeno. e. c. i. e. ⁊ dubitauit ⁊ firmauit postea: vtpote senex visu iā lāguido atqz oclis etate defessis, quē pstolare parmeno: inqt noue nō cui pstolare: s quē dixit alit. Tullius q tibi ad foꝝ aureliuz pstolarēt. pstolari est psto esse ⁊ appere h ē obse q. Quis hō ē qrere. Quis hō cū puiderit venientez vtrū nō vult videri preuidisse: ne qd fallacie passe videat. sic ⁊ in Andria Quasi de improuiso. r. ad a. vl qr pturbat exaiatus q dū qd apd Thaidē gerat auscultet nō videt senē ppius accedere: quē lōge viderat: an vo id circo h fingit: qr qd pabat dicere d cherea postq comin vētū ē: nō audet loq. Lingua heret metu. Virg. Et vox faucib hesit. Quid trepidas: istādū ē seni ad audiēda q d facili nūq fateret pmeno. Satī salue: salue itegre rcē: cōmode. plau. i trinūmo. Bñuolēs tu atz amic. Satī salue dic mihi: nc aduerbiū ē: pducta ē. e. lra. Sal. inde ort vmo pcōtātib vtrūqz. Satī salue: q gti ducib suis q tis familiarib copijs agerent. here pmū te arbitrari id q res ē veli: q añ narrationē ꝯfirmatio iducit ꝯ more ⁊ pcepta ē: s merito qr pturbat ē: lz sil: vt nō possit dicere: Quicqd h factū ē absolute: vt supra. Et qcqd h feci: cā vgis feci: aut dest rei: vt sit h rei stomachose. Quid interogat: qs. n. añ crimē q obijciat: aut pponat neget. Recte: sane. i. Terētius ipe se rephēdit: nō ordie factū ē p timore ⁊ ꝯsciētia. Emit quēdā phedria eunuchū: vide narratiōez a necessarijs ⁊ vrgētib ceptā: nō i se ꝯtinere nisi qd rei ꝯditio cogit fateri. Emit inqt eunuchū quē donū huic daret nō dixit cui dono daret: alt ab amori mētōe cepisset: deide quēdā significat huic more suo dixit: poti q mertrici: qn etiā interogat Thaidi poti dictur est q vt nomen dicat q offēdit senex: eunuchi etiā soli mētio necaria ē: qr dictur ē p eunucho dductū Chereā. Actū ē despātis vbū. Quādā fidicinā extenuatio crimīs ē: qd vginē: qd ciuē vitiauerit. Tū q dā fidicinā: mire ex necessario variauit. ille emit vt eunuchū mittat ad thaidē. hic amat vt dducisse p eunucho velit. Hē qd amat: h singla pnūciāda sūt: vt stupore nimie idignatōis ondāt. An scit ille iā qd mertrix siet. qr fidicīa mertrix ē. An i astu veit. i astu ivrbē d pireeo. an i astu veit. sic athenienses vocabāt vrbē suā: vñ ipi icole vocāt. Alid ex alio. in h separati dixit senex fixis ipmenonē oclis. Here ne me spectes ipulsore me ñ. f. ipz accusat cōscia. ñ. n. qd leui ē dixit me sciēte cū pl iferat me ipulsore, Ego te furcifer si viuo; mō ois se

Tullius Prestolari

Ubi satietas cepit fieri sil cōmuto locū. sz est ne ille
Nr parmeno: ⁊ certe ipsus ē. quē pstolare pmeno
Hic añ hostiū thaidis. P. quis homo: hem saluū te
Aduenisse here gaudeo. La. quem prestolare. P.
Perij. lingua heret metu. La. hē quid ē: qd trepidas
Satin salue dic mihi. Par. here primū te arbitrari
Id qd res est veli. quicquid h factū est. culpa non
Factū ē mea. La. quid ē: P. recte sane interrogasti.
Oportuit rē pnarrare me. emit quēdam phedria
Eunuchū quē dono huic daret. L. cui. P. Tha. La.
Emit pij hercle. q ti: P. vigiti minis. La. actū est. P.
Tū q dā fidicinā amat h Che. La. hē qd amat: an
Scit iā ille qd mertrix siet. an i astu veit alid ex alio
Malū: Par. here ne me spectes. me ipulsore hoc
Nō facit. L. omitte d te dicere. ego te furcifer si viuo

Virg. Plautus Salustius

Astu

uitia comica aut ī cōmutatōe ē: aut ī appatu ꝺbox. Si uiuo: apoſiopeſ: te uicſcar: q; neceſſario ſeq̄t. Sz iſtō q̄cq̄d ē: iuēta cā cur ſupplicia differāt. donec, uxorem ducat Cherea ꝛ ipe purget Parmenonē: ſcōz argumta q̄ ſibi ipe, pſpexit iuſſu: coactuq; feciſſe: ꝛ ī pcio herili filij ſui Chere. ſ. Js, p eunucho ad Thaidē hac deducꝰ ē: bñ ꝺductor ipe ſilet: Pro eunucho: nō iterrogat: ſ exhoꝛreſcat, Huc, p, mecho poſtea: bñ ſtuduit Terētiꝰ p his nūero dicere: ꝛ p eunucho: et p mecho q̄ſi excuſās dixit nā vere ī vgi nē attica nō p eunucho ſ mechꝰ Sic ē hūc, p mecho poſtea bene vtrūq; q; ne eunuchꝰ ē q̄ vitiauit vgi nē neq; mechꝰ q̄ ī domo meretricia. ꝛ ſpecta q̄ oratoꝛie trāſtulerit mētiōez vitiate vgis Pro mecho iāt: vt culpā Cheree ſub meꝛtricī accuſatiōe celaret Hunc, p mecho bñ totū, p q;. neq; eunuchꝰ q̄ epheb?: neq; adulter q̄ amatoꝛ. Cōphēdere. i. e. c. q̄ dicto vim īgētē īferri ſignificat Cheree. Cōphēdere ſignificat ſtrictū aliquē ī facinoꝛe deph̄ſum Audaciā meꝛtricū ſpecta: maioꝛ emphaſis accuſatiōis ē p pꝛalē nūez q̄ ſingulare: ſic alibi. An potꝰita me cōparē nō ꝓpeti meꝛtricū ꝓtūelias. audaciā meꝛtricū: oratoꝛie auertit iraz ſenis a ſe ꝛ a Cherea: atz ōtinuit ī meꝛtricē. Nūq̄d ē aliō mali dāniue: bñ īterrogat: q; oīs iuſtus ſuꝰ dicere videbaꝛ. cū ꝛ dānū malū ſit de, pcio collatū diſcernit ꝛ dānū ad emptionem eunuchi: ꝛ malū ad cōphēſū ptinet ꝛ ſtrictū Chereā. Ceſſo huc ītro irrūpere ī tātā foꝛmidinē ꝓiect? ē ſenex: vt nō mitteremur: q; tā cito nuptias firmet: ꝛ ephebi ꝛ vgis q̄uis houeſte: tū q; ex ingēti metu: vl idigno mrīmonio filij vitā paciſci vellet. Nō dubiū q̄n mihi magnū malū hac re ſiet: ſuaue ē, neſcire pſonas q̄d agat poeta: ita nō piclitatur? Parmeno. Niſi q; neceſſe fuit ſ facere: neceſſe eſt nomē. Nā neceſſus: neceſſis ꝛ neceſſitas: ꝛ neceſſus lectū ē. Jd gaudeo. ſ. vt ſuccurraꝫ Chere piclitāti. Pꝛopē me: plꝰ dixit: q̄ ſi p me diceret. Diſce aliq̄d meꝛtricib?: nō adoleſcētib?: ꝛ ite pꝛaliter ſuo moze vt audaciā meꝛtricū ſpecta: ꝛ nō p peti meꝛtricū ꝓtumelias. nā iādiu aliquā cām q̄rebat ſenex: nota cām p occaſionē. Quāob rē aliq̄d iſigne faceret manifeſtiꝰ ſ menāder explicat tāpꝛidē ifeſtū meꝛtrici ſenē poſt coꝛruptū ab ea Phedriā: nē denū ſe iuēta occaſiōe vidicaturꝫ. Quāobꝛē: q̄uis dixiſſet cām ītulit: quāobꝛē iſigne aliq̄d magnū ꝛ nobile facinꝰ factur? dixit. Nūc reppit: puerbiū ī eos qui ipi ſe, pdūt: q; ſenex nō facile caperet: niſi emitteret, pocē noctu.

Necesse Necessus Necessitas Necessum

Unq̄ edepol q̄cq̄ iādiu Pythias egredi? veluti irriſura Parmenonē: vt ipa putat egredi aūt a poeta cogit: vt doceat pꝛm q̄d int? egerit ſenex: q̄ pſona eachinās inducit q̄rēs pmenonē, aſpectuq; ei? ob nimiū riſū vix loq̄ poſſe. Nunq̄ edepol q̄cq̄. Rarū eſt

Sz iſtuc quicq̄d eſt primū expedi. Par. is pro illo
Eunucho: ad thaidē deducꝰ eſt. La. p eunuchon:
Par. ſic eſt hūc p mecho poſtea cōphēdere intus et
Cōſtringere. La. occidi. Par. Audaciā meretricum
Specta. La. nūq̄d eſt aliō mali dāniue: quod non
Dixeris reliquum. Par. tātū ē. La. ceſſo. Huc intro
Irrūpe. Par. nō dubiū ē. q̄n mihi magnū ex hac re
Sit malū: niſi q; neceſſe fuit hoc facere id gaudeo
Pꝛopē me hiſce aliq̄d eſſe vētuꝝ mali. nā iādiu aliq̄
Cauſam q̄rebat ſenex: q̄obꝛē iſigne faceret aliq̄d:
Js nūc repit. [Pythias. Parmeno.]

Unq̄ edepol quicq̄ iamdiu: quod magis
Uellem euenire mihi euēnit: q̄ q̄ mō ſenex
Intro ad nos venit errans: mihi ſole
Ridiculū fuit, quē q̄d timeret ſciebam. Par. q̄d hoc

euenire q̄d velit ⁊ qd̄ maxīe velis. id raꝝ magis. Intro ad nos euenit errās: non gressu er-
Sole, ꝓsoli rans: nec via: ꝫ aīo ⁊ opiniōe. Mihi sole ridicule fuit. regl̄ariter d̄r soli: nō recte sole: ꝫ anti-
q̄: vt alibi. h̄ ip̄a ī itinere altere dū narrat forte audiui. Quid h̄ aūt ē: ridentē mirat̄ parme-
no. Nūc id ꝓdeo: ꝓpter id. Quid rides ꝑgin: ex hꝰ v̄bis oñdit q̄ mlt̄ū rideat petulās puella
Perij: ꝓprie h̄ v̄bū est aptū q̄si sit lassa ridēdo. Nūq̄ pol hoīem stultiorē vidi rogitas qua-
si narratura.

Aūt ē: Py. nūc id ꝓdeo vt ꝯueniā ꝑmenonē. ſz vbi
Obsecro is ē: P. mē q̄rit hec: Py. atq̄ eccū video:
Adibo. P. q̄d ē īepta q̄d tibi vis: q̄d rides: ꝑgin
Py. ah ah ah. ꝑij: defessa iā miſa sū te ridēdo. P. q̄d
Ita Py. rogitas: nūq̄ edepol hoīez stultiorē vidi te
Neq̄ videbo. ah non satis potest narrari quos
Ludos p̄bueris intꝰ. at etiā p̄mū callidū ac disertū
Credidi hoīez. P. Quid ē: P. quid ilico ne credere
Ea que dixi oportuit te: an nō peniteat te auctore
Flagitij qd̄ fecisset adolescēs: nē miserū patri īsup
Etiā īdicares: nā quid illi credis animi tū fuisse:
Ubi vestē vidit illā eē īdutū eū pr̄: Par. q̄d ē est: Py.
Iā scis te ꝑijsse. Par. hē q̄d dixti pessima: an mētita
Es: etiā rides: ita ne lepidū tibi visū ē scelus nos
Irridere nimiū siq̄dē istuc īpune habueris. P. verū
Par. reddā hercle. Py. crede: sed ī diē istuc ꝑmeno ē
Fortasse qd̄ minitare: tu iā pēdeb̄. qui stultū istum
Denobilitas adolescētū flagitijs. ⁊ eūdē īdicas: vt q̄

videbat: ⁊ re-
dijt ad īsulta
tionē. Quos
ludos p̄bue-
ris: ex errore
et metu ni-
mio senis cre
dēt ꝯstrictuz
filiū se offen-
surū ī domo
mer̄tricis. At
etiā p̄mo cal
lidū ac diser-
tū credidi: h̄
oīa sic ī scena
ꝓnūciāda st̄
vt risu intrū-
pi v̄ba puel-
le videāt̄: ma
iorisq̄ īsulta
tiōis eē: si is
quē fatigata
risu ē iterum
dicat se añ d̄
illo mlt̄ū risis
se q̄ ilico cre-
diderit: non
aūt h̄ iō dic̄.

q̄ ꝑsone sue fidē d̄roget. ꝫ q̄ res īcredibil̄ fuerit. quā illi ꝑsuaserit aut certe si credēdū fuerit
nō aūt statī. neq̄ examīata. neq̄ facta rei cognitiōe. Ilico ne. c. obiurgatio d̄ tpe. An nō pe
nitebat flagijtij. illd̄ qd̄ sup̄ a stulto. h̄ qd̄ nc̄ dic̄ a malo fieri potuit. illd̄ ab īprudēte. h̄ qd̄ pe
Plautus ius ē a sciēte. An nō penitebat. f. paꝝ videbat̄. ip̄e alibi. Quātū h̄ ope. f. p. Plau. ī truculēto
Penitet ne te q̄ ancillā solā. Nimis erūpe. ni miserū īsup. p. m. duo obijcit. vnū qd̄ male cō
Indiciū sulerit. alteꝝ qd̄ male ꝓdiderit ꝯsilia sua. ⁊ bñ iudicar̄. nā indiciū d̄r eiꝰ qui vna peccauerit.
Nā q̄d illi. a. c. t. fuisse adolescēti. s. Ni miserū etiā. i. p. i. ad īuidiā ꝑmenōis. miserū dic̄ ado-
lescētē. eo mō q̄ Juno accusās Venerē ait. An miſos troas. a. o. Sic. n. agimꝰ. cū ab his q̄
falso rei st̄ ī actores culpā sceler̄ remouemꝰ. Quid ē iā scis te ꝑijsse. h̄ nō stupētibꝰ ac culpā
patiētibꝰ d̄r. Hē q̄d dixti pessima: nc̄ demū ītelligit ꝑmeno se esse delusū. Etiā rides: appet
eā ex hꝰ stomacho vehemētiꝰ cachīare. Hos irridere. hos supbiꝰ dixit. q̄ si diceret me. Siq̄-
dē istuc īpune subaudiat̄ tñ nimiū. Veꝝ irridēt̄ introgatio. Sz ī diē istuc
ꝑmeno ē fortasse. ī lōgā dilatōz. vñ dilatio ē dicta diei ꝓlatio. Tu iā pēdeb̄. iā nimiā veloci
tatē sig̃ficat. Denobilitas flagitijs duas res sig̃ficat sil̄. ⁊ cog̃ flagitia facer̄. ⁊ faciētē īdicas
Vt q̄ exēpla ī te edēt. noua ac merita tormēta q̄ ꝑ exēplis narrāt̄. aut q̄ documēta sint ceter̄
ne d̄linq̄nt exēpla dicūt̄. ⁊ edēt. ⁊ edet legit̄. si edēt figuratū ē. si edet rcē. ⁊ plꝰ ē edet q̄ dabit

Nullus sum h̄ secū Parmeno. Hic ꝓ illo tibi mūere honos est habit⁹ ab eo ꝓ munere ⁊ honos nūeri ãngularis q̄ rumigerulis p̄bere solet. Egomet meo iudicio miser q̄si sorax: ꝓpriū soricū est. vel stridere clari⁹ q̄ mures. vel strepe magis cū obrodūt friuola. ad quā vocē multi se intēdētes q̄uis ꝑ tenebras noctis trāsfigunt eos. Pla. Cōfessorē te faciā soricia venia. q̄si sorax. Hodie. p. qr latere potuit nec occidi si tacerem. Sorex Plautus

Exēpla ī te edent. P. null⁹ sū. Py. h̄ ꝓ illo mūere tibi
Honos est habit⁹ ab eo. Par. egomet meo iudicio
Miser. quasi sorax hodie perij.

Gnato: Thraso
Quid nūc q̄ spe aut quo ꝯsilio huc imus: q̄d
Inceptas thraso: t. ego ne vt thaidi me dēdā ⁊ faciā
Quid iubeat Gn. q̄d ē. Th. q̄ min⁹ huic q̄ hercles
Seruiui Omphale. Gn. exēplū placz: vtinā mihi
Cōmitigari videā sādalio caput sz fores crepuerīt
Ab ea. Th. perij. q̄d āt ē hoc mali: hūc ego nunq̄z
Videam etiam quidam hic properans prosilit

Cherea: Parmeno: Gnato: Thraso
Opl'ares. ecq̄s viuit hodie me fortūatior: nēo
Hercle q̄sq̄z nā ī me plāe dij ptātē suā oēm oñdere

Quid nē q̄ spe: aut q̄ consilio huc im⁹. remīscere hūc cē q̄ sup̄ militi dixerit de thaide. iā duduz te amat ⁊ rursus iā tibi h̄ aderit. s. u: et h̄ videb̄ q̄s exit⁹ habeat assentatō. nā idē militi auctor fuit summe desp̄ationis. ⁊ animaduerte q̄ sp̄ a mēsa Gnato inuit⁹ abstrahebat nā ⁊ supra cum ad litē venit ex v̄bis thrasonis maīfestū est. ⁊ Gnatonē inuitū seq̄. vbi dicit hāccine ego cōtumeliā tā insignē. a. g. m. ⁊ bñ ait q̄ spe ⁊ q̄ ꝯsilio tanq̄ oīa expt⁹ ⁊ nec mūerib⁹ g̃t⁹ nec terrorib⁹ metuēdus. q̄d nūc q̄ spe a parasito itelligit q̄d agat miles. s̄ ad h̄ inducit īterrogare ip̄m militē. vt ppl's audiat q̄ ꝯsilio veniat ad Thaidē. Quid nunc q̄ spe sūma desp̄atio est apud militē recōciliāde amice ad h̄ vt eq̄ aīo ferat amitti phedriā. dū ip̄e q̄z recipiat. nā ne vt erit sine fabule ꝯtristand⁹. q̄d īceptas Thraso. Incipe magnoꝝ facinoꝝ est ⁊ audacie. vt thaidi me dedā ꝓ⁹ īductionē belli ⁊ instructōz pugne q̄d sequat nisi deditio sup̄atoꝝ. Et faciā q̄d iubeat ꝓprie. Nā in deditōe victores iubēt. victi obsequūt. q̄ min⁹ q̄ hercules. s. o. h̄ Terēti⁹ exp̄mit ꝯsuetudinē ī q̄ ignauis rōnes criminū: ⁊ exēpla suppeditāt: nā sic ⁊ supra de Pyrrho. Omphale lydie regina fuit que herculē sibi seruientē etiā ad lanificiū compulit: cum ipsa calathuz ⁊ colū. cultusq̄z femineos cum sagittis ⁊ claua leonisq̄z tegmine mutasset. Seruiuit hercules. Omphale subauditur ⁊ ego seruiā Thaidi. Utinā cōmitigari tibi videā sandalio caput ꝯmitigari ē tundendo deprimi atq̄z deponi Sandalio caput: plus dixit caput q̄ aliā ꝑtē corporis: vt alibi dicere: verberari. ⁊ mire calciamēto caput. Perij q̄d aūt hoc mali est: eunuchi habitu Cherea se d virili ꝯfidentia ꝓsilit: ⁊ militem velut noui riualis terret aspectu. Hunc ego. n u. ideo cheream mirat. Cōmitigari.

Opulares ecq̄s me viuit hodie fortunatior.
Hic ꝑsona cheree est feruēs gaudio. vt adolescētuli est in ꝓsperis rebus. O ppl'ares non mirū si insane exultat nuptijs. qui iādudū ob id soluz q̄ vitiauerat virginē letabat. Nemo hercle quisquā. ⁊ interrogauit ⁊ respondit sibi. Nemo hercle quisquaz parelcon tertium. Cui tam subito tot contingere bona: tam qualitatis ⁊ tot quantitatis est

Quid h̄ let⁹ est inuēta p̄sōa est ad quā gesta narrat Cherea vt ppl's ⁊ miles instruant̄ q̄d i
tus gestū sit. Inceptor inuētor inuenire sapiētis est. incipe audacis p̄ficere ꝯstātis. ḡ ple-
na laudatio est. ⁊ ꝯstat hoc Chereā laudatiue dicere. nā ī subditis solū ꝯsiliū attributurus
Sylepsis est Parmenōi. Scin me ī quib⁹ sim gaudijs. Sylepsis ⁊ nota scin me cū sufficeret. scin ḡ
me abūdat. ⁊ est figura. Scis pamphilā aīam meā amatorie dixit meā: vel poti⁹ sponsam
meā vl' quaz amo: Inuen tā cognitā ci uē deest esse. Scis spon- saz mihi deē eē ⁊ ē spōsaz nūc p̄ticipiū Audī tu q̄d h̄ ait hoc vul tu mutato et turbato di- xit. Amorez oēm ī trāq̄l- lo bn̄ ī trāq̄l lo: qz mari ⁊ tēpestatibus om̄is amice mobilitas et īstabilitas cō
Horatius pat: sic Hora tius simplex mundicijs: heus q̄tiēs fi dē mutatos,

Cui tā subito tot ꝯtigere bona. P. q̄d h̄ let⁹ ē. Ch. o
Parmēo mi. o meaꝝ voluptatū oīm īuētor īceptor
Perfector. scī me ī q̄b⁹ siz gaudijs: scis pāphilā meā
Inuētā ciuē: P. audiui. E. scis spōsā mihi. p. ita me
Dij amēt. bn̄ fctm̄. G. audī tu h̄ q̄d ait: E. tū autem
Phedrie meo frī gaudeo. eē amorē oēm in trāq̄llo
Una ē domi. tha. patri se cōmēdauit ī clientelā: ⁊ in
Fidē nob̄ d̄dit se. P. fris igit̄ tota ē thais. E. s. P. iā
Hoc aliud ē qd̄ gaudeam⁹ qz miles pellit̄ foras. E.
Tū tu frat̄ vbi vbi ē fac q̄zprimū hec audiat. P. visā
Domi. T. nūq̄d o gnato dubitas q̄n ego nunc
Perpetuo pieri. G. sn̄ dubio opīor. c. qd̄ cōmemorē
Primū. āt laudē maxie illū q̄ dedit mihi ꝯsiliū. vt
Facerē an me q̄s aus⁹ sin īcipe an fortūā collaudē q̄
Gubnatrix fuit. q̄ tot res. tātas. tā optune in vnū

qz deos etas defluxerit eq̄ra vētis: ⁊ mutat̄ insolēs q̄ nūc te fruit̄ credul⁹ aurea: ⁊c. Thais
se patri commendauit. i. c. e. f. hoc est quod profuit phedrie: ⁊ qz vna est domus post Pam
phile nuptias. In clientelam ⁊ fidem: clientelam: vt ametur: infidē vt defendatur. fratris
igitur tota est Thais. bene tota: vt ne ex parte quidem sit militis. Miles pellit̄ foras: sunt
gaudia ex nostris bonis. sunt gaudia ex alioꝝ malis hostium aut inimicorum. ḡ vtrūqz ge
nus gaudioꝝ cōplexus est. Uisam bene domi querit̄ amator exclusus. nam neqz ruri: neqz
in foro est. Perierim perpetuo: qz illud p̄ijsse supra temporale videbat̄. Quin ego nunc. p.
p. hic nam militi neqz seruiendi amice vt apparet p̄betur locus. Sine dubio opinor. quia
nunc quis dicitur perpetuo perijsse. Quid em̄ opus hec exceptione est qn̄ nemo ita perijt:
vt temporaliter pereat. ⁊ postea nō sit perditus. Correxit parasitus stulti dictū militis: non
illum perpetuo: sed sine dubio perijsse opinari respondēs. nō est em̄ contrariū id opinor te
perijsse sine dubio: p certo perijsse confirmat̄ miles. vt post tanta munera ex desperito sup-
plex. ex supplice patiēs riualis existat. Quid cōmemorē primū diaporesis oratoria familia
Diaporesis ris laudantibus. Cic. Unde igitur potius incipiam hoc aūt fit vbi omnia ⁊ magna viden
Cicero tur ⁊ paria. Illum qui dedit mihi consilium. attribuunt̄ personis cōsilia facta: casus ⁊ ora
tiones. ergo hic laudatur consiliū parmenonis factum Cheree casus fortune. Idem euen
Concilium tus: oratio senis. Illum qui mihi dedit consilium. tria sunt in vita hoīm: consilia: facta: suc
Factum cessus. consiliū animi est factum corporis: successus fortune. Illum parmenonem. s. Que
Successus tot res tantas tam opportune. i. c. d. bene tot res. q. d. eunuchum pro quo duceretur cōmo
dationē virginis. absentiā meretricis. occasionē vitij inferendi: patris interuentū nuptijs,

An mei pr̄is festiuitatē: etiā pr̄i laus ipartiēda est: nā nō erat trāseūdū festiuitatē: q̄ ⁊ festiuus amator nō obstitit: qd̄ ignouit vt facilis. vñ festiuitas in dictis: facilitas v̄o i aio ⁊ factis: festiuitatē leticiā: vt festiu⁹ dies est. Dij vestrā fidē: cito īterueniat Phedria: vtpote q̄ domi erat. Que narrauit nimis affect⁹ in vtrāq; ptē defect⁹ orōnis amat: est g̃ eclypsis: deest. n. gaudeo. Satis credo: sic dici nota agētib⁹ solet. recte igit̄ huic d̄r: cui fiūt nuptie gaudeo: ⁊ ille sic rñdet vt amicis gratulātib⁹ decet. Satis credo credo aut iō: q̄a mlti sese fingūt ꝯgratulari cū iuideant gaudere cuz doleant. Mihi istā. l. mihi. s. gaudēti: amatorie huic ⁊ mihi pnūciatione iuuādū ē. Perij quāto min⁹. s. e. t. m a. b v̄o est ardor isuauissim⁹: vt Uirg. Formosū pastor corydō ardbat alexī. d. d. ⁊ pfecto sic ⁊ sapiētes spes maxie ad amorē cogūt. stulti forma tm̄. Obsecro Gnato. i. t. s. e. mire q̄i desperat oīb⁹ auxilijs: abiecta nimis supplicatio īducit. nā ⁊ obsecro ⁊ Gnato id significat: ⁊ i te spes ē. Quidvis faciā. nō ē b̄ introgāt: s̄ oñdēt nō eē q̄d faciat. Precib⁹ q̄: nichil militi supest pter pces: vt victor. ⁊ pciū: vt diuiti nil igit̄ aliō optat q̄ sic res eāt: vt psona Thaidis ꝯueniri possit. Precib⁹ pcio: asyntheta velut afflicta ⁊ lassa pnūciāda sūt. Precio varie q̄ alibi dixit pcario: vt hereā: vltimū gen⁹ bñficiū ē. In pte. a. nō. n. pte dixit: vt eq̄ itelligat̄ Tādē ⁊ desperātis ē ⁊ difficulter credēt. Tādē nō ē aduerbiū tpis s̄ nūc saltem significat. Noui te: deest pficere: s̄ vbiq; plura gestu significat miles: vtpote īfantiss m⁹. Difficile ē vultu ⁊ pnūciatiōe ⁊ asseueratōe firmādū ē Sz q̄d tibi collibitū ē: eclyps: si q̄d p si q̄dē collibitū est effici. Qd̄ vis. d. a. me pete: donū pmiū ē: ⁊ mū⁹ pmiū: s̄ donū pmiū dijs dat: mun⁹ pmium hoīb⁹. nā sepati donū deoꝝ ē: pmiū viroꝝ ē fortiū: mun⁹ hoīm ⁊ donū vniuscuiusq; taz añ factū q̄ p⁹ factū dat. pmiū nō nisi p⁹ factū est: donū volūtariū: pmiū debet. oīa g̃ pnūciauit pmo donū: ⁊ sic pmiū q̄i vnā ptē orōis. Qd̄ vis donū: pmiū donū: vt largo hoīe: pmiū: vt pclaro facinore. Qd̄ vis. d. p. a. o. i. o. f. donū optato ob qd̄ pmiū accipias Premiū a me. o. totū militarier. nā ⁊ optato d̄r ⁊ optari a militib⁹: vt alibi. Uirg. Fort̄ optet q̄ volet pmiū. Si efficio b̄ vt. m. t. d. te. p. a. pateat: puerbiale ē. Pñte absente: vt sursū deorsū: vltro: citro: ⁊ cetera hmōi: fanda infāda: iusta īiusta: digna īdigna: velit nolit Inuocato vt sit loc⁹: sp īuocato nō vocato significat. In ⁊ auget: ⁊ minuit dictionē: īuocato male itelligit̄ pcib⁹ vocato cū sit. i. etiā nō ī vitādo q̄n vltro venire debeat ī suā domū. Do fidē: iuro

Festiuitas
Facilitas

Uirgi

Est donū pmium
Munus pmium

Uirg.

Cōcludit diē. an mei pr̄is festiuitatē ⁊ facilitatē. o
Iupit̄ s̄ua obsecro hec bona nob̄. Ph. dij vr̄az fidē
Incredibilia parmeno mō q̄ narrauit. sz vbi ē frat̄
Che. pstō adest. P. gaudeo. C. satis credo nihil est.
Thaide ac frat̄ tua dignus qd̄ amet̄. ita nr̄e oī est
Fautrix familie. Ph. hui mihi illā laudas. Th. perij
Quāto min⁹ spei est: tāto magis amo. obsecro o
Gna. ī te spes ē. G. q̄dvis faciā. Th. pficē hoc pcib⁹.
Precio vt hereā in parte aliqua tandē apud thaidē
Gn. difficile est. Th. Siquid tibi collibuit est facile.
Noui te. hoc si effeceris qd̄ vis donū a me: ⁊ pmiū
Optato id optatum feres. G. Itane. Th. sic erit.
Gn. si efficio hoc postl̄o vt mihi tua dom⁹ te psente
Et te absente pateat. inuocato vt sit locus semper.
Th. do fidem ita futurum. Gna. accingar. P. quem

ꝑfimo.ſpõdeo.Accingar nõ q: difficile ẽ qõ negauit ſup.ꝫ ſuis voꝫ paſit⁹ adduc⁹ ẽ ad eo nãdũ.tõ ⁊ accingar dixit.ſic enĩ dicim⁹ĩ magnis reb⁹ ſuſcipiẽdis.vt Accigũt oẽs opi. Saluete.ſupplex ſine gr̃a ⁊ ſine timore mõ ſimic⁹ ⁊ ifeſt⁹ Tu fortaſſe q̃ facta.h.ſ.n.ꝫ totũ ſupbe ac minacẽ ĩq̃t adoleſcẽs. Scio.cõpẽdiũ poete ne rurſus eadẽ diceret. Cõſpicor. cõe ꝑbũ eſt cõſpicor. Uob fret⁹.⁊ ꝫ ſtulte.q̃s.n.⁊ riualib⁹ ⁊ ĩnuic⁹ fretum ſe eẽ dicat deum ⁊ vitioſa re

ſpõſio ẽ.niſi. n.addideris ſũ erit ⁊ ſolo caſim⁹ ꝓcurrens loq̃nti ĩpolito homi Scin' q̃ fret⁹ ab ea ſub audiendũ ẽ. miles edico tibi:ꝫ ꝓtumelioſe ⁊ ꝑꝓrie vt militi miles.ĩq̃t edico tibi Si te in.p.o. ꝫ ẽ ſi vl' caſu ĩuenero ⁊ ĩ platea mq̃t non circa meꝛtricis foꝛes. Nihil ẽ q.s. nihil,p nõ: vt ſit nõ ẽ qõ dicas mihi.i.nihil eſt qõ dicas,put dicas mihi: vt ſit qõ,p vt: aut qõ q̃d vt ſit dicas mihi.certũ ẽ aũt ſic vefes locutos eẽ. Aliũ q̃rebã.i.aliq̃ã aut aliũ ꝑ quẽdã poſuit vt ſit quẽdã q̃rebã.i.aliquẽ aut aliũ ꝫ ẽ nõ quẽ tu putas ꝫ ẽ aliũ nõ Thaidẽ:ꝫ ſi aliam diceret neq; cõmode neq; loq̃rek ꝑualet.n.maſculinũ gen⁹.Periſti. ordo ẽ poſt q̃ ĩ platea ꝫ offendero ꝑiſti. Eia ĩterdũ hortãtis ẽ:g̃ nũc eia correctionẽ ſignificat. Nõ cognoſco.g.u.ſ.locutio ãnotãda mire laudauit vt ꝑſuadere potuiſſet. Ueſtrũ tã ſupbũ nõ veſtrũ ſupbũ. Ueſtrũ.ſ.abſolute vt Pol. Erito.a.o.g̃ ſubaudiam⁹ vl' ingenũ: vl' aĩm: vl' moꝛẽ: vl' iſtitutũ. Pr⁹ audire poſſis: mira iſinuatiõe agit: q̃ ñ vl' ꝓſentiat: ꝫ vt audiãt petit ⁊ bñ pr⁹ q̃ſi nõ obſtet q̃ min⁹ faciãt qõ velis. Tũ deinde qõ attẽtionẽ excita addidit pauc⁹ deinde ſi placuerit facili⁹.n.flectiť cũ ꝑ q̃ puguam⁹ vt ꝓſentiat. Pr⁹ audire q̃d fiduciã oſtẽtat ꝑſuaſoꝛiã rẽ dicturi. Audiam⁹ bñ nõ faciam⁹ꝫ audiam⁹ dixit.nã ꝓma oratoꝛis ꝫpetratio ĩ malis cã eſt audiri meruiſſe. Tu ꝓcede paululũ iſtuc thraſo. Thraſo ꝫ ĩ bonã ꝑtẽ accepit ⁊ tõ paret. putat.n.vl' turpe eẽ ſi hũilitẽ ꝑcek ſuo⁹noĩe ſeq; audiẽte paſit⁹ vl' icõgruũ ſibi cũ ꝑñs a Bna tõe laudek. Iſtuc Thraſo:nõ ad ſe vocat ꝫ locũ oñdit q̃ abeat atq; ꝓcedat. Principio ego vos ambos: videt neq; ſe odio haberi neq; offendi aĩos audiẽtiũ ĩ multi⁹ noĩe. ꝫ g̃ oratoꝛe ꝑ eo hoĩe in q̃ offendiť cũ ĩ q̃ nõ offendiť poſuit me. H⁹ q̃cq̃d facio id facere maxie cã mea: deeſt rei:aut eſt:vt ſit me h⁹ q̃cq̃d ẽ:qõ facio id facere maxie cã mea.ꝫ a ꝑſona diſceſſit:⁊ rẽ nõ odioſaz,p odioſa poſuit.i.paſiticã ꝑ emuli amoꝛe.⁊ cõmodo. Uerũ ſi idẽ vobis placet. multũ addidit ad ꝑſuadẽdũ nõ eẽ cõmodũ militi admitti.ꝫ ſuũ cõmodũ.⁊ ĩpoꝛ eẽ cõmodũ. Uos nõ,id facere iſcitia eſt oratoꝛie ⁊ ſcõm iſinuatiõis ꝓcepta ſic dixit.nã remittẽdo.et dubitãdo magis flectit aĩos.q̃ ſi apte ac ꝓtinaciter aſſeueret. Militẽ ego.r.r.c. artificioſe ſaſ ſemel intulit offic qõ duꝛ dictu ad ꝑſuadẽdũ erat.nã qõ militẽ ⁊ riualẽ dixit ad eã rem valet vt magis admittẽdus ſit.q̃ excludẽdus.⁊ ſic fiducia ſic dicentis parat aĩos ad audiẽda que dicet. Militẽ ego riualẽ.r.c. riuales dicuntur emuli de mulieribus,facta a trãſla-

Ego ꝫ audio.o thraſo.T.ſaluete.P. tu fortaſſe fctã
Que ꝫ ſiẽt neſcis.T.ſcio.Ph.cur te ergo ĩ his ego
Cõſpicio regiõib⁹.T.voꝫ fret⁹.P.ſcñ q̃ fret⁹ miles
Edico tibi ſi te ĩ platea offẽdero hac poſthac vnq̃
Mihil ẽ:qõ dicas mihi,querebã aliũ:iter hac habui
Periſti.G.Eia haud ſi dicet.P.dictum eſt.G.non
Cognoſco veſtrũ gen⁹ tam ſupbũ.Ph.ſic erit.G.
Pr̃ius audite paucis:qõ cum dixero ſi placuerit
Facitote.P.audiam⁹.G.tu ꝓcede paululum iſtuc
Thraſo.principio ego vos credere ãbo hoc mihi
Uehemẽter volo.me h⁹ q̃cq̃d faciã id facere maxie cã
Mea.vez ſi idẽ voꝫ ꝑdeſt,vos nõ id facere iſcitia
Eſt.P.q̃d id ẽ:G.militẽ ergo riualẽ r̃cipiẽdũ ceſeo

Riualis

tiōe noīs a feris bestijs q̄ sitiētes cū ex eodē riuulo haustū petūt. ī pliū ꝯ se inuicē ꝯcitant̄ sic Cice. ꝑ Celio Scin erit ex illo fōte riual' inq̄t ⁊ Homer'. C. Cēseo: vide v̄tutez poete. nō em̄ dixit peto: sed cēseo. tāq̄ illis mō cōsulat: neq; ꝑ milite agat. Militē ego riualē ꝯsidera q̄ vultu h̄ dicendū sit. ⁊ intelliges ⁊ militē ⁊ riualē. ⁊ recipiēdū: ⁊ ego cēseo q̄ta significat. nō em̄ dixit Thrasonē s̄ militē qd̄ nomē ad stultitiā valet. nō sociū s̄ riualez qd̄ oñdit: q̄nquidē riual' ī meretrice capiēdus ē. hunc potiꝰ eligendū nō excludēdū: s̄ recipiēdū dixit: vt ⁊ oñderet adeo ꝑdesse vt etiā de industria retinēdꝰ sit. non volo aut rogo. s̄ cēseo vt ꝯsiliariꝰ non ꝑasitꝰ videat̄ loq̄ nā q̄ ego addidit non dict o vsus ē q̄ vti solēt q̄ plꝰ ī negotio vidēt. nā sic ī phor. vitis. c. q̄ si ī rē tuā ītulerit ego faciā sedulo hūc dixisse credo ego āpliꝰ d̄liberādū cēseo. cogita mō: mō aut tm̄mō sig̃ficat aut tp̄is ē aduerbiū: ⁊ sil' īcerta distictio ē. ⁊ libēt̄ viuis bonoꝝ ciboꝝ extat edax. suppeditar̄ possit. f. s. t. aut suppeditare ꝑ suppeditari: aut deest se vt accīgūt oēs opi. ad oīa h̄ optunꝰ: n. m. e. u. t. n. p. locutio ē ex negatiā t̄tia. vt agꝝ ī his. r. m. n. p. m. n. h. Ex vsu magꝰ ꝑ vtilior. Et magꝰ optunꝰ ꝑ optunior. Nēo ē. h̄ ē oportunꝰ. Hēt qd̄ det. vt diues. ⁊ dat nēo largiꝰ vt liberal'. Fatuꝰ ē h̄ ē ex vsu suo. Insulsus sine sale ⁊ sapīa. aut sine saltu ⁊ facilitate. Tardꝰ ī venerē s. c. Stet vt erit plꝰ dixit q̄ dormit. noctesq; diesq;: plꝰ significat q̄ si dicerz diebꝰ ⁊ noctibꝰ vt h̄ ī ꝯo noīe ꝯsiliarij auctoritas īesse videat. fatuꝰ: īepta loq̄ns a fādo fatuꝰ d̄r. inde fauni fatui: ⁊ nymphe fatue dicte sūt. fatui igit̄ sūt q̄ v̄bis ⁊ dicē fatui sūt. Insulsi v̄o corde ⁊ aīo. tardꝰ corpe ⁊ mēbris: q̄q̄ ⁊ ītellectu tardos vocamꝰ q̄ stulti sūt: s̄ meliꝰ ē sic ītelligi. vt ea vitia videat̄ dicere. q̄ īamabilē faciāt etiā diuitē largūq; amatorē. nā aut v̄ba cōmēdat vt pēdetq; iteꝝ narrāt ad ore. h̄ fatuꝰ ē. aut sapīa g̃tū fac̄. vt mlta viri virtꝰ aīo ⁊ h̄ īsulsus ē. s̄ mihi vr̄ fatuū dicere tm̄ q̄ gl'iet̄. ⁊ blādiri. amice nesciat. Insulsū q̄ nō sit salax ⁊ cupidꝰ coitꝰ tardū q̄ nō facile explicet venerē q̄ res meretricibꝰ odiosa ē. Fatuꝰ. i. īsulsus sūt q̄ fatuū aīo putāt. Insulsuz dictis. s̄ male. nā fatui q̄ dij sūt. q̄ ⁊ fauni dicunt̄: ⁊ nō stulti. s̄ multū fātes. i. loquētes. fatuꝰ ē īsulsus h̄ q̄ nūc addidit nō ex supioribꝰ pēdēt s̄ supiora vel lēt plīmū. naz qꝛ diues ⁊ liberal' potuit obesse riualibꝰ. h̄ oīa bona ī milite corrūpunt̄: q̄ fatuꝰ. q̄ īsulsus ⁊ cetera q̄ ipe ꝑsequit̄. Fatuꝰ insulsus. h̄ bñ addunt̄. qꝛ dixit ⁊ hz qd̄ det ⁊ dat nemo largiꝰ ob rem eam volebat vt amaret̄ miles a meretrice. ⁊ p̄ponendus oībus esset. sed ingrata sunt mulieribꝰ maximeq; lasciuis. hec oīa que subijcit fatuꝰ ⁊ insulsus hoc ꝑ aceruo vitiorū. cū quadā vultus improbitate ꝑnunciandum. quo magis res in medio posita esse videatur. Ubi vis quando vel eū. Quid agimꝰ: initiū consentionis dubitatio est eiꝰ q̄ negauerit. hoc etiā deest vl' hz. Qd̄ ego ꝑasitꝰ. s. primū puto p̄mū puto q̄si parasitꝰ. Accipit hoīez. accipit. pascit inuitat. vt illos porticibꝰ rex accipiebat in amplis. Nemo melius prorsus. horum alterū apparat ⁊ alteꝝ indicat copiam. Mirum nisi illoc hoīe. q. q. est facete dixit adolescēs rei ꝑcꝰ: ⁊ q̄ putet amorē sine dāno eē oportere q̄q; fefellerit meretricē nō solū eijciēdū ⁊ eē

Cicero
Homorius

P. hē r̄cipiēdū. g. cogita mō tu hr̄cle cū illa phedria
Et libent̄ viuis: etenim bñ libent̄ victitas ⁊ q̄d des
Paululū ē ⁊ necesse ē multū accipe thaidē: vt tuo
Amori suppeditar̄ possit. sine sūpto tuo. ad oīa hec
Magis optūꝰ nec magis ex vsu tuo nēo ē pricipio ⁊
Hēt qd̄ det ⁊ dat nēo largiꝰ fatuꝰ ē: īsulsus: tardus:
Stertit noctesq; ⁊ dies. neq; istū metuas ne amet
Mulier. facile pellas vbi velis. Ph. quid agimus
Gn. preterea hoc etiā quod ego vel primum puto
Accipit hominem. nemo melius prorsus neq;
Prolixius. P. mirū in hoc hoīe quoquo pacto

Fatuus
Insulsus

Accipere

militē:ꝫ etiā q̄uis mō sustinendū ac pferendū. Odiꝝ ēm illo .h.q.p. obtinuit pasiꝰ iaz.qđ negabaꝫ primo deliberatū vt qđ agim⁹ post pcessuz: vt mirū.n .h.q. p.ac miꝝ .ꝫ mąt ciuitō est. vt etiā cū mala ꝺditiōe patiendū sit. Jdē ego arbitroꝛ sane ep⁹ fuit pſentione pcipue phedrie cui⁹ res agit. nā ita ꝛ seruata pſona est tarde pſentientis amatoris. Recte facitis gr̄ārū actio est. vnū etiā vos oꝛo: subtilit̄ etiā pasiꝰ id se adūgit suasq; ptes circa hos agit. Satis diu iā hoc saxū voluo vide quemadmodū fuat se paulatim etiā i eoꝝ assentatōez ex vitupatiōe militū. Hoc saxū ꝓuerbium i eos q̄ i extricabili labore afflicti sūt ꝛ bñ saxū de stulto milite ait. ꝛ scipsuz sisyphuz phe fec̄. Hoc saxū voluo velut sisyphꝰ apō iferos. vt me i vſm gregē: iā laudat ꝛ nimis pasiꝰ ē si recoꝛdes⁹ eūdē

Op⁹ ē idē ego arbitroꝛ. ꝃ. recte facitis. vnū ēt vos
Oꝛo vt me i vſm gregez recipiatis. satis diu iā hoc
Saxū voluo. Þ. recipim⁹. Ē. ac lubenk. ꝃ. at ego ꝓ
Jstoc phedria ꝛ tu cherea hunc comedendum ꝛ
Beridēdū vob ꝓpio. Ē. plz. Þ. dign⁹. ꝃ. accede vbi
Uis thraso. T. obsecro te q̄d agim⁹. ꝃ. quid: isti te
Jgnoꝛabāt ſz moꝛes postq̄z oñdi tuos ꝛ collaudaui
Te⁹m facta ꝛ vtutes tuas ipetraui. T. bñ feciſti: et
Gr̄az ago maxīaz. nūq̄z etiā fui vſq̄z: quin me oēs
Amarint plimū. ꝃ. dixīn ego vob i hoc esse attica
Eloquētiā. Þ. nihil ptermissuz. Gn. ite hac vos
Ualete ꝛ plaudite calliopius recensui

Acta ludis megalēsib⁹. L. Coꝛ. Lē. L. vale. ſflacco
Edilib⁹ curulib⁹: egere. L. ābiui⁹ tur pio. L. Attili⁹
Pꝛeneſtin⁹ greca menādri: ꝓma acta ꝃa modulauit
ſflacc⁹ tibijs duab⁹ dextris. M. Jūio. ꝛ. Sēpꝛōio cō.

ditisse. facete. lapide. laute. n. ſ. At ego ꝓ istoc phedria subaudiam⁹ ꝛ sum hic: aliter non vt pasiꝰ ait phedria ꝛ tu Cherea. ambos noīat q̄si legib⁹ paciscank. Nūc comedēdū ꝛ cū ceteris reb⁹ ſūm⁹ poeta etiā si dē oñdit amicitie pasitice exēplo. Gnatōis de milite loq̄ntis hoc mō ꝓpino: facete sic dixit vt pasiꝰ. ꝛ vt q̄ de eo ꝓuinio loquerek. Dign⁹ hec ꝃba vltima lōgi sermōis eiusmōi sunt: vt miles ꝃ audiēs laudatū se eē ꝛ approbatū existimet. vbi visbo notifice renocat allegatū cū iniuria dicendū. vbi vis: q: accede impatiuū erat: ꝛ vbi nisi q̄s itellexeris vitiū est. Jsti te ignoꝛabāt. figura ad vtrūq; ēm pinet ꝛ ad laudē ꝛ ad mores oñdit. ꝛ hoc ambiguū fm facta ꝛ hoc amphibolū. nā virtutes ironicos ꝓ vitijs posuit: vt nescis q̄ vir siet. ꝛ ornatiꝰ esses ex tuis virtutib⁹. facta ꝛ virtutes ꝓprie militib⁹ ascribunt facta ꝛ virtutes. amarioꝛ est ironia i vitiosos hoies q̄ veritas. Nūq̄ etiā fui vſq̄: nūq̄ ꝛ locū ꝛ tps significat. Usq̄ locū magis. nūq̄ ꝓ nō. ꝛ vſq̄ ꝓ nō vſq̄. i. nusq̄. Quam me oēs amarēt ꝓtrariū supioꝛi. q̄d ē ēm q̄ bñ non fecerit q̄cq̄. si in illo est vt amek. Attica eloq. ꝛ hoc ironicos: vt illa que sup attica dicit verā atq; germanā. q: exultioꝛ eloquētia dicik attica ꝛ sūm oratoꝛes attici appellati sunt ptermissum est. ꝛ hoc anceps est intellectu gemino ad vtrūq;. Jte. h. comessatum ad militē vel ad thaidē. si scena interfuit meretrix: quō pⁿ acta sunt oīa. cum mentio noctis nō facta sit. oīa post cenā gesta sunt ꝛ non completa ꝓ ripam cena non supfuit plurimū tempis ad agendum.

Eunuchi finis.

Jo.Calphurnij Brixiēsis Viri Clar. In P. Sexti Terētij Heautōtimorumenon exaiata.

¶ Interptatio.

IN Asiā Proficisci. Hec fabula menādri greca: q̄ facta a Terētio latina nomen idē obseruauit: ne greci nois euphoniā pderet. Qō Terētius minus latinis existimaret, ppria scribere: q̄ greca trāferre. Nomē hz a sene seipsuz excruciāte ob filij absentiā quē amantē duricia sua i militiā pficisci cōpulerat. Heautōtimorumenos latine seipsuz excrucians interp̄tat. Illō aiaduertēdū oēs terētianas fabulas ex vtroq̄ genere mixtas pter hāc. Nā comedie aut motorie sūt aut statarie aut mixte motorie turbulēte: statarie q̄ntiores: mixte ex vtro q̄ actu psistētes. i hac q̄ plurimū delectat t actus stilo: pme ptes sunt Menedemi t Chremetis: scde Clinie: t Clitiphonis: tertie Syri: t sic deinceps. hec etiā vt cetere q̄nq̄ act⁹ hz plogū pcitatū. Nā t se purgat: t i ledēdis aduersarijs ē occupatus. Argumētū q̄ nō simplicis negocij hz: nec vni⁹ adolescētis: vt i ecyra: sed duox vt in fabulis.

¶ Heautontimorumenos Argumentū

IN Asiā pficisci gnatū clinia amantem
Antiphilā cōpulit durus pr: animoq̄ sese
Angebat facti penitēs. mox vbi reuersus ē
Clā patre diuertit ad clitiphonē. is amabat scortū
Bacchidē. quū accersiret cupitā antiphilā clinia. ei⁹
Bacchis venit amica. ac vnole hītū gerēs antiphila
Sectm id quo pr̄z suū celarz clitipho. h̄ technis syri
Decē minas meretricule aufert a senē. antiphila
Clitiphōis repit sororz. hāc clinia: aliā clitipho vxo-
rē accipit.

¶ Prologus.

NE cui vestr̄ sit mirz cur ptes seni poete dederint
Que sunt adolescentū: id primū dicā. deinde
Qō veni eloq̄r. ex integra greca integrā comediā
Nouā parabimus. hec nisi scitis: nouā esse oportet.
Nē ego nouā faciā: ea quo pacto dicā. animaduertite.
Dimenes guidē vxorē oli ītermiat⁹ si puellā peret nolle tolli. At illa clā anui corinthie nutriēda ōdit. hāc adultā Clinia iuuito pr̄e amare cepit cui⁹ duricia t assiduis
iurgijs militiā pficisci ppulsus ē. Postea facti pr̄ēm Menedemū adeo penituit vt oīa vēderet: t agz emeret i eo se exerceret: vt sic filij iuriā vlcisceret. paulo post reuertit Clinia: et clā pr̄e diuertit apō Clitiphonē: q̄ t ipe amabat scortū bachidē. Mittit accersitū cupitā antiphilā Clinia: cui q̄ t bacchis vna venit. hāc adolescētes clinie amicā sibi sant. Siri technis Antiphila ad matrē deducit: cui⁹ occasiōe Syr⁹. x. minas meretricule aufert a Chre. dehinc antiphila Clitiphōis sororē repit: t clinie i vxorē dat. Chre. Bac. a Clitiph. amari aiaduertit trasciit unā: t Menedemo adhortāte filio ignoscit: t aliā illi dat p̄ugē. In p̄mo actu igr̄ de pfectiōe senū. s. Menedēi: t Chre. sil t ō amicitia t familiaritate adolescētū: in q̄ Clitipho ardētissim⁹ ondit. Scōs act⁹ ptiet quēadmodū adolescētes amicas recepint sil t Siri calliditū. pfiliū. Terē. act⁹ exp̄mit Syri fallaciā i Chre. vt Bacchidē credat clinie eē amicā et antiphilā arraboni bacchidi relictā eē putet. p argēto: qō anū corinthiā meretrici dēre finxit. In q̄rto actu agit de recognitiōe antiphile: t de extorsiōe argēti qō bacchidi Clitipho p̄mīsat. Quint⁹ act⁹ ptiet oīm rez puersionē ad iocūdos exit⁹ patefacta cūctis p̄gnitiōe gestoz: t q̄admodū Antiphilā vxorē clinia duxerit. clitipho vō dimissa bacchide aliā acceperit.

NE cui vr̄m sit mirz. Prologus pcitat⁹. nā t se purgat: t aduersariū acrit terret. actoz q̄ ex cōmodo suo cur hāc comedie actōez susceperit: cās affert. Ex integra gre.

Ta

rentius ecyram ⁊ Phormionē ab Apollodoro transtulit: reliquas quatuor a Menandro Et que esset. i. quo noīe vocaret. Oratorē voluit me esse nō ꝓlogū. Officiū ꝓlogi ante narrationē rei semꝑ est: verūtm̄ ⁊ post ꝑncipiū fabule inducit: vt apd̄ Plautū ī milite glorioso et apd̄ ceteros magne auctoritatis veteres poetas. Oratorē sic in ꝓlogo ecyre. Orator ad vos venio cū o₂natu ꝓlogi. Oratorē: oratorē audire apponere ius gentiū est. Oratorē nō liceat īiuriā pati. Ne igit̄ patiat̄ īiuriā nō se ꝓlogū: s̄ oratorē nominat. Et orator ē q̄ rogat exorator q̄ īpetrat: alibi Ter. Orator ad vos veio finite exorator siem. Et orator ē cui cā defendenda mandat. Nā ꝙ rumores distulerūt id qd̄ maliuoli vitō dāt sibi. sibi laudi ascribit: seq̄ exēplo ꝑstātissimorū poetaꝝ d̄fendit. q̄ idez factitauerūt. distulerunt: diuulgauerunt Autūnatopinat: dicit censet. Haꝝ bonoꝝ exemplū: videlz Plautus: Neuij: Ennij: quos auctores Terētius habet: vt ī ꝓlogo Andrie fatet. Qui cū hūc accusant Neuiū: Plautū: Enniū accusant: quos hic noster auctores hz. Tum ꝙ maliuolus verus poeta a natura maliuolus: a tpe vel inuidia vetus: a signo emulatiōis poeta. Vetus plerunq̄ ad laudē refert: interdū ad vituperatiōem. Vet⁹. i. cariosus: ⁊ q̄si rācidus. Maliuol⁹ nō crimībus: s̄ maledictis. Amicū īgenio fretū: h̄ idē refellit ī ꝓlogo adelphoꝝ. Idq̄ laudē maximā ducit: ꝙ illi vehemēs maledictū existimāt. Nā ꝙ isti dicūt maliuoli hoīes nobiles eū adiutare: assidueq̄ vna scribet ꝙ illi maledictū vehemēs esse existimāt: cā laudē h̄ ducit maximā. Quū illis placeat q̄bus nob̄ vniuersis ⁊ ppl̄s placēt. Hūc musicū: videlz poetā elegātē. Musicus latine d̄r elegās vo grece d̄r inelegās. Amicū ꝓ amicoꝝ: videlz Lelij ⁊ Scipiōis: q̄ꝝ amicitia Terētius familiarissime vsus ē. Arbitriū vestꝝ: bn̄ arbitriū. nā arbiter d̄r iudex q̄ totius rei hz arbitriū ⁊ facultatē. hoꝝ. n. arbitrio ⁊ iudicio comedia ꝯmēdari potat. Ne pl⁹ iniquū possit iustā rē petit: q̄ q̄dē nisi ab īiustis ꝯcedit. Qui nup fec̄ suo currēti: in h̄ notat aduersari⁹: q̄ decoꝝ ꝑsone nō suauerit. Quid em̄ magꝭ ꝑter sui decoꝝ: ꝙ vt illi ppl̄s ī via d̄cedat: ⁊ īsano suiat. Date ptātē. m. s. i. vt liceat ad exitū vsq̄ fabule ꝑpetuo stare: ne videlz aliq̄ turba fiat

Hodie suz actur⁹ heautontimorumenō: dupl̄x q̄ ex
Argumēto fctā ē simplici. nouā oñdi eē: ⁊ q̄ eēt. nūc
Qui scripsit: ⁊ cuia greca sit: ni ꝑtē maxīaz existīarē
Scire vr̄z: dicerē id: nūc q̄obrē has ꝑtes didiceriz
Paucis dabo. oratorē voluit esse me: nō ꝓlogū: vr̄z
Iudiciū fecit me actorē dedit. sz h̄ actor tm̄ poterit
A facūdia: q̄tū ille potuit cogitare ꝯmode: q̄ orōez
Hāc scripsit quā dicturus sum. nam qd̄ rumores
Distulerūt maliuoli multas ꝯtamīasse grecas: dū
Fecit paucas latinas. id esse factū h̄ nō negat. neq̄
Se id pigere ⁊ deinde factuꝝ autumat. hz bonoꝝ
Exēplū. quo exēplo sibi licere id facere qd̄ illi fecerūt
Putat. tū ꝙ maliuol⁹ vet⁹ poeta dictitat. repēte ad
Studiū se applicasse hunc musicū amicū ingenio
Fretū haud nat̄a sua. arbitriū vestꝝ ⁊ vr̄a existīatio
Valebit. q̄obrē oēs vos oratos volo. ne pl⁹ iniquū
Possit q̄ equū oratio. facite equi sitis. date crescēdi
Copiā nouaꝝ. qui spectādi faciūt copiā sine vitijs:

Orator
Exorator.
Vetus
Rancidus
Musicus a musos
Arbiter

vt fieri solet aut ludis funabuli: aut gladiatoꝝ. Tūc em̄ necesse est relinq̄re comedie actionē Et bene dixit stataria. Agi em̄ d̄r fabula cuꝫ recitat̄: stare cū placet. Et etiā comedia que d̄r stataria aut motoria: a statarijs actib⁹ vel motorijs. Ne semp seru⁹ currens exp̄mit varias p̄sonas que in comedijs introducūtur: q̄bus ars comica valde notabilitat̄. Inducit autē leno p̄iurus: amator feruidus: seru⁹ callid⁹: ⁊ amica illudēs: ⁊ vxor inhibēs: ⁊ mater indulgēs: ⁊ patruus obiurgator: ⁊ sodalis opitulator: parasiti edaces: parētes tenaces ⁊ meretrices procaces. Mea causa. causā hāc iustā: paranomasia si qua laboriosa est: iustū ⁊ em̄ est seni in re laboriosa fauorē p̄star̄ Ad aliā gregē: gregē cuꝫ ꝯtēptu dixit: alios actores p̄uifaciēs. est pura orō: h̄ ē nitida: q̄ facile assensū auditoꝝ meat. Si nūq̄ auare p̄cium statui p hec v̄ba Terētius demonstrat̄ q̄ grauis auctor sit: q̄ suas come. p̄bet sic Hora. Ea cū īnder̄ coneris. Que grauis esop⁹: q̄ doct⁹ rosius egit. Et eum esse q̄stū nōnūq̄ subaudit̄ ⁊ si vt sit: ⁊ si eum questum. Seruire vestris cōmedijs: plus dixit comodis q̄ si diceret voluptatibus.

Stataria
Comedia
Motoria

Ne ille pro se dictū existiēt: q̄nup fecit seruo currēti
In via decessisse ppl'm cur isano s̄uiat d̄ illi⁹ peccātis
Pl'a dicꝫ quū dabit alias nouas nisi finē maledictis
Facit. adest equo aīo: date ptātē mihi stataria ager̄
Ut liceat p silētiū ne sp seru⁹ currēs: irat⁹ senex edax
Parasit⁹: sycophāta autē īpudēs, auar⁹ leno assidue
Agēdi sit seni, claōre sūmo cū labore maxio. mea cā
Cām hāc iustā eē aīm. īducite: vt aliq̄ pars laboris
Miuat̄ mihi, nā nūc nouas q̄ scribūt pcūt mihi nihil.
Siq̄ laboriosa ē ad me d̄currit̄ sint leuis ad alium
Defert̄ gregē. in hāc ē pura orō, expimī i vtrāq̄ ptē
Ingeniū q̄d possit meū. si nūq̄ auar̄ p̄ciū statui arti
Mee. ⁊ euꝫ eē q̄stuꝫ i aīm īduxi meū. q̄ maxie s̄uire
Vr̄is ꝯmodis. exēplū statuite in me: vt adolescētuli
Vobis placere studeant: potius q̄ sibi.

Chremes: Menedemus.

Quāq̄ hec īter nos nup noticia admodū ē. īde
Adeo q̄d a grū i p̄xio hic mercat⁹ es. nec rei fere
Sane āpli⁹ q̄cq̄ fuit tamē vel v̄t⁹ tua me vel vicitas
Q̄d ego i p̄piq̄ pte amicitie puto facit vt te audact̄
Moneā ⁊ familiarit̄ q̄d mihi videris. p̄ter etatē tuā
Facere. ⁊ p̄terq̄ res te adhortat̄ tua. nā p̄h deū atꝫ
Hoīm fidē. q̄d vis tibi. aut q̄d q̄ris: ānos sexagīta.

Horatius

Quanq̄ hec inter nos. Bene ex arte comica senex opitulator inducit̄: qui ⁊ miseria et tristicia alteri⁹ valde cōmoueat̄: simul amboꝝ senū cōiunctio ⁊ familiaritas ad id q̄d secuturū est: non parū accōmoda futura est. Quanq̄ hec inter nos: exordiuꝫ est: ⁊ oratori cōgruū. q̄ em̄ exigua uoticia: aut nup incepta: vel nulla cōsuetudo anteacte vite facere p̄hibet. Id vel virtus vel p̄pinq̄tas cogit. Vicinitas vicini non tam hoīes qui eū dem incolunt vicium significat: q̄ qui p̄pe domū tuaꝫ habitant: vicinitas autē non hoīes sed p̄pinquitatē p̄prie vicinorū. Nam proh deum atq̄ hoīm fidem: exclamatio vehemens

Vicinitas
Vicinia

est in eū qui senex ⁊ diues cōtinuo se labore defatiget. ⁊ eo magis Chremes admirat huiꝰ
Cōiectura laborē nōdū itellecta cā. Ut cōijcio. i. cōiecturā capio. hec cōiectura dicta est a cōiectu. i. a
directiue q̄dā rōnis ad veritatē. Uñ etiā sōniorꝫ atq; oīm iterp̄tes cōiectores vocaui. Tute
Fungor illorꝫ officia fungere nūc dicimꝰ officijs fūgeris. Fūgor idē ē q̄ officiū munusq; ago: vt fun
officium gor in gr̄atu fūgor legatōe. Quī te in fungo ꝯspicer: q̄n ꝑ q̄ nō b̄ in loco: alias ꝑ cur nō: ꝑ
etiā ꝑ quare ponit. In fū do supius di xit. Agrū in ꝓxīo hic mer
113 catꝰ ē. Fundꝰ em̄ ab agro cōtinet. de q̄
Cicero Cicero in q̄dā iocular li bello fundū vero vocat: quē possit mi tere fūda. Ni lapis excide rit: q̄ caua fū da patet. At eī dices: An tipore rn̄det.
Penitet Penitz. i. pa rū videt. Pe nitet em̄ eū q̄ parū putat a libi. Ter. No stri nosmet
Uirgilius penitet. Uir. ī buc. Nec te peiteat cala mo triuisse. l
Cicero Cice. ad filiū

Natus es. ūt plꝰ eo vt conijcio agrū ī his regionibꝰ
Meliorē nec p̄cij maioris hz nēo. seruos cōplures
Proīde q̄si nēo siet. ita attēte: tute illorꝫ officia fūger
Nūq̄ tā māe egredior: neq; tā vespi domū reuertor
Quī te īfūdo ꝯspicer foder: aut arar aut aliq̄d facer
Geniq; nullū remittis tp̄s. neq; te respicis. hec nō
Uoluptati tibi eē satis certe scio. at eī dices. me q̄tū h̄
Opis fiat penitz. q̄d ī ope faciūdo. ope ꝯsumis tue
Si sumas ī illis exercēdis. plꝰ ages. Me. chrēe tm̄ ne
Est ab re tua ocij tibi: aliena vt cures: ea q̄ nihil ad
Te attinēt. ch. hō suz. hūani nihil a me alienū puto
Uel me moner hoc vl ꝑcōtari puta. r̄ctū ē ergo faciā
Nō ē vt te detereā. Me. mihi sic ē vsus: tibi vt ē opꝰ
Facto face. Chr. an cuiq̄ est vsus hoī se vt cruciet?
Me. mihi ē. ch. si q̄d laboris ē nollē. sz q̄d istuc mali
Est q̄so: q̄d de te tm̄ meruisti: me. heu hoi. Chr. ne
Lachrīa atq; istuc q̄cq̄d ē: fac me vt sciā. ne retice ne
Uerere. crede īq̄ mihi: aut ꝯsolādo aut ꝯsilio aut re

Opera Quo ad te q̄tū ꝓficias nō peitebit. Qd̄ in ope faciūdo. opa ē actio ⁊ ꝑsona ip̄a q̄ opꝰ ꝑagit
Opus opꝰ fidis ē: ⁊ fructꝰ ope. Nōnūq̄ opꝰ ꝑ opa videt accipi. Uir. Mollibꝰ ē strat opa ad fabri
Uirgiliꝰ lia surgit. In illis exercēdis q̄ alijs p̄est: vt p̄r familias: vt īpator plꝰ efficit sua adhortatiōe
Cicero q̄ opa. Tm̄ ne ab re tua ē ocij: difficilis vt inq̄t Cice. ē cura rerꝫ alienarꝫ. Nā ea mag ꝑcipi
mꝰ atq; sentimꝰ q̄ nobis ip̄is aut ꝑspa aut aduersa veniūt: q̄ illa q̄ ceteris q̄ q̄si lōgo iter
Ab re uallo īteriecto videmꝰ alit de illis ac de nobis iudicamꝰ. Ab re tua. i. a negocijs tuis fami
liaribꝰ. dr etiā ab re tua ꝯ vtilitatē tuā si cut e re tua ⁊ e republica. i. ꝑ re tua: ⁊ ꝑ re publica.
Nō sū. hūani. n. a. m. a. puto h̄ ex platoīs snīa q̄ inq̄t. ortꝰ nr̄i ꝑtē p̄riaz vēdicar ꝑtē: amicos ⁊
vt stoicis placz q̄ ī terris gignūt ad vsū hoīz oīa creāt. Hoīes āt hoīz cā gn̄ant: vt ip̄i iter se
Percōtari alij: alijs ꝑdesse possint. Percōtari. i. īterrogari. ꝑcōtari suapte nat̄a ad finē spectat coarguē
Interrogare di. Interrogamꝰ noscēdi gr̄a: ꝑcōtamur vero arguēdi: q̄uis tm̄ vtroq; īdifferēter vtamur. vt
Salustius opꝰ fcō ꝑ facer: sic Salu. Nā ⁊ p̄usq̄ īcipias ꝯsulto: ⁊ vbi ꝯsuluer mat̄e fcō opꝰ ē. Mihi nō
repugnat snīe chrēet: h̄ se solū meruisse dicit: vt cruciet. De te meruisti: dicimꝰ aūt mereo ⁊
Mereo mereor. Mereor de te ē aliq̄d ī te ꝯfero vl bonū vl malū. aut ꝯsolādo aut ꝯsilio aut re iuue
Mereor ro aut his tribꝰ adhibit: q̄d āpliꝰ īva amicitia exoptādū: nō finā īq̄ h̄ mag gestu exp̄mūt

Hui tā grauis Aposiopesis: ⁊ admiratio pōderis rastroꝝ: quibus senex vtit. Perdite v̄gi nem: bene perdite. Nā perditus est: qui in omne scelus est traditus. Animū egrotū ꝓ egro dixit. nā animus eger: corpus v̄o egrotū dicit. Et via ꝓuulgata patꝝ: patres bonis institutis alioꝝ exemplis: nōnunq̄ minis filios ad virtutē abhortant. Tantisper volo: tantisper postulat post se dū ꝓ donec siue q̄diu. Cice. In carcerē ductus: vt ibi esset tantisper dū cu-

Perditus. Egrotus Eger Tantisper Cicero. Liuius

Iuuero. Me. scire hᵒ vis chr. hac q̄dē cā q̄ dixi tibi
Me. Dicet. chr. at istos rastros īterea tm̄ appōe: ne
Labora. Me. mime. chr. quā rē agis: M. sine me
Uacuū tps: ne qd̄ dē mihi laboris. chr. nō sinā inq̄
Me. Ah nō equū facis. Ch. hui tā graues hos q̄so
Me. Sic meritū ē meū. Chr. nūc loq̄re. Me. filiū
Unicū adolescētulū habeo. ah q̄d dixi hr̄e me: īmo
Habui chreme: nūc hēaz nec ne. īcertū ē. Ch. q̄d ita
Istuc: Me. scies eē corītho h̄ aduena anᵘ paupcl'a
Eius filiā iste amare cepit perdite v̄ginē: ꝓpe iam
Ut ꝓ vxore haberet: hec clā me oīa. vbi resciui: cepi
Nō humaniter: neq̄ vt animū decuit egrotum
Adolescētuli tractare: sed vi: ⁊ via ꝓuulgata patꝝ
Quotidie accusabā. hē tibi ne hec diutiᵘ licere spas
Facere me viuo pr̄e amicā. vt hēas ꝓpe iā ī vxoris
Loco. erras: si id credis: ⁊ me ignoras clinia. ego te
Meū eē dici tātisper volo: dū qd̄ te dignū ē facias.
Sed si id nō facis: ego qd̄ me in te sit dignū facere
Inuenero. nll'a ad̄o ex te istuc fit: nisi ex nimio ocio
Ego istiᵘ etatis nō amori operā dabā: sz ī asiā hinc
Abij. ꝓpter pauperiē atq̄ ibi simul rem ⁊ gloriā cū
Armis belli reperi. postremo ad̄o ad hec res redijt.
Adolescētulᵘ sepe eadē ⁊ grauiter audiēdo victᵘ ē.
Putauit me. ⁊ etate ⁊ beniuolētia plᵘ scire ⁊ ꝓuidere
Quā seip̄m sibi ī asiā ad regē militatū abijt chreme
Chre. q̄d ais: Me. clā me ē ꝓfectᵘ. mēses tres abest
Chr. ābo accusandi. ⁊ si illd̄ īceptū tm̄ aī est pudētis
Signū: ⁊ nō īstrēnui. Me. vbi ꝯperi ex his. q̄ fuere eᵘ
Cōscij. domū rev̄tor mestᵘ atz aīo fere ꝑturbato atz

leus in quez deiectus deferret: cōparet. Sūt qui accipiāt tātisper ꝓ tm̄ mō sunt q̄ ꝓ interea. Liuiᵘ libro .i. ab vr. cō. Tn̄ id imperium ei ad puberē etatē īcolume mā sit. tantisper tutela mulie bri. Et tātisp sine dū vsus ē. Nō amori operā dabā: bn̄ senex iuxta Horatij p̄ceptū laudator acti tpis inducit. Rē ⁊ gloriā: h̄ duo potissimū a militibᵘ strēnuis cōpant. Res tria notat īperiū siue diuitias: litē ⁊ Uenerē. Putauit me clemētissimᵘ pr̄ filium laudat: q̄ nō ꝑtinax in malis vt multi fuerit. Ubi cōteri: hec oratio tota pathetica ē ⁊ bn̄ cōperi. cōpertū est mihi ⁊ exploratū idē ē q̄ scis ꝑ īuestigatiōem.

Triclinium Horatius

Accurrūt serui: tale illud in Andria. Accurrit mediam mulierem amplectit. Lectos sternere: ex cōsuetudine antiqua. lectulis. n. stratis antiqui cenitabant: vnde tricliniū a tribus lectis dictū. Horatius. Sepe tribus lectis videas cenare quaternos. Terētius in Adelphis Lectulos illigneos: dedit faciēdos ī sole vbi potetis vos. Cenā apparare nil significātius de sene dicere potuit: qui voluptates ⁊ cōmoda: que aspernatus gr̄a filij narrat. Nā apparare est ad dignitatē quādā ac verius pompā. Preparare v̄o ē q̄ vtilia sunt aut fore credunt. Eū ego eieci: euz abūdat. Corrasi oīa: oīa: cōpilaui vendidi. huic ꝯrium ē abradere: ⁊ est ꝑ viz aliq̄d auferre. Produxi ac vēdidi: bene ꝓduxi. naz ꝓducere foras ducere significat. M. T. ī frumētaria Nemo tuoꝝ amicorū abs te ꝓductꝰ: nemo īterrogatus: hinc ꝓductores dicunt qui v̄gines abducūt et eas ad q̄stū exponūt. Talenta. xij. coegi: ꝯgessi coadunaui: hinc coactores argentarioꝝ dicuntur qui pecunias cogunt. Decreui: plus est decernere q̄ cōstituere. ⁊ est ꝓprie decernere de rebus magnis certam ꝓferre sententiā. Voluptate frui si parentes ꝑ filijs elaborant: quis clementior hoc sene: qui omnia cōmoda absente filio aspernatur. Frui ꝓprie est delectationem capere ex vsu. Ingenio te esse leni in liberos puto: liberos multitudinis numero dixit: cū Menedemus vnicum haberet filiū. Constat em̄ antiquos oratores: historieq; aut carminū scriptores etiā vnū filium filiā ve liberos multitudinis numero appellasse. In ecyra liberos in significatiōe vnius filie dixit. Qui illū decreuerunt dignum suos cui liberos cōmitterent, sic Cicero. En cui tuos liberos cōmittas.

Apparare

Preparare

Abradere

Cicero

Frui

Cicero

Incerto ꝑ egritudine assideo. accurrūt ſui. soccos
Detrahūt. vido alios festiare. lectos sternere. cenā
Appare. ꝓse quisq; sedulo faciebat. quō illā mihi
Lenirēt miseriā. vbi video hec cepi cogitare. hē tot
Mei soliꝰ solliciti sunt cā. vt me vnū expleāt. ācille
Tot me vestiāt. sumptꝰ domi tātos ego solus faciā.
Sed natū vnicū quē pariter vti his decuit. aut etiā
Ampliꝰ q̄ illa etas magis ad hec vtēda idonea ē.
Ego eū hic eieci miseꝝ īiusticia mea. malo q̄dā me
Dignū quouis d̄putē. ſz id faciā. nā vsq; dū ille vitā
Illā colet īopē carēs p̄ria. ob meas īiurias. īterea
Vsq; illi d̄ me suppliciū dabo: laborās: q̄rēs: ꝑcēs:
Illi ſuiēs. ita facio ꝓrsus. nil relinquo ī edibus nec
Vas nec vestimentū. corrasi oīa. ancillas ſuos. nisi
Eos q̄ ope rustico faciūdo facile sumptū exerceant
Suū. oēs ꝓduxi. ac vēdidi. īscripsi ilico eds mercede
Quasi talēta q̄ndecim coegi. agꝝ hūc mercatꝰ sum
Hic me exerceo. d̄creui tātisꝑ me mīꝰ īiurie chreme
Meo gnato facere dū fiā miser. nec fas eē me vlla
Voluptate h̄ frui. nisi vbi ille h̄ saluꝰ redierit meus
Particeps. Eh. īgenio te eē ī libos leni puto. ⁊ illū
Obseq̄ntē. si q̄s recte aut ꝯmode tractarz. veꝝ neq;
Tu satis illū noueras. neq; te ille. hoc ibi fit vbi nō

Quāti penderes: q̄ti illū faceret. Tractū ab ātiq̄s qui ante signatā pecuniā es ⁊ argentū pendebāt. Nec tibi credere ausus: adolescētib⁹ gloriosuz si modestia vtūtur ⁊ pietate in parentes vt nihil dicāt aut faciāt nisi ꝯsilio parentū. Porro. r. spero: porro eiusdē significationis cui⁹ vero ⁊ autē: pro q̄bus tamē ponere non possis. Significat etiaz apud poetas longe certe postea vltra. Spero pro credo vsitatū est: siue de presenti loq̄mur siue de preterito. silr cōfido ꝑ credo tū in p̄terito: tū in p̄nti: tū in futo. Utinā dii faxint. faxo futuꝝ tp̄s tantū vl' vt alii ꝓmissiuuz modū oñdit Dionisia hic sūt: h̄ est bacchanalia. Dionisij autē q̄ et bacch⁹ d̄r sacra a plerisq̄ grecie vrbibus triēnio q̄ celebrabātur. Queso p̄mā ꝑsonā indicatiui hēt dūtaxat. Licz quesere lectū sit apd̄ Sal. et Tulliū. Nihil opus fuit monitore: h̄ est vocatore. Naz vocatores ꝓp̄e dicebant q̄ ad cenas vocabāt Presto sum: idē ē q̄ adsū nec alteri fer̄ v̄bo coheret nisi v̄bo substantiuo ⁊ huic simplici. Nam p̄sto adsuz magis poeticū ē. Egomet ꝯuiuas moror: h̄ est in mora detīeo. a q̄busdā morari ꝑ expectare exponit. Sz mea sn̄ia magis poetice q̄ oratorie

Porro

Faxo

Dionsia

Queso

Salustiue

Vocatore

Presto eē

Vere viuit. tu illuz nunq̄ oñdisti. q̄ti pēderes nec
Tibi creder̄ ille ē ausus. qd̄ est equū patri. qd̄ si essz
Factū h⁹ nūq̄ eueissz tibi. M. ita res. ē. fateor. pctm̄
Meū maximū ē. Chr. menedēe at porro recte spo ⁊
Illū tibi saluū affutuꝝ h̄ eē ꝯfido ꝓpediē. M. vtinā
Dij ita faxit. E. faciēt. sz nūc si ꝯmodū ē dyonisia h̄
Sūt hodie apd̄ me sis volo. M. nō possū. ch. cur nō
Queso tādē aliq̄tulū tibi ꝑce. idez absens facere te
Hoc vult fili⁹. Me. nō cōuenit qui illū ad laborez
Impuleri. nūc me ip̄m fugere. ch. siccīe sn̄ia ē. m. sic
Chr. bn̄ vale. M. ⁊ tu. chr. lachrimas excussit mihi
Miseretq̄ me ei⁹. sed vt diei tp̄s ē monere oportet
Me hūc vicinū phaniā ad cenā vt veiat. ibo visam
Si domi ē nihil op⁹ fuit mōitore. iādudū domi p̄sto
Apd̄ me eē aiūt: egomet ꝯuiuas moror ibo hic itro
Sz q̄d crepuer̄t fores. hic a me q̄sn̄ā egredit. huc cōcessero

Clitipho. Chremes. Clinia.

Nihil: adhuc ē qd̄ vereare clinia. haud q̄q̄ etiā
Cessāt ⁊ illā sil' cū nūcio tibi hic ego affuturam
Esse scio hodie. ꝓin tu follicitudinē ista falsa que
Te excruciat omittas. ch. q̄ cū loq̄t fili⁹. cli. pat̄ adest
Quē volui adibo pat̄ oportūe adueīs. Ch. q̄d id ē
Cli. hūc menedemū nosti nostrū vicinū: chr. probe
Cli. huic filiū scis eē: ch. audiui ī asia eē. cl. nō ē pr̄

Nihil adhuc est q̄ vereare. c. Hic clinie q̄ ex asia redierat ingēs de amica sollicitudo exp̄mit. Accidit ⁊ sodalis opitulator Cli. q̄ aduētū aīci mira voluptate patrinarrat Nihil adhuc qd̄ ver. Cli. misat accersitū ātiphilā: discrutiebat qd̄ nō redir. Haud q̄q̄ etiā cessāt. i. nōdū differūt aduētu Sollicitudiez istā: bn̄ sollicitudiez dixit. nā sollicitudo ē q̄ īheret mētib⁹. Sollicitatio q̄ ab alio fit. Audiui ī asia eē: recta ei⁹ cemodi ē orō ꝑ īfinitū

sollicitudo

sollicitati

Nam non latine dicitur audiui q̄ in asia est. Miserū quē min⁹ credere est: min⁹ hoc loco pro nō ponit. Non est mq̄t credendū Cliniā esse miserū: hoc ad sequētia resp icit: scz q̄d reliquū est: q̄n hēat que q̄dē esse in hoīe dicūtur bona. Min⁹ credet est: pro nō credēdū ē: hmōi locutio parū latinis vsui est. Nec opināti inspiratū eñ gaudiū mai⁹ esse solet quē ad modū ⁊ dolor acerbior: si nō opināti obijcit. Caue faxis: volebat Chremes nūciare Menedemo redijsse filiū sz clitipho ꝓhibuit qd̄ clinie nōdū patris volūtas essz ꝑfecta. Que quidē i hoīe dicunt bona scz a vulgo. Cū tm̄ aī bona ꝑm phōs appellanda sunt. Et hoc illud qd̄ sup̄ dixit Chrēs affirmauit. s. Cliniaz non eē miser. ille ne? Chremes sermonē quē ceperat rep̄ssit: vt exēplo Clinie filius terreret. Ille ne? hoc clara voce ꝓnūciādū: Sz reprimā me ꝑ submissa voce ꝓtulit ne audiret filiꝰ. Hūc scz cliniā Ut vt erat: q̄ bene tuet patr partes q̄ oīno a filijs tollerandi sunt. Propter eiꝰ libidinē. vult cām Clinie videri deteriorē: vt oñdat parētes filijs obvitia eoꝝ aspiores eē. Nā quē ferret: si parētē nō ferret suū: tale ē illd̄: cui⁹ saluti ꝯsulet q̄ suā negligit. Erat equū ab eq̄ suscipit paternā defēsionē. Durū id nō ē: aliō obiectū refellit: ⁊ a statu diffinitio cēset prēm nō eē appellādū durū: q̄ filios a vitijs sua seueritate deterret. Scortari ē frequēter scorta ductitare. Cōseq̄ ꝯsimilia. nā cui⁹ aīus i re mala semel corrupt⁹ ē: indies fit peior. Cene q̄d nobis: min⁹ dixit q̄

Minus ꝓ non

Apd̄ nos ē. ch. q̄d ais. cl. aduenientē e naui egrediētē
Ilico aduxi ad cenā. nā mihi magna cū eo iā iñ vsq̄z
A pueritia sp̄ fuit familiaritas. ch. volūtatē magnā
Nūcias q̄d narrat: cl. q̄d ille: se miſū eē. ch. miseruz
Quē min⁹ creder ē. quā vellē menedemū iuitatū: vt
Nobiscū essz hodie āpli⁹. vt hāc leticiā nec opinanti
Prim⁹ obijcerē ei domi atq̄z etiā nūc tp̄s ē. clit. caue
Quid faxis nō opus est pr̄. Chr. q̄propter: Clit. qz
Incertū ē ēt ⁊ q̄d de se faciat mō veit. tiet oīa pr̄is
Irā atq̄z aīz amice se erga vt sit sue. eaz miſ amat
Propt eā hec turba: atz ābitio veit. chr. scio. Cli. nūc
Seruulū ad eū iurbē misit: ⁊ ego vna nr̄z syr̄. c. q̄d
Reliq̄ ē q̄n hēat: q̄ q̄dē eē i hoīe dicunt bona. pētes
Patriā icolumē aīcos: gen⁹: cognatos: diuitias. atq̄
Hec pīde sūt vt illi⁹ aīus ē: q̄ ea possidet: q̄ vti scit ei
Bona sunt illi q̄ nō recte vtit mala. cli. imo ille fuit
Senex iportun⁹ sp̄ ⁊ nūc nihil magis vereor q̄ ne q̄d
In illuz irat⁹ pl⁹ satis faxit pater. Chr. ille ne: sed
Rep̄mā me nā i metu eē hūc illi est vtile. Cli. q̄d tu
Tecū: chr. dicā. vt: vt erat pr̄ maluz tamē oportuit:
Fortasse aliq̄n iniquior erat ꝓpter eius libidinem
Pateret. nā quē ferret si parētē nō fert suū: hūccine
Erat equuz ex illi⁹ more: an illū ex hui⁹ viuere: ⁊ qd̄
Illū isimlat duz id nō ē. nā parētū iiurie hmōi sūt
Ferme paulo q̄d ē hō tollerabil scortari crebro nō
Vult crebro cōuiuari. ⁊ p̄bet exigue sūptū atq̄z hec

Scortari

si dixisset que cena. Sic illud q̄d hoc hoīs ē. Aliter exp̄mit: q̄ si dicerem⁹ q̄s hic hō ē. Quā iniqui sunt patres: solus clitipho p̄mansit q̄ de patre cōq̄rit: vt mos est adolescētū: q̄ paterna p̄cepta moleste ferūt. Nunc que est: huic illud cōtrariū: sed nunc ea me exq̄rere inq̄t patris est. Nam q̄d antehac fecit: nihil ad me attinet. Dum tēpus ad eam rem tulit sciui aīm vt expleret suū. Ex sua libidine: libido est queq̄ volūtas temere suscepta. Apud Salustiū in catil. tamē in bonā partem capitur. Magisq̄ in decoris armis ⁊ militaribus equis q̄ in scortis: et cōuiuijs libidinē habebāt. Cognoscendi ⁊ ignoscendi ex affectu eorum loquit: qui cuz alicui obnoxij sint: aliuz habēt aīm q̄ haberēt si liberi essent. p alium: ostendit suā sniaz superi⁹ sed reprimā. nam in metu esse hūc illi est vtile. Ubi adbibit: q̄ petulans filius in parentē ostēditur cuius p̄cepta ꝯtēnit. Ne aut ille: ne p certe ponitur. Da mihi atq̄ affer: verba sunt amice: que magis Clitiphonem simulant q̄ patris p̄cepta. Satagit: genitiuo iūgitur. Satagij id est anxius est ⁊ curiosius: suarum reruz. Pudice ductam. quod nos educare dicimus. antiqui educere dixerunt. Procax: p̄care poscere est vnde procaces meretrices ab assiduo poscendo. ⁊ proci vxorem poscentes in matrimonium. Religio metus vel sollicitudo. Terentius in Andria: dignus cum tua religione ac odio: inde dies religiosi infames vel infausti dicti quos ex contraria causa propter hominis diritatem relinquam.

Libido

Procax
Procare
Proci

Sunt tamen adv̄tutez oīa. vez vbi aīus semel se se
Cupiditate deuixit mala necesse est clitipho ꝯsilia
Cōseq̄ ꝯsimilia. hoc scitū ē p̄iculū ex alijs facer̄ tibi
Qd̄ ex vsu siet. Cli. ita credo. ch. ego ibo hic ītro vt
Uideā cene q̄d nobis siet. tu vt tp̄s ē dei vide sis ne
Quo hic longi⁹ abeas. cli. q̄ iniq̄ sunt patres ī ōs
Adolescētes iudices. q̄ equū eē cēsēt nos iā a pueris
Ilico nasci senex neq̄ illaz affines esse rez q̄s fert
Adolescētia ex sua libidīe moderāt̄ nūc q̄ ē nō que
Oli fuit. mihi si nusq̄ fili⁹ erit ne ille facillīe vtet̄ p̄re
Nā cognoscēdi ⁊ ignoscēdi dabit̄ peccāti loc⁹ nō vt
Me⁹ q̄ mihi palliū oñdit suā sniaz. p̄uis mihi p̄r vbi
Adbibit pl⁹ paulo suo q̄ narrat facinora nunc ait.
Periculū ex alijs facito tibi qd̄ ex vsu siet astut⁹ ne
Ille hād sit q̄ mihi nūc surdo narrat fabulā magis
Nūc mea aīce dicta stimulāt. da mihi atz affer mihi
Cui q̄d rñdeā nihil hēo. neq̄ me q̄sq̄ ē misior. nā
Hic clinia ⁊ si is quoq̄ suaz rez satagit. attamē hz
Bene ⁊ pudice eductā ignarā artis meretricie m̄a ē
Potēs p̄cax magīfica sūptuosa nobilis tūc qd̄ deīde
Ei recte ē. nā nihil eē mihi religio ē dicere hoc ego
Mali non p̄idē inueni. neq̄ etiam duz scit pater.

Clinia. Clitipho.

SI mihi.s.re.d.a.e. Hic mira amantis sollicitudo exprimit cui ex peccāti: hora dies annꝰ videt. Si mihi.s.amores est suspitōis plena. Torquet igit Clinia mora ⁊ dilatōe amatoꝝ antiphile. Sz vereor ne mulier bene amātis exprimit affectū: q̄ semp oīa in deteriꝰ suspicat. Mihi aīm ex augeāt: augeri dicit aīus: quādo multa cōcurrūt q̄bꝰ flectit in eē ptez in quā inclinat. Occasio q̄si etas: hec loca ex arte rhetorica etiā ad maioris rei cōfirmationē valerēt. Occasio locꝰ etas mater. Argumenta deducūt aut a rebꝰ aut a psonis. Hec eī causa: tp̄s: locus: occasio instrumentū modꝰ ⁊ cetera reruz sunt accidētia: a psonis ꝺducūtur h̄ mō. Nā similes parētibꝰ aut maioribꝰ. suis filij plerunqz credunt. Et nōnūq̄ ad hōeste turpiterqz viuēdū. Similiter a natione q̄z pria etate educatione ⁊ disciplina sumūtur. Hei.m. mihi hei dtio iūgitur: vt Virg. Hei mihi q̄l erat: heu vero actio: vt alibi Terentiꝰ. Heu me miserū. Mihi aīus p̄sagit mali: sic fieri ꝯsueuit vt quotiēs aliq̄d expectamꝰ: ea occurrāt potius que mētē nostrā ad cogitādū aliq̄d mali trahāt. Quādo istuc erit nō pōt credere ex nimia suspitōe vēturā amicā. Nō cogitas hic longiꝰ abesse. Clitipho remouet suspitōez ex aīo clinie: ⁊ locoꝝ iteruallo ⁊ ex cultu mulieꝝ qua maiore in temporis partem in se ornando conterunt. Clitipho timeo: vide nulla re arceri posse suspitionez ex pectore amantis. Eccum. Dromonem cum.s.dicticos ⁊ cuz gestu nimie leticie pronunciandum est.

Heu hei

Virgiliꝰ

SI mihi scde res ꝺ amore mō eēnt. iā dudū scio
Veissēt.sz v̄eor: ne mlier me absēte corrupta sit
Cōcurrūt mlte opiniones: q̄ mihi aīm exaugeant
Occasio: locꝰ: etas: mr̄ sub ipio cuiꝰ ē mala: cui nihil
Preter p̄ciū iā dulce ē. clit. clinia. cli. hei misero mihi
Ch. etiā caue ne videar forte hic te a pr̄e aliq̄s exiēs
Cli. faciā sed nescio q̄d profecto mihi aīus presagit
Mali. cli. pgi istuc priꝰ dijudicare q̄ scias q̄d v̄i siet
Cli. si mihi mali eēt: iā hic adeēt. cli. iā aderit. cli. qñ
Istuc erit. c. nō cogitas hic lōgiꝰ abeē ⁊ nosti mores
Mulierū dū moliūt: dū conāt: annꝰ ē. cli. o clitipho
Tiēo. cli. r̄spira eccū dromonē cū syrovna adsūt tibi
Syrus: Dromo: Serui: Clitipho: Clinia.
AIn tu. D. sic ē. S. v̄ū iterea dū s̄mōes cediūs ille
Relicte sūt. cli. mlier tibi adest. audi clinia: cli. ego
Vero audio nūc demū ⁊ video ⁊ valeo clit. si. mime
Mirꝛado ipedite sūt. ācillaꝝ gregē ducūt secū. cli. p̄ij
Unde illi sunt ancille: Clit. men. rogas: Sy. non
Oportuit r̄lictas. portāt q̄d reꝝ. C. hei mihi. S. auꝝ
Vestē ⁊ vespascit ⁊ nō nouerunt viā factū a nobis

AIn tu: Hec scena plena est ⁊ timoris ⁊ suspitōis: sed psona seruilis vtriqz succurrit Ain tu: hoc sic lege: vt intelligas mlta v̄ba p̄cessisse. Mulier nō ātiphila autē amica: sed sic dixit q̄si illi q̄ despauerat rediturā. Ego. u. a. v̄ba sūt respirātis: ⁊ ad se redeūtis. Minie. m. mulieres a natura tarde in icessu sūt. sz hic addit cā tarditatis. Minime miꝝ si sit relicta sūt p̄cij. clinie suspitio: q̄ amica corrupta sit ab ācillaꝝ grege orit. has eī ab alijs amatoribꝰ eē putat. Portāt q̄d reꝝ: ob hoc nō est securꝰ syrus: q̄ mulieres relicte sint.

Et vesperascit ⁊ nō norunt viā: causa cur nō oportuit relictas. quis.n. tutus si q̄d portat et in nocte: ⁊ incerto itinere. Ueh misero mihi: magis suspicat̄ clinia q̄ a syro aur̄ ⁊ vestē audierit. Abi dū: parelcon. Unde esse censes: vnde essent ista tanq̄ notū nō explicuit. Quid turbe est: ꝑsona seruilis: vtpote fidelis heri impēsis timet. Quid turbe est: turba primū ꝑturbatiōem significat. inde turbo. as. ꝑturbo: deturbo: dehinc multitudinē que fere turbatione nō vacat. Capiēt: alias diligēt significat. Uirgil. Aut cape aut captas iam despectare vident. Eccos volebā: eccū eccā: eccos eccas: ellū ellā: ellos ellas: ab ecce ꝯposita sunt: ⁊ ꝑ aduerbia resoluunt nō ꝑ ꝓnoīa. Eccū ecce h̄ subintellige vir̄ d̄ quo agebamus: eccā ecce h̄ subintellige feminā: ita ellū intellige ecce illic vir̄ ⁊c. O iupiter: sic exclamat dum putat ab amica esse deceptū. Errās hic errones dicunt. Pudet ⁊ miseret recte: q̄r post pudorē solet ꝯsequi miscōia. pudet v̄ecundie est: piget pnīe. Terētius ī adelphis. Fratris me quidē pudet ⁊ pigetq̄. ⁊ bn̄ pudet d̄ filio ī patrē. in Andria: Tū pr̄is pudor. Cātabat: h̄ est freq̄nter dicebat. ⁊ signātius dixit cātabat. ⁊ antiqui canere ꝑ eloqui dixerūt. Ab hac sic dixit: q̄r nō dum appulerat: ⁊ si supius me deseruisti dixerit. Hic de nostris. u. u. er. supius portāt quid rer̄: ⁊ aur̄: ⁊ vestem dixit. Uidelicet: scz ⁊ videlicet idē significare vident̄ q̄ certe: sed habēt vsum suū ꝑ amaritudinem cū derisu permixtā. Uirg. Scilicz his superis labor est. Quint. Hoc videlicet expectasti. Ex ipsa re: ex signis que dicturus est. Anus que dicta est mater: h̄ ꝯ illud est qd̄ supradictū a Clinia mater sub īperio cuius est mala. Ea obijt mortē: h̄ dictū ne ab illa corruptam amicam suspicet̄. Altere dū narrat: antiquum est: nos alteri dicimus.

Turba

Uir.

Errones

Cane re

Scilicz

Uirgi.

Stulte ē. abi dū tu dromo. ill' obuiā ꝓpera q̄d stas:
Cli. Ue misero mihi q̄ta d̄ spe decidi. Cli. q̄d istuc
Que res te sollicitāt aūt: Cli. rogitas q̄d siet: viden
Tu ancillas aur̄ vestē q̄ ego cū vna ancillula hic
Reliq̄ vn̄ esse eā cēses: Cli. vah nūc demū ītelligo.
Sy. dij boni q̄d turbe ē: edes nr̄e vix capiēt scio. q̄d
Comedēt: q̄d ebibēt q̄d sene nr̄o erit mō miseri⁹:
Sz video eccos quos volebā: Cli. o iupit̄ vbi nā ē
Fides: dū ego ꝓpter te errās pr̄ia careo demēs tu
Interea loci collocupletasti te antiphila ⁊ me ī his
Deseruisti mal' ꝓpter q̄ ī summa īfamia sum ⁊ meo
Patri min⁹ obseq̄ns cui⁹ nūc pudet me ⁊ miseret. q̄
Har̄ mihi mores cantabat monuisse frustra dolet.
Neq̄ eū potuisse nunq̄ ab hac me expellere. q̄d tn̄
Nūc faciā tum cū gratū esse potuit nolui. nemo est
Misereor me. Sy. h̄ de nr̄is v̄bis errat videlz q̄ hic
Sumus locuti. Cli. al'r tuū amorē atq̄ est accipis.
Nā ⁊ vita est eadē ⁊ aīus: erga te idē ac fuit q̄tū ex
ipsa re ꝯiecturā cepimus. Cli. quid est obsecro. nā
Mihi nūc nihil rer̄ omniū est q̄ malim q̄ me hoc
Falso suspicarier. Sy. hoc primū vt ne q̄d hui⁹ rer̄
Ignores. anus q̄ ē dicta mater ei an̄ hac nō fuit ea
Obijt mortē. hoc ipa ī itiner̄ altere dū narrat forte

Properare Uirg. Liuius

Quenam est altera? interrogat: qr nōdum intellexerat amicam aduentare. Propera ꝓperat qui festināter aliquid agit vel dicit. Uirg. Multa forēt que mox celo ꝓperanda sereno Maturate. d. Jam primū oīm sic incipit: vt multa pudicicie signa narraturus. Liuius in. i. ab. vr. cō. Jam primū oīm satis cōstat. Anus quedā ꝓdit: in eunucho de vilissima ꝑsona: ꝓdi foras male cōciliate. Ad lanā redijt: hec signa sunt pudice vitā agētis. Sic in andria

Primū h̄ pudice vitā ꝑ'ce ac duriter agebat: lana et tela. v. q. Uitā exegerit: aliter d̄r exigere vitā: exigere fabulā: ⁊ exigere op⁹. Significat. n. traducere expellerē et finire. Existimādi copiam iudicādi estimare eīm est ꝯsiderare

Estimare.

Existiare:

Existiare v̄o iudicare. Nā prius cōsideramus ea q̄ iudicāda sūt Que cuiusq; īgeniū ī Andria. Nā quicuz ingenijs ꝯflictat̄ eiusmodi: ⁊ ē Offendimus reperim⁹. Offendere fere idē ē q̄ repire. Eius anuis causa. M. Uarronē ⁊ P. Nigidiū viros romani gn̄is doctissimos ꝯstat nō alr̄ locutos esse ⁊ scripsisse q̄ senatius ⁊ domuis: q̄ est p̄mus casus ab eo q̄ ē senat⁹ ⁊ domus. Ornant̄ sibi: nō vt placeāt amatorib⁹. Nulla malā re expolitā: h̄ est nō fucatā. Mala. n. a similitudine mali h̄ est pomi nomē assumpsit. Nā id est qd̄ p̄eminet inter nasum oculos ⁊ bucchā: qd̄ rotundū est: ⁊ in spēm mali. Capillus passus. i. sparsus. Uirg. Crinibus iliades passis. sunt quedā v̄ba q̄ a diuerso veniūt p̄senti: s̄ ī p̄terito ꝯfundunt̄: sicuti a patior: ita a pādo passus descēdit. a v̄tor ⁊ verror v̄sus sum. Pānis obsita: sic in eunucho. Pānis annisq; obsitum Immūda illuuie: ꝓluuies ⁊ illuuies significantiā habēt parē ⁊ īmūditia est. Uirg. Fedissima vētris illuuies. Sorditatā ⁊ sordida sordidus a natura d̄r. sordidatus v̄o fit vrgēte necessitate. Sordidatā refert̄ ad illd̄ pānis obsita. Sordidā ad illud neglecta īmūda illuuie. Extra noxā h̄ est culpā. Noxa etiā significat dānū. Suetoni⁹ ī cesare. Spurināq; irridēs: ⁊ vt falsuz arguēs. ꝓ sine vlla sua noxa id⁹ martie eēt. Nā disciplina ē: p̄ceptū ī arte amādi vt

Offendere

Mala

Uirgil.

Proluuies Illuuies sordidat⁹. Sordid⁹

Audiui. Clit. quenā ē altera? Sy. mane hoc qd̄ cepi
Primū enarrē clitipho. p⁹ istuc veniā. Clit. propera
Sy. Jā primū oīm vbi vētum ad edes est: dromo
Pulsitat fores. anus q̄dā ꝓdijt. hec vbi apit hostiū.
Cōtinuo h̄ se ꝯiecit ītro. ego cōsequor. an⁹ fobrius
Obdit pessulū ad lanā r̄dit: hinc sciri potuit haud
Usq̄ alibi cliīa. quo studio vitā suā te abn̄te exigerit
Ubi d̄ īprouiso ē interuētū mulieri. nā ea res dedit
Tū existimādi copiā quotidiane vite ꝯsuetudinē q̄
Cui⁹q; īgēiū vt sit d̄clarat maxīe texētē telā studiose
Ipsam offendim⁹ mediocriter vestitā veste lugubri
Ei⁹ anuis cā vt opior q̄ tū erat mortua. sine auro tū
Ornatā ita vti q̄ ornāt̄ sibi nulla malā re expolitā
Muliebri. capill⁹ passus ꝓlix⁹ circū caput reiectus
Negligēter pax. E. syre mi obsecro ne me in leticiā
Frustra ꝯijcias. Sy. an⁹ subtegmē nebat. p̄t̄ eā vna
Ancillula erat ea texebat vna pānis obsita. neglecta
Immūda illuuie. Cl. si hec v̄a sunt clinia ita vt hic
Dicit q̄s ē te fortūatior: scī tu hāc q̄ dicit sordidata
Et sordidā magnū h⁹ q⁹z signū ē dn̄azeē extra noxā
Eū ei⁹ tā negligēter vestiant̄ int̄nūcij. nā disciplīa ē

amatores prius ancillas corrũpant. Affectãt affectare est ꝓnũ aĩm: ad faciendũ habere. falsam gratiã scz mentiẽdo. Opplet os nã ex nimio gaudio interdũ lachryme ꝓuenire solẽt Age dũ: age singularẽ numerũ desiderat agite plurale. Agẽdũ vero vtrũq;. Que est illa altera: interrogat nõ ĩmemor v̄boꝝ Syri. O clytipho post istuc veniã. Hem q̃d: hẽ ĩteriectio est nouas res ⁊ optĩe audiẽtis. Quo illã ducis: hoc cũ timore ꝓnũciãdũ. Timet ne pater illius amicam cognoscat O imprudẽtem haud bñ audaciã q̃ ꝓp̃e ẽ temeritas. Heꝰ tu nõ fit s.p. sñia gñalis q̃ ⁊ seruis cõuenit. Hoc vide sic dicer̃ solemꝰ his: q̃ res maxĩas aggrediũtur vbi paululuz m.q. t.f. v̄ba ꝓp̃e alicuius ꝯmittẽtis alteri cũ pic̃lo: vel res suas vel salutẽ At em̃ aliq̃d supplendũ Syrus dicere volebat aut ĩ ea re nõ esse piculũ aut se affecturũ qđ intẽdit. Sed illius sermonẽ Clitipho int̃rupit Ita res est hec nũc q̃si cũ hec orõ ĩpfecta est: vt pote a clytiphone q̃ ĩpatiens audiendi est iuterrupta. Recusat em̃ Clitipho pericula: ⁊ vult amica sine his potiri qđ Syrus fieri posse negat. qꝛ necesse est: si amare vult vt admittat pic̃la. Ergo subĩtelligẽdũ est. ꝙ hic velit cõpos eẽ voti sui sine pic̃lo: quẽ admodũ si aliq̃s sine belli pic̃lo velit ꝯseq̃ victoriã. Aut aliq̃d tale: vt sit ꝓuerbiũ vsitatũ in ignauos: q̃ siue labore ꝯseq̃ vellẽt qđ optãt Malũ: aduerbiũ est interposite indignatõis. Potis ẽ: pro nõ põt. Vis potiri. potior a potis descẽdit: iõ illi in significatõe ẽ simillimũ. dꝛ eĩ suz cõpos aĩ aut rõnis ꝙ hec hẽo. vis ꝙ des illi effici pro inueniri positũ. Haud stulte sapis ironicos. id eĩ velle sine piculo: qđ fieri non põt est incipientis. Aut hec scz picula. Cũ illis ĩuidiose, illis cuz. i. vna: sic in eunucho.

Affectare

Hisdẽ nũerarier ancillas primũ ad dñas q̃ affectãt
Uiã. cli. ꝑge obsecro ⁊ caue ne falsã grãz studeas ĩire
Quid ait vbi me noĩas. Sy. vbi dicimꝰ redijsse te ⁊
Rogare vti veĩret ad te: mulier telã deserit ꝯtinuo
Et lachrĩs opplet os totũ sibi vt facile scires d̃sid̃rio
Hoc fieri tuo. cli. p̃ gaudio ita me dij bene amẽt vbi
Si nescio ita timui. cl. at ego nihil eẽ sciebã. C. agẽd̃
Uicissiz syre dic q̃ illec ẽ altera: Sy. adducimꝰ tuã
Bacchidẽ. Cli. Hem q̃d: bacchidẽ eho sceleste quo
Illã ducis: Sy. quo ego illã. ad nos. s. Cli. ad patrẽ
Ne. sy. ad eũ ip̃z. Cli. o hoĩs ĩpudẽtẽ audaciã. sy. heꝰ
Tu: nõ sine piculo fit facinꝰ magnũ ⁊ memorabile
Clit. hoc ide ĩ mea vita tu tibi laudẽ is q̃situ scelus
Ubi si paululũ mõ q̃d te fugerit. ego pieri: q̃d illo
Facias. sy. at eĩ. cli. q̃d eĩ: S. si sinas dicã. C. sine. C.
Sino. sy. ita res ẽ hec nũc q̃si cũ. cl. q̃s malũ ãbages
Mihi narrare occepit: Cli. syre verꝫ hic dicit mitte
Ista atq; ad rẽ redi. sy. eniuero reticer̃ neq̃o mlt̃is
Mõis iiuriꝰ clitipho ẽ neq; ferre potis ẽ. cl. audiẽdũ
Hercle ẽ: tace. cli. q̃d ẽ: sy. q̃d ẽ: vis amar̃ vis potiri
Uis qđ des illi effici tuũ eẽ ĩ potiũdo piculũ nõ vis
Haud stulte sapis: siq̃dẽ id sape ẽ velle te qđ nõ põt
Cõtigere: aut hec cũ illis sunt hñda: aut illa cũ his

Potis
Compos

Non perpeti meretricū cōtumelias. Hax duax.c.hoc sic infert Syrus: vt tandē velit cō
Condictio filiū suū anteferri. Hax duax.c.aut velle periculacū amica aut amittere eaz vna cū pericu
Conditio lis. Conditio est actio in aliquē vel denūciatio. cōdicere eñ prisca lingua est denūciare. cō
ditio vero si ne.c.vt hic est legendū est cū vno certā legē in se cōtinēs. alibi Teren. Accepit
cōditionē: dehinc.q.o.c.dicit etiā bone cōditōis: ita vt referas ad fortunas nō ad mores.i.
diues est. Est etiaz cōditio īter plura eligenda sortis oblata electio Cōditionum.i.optionū electionū Qd vt efficerem supius. Vis qd des illi e.f. Id efficim⁹ qd cum magno conatu ꝛ molimīe facim⁹. Vixqꝫ p nox finē accipit. Siq̄dez syrus repetit verbuz clitiphonis: q̄ p eū dubitare videat. Assimulabimus.t.a.h.e callide clitiphonis amica Clinie ens simulatur: vt antiphila ad sostratam deducat q̄ post agnoscet filia chremetis: qua cognita et altero cōsilio īuēto a syro extorquebit. argētū a Chremete: qd clitipho bacchidi ꝓmiserat. Dedecori est parū turpe ē hēre vnā amicā nedū duas. Quid eo: cū īterrogatōe q̄si dicat q̄d tū ad matrē deducet: fabule recte fabule. qꝛ neqꝫ ve sūt neqꝫ vifiles. Istiusmōi od.a.q̄ stulte amās īducit credere Syrū q̄ iocat iam hēre aliq̄d q̄ potiat aīca sine piculo Quid ago eñ dubi⁹ ꝛ circa picla ꝛ circa amicā q̄rit ꝯsiliū Age mō sic ꝓnūciādū ē: vt syr⁹ descedat ꝛ dicat aīce Clit. vt domū reuertat syre īq̄ trepide syꝛ reuocari iā decedētē. Tñ istuc.a.qd cepi.s.vt dicā amice vt domū redeat. verū hercle.i. vba creduli ꝛ trepidi amāt ꝛ ꝯcedere nolētis syro vt q̄d ꝯstituerit pagat: cōcaluit bñ de a

Efficere

Amittēda sunt haꝛ duaꝛ ꝯditionū vt tā malis vide
Cogita: examīa: ꝛ si hoc ꝯsilium qd cepi rectuz est:
Ac tu tū scio nā apd prēz tua aīca tecū sine metu vt sit
Copia ē tū qd illi argētū es pollicit⁹ eadē hac īueīaz.
Uia qd vt efficerē orādo iā surdas aures r̄ddideras
Mihi q̄ aliud tibi vis: Clit. siq̄dē hoc fit. Sy. siq̄dē
Expiūdo hoc scies. clit. age age: cedo istuc tuū ꝯsiliū
Quicq̄d id ē. sy. assimilabim⁹ tuā amicā huius esse
Clit. pulcre cedo q̄d id faciet d sua an ea quoz dicet
Hui⁹ si vna hec dedecori est paꝛ. Sy. īmo ad tuam
Matrē deducet. Clit. q̄d eo: Si lōgum ē o cliti, si
Tibi narrē. q̄obrē id faciā vera causa ē. clit. fabule
Nihil satis firmi video q̄obrē accipere hunc mihi
Expediat me tū. sy. māe hēbo alid si istuc metuis qd
Ambo ꝯfiteamī sine picl'o eē. clit. istiusmōi obiecto
Aliq̄d reppi. sy. maxīe ibo obuiā his: dicā vt r̄uertāt
Domū. C. hei mihi q̄d dixti: S. adēptū tibi iā faxo
Oēz metū ī aurē vtrāuis ociose vt dormias. C. q̄d
Ago nūc. sy. tu ne qd boni ē: cli. syre dic mihi mō veꝛ
Sy. age mō hodie sero ac ne q̄q̄ voles. cli. dat fruar
Dū licz. nā nescias ei⁹ si sit ptās p⁹ hac an vnq̄ tibi
C. syre iq̄ istuc ē. S. pge porro. tū istuc age. C. veꝛ
Hercle si istuc ē syre. syre iq̄ he⁹ he⁹ syre. S. ꝯcaluit.
Quid vis: C. redi redi. S. ad sū dic q̄d ē iā h⁹ quoqꝫ

more cōcaluit. In eunucho. Accede ad hunc ignē: iam calesces plus satis. Neq̄d. ac. neiq̄d deest ob vel ꝓpter. ⁊ est admonitio aliq̄d alicui trepide cōmittētis. Quasi istic minor .r.m. a. securius ꝯmittimus his ad q̄s nō minus ꝑtinet qd̄ agēdū q̄ ad nos. Domini huic v̄bera amabāt veteres de ꝓximo filia dicere. Cicero: minus caū reputauit siue d̄ armario q̄ de sacrario fuisset ablatū. Hoī huic dicticos hec dixit seipsum ostēdēs. Ne illi q̄d. t. subaudi timeo titubar̄ ꝓprie est pedibus nō valētis insister̄ q̄les sūt ebrij ad animū q̄ trāffert̄ quotiēs ab aīo v̄ba dissentiūt Uerek igit̄. Cli. neq̄d temere. effundat quo se indicet. Que solet. q. s. q̄s .i. q̄les amatores. Uirgil. Quos ego sū totiēs iā. de. m. Miseruz q̄ndā offendi: recte miserum dixit: vt oñderet non admissuz arte. s. meretricia. Inopia s. sui. Ouid. Nitimur ī vetitū semp: cupimusq̄ negata. Inuersa verba: oīa ponit q̄ ab amāte vecorde fieri solēt. Inuersa verba .i. v̄ba ꝑpostere: ⁊ incōtrariū ꝓnūciata. Est. n. inuertere q̄si incōtrariū v̄tere: ⁊ ꝑpostere v̄ba ꝓnūciare: vt ꝑ lauo vola euersas ceruices: ceruix seu ceruices posterior ꝑs colli: vbi origo ē oīous neruis. vnde hō dure ceruicis d̄: q̄si indomabilis: ⁊ q̄si duri capitis ⁊ dure mētis. Euersas c. ꝯriū est erectas ceruices. Et significat illū flecti ⁊ domari ab amica. Uide sic: vultuose ꝓnūciandū est. Cur retines? impatiētia amātis oñdit̄. Nā visa amica. Clit. v̄ba Syri obliuioni tradiderat. Apud patrē: obseruabo id q̄ me admonuisti. At nūc interim aposiopesis amātis: vt sit sine interiz paulisper cū amice ludere Nihilo magis: vult Syrus cū ꝑpetuo modestū: ne si inceperit nō possit se abstinere etiā ꝑte vidēte. Quid istic? Istic ꝑ iste.

Titubare

Uirg.

Ouid.

Inuertere

Negab̄ tibi placer̄. Cl. īmo scire ⁊ me ⁊ meū amorē
Et famā ꝑmitto tibi: tu es iudex. ne q̄d accusand⁹
Sis vide. Sy. ridiculū est te istoc me admonere
Clitipho: q̄si istic min⁹ r̄s mea agat̄ q̄ tua. hi si q̄d
Forte nob̄ aduersi aduenerit: tibi erūt parata v̄ba:
Hoī huic v̄bera q̄ ꝓpter hec res neutiq̄ neglectui
Est mihi. sz istū exora vt suā esse assimulet. Cli. scz
Facturz me eē. in eū an res redit locū vt necesse sit.
Cli. merito te amo. Cli. verz illa neq̄d titubet. Sy.
Perdocta est ꝓbe. Cli. ad hoc demiror qui tā facile
Potueris ꝑsuadere illi q̄ solet quosq̄ spernere. Sy.
In tpe ad eā veni qd̄ rez oīz ē ꝑ mūnā miserz q̄ndā
Offendi ibi militē ei⁹ noctē orātē. hec arte tractabit
Uirz: vt illi⁹ animū cupidū īopia incēderet eadēq̄
Ut eē apd̄ te ob hoc q̄ gratissima. sz heu tu vid̄ sis
Ne q̄d īprudēs ruas. prēm nouisti ad has res q̄ sit
Perspicax: ego aūt noui q̄ eē soleas īpotēs inuersa
Uerba: euersas ceruices tuas: gemit⁹: screat⁹: tussis
Risus abstīe. Cli. laudab̄. Sy. vide sis. Cli. tu temet
Mirabere. Sy. sz quā cito ꝯsecute sunt mlieres. Cl.
Ubi sūt? cur retīes? Sy. iā nūc hec nō ē tua. Cl. scio
Apd̄ prēm. at nūc īteri. Sy. nihilo magis. Cl. sine
S. nō sinā inq̄. Cl. q̄so paulisper. Sy. veto. E. saltē
Salutare. Sy. abeas si sapis. Cli. eho q̄d istic? Sy.
Manebit. Cli. O hoīem felicē. Sy. ambula.

Aedepol te mea.a.nõ.potuit melius ꝯditionẽ meretriciã exprimere q̃ ꝑ eã q̃ meretrix eẽt:q̃ tñ noĩ meretricio fauet:cũ alibi rep̃hẽdant meretrices nihil aliud ex amore adolescentũ q̃rere q̃ pecunie extorsionẽ:hic q̃ iocunda amantiũ ꝯgressio signãtissime exprimit Aedepol ꝑ castorẽ ⁊ Pollucẽ ornatiua sunt iurãdi apta feminis. Isti forme mores vt.c.f.mores em̃ pudici gratiores esse solẽt ĩ pulchro corpe. Uirg. Gratior ⁊ pulchro veniẽs in cor.v. Sibi q̃sq̃ expetit.r̃cte expetit: cũ eam a pudicitia cõmẽdet. Expetimus.n.tm̃ ea q̃ honesta sunt ⁊ plane bona vñ de rebꝰ expetendis a phis scriptũ: q̃.s. peti dñt Oratio tua: q̃ dixeris cũ vno velle etatem traducer̃. antiq̃ etiã pauca v̄ba orõnẽ dixerunt. Naz expedit v.e.b. q̃ cuz solo viuitis. Nec põt esse verꝰ amor nisi int̃ duos q̃ sibi inuicẽ fidẽ seruẽt. Iuxta illd̃. Nec regna nec te de sociũ pati volũt. Quippe forma ĩpulsi: ⁊ h̄ amor ẽ gr̃a voluptatꝭ tm̃. Et bñ ĩpulsi. Nã hec oĩa nox: vinũ: amor: adoscẽtia ab ĩpulsiõis pr̃e dicunt̃.nõ a rõcinatiõis. Amatores colũt: bñ amatores. Amator fingi põt: amãs v̄o amat. Colũt: colere ẽ ĩferioris ꝑsone ad supiorẽ. Nõnũ q̃ supioris ad ĩferiorẽ. Uirg: Pꝰhita coluisse samo. Nisi ꝓspectũ: ꝓspicimꝰ futura: dijudicamꝰ p̃ñtia. Incidere possit.c. In eunuc. Nostri fundi calaĩtas. Proprie calamitatẽ rustici grandinẽ dicũt: q̃ ꝯminuat culmũ: h̄ est culumũ ac segetẽ. Nescio alias: v̄ba mulieris cõmẽdantis se a fide ĩ viꝝ. Uah clamosa interiectio h̄ ĩ loco ad gaudiũ spectat. Ne potuit vox accõmodatior dari amatori p̃ nimio amore ferme insaniẽti ad p̃mũ cũ amica ꝯgressum. Credo: Syrus nõ se loco mouerat: r̃ndet v̄bis Clitiphonis q̃ cũ loq̃bat̃: vt eũ aliquo ãbulatũ ãbire cogeret. Uix suffero: vix difficultatẽ significat: ⁊ aliq̃n ꝓ nõ ponit̃. Ouid̃. vix p̃amus tãti totaq̃ troia fuit. Luci. Carcer vix carcere dignus. Suffero: sustĩeo: alꝰ suppono. Immo vt patrẽ.t.v.e.h. cũ nõ possit ꝑ se syrus clitiphonẽ abigere: ad mĩas p̃ris ꝯfugit: quẽ fingit iratũ. Uidi esse

Uirgi.

Expetere

Ama or
Amans.
Colere.
Uirgil.
Prospicer̃
Dijudicar̃
Uix. Oui.
Lucilius.

Bacchis: Antiphila: Clinia: Syrus.

Aedepol te mea antiphila laudo: ⁊ fortunatã
Iudico id dũ studuisti: isti forme vt mores
Cõsiles forẽt mĩmeq̃ ita me dij ament miror: si te
Sibi q̃sq̃ expetit.nã mihi q̃le igeniũ haberes.fuit
Iudicio orõ tua: ⁊ cũ egomet mecũ nũc in aĩo vitã
Tuã ꝯsidero. oĩmq̃ adeo nostraꝝ vulgus q̃ ab se
Segregãt: ⁊ vos eẽ istiusmõi ⁊ nos nõ esse haud
Mirabile ẽ.nã expedit bonas eẽ vob̃ nos q̃bus cũ
Res ẽ nõ sinũt.q̃ppe forã ĩpulsi nr̃a nos amatores
Colũt.hec vbi ĩmutata ẽ: illi suũ animũ alio ꝯferũt
Ni ꝓspectũ interea aliq̃d nob̃ ẽ: deserte viuimꝰ vob̃
Cũ vno sil̃ vbi etatẽ agere d̃cretũ ẽ viro cuiꝰ maxĩe
Est ꝯsilis moribus vr̃m. hi se ad vos applicãt hoc
Bñficio vtriq̃.ab vtrisq̃ v̄o deuicimini: vt nunq̃
Ulla amori vr̃o ĩcidere possit calamitas.an.nescio
Alias: me scio q̃dẽ semꝑ fecisse sedulo vt ex illius
Cõmodo meũ cõparẽ cõmodũ. Cli. vah ergo mea
Antiphila: tu nũc sola me r̃ducere ĩ patriã facis: nã
Dũ abs te absuz: oẽs mihi labores fuere quos cepi
Leues.p̃terq̃ tui carendũ qd̃ erat. Sy. credo. Cli.
Syre vix suffero hoc me miseꝝ nõ licere meo mõ

h.vario mõ holes habitꝰ atq; affecti eẽ pñt q̃bꝰ ꝝ academicos aliud atq; aliud vr.etiã durat dabit.subitelligẽdũ est vꝰlites vꝰptes. In eunucho:duras ptes fris p̃dicas ⁊ ptes duras methaphoricas ab actoribꝰ scenicis. Ah retine me.ob antiphile p̃ nimia letícia viso clinia aio male cẽ cepit. Nã ⁊ animꝰ vna cũ corpe nõnũq; deficit nimio meroze. sic ⁊ inẽdũ nimio gaudio. videõ cliniã: an nõ: tãta letícia erat antiphile vt ⁊ si amatorẽ agnoscerẽt. de eo thi

Ingẽio frui. S. ĩmo vt prẽz tuũ vidi eẽ hĩtũ: diu-ẽt
Duras dabit. Ba. q̃nã h̃ adolescẽs ẽ q̃ ituꝰ nos. A
Ah retie me obsecro. B. amabo q̃d tibi ẽ: A. disp̃
Miha. b. q̃d stupes ãtiphila: An. videõ cliniã an ñ
Ba. quẽ vides: cli. salue aie mi An. o mi expectate
Eli. salue Eli. vt vales: an. saluũ aduẽisse te gaudo
Eli. teneo. ne te ãtiphila maxie aio exoptata meo:
Sy. Ite ĩtro nã vos iamdudũ expectat senex

Ehremes: Menedemus

Lscescit hoc cur iã cesso pulsare hostiũ vicini p̃mũ
Ex me vt sciat sibi filiũ redisse: ⁊ si adolescẽtẽ
Hoc nolle ĩtelligo vex quũ videã miserũ hunc tam
Excruciarier ex habitu celẽ tã ispatũ gaudiũ cum illi
Nihil picti ex ĩdicio siet: haud faciã: nã q̃stũ potero
Adiuuabo senẽ: itavt filiũ meũ amico atq; eq̃li suo
Video ibuiꝰ ⁊ sociũ eẽ i negocijs. nos quoq; senes ẽ
Aequũ sẽbꝰ obseq. m. ãt ego pfecto ex ĩgẽio egregie
Ad mihiã narꝰ fũ. ãt illꝰ falsu ẽ q̃ vulgo audio dici
Bie adimere egritudinẽ hoibꝰ nã mihi quotidie
Augescit magis ꝺ filio egritudo: ⁊ q̃sto diutiꝰ abẽ

dubitarz. aie mi molꝰ oso ⁊ femiea nꝰ tis ꝓplicata bladimẽtis Odi viz blã dimẽti hẽt. nã ſignificat me? ſalue clinia ſalue illa ad matorẽ g̃ tiã amãtẽ p̃ ꝓio noie appellauit. Teneo ne te: pze nimio amice deſiderio pũ cũ dubitatõe loquiſ. Sũt q̃ legãt. Teneo ne te: vt referak ad fidẽ. ita vt dubitet an a ſe alienata ſit: an in fide pſiſtat.

Lscescit veri amici officiũ pulcerrime a Ter. in hac ſcena exp̃mit in q̃ amico amico ſil⁊ gaudẽ inſpati mario cũ affectu nũciũ ⁊ ꝓſilũ aufert. Ceſſo aliq̃s ceſſare ꝺr. i. tardare ad aliq̃d celeriꝰ pagẽdũ. Vir. Ceſſas in vora p̃ceſq;. Ceſſat deſidio- ſus req̃eſcat defeſſus. ⁊ Oblerũ hunc cũ affectu. nã. ꝓpriũ veri eſt amici letari reb? ꝓſperis amici. ⁊ dolere aduerſis. Ex ĩdicio indiciũ. ꝓprie eſt ozis ⁊ lingue. Senẽplus hz affect? ſi diceret menedemum. Nos q̃ ſenes eſt. e. ſ. ob iuxta illud prouerbium vſitatiſſimũ pares cum paribus facillime congregantur. Naturaliter eñ adoleſcentes adoleſcentibus: ſenes vero ſenibus potius inſerunt: ⁊ obſequuntur. Aut ego profecto id eſt ex his duob? neceſſe eſt alterum tantum eſſe verum. ſ ſenex ex nimio filĩ deſiderio dubitat de eo q̃ oibus approbatiſſimum eſt. Ingenio hoc eſt matura. Ingenium naturalis eſt ſapientia. Saluſtꝰ in catilina. Ingenium nemo ſine corpore exercebat. Ingenium quoq; veteres dixerunt et ſua ſponte vel natura. Virgilꝰ Geor. li. ij. Nunc locus arborum ingenijs que roborа cuiq; Egregie ad miſeriam. egregium dicit ex gregie eligit. Sed hic egregie valde nimis. Nõ eſt ergo ad laudem poſitum. Diem adimere egri. h. Seruius Sulpitius ad Ciceronẽ. Nullꝰ

Vir. Ceſſare Reqeſcere Indicium

Ingenium Saluſtius Vir. Egregie

Nuncius

dolor est: quē nō longinq̄tas tp̄is minuat atq; molliat. Nūciū ap. t. nūci⁹ ⁊ res ip̄a ⁊ nuncius d̄r. Cui⁹ maxīe bene maxīe q̄s em̄ nunci⁹ illi gratior esse poterat q̄ filij: Nūquid de gnato meo. q̄r oīs illi⁹ sollicitudo circa filiū erat. idcirco statim de eo suspicat⁹ est nonduz facta mētione. Ualet atq; viuit: ptisteron in sensu est. Si em̄ valet ncārio viuit. Nō si viuit valz Ergo viuit ⁊ valet dicendū erat. Et bn̄ vtrūq; iunxit nā multi viuūt. s nō bn̄ valēt. Meus gnat⁹ magis cū admiratione q̄ cū interrogatō elegēdū: clinia meus venit. addidit ⁊ nom̄ q̄ fieri ꝯsueuit ī his: q̄s diu optauim⁹ ⁊ nōdum venisse credimus. dixit denūciatio est ꝯfirmāde sētētie. nec mutāda est trāslata de foro ⁊ causidicis.

Magis cupio ⁊ tāto magis d̄sidero. E. sz ip̄z foras
Egressū video adibo atq; eloq̄r menedeme salue
Nūciū apporto tibi cui⁹ maxīe te fieri ꝑticipē cupis
Me. nunq̄d nā de gnato meo audisti chreme: Eh
Ualet atq; viuit. M. vbi naz est q̄so: E. h apd̄ me
Domi. M. me⁹ gnat⁹: E. ita ē. M. vēit. E. certo. m
Clinia me⁹ vēit: E. dixi. M. eam⁹ duc me ad eum
Obsecro. E. nō vult te scire se redijsse etiam tuum
Cōspectuz fugitat ꝓpt̄ pctm̄: tuz hoc timet ne tua
Duritia illa ātiq̄ ēt adaucta siet. m. nō tu ei dixti vt
Essem. E. nō m. quāobrē chreme. c. q̄r pessime istuc
In te atq; i illuz ꝯsul̄ si te taz leui ⁊ victo aīo esse
Ondēris. m. nō possuz satis iā satis pr̄ dur⁹ fui. E.
Ah vehemēs ī vtrāq; partē menedeme es nimis.
Aut largitate nimia aut ꝑsimōia ī eādē fraudē ex
Hac re atq; ex illa īcides p̄mū oli poti⁹ q̄ paterere
Filiū cōmeare ad iuliercula q̄ paulo tū erat ꝯtenta
Cuiq; erāt grata oīa. ꝑtuisti hic ea coacta īgratis p⁹
Illa cepit victuz vulgo q̄rere. nunc cuz sne magno

Cicero

Cic. p̄cor dixisse ꝓnūciat dixi h v̄bū ī fine additu; supiora ꝯfirmat ⁊ est ꝓp̄um his q̄ ꝑorauerit cāz dixi: sic dixit q̄si iā obtunderet a Menedemo. Etiam tuū. c. plus est q̄ fugit. Et fugitat dixit vt ondēret filiū vehement̄ timere. Nō tu ei dixti vt essem. vt aliq̄n certā q̄litatē significat. Et nōnunq̄ incertā Alibi: Ut erat gesta. q̄r pessime istuc ꝯsiliū ⁊ parētib⁹ oībus ⁊ filijs salubre. p̄rēs em̄ nimia largitate ⁊ clemētia liberos corrumpūt. Illi v̄o nimia licētia deteriores facti: p̄ribus merori sibi v̄o detrimēto sūt. nō possuz h est aīmi victi ⁊ clemētis: interdū ad nimiā indignatōz spectat: vt illud satyrici Nō possuz ferre q̄rites grecā vrbē: An vehemēs: bn̄ dixit vehemēs de eo q̄ nō seruaret modū. ve. em̄ ꝑticula sicuti q̄dā alia tū intentōz tū minutōz. g̃ vehemēs a mētis vi atq; impetu d̄r. In eadē fraudē. fraus ꝓ dolo ⁊ pena ab antiq̄s accipiebat. Mulierculā: min⁹ eū q̄ si diuceret aut mulierē aut meretricē. vtpote q̄ erat ꝯtēta ꝑuo. Coacta īgratis: h est īuicta. ⁊ bn̄ coacta ⁊ ingrat. nā aliq̄s ingratis d̄r aliq̄d facere q̄ inuit⁹ ⁊ coact⁹ ꝑter volūtatē facit: Postilla cepit. u. u. q. sic ī Andria. Lana ⁊ tela victū q̄rirās. ⁊ recte victū ⁊ nō cibū ꝓtulit. Cib⁹ est em̄ q̄ delicatis p̄bet̄ vici⁹ ī ꝑuis aridisq; alimōijs est ꝯstitut⁹. Vir. Victū infelicē bacas lapidiosaq; corna. Querere meius dixisset queritare. Querit em̄ q̄ ad plenū si ꝑpetuū reponit q̄ritat q̄ vix quotidie inquirēdo viciū inuenit: Postilla antiquū ē. nos aūt dicim⁹ postea. Sine magno int̄ tri. i. dāno detrimētū s̄m Var. a detritu d̄r q̄ ea q̄ trita minoris p̄cij

Iuuenalis
Vehemens
Fraus
Facere ingratis
Cibus
Victus
Querere
Queritare
Postilla

sunt. Intertrimētū ab eo q̄ duo q̄ int̄ se trita ⁊ diminuta. A q̄ euā intrigo dicta. Qd̄ vis dare. c. ⁊ h̄ ē nimie largitatis. Primū iā ancillas ⁊ h̄ est signū illā ꝓbe istructam ad expilādum amatores: Satrapes: satrapes a grecis ꝓuicie ꝓfect⁹ d̄r. Nedū tu possis: nedū: h̄ loco negatiue ponit: vt nō crederē tibi obolū: nedū ꝑ te effunderē sanguinē. Jā Chremes Bacchidē credit Clinie esse amicā. Et obs̄ua. Teretianā ꝯsuetudinē: q̄ inducit nihil sape eos q̄ fallūt. Sensi. h̄ cū dolore dicere solem⁹ ī his ī q̄b⁹ detrimentū ingēs passi sum⁹. Actū siet actū est d̄r d̄ ea re d̄ q̄ iaz lata sit sn̄ia. Et ē v̄bū desperantis. pitissando. m. m. bn̄ pitissādo. Et releui dolia oīa. nā pitissare ꝓpe est ꝑce vinū gustare q̄ī tē tādi gr̄a. Tale ē v̄bū quo Plau. vtitur cyatisso: tale est ⁊ grecisso Sic h̄ d. as. i auster̄ scd̄m Pliniuz tria vini sūt genera: austerum dl̄ce: ⁊ tenue Releui dolia

Detrimētū
Intrimētū
Intrigo
Satrapes

Intrimēto nō pōt hēri: q̄d vis dare cupis: nā vt tu
Scias quā ea nūc īstructa pulchre ad ꝑniciem siet:
Primū iā ancillas adduxit secū pl⁹ decē. oneratas
Veste ⁊ auro satrapes si siet amator nūq̄ sufferre
Et sūpt⁹ q̄at. nedū tu possis. M. ē ne ea int⁹: C. si sit
Rogas: sensi nā ei vnā cenā. atz ei⁹ comitib⁹ dedi. q̄
Si iter̄ mihi sit dāda. actū siet. nā vt aliā omittam
Pitissādo. mō mihi q̄d vini assūpsit. sic hoc dicens
Asper̄ pr̄ hoc ē alid̄ leni⁹. sodes vid̄. releui dolia oīa
Oēs serias. s̄uos oēs sollicitos habui atq̄ vna hec
Vox fuit q̄d te futur̄ cēses. quē assidue exedent: sic
Me dij aābūt. vt tuar̄ mis̄tū ē menedeme fortūar̄
M. faciat qd̄ lubet. sumat. ꝯsumat. ꝑdat. d̄cretū est
Pati. dū illū mō habeā mecū. Chr. si certū ē tibi sic
Facere illud permagni referre arbitror vt nesciētē
Sentiat te id sibi dari. M. qui faciā: Chr. quid vis
Potius q̄ quod cogitas per alium quēuis vt des
Falliq̄ te sinas technis per seruulum. etsi
Subsensi id quoq̄ illos ibi esse et id agere

Pitissando

Cyatisso
Grecisso

o. Pi. vt inq̄t Plini⁹ ī Italia ad vasa vino ꝯdēdo maxīe ꝓbat̄ brutia: circa alpes ligneis vasis ꝯdūt: circulisq̄ cingūt. Picant̄ aūt ꝓtin⁹ a canis ortu: de hīc ꝑfundunt̄ marina aqua aut salsa: ac leui cinere sarmēti aspergūt̄: dū igit̄ vina aperiunt̄: dolia relinunt̄. Oēs serias: seria doliū. Et ꝓpe vas fictile d̄ limo oblōgū. Persi⁹. ⁊. o. si sub rastro creꝑet argenti seria dextro Hercule. Sollicitos habuit varijs officijs ⁊ misterijs distractos: nihil sig̃ficāti⁹ dicere potuit. Quid. n. alid̄ ē sollicitar̄ q̄ suo loco mouer̄: Solū aūt q̄n sig̃ficet locū q̄s dubitat: cū exules q̄ dicūt̄ loco patrie sue pulsi. Sollicitos igit̄ habuit oēs domesticos: q̄ hīc ⁊ īde administrādū destinabāt̄. Quē exedēt: pl⁹ dixit q̄ si cui⁹ res dixisset: Sic me dij amabūt: ꝑ amēt Ut me tuar̄. m. ē. f. bn̄ mis̄tū. Nā scd̄z nōnll̄os mis̄ari ē flere ⁊ lam̄tari. Misereri v̄o mis̄ationes alienis casib⁹ exhibere. Sumat: ꝯsumat ꝑdat. Quis h̄ pr̄ īdulgētior s̄ h̄ cōtīgere solet dū vnic⁹ ē gnat⁹. Sumat: accipiat. Alias sumere ī eligere. Salu. ī Jugurtha. Sumat aliquē ex ꝑplo monitorē officij sui. Perdat qd̄ mai⁹ ē: ⁊ qd̄ finē ꝯsumēdi hz: tertio loco posuit Per aliū quēuis vt des qd̄ salubri⁹ ꝑceptū ꝑentib⁹ dari pōt: Nll̄a. n. re adolescētes magis corrūpunt̄: q̄ nimia ꝑentū īdulgentia. Technis. i. fallacijs. Subsensi: nā est sub tempera-

Serie
Persius
Sollicitar̄
Solū

Miserari
Misereri
Sumat
Salustius

mentū plene ꝓnūciatiōis: vt subtristis subridet: nō ad plenū tristis: aut ridet. ⁊ cum q̄nq̄ sint sensus duo sūt visus ⁊ auditꝰ: q̄s nos magis sensibiles habemꝰ q̄ pecora. Cicero. non solū videā: s̄ etiā audeā. duabꝰ g̃ rebꝰ scimꝰ: aut ratōe. aut sensu: q̄bꝰ maxime p̄stamꝰ ceteris aīalibꝰ: g̃ senes dic̄ se sensu sensisse s̄uulos fraudē pare. Quā abs te amittas filiū: amittas ꝓ dimittas dixit. nā qd̄ nos dicimꝰ dimitte: antiq̄ etiā dicebāt amitte. Uirgi. Quisquis es amissos hic iaz obliuisce re g̃tos. Salustiꝰ Pactione amissa publico cōsilio. Ad neq̄tiam bñ de adolescēte neq̄tiā dixit neq̄tia n. ē luxꝰ vite ꝓdigꝰ: atz ef fusus Quid.ꝰ Neq̄tia ē q̄ te nō sinit eē senē. Nā deteriores oēs. s. l. snia ꝓprie seni ꝯueniēs: ⁊ d̄teriores signātissime ꝓtulit. deteriores enī hoīes licentia a bono ad maluz vertunt̄. Est enī peiꝰ a malo qd̄ i vsu ē ⁊ creberrime freq̄nter. Deteriꝰ v̄o a bono: vt minoris sit meriti q̄ qd̄ placet. Uirg. iij. geor. Deterior donec paulatim ac decolor etas. Putare debit: putamꝰ īstātia. Reputamꝰ p̄terita. Putare ꝓp̄e purgare ē. ⁊ arbores ⁊ vites dicimꝰ putare: hic putare ē cogitare: q: cogitādo sup̄flua mēte recidīꝰ. Est tñ putar eiꝰ q̄ simplicitate pectoris oberrauit. Cice. Nō putāt lapsū. Mītabit̄ mīat̄ etiā filiꝰ pēti: dū se caꝝ aīaduertit. ⁊ discessū silat. Qui quō: ⁊ ē s̄mo comꝰ. Restituere: reddit cupiētibꝰ: vt dño s̄uꝰ. Restituit̄ cupiēs: vt patrie ciuis. Et reddit̄: ⁊ restituit̄ cupiēs cupiētibꝰ: vt p̄ri filiꝰ. Ap̄p̄hēdēdꝰ. In andria tuꝰ p̄r mō me ap̄p̄hēdit. Me cepe arbitrū: arbiter dabat̄ his q̄ d̄ finibꝰ regēdis ambi-

Cicero. Amittere Dimittere Uirg. Salustius Nequicia Ouidius Deterior Uirg. Putare Reputare Restituere Reddere Arbiter

Int̄ se clāculū. syrꝰ cū illo nr̄o ꝯfusurrat ꝯferr̄t ꝯsilia
Adolescētes: ⁊ tibi ꝑdere talētū hoc pacto satiꝰ est:
Quā illo minā. nō nunc d̄ pecunia agit̄. s̄z quo mō
Minio ꝑiculo id demꝰ adolescētl̄o. nā si semel tuū
Animū ille ītellexerit priꝰ ꝑditurū: te tuā vitā: ⁊ priꝰ
Pecuniā oēm q̄ abs te amittas filium. hui quantā
Fenestrā ad neq̄tiā patefeceris. tibi aūt porro vt nō
Sit suaue viuere. nā deteriores oēs sumꝰ licentia.
Qd̄cūq̄z īciderit ī mētē volet. nec id putabit prauū
An rectū sit qd̄ petet. tu rē ꝑire: ⁊ illum nō poteris
Pati. dare si denegaris: ibit ad illū ilico quē maxie
Apd̄ te valere sētiet̄. abituꝝ se abs te eē ilico mīabit̄
Me. videre veꝝ. atq̄z ita vt res ē dicere. Chr. Sōnū
Hercle hac nocte ocl̄is nō vidi meis dū id q̄ro: tibi
Qui filium restituā. Me. cedo d̄xterā porro te oro
Idē vt facias chreme. Chr. patꝰ sū. Me. scin q̄d nūc
Te facere volo. Chr. dic. M. qd̄ sēsisti illos me īcipe
Uelle fallere id vt maturēt facere cupio illi dare qd̄
Uult. cupio ip̄m iā videre. Chr. operā dabo. syrꝰ est
Ap̄p̄hēdēdꝰ: atz adhortādꝰ mihi a me nescio quis
Exit. ꝯcede huic domū: ne nos int̄ nos ꝯgruer̄ sētiat
Paululū hꝰ negocij mihi obstat. symꝰ ⁊ crito vicini
Nr̄i hic ābigūt d̄ finibꝰ. me cepe arbitrū. ibo ac dicā
Ut dixerā operā datuꝝ me hodie ñ posse his dare.

gerent. Dicit enī arbiter iudex. q̄ totius rei hz arbitriū z facultatē. Aliēa vt melius videāt z iudicēt q̄ sua. huic illud Ciceronis li.i. officiorū p̄ñ est. est enī difficilis cura rez alienaz quā q̄ Terentianus ille Chremes: humani nihil a se alienū putet sed tñ qz magis ea pcipi unus atqz sentim⁹q̄ nobis ipis aut pspera aut aduersa euenīūt q̄ illa eque ceteris q̄ quasi longo interuallo interiecto videm⁹ aliter de illis: ac de nobis iudicamus. Cicero

Cōtinuo ḃ adero. Mo. ita q̄so: dij vām fidem tam
Cōpataz eē hoim naturā oiuz aliēa. vt melⁱ videāt
Et iudicēt: q̄ sua an eo fit. vt qz ī re nā aut gaudio
Sum⁹ ppediti nimio: aut egritudine. hic mihi
Nunc quanto plus sapit: qz egomet mihi dissolui
Me. ocius operam vt tibi darem

Syrus seruus: Chremes senex

Hac illa circūcursa. inueniēdū est tñ argentum
Intēdēda ē m senē fallacia. C. nō me fefellit
Hosce id struere vicz ille clinie seruus tardiusculus
Est id circo huic nro tradita est puincia. S. q̄s hic
Loquit: perij nū nā hec audiuit: C. syre. S. hem. C
Quid tu istic: S. recte q̄dē. te demiroz chreme taz
Mane: q̄ heri tm̄ biberis. C. nihil nimis. S. nihil
Narraſ visa vo ē qd̄ dici solet aq̄le senect⁹. C. eia. S
Mlier cōmoda: z faceta hec ē meretrix. C. sāe idē
Visa est mihi. S. eq̄dē hercle forma luculēta. C. sic
Satis. S. ita nō vt oli: sed yti nūc sane bōa. mime
Quoqz miroz clima propt hāc si depit. sz hz patrē
Quendā hoiem auidū miserum atqz aridum

Hac illac circumcursa. inuenī

Profugus a terra q̄ nihil pfert: Profugit supius. In asia n ad regē militatū abijt. huic ꝓfugus dict⁹ ꝓprie qui ꝓcul a sedibus suis vagat. Noiem. p. d. ambigue an de dromone. an de syro. a q̄ bene annotarent senū vitia. t secū hec dixit. Syre tibi: t hic secū. Seruaret senez: bene seruaret dixit de eo qui penitus se pderet: t cōtinuis exercitaret laboribus. Eho queso: eho modo interiectio est interrogātis alias admirantis: alias ad se vocantis. Quod magnaꝫ

Stolidus

s. eg. ipm fallere in tpe q̄ dā de officijs scribētes rectū putauerūt aliquā fabrilē transl atio ab his q̄ expugnaturi oppida machinamēta belli ad id ꝓparāt. Stolid⁹ est supr⁹. ille Clinia seru⁹ tardiusculus est. t ꝓpe stolidus est q̄ ꝓxime accedit ad naturam sens. iqꝫ pecudū. Calleo. i callide scio. At heus. t. f. nā puidet fallacie quā mē te ꝓcepat: q̄ facili⁹ merea tur venā si q̄d struxerit in herum. sꝫ si q̄d. n. q. apposiopesis. q d. Si q̄d euenerit. q̄ sit. e. e. q̄ amori est obnoxia. Et ne ꝓ val de. O magnifice bñ magnifice dixit memor verborum chremetis. qui supra dixit. Heros falli a seruis aliquando esse remedium magnarum egritudinum. Tractare superius. Quo pacto id fieri soleat calleo. Quisnam a nobis eg. parasce-

Aridū vicinū hūc nostī at q̄si is nō diuitijs abūdet
Gnat⁹ ei⁹ ꝓfugit iopia. scis ne eē factū vt dico: chr.
Quid ego nesciā hoiez pistrino dignū. sy. quē: ch.
Istū seruulū dico adolescētis. sy. tibi timui male
E. Quī passus est id fieri. sy. q̄d faceret: ch. rogas:
Aliq̄d repiret fingeret fallacias vñ eēt adolescēti
Q̄ daret amice atq̄ hūc difficilē iuitū suarz senē
S. garris. ch. hec facta ab illo optebat sirę. sy. eho
Queso laudas q̄ heros fallūt. ch. i loco. ego vo. sy.
Recte sane. ch. q̄ ppe magnaꝫ sepe id remediuz
Egritudinuz est. iam huic māsisset vnicus gnatus
Bomi. sy. iocon an serio ille hec dicat nescio. nisi
Mihi q̄dē addit animū quo libeat magis. c. at nūc
Quid expectat sire. an dū h̄ denuo abeat cū tolerāt
Hūi⁹ sumpt⁹ nequeāt nōne ad senē aliquā fabricaꝫ
Ffingit: S. stolid⁹ est. ch. at te adiutare oportet
Adolescētuli cā. sy. facile equidē facere possum si
Jubes. etem quo pacto id fieri soleat calleo. c. tāto
Hercle melioꝛ. sy. nō ē mētiri meū. c. fac ergo. sy. at
Heus tu facito. duz eadē hec memieris si quid h⁹
Simile forte aliq̄n euenerit vt sunt humana. tu⁹ vt
Ffiat fili⁹. c. nō vsus venit spo. sy. spo ego ac hercle
Quoqz neqz eo nūc dico. q̄ q̄cqz i illū senseriz sꝫ si
Quid ne q̄d. q̄ sit ei⁹ etas vides. t ne ego si vsus
Ueniat magnifice chreme tractare possim. c. d istoc
Cuz vsus venerit videbim⁹ quid op⁹ sit nunc istuc
Age. sy. nunq̄z cōmodius q̄z nunc herum audiui

ue alterius cene.

Quid istuc queso. In hac scena Syr⁹ hero psuadet q̄ mltū facit ad extorquēdū argentū. Quid istuc. viderat chremes filiū ludētē cū Bacchide quā Clinie esse credebat. Et bñ exp̄ssit obiurgationē paternā sepe repetēdo. Huic repetēdo. Huic meretrici: p⁹ intulit q̄ si dixisset mlieri. Acta hec res: v̄bū desperātis. Timebat enī Syrus ne ob h̄ fallacia ei⁹ d̄tegeret. me ne: more filiorū qd̄ cōmiserat p̄ri audacter negat facī ad̄o idigne. i. i. bene p̄r p⁹ obiurgatōz ad admonitionez trāsit. Ul' heri: īgerit ab d̄ malefactū inter admonitionē: vt solēt p̄res. Ut eq̄dē m. vt p q̄tū vl' p q̄liter Uirg. Ut vidi: vt p̄ij. Aduortunt g̃uiter: qr in amore oīa suspecta st̄. esto v̄bū ꝯcedēt̄ Cōcedas. a. ⁊ h̄ q̄rit sy. vt abigat Clitipho ab amica: ne Chre. ei⁹ esse aīaduertat. Ego d̄ me facio. c. p̄res conant monere filios: aut p̄p̄o exemplo. aut alioꝝ. Ne ineptus. a. p. ineptus quo ad dignitatem. proteruus dicitur importunus: qui alteri est impedimento: vel si per impotentiam mentis obuium cupito feriat: aut contumelia sibi cedere cogat. Quid istic enim Syrus secum loquitur timens sue fallacie. Frugi: vtilis ⁊ necessarius a frugibus: que q̄ his fruantur dicte sunt. Inde fructus ⁊ frumentum. Frui autez est vesci: a frumine que est summa pars gule. Sodes est aduerbium blandientis. Qui mihi molestum est, quin pro etiam. Mihi habet emphasim. Mihi qui non sum pater.

Loq̄. nec quū malefecerī credere mihi īpuni⁹ licere
Quisnam a nobis egreditur foras:

Chremes. Clitipho. Syrus

Quid istuc q̄so. q̄ istic mo[illegible]s ē clitipho: ita ne
Fieri optet: Cli. quid ego feci: vidi ego te
Mō. manū in sinū huic mer̄trici inserere. Sy. acta
Hec res ē. p̄ij. Cli. me ne. C. hisce oclis. ne nega. facis
Adeo īdigne īiuriā illi. qui nō abstineas manū. nā
Istec quidē cōtumelia ē. hoīez amicū recipe ad te
Atq̄ eius amicā subagitare ⁊ heri in conuiuio q̄
Immodest⁹ fuisti. S. factū ē Chre. q̄ modest⁹ vt
Eq̄dē ita me dij amēt. metui q̄d futuꝝ deniq̄ eēt.
Noui ego amātiū aīm. aduortūt gruauiter que nō
Cēseas. Cli. at mihi fides apd̄ hūc ē. nihil me isti⁹
Factuꝝ putat. Ch. esto. at certe ꝯcedas aliquo ab
Eoꝝ ore aliq̄tisp: mlta fert libido. ea p̄hibet facere
Tua p̄ntia: ego d̄ me facio ꝯiecturā. nēo ē meoruz
Amicoꝝ hodie. apd̄ quē expromer̄ oīa mea occlta
Clitipho audeā. apd̄ aliū p̄hibet dignitas apd̄ aliū
Ip̄i⁹ facti piget. ne īept⁹ ne prot[illegible]n⁹ videar: qd̄ illum
Facere credito. si nr̄m ē itelligere vtcūq̄ ⁊ vbicūq̄
Op⁹ sit obseq̄. S. quid istic narrat: C. p̄ij. S. odit.
Hec ego p̄[illegible]cipio tibi hoīs frugi ⁊ tp̄ātis officiū sū
Funct⁹. E. tante sodes. S. recte sane. E. syre. pudet
Me. S. credo neq̄ id īiuria. q̄n mihi molestū est

Uirg.

Ineptus
Proteruus
Frugi
Fruges
Frui
Sodes

Pergin. irascit. Clitipho seruũ aduersus se loq̃. Eho: h̃ loco admonẽtis est. Una via. s. ho-
nesta: nec te ĩpudice agas. Actũ ẽ: semp desperãtib⁹ h̃ v̄bũ dat. Dic pri⁹ hec secũ loq̃t. De-
Intendere ambulatũ quo: bñ ĩpotẽtia amãt̃ exp̃mit. nec pat. nec syrus: nec deliberatio añ facta remo
uere poterãt Cliti phonẽ ab amica. At istas cõprimito. m. subticet ꝑcussionẽ: ne surgat in
tragicũ cothurnũ. Quid tu: bñ amato filio de fallacia erga menedemuz exq̃rit: De illo sic

dicere solent q̃ d̃ re aliqua peragẽda inter se loquũt. Ut alid ex. a i. inlta eẽ fingit verisimili⁹ sit qd̃ finlxerit. Pessima hec ẽ. m. p̃riũ illud qd̃ supius dixit. Mlier commoda ⁊ faceta hec ẽ meretrix. s h̃ loco pessimam appellat: vtpote q̃ teneat virginem quã Syrus illi relictã arraboni figit: ⁊ hec ẽ valẽscã ad extorquẽdũ argẽtũ. Inceptet incipe ⁊ inceptare magrũ est faciuoꝝ ⁊ audire ĩ Eunucho. quid ĩceptas Thraso Araboni pignori h̃ loco ĩtelligas. Arrabon d̃r merces: corolariũ: ⁊ ẽ qd̃ pri⁹ dat. vt reliquũ reddat Mille nũmum

Cli. ꝑgin hercle. Sy. veꝝ dico qd̃ videt nõne accedã
Ad illos: Ch. eho q̃so vna accedendi via est. Sy.
Actũ ẽ. h̃ pri⁹ sese indicarit q̃ ego argentum affero
Chreme vin tu homĩ stulto mihi auscltare: Chr.
Quid faciã: Sy. iube hũc abire hinc aliquo. Cli.
Quo ego hĩc abeã: Sy. quo lubet. da illis locũ abi
Deãbulatũ. Cli. deãbulatũ quo: Sy. vah q̃si desit
Loc⁹. abi sane istac istorsũ. quo vis. Ch. recte dicis
Cẽseo. Cli. dij te eradicẽt syre q̃d me istic extrudis
Sy. at tu ibi istas posthac cõprimito man⁹. censen
Vero: q̃d illũ porro credis factuꝝ chreme: nisi eũ
Quãtũ tibi opis dij dent ꝟuas: castigas. moneas.
Ch. ego istuc curabo. Sy. atq̃ nũc heri ibi ꝟuãd⁹ ẽ.
Ch. fiet. Sy. si sapias. nã mihi iam minus minusq̃
Obtꝑat. Ch. q̃d tu: eho q̃d de illo qd̃ dudũ tecum
Egi. egistin syre: aut reperisti tibi qd̃ placet: nam
Nõdũ etiã. Sy. d̃ fallacia dicis. ĩuẽta ẽ: ĩueni q̃ndã
Nup. Chr. frugi es. cedo q̃d id ẽ: Sy. dicã v̄m alid̃
Ex alio ĩcidit. Chr. q̃dnã syre: Sy. Pessima est hec
Mer̃trix. Chr. ita videt. Sy. ĩmo. si scias hoc vid̃ q̃
Inceptat facin⁹. fuit q̃dã anus ex corinthia h̃ huic
Dragmãꝝ argẽti hec mille d̃derat: mutuo. Chre.
Quid tum. Sy. ea mortua est: reliquit ei filiam
Adolescẽtulã. ea r̃licta huic arrabõi ẽ ꝑ illo argẽto
Ch. Intelligo. Sy. hãc secũ huc adduxit. eaq̃ est
Nũc apd̃ vxorẽ tuã. Chr. q̃d tũ. Sy. clinia orat sibi
Uti nũc det illã: illi tñ p⁹ datuꝝ mille nũmo: poscit

Mille nũmum mũ: tale ⁊ illd̃ milli hoĩm occidit: ⁊ antiquũ ẽ. Dubiũ ne id ẽ: qd̃ meretrix auara poscat hu
⁊ cetera hmõi generis: sane sũt aduersus eos q̃b⁹ irascim⁹. Ibo dicã: se astutũ fingit ad de
cipiẽdũ menedemũ. supi⁹. Et enĩ q̃ pacto id fieri soleat calleo. Optata loq̃re. Ita loquit ille

qui cũ alio loquit̃ ⁊ cui is aduersat̃ in consilio de re pagẽda.

NIsi me animꝰ fallit. hec scena antiphile recognitionẽ ꝯtinet: ex qua int̃ virũ ⁊ cõiugem altercatio orit̃: demũ recõciliatio. Sil̃ Syro offert̃ alia rõ extorq̃ndi argẽtũ. Exposita. Exponere ⁊ obijcere. Quid vult Chremes nõ se loco moueat. Hec oratio: pauca v̄ba veteres orõnẽ q̃ dixerũt. Dixit eq̃dẽ. hec sic rñdet: vt q̃ nihil i hac dubitationis hẽat. At vt satis: sic dicimꝰ i his rebꝰ ꝺ q̃bꝰ abdubitamꝰ et p̃cipue quas iãdiu nõ vidimꝰ. Cõtẽplata: cõtemplari dictũ ẽ a tẽplo. i. loco q̃ ab oĩ p̃te aspici: vel ex q̃ oĩs ps videri potest quẽ ãtiq̃ templũ noĩabãt Satis. multũ infinitũ ẽ. satis v̄o finitũ. Te vult. signãtiꝰ dictũ q̃ q̃rit aut expectat. Nescio q̃d. deest ob vl̃ ꝓpter. Quid siet. cũ stomacho ꝓnũciandum. Hẽ mi vir. a blãdim̃to ĩcipit. mi ⁊ vir plurimũ blãdim̃ti hñt. et vir maritũ significat. virq̃ de aniali bꝰ posse dici Virg. i Bucholic. oñdit vir greg. ipse caper. Hem mea vxor: h̄ repetitio a sil̃ idignãt̃ ẽ. Primũ te oro: a purgatõe ĩcipit ne mlier ꝯ edictũ mariti fecisse videat. Sustulisti: educasti. h̄ i alia sig̃ficatõe nõnũq̃ põit. Toller̃: nutrire: Iuuenal̃. Tolle-

Exponere

Cõtẽplari

Templum

Satis

Multum

Virg.

Tollere

Iuuenalis

Chr. Exposcit q̃dẽ. Sy. hui dubiũ ne id est. Chr.
Ego sic putaui q̃d nũc facere cogita. S. ego ne ad
Mene. ibo: dicã hãc eẽ captã ex caria ditẽ ⁊ nobilẽ.
Si redimat: magnũ i ea eẽ lucrũ. Chr. erras. Sy.
Quid ita? Chr. ꝓ. Mene. ego tibi. nunc respõdeo.
Non emo. q̃d ais? Sy. optata loquere. Chr. atqui
Non est opus. Sy. non est opus? Chr. non hercle
Vero. Sy. quid istuc miror? Chr. iã scies. mãe mãe
Quid est q̃ tam a nobis grauiter crepuerũt fores

Sostrata. Chremes. Nutrix. Syrus.

NIsi me animꝰ fallit h̄ ꝓfecto ẽ ãnulꝰ quẽ ego
Suspicor: is q̃ cum exposita est gnata. C.
Quid vult sibi syre? hec oro? So. quid ẽ? is ne tibi
Videt̃. Nu. dixi eq̃dẽ vbi mihi oñdisti ilico eũ esse.
So. at vide vt satis mõ ꝯtẽplata sis mea nutrix.
Nu. satis. So. abi iã nũc ĩtro atq̃ illa si iam lauerit
Mihi nũcia. h̄ ego virꝫ interea opibor. Sy. te vult
Videas q̃d velit: nescio q̃d tristis ẽ. nõ temere est
Metuo q̃d sit. Chr. q̃d siet. ne ista hercle magno iã
Conatu magnas nugas dixerit. So. ehẽ mi vir.
Ch. ehẽ mea vxor. so. te ip̃m q̃ro. Ch. loq̃re q̃d vel̃?
So. p̃mũ te h̄ oro. ne q̃d credas me aduersũ edictũ
Tuum facere esse ausam. Ch. vis me istuc tibi ⁊ si
Incredibile ẽ credere? So. credo. Chr. nescio quid
Peccati portet hec purgatio? So. memĩstin me eẽ
Grauidã. ⁊ mihi te maxiope ĩt̃mĩatũ. si puellã perẽ
Nolle tolli? E. scio quid feceris. sustulisti? So. ita
Factum est. Sy. si sic est factũ domina. ergo herus

Damnū re dulcē cogitat heredē. Dāno auct⁹: ꝓpter dotē q̄ dat: ⁊ recte dāno dixit. Nā dānuz rei est:
Malum malū v̄o hoīs. Haud īpura: cōmēdatio ꝑsone cui data exponēda ne Chremes ab ea īpudi
Impurus ce filiā educatā suspicet. Impur⁹ est aliq̄ vitio macl'at⁹ ⁊ aliq̄n d̄r improb⁹. O Iupiter: ter-
ribil' exclamatio senis postq̄ audiuit filiā anui datā exponēdā. Ne esse: eclypsis est q̄ datur
Inscitia iratis: subaudit' decet. Inscitia est ignorātia quedā rer. Insciēs feci: prudēs est q̄ intelligē
tia sua aliq̄d
Sciens sentit. sciēs q̄
alicui⁹ īditio
rē cognoscit.
Prudens prudens per
se: sciēs ꝑ ali
os cui⁹ ꝯriuz
insciēs est q̄
ignorat res.
Et īprudens
q̄ nō delectū
habz bōor ⁊
malor. Im-
periū exeq̄ p̄
mū pōit pec
catū qd̄ ꝯtra
edictū suū fe
cerit. Sino:
ꝯcedo qr ani
m⁹ maternus
plurimū ve-
nie meretur.
Prodere Illi prodita.
Socij enim
deficere dicū
Salustius tur Salusti.
Post defecti
onē sociorū:
ꝓdere ꝑētes
Uirg. Uirgi. Uni⁹
ob iram ꝓdi
Deserere mur. Desere
re v̄o patro-
ni. hinc mili-
tes patrie de
sertores dicū
Uirg. tur: qui patriā deserunt quā defendere deberēt. Uirg. Desertorē asie. Quid cū ill' agas ama
tores designat q̄ nihil pensi habēt expertes iuris ⁊ oīs equitatis: ea sola recta putāt q̄ illis
libuerit. Peccaui fateor. victa mariti augmētis crimē suū fatet: ⁊ quo magis mereat' veniā
simplicitatis opinionē inire tētat: ⁊ h̄ ꝑ depcatiōnē. Ignoscētior. In crimīe⁹ sic ꝯfesso vlti-
Facilitas mū remediū cōfugere ad iudiciū misericordiā. Mea facilitas recte: qr cito vxor veniā de-
Clementia dit: facilitas illius est qui cito iram deponit. Clementia illius qui nunq̄ irascit. Qua ince-
ptum: quasi de magna re dixit. Et stulte ⁊ misere oēs sum⁹: vitupatio a sexu. mulieres enīz
Religiosus ꝯsueuerūt esse impitiores viris ⁊ multis supstitionib⁹ detineri. Religiose supstitiose. Reli-
giosus etiā appellabatur is que nimia ⁊ superstitiosa religione sese allegauerat: vt h̄ loco.

Dāno auct⁹ ē. So. minīe. sz erat h̄ an⁹ corinthia aut
Impura. ei dedi exponēdā. E. O iupit' tātā ne eē ī
Aīo īscitiā: ꝑij. So. q̄d ego feci. E. At rogitas. So.
Si peccaui mi chreme: īsciēs feci. E. id q̄dē ego etsi
Tu neges certe. scio te īscientē atz īprudētē dicere
Ac facere oīa: tot pctā ī hac re oñdis. nā iā ꝑmuz si
Meū impiū exeq̄ voluisses. interēptā oportuit. nō
Sil'are mortē v̄bis. re ip̄a vite spē dare: at id omitto
Misericordia amor matern⁹. sino: q̄ abs te bñ vero
Prospectū ē: q̄d voluisti. cogita nēpe anui illi ꝓdita
Abs te filia ē planissime: ꝑ te veluti q̄stū facere: t.
Veluti veniret palā. credo id cogitasti. q̄d satis est
Dū viuat mō. q̄d cū ill' agas: q̄ neqz ius neqz vis:
Bonū. atz equū sciūt. meli⁹ pei⁹ ꝓsit an obsit. nihil
Uidēt nisi qd̄ lubz. So. mi chreme peccaui fateor
Uicor. nūc te obsecro h⁹ q̄to tu⁹ ē ai⁹ natu grauior
Tāto sit ignoscētior. vt mee stulticie. iusticia tua sit
Aliq̄d p̄sidij. E. s. istuc factū ignoscā. equidē. verū.
Sostrata male docet te mea facilitas ml'ta. sz istuc
Quid ē q̄ hoc īceptū ē cā: loquere. So. vt stulte et
Misere oēs sum⁹ religiose cū exponēdā do illi. de
Digito anulū d̄traho. ⁊ eū dico vt vna cum puella

De nostris bonis: ꝛ h̄ erat supstitio. Illud recte hyronicos dictū. Lauatum ſm antiquos nos dicimus lotū. Ouidius fastoꝝ secundo. Mane lauaturas sacra petebat aquas. Exiliui: oñdit nimiā leticiā de inuenta filia. iō nō dixit accessi. plus spei video. nolebat tamcito cognosci filiam ne occasio preriperetur offerendo argentuꝫ. plus spei melius est vt non ad syrum referas: sed ad sostratā. mi ꝛ: ni illa salua, non pōt credere pijsse anūq maxime vellet ob recognitionē antiphile. ego perij. qꝛ recognita est añq̄ auferrē argētū nihil minꝰ ꝑ nō q̄ auctꝰ diuitijs esset

Lauatū et lotum dicit Ouidius

Exponeret si moreret ne exps eēt de nr̄is bonis. C
Istuc recte ꝯseruasti: te atq̄ illā so. hic est is anulꝰ
C. vñ habes so. quā bachis secū ex adolescentula
Adduxit. sy. hē ch. q̄d ea narrat: so. ea lauatū dum
It seruandum mihi dedit anulū. non aduerti prīo
Sed postq̄ aspexi ilico cognoui: ad te exilij. ch. q̄d
Nūc suspicare aut inuēis de illa: so. nescio: nisi vt
Ex ipsa queras vñ hunc habuerit si pōt repiri. sy.
Interij plus spei video q̄ volo nostra est. si ita est.
C. viuit ne illa cui dederas: sy. nescio. ch. q̄d
Renūciauit olim fecisse: so. id q̄d iusserā. ch. nomē
Mulieris cedo q̄ sit vt q̄rat. so. philtere. sy. ipsa est
Mirū ne illa salua ē. et ego perij. ch. sostrata seq̄re
Me intro hac. so vt p̄ter spez euenit. q̄z timui male
Ne nunc aīo ita esses duro. vt olim in tollenda
Chreme. ch. nō licet hoīem spē esse ita vt vult. si res
Sinit. nūc ita tp̄s est mihi vt cupiā ~~nō~~ filiaꝫ oli nihil nimis

Syrus chremes

Nisi me aīmus fallit haud mltū a me aberit
Infortūiū. ita hercle ī āgusto oppido nūc me
Cogūt copie nisi aliq̄d ꝓuido. ne eē aīcā hāc gnati
Resciscat senex. nā q̄ d̄ argēto spē aut posse postulē
Me fallere heꝝ nihil ē triūpho. s. me latere tecto ꝛ
Absceder. crucioꝛ bolū tm̄ mihi eē ereptū tā sbito e
Faucibꝰ q̄d agā: aut q̄d cōmiscar: rō d̄ itegro ieūda
Est mihi. tā difficile est quin q̄rēdo iuestigari

Nisi me aīmꝰ fallit. recognita antꝰ phila Syri anxiꝰ nouū q̄rit ꝯsiliū de extoꝛ quē da pecunia ꝛ bene deliberātē de re aliq̄ exp̄mit. est eī dialogismus acuti īgēij: ī mlta cogitatōe v̄santis. Copie mee trāslatio sūpta ab īpatore q̄ iā pene usus ab hostibꝰ se ī aliquez tutissimū locū recepit. copie numero mltitudīs ꝛ. e. d̄ exercitu dicunt Sal. Ex oī copia catilie Uir. Et q̄ sic me circū copia lustro. Triūpho si licz me latere. verba ꝓprie seruoꝝ quotiens vidēt se q̄d inceperant ꝑpetrare nō posse. Et hyronicos legendū. Bolum trāslatio ab animalibus quibꝰ auferr̄ preda Comminiscar fingam. Inde commentum dicitur. Alibi atq̄ illis commentum placet. Nihil tam difficile; sententia generalis sine certo auctore. que seruis etiam conuenit.

Copie

Salustius

Uir.

Cōminiscij

Cōmentuꝫ

Quid si sic q̄ aliq̄d incepturi sunt multa ꝓponere solēt ⁊ affirmare: ⁊ reuellere qd̄ sit facien
q̄ putamus dū vel relinquendū. Sic opinor nā q̄ opinamur putam⁹. q̄ putam⁹ incerta sunt. euge vox
letātis eius q̄ optimū inuenerit ꝯsiliū. Fugitiuū argentum: facete ⁊ iocularitet seruili mo-
re de argento tanq̄ de homine dixit.

Nulla mihi res posthac. Nimia clinie leticia exprimit̄ de re cognita ātiphila q̄ p̄
pedi
tus vix pt ad
duci a Siro
vt clitiphoni
succurrat. e-
gritudinē af
ferat tale ⁊ il
lud deoꝝ vi-
tā adepti su-
m⁹ dedo me
pr̄i: pl⁹ d̄der̄
b̄ loco q̄ ob
seq̄. d̄dere se
vult pr̄i q̄ad
modū i ho-
stiū ptātē, ho
stes se dedūt
In andria. ti
bi pr̄ me de-
do q̄si q̄ vel-
lē ꝯria. et de-
ditio i hoste
Frugalior fieri solz. fru
Frugalis galior tpati-
non extat or: si frugalis
nō extat: vñ
descēdat vid̄
tu: O mi sire
a blādimēto
icipit: vt faci
unt qui q̄cq̄
spatū ꝯsecu-
ti sūt. q̄d ni:

Possit. q̄d si hoc sic icipiā nūc nihil ē qd̄ si sit tātūdē
Egero. at sic opinor non pōt imo optime est
Euge optimam habeo retraham hercle vt opinor
Ad me idē illud fugitiuum argentum tamen

Clinia adolescens: syrus seruus

Nulla mihi res posthac pōt iā intuēire tāta que
Mihi egritudiez afferat tāta hc letitia oborta
Est. dedo pr̄i me iā nūc vt frugalior si q̄ vult. s. nihil
Me fefellit ꝯgnita ē q̄z tū audio hui⁹ v̄ba istuc tibi
Ex sn̄ia tua obtigisse letor. C. o mi syre audistin:
Obsecro. Sy q̄dni q̄ vsqz vna affueri. Cli. cui eque
Audisti cōmodi⁹ q̄cq̄z euēisse: S. nlli. C. atqz ita
Me dij amēt vt ego nūc tā meapte cā letor q̄z illi⁹
Quā ego scio eē hōre quouis dignā. S. ita credo:
Sz nūc clinia age. da te mihi vicissiz nā aīci quoqz
Res ē vidēda i tuto vt collocet. ne q̄d d̄ amica. nūc
Senex. C. o iupit̄. S. q̄esce. C. ātiphila mea nubet
Mihi. S. siccie me intloq̄re. C. q̄d faciā mi syre:
Gaudeo. ferme. S. fero hercle v̄o. C. deoꝝ vitam
Adepti sum⁹. S. frustra opior sumo hanc operaz.

q̄d nisi audierim. Meapte cū ablatiuo parelcō additū: vt nostrapte. Cato tñ posuit mihi-
pte ꝓ mihi ipi. dignā q̄uis honore: amica ⁊ si impudica ē. dūmō amatori placeat ab eo cō-
Dare mendat̄ amore eū impellēte. Da. te. due ptes orōnis. Dare est qd̄ repetas. dedere est ad ꝑ
Dedere petuñ. dam⁹ ⁊ amic: dedim⁹ tm̄ hostib⁹. Nā amici. Justa petitio: succurrēdū est amico ne
Amicus q̄d illi icōmodi accidat. Amici: plus gr̄e hz q̄ si dixisset. Clitiphōis ⁊ amic⁹ aīmi est. Ama
Amator tor v̄o corpis: ⁊ amator est ad tp̄s. amic⁹ q̄ ꝑpetuo amat. Ne q̄d de amica. A posiopesis. o
iupit̄. Exclamatio terribil̄ bñ ex nimio gaudio desipiētis. nubet mihi: hic oīs leticia depen
Interloq̄ det. Interloq̄re. b̄ loco int̄ nō auget q̄admodū in v̄bo intercipit: interbibit. est aūt intloq̄
impedire ⁊ interpellare loquētē. Ferme. i. tollera: tollerand⁹ est q̄ ex amore desipit qr amor
d̄ us est ⁊ nō voluntas. cogit em̄ hoīem ad id qd̄ vult. Hercle vero: vero vt plurimuz Iro
Uir. nie conuenit. Uirgilius. Egregiam vero laudem ⁊ spolia ampla refertis. Sane ⁊ vero et
pronunciandi adiumenta in verbis negationem habent licet confessionez afferre credant

Hoc nõ ages. i. audies: In andria hoccine agis. Inq̃ verbũ h̃ vim interdũ maximã habet ad adhortationẽ. Et videndũ est ⁊ vide: magna agressuris dicit: ⁊ inq̃ nõ vtimur nõnunq̃ in repetitiõe supradictoꝝ. Noster: cũ stomacho. Si abduxeris recte abduxeris. Nã obducit ꝓprie q̃d alienũ Quo ore: sic dicim⁹ q̃n aliq̃d pudendũ cõmittim⁹. Appellabo: si duxero Bacchidẽ. Quĩimmo. Caut⁹ seru⁹ ea admonet q̃ nõ erũt aduersa nuptijs. Bonã atz iustã ironicos legẽdũ. Ut celet senẽ. u. Dicimus. n. celo tibi hãc rẽ: et celo tibi hac re: celo te de hac re intelligendũ: celet senẽ de Bacchide. Prodis ꝓdere ꝓprie ad ꝑentes refert: sed nõnunq̃ ad eũ cui res alteri⁹ demandata est: ⁊ cuius ꝯsilio alt̃ regitur. Meam esse credet necessario si Chremes. Bacchidem Gnati amicã nõ crediderit. Clinie esse crediderit. Cõmittet bñ de filia cõmittz dixit q̃ ꝓpe mag̃ cõmittim⁹: ⁊ ea scdm Donatũ q̃ salutẽ in dubio habent. Quid malũ: maluz interiectio ẽ irascẽtis. Un⁹ est dies. assignat tp̃us ꝓ rõe. non vult Chremetẽ diu credere Bacchidẽ Clinie eẽ amicã. Pax aduerbiũ comicũ: ⁊ sig̃nificat tãtũ. Si nc̃ celũ. r. v̄bũ vsitatũ ĩ eos: q̃ subtimidi ĩ re ꝑagẽda sp̃ dicer̃ solẽt. q̃d si h̃ vl̃illõ accidẽret

Abducere

Celo

Prodere

Cõmittere

Pax

Cli. Loq̃re audio. Sy. at iã hoc nõ ages. Clit. agã:
Sy. Uidẽdũ est inq̃. amici quoq̃ res clinia tui in
Tuto vt collocet̃. nã si nũc a nob̃ abis. ⁊ bachidẽ h̃
Reliq̃s. nr̃ resciscet ilico eẽ amicã hãc clitiphonis. si
Adduceris celabit̃ itidẽ vt celata adhuc est. Cli. at
Etiã istoc nihil ẽ magis syre meis nuptijs aduersũ
Nã quo ore appellabo patrẽ dare mihi vxorẽ. quũ
Uiderit me habere amicã. tenes q̃d dicã: Sy. q̃dni
Cli. q̃d dicã: quã cãz afferã. Sy. q̃n nolo. mentiare
Aperte ita vt res se se hz narrato. Cli. q̃d ais: Sy.
Jubeo illã te amare ⁊ velle vxorẽ hãc eẽ clitiphõis
Cli. bonã atz iustã rẽ oppido ĩpas. ⁊ factu facilez. et
Scz iã me hoc voles patrẽ exoraret vt celet senem
Nostr̃. Sy. imo vt recta via. rẽ narret ordĩe omnẽ.
Cli. hem. satin san⁹ es. an sobri⁹: tu q̃dem illũ ꝓdis
Plane. nã q̃ ille potit esse ĩ tuto. dic mihi: Sy. huic
Quidẽ ꝯsilio palmã do. h̃ me magnifice effero q̃
Uim tãtã ĩ me ex ptãte habeãt ãte astutie v̄a dicẽdo
Ut eos ãbos fallã. vt cũ narret senex vester nostro
Istã eẽ amicã. Gn. nõ. credat tñ. Cli. at. n. spẽ istoc
Pacto rursus nuptiaꝝ oẽm mihi eripis. nã dum
Amicã hanc meã esse credet. nõ cõmittet filiam tu
Fortasse q̃d de me fiat parui curas dum illi ꝯsulas
Sy. Quid: malũ me tãdẽ cẽses velle id assimlarier
Un⁹ est dies. dũ argẽtũ eripio. pax nihil amplius.
Cli. tñ sat habes: q̃d tũ q̃so si hoc pater resciuerit:
Sy. quid si redo ad illos. q̃ aiũt. q̃d si nũc celũ ruat:

Age age: vox ꝯsentiētis: ⁊ q̄ vietꝰ ē rōibꝰ callidi ſui. Optīe exit. pasceue ē alteriꝰ scene.

Induci Cicero

Satis pol ꝓterue. Restat ad fallaciā ⁊ ad extorquendū argentū: vt Bacchis irata a Syro placet ⁊ ad menedemū trāseat. Satis pol: meretricis cōquestō exp̄mit: cuiꝰ tota īdignatio depēdet ex nō tradita pecunia. Huc īduxerūt. inducit aliq̄s cū v̄bis alterius decipit. In Andria. Uide q̄ me inducas. Promissa Cicero. Promissa tua mēoria teneas alter accipit quuz dicimꝰ ꝓmissa barba. nā ꝓmittere est Polliceri et ad magnitudinē nutrire. Plautꝰ. Capillā ꝓmittā Pollicitꝰ pollicemur magis spōte: ꝓmittimꝰ rogati. Promissa. dr. ꝓmissuz ⁊ ꝓmissio: promissio ⁊ pollicitatio eandē vim hn̄t. ſ pollicitatō. maioris asseueratiōis est Ueniaz. f.u. pulchra permutatio eiusdē v̄bi ꝑ tp̄a q̄ ꝯuenit iratis. Spe pēdebat animi qd̄ ē corp̄is ad cruciatū animi trāstulit: sup̄ visū est q̄ torq̄ant amātes in amicaꝝ expectatōe. Ac nō. n. mira mer̄tricis calliditas exp̄mit. iā cogitauit quēadmodū Syrꝰ videat apud Clitiphonē vanus ⁊ mendax. quo ab illo verberet. Mihi in meam vltionem Uirg. Post mihi nō sil̄i pena cōmissa luetis. Pēdet. p. ꝑsoluet Uirg. Tū pēdere penas. Cecropide. i. Satis scite. h̄ cū risu ꝓnūciandū. Scite: pulchre. In Andria. Scitus puer. n. e. Promittet. s. vēturā. Hāc credis. i. hāc ⁊ ad ꝯtēptū: ⁊ ad odiū dixit. hn̄t enī ista ꝓnoīa quādā Emphasim. Pol istos cōmouebo. bn̄ istos quasi odiosos. In eunucho. Cū milite isto. Uirg. Aut q̄d petis istis. hec. n. ꝓ noīa spernētis sūt odiūq; mōstrātis. Dormiūt: ociosi sūt ⁊ negligētes. Mea phrygia. hec ē ꝓp̄e mer̄tricis vltro excludere amātē ⁊ aliū recipe vel se ad aliū ꝯferre. Pprygia. nomē a regiōe: sicuti Lesbia: Andria. Samia. Quā villā. villa domꝰ ī agris q̄ rustici res vehūt: ⁊ euehūt. Uirg. Et iā sūma ꝓ. u. c. f. Uterer Uarrōis testimonio: ex p̄mo d̄ rustica ad fundaniā nisi notū eēt. Ad dexterā: īducit mēorē mer̄tricē nec oblitā vbi sit: ⁊ q̄d agat amās. nā huiuscemodi mlieres nil aliō agūt: nil aliō curāt: q̄ quō aliq̄d ab amātibꝰ extorqueāt. Curriclo. h̄ loco aduerbiū alias nomē. Apd̄ eū. m. h̄ ē d̄ q̄ supius. Syrꝰ. nā miserū q̄ndā offendi ibi militē eiꝰ noctē orātē. hec arte tractabat viruz. Agitat. d. alit̄ agitat accipit cū dicimꝰ agitat ꝯuiuia ⁊ dionysia: ⁊ alit̄ cū dcimꝰ agitat vitia June. Hec e. n. a. u. d. l. q̄d h̄. i. tāq̄ d̄ magno facinore dixit nā inceptare ⁊ incipe magnoꝝ ē facinorum

Promitter̄ Polliceri

Promissuz Promissio pollicitatio

Uirg.

Uilla Uirg.

C. Metuo q̄d agā. Syrꝰ metuis: q̄si nō eā ptās sit
Tua quo velis si ī tp̄e telexoluas. rē facias palā. Cli.
Age age. traducat bachis. S. optīe ip̄a exit foras.
Bacchis. Clinia Syrꝰ. Phrygia. Dromo.
Satis pol ꝓtue me syri ꝓmissa huc adduxer̄t
Decē minas: q̄s mihi dare pollicitꝰ ē. q̄ si is
Nūc me d̄cepit sepe obsecrās me vt veniā: frustra
Ueiet. aut quū vēturā dixero. ꝯstituero: quū is certe
Renūciaret: ⁊ clitipho cū spe pēdebit animi d̄cipiā
Ac nō veniā. syrꝰ mihi tergo pēdet penas. C. Satis
Scite ꝓmittit tibi. S. at q̄ tu hāc iocari credis faciet
Nisi cauero. B. dormiūt. ego pol istos cōmouebo
Mea Phrygia. audistin mō hō iste quam villam
Demonstrauit Charini: P. audiui. B. proximam
Esse huic fundo ad dexteram. Phr. Memini. B.
Curriculo percurre. apud eum miles dionysia
Agitat. S. q̄d hec īceptat: B. dic me h̄ oppido esse

Asseruari.custodiri:vel melꝰ suspicioſe obseruari.vt illud Virgilianū.Qō supest celi mēſes ⁊ sydera ſua.Qūe mane:b singla vba ſi diligēt notes.Syri magnā trepidatōz indicant.iō statim de argēto mentōz facit.in q̄ lis oīs pendebat inter syrū ⁊ bachidē q̄p imo hoc loco ponit.Quin repetit Bachis syri vbū vt mos ost trastoz.nō ego isto:fingit se nō magno pe curare vt habeat argentū.quēadmodū faciūt hyi q̄ defessi sunt diu petēdo aliq̄d Virr.

Inmitā atq; suazi vex aliquo pacto vba mehis daka
Esse ⁊ vētuxā.S.pij hercle.bachis mane māe.quo
Mittis istaz nūc q̄so.ube māeat.B.abi.S.q̄n est
Paratū argētuz.B.q̄n ego h māeo.S.atq; iā dabit
Tibi.B.vt lubet.nō ego isto.Sy.at scin q̄d sodes
Facias.B.q̄d.S.trāseundū tibi ad menedemū ē:⁊
Tua pōpa eō trāducēda ē.b.quā rē agis scelꝰ.s.ego
Nūc argētū cudo q̄ntibi dē.b.dignā me putas q̄m
Illudas.s.n temere ē hoc.B.ēt ne tecū b res mihi
Est:S.mime tuū tibi reddo.b eak.S.seqre me hac
Ibe dromo.Br.q̄s me vult:S.syrꝰ Br.q̄d ē rei.s.
Ad nos ācillas oēs bachidis trāduce huc ppe.B
Quāobrē:S.ne grās ⁊ ferāt q̄ secū attulerut huc
Spabit sumptuz sibi senex lenatū eē hanc abitu:me
Illē haud scit hoc paululū lucri.q̄tū ei dāni apptz
Tu nescis id q̄ scis dromo si sapies.B.mutū dices

Sodes.blādientis adverbiū.Quārē agis scelꝰ In ādria vbi est illic scelus ⁊ ad itellectū nō adv̄ba redigit nā ⁊ scelus scelestus itelligit ⁊ plꝰ dixit q̄ scelestē.vt tu nihil nisi sapias es.Martial nō vitiosus hō es zoile: ⁊ vitiū.eho: ridicule additū.vt sit eo loci ſaduerbium. Argētū cudo.Joculant dixit cudit enī pecunia dns ipe mit.quā illudatis i ādria Adeō vobis vidēt eē idonee in q̄bus

Marcialis

Illudo i te
Illudo te et tibi

¶ Chremes:syrus seruus

Ita me dij amēt vt nūc menedēi vicē miseret
Me:tm deuēisse ad eū mali illaccine mlierē

sic illudas.s.illudo i te septimo casu.⁊ illudo in te actō dicim?.si pmo supuacuū est.vt sit q̄ dicit quoq; illudo te ⁊ tibi:Non.t.est.sic dicit q̄n aliquid fit non sine magna rōne.hic in hac re:vt ad menedemū traducar.⁊ est cū imꝰogatō elegendū.ita vt neget se non velle ea gra.Eatur cito fiectit.⁊ q: mulier ⁊ meretrix que trahit mimo lucello. Quamobrem dromo:vtpote tardiusculus nō intelligit.Syri consilium de eo supius,ille Clinie seruus tardiusculus est.Damnum:damnū rei est:malū vero hois.Persoluet Chremes argentum ex fallacia Syri q̄ erit maꝰ damnū q̄ si pmansisset meretrix.Tu nescis.q.s.In eunucho tu pol si sapis q̄ scis nescis:nō possumus nescire quod scimus.sed ita vt pcordia discors Virr.sequiturq; sequentē.Nescis q.s.d.s.hoc est q̄ dicit.quod scis nescis.prouerbiale est ⁊ multū apud dyaleticos tractatū:vt facio ⁊ nō facio:⁊ amicus sum ⁊ non sum:⁊ audio ⁊ nō audio:⁊ cetera huiusmodi. Virr.

Ita me dij amēt:hic est trāsacta Syri fallacia ⁊ tādē exto:quek argētū.⁊ idē est Chremes qui fuit in pma comedie parte miserek essi Menedemi:⁊ erꝰ vicē doleret credēs bachidē amicā clinie eē Tm mali ppriꝰ dixisset dāni nīl ad egritudinē animi i referas. Illaccine.m.hoc est q̄ supa dixi ista,puoia afferre contemptū ⁊ odiuz.

Ecum

Ēūlla.f.cū stōacho dixit id qō supᵛ facete Syr⁹ pōpā appellauit.ita magno.d.vix ipmis explebile desiderū illi⁹ rei est quādiu optauim⁹.ß ei⁹ postea in dies paulatim nos latieras capit.Nec.f.m.qō plus est:ꝛ ad pdigalitatē accidit.Ecū in andria.Atqꝫ eccū vt supᵛ dixi.ellū resolut p aduerbia nō p noia:sed tñ fm Donatū:eccū quin ecce cū veteres dixerunt Eccū ellū.qō aptᵘ significat ecce eū:ecce illū.Cesso hūc adozri qn de ipzonsso alloq̄.aggredi.i andria.

Adozri

Dic sī me impatū nūc adozr⁹eēt.Adorirī ā exisdūs rep'te: inuadit. dictū ab eo qō corpa aggredientiū exurgāt subito: atqꝫ ierescāt.

Lauī.vallē

Tē itercepto leti.alias pturbati. Te. m.i.Laurēti us Val. vir oīuꝫ nr̄e etatis eruditissimus dīc duduꝫ ꝛ iā dudū de quo tēpe dici vnᵘ? horē āt semihore aut duarū horaꝫ vſq ad sūmū.q̄ttuoz ß donaᵛ illō terētianū exponēs .iādudū etatē inſ eos facte lites fic inq̄t qz iādudū infinite moze est:addit etatē vt oñdat multū abſſe tpis vt factum est. Jamdudū etatem,p longinquo tempoze.Lucilius.vt multū mē sesqꝫ diesqꝫ non tñ etatem.etatem diu longinquo tpe ac plixo vt est etas:ꝛ que sequuntur. Videre egisse colligit hoc ex verbis Syri a quo exoptaret.credebat eūm senex se a seruo nō optari nisi gr̄a fallacie in Menedemū. At factū.r.secure ꝛ cū magna audacia,pnunciat:et plus est q̄ fi diceret feci.Hercle:vero aduerbia sunt confirmatiua. Caput.d.magnū blandimenti signum quod fit quotiens in re optata dommo seruus ex sententia obsequitur. Boni a.non dicit quid.vt eum lectorem reddat:ꝛ in spe magni boni detineat.Non.h.u. negat se gloriari:ꝛ se veridicū fatetur:vt hȳ qui re magna peracta fingunt se non gloriari:vt sint maioris fidei ꝛ auctoritatis.Tui Cli.hoc est quod superius Syrus.Quod vim tantam in me ꝛ potestatem habeam tante astutie vera dicendo:ut eos ambos fallam. Inferius chremes non credet Menedemo Bacchidem Clitiphonis esse amicam. Immo.f.s. sic dixit: vt qui suspicaretur a Chremete dictum.minum inq̄:non serio sed ioco.Tuam vidisse filiam.neqꝫ hoc Menedemo crediturus est Chremes dum dicet inferius. Et illum aiunt velle vxoꝛeꝫ. Jubebit.p.i.peti petimus aliquid precario poscim⁹ imperiose postulam⁹ iure

Petere
Poscere
Postulare

Alere cū illa familia ꝛ si scio hosce aliquot dies nō
Sētiet ita magno ōsidrio fili⁹ sunt eiuꝫ vbi vidbit
Tātos sūpt⁹ sibi dōi quotidiānos fieri neq fieri mod
Optabit rursū vt abeat a se fili⁹ sꝫ syꝫ optiꝫ eccū.S
Eesso hūc adozri.c.syre.s.hē.E.qd ē.si.mihi teipm
Jādudū exoptabā dari.E.viderīs egisse iā nescio
Qui dicū sene.s.ō illo qō dudū dictū ac factū rēdidi
E bōa fide:Sy.bōa hercle.E.nō possuꝫ pati quin
Tibi caput demulceā:accede huc syre faciā tibi bōi
Aliqd pro ista re ac lubēs.s.atꝫsi scias qꝫ scire mihi
Jn mētē venerit.E. vah gliare euenisse ex sīa.S.
Nō hercle vōuꝫ dico.c.dic qd ē.Sy.tui clitiphōis
Esse aīcā hāc bachidē menedēo dixit cliꝛ ea gr̄a
Secuꝫ adduxisse:ne tu id pētisceres.E.probe.S
Bic sodes.E.nimiuꝫ iqꝫ.S.imo, sic satis sꝫ pozro
Auscultā qd supest fallacie sese ipe dicꝫ tuā vidisse
Filiā ei⁹ sibi cōplacitā fozmā postqꝫ aspexerit hāc se
Cupe vxozē.E.mō q̄ inēta est.S.eā eqdez iubebit

Prorsus.n.in prorsus ꝑ eo qđ est oīno.sunt qui cōiunctionem velint:vel prorsus certe: recte:vere:ꝛ dicit̄ quin porro versus.nā prorsum est porro versum.i.ante versum. hinc ꝛ ꝓsa oratio quā nō inflexit cantilena. Hui.t.est.interiectio mirātis.ꝛ hoc cū gestu seruili ꝛ leuiori ꝑsone cōgrue dictū. Argentū dabit̄.s.a menedemo:inferius Chremes nō immemor verboꝝ Syri Menedemo dicet.ꝛ illū aiunt velle vxorē:vt cū despōderim des qui auꝝ ꝛ vestē atq; alia q̄ opus sunt cōparet Qui ꝑ quo. Non spōdeo. ꝓpe dixit. spōdet pater puelle: despōdet pater adolescētis. In Andria. Placuit despōdi. fugitiuo dabo a cōditiōe ꝑsone Cliniā vituperat nā fugitiui ꝓpe ſui. vnde in edicto ediliū curruliū Titulus est seruoꝝ singulorū: q̄s fugitiuus error ve sit noxa ve solutus nō sit. Nō ego ꝑpetuo. Virgil̄. Cōnubio iūgā stabili ꝓpriāq; d.illa dat̄ ꝑpetuo q̄ oēs ānos cū marito exigit. Tua.m. v̄ba ꝓbi viri qui nō vult adherere ꝯsilio alterius ī re nō ꝓbabili. Cui daturus nō sum:argumētū ab equo:nō equū nō leges ipse ꝯcedūt:vt q̄s pater filiā alicui spōdeat:deinde deneget. Istuc.c.in re nō ꝓbabili:vult inire opinionē optimi serui:qui dn̄o bona fide morē gerat:ꝛ ꝑ viribus obsequat̄. Fiat querat̄a. Astute ꝛ callide:in oībus assentit̄ hero:q; iā lenibus v̄bis extorquebit argētū. Eo nūc ꝯfugias. i.ad rōnes quas statim callide subijcit: magna vis est ꝑsuasiōis qm̄ nō prius amouemus ea q̄ is m̄deret a quo aliq̄d petimus. Me inuito potuit:hec ꝑ Chremete essent:ꝛ iure nō teneret̄ reddere id argentū. In lauta.p.nō decet eū qui laute vite sit et splēdide in oībus iuris rigorē obseruare,nā qui ad vnguē ius seruāt:asperi:difficiles: et

Posci.Ch.q̄obrē istuc syre:nā prsus nihil ītelligo
Sy.Hui tardus es.Ch.fortasse.Sy.argētū dat̄ ei
Ad nuptias auꝝ atq; vestē qui cōpet.teuesne:Ch.
Cōpet.Sy.idip̄m.C.at ego illi nec do nec spōdeo
S.nō.q̄obrē:Ch.q̄zobrē me rogas:hoī darē illaz
Fugitiuo.S.vt iubet nō.ego ꝑpetuo dicebā vt illā
Illi dares.veꝝ vt simlares.Ch.nō mea ē simulatio
Ita tu istec tua admisceto ne me admisceas.ego cui
Daturus nō sum vt ei despōdeā.Sy.credebā.Ch.
Mīme.S.scite poterat fieri.ꝛ ego hoc qꝛ dudū tu
Tātope iusseras occepi.Ch.credo.Sy.ceteꝝ eq̄dez
Istuc chreme eq̄ boniq; facio.C.atq̄ tū maxīe volo
Te dare operā.vt fiat.veꝝ alia via.Sy.fiat.q̄rat̄ aliđ
Sz illđ qđ tibi dixi đ argēto qđ ista dz bacchidi id
Nūc reddendū est illi.neq; tu scz eo nūc cōfugias.
Ch.Quid mea:nū mihi datū est:nū iussi:num illa
Oppignorare filiā meā me inuito potuit:Sy.veꝝ
Illđ chreme dicūt ius summū sepe summa malicia
Est.Ch.haud faciā.Sy.īmo alijs si licz.tibi nō licz
Oēs te ī lauta ꝛ bn̄ aucta ꝑte putāt.Ch.q̄n egomet
Iā ad eā đferā.Sy.īmo filiū iube poti⁹.Ch.q̄zobrē
Sy.Quia ī hūc suspitio ē trāssata amoris.Ch.q̄d
Tū.Sy.qꝛ videbit̄ magis v̄isimile id esse,quū hic

Sponderi
Despōdere

Virgil̄.

tenaces multis vident. Egomet senex glorie cupidus adeo flectit verbis Syri: vt ad mere
Cōficere tricē cū argento festinare cupiat. Simul ꝯficiā facilius hoc loco ꝑ efficiā ponit quo sepius
Cicero in hac significatiōe Cicero vtit ab hoc cōfectū ꝓprie verbū ꝯuenit gladiatoribus his: q̄ g̃-
uissimis vulneribus occubuerūt. Cicero in Catilinā. Gladiatori illi cōfecto ⁊ saucio.

Nulla est. i. f. r. hic exprimit amātis ꝯstantia q̄ hoc nimiū amorē Syro in re sua ira
scit: d̄ hic paulo momē to illū demulcet. Quin ꝑ qd̄ nō. Difficilis: huic illud ꝯriū. Nihil difficile hoī volenti. Uel. m. h. vl: modo nō est disiūctiua cōiūctio: sed ꝑ etiā posita: vt apd̄ Uir. Uel priamo miserandamanus. Hec. d. q̄ facilis ⁊ nō laboriosa. nā deambulatō hoī potiꝰ voluptatē q̄ laborē affert. Ut te oēs. q. d. īprouidus adolescēs ñ cōsiderat q̄d a Syro īrē suā ꝑactum sit: sed oīa ad voluptatē suā refert. Istoc. i. cū cōtemptu atq; odio hec ꝓnunciant. Tuo. i. quin de magno facinore. nā inceptū ⁊ inceptare: ⁊ incipe magnoꝝ est facinoꝝ. Perdiūt. ⁊ antiquū est ⁊ plautinū. Cōminiscere ꝑ ꝯminisceris. i. fingis hinc ꝯmētū: alibi atq; ipsis cōmētū placz. Excarnifices: terribilr excarnifices dixit. h̄ est excrucies. Excarnificare deductū est a carnifice. Carnifex ē q̄ carnes ex hoīe facit. nā caro dicta ē eo q̄ careat aīa: et caro ꝓprie d̄r mortuoꝝ. Uirg. Et corpa luce. c. vel caro sit dicta q̄si cado. Uir. Belloq; caduci dardanide. qd̄ iā scz sine aīa sit ⁊ cadat. I tu hinc: ⁊ h̄ secure exclamat: q̄ iā extorserit argētū. Proteruitas. īportunitas. vel petulātia: ꝓteruitas leuior est quedā ꝯtumelia: ꝓcacitas maior: petulātia maxīa. Ita meritus: mereť q̄s ⁊ bonū ⁊ malū: ⁊ mereri ⁊ ꝓmereri est p̄stare beneficiū. Uirg. Quiq; sui memores alios facere merēdo. Et idē. Nunq̄ regina negabo ꝓmeritā. Ex te p̄us audiuisse sic fingimus qñ sum⁹ collaturi bñficiū ī aliquē: ⁊ q̄cq̄ audimus qd̄ nō placz: nec tñ nos īfensos reddat. Nō liceat tāgere: nimiꝰ ē ardor ī adolescēte cū videt amicā: nec tñ tangēdi facultas dat. Iā nō suz iratus: nō pōt p̄ nimia leticia diutius reticere qd̄ fecerit. Iratꝰ: iratꝰ ē ex cā. Iracūdꝰ ex moribꝰ. Scin vbi nūc sit: hec interrogatio gaudētis ē: ⁊ cui oīa ex voto successerint. Perij: hec vox ē amātis aliq̄d mali suspicā

Illi dabit: ⁊ simul cōficiā facilius ego quod volo.
Ipse adeo adest. Eh. abi affer argentū. Sy. affero.

Clitipho: Adolescēs: Syrus seruus.

Nulla est tā facil' res: q̄n difficilis siet: quā īuitus
Facias: vel me hec deābulatio quā ñ laboriosa
Ad lāguorē d̄dit: nec q̄cq̄ nūc magis metuo q̄ me
Denuo miser aliquo excludar hinc: ne accedā ad
Bacchidē: vt te oēs quidē dij deeq; q̄tū est syre.
Cū tuo istoc inuēto cunq; incepto perdiunt
Huiusmodi semp cōminiscere vbi me excarnifices
Sy. I. tu hinc quo dignꝰ es. q̄ pene tua me ꝓdidit
Proteruitas. Eli. vellē hercle factū. ita meritus.
Sy. Meritus: q̄uo: ne me istuc ex te priꝰ audiuisse
Gaudeo q̄ argētū h̄res: qd̄ daturus iā fui. Eli. q̄d
Igit' tibi vis dicā: abijsti. mihi. amicā adduxisti:
Quā nō licet tāgere. Sy. iā nō suz iratus. sz scin vbi
Nūc sit tibi tua bacchis. Eli. apd̄ nos. Sy. nō Eli.
Ubi ergo: Sy. apud cliniā. Eli. perij. Sy. bono

Uel ꝑ etiā
Uirgil.
Excarnificare.
Caro
Uir.
Idem
Mereri
Promereri
Uirgilius
Iratus
Iracūdus

tis. Jam argentū:iam nimiā velocitatē significat. Deferes:in alia significatōne accipit il lud olympiadis ad Alexandrū:amabo inq̄t:mi fili q̄escas neq; deferas me:hinc delator. Barris:tanq̄ auis.vnde garrulus ⁊ garrire is dicit q̄ ianiter loq̄tur. Experibere antiquū est.nos dicim⁹ expire. Juuenal. Expiar q̄d cōcedat in illis ⁊c. Ne ego:ne.i.valde. Deamo te Syre.i.valde amo:de hoc loco auget alias diminuit. Qua causa id fiat: vt argentū habeam⁹ q̄d ad Bacchidem deferas. Obsecūdato i loco:obsecūdare est oīa ad alterius nutum facere. Paucula dixit:non pauca:⁊ sic maiorem vim admonitio ista habitura est. naz paucula corā patre loquit clitipho

Barrire
Deamo
Obseūdat

Aio esto iaz argētū ad eā deferes:q̄d ei es pollicit⁹
Cli. Garris.vñ id:sy.a tuo pr̄e.E.ludis fortasse me
Sy. Ipsa re expibere.cl.ne ego fortunatus hō sum
Deamo te syre:sy. q̄ cā id fiat:obsecūdato in loco.
Sed pater egredit:caue quicq̄ admiratus sies.
Quod imperabit facito loquere paucula.

Chremes:Syrus:Clitiphon:

Vbi clitipho nūc ē:sy.eccū me ĩque.E.eccū hic
Tibi.ch.q̄d rei eēt dixti huic.sy.dixi pleraq; oīa
Ch. Cape hoc argētū:ac defer.sy.hei q̄d stas lapis
Quī accipis:Cli.cedo sane. Sy. seq̄re me hac nūc
Oci⁹ tu hic nos dū exim⁹ interea opibere. nā nihil
Est illic q̄d moremur diutius:Ch.minas q̄dez iaz
Decē hz a me filia:quas pro alimētis esse nūc dico
Datas.hasce p ornamētis cōsequēter altere.porro
Hec talēta dotis aposcēt duo.q̄mlta iniusta ac praua
Fiunt morib⁹:mihi nūc relictis rebus inueniēd⁹ est
Aliquis.labore inuenta mea cui dem bona.

Menedemus:Chremes

Multo oīm me nūc fortunatissimū factū puto
Gnate cū te itelligo resipisse.ch.vt errat.me.te ipm

Vbi nūc ē clitifo Egreditur Chremes cū argēto Eccū me inque Sirus subijcit verba clitiphoni que patri rñdeat. Inque: raro alibi p̄ter inq̄: ⁊ inq̄t reperies. Inq̄.i.dic.pleraq; oīa:hic adiectio in p̄mo posita est loco.adiectōes vero:aut in p̄ma pte orationis aut in vltima adijciūtur.hic ergo pleraq; ex abundantia positū est.oīa necessario additū in vltio sicut interea loco: interibi. Quid stas lapis:hoc dictū in ignauū. Illa vero caudex:stipes asin⁹ in stultū. Quī pro cur nō. Opibere:antiquū ē sicut expibere. Minas q̄dē inducit tenax senex circa rem sollicitus qui ꝯquerit de dān o q̄d illi acciderat de iuēta filia. Pro alimētis.nā crediderat anū illā oppignorasse filiā bacchidi.altere.i.totidē. Porro:mō aduerbiū ordis:alias tpis. Hec exposcēt:hec pl̄aliter p he. In eunucho. Cōtinuo hec adornāt vt lauēt. In phormiōe. Hec ille erant itiones. Talēta duo: in sequētibus dicet. Duo talenta pro re nostra ego decreui esse satis. Relictis reb⁹ positis oībus alijs negocijs. Labore inuēta.ꝓprie parta.

Inque
Hec p he

Multo omniū me nunc.f. Hic est iocūda expositio erroris sanis de verbis Syri qui Menedemū credit decipi:dum ipse decipitur. Ut errat Virgil. Ut vidi vt perij.

Virgil⁹

filium:filium prius noīauit in quo omīs cura patris erat. Queso:modo obiurgatoriū est. Quid hoīs es:? In eunucho. Quid istuc inq̄ ornati est:scire nos cōuenit cum recto casu proferatur interrogatio non esse cōtumelioſum:vt si dicas . Quis hic hō est . Si autē in obliquo cōtemptū ſignificari:vt quid hoc est hoīs:quid mulieris q̄d ornatus. Ea res nūc agitur:et ex hoc credit eos inter ſe finxiſſe Clinia amare antiphilā. Sic res acta est.vt de

Quereba. chreme.pna qđ i te ē filiū ⁊ me ⁊familiaz
Ch.cedo q̄dvis facia.Md.inueisti filiā hodie.ch.q̄d
Tu:me.hāc vxorē dari ſibi vlt clinia.ch.q̄ſo q̄d hoīs
Es:me.q̄d:ch.iā ne oblit⁹ es iter nos q̄d ſit dictū đ
ſfallacia vt ea via abs te argētū auferat. Mde.ſcio
E.ea res nūc agit ipa.Mde.q̄d dixti chreme errauī
Ch.ſi res acta ē q̄ta de ſpe decidi.ch. eqdē hēc q̄
Apđ te ē clitiphoīs aica.me.ita aiūt.ch. ⁊ tu credis
Mde.oia.ch.⁊ illū aiūt velle vxorē vt quū deſpōderī
Bes q̄ aur⁹ ⁊veſtē atq̄ alia q̄ op⁹ ſunt cōpet.me.id
Est pfecto.id aīcē dabit.ch.ſcz datur⁹.Mde.vah.
ſfrustra igit gauiſus ſuz miſer.q̄d vis tñ iam malo
Quā hunc amittere. q̄d nūc renūciē abs te rñſum
Chreme ne ſentiat me ſenſiſſe atq̄ egre ferat.chre.
Aegre nimiū illi meēde me īdulges.me.ſine ceptū
Est pfice hoc mihi ppetuo chreme.ch.Bic queiſſe/
Egiſſe te de nuptijs.Mde.dicaz q̄d deinde.chr.me
ſfactur⁹ eē oīa/genere placere/poſtremo etiā ſiuoles
Beſpōſaz quoq̄ eē dicito.me.hē istuc voluerā.ch:
Tāto oci⁹,te vt poſcat⁊ tu id qđ cupis quā ocaſſime
Ut des.Mde.cupio.ch.ne tu ppediē vt istā rēvideo
Isti⁹ obſaturabere ſz hec ita vt ſunt cauti ⁊ paulati
Babis ſi ſapias.Mde. faciā.ch.abi intro vide quid
Poſtulēt ego domi iero.ſiq̄d me voles.Mde.ſane

Quia ſi ſciret ſe credere amico quē fidū cognouerat.Baudere uiſus: bñ de filio gauiſus dixit. q⁹ gaudem⁹ ppijs gratulamur alienis. Odiſſer:miſer ē vicine miſeria aie. Amittet pro dimittet more ātiquo Aegre: ſic oi ſtigue vt chremes hanc vocem Odene demi ſubri deat q̄ppe q̄ filius non ſit vlla ī re timēdus. Indulges: nullum magis ppriū verbū mutare potuiſſet de patre qui omīa filio pmittit. Inceptum.nam qđ ſemel inceptū non pōt facile omitti. Deſponſam ⁊ hoc est qđ Clinie magis placiturū est. Nem: modo interiecto letantis alias trasecntis. Tanto ocius.quia ſi acceperit filius deſponſatam Antiphilam:q̄ primū exposcet argentum ad ornamenta coemenda. Ne:pro valde: ⁊ hoc proprie terentianum est. Propediem:temporis aduerbium.⁊ ſignificat cito. Obſaturabere id est nimiam de filio capies ſatietatem quod est coporis ad animū transtulit.et ſic plus hoc verbo mutulit:q̄ ſi inueniſſet proprium verbum. Poſtulent:tanq̄ iure.quia iure aliquid poſtulamus

Propediē

Te scientem recte scien t em. nam sciens est qui alicuius indicio rem cognoscit. prudens qui intelligentia sua aliquid sentit. ergo sciens est per alios. Sciens Prudens

Ego me non. t. a. Quia iam ad exitum properat fabula. fallacia detegitur p Menedemū ⁊ Clinie Antiphila desponsabitur. Ego me: vt insultat senex: duz alterius stulticiā ⁊ tarditatē ludibrio habz. Non tam. a. hec iactatōes cuiusdā spēs est fingere se non astutuz: dum videt alterū stultiorē

Volo. nam te scientem faciam quicquid egero.

Mendemus. Chremes.

Ego me nō tā astutū nez ita pspicacē eē id certe Scio sed hic adiutor ⁊ monitor ⁊ pmōstrator Chremes hoc mihi pstat i me qd vis haz rez ꝯueit Que sunt dicta i stultū caudex stipes asin⁹ plūbe⁹ in Illum nihil pōt. nam exuperat ei⁹ stultia hec omia C. ohe iā desine dos vxor gratulādo obtūder tuā eē Inuētā gnatā nisi illos ex tuo igeio iudicas vt nihil Credas itelligere nisi idē dictū sit cēties. sz iteri qd Illic iāduduz gnat⁹ cessat cum syro: me. quos ais Hoies chrēs cessar: C. hē mēedēe adueis dic mihi Clinie q dixi nūciasti: M. oia. c. qd ait: me. gauder Ado occepit qi q cupiūt nuptias. C. ah ah eh. m. qd Risisti: C. suiuener i mtē syri calliditates. me. ita ne C. Vult⁹ quoqz hoim fingit scelus. Me. gnat⁹ qd Se assimulat letū id dicis. C. id. me. itidē istuc mihi Venit in mētē. Ch. veterator. Me. si magis noris Putes ita rem esse. Ch. ain tu: Me. qn tu ausculta: C. mane. hoc prius scire expecto qd pdideris. nam

Adiutor: cuz risu hec pnūcianda: ⁊ adiutor pprie in re bona. ipulsor i re mala. caudex stipes a ista iiuriose dicunt in stultū ⁊ hebetioris igenij hominē: quēadmoduz ignauū lapidē appellam⁹ qūuis tamē idē sit: sed hoc plus est. Ohe. iterlectio est satietatē vsqz fastidiū designans. Obtūdere obtūdit q sepe repetēdo dicit. obtūdere ē trāslatio a fabris qui sepe repetūt tūdēdo a Adiutor Impulsor Obtūder

liqd malleo ⁊ idez obtūdūt: ⁊ hebetant. Cessat cū Syro: bene cessat tanq desidiosus nam cessāt desidiosi reqescūt defessi. Hē menedēe. a. sic tanq expetat⁹ ⁊ aduēt⁹ ppe expectatoz necessariorūqz dicit: Quasi q cupiūt. In andria Ita tuz discedo ab eo: vt q se. n. f. d. Ah ah vox nimij cachim ⁊ accōmodata Chremeti q credebat Menedemū decipi i filio ⁊ assimulate illū petere vxorē. Ita ne: sic lege vt qi eludat chremetē: q passus se a suo decipi. fingit format. si tristes sunt letos reddit. fingere ppe ē figuli q formas ducit ex luto. Se as. refert ad id vultus fingit hoiez. Venit in. m. sic dicit qz scit ab illo deceptū chremetē. Veterator: vet⁹ ē in astutia. Ita rem eē: vltuose pnūciādū: qd si chrēs sciret se a syro deceptū: vere illū veteratorē appellaret: Mane: decept⁹ chrēs alit pcipit vba mēedemi: q ipe loquat ⁊ ab illo iprudēs eludit. Nō: ridicula negatō: illa vo Virgiliana amara. Nō vez egonis. qd nō: cū admiratōe repetit nō Hodie. c. icipiet paulati detegi fallacia: nā hoc signū ē clinia nō falso velle antipilā. Ne is, q. q. Aposiopesis admirātis. hoc magis mirum videt: q nec Syrus Dessare Reqescere Fingere Veterator Virgil

verba interiecerit ad extorquendũ argentum. Alia tam. p. s. pulchra ironia: in eum qui de
ceptus sit. Ille tuus. q. d. quẽ tantũ veteratorẽ putas. Filiũ. f. refertur ad id qđ Chrem es
Suboleat supra dixit: vultus quoqꝫ hoim fingi scelus. Suboleat tractũ a sensu odorãd i. Quid. a. nõ
nunq̃ ꝑturbati intercessoris est dicere quid agis: sed hoc loco metuẽtis est non interrogã
tis. Mitto. o. color rhetoricus. Osculari: hec est quarta amoris linea. nam sunt quinq̃. Pri-
ma visus. se-
cũda loqui.
Tertia tactus
Quarta oscu
li. Quita coi
tus. Id nihil
p. sic dicimus
quãdo habe
m⁹ aliud ma
ius ad cõfir-
Cõclaue mandũ. Cõ-
clane. In eu
nucho. Uir-
go in cõclaui
sedet. Est au
tem cõclaue
separatior lo
cus in interi
oribus tectis
vel qđ intra
euꝫ loca mul
taꝫ cubicula
clausa sit ad
herentia tri-
clinio o la: h̃
magnum ar
gumentũ q̃n
te linee: qđ
sola cuꝫ solo
fuerit q̃d ni
est: quid nisi
familia: hoc
loco ꝓ re fa-
miliari poni
tur. vnde in
iudicium ve
nit de lite fa-
milie hercis-
cunde id est
hereditatis.

Ubi desponsam nũciasti filio tuo cõtinuo iniecisse
Verba tibi dromonẽ. s. spõse: vestẽ: auꝝ: ãcillas op⁹
Esse argẽtũ vt dares. me. nõ. ch. q̃d nõ: me. nõ inq̃
Ch. Nec ipse gnat⁹: me. nihil ꝓrsus chrẽe magis ẽt
Unũ instare vt hodie cõficerẽtur nuptie. Chr. mira
Narras: q̃d syrus me⁹: ne is q̃dez q̃cq̃. Me. nihil
Ch. Quãobrẽ: me. nescio q̃dẽ sꝫ te demiror q̃ alia tã
Plane scias. sꝫ ille tu⁹ quoqꝫ syr⁹ idẽ mire filiũ fixit
Ut ne paululũ q̃dẽ suboleat esse hanc amicã clinie.
Ch. Quid agis: me. mitto iã osculari atqꝫ ãplexari
Id nihil puto. Ch. q̃d ẽ qđ ampli⁹ simulet̃. me. vah
Ch. Quid est: Me. audi modo. est mihi invltimis
Cõclaue edib⁹ qđdã retro. huc est itro lat⁹ lectus:
Vestimẽtis strat⁹ est. Ch. q̃d postq̃ hoc factũ ẽ: me.
Dictũ ac factũ huc abijt clitipho. Ch. sol⁹. Me. sol⁹
Ch. timeo. Me. bacchis cõsecuta est ilico. Ch. sola
Me. sola. Ch. ꝑij. Me. vbi abiere itro oꝑuere ostiũ
Ch. hẽ clinia hec fieri videbat. me. q̃d ni: vna mecũ
Simul. Ch. filij aĩca ẽ bacchidis mẽedeme occidi
Me. q̃obrẽ: ch. decẽ dieꝝ mihi vix ẽ familia. me. q̃d
Istuc tĩes: qđ oꝑaꝫ aĩco ille dat suo. ch. imo. qđ aĩce
Me. si dat: ch. an dubiũ id tibi ẽ quẽq̃ ne aĩo tam
Comi eẽ ꝛ leni putas q̃ se vidẽtẽ amicã patiat̃ suã
Me. ah ah eh: q̃d ni quo v̄ba facili⁹ dent̃ mihi. Ch.
Derides: merito mihi nũc ego succẽseo. quot res

Cicero Cicero in libro de oratore. Idem herciscunde familie causam agere non possit. Operã dat
a. s. facete dictum a sene. Si dat: suspendendũ ꝛ est eclipsis. q. d. nescio dubium id tibi est
tam credit Chremes se esse deceptum. Amicaꝫ patiatur. s. subaudi subagitari ꝛ est honesta
Uirgili⁹ eclipsis in re turpi. Uirgilius. Nouimus ꝛ qui te. Quidni: pro cur non: ꝛ hec verba pro-
prie sunt deridentis. Nisi essem lapis. superius nam exsuperat eius stulticia hec oĩa: ꝛ plus

est q̃ caudex stipes.asinus.naz iam.Aposiopesis.Uigili⁹.Quos ego.Te ne.i.l.Uirgili⁹ Me ne incepto desistere victã Alijs cõsiliũ dare.hinc illud Seruij Sulpicius ad Ciceronem.Deniq; noli te obliuisci Ciceronẽ esse ⁊ eũ qui alijs cõsueueris p̃cipere ⁊ dare cõsiliũ flagitiũ facinus:flagitiũ more militari dicit res flagitione hoc est increpatione digna.naz flagitare est ꝑsonare.inde flãma ⁊ flagella:qd̃ hec non sit sine sonitu ⁊ crepitu.Immo.a.

Uirgili⁹ Serui Sulpici⁹ Flagitiũ Flagitare Flamma Flagellũ

Dederũ vbi possez ꝑsentiscer̃:nisi eẽz lapis q̃ vidi veh
Miso mihi at ne illd̃ haud iultũ si viuo ferẽt:nã iã
Me.nõ tute cohibes:nõ te respicis nõ tibi exẽplo
Ego satis suz.ch.p̃ iracũdia mẽedeẽ nõ sũ apd̃ me
Me.te ne istuc loq̃ nõne id flagitiũ ẽ te alijs ꝯsiliũ
Dar̃ foris sape:tibi nõ posse auxiliarier.ch.q̃d faciã
Me.id qd̃ tu fecisse aiebas paulo añ.fac te eẽ prẽm
Sẽtiat.fac vt audeat tibi credere oĩa abs te peter̃ ⁊
Poscere.neq; aliã q̃rat copiã ac te deserat.Ch.ĩmo
Abeat malo multo quouis gẽtiuz:q̃ hic ꝑ flagitiũ
Ad ĩopiaz redigat patrez:nã illi ꝑgaz suppeditare
Sumptib⁹ mẽedeme mihi illac v̄e ad rastros res
Redit.me.qd̃ ĩꝯmoda tibi ĩ hac re capies nisi caues
Difficilẽ oñdis te eẽ ignoscis.tũ post ⁊ erit tibi ĩgratũ
Ch.ah nescis q̃z doleã.me.vt lubet q̃d h⁹ qd̃ volo vt
Illa nubat nr̃o nisi q̃d ẽ qd̃ malis.ch.ĩmo ⁊ gener
Et affines placẽt.me.q̃d dotis dicã te dixisse filio:
Quid obticuisti.ch.dotis.me.ita dico.ch.ah.Me.
Chreme ne quid vereare si est min⁹ nihil nos dos
Mouet.Ch.duo talẽta pro re nostra.ego decreui
Esse satis.sed ita dictũ opus est si me vis saluũ esse
Et rem ⁊ filiũ.me mea omĩa bona doti dixisse illi.
Me.quã rẽ agis.Ch.id admirari te simlato ⁊ illũ
Rogitato sil̃.q̃zobrẽ id faciã.me.q̃n ego v̄o q̃zobrẽ

hoc terribiliter ꝓnũciandu:⁊ verba proprie redigi:⁊ aspi patris.quouis g.genituz in fine supflua adiunctio:sicut ĩterea loci.dat tamen quãdã auxesim ꝓnũciãti

Si ꝑgam:ꝑseuerẽ:alias ꝑgere est ire.

Uere ad rastros.q.d.id qd̃ tu Menedeme absentia filijs exercebas:hoc ẽ rem rusticaz id ego ĩopia facere cogar:qd̃ incõmoda:satis comice dixit.nam hoc nomen leue qd̃dam significat:vt ĩ eunucho.Immo n.infeliciter.nam incommoda alia sunt.d.p.Capies alibi inimicitias caperem.capere proprie dicimus cum id quod in nobis est assumimur.vnde capere pro eligere ponitur:nisi quid est honeste petit:quod officiuz est probi ⁊ modesti viri.Et affines:vxoris cognati sunt:affines mariti.vnde multi gradus sunt:⁊ veluti rami propinquitatis in affinitate ⁊ cognatõe dispositi.Quid obticuisti:sic dixit quasi puderet chremetem dicere quod parua dos videretur.nam tacemus consilia:reticemus dolores.Obticemus quoꝝ nos pudet:Pro re nostra:tacite rem suam extenuat.Quam rem agis:hoc est quasi perturbati intercessoris.Illum rogitato:pulchra admonitio tu perterrefaciat filiuz

Rastri

Capere

Tacere Reticere Obticere

Persius Defluit. Persius. Defluis amens. Quid ais: Ais dicimus de his qui vana loquantur. Fiat: concessio irati aduersus pertinacem. sed Syrum: aposiope sis: scz puniam. Dictis: qz liberi verbis obiurgandi sunt. Serui vero verberibus puniendi. Adeo depexum: hoc verniliter more senum iratorum lege: ⁊ intellige contrarium. Uidue mulieri: bene personam abiectam delegit que ludibrio habetur. ⁊ quia mulier ⁊ quia viro orbata.

Ita ne tandē restat ad tranquilitatē rerꝝ oīm vt clitipho v̄bis patris ꝑterritus ī viā redeat ⁊ vxorez ducat. ita ne: sic incipit vt qui se a patre abdicatū putz. Tandē hic expletiua cōiunctio Cicero: quo vsqz tandem abutere Catilina. p. n. alias ponitur ꝑtamen: vt in qua ciuitate tādē arbitrare te viuere. nōnunq̄ pro saltē Admisi auxesis ē: plꝰ est admittere q̄ facere. Alibi hec admittere indigna Uulgo faciunt ad purgationā peccati: si nihil aliud habemus argumentuz ab exemplo alioruz sumimꝰ: q̄ idē facit tauerūt: sed mltomagis valz si ab exēplo oīm sumit. Quid me incusas: bene incusas: qz filio maior est pater. Quicq̄d. e. h. f. huiꝰ absolute: vt ꝑ eclipsim desit rei. in Ecyra. Ne q̄d sit huiꝰ orō alibi. Nichil me istiꝰ factuꝝ pr̄i. Ego. h. f. semꝑ grauis īceptio orōnis q̄ exordiū sumit a ꝓnoīe. Aīo. o. negligēti alibi At cī metuas ne ab re sit omissiores paulo et suauia. q. e. pr̄ia hēre. Salu. Que pr̄ia mortales ducūt. ⁊ p̄mꝰ mō ad laudē nō ad ordiez ꝑtinz. ī Eunucho. nihil prius neqz fortiꝰ. Ad ꝓ bñ ad ꝓxios ad q̄s spectat pꝰ filiū hr̄ditas

Tandē

Cicero

Salustiꝰ

Facias nescio. C. ego ne: vt illiꝰ aīm q̄ nūc luxuria
Et lasciuia diffluit retūdā: ⁊ redigā vt quo se vortat
Nesciat. me. q̄d agis? Ch. mitte ac sine me in hac re
Gerer̄ mihi morē. me. sino. ita ne vis? C. ita. M. fiat
C. age iā vxorē vt accersat p̄paret se hic ita vt liberos
Est equū dictis cōfutabit̄. sed syꝝ. Me. q̄d eū. Ch.
Ego ne si viuo adō exornatū dabo: adō depexū vsz
Dū viuat me mīerit sꝑ mei: q̄ sibi me pro ridiculo ac
Delectamēto putat. nō ita me dij ament: auderet
Facere hec vidue mulieri q̄ ī me fecit tātas illusiōes

Clitipho: Menedemꝰ: Chremes: Syrus.

Ita ne tādē queso est menedeme: vt pater tā in
Breui spacio omnē de me eiecerit aīm patris
Quod nā facinꝰ: q̄d ego tantū sceleris admi miser
Uulgo id faciūt. Me. scio tibi eē hꝰ grauius multo
Ac duriꝰ: cui fit verꝝ ego haud minꝰ egre patior id
Qui nescio nec rōnē capio: nisi q̄ tibi ex aīo bene
Uolo. C. hic pr̄ez astare aiebas. M. eccū. ch. q̄d me
Incusas clitipho: q̄cq̄d ego huiꝰ feci: tibi ꝓspexi et
Stultitie tue vbi vidi te esse aīo omissi ⁊ suauia in
Presentia q̄ cēnt pr̄ia hr̄e. neqz cōsulere ī lōgitudiez
Cepi rōnē vt neqz tu ageres nez vt hec posses ꝑder̄
Ubi cui decuit pr̄io tibi nō licuit ꝑ te mihi dare abi
Ad ꝓxios tibi q̄ erāt eis ꝯmisi ⁊ credidi tibi stultitie
Tue semꝑ erit p̄sidiū clitipho. victus vestitꝰ quo in

Receptes: alibi. Meũ receptes filiũ. ⁊ frequẽtatiuo vsus est: ꝙ non raro sed frequẽter poterit se recipe. Uiuere cũ virtute ⁊ rõne intelligas. Uita: hoc loco actus ⁊ mores. In phormione. Quẽ ego viderim in vita optimũ. i. in actu ⁊ in moribꝰ: Que. i. p. deriuatio crimĩs in se est. Et bñ optimi serui fuugit officio. Illicet. e. u. t. Illicet semp finẽ rei sigĩficat vt actũ est. Ilicet ꝑ syncopẽ qđ significat ire licet: sic iudices de cõsilio dimittebãt sup̃ma dicta cũ p̃co ꝓnũciasset Illicz Ergo ĩcrepatio est. qꝛ ĩterloquẽdo impedit chremetẽ narrantẽ: Neqꝫ. p. alibi ad precatorẽ ab eam. ⁊ p̃cari aliqñ idem ⁊ ꝙ dep̃cari: h̃ est a se crime đpellere. hic dep̃catio: Nihil. s. succẽsere is dicit q̃ cũ amare debeat lesus irascit. Ut. p. e. f. qđ est extremũ miseriaꝝ Etiã. f. fames apud antiq̃ssimos in q̃nta đclinatõe noĩm variabat: ex q̃ põt esse gtũs casus. qꝛ Gayus Cesar ĩ libro de analogia huiꝰ die ⁊ huiꝰ specie dicendũ putat. Salu. in Jurgurtha. Uix decĩa ꝑ te die reliq̃ vl' sit septimꝰ casus. Esurituros. s. ꝑ aprosdocia qñ aliter rñdemꝰ ꝙ expectat: Non esse. h. q̃si cũ odio hoꝝ dixit: ⁊ eo magis ꝙ nec te filiũ dixit: Dũ. s. f. i. satis verisimilis rõ adolescẽti ĩprudẽti ⁊ paꝝ ꝓuido: iõ statim subijcit: est verisile. Iratũ. p. bñ iratũ ob pctm̃. Iratꝰ ẽ q̃ ex aliq̃ re lacessit irascit. Iracũdus ex parua vel nulla causa. Id nõ. f. mater tibi nõ est adiutrix: et hoc ꝓpe verisimiliꝰ.

Tectũ te receptes. Cli. veh mihi. ch. satiꝰ ẽ ꝙ teipso
Herede hꝰ possider̃ bacchidẽ. sy. dispij: scelestꝰ q̃tas
Turba ꝯciui ĩsciẽs. cli. emori cupio. Ch. priꝰ queso
Disce q̃d sit viuer̃. vbi sies si displicebit vita tũ istoc
Utitor. sy. here lꝫ ne: C. loq̃re. sa. an tuto: C. loq̃re
Sy. Que ẽ ista prauitas: q̃ ve amẽtia est qđ putaui
Ego id obesse huic: Ch. illicz. ne id admisce. nemo
Accusat syre te nec tu arã tibi neqꝫ p̃catorẽ paueris
Sy. q̃d agis: C. nihil succẽseo nec tibi nec huic nec
Uos ẽ equũ qđ facio mihi. sy. abijt rogasse vellẽ. cli.
Quid. sy. vñ mihi peterẽ cibuz ita nos abalienauit
Tibi. iã eẽ ad sororẽ ĩtelligo. cli. adeõ rem r̃dijsse vt
Pericl̃z ẽt fame mihi sit syre. sy. mõ liceat viuer̃ ẽ spes
Cli. q̃. sy. nos esurituros. satis. cl. irrides me ĩ re tãta
Neqꝫ me q̃cq̃ ꝯsilio id adiuuas. Sy. ĩmo ⁊ ibi nũc
Suz ⁊ vsqꝫ dudũ id egi dũ loq̃tur pater: ⁊ q̃zto ego
Intelliger̃ possũ. cl. q̃d. sy. nõ aberit lõgiꝰ. cl. q̃d id
Ergo. S. sic ẽ nõ eẽ te hoꝝ arbitror. cl. q̃d istuc syre
Sati sanꝰ es: sy. ego dicã qđ mihi ĩ mẽte ẽ tu điudica
Dũ istis fuisti solꝰ dũ nulla alia đlectatio q̃ ꝓpor eẽt
Tibi ĩdulgebãt dabãt tibi, nũc filia postq̃z va iuẽta ẽ
Causa q̃ te expellerẽt. cl. ẽ verisile: sy. an tu ob pctm̃
Hoc eẽ illũ iratũ putas: cl. nõ arbitror. sy. nũc aliud
Expecta mr̃es oẽs filijs ĩ pctõ adiutrices: ⁊ auxilio ĩ
Patr̃na ĩiuria solẽt eẽ id nõ fit. cli. verũ dicis q̃d ergo
Nũc faciã syre: sy. suspitõez istã ex illis q̃re rẽ profer

Illicet
Precari
Deprecari
Succẽsere
Fames
Gayus
Cesar
Salustiꝰ
Iratus
Iracũdus
Ineptus

Ad.m.q2 parentes veri filijs cito ignoscūt. In minima.s.s.nā si non esse filiū crediderit eo misabilior videbit patri. Et citius ad misicordiā cōmouebit. Quid aūt: hec vox ē timētis

Profecto nisi caues. In hac scena cōtinetur imago quedā dissidij inter virum ⁊ vxorem qui natura morosi atq3 difficiles sunt. Tu homo cum cōtemptu ⁊ stomacho pnunciandū. Ineptū q̄cq̄. bene ineptū est. nam ineptū est qd a quouis reprehendit.

Venire ī mētez: venire in mētē veteres non recordationis causa tātū: sed etiā recogitationis cōsiderationisq3 posuerunt. Qd pecce: notat mulieruz imprudentiam et imperitiaz que vtplurimuz ignorāt que praua: aut recta sūt.

Palā. si nō ē vez ad misicordiā ābos adduces. cito
Aut cibis cuius sis. cli. recte suades faciā. sy. sat recte
Hoc mihi ī mēte veit. nāq3 adolescēs q̄ in mīma spe
Situs erit tā facillime pris pacē in leges ꝯficiet suas
Etiā haud scio an ne vxorē ducat: at syro nihil grē
Erit q̄d aūt hus senex erit foras. ego fugio ob hus qd
Factū ē miror nō iussisse ilico aripi me. hic nūc ad
Menedemum pergam eum precatorem
Mihi paro sem nostro fidei nihil habeo.

Sostrata: Chremes.

Profecto nisi caues tu hō aliq̄d gnato cōficies
Mali. idq3 adeo miror quō tam ineptuz q̄cq̄
Potuerit tibi venire ī mētē mi vir: ch. oh pgī mulier
Molesta esse nullā ne ego rē nūq̄ ī vita mea volui
Qui tu in ea re mihi aduersatrix fueris sostrata. at
Si rogitē iaz q̄cq̄d est qd peccē aut q̄obrē id faciā
Nescias in qua re nūc tam cōfidēter restat stulta:
So. nescio: ch. imo sis potius q̄ q̄dē redeat ad ītegz
Eadē oratio: So. oh iniquus es qui me tacere de re
Tanta postules: ch. nō postulo iā loq̄re nihilominus
Ego faciā hoc tamē: so. facies: ch. vez: so. nō vides
Quātū mali ex ea re excites subductū se suspicatur
Ch. subductū ain tu: so. certe inq̄ mi vir: ch. ꝯfitere
Tuū nō eē filiū: so. ah obsecro te istuc nris inimicis
Siet ego ne cōfiteor meū nō esse filiū q̄ sit meus q̄d
Metuis ne nō cū velis ꝯuicas esse illū tuū qd filia
Est īuēta. ch. nō sz quo magis credēdū siet id qd ē

Cōfidētia fiducia

Tam cōfidēter: recte confidenter. naz confidētia sepius in malā fidutia vero in bonā ptez accipit. Alibi. O ingentem confidētiam. Nescio sic lege vt intelligas contrariū. De re tanta. s. in periculo filij. Subditū se id est suppositū: Iuuenalis. Transeo suppositos. Ain tu: pro ais ne ⁊ est p cōtatiuū vbū Nostris inimicis siet: hec imp̄catio sic vsurpat ab Ouidio: vt illius ppria sit. Cōuices: verbū iudicij est.

Iuuenal.

Heautontimorum.

Tui similis. nam plerunq; filij cōsimiles sunt parentū moribus. Quā seuerus. nam facie ipsa videt quandam pbitatē ostendere: re vero alius est.

SI vllum vnq; fuit tempus. Adhuc filius matrē sollicitā reddit: dum petit vt pentes cōmonstret: ⁊ ex hoc facilius peruenit ad tranquillitatē omniū rerū. Tua voluntas. quasi innuit illā de industria illū voluisse appellari filiū. Qd peto ⁊ volo: peto inquit q̄si p̄cario. nā ꝓprie aliq̄d p̄cario petere dicimur. Obsecro te mi v̄ba ꝓprie matris desperate. Suz hec vox simplex terribilr ꝓnūciat. Huic sis su. mos iurādi antiquus pentū. ⁊ bñ inducit mater mitior patre: ⁊ que adiutrix sit ī paterna īiuria filio. Si me amas: hec v̄ba blādiētis mr̄is sunt et q̄ valde de filio sollicita sit Si. m. m. mr̄i dat v̄ba suauia patri v̄o aspera. illa inq̄t si me amas: hic si me metuis. Berro: īers: f. hec dicunt inabiectissimū quēq; et nullius p̄cij

Cōsimilis tuis moribus: ꝯuinces facile ex te natū.
Nā tui silis est ꝓbe. nā illi nihil vitij est relictū: quin
Itidē tibi sit. tu p̄terea talē nulla: nisi tu peret filiū
Sz ipse egredit q̄ seuerus rē quū videas censeas.

Clitipho: Chremes: Sostrata.

SI vnq; vllu fuit tps mater: cū ego voluptati
Tibi fuerim aut dict⁹ filius tu⁹ tua volūtate
Obsecro ei⁹ vt memīeris atz īopis te nūc misescat
Mei qd peto aut volo pentes meos vt cōmōstres
Mihi. So. obsecro te mi gnate ne istuc inducas in
Aīm tuū alienū eē te. Cl. sum. so. miserā me. hoccie
Quesisti obsecro ita mihi atq; huic sis supstes vt ex
Me atq; hoc natus es. ⁊ caue posthac si me amas
Ne vnq; istuc verbū ex te audiā: C. at ego si me
Metuis mores caue ī te esse istos sentiā. Cli. quos?
C. Si scirevis dicā gerro. īers. fraus. heluo. ganeo.
Gānosus crede ⁊ nr̄m te eē credito. Cli. nō sūt hec
Parētis dicta. Ch. nō: si ex capite sis mō nat⁹ itidē
Uti aiūt mineruā esse ex ioue. ea cā magis patiar:
Cli. flagitijs tuis me infamē fieri. So. dij istec
Prohibeāt. C. deos nescio ergo qd potero sedulo
Enitar q̄ris id qd hēs pentes. id qd abest nō q̄ris
Patri qūo obseq̄re ⁊ vt serues qd labore inuenerit
Nō mihi p fallacias adducer̄ añ ocl'os pudet dicer̄

hoīez. Berro: hinc cōgerēdo: qd a garra dr. nā garre nuge sunt. alij dicūt a corrigēdo deduci. Plautus ī psa. Jā pol ille h̄ aderit: credo ꝯgerro. m. Eluo: vorax. Catul. ī Cesarē. An paꝝ eleuat⁹ est. Ganeo. veteres ganeū meretricū tabernā dixerunt qd ipsa sit in terra: hinc ganeo deducit qui meretrices sequit. Damnosus: recte hoc postremū cū superioribus cōuenit. Parentis. s. qui filium amet. Non si ex capite sis. m. hec ingenti clamore ꝓnunciāda: ⁊ sic ostēdit Chremes filiū nō debere abijcere spem patris: ⁊ si ab eo v̄ba aspera audit. Aiūt: bene aiūt de re fabulosa ⁊ ficta. Deos. n. modus loquendi p̄sertim iratoꝝ. Enitar: ne infamis fiam. Inuenerit, i. acq̄siuerit, Alibi, Labore inuēta mea cui dem bona.

Berro
Berra
Plautus
Catul.
Ganeo
Ganeum

Adducere: Aposiopesis hõesta. Noluit dicere meretricẽ p̃sente matre.

Enimuero chremes. Jnuenit p̃sona cuius g̃tia pax cõcilietur: ita vt oĩa tranq̃lla sint et cõposita: prout comedie finis postulat. Enimuero: nõnunq̃ principiũ est aliquid p̃ iram dicturi. Accersi: bene accersi: qr̃ ꝓprie accersitur vxor duz ad viꝝ ducit. Ne facias: h̃ timebat ne omnia bona illi traderet obsecro: nil significãtius nã orare est placidos petere: obsecrare v̄o iratos rogare. Sciens: qd̃ peiꝰ esset: q̃ si nesciret. Ruffam. ruffus color ⁊ ruber idẽ est. Ele. h̃ ad formaz refert: sed sepius adorationẽ ⁊ ad v̄ba.

Orare

Obsecrare

Hac p̃sente verbũ turpe: at id nullo mõ te piguit
Facere. Cli. heu q̃ nũc ego totꝰ displiceo mihi: quã
Pudet: neq̃ qd̃ principiũ incipiã ad placandũ scio:
E Menedemꝰ: Chremes: Sostrata: Clitipho:
Nimuero chremes minus grauiter cruciat
Adolescẽtulũ nimisq̃ ĩhumane: ex eo ergo vt pacẽ
Cõciliẽ: optĩe ipsos video. Ch. hẽ menedeme cur
Non accersi iubes filiã. ⁊ q̃ dotis dixi fir̃as: S. mi
Vir te obsecro ne facias. E. pater obsecro vt mihi
Jgnoscas. m. da veniã. Chr. sine te exorẽ. E. ego ne
Mea bõa vt dẽ bacchidi dono sciẽs ñ faciã. Me. at
Jd nos nõ sinemus. El. si me viuũ vis pr̃ ignosce.
So. age chremes mi. M. age q̃so: ne tã obfirma te
chremes. Ch. q̃d istuc: vid̃o ñ licere mihi vt ceperã
hoc ꝑtẽdere. Me. facis vt te decet. Ch. ea lege hoc
Adeo faciã si id faciat: qd̃ ego nũc equũ cẽseo. El. pr̃
Oĩa faciã ĩpera. Ch. vxorẽ vt ducas. El. pr̃: E. nihil
Audio. me. ad me recipio: faciet. E. nihil ẽt audio:
Audio ipsuz. E. ꝑij. S. nã dubitas cliti. Ch. aut illã
Accipiat: aut me inimicũ hẽbit. ĩmo vtꝝ vult. M.
Faciet oĩa. S. hec dũ ĩcipias grauia st̃ dũq̃ ignores
Vbi cognoueris facilia. Cli. faciã pr̃. S. gnate mi.
Ego pol tibi dabo puellã lepidã quã tu facile ames
Filiã phanocrete nr̃i. El. ruffam illã virginẽ: cesiã:
Sparso ore: adunco naso. nõ possum pr̃. E. eia vt
Elegãs est credas aĩm ibi esse. So. aliã dabo. Cli.
Quid istuc: q̃nquidẽ ducenda est: egomet habeo
Propemodũ quã volo. So. nũc laudabo te nate.
E. Archonidis filiã. So. ꝑplacz. E. pater hoc nũc
Restat. Ch. q̃d: El: vt syro ignoscas volo q̃ mea cã
Fecit. Me. fiat. vos valete ⁊ plaudite callio. recẽsui

Acta ludis funebribus. Q. Fabio. Maximo. P. Cor. Africa. Aemilij Pauli edilibus currulibus. egere. Attilius. Prenestinus. Minutiꝰ Postu. Modos fecit Flac. Clau. tib ijs serranis: facta greca Menandri. A. Nitino. M. Cor. Cõsu.

STorax nō redijt hac nocte a cena Eschinus
Hec fabula Adelphi palliata: vt ipsum indicat nomē: ex plurali numero: cū sit vna: ex masculino genere cū sit comedia: ⁊ greca lingua cū sit latina censetur. Potuit eā Terētius fratres dicere. Sed et greci nominis Euphoniā perderet: ⁊ p̄terea togata videretur: ad summum nō statim intelligeretur menandri esse: ꝙ Terētius in primis lectorē scire cupit: minus existi mans laudis ꝓpria scribere ꝙ̄ grecam trāsferre. Est igit̄ menandri ⁊ fratꝝ a facto q̄bus argumentū [illegible] nomen accipit. huius tota actio cū sit mixta ex vtroq; genere vt fere Terentiane omnes p̄ter Heautontimorumenon: tamen maiori ex ꝑte motoria est. Nā statarios locos ꝑ paucos habet. ꝓdest autē ⁊ delectat actu ⁊ stilo. In hac prime ꝑtes sunt: vt quidam putat Demee vt quidā Syri qd̄ si est vt primas Syrus habeat: secūde Demee erūt: tertie mitiōis: ⁊ sic deinceps: ꝙ̄ꝙ̄ etiā sunt qui putant primas Mitioni dandas: secūdas syro: tertias Demee. Nā quod ait Terentius senes qui primi veniēt nō ad ꝑtes quas dicimus: sed ad ordinē pertinet exeuntium personaꝝ. hec etiā vt cetera hmōi poemata quinq; actus habeāt: necesse est: choris diuisis a grecis poetis: quod ⁊ si retinēdi causa iam incōditi spectatoris minime distinguūt latini comici metuentes: scz ne quis fastidiosus finito actu velut admonitus abeundi relique comedie fiat cōtemptor ⁊ surgat: tñ a doctis veteribus discreti atq; disiuncti sunt vt mox aperiemus post argumenti narratōem. In hac ꝓlogus aliq̄to lenior inducit̄: qui magis etiā in se purgando ꝙ̄ in aduersarijs ledēdus est occupatus. Prothesis est turbulēta: Epithasis clamosa: Cathastrophos lenis: quaꝝ partium rōnem diligētius in principio ꝓposuimus: cū de comedia quedā diceremus. Hec sane acta est ludis scenicis funebribus. L. Aemylij Pauli. agētibus. L. Ambiuio ⁊. L. Turpiōe qui cū suis gregibus etiā tamē personati agebāt. Modulata est aūt tibijs dextris. id est ludis ob seriā grauitatē: qua fere in oībus comedijs vtimur. Hic poeta sepe tamen mutatis ꝑ scenā modis cantica mutauit: qd̄ significat titulus scene habēt subiectis ꝑsonis lr̄as .d. m. e. s. Item deuythia ab histriōibus crebro ꝓnūciata sunt: que significant̄. d. ⁊ .m. litteris secundū personaꝝ noīa p̄scriptis in eo loco vbi incipit scena. Annotandū sane ꝙ hec fabula cū nō habeat: hoc est personā que ad argumentū nihil attineat: queq; sit assumpta extrinsecus: vt est in Andria: Sosia: Hanc dicūt ex terētianis scd̄o loco actaꝫ etiam cum rudi nomine poete: itaq; sic ꝓnunciatā Adelphe terenti: nō terenti adelphe: ꝙ adhuc magis de fabule noīe poeta: ꝙ̄ de poete noīe fabula cōmendat̄. In hac quidē spectat̄ quid intersit inter rusticā ⁊ vrbanā vitā: ⁊ inter asperā ⁊ celibem. ⁊ veri mariti: patrisq; per adoptiōeꝫ facti: quibus p̄positis ad exemplū vitanda ꝑinde fugiēdaq; Terētius monstrans artificis poete ꝑ totam fabulā obtinet laudem.

EX duobus atticis fratribus alter quidē Demea nomine rus coluit: vxorem duxit: filios suscepit duos Eschinū ⁊ Cthesiphonē. At alter Mitio nomine vxorē nō duxit: ⁊ filios ꝓcreare noluit: sed sibi filiū fratris Eschinum adoptauit: atq; ita indulgēter eduxit a paruulo: vt effuse luxuriatus adolescens ad postremū ciuem Atticam virginem viciaret captus amore eius: quo facto etiam matre puelle pepigit nuptias eiusdem quā viciauit: cū rem gestam ad patris a quo adoptatus fuerat cōscientiam iam iamq; p̄laturus esset p̄cibus Cthesiphonis fratris sui: qui cum apud duꝝ patrem atq; agrestem Demeam partius atq; arctius haberetur impulsus est: vt idem a lenone raperet meretricē: quo facto multiplici errore cōpletur fabula. Nam Demea cū hoc ipso. id est cū mitione litigabat: tanq̄ cum eo qui corruperit adolescentem adoptatū in mores perditos nesciens sibi filium Cthesiphonem esse corruptū: eluditurq; a Syro ⁊ Mitione per totam fabulā: ⁊ matrem puelle iam decimo mense post raptum virginis: ⁊ exactis a puero mensibus credit sibijꝑsi rapuisse meretricem: que perturbatio cito in tranquillum redacta est. Nam re cōpleta de-

vitio virginis. Mitio dat ciuem. Eschino quam cōcupiuerat eiusq; matrem accipit. dep̄henso vero Cthesiphone in amorem meretricis: primo irascit Demea: post lenitur: atq; habende eius meretricis licentiam p̄bet. Primus actus hec cōtinet Mitionis solius verba: et post eiusdē ⁊ Demee iurgiū. Secundus actus hec cōtinet lenonis alterā rixam aduersus Eschinum p puella: eiusdē apud Syr querelas leticiā Cthesiphonis: obsessionē amice: ⁊ eiusdem gratiarum actiōes apud Eschinū. Tertius actus hec cōtinet: trepidatiōem matris. Sostrate ⁊ Cantare nutricis ob parturientē. Pamphilā vitiatam ab Eschino: Betā nunciantē domine sue per errorē: q̄ sibi rapuerit Cthesipho meretricē: reditum in scenam Demee eiusdemq; cū Syro ludificante cōsermocinatiōem interuentū Egionis cū querela apud eundem Demeā de facto Eschini ⁊ cōsolatiōe Sostrate. Quartus actus hec cōtinet Cthesiphonis cū Syro colloquiū: per eum delusi Demee eiusdemq; in scenam interuentū: atq; secundā frustratiōem per Syrum factū Mitionis cū egione sermonē: querelam Eschini de rebus suis: eiusdemq; cū Mitione patre facetissimam disceptatiōem. Demee reditā in scenam ex errore in quē eū cōiecerat Syrus: ⁊ reuocatū cū fratre eiusdem p̄cessionē in scenā temulenti Syri. Quintus actus hec cōtinet dep̄hensione Cthesiphonis cū meretrice: tertiū cū mitione iurgiū: Demee eiusdemq; vite pristine correptiōem: ⁊ p eū multa in comedia noua: hoc est blandimentū circa Eschinū: ⁊ affabilitatē circa Betam cōciliatiōem Syri ⁊ vxoris eius: ⁊ veniā circa Cthesiphonē permissionēq; habēde meretricis. Seruat autem per totam fabulā mitis Mitio: Sceuus Demea: Leno auarus: Callidus Syrus Timidus Cthesipho: Liberalis Eschinus. Pauide mulieres: Grauis Egio. In diuidēdis actibus fabule identidē meminerimus primū: pagine dinumeratiōem neq; grecos: neq; latinos seruasse: cū eius distributio hmōi rationem habeat: vt vbi attentior spectator esse potuerit lōgior actus sit vbi fastidiosior breuior atq; cōstrictior. Deinde etiā illud in eundē actū posse cōñci ⁊ tres ⁊ quatuor scenas introeuntiū atq; exeuntiū p̄sonarum. Facta aūt hec vna est de duabus causis Adelphi Menandri ⁊ cōmorientibus: difficilis.

Postq̃ Poeta suam sensit scripturam. Postq̃ pro qm̃: cuius reciprocum: qm̃ pro postq̃. Plautus in aulularia. Quoniã is moritur ita auido ingenio fuit: postq̃ sensit pro sensisset. Scripturã suã: indifferẽter oĩs qui aliq̃d scripsissz: scriptor a veteribus dicebatur. Ab iniquis: inimicis vt satis vitiosis iniqui. Obseruari: obseruatio ad honorẽ refertur vt Obseruat regem non sic egyptius: ꝛ.i.l.n.p.q.a.m.h.o. Sz nũc obseruari: captari significat ꝛ audiri. obseruari ergo ꝛ honorari ꝛ captari ꝛ audiri significat: vt Plautus. obseruat orare. vt blãdẽ palpetur mulieri Obseruari et rape in deteriorẽ ꝑtem varietas per genera v̄borũ ꝛ vtriq̃ sẽtẽtie apte iũgim⁹ scripturã suã. Rape in deteriorẽ ꝑtem. i. vitio dare: vitupare. Indicio: mire de se expressit simplicitatẽ verã dicturus: cũ indicatur se dixit nõ narraturũ. ꝛ Indicio erit ꝓ iudex erit. Indicio de se indicat is q̃ de se volens aliquid ꝛ alijs etiã prodit: sed confitet̃ qui de se tantũ: ꝛ adhuc inuitus q̃dnã ꝓmulgat. Vos eritis iudices. bñ qꝛ apud iudices iudiciũ ꝓfitent̃ q̃ accusatorẽ adiuuãt. Laudi an vicio: mediuz infert vt appeat si crimẽ nõ sit laudẽ debere eẽ. Synapothniscõtes diphili comedia est: nec nũeri: nec genera respiciẽda sunt cõtra sniam rẽq̃ ipsaz. Eam cõmoriẽtes Plautus fecit fabulã: apud grecos dramasi caput latino more fabula dicit̃: cui⁹ spẽs sunt tragedia: comedia togata: tabernaria: pretexta: trepidata: attellana: myctos: thyntonica. In greca adolescẽs est diphili. s.q.d. Quidã adolescẽs est q̃ lenoni eripuit meretricẽ. In p̃ma fabula: hoc est in prima parte vt dicimus in p̃mis digitis. non em̃ aut secũda aut tertia fabula est.

Plautus

Obseruari

Obseruar̃

Plautus

Indicare

Confiteri

Adelphorum argumentum.

Neq̃ ser
Profecto l
Aut si vbi
Que in
Irata: o
Frater e
In se trasferebat: deniq̃ fidicinam lenoni
Eripuit. viciauerat idem eschinus ciuem atticam
Pauperculã: fidẽq̃ dederat hanc sibi vxorem fore
Demea iurgare: ꝛ grauiter ferre. mox tñ vt veritas
Patefacta est: ducit eschinus a se viciatã atticã ciuez
Virginẽ vxorem. potitur cthesipho citaristriam
Exorato suo patre duro demea.

Prologus.

Postq̃ poeta sensit scripturã suã ab iniquis
Obseruari. ꝛ aduersarios rape in peiorez
Partẽ quã acturi sum⁹: indicio de se ipse erit ꝛ vos
Eritis iudices: laudin an vicio duci factũ oporteat
Synapothniscontes diphili comedia est.
Eam cõmorientes plautus fecit fabulam.
In greca adolescens est: qui lenoni eripuit
Meretricem in prima fabula plautus locum

Reliquit integrum cum aliuz transferret. Sumpsit sibi: libere tulit: hoc est non furatus est vt sume pater: in adelphis latine declinauit. Uerbum de verbo expressum extulit. Hec approbatio est: de greco esse sublatū non de Plauto: vt dicit aduersarius. Extulit mire: nō dixit transtulit sed extulit: vt ornasse greca videat latino stilo. Eaz nos acturi: adelphos. s. Nouā: veterē grecā esse intelligimus. Furtum ne factū: hoc est vitio duci. An locū reprehē

sum hoc est laudi duci. Negligētia ē plauti scz cui emulari nūc exoptat. Negligentia reprehensum: retrorsum: resumptū. Naz qđ isti dicūt: nam incipiēdi viz hz mō vt: nam ego hanc macheram meā dico Hoīes nobiles: vt: S. Africanū et Leliū sapientem ⁊ furiū pilum. Eum adiuuare: legitur ⁊ adiutare. Pacuuius in chrese: adiuta mihi Assidueqz

Reliquit integrum. eum hunc locum sumpsit
In adelphos. verbum de verbo expressum
Eam nos acturi sumus nouā. pnoscite
Factū extimetis: an locū reprehensuz qui
Negligētia ē. nā qđ isti dicūt maliuoli hoīes
Eum adiutare: assidueqz vna scribere.
Quod illi maledictum vehemens existimant
Eam laudem ducit maximam: cum illis placet
Qui nobis vniuersis ⁊ populo placēt
Quorum opera in bello. in ocio: in negocio
Suo quisqz tempore vsus est sine superbia.
De hinc ne expectetis argumētū fabule. senes qui
Primi veniēt eam partē aperient. in agendo partē
Ostendent. facite vt vestra equanimitas poete
Ad scribendum augeat industriam.

Mitio.

Pacuuius

Storax non redijt hac nocte a cena eschinus.

vna scribere: non sic dicit aduersare. Uerū oratorie: hic crimē īpingit. Qui nobis vniuersis et ppl̄o placēt vniuersis q̄ ī ea cauea sūt dicit ppl̄o q̄ etiā p̄erat theatro. i. vniuersaz vrbē In bello Scipionis. In ocio: furij pili. In negocio: scz Lelij sapiētis. In agēdo ptē ostēdēt.

Hic eī iā senes accipiēdi eēnt īmo potiꝰ cetere psone. sed ipsi senes in statario caractere ptē aperiēt: in motorio ptē oñdēt. Nā duo agēdi sūt pricipales modi. Motoriꝰ Statariꝰ. ex q̄bꝰ ille tertiꝰ nascit q̄ đr Mictos eq̄nimitas: fauor ⁊ ppitiꝰ aīus: ⁊ deest vr̄a.

Storax non redijt hac nocte: nomina personaꝝ in comedijs dumtaxat habere debent rationē ⁊ ethymologiā. Etem̄ absurdū est ⁊ comicū aperte argumenta cōfingere: vel nomen psone incōgruū dare vel officiū qđ sit a nomīe diuersum. Hinc seruus fidelis Parmeno: infidelis vel Syrus vel geta vel miles Thraso vel Palemon: Iuuenis Pamphilus: Matrona mirina ⁊ puer ⁊ ab odore. Storax ⁊ a ludo ⁊ a gesticulatione Ciricus. Et item similia in quibus summū poete vitiuz si quid e contrario repugnans cōtrariū diuersumqz protulerit: nisi per antiphrasim nomen imposuit iocularitet. vt Misarigyrides in Plauto dicitur trapecita. Et fere hoc modo apud alios a poetis nomina componūtur describenda per antiphrasim: quod designat Storax. Prime partes sicut in prologo ipse promisit a senibus aguntur: quoꝝ contentio ad argumenta relata vita aspera cū leui: ⁊ pater comis cum seuerissimo comparatur. Storax. storacem vocauit non Eschinuz

Storax

Misarigyrides

quo tacente puer id est Eschinum absentem credit: qr serui adolescentibus p̄stolantur vt in Andria. Obseruabam mane illoꝝ seruulos venientes: aut abeuntes: sed qr fieri poterat vt domino absente adesset Storax: cōmodissime adiecit neq̄ seruuloꝝ quisq̄ q̄ aduersum ierant quisq̄. Storax nō redijt hac nocte eschinus: hoc alij interrogatiue alij ꝓnunciatiue ꝓferunt: sed magis ꝓnunciatiue dicendū neq̄ seruuloꝝ ꝓpter storacem: quē abesse respondēdo intelleximus. Qui aduorsum ꝓprie locutus est. nā aduersatores dicūtur. Jerāt: ꝓducte ꝓnunciādo: quod nos addita v. Juerāt dicimus. Tale est illud Virgil. Nos abiisse rati. Profecto hoc v̄e dicūt: hoc absolute. Nam addidit. Si absis vspiaz abūdat: aut deest ꝓfect⁹: aut q̄d tale.

Neq̄ seruulū quisq̄ qui aduorsum ierant.
Profecto hoc vere dicunt si absis vspiam:
Aut si vbi cesses euenire tibi satius est
Que in te vxor dicit ⁊ que in animo cogitat
Jrata: quam illa que parentes ꝓpitij
Vxor si cesses aut te amare cogitat:
At te amari: aut potare: atq̄ animo obsequi:
Tibi bene esse soli quum sibi sit male.
Ego quia nō redijt filius que cogito.
Quibus nūc sollicitor rebus: ne aut ille alserit:
Aut vspiam ceciderit: aut perfregerit aliquid vah
Quenq̄ ne hominem in animo instituere:
Aut parare quod sit carius: q̄ ipse est sibi:

Virgil.

aut vspiā significat. n. s. vspiā. ⁊ in loco ⁊ ad locū. Si absis vspiā: aut vbi si cesses. Si absis ad parētes ꝓpitios. Si cesses ad vxorē iratā refert in desertorē. Vxor: subaudiendū est dicit. Jrata vxor scz Que in aīo: omne qd̄ sentimus aut cogitamus: aut dicimus vtrunq̄ ꝓ oratiōe est. Sed ⁊ illa que in cogitatiōe est hec dr̄ que in verbis est ꝯstituta. Uir. Et multi iam mihi crudele canebāt. Artificis scelus ⁊ taciti vētura videbāt. Et ipse alibi. Nūc siq̄s est qui hoc dicat: aut sic cogitet. Quā illa q̄ pentes: crudite. nō addidit in quē dicat scit noīa vxoris ⁊ pentū esse. Vxor si cesses q̄re nō si absis: an qr iustius cessanti q̄ absenti succēsemus? an qr irata vxor si cesses. Aut te amare cogitat: ephexegesis cū Aut te amari cogitat: aut minus peccati est amori ꝓprio cedere q̄ alieno amori obsequi nulla re īpellente: sine vxore potare aut velle delicias g̊ auxesis est nisi forte hoc putamus dictū aut te amare: aut tete amari cogitat cū duo ꝓposuerit alteꝝ sumpsit. nā cū dixisset que in te vxor dicit ⁊ q̄ in aīo cogitat: intulit aut te amari: ⁊ ego qr nō redijt filius q̄ cogito: aut amare cogitat: aut tete amari: qr te amare dixerat: cito itulit: qd̄ certū est. Aut tete amari: ⁊ qr illud te dixerat h̄ geminauit. ⁊ tete dixit tanq̄ significātius. Aut aīo obseq̄. Ego qr nō redijt fili⁹: pl⁹ est qd̄ dixit ego: q̄ si diceret pr̄: Que cogito ⁊ q̄bus: ⁊ h̄ sic ꝓnunciādū est vt horrere videat ipse cogitationē suā. Ego qr nō redijt fili⁹: Anacoluthō nō. n. pater dicit. Quibus nūc sollicitor rebus: h̄ est q̄ malis ⁊ nō vexor bonis. Ne aut ille alserit: vide q̄ teneri sit amoris h̄ timor in iuuene p̄sertim. Aut vspiā: vspiā ⁊ i loco ⁊ ad locū significat. Ceciderit aut ꝑfregerit aliq̄d iungēdū: vt nō solū ceciderit: s̄ etiā ꝑfregerit hec sunt q̄ sibi nemo euenire velit. Ne aut ille. a. a. v. c. nimiū tenere amat qui hec ī iuuene ꝑtimescit: q̄ circa infantulos cauere solēt. Quēq̄ ne hoīem: sic dicim⁹ d̄ ea re quā miramur fere ab oībus fieri. Quā ipse ē sibi: tanq̄

Virgil.

Vspiam

duo sint: sed hoc poete comico licet. Atq; hic ex me natus nō est: quasi. d. ex me nō est: sed sic afficior qd̄ pater si genuisset. Ex me natus: q̄si. d. nō est meus sed ex fratre. hoc est oīno nō alienus est. Is adeo: trāsit ad argumentū subtilissimus. Adeo: aut abundat: aut nimiū significat: vt in Eunucho. Adolescentē adeo nobilē. Ego hāc clementē vitā vrbanā

Clementē vitā figura ipsa. Uitā clementē dicimus q̄ clemētes facit. Clemēs aūt est qui colit mētē. Atq; ocium. i. vrbanū Secutus sum: bñ secutus q̄si magistrā recte beateq; viuēdi Et qd̄ fortunatū isti putāt. s. qui celibē quasi celitē dicūt: ⁊ itē greci apd̄ q̄s sūt hmōi sentētie Fortunatum isti putāt me vtiq; vxorez nō ducere. dicit autē romanis id videri quos spectatores habet menāder

Aut qui ex me hic natus nō est sz ex fratre. id adeo
Dissimili studio est iam inde ab adolescentia
Ego hanc clementē vitam vrbanam atq; otium
Secutus sum ⁊ quod fortunatū isti putant
Uxorem nunq̄ habui ille cōtra hec oīa ruri agere
Semp vitā parce ac duriter. se habere vxorē duxit.
Nati filij duo sunt inde ego hūc maiorē adoptaui
Mihi eduxi a puulo. habui. amaui ꝓ meo.
In eo me oblecto. solum id est charum mihi.
Ille vt idem cōtra me habeat facio sedulo
Do: ꝑtermitto: non necesse habeo omnia

Qd̄ fortunatū isti putant. quidā putāt sic ꝓnunciandū: ⁊ qd̄ fortunatū isti putant vxorē ⁊ hec bona ⁊ cōtinuata locutio est: ⁊ putāt bene dicit is cui displicet aliena snīa. Isti aūt. i. hi qui a me dissentiunt. Uxorē nunq̄ habui: si nō habeo dixisset: poterat videri habuisse. Ruri agere vitam. Cōtra hec oīa: suffecerat breuitas: sed subiūxit fratris descriptiōem: vt v̄bis ipsis malā vite cōditionē ostēdat. Semp ꝑce ac duriter: semp licz incertā distinctiōem habeat: tñ recte additū est: q: vel ruri agere voluptatis est: vel ꝑce ac duriter se habere v̄tutis: sed semp ad vitiū. Parce aūt ad ſuandū. Duriter v̄o ad laborē referendū est. Ruri agere vitā semp ꝑce ac duriter se hr̄e: variauit vt in Andria. Uxorē duxit: recte duxit nō ducere. semel em̄ hoc fecit Demea. Uxorē duxit: varie ꝑ modos discurrit. Uxorē duxit: adiuuādū ꝓnunciatiōe est ne singula vtrimq; assecuti videant. Nā sic in fine fabule ait Demea vxorē duxi: quā ibi miserā vidi. Nati filij: alia cura. Inde ego hūc maiorē adoptaui mihi: mire ind̄ subiūgit cū ꝑsonā ꝑtulerit: sic alibi: e ꝑdonibus vnde emerat se audisse abreptā e. s. Inde ego nūc inde ꝓ ex q̄bus ⁊ mihi abūdat: ⁊ bene hūc dixit q: d̄ ipso loquebat. Eduxi a puulo qd̄ nos educare dicim⁹ educere veteres dicebāt vt Educz siluis regē regūq; parētē. Habui amaui ꝓ meo: ⁊ cū mlta dicunt h̄ solū verz est habui: credidi: duxi: existiaui: vt alibi. Semp ei⁹ dicta ē hec atq; habita soror: sit itaq; habeant: dicant. ⁊ g̊ ꝓ meo subaudiēdū est bis: vt habui ꝓ meo. ⁊ amaui ꝓ meo. In eo me oblecto solū. i. c. m. Absolute vtrūq; ⁊ in eo ⁊ solū In eo: quasi in ea re. Solū id mihi clarz: plus significat q̄ si diceret solus is est charus mihi. In eo me oblecto: noue dixit: ꝓ eo me oblecto. Facio sedulo: secus a dolo. i. sine dolo et impēse. Ille vt faciat item similiter. Cōtra vicissim. Plautus. Ut illa illū ꝯ qui est amoris cultor optim⁹. Do ꝑtermitto: do sumptū: ꝑtermitto delicta. Nō necesse habeo oīa ꝓ. m. i. a. ⁊ scz nō necesse est patrē seuire q: pr̄ est. Inter ius ⁊ equitatē hoc interest. Ius est q̄ oīa recta ⁊ inflexibilia exigit. Aequitas est q̄ d̄ iure multū remittit: g̊ hic sensus nō. licz etiā si nō necesse est seuū esse patrē. ⁊ mire ostendit ius suū nisi necessitate nō esse seruandum

Plautus

Ius

Equitas

Postremo alij clanculum: non alij patres sed alij adolescentes. Que fert adolescētia veniam addidit. statim peccata ab adolescētibus ob etatē remouēdo: ⁊ vide q̄ breuiter ⁊ q̄ pudice q̄ innocēter locutus est. Ea ne me celet cōsuefeci filiū. tribus em̄ viuitur modis: natura: cōsuetudine: ⁊ ratione. Nam qui mētiri aut fallere sepatim subaudiēdum mentiri. Ceteros: q̄ iam deceperit patrē. Pudore ac liberalitate: pudore ad filios retulit liberalitate ad parētes. Argumētū a cōiugatis Liberalitate inq̄t regēdi sunt ꝑpter qd̄ liberi dicūtur. Liberalitatē autem bonitatem dicit. Retinere satius esse puto: bn̄ retīere. q̄ retinet qui aduersū aliquē tenet. retinere ergo a vitijs. s. Naz vitia filio tenet quos non retinent patres a vitijs. Hec fratri mecuz nō cōueniūt noua locutio et nō cōueniunt: pro non congruūt: ac per hoc. in his ego ⁊ frater dissentim⁹ ⁊ dissimiles sum⁹. Venit ad me sepe clamitās: ⁊ īportunitatē odiosaz oñdit ad me dicēdo: ⁊ incōditā assiduitatē addēdo sepe ⁊ cōgrue p⁹ q̄ sepe dixit adiecit apti⁹ v̄bū nō dicēs clamās s̄ clamitās. q̄d agis mitio? Remīscer̄ lectionē ⁊ īuenies īterrogationē hmōi: vel īuētōis prīcipio cōuenire vel obiurgatōis. Cur ꝑdis adolescētē? recte nobis additū est ⁊ ethicos: vt alibi psaltriā nobis si dijs placet parauit. Cur amat: cur potat. vide quēadmodū vt durū obiurgatorē oñdat Demeā: cū ab eo ea discant̄ in crimē vocati q̄ aut etatis sunt vt cur amat: aut nature vt cur potat: aut pietatis: vt cur tu his reb⁹ sumptū suggeris ⁊c. Cur amat? Cur potat? Cur amat ad illud refert̄ qd̄ ait sup̄. do p̄termitto. nam p̄termitto delicta intelligim⁹ ex amore. Cur potat ad illd̄ qd̄ ait do sumptū. Nimiū ineptus est. vtrūq̄ dure ⁊ nimiū ⁊ ineptus est. Preter equū ⁊ bonū potuit ⁊ nō addi p̄ter equū ⁊ bonū. Et errat longe. meli⁹ est longe simpliciter accipiendū vt locale sit q̄ valde. Mea quidē sentētia. modeste addidit me ⁊ q̄dē sentētia. ne q̄s hoc ꝑ precepto dici existimet. Qui īperiū credat. vtrū cuilibet an demee tantū. Grauius esse atq̄ stabilius graui⁹ ad vim stabilius ad tēpus refert̄. Vi qd̄ fit. i. metu ac malo. Fit qd̄ vi q̄ illud qd̄ amicitia. illud qd̄ vi fit huic adiungitur qd̄ amicitia. Mea sic est ratio. ⁊ sic. a. i. m. Mea sic ratio est ad superiora ꝑtinet cōfirmāda. Sic animū induco meū. ad ea ꝑtinet q̄ dicturus est. Mea sic est ratio iterū modeste, ⁊ sic aīm induco meū. Senilis macrologia.

Pro meo iure agere: postremo alij clanculum
Patres que faciunt: que fert adolescentia.
Ea ne me celet consuefeci filium.
Nam qui mentiri aut fallere insueuerit patrez: aut
Audebit: tanto magis audebit ceteros.
Pudore: ⁊ liberalitate liberos
Retinere satius essecredo: q̄ metu.
Hec fratri mecum non conueniunt:
Neq̄ placent: venit sepe ad me clamitans
Quid agis mitio? cur ꝑdis adolescentē nobis? cur
Amat? cur potat? cur tu his reb⁹ sumptū suggeris?
Vestitu nimium indulges: nimium ineptus es.
Nimium ipse durus est preter equum ⁊ bonum:
Et errat longe mea quidem sententia
Qui imperium credat grauius esse. aut stabilius
Vi quod fit q̄ illud quod amicicia adiungitur.
Mea sic est ratio: ⁊ sic animum induco meum.

Malo coactus: duo dicit ⁊ malo ⁊ coactus. Qui officium suuz .i. qui recte facit. Officiū autē dicitur quasi efficiū: ab efficiendo qđ vnicuiq; ꝑsone cōgruit. Dum id rescitū iri: qđ facit. s. Tantisꝑ ꝓ quasi tantū: vt paulisꝑ: paul ul ū. ⁊ parūper quasi parū dictuz est. Tantisꝑ cauet: peccare subaudiendū est. Non totū eclipticos: ⁊ obscure dictū est: ⁊ bene cauet quasi malū: si sperat fore clam: iterū qđ facit subaudiendū. Rursus ad ingeniuz redit: mire ñ intulit cauet: sed ad ingenium redit ⁊ rursum est retrouersuz: vt prorsus: priꝰ versum. Ille quē bñficio adiūgas: nō beneficio adiūctus: vt supra malo coactus. Ille quē. b. a. ille malo hic beneficio coactus: hic adiūctus. ille duz rescitū iri credit. Tantisꝑ cauet. ⁊ hic ꝑsens absensq; idez erit: ⁊ id pñs absensq; nō ad aliquē locum: sed ad custodem retulit ⁊ monitorē. Ille quē beneficio: contra illud qđ ait malo coactus. Ex aīo facit: officiū. s. Studet par referre. i. bene: ꝑsensq; absensq; idē erit ꝯtra illud si sperat fore clā rursus ad ingeniū redit. Hoc patrū est potiꝰ supiꝰ a re tractū est ⁊ h̄ iam a ꝑsona d̄r argumētū. Consuefacere. nō cogere se ꝯsuefacere. Quā alieno metu. vide quēadmodū suū ad indulgētiā affectū reuocat optīe disciplīe. Hoc pater ac dñs: a dr̄ia ꝑsonaꝝ ⁊ officioꝝ. Interest: dr̄ia est. Hoc q̄ neq; lōge meliꝰ neq̄t: q̄ si diceret nō vl̄t. Fateat̄ nescire se hoc est indicat se meliꝰ ꝯsulere ⁊ volentē h̄ exercere nescire īpare liberis: oratorie q̄si artis sit indulgētissime agere. Impare: mō nō ad supbiā: sed ad regēdū ē referēdū. Nescire īpare: deest se. Sz ne ē ipsus de quo supuenit de quo ꝑmo est vt factis dicta oñdant̄. Et certe is est: bene nūc ꝯfirmat ipm esse eū: cū ꝓpior est ipm a lōge ꝯspectū senio vetāte: nō bene cognoscēs: ac in dubiū. Nescio q̄d tristē video: orōnis appatꝰ ex vultu oñdit̄: vt stetit acri fixa dolore. Tūc quassans caput hāc effudit pectore vocē. Nescio q̄d deest ꝓpt̄: vt sit ꝓpt̄ nescio q̄d. Credo iā vt solz: cā cur eū eq̄ aīo frat̄ ferat vt solz inq̄t. Saluū te adueīre demea gaudemꝰ: vt aspior oñdat̄ demea ēt salutat̄ ab eo quē obiurgaturꝰ ē.

Malo coactus qui suum officium facit
Dum id rescitum iri credit tantisper cauet:
Si sperat fore clam rursus ad ingenium redit
Ille quē beneficio adiūgas ex animo facit: studes
Par referre: presens absensq; erit idem.
Hoc patrum est potius consuefacere filium
Sua sponte recte facere q̄ alieno metu.
Hoc pater atq; dñs interest. hoc qui nequit
Fateatur se nescire imperare liberis.
Sed ne est hic ipsus de quo aiebam. ⁊ certe is est.
Nescio quid tristem video. credo iam vt solet:
Iurgabit. saluū te aduenire demea gaudemus.

Demea: Mitio fratres senes.

Hem oportune te ipm querito. Mi. Quid
Tristis es? De. rogas me? vbi nobis eschinus
Siet q̄d tristis ego sim? Mi. dixin: hoc fore:

Hem oportune te ipsum querito. In hoc actu diuersi hoīes diuersi patres ⁊ diuersa studia ꝓponunt̄: hic lenis: hic amarus: hic facetus: hic impollitꝰ: hic facilis: hic ꝑtinax ⁊ difficilis in delictis. Hem oportune te ipsum querito: melius q̄ Menander cum hic illū ad iurgium promptiorē q̄ ad resultāduz fecit. Quid tristis es? bene inter-

rogat. potuit eñ nõ iratus frater q̃rere. vbi nobis Eschinus siet quasi quedã causa sit tristicie. Diximꝰ hoc fore: credo iã vt solet obiurgabit. Quid ille fecerit: aĩ aduertẽdũ vt interrogatꝰ interroget more indignatiũ: qđ ĩdo facit. qꝛ videt Mitionẽ eo vultu ĩterrogare: vt videat̃ minꝰ rep̃hẽdere culpã Eschini. Quẽ neqꝫ pudet q̃dq̃ nec. m. q. varie ꝑ casus discurrit. Quẽ neqꝫ pudet q̃cq̃: cõtra illd̃ qđ alibi pater dixit. Erubuit salua res est. Quẽ neqꝫ. p.

Quid is fecit? De. quid ille fecerit: quẽ neqꝫ pudet
Quidq̃: nec metuit quẽq̃: nec legem putat
Tenere se vllam. nam illa que antehac facta sunt
Omitto. modo q̃d designauit? Mi. quidnã id est?
De. Fores effregit atqꝫ in edes irruit
Alienas. ipsum dominum atqꝫ omnem
Familiam mulctauit vsqꝫ ad mortem:
Eripuit mulierẽ quã amabãt oẽs: clamant omnes
Indignissime fcm̃ eẽ. hoc adueniẽti quot aĩci mihi
Modo mitio dixere. in ore est omĩ populo. deniqꝫ
Si conferendũ exempluꝫ est: fratrem non videt
Rei dare operam: ruri esse: parcum ac sobrium.
Nullum huius factum simile. hec quum illi mitio

magno ordine accusauit: non inq̃t pudore mouet̃ patrũ: nõ metu parẽtũ nõ timore leguꝫ ergo gradatim oratorie ꝓcessit. Tenere se vllã: bñ tenere. qꝛ legẽ et ẽ oratoria. Naꝫ illa que ante hac: oĩs mira accusatio duo tpa recipit p̃teritũ ab añ gestis: ⁊ p̃sens ab hijs que obijciunt̃: ergo vtrũqꝫ mira breuitate ꝑstrinxit. Modo q̃d designauit? Designare est reꝫ nouã facere in vtrãqꝫ ꝑtẽ ⁊ bonã ⁊ malã. Nã hec designatores dicti q̃ ludis funebribꝰ p̃sunt. Credo ob eã cãm ꝙ ipsis ludis mlta fiãt noua ⁊ spectãda simul vt iaꝫ turba retineat̃ q̃ fuerat aut in spectaculis aut in litibꝰ. Mõ q̃d designauit? puto ego designatõeꝫ: ꝯtractõeꝫ: aut ꝯductõem ppl̃i in vnũ ĩtelligi. hoc eĩ ꝯtĩgit ei q̃ a liq̃ flagitio ppl̃i in se oc̃los ⁊ ora ꝯuertit: ⁊ spectac̃lo est vulgo quẽadmodũ designatores q̃ ludis funebribꝰ mltitudinẽ retiet. Designauit: hoc verbũ apđ veteres duas res significabat: etem̃ p̃ue ⁊ recte facta designata dicebãt̃. Quid nã. i. ⁊ hoc etiã ꝯtẽtõe ĩterrogat mitio. Fores effregit: hec singl̃a magna cũ vociferatõe inferẽda sũt. stomachat̃ eĩ aduersus male interrogãtẽ. Fores effregit: atqꝫ ĩ edes totũ q̃dẽ vnũ crimẽ est. Rapuit meretricẽ. Sꝫ vide qua põpa q̃ vociferatõe dilatat̃ accusatio. Demee de moribꝰ eschini nihil nisi inania referẽtis. Fores effregit atqꝫ in edes irruit alienas ꝯsiderãda sũt. Hec singl̃a ꝯsiderãda sunt. ⁊ bñ dicit alienas. qꝛ si lenonis diceret ꝑua res videret̃. Ip̃m dñꝫ iteꝝ supp̃ssa ẽ infamis ꝑsona Atqꝫ oẽꝫ familiã mlctauit aut familiã ꝓ suis lenonis dicit aut ꝓ meretricibꝰ. Mulctauit: lacerauit: mutilauit: molliuit atꝫ dissoluit. vñ mlciber a mlctãdo q̃si mlctiber. Vsqꝫ ad mortẽ: magna iuidia cedis mortis mẽtõe q̃ tñ nulli accidit. Eripuit mulierẽ quã amabãt: oĩa magno colore ⁊ accusatorie dicta sũt ⁊ h̃ maxĩe ꝙ lenonẽ ⁊ meretricẽ nõ dixit ꝯtẽptu facti atrocitatẽ ꝑsonaꝝqꝫ vtilitatẽ reticẽs. Mulierẽ eripuit nõ abduxit ꝫ eripuit. Clamãt: adiudicatio ex auctoritate rumoris. Hic adueniẽti: q̃t. m. m. d. q̃si dicat displicꝫ oĩbꝰ. ⁊ mlti eũ accusãt: nec tñ lenoĩs q̃rele mẽtio fit. Vide oratorẽ. hic aũt vel articulꝰ vl̃ aduerbiũ loci ẽ. In ore ẽ oĩ ppl̃o. Salu. In ore gẽtibꝰ agẽs. Populo: ciuitati. Si ꝯferẽdũ exẽplũ ẽ tãq̃ nõ sit ꝯferẽdũ. Nõ fratrẽ vidꝫ rei opã dare. Satis comice h̃ infert̃ legẽtibꝰ argumẽtũ. Nã magis in culpa ille ip̃e ẽ quẽ laudat. Rei dare opã nõ amori. Ruri eẽ nõ in vrbe. Parcũ: nõ ꝓdigũ. Sobriũ nõ insanũ ꝑcũ ac sobriũ: ꝯ illud.

Designare

Salustiꝰ

Cur amat? Cur potat? Rei dare opam: quicq̄ facere. Poeta hec oīa falsa ⁊ econtrario facit Demeā credere. Nullū huiꝰ simile factū: hac cū admiratōe Mitio tangit q̄si ipsiꝰ culpa sit fratris nat̄a. Nullū huiꝰ simile fcm̄: hac cū admiratōe indignātis ꝓnūciādū est: ⁊ ardētibꝰ in Mitionē oculis ⁊ subaudiendū est esse aut inuenire. Hec cū illi mitio dico: tibi dico illi pro in illū. ⁊ tibi ꝓ in te. Tu illū corrūpi sinis: deest nā: ⁊ feruētiꝰ a syntheton dicit. ⁊ hoc tibi: ⁊ tu ꝓnūciandū est in tento digito et in festis in Mitionē oculis. Nam h̄ agi stomaco aduersuz dissimulatores solet. Tu illū corrūpi sinis Mitius mō dixit sinis corrūpi mox vehemētius dicet. An laudi putat fore si perdiderit natū. Hoīe īperito nunq̄ q̄cq̄ iniustiꝰ est: miro stomacho apd̄ ipsuz de ipo nunq̄ de altero loquitur. Nihil rectū putat: ꝓprie putat. Nam hoc verbū impitoꝝ est. Ordo est q̄ nihil rectū putat nisi qd̄ ipse facit: ⁊ est Hoc est ꝓpriū rusticoꝝ ē atq̄ imperitoꝝ. Quia tu demea. i. hō īperitꝰ. Hec male iudicas pariv̄tute: hec leniter dicta sunt. qꝛ supiora vehemēter. Nō est flagitiū: nō pctm̄ negat esse: sed flagitiū nō esse ꝯtēdit. ⁊ ido sub indignāter ꝓnūciādū: vt si dicat scortari q̄dē adolescentulū delictū est sed nō flagitiū. Venie locꝰ: nō tā in facto q̄ in ꝑsona cōstitutꝰ est. Nō est flagitiū mihi crede adolescētulū scortari: mire rn̄dit ⁊ oratorie ad hec q̄ īuidiose dicta sunt. Nā qd̄ ait ille eripuit mulierē quā amabat: hic scortū qd̄ irruit in edes alienas: q̄si ex vino furēs potare qd̄ cū alijs graue ꝓpositū hoc solū dicēdo leue reddidit: ido fores effregit. Mihi crede: q̄si impito dicit mihi crede. n. me ītellige qd̄ imitatꝰ. Cice. Sic celum exagitat. Magna sunt mihi crede noli hec cōtēnere. hic em̄ ⁊ auctoritas dicētis ⁊ ꝯtēptꝰ on̄dit audiētis. Neq̄ potare neq̄ fores effrīgere. h. s. n. e. r. f. qꝛ dixit q̄ nisi qd̄ ipse facit nihil rectū putat. Nō siuit egestas: nō volūtas ꝓhibuit sed ncītas ⁊ iō nulla laus. Qd̄ tu fecisti. īopia nota fecisti in eo qd̄ significat nō fecisti. Iniuriū est. q̄ nihil q̄cq̄ iniustiꝰ hoīe īpito. Vn̄ id fieri: fieri ꝓducta prīa syllaba Enniꝰ Minime noīe fieri p̄uū. Tu illū tuū si eēs hō: mltū ꝓgressus ē accusās accusātē. nā si eēt vn̄ fieri q̄dnā possz qd̄ fiat nō ncārio ꝯn̄s ē: sz ꝓbabl̄r admittit apd̄ oratores. Nō eī oēs q̄ hn̄t: vn̄ faciāt ꝯtinuo faciūt. Expectatū: odiosū ⁊ male vite. nā filijs parētes aut amabiles sūt āt expectati aābiles boī: expectati mali q̄rū mors ī dies singl̄os expectāda ⁊ exoptāda sit. nā expectaꝰ an̄ diē spaꝰ ad diē. vn̄ auidior ītelligit q̄ expectat q̄ ille q̄ spat. eiecissz foras nō dixit aīsissz vt q̄dē abijciēdū. quā vbi te expectatū: eo rē ꝓduxit vt ipe magꝭ videat ꝯsuler disciplīe q̄ demee. Alieīori etate pꝰ facerz tn̄ anacoluthō: deē eī q̄uis ⁊ facerz vltimū magnā vī hz. Nihil eī ꝓdessz īsup obeēt retīeri ab istis filiū inuenē. alieīori ꝓ aliēa di. ꝯpatiuū

Dico tibi dico tu illum corrumpi sinis.
Mi. Hoīe imperito nūquā quicq̄ iniustius est:
Qui nisi quod ipse facit nihil rectum putat.
De. quorsuz istuc: mi. qꝛ tu demea hec male iudicas
Non est flagium mihi credē adolescentulum
Scortari neq̄ potare neq̄ fores
Effringere hec si neq̄ tu fecimus neq̄ ego
Non siuit egestas facere nos. tu nunc tibi
Id laudi ducis: quod fecisti inopia
Iniurium est. nam si esse vnde id fieret
Faceremus: ⁊ tu illum tuum si esses homo
Sineres nunc facere dum per etatem licet
Potius q̄ vbi te expectatum eiecisset foras:
Alieniori etate post faceret tamen.

Cicero

Ennius

Expectare
Sperare

gradū ꝓpositio posuit: Proh iupiter: Tragica exclamatio. ⁊ bene tanq̄ ipse rep̄hēderet De meā adiecit. Tu homo rediges me ad insaniā: ⁊ tu hō dicēs negat illi familiaritatē. Nō est flagitiū facere h̄: moraliter indignatio exp̄ssa est ijsdē v̄bis que frater dixerat repetitis. Ne me obtūdas: ne me sepe ⁊ moleste interpelles. nā obtūdere est aliq̄d sepe odiose repetere. Tu filiū dedisti adoptatū: mira argumētatio ꝑ q̄ inductio ab oratoribus d̄r: cū ꝑ interrogationē ꝑuenim⁹ ad id qd̄ volumus cōcludēdū. Is meus est factus: q̄si cōfessiōis gen⁹ sit: aduersarium tacuisse: sic ꝓgredit̄. Siquid peccat Demea: cōclusio dubie rei: aut a non dubijs sumpta

Obtūdere

De. proh iupiter tu hō rediges me ad insaniam.
Nō est flagitiū facere hec adolescentulum: Mi. ah
Ausculta: ne me de hac re obtundas sepius
Tuum filium dedisti mihi adoptandum.
Is meus est factus. siquid peccat demea
Mihi peccat. ego illi maximā partem feram.
Obsonat. potat. olet vnguenta de meo.
Amat. dabit̄ a me argentum dum erit cōmodum
Vbi nō erit: fortasse excludetur foras.
Fores effregit: restituentur. discidit
Vestem: resartietur. est dijs gratia:
Et vnde hec fiant: ⁊ adhuc nō molesta sunt:
Postremo aut desine: aut cedo quēuis arbitrum
Te plura in hac re peccare ostendā. De. hei mihi pr̄
Esse disce ab illis qui vere sciūt. M. natura tu illi
Pater es cōsilijs ego. De. tu ne cōsulis quicq̄. Mi.

Interposuit Demea ⁊ repetitū ē peccat. Ego illi maximā ꝑtē erā: errant q̄ putāt illi esse ꝓnomen: cū sit aduerbiū loci: vt illi mea tristia facta. Degenerēq̄ neoptolemū narrare memēto. Illi g̃ ibi. i. vbi ille peccat. q̄re quidā etiā ly syllabam discretiōis causa vt locū significet corripiūt. ⁊ maximā partē: optime dicit. nō em̄ vniuersam: ⁊ nō solū pars Eschini est, s̄ maxima: qꝛ hic magis est cuius filius cepit esse per adoptionē. Feram sustinebo tollerabo. Olet vnguēta a summo ad imū ꝓposita soluunt̄. ⁊ mira varietas est olet vnguēta ne diceret obsonat potat. vngit̄ ne. s. hec esse rōnes palestrice nō luxurie dicerent̄. Amat Cur amat. Dū erit cōmodum dare. scꝫ ibi vbi nō erit argentū. s. sed cōmodum dare subaudiendū est. Fortasse excludet̄ foras. hoc ita ꝓtulit. quasi dicat nihil sibi deperisse. si gratis forte fuerit ad amicā admissus. ⁊ totū hoc legendū est ⁊ mire fortasse dixit. vt pater indulgens ⁊ credens adolescentē posse etiā amari ab amica. nō em̄ affirmauit. vt diceret excludet̄ foras. Fores effregit restituent̄ peruenit ad p̄sens crimē. illa em̄ ante acta fuerūt. Resartiet̄: re abundat. Et vnde hec fieri: iteꝝ subaudiendū est. Et adhuc nō molesta sunt: quia nō est flagitium adolescentē scortari. Pater disce esse ab illis: superbū fuisset a me dicere. melius ergo ab eis dictū est. Natura tu illi pater es: cōsilijs ego: vrbane Mitio ꝯsilijs subiunxit: plus em̄ valet ad laudē cōsilium qua natura. ⁊ simul ostēdit poeta verbis Mitiōis qui nō natura sed effectu sit pater. nullū patrē esse sapientē. cū nō possit sine ꝑturbatione ꝑfrui his que amat. quē patrē esse cōsiliū fecerat. nō natura. hoc est qui filiū adoptauerit.

Et mire tu natura cũ singulariter dixerit: pluraliter intulit ꝯsilijs ego. Tu ꝯsulis q̃cq̃: apertior cõtumelia. ⁊ sequit̃ denunciatio discedendi. Tu cõsulis quicq̃: quia dixit cõsilijs pater ego sum a cõiugatis argumentatus. respondit tu cõsulis quicq̃: q̃ a cõsultando cõsilia dicunt̃: ⁊ cõsultores. Si pergis abiero: vt donec me flumine viuo abluero. Si pergis abiero: archaismos ꝓ abibo: ⁊ hoc gestu abeuntis: vel abituri ꝓnunciant̃. Siccine agis: recte: q̃ iam abibat: q̃si reuocantis correctio est. An ego totiens: hoc ꝯuersuꝫ intelligas dicere. Audiã: deest te: sed exp̃mere durũ fuit: ⁊ hoc est obtũdere Cure est mihi: eschinus s. Curremus equã vtriq̃: ꝓprie vtriq̃ et equã: q̃si ꝑticeps fratris. Prope moduꝫ: nisi addidisset ꝓpemodũ: falsa videret̃ esse snĩa. Ah mitio: religiose ꝯmotus est: ac veluti accusatio est ꝑfidie: ⁊ ideo exclamat: dolẽs trãsit in iracũdiã ꝯcessionẽq̃ dr̃. Mihi sic videt̃: rõnabiliter nõ est sic dixit: ꝫ sic videt̃: nõ vult em̃ verꝫ esse. Quid istud: deest loquor aut resisto. nã ꝓprie significatio est de snĩa sua discedẽtis. Profundat: ꝑdat: ꝓfundat ꝑdat: hec sic figura. Vir. l. sequere italiã ventis pete regna ꝑ vndas. ꝓnunciãda sunt: vt oñdat̃ gestu nolle q̃d loquit̃. Si verbũ posthac: deest tibi fecero: aut tale hmõi. Rursum q̃si rursum curãs. Irasceris an nõ credis irasci. s. Repeton quẽ dedi: rusticani stomachi est repetere semꝑ: v̄ba que inuitus alijs audierit. Repeton quẽ dedi: minus erat si eschinũ diceret: ꝫ plus est quẽ dedi. Egre est: q̃si dictũ sit. Quid ergo loqueris: quid g̊ est: cur egre est: Quia alienus nõ sum: mire alienus nõ sum: q̃si timeat dicere pater sum. Alienus nõ sum: satis cũ stomacho. q. d. si patrẽ me esse iã nõ licꝫ. Alienus nõ suꝫ. Iste tuus: memoriter iste tuus ad illud q̃d dixerat. Meus est factus. Iste tuus: iste sentiet q̃tus sis: q̃tumcũq̃ ames eũ: h̄ est vt decipiat̃ ꝑ indulgentiã tuã. Iste sentiet: sentire multi ꝓ malo posuere: vt ipse alibi: Sic rogas. Sensi: naꝫ vnã ei cenã atq̃ eius comitibus dedi. Iste tuus: iste sentiet. Postremo malo nullũ: scꝫ quã hoc posterius: etem̃ Demea satis hoc graue existimat dictũ in eũ: qui nõ ꝓuideat in futurꝫ et arctius q̃ pater est. Nec nihil: nõ nihil. nota figura est cõueniẽs placidissimo seni: q̃ rep̃hendẽdo adolescẽtẽ moderatus est. Nec nihil: apparet Terentiũ fauere lenissimis p̃cibus: vnde subiecit etiã rõnem facti Mitioni seni. Nec hec oĩa sunt: que dicit: tñ bene a Mitiõe hoc dr̃ q̃ indulgẽtioris est plura scire: ⁊ supra: Ea ne me celet ꝯsuefeci filiũ ⁊ hic sensus est. Nec cõtemnẽda sunt q̃ dicit: nec oĩa tñ: hoc est: nõ sola sunt q̃ dicit: ꝫ multa alia: ⁊ ordo est. Hec tñ nõ nihil molesta placidissime neq̃ nihil dixit: ⁊ nũ nihil maluit repetere: quã q̃d vehemẽter iracundiã demonstraret: est em̃ altera.

Cõsilium
Cõsultor

Ah si ꝑgis abiero ego. De. siccine ais: Mi. an ego
Totiens de eadẽ re audiã: De. cure est mihi.
Mi. Et mihi cure est. verꝫ demea curemus
Equã vterq̃ partẽ tu alterum ego item alterum.
Nam ambos curare ꝓpemodum reposcere
Illũ est quem dedisti. De. ah ah mitio
Mi. mihi sic videt̃. De. quid istuc: si tibi istuc
Placet ꝓfundat perdat nihil ad me attinet ꝑeat.
Iã si v̄bũ post hac vnũ. Mi. rursuꝫ demea irascere.
De. an nõ credis: repeton quẽ dedi: egre est alienꝰ
Nõ sum si obsto iã desino. vnũ vis curẽ. curo ⁊ est
Dijs gratia cũ ita est vt volo ⁊ iste tuus sentiet
Posterius. volo ĩ illũ grauius q̃cq̃ dicere. Mi. neq̃
Nihil neq̃ oĩa hec sunt que dicit tñ nõ nihil

Virgil.

Adelphorum

Nō nihil molesta sūt mihi: optīe poeta mitionē fecit cōmo tū: ne si oīno īmobilis esset: nō indulgere adoptiuo filio: ꝫ oīno eū nō curare videret: ergo sic in eū seruat placidū animū: vt tñ retineat patris affectū. Illi demee. s. aut illi. id est ibi vbi Demea litigabat. Sz oñdere me egre: ꝯstat egre me pati: nā aliter nō erat patiēs. Nā ita est hō: hō dixit moraliter: sic eni de his dicim⁹: q̄s parte rep̄hendim⁹: vt alibi. Ut hō est ita morē geras. Cū placo. i. cuz volo placare Ueꝝ si augeam: argumētū a ꝯtrario: nā placare ꝯ est irritātib⁹ augētibusq̄ iracundiam. Adiutor ei⁹ sū iracūdie:

Molesta sūt hec mihi: sz oñdere me egre pati
Illi nolui. nā ita est hō cū placo. aduerso sedulo
Et ꝺterreo. tñ vix hūane patit. veꝝ si augeā. aut etiā
Ei⁹ adiutor sim iracūdie. insaniā ꝓfecto cum illo:
Et si eschin⁹ nōnullā i hac re faciat nob īiuriam.
Quā ꝫ nō, an[illegible] cui nō ꝺdit aliq̄d:
Postremo nūꝑ credo iā oīm tēde[illegible] dixit velle se
Uxorē ducere, sperabā iā deferbuisse adolescentiā.
Gaudebam. ecce aūt de integro. nisi ex q̄d est volo
Scire. atq̄ hominē conuenire. si apud forum est.

vt sit mitis rep̄hēsio: nā a genitiuo casu accusatiu⁹ assūpt⁹ ē. Et sic Eschinus nōnlla i hac arte rursus

¶ Samnio. Leno. Eschinus adolescens

Obsecro ppl'ares ferte misero atz īnocēti auxiliū

vt sit mitis rep̄hēsio. ꝛ ꝫ ip̄o graui⁹: nā ꝛ si nōnlla nob tpamento sunt posita. Quā hic nō amauit meretricē. aut. c. n. d. Quā nō ꝛ cui: non ea tñ hec fiūt: vt nō graui sono accusatiōis ꝓferent: ꝫ solā rep̄hensionē ꝯtinent. Aliud ꝟo admirandū est: q̄ꝺ addidit meretricē: vt oñdit mitiōis hoc solū adhuc sciētis nihil devitiata virgine. Quā hic nō amauit meretricē: ꝛ hoc cū venia: ꝛ defensiōe: nā colore meretricē nō est flagitiū: ꝛ simul etiā vitiate virginis ignar⁹ oñdit Mitio. Nō dedit aliquid: aliq̄d dicendo p̄termisit: vel meretricē: vel numerū. Credo iam oīm tedebat parenthesis puto. ꝛ. n. addimus ad ea que apud nos quaꝝ certa sunt: aut credo. Credo. i. puto. Dixit se vxorez ducere velle: mirū eo apud Terentiū cur etiā ꝑsonas indicet argumenta: nā cū Mitio sciat amari ab Eschino ciuem virginem tamen dicit credo iam omniū tedebat: ꝛ dixit se vxorem velle ducere: sic ex parte magna tendit nescium argumentum: ideo quia verisimile est amantissimum Eschini mitionem omnes scire affectus adolescentis ꝛ consuetudinis: vt apparet p̄terea coactum eum ex parte fateri vitiatum ex amore Eschinum: ꝛ pudore impeditum: tāmq̄ hoc dixisse ꝙ honeste potuit velle se vxorē ducere dixisse malens: qua velle tacuisse cōfusum. Sperabā iam deferbuisse adolescentiā recte sperabā ꝓ gaudebā: sic eni dicimus cū quē errasse nos cernim⁹: ꝛ mire nō dixit sperabā illum iam corruptuz: sed miti senex tot etati tribuit: nihil filio. Deferbuisse adolescentiaz: seruat propositum circa etatis veniam. Deferbuisse: quasi deorsum a feruore tenuisse. legitur ꝛ deferuisse. ecce aūt de integro nisi quicquid aposiopesis prima: quia nō vult credere. Nisi quicq̄ est: deest quia: vt sit nisi quia ꝛ est sensus. Nisi quia nō temere credo ꝛ volo scire quicquid est.

Obsecro ppl'ares. Ppl'aritas i oīs rei ꝯsortiū sumit. Nūc aūt ppl'ares ciues dicit. ꝛ ꝫ ē q̄ꝺ veteres q̄ritari dicebāt. Quirites ꝯclamari. Obsecro ppl'ares ferte misero ꝛ innocenti ferte auxiliū: ꝫ exemplū est ꝯtumeliosi ꝑ potētiā diuitis ꝛ i ꝑnitiē suā pauꝑis ꝯtūac. Quiritari

Subuenite inopi: vide q̄ posteriora sunt ad incendēdū pplm primo miserū post innocē te: ad vltimū inopē posuit. t primo ferte auxiliū: post subuenite t totū hoc principiū a benivolētia sumit q̄ cōparat ex iniuria potētie Eschini. naz ptraria in Eschino esse vult intelligi. Misero atq; innocēti auxiliū. i. tria sunt: miser: innocēs: inops. Ociose nūc tā secure significat. nā nisi q̄ secur⁹ est ociosus nō est, ilico mō locū nō tps significat. Ociose tā ilico psiste

sit ipetrauit modū tps locū: factū inopū ociose tēpus tā ilico: factū psiste. nā tā t ilico alterū tpi adiungit alterū loco. At psistere ē audacter t pstantē stare: vt psistit i digitos exēplo arrectus vtriq;. Istā inuitis oībus deest adducā. ego istā inuit⁹ oībus: bōa eclipsis. nemo em̄ plene loquit qui luctat. Quāq; sit sceles⁹ tm̄ nō cōmittet. Anacoluton pmū. nam cū pposuisset q̄q; nō subiecit tm̄ nunq; p nō. Uir. Nunq; hodie oēs insimul. Item vt vapulet minaciter poeta priorem litē sustulit dicēdo iterū vt non eadem lis esset de qua supra. Demea quest⁹ est sed instaurata nascat. Committet. pficiet. sed hoc ppie de illicitis t puniendis facinorib⁹ dicimus: t simul hoc ostendit comicus adolescēs credere se lenoni inuitū se noxā intulisse t id quod fecerit fecisse lenonis culpa non sua. Leno sum. leno terribiliter pnunciandū est: quasi qui dicat cui supplex eris. sed ex argumēto eū q̄ contemnit. Eschinus minas lenōis vtpote q̄ iam vxorē decreuerat ducere. Scio hic sic tm̄dit quasi in lenone monitio capiti tm̄ cōsisteret. Fide quisq; optima: fides in cōcipiendis cōminationibus: denūciatio cōminantis est. Nunus non faciam: figurate: ergo. Quod te purges. i. purgationem tuam. Hui⁹ aūt dictu con est: vt cum aut stipulam: vel floccum mouet rata mouerat: aut summum digitum Ego meū ius persequar: hoc est lenocinium. Meum ius: meam libertatem: meam vindictam. Nam vt illa iniuria est que fit innoxio. ita ius vindicta illa que sic reddit reo. Persequar. vlciscar. Licero. Tu dū tuas iniurias p te id quod non pōt psequi conaris. Hui⁹ non facia. Li. Nec tantillū quidē cōmotus est. neq; tu solues verbis vnq; quod in. r. malefeceris t solues lues: persolues. i. satisfacies. ac te

Consistere

Uir.

Licero

Subuenite inopi. Es. ociose iā ilico h psiste nunc.
Quid respectas: nihil piculi est. nūq; dū ego adero
Hic tanget te. Sa. ego istam inuitis omnibus.
Es. quāq; sit scelestus non committet hodie
Unq; iterū vt vapulet. Sa. eschine audi ne te
Ignarū fuisse dicas meoq; modo iste ego sum. Es.
Scio. Sa. at ita vt vlq; fuit fide quisq; optima
Tu q; te posterius purges hanc iniuriam mihi
Nolle factam esse. huius quicq; nō faciā crede. ego
Meū ius persequar. neq; tu verbis vnq; solues
Quod mihi in re malefeceris. noui ego vestra hec
Nollem factū iusiurandū dabit te esse indignum
Iniuria hac. idignus cū ego met sim accept⁹ modis

purgabis. Re malefeceris: acuendum est re t significanter proferendum. Ibi enim eadē est sententia. t plus dixit re malefeceris q̄ iniuriam feceris. Noui ego vestra hec eclypsis deest enim verba. Jusiurandum dabitur. hoc est iurabimus te esse indignum cui iniuria fiat huiusmodi. aut separatim iusiurandū dabit: t separatim te esse indignum iniuria hac t sic melius verba em̄ satisfaciunt cum res colligit in generalibus cautis: nam sepe ite ac lites iureiurando sunt terminate. Indignum iniuria; comice indignum et indignus.

Abi nunc prestrēnue: aut abi pre.i.prior: aut abi pre.i.prei vt J pre sequar: aut prestrennue: vt prediuitis vrbe: latini. Abi prestrēnue: magna em̄ cōtētio lenonis īnuit nō rn̄disse Eschinū ad ea que dixerat. Ceterū hoc nihil facis: nihil pro non. legit ⁊ nihili. At em̄ nō sīnā em̄ inceptiua ꝑticula apud veteres fuit sed hec cōuenit ꝑturbationi. Nimiū istuc abijsti quasi ex cōtumacia lenonis appareat q̄ multū abierit. Propter hūc: iuxta hunc: vt Virgilius. Templū de marmore ponā ꝓpter aquaz. Hem sic volo mire comicus ex alterius v̄bis q̄d faciat alter ostendit. Qui pugnus continuo: an pugn⁹ a pugna sit dictus an ab illo pugna. Pugn⁹ cōtinuo. i. vestigium litgium litigātis istuc volo experiri: expresse oñdit pauperioris loq̄cem cōtumaciam vsq; ad pericula cedis: Jstuc volo experiri: hoc illo dicente seruus lenonē verberat. Hem serua nescias cui dicat hec Eschinus: an lenoni: an seruo: sed seruo magis est verisimile. Gemīabit nisi caues: hoc cōminātis est non iubētis ferire: sed q: longe stat Parmeno gemīa putauit dictū: ⁊ gemīabit subaudiendū est plagā. Gemīabit nisi caues: nō singularē pugnā: ⁊ vnā dabit: sed gemīabat q̄si dicat: gemīato duplicatoq; nūero inferet. Hei miseriā: leno pulsat non iniuria cōueniēter poeta auidiorē Parmenonē malefaciēdi inducit: cū sup̄ dñm inuitū ostēderet cogi ad inferendā iniuriā. Jn istā ꝑtem poti⁹ peccato: vt verberes non iussus potius q̄ iussus verberes. Nunc iam due ꝑtes: ⁊ bene iam. q: sero ⁊ post plagas: ⁊ vtrum hoc lenoui vt abeat: an puelle vt introeat dicit. sed facetius est si lenoni intelligas dici: quasi hoc factū sit qd̄ voluerit ⁊ q̄si venerit vt vapulet. ⁊ iam etiā tarditatis īcusatio est. vt Virgilius. Jam melior: iam dura parens. Regnū ne Eschine: īuidiosa moraliter exclamatio ⁊ ardētior ad plagas. Regnū ne Eschine hic tu possides: bene hic. i. Athenis vbi grauius crimen est dñari velle. Nam tyrāni ibi semꝑ oppressi sunt ⁊ maxīe ꝓximi. Si possiderem.

Es. Abi prestrēnue: ⁊ fores āpi. Sa. ceteꝝ hoc nihil
Facis. Es. i ītro iā nūc tu. Sa. at eī nō sinā. es. accede
Jlluc ꝑmēo. nimiū istuc abijsti. sed ꝓpter hūc asiste
Sa. hē si volo. es. caue nūc iā oculos a meis oculis
Quoq̄ dimoueas tuos: ne mora si sit īnuero: quin
Pugn⁹ cōtinuo in mala hereat. Sa. istuc volo ego
Jpsum experiri. es. hem serua omitte mulierem
Sa. o facin⁹ mis̄ū. es. geīabit nisi caues. sa. hei mis̄iā
Es. nō īnuerā veꝝ ī istā ꝑtē poti⁹ peccato tn̄ i nūc iā
Sa. Quid hoc rei ē: regnū ne eschīe tu hic possides
Es. Si possiderē ornatus esses ex tuis v̄tutib⁹. Sa.
Quid tibi rei mecū ē: es. nihil. sa. q̄d nostin q̄ siē: es.
Nō desidero. sa. tetigī tui q̄cq̄: es. si attigisses ferres
Jnfortuniū. sa. q̄ tibi magis liceat meā hēre ꝓ q̄ ego

Contendētis in īuidiā. Ornatus esses ex tuis v̄tutib⁹. Cito oñdit q̄tuz a se longe sit regnū qui diceret ornari potuisse lenonē. Ex virtutib⁹ tuis: sic veteres per ironiā virtutes pro flagitijs dicebāt. Lucili⁹. Aīo an virtutib⁹. Quid tibi rei mecuz est: hoc q: verberatus est dicit: nūquid tibi debeo. Nihil: non q: sibi nihil debeat facere sed q: ipse abstulit ⁊ nihil vult a se repeti. Quid nostin qui siem ꝓprie sic em̄ dicit qui nichil q̄cq̄ debet non me nouit: non q̄ ignoret: sed q̄ iniure nō cernat. Si attigisses ferres: plus dixit attigisses q̄ tetigisses. est em̄ multomin⁹ attingere q̄ tangere. Qui tibi magis licet. hic nō tam ratiocinatio est q̄ exclamatio ꝑ dolorē. Meā hēre: ꝓ q̄ ego meā sufficeret sed magna

Virgilius

Pugnus

Pugna

Virgili⁹

Lucilius

moralitate additū pro qua argentū dedi. ad vociferationē simul etiā ostendit leno q̄d re-
Attingere petat. Qui tibi magis: si mihi inq̄t nō licz attingere tuā: cur tibi licz meā nō tāgere sed hē-
Tangere re? ⁊ hēre virū domi in ꝯsuetudine est corrumpere an stuprare intelligim⁹. Ante edes non
fecisse: non erat qd̄ ad hec iuste respōderet: ⁊ ideo sic rn̄det vt cōuitiū dicat qd̄ verū est. Lo-
Lorum ris liber: lora apud veteres laura dicebat a laura triū floꝝ: sub q̄ mos erat captiuos vīciti
ducicꝫ ꝑ pō-
paz ideo aūt
vt cōditionis
reminiscātur
loris cedant
mācipia. Nā
Mācipia mancipia di
Serui cūtur q̄ ma-
nu capta sūt
exui qui ser-
uati sunt cuz
eos occidi op
porteret iure
Uirgili⁹ belli. vn̄ Uir
gilius sic in-
ducit capti-
uū rogantē.
ꝑ p̄mos ma-
nes. p. s. s. iu
li. Hiccine li-
bertatē. scz a
thenis O ho
minē īpurū:
sic veres im-
purū genera
liter pro īpro
bo ponebāt:

Argētū dedi rn̄de. es. ante edes nō fecisse erit meli⁹
Hic ꝯuitiū. nā si molest⁹ ꝑgis eē iā ītro arripiere atz
Ibi vsqꝫ ad necē opiere loris. sa. loris liber? Es. sic
Erit. sa. o hoīem īpurū. hiccīe libertatē aiūt equā eē
Oīb⁹. es. Si satis debacchat⁹ es iā leno: audi si vis
Nūc iam. Sa. ego ne autē debacchat⁹ suz in te aut
Tu in me? es. omitte ista: atqꝫ ad rem redi. Sa. quā
Rem? quo redeā? es. iam ne vis me dicere q̄d ad te
Attinet? sa. cupio. eq̄ mō aliq̄d. es. vah leno iniqua
Me nō vult loq̄. Sa. leno sum fateor. ꝑnities cōis
Adolescētiū periturus sum. pestis tamen tibi a me
Nulla est orta iniuria. es. nā hercle etiā id restat. sa.
Illuc q̄so redi q̄ cepisti eschine. es. minis viginti tu
Illā emisti. que res tibi vertat male. argēti tantum
Dabitur. Sa. q̄d si ego illā nolo vēdere tibi: coges
Me? es. minime. Sa. namqꝫ id metui. es. neqꝫ

vt in eadē hac fabula. Persuasit ille īpurus. sat scio. Aequā oīb⁹ q̄si diceret vbi nō est quā
do Eschin⁹ loq̄tur: ⁊ bene oīb⁹ ne lenones q̄dē videant excepti. Mitte istec atqꝫ ad rē re-
di: supbe adolescēs maleficiū nō putat lenoīs eē purgādū Ad rē aūt ad negociū de q̄ agit
dicti. Quā rē: quā abduxisti. Res eī pecūia ītelligit vl'id ꝑ q̄ pecūia dāda est. Quo redeāt?
ad quā euertisti domū: q: fores effregit atqꝫ in edes irruit alienas. Id qd̄ ad te attinet: qd̄
tibi ꝑdest: ⁊ ꝯmodū est. Cupio: ille vis dixit hic cupio. Aeq̄ mō aliq̄d: subaudit dicas. Vah
leno. Leno nomē sacrilegū ⁊ īiustū. Leno iniq̄tatē agitat: leno iniusticie p̄rocinat hoc totū
Ironicos ꝑnūciādū ē. Leno sum: figura

Orta ē iniuria. orta cepta. Illuc q̄so redi q̄ cepisti figurate. Rectū
em̄ erat vn̄ cepisti. Nisi forte q̄ sit ꝑnomē mō accipiēdū. vt sit a quo ⁊ bene memor ē dixisse
Eschinū. Mitte istec atqꝫ ad rē redi. Que res tibi vertat male. Obijcit ꝯtumeliā q̄si ⁊ hoc
multū sit inimicū. Vertūn⁹ d̄r de⁹ q̄ reb⁹ ad opīata reuertētib⁹ p̄ est. sepe aūt male cedit qd̄
bonū putat. ⁊ h̄ est male vertisse. vt ille gladi⁹ q̄ muneri dat⁹ adminiculū fuit regīe peūtis
Uirgili⁹ de quo Uir. Ensemqꝫ reclusit dardaniū. nō hos q̄sitū mun⁹ in vsus. Quid si tibi illā vende
re nolo. hec maior: sūt stomachi. ⁊ iō stultiora. nā qd̄ iā amisit vēdituꝝ se negat. Quid si no
lo, none dictū est. ⁊

Quid si nolo. coges me. pōt aūt dici q̄ si nolo coges me. Mīme: Ironia. Nāqꝫ
id metui. Ironia cōtumax ⁊ ridicula in eo qd̄ iam amisit id de quo dixit se cogi non posse.

Nam ego liberali illam: ordo est ego liberali causa manuū assero: ⁊ sunt iuris verba a quibus etiā assertores dicunt̄ vindices aliene libertatis. Nā hec causa ipsa liberalis dicit̄ que actionem in se cōtinet libertatis. Proh sup̄me iupiter: hec locutio ad hoc inducta: vt ex v̄bis lenonis appareat q̄ facile mitis fieri possit ⁊ qd̄ vis libēter acciperet. Proh sup̄me iupiter: supremū nunc dicit summū ab eo qd̄ est sup̄. Uirg. Rex ipse iouis de gente sup̄ma. a. e. n. t. v. a. d. e. l. m. t. r. Si non hoīes a p̄sona ⁊ plebei ⁊ lenōis et vim passi iouē ipsuz cōuitio p̄sequi: vt quotidie videmus ab oībus ei⁹ locis ⁊ ordinib⁹ fieri. Minime miror q̄ insanire occipiūt ex iniuria: sensus h̄ est: īsanos fieri p̄ iniuriā plerosq̄ mirabar: s̄ iam nō miror p⁹ q̄ ego ipse p̄ iniuriā quaz suz passus īsanire cōpellor adeo vt exclamē p̄h sup̄me Jupiter: ⁊ simul aduerte vigilantē poetā: vt vbicūq̄ i comedia vocē tragicā extulerit: statiz p̄sonā insanā id dicere faciat: sic ⁊ sup̄: p̄h iupiter tu hō me redigis ad insaniā. Me īuito abduxit meā: honestioris p̄sone hec q̄rela: sufficeret abduxit meā: s̄ leno bn̄ addidit me inuito. nā abducunt̄ meretrices absq̄ volūtate lenonū. ⁊ decora locutio est p̄ eclypsim: me inuito abducit. nō em̄ addidit puellā: aut q̄d tale. Tātidē emptā: legit̄ ⁊ totidē emptā postulat sibi darier. Hoī misero: scōm illud Menādri

Uenundandā censeo que libera est. nā ego liberali
Illam assero causam manu. nunc vide vtr̄ vis
Argentū recipere: an causam meditari tuam.
Delibera hoc dū ego redeo leno. Sa. p̄h supreme
Jupiter mime miror q̄ insanire occipiūt ex iniuria
Domo me eripuit: v̄berauit: me īuito abduxit meā
Ob male fctā hec tātidē emptā postl'at sibi tradier.
O hoī mis̄o pl⁹ q̄ngētos colaphos infregit mihi.
Ver̄ em̄ qn̄ bene p̄meruit: fiat suū ius postulat.
Age iā cupio si mō argētū r̄ddat. s̄z ego hec ariolor
Ubi me dixero dare tanti: testes faciet ilico
Uēdidisse me: d̄ argēto somniū est: mox cras redi.
Je quoq̄ ferre possum si mō reddat: q̄q̄ iniuriū ē.
Ver̄ cogito id qd̄ res est. qn̄ eū questū occeperis
Accipiēda ⁊ muscitanda iniuria adolescentiū est.

Hoī misero plus q̄ngētos colaphos cōtumeliosa cedes colaphis innuit̄ ⁊ indigna lenoni Qui ⁊ infregit: vt illudēs h̄ fecisse Eschinus videat̄ cū sonitu se colaphizatū significat Infregit: aut illi sit: inflixit: vt sit sensus inflixit hōi mis̄o plusq̄ q̄ngētos colaphos: ⁊ flebiliter p̄nūciādū est. h̄ em̄ exprimit̄ vt tn̄ incuset ī alieno facto fortunā suā: ⁊ vide q̄ tū hoc distet ab illo qd̄ sup̄ dicebat. Ipsum istuc volo expiri: h̄ qz solus ē: illd̄ qz cū aduersario. Bn̄ p̄meruerit. bn̄ multū. Promeruit: adiuuit: p̄fuit: cui ꝯriū est cōmeruit. Nā mereri ⁊ p̄mereri ē p̄stare bn̄ficiū. Uirg. Quiq̄ sui memores alios fecere merēdo: ⁊ nunq̄ regina negabo. Promeritā. Ubi me dixero tāti dare: recte dixit. vbi. n. captio intercesserit p̄cij iā ereptōis actio sublata erit: ⁊ p̄ciū debebit̄. Mox cras redi: trāsit ad mimeticō. Id q̄z pati possum: id mox cras redi. i. morā. Quāq̄ iniuriū est: vēdere qd̄ nobis est. s id qd̄ res est: p id qd̄ ver̄ est: bona locutio. Quādo eū questū occeperis: vt in Andria. Deinde questū occepit. Muscitāda patiēda: cōsiderāda cū silentio ⁊ vt in amatore putāda ac p̄ hoc p̄ferenda. Muscitare em̄ p̄pe ē dissimulādi cā tacere dictū vl'a muto: vl'ab. m. q̄ lr̄a ē nimiū p̄sse voc]: ac pene nulli⁹ adō vt sola oīz cū int̄ vocales īciderit atterat̄ atq̄ subsidat: hic Uir. Muscitat rex ipe latin

Mereri
Promereri
Uirg.

Muscitat̄

Uirgi.

frustra egomet mecū: p̄paratiōis genus ad accipiendū minas totius summe desperatōis

Tace egomet ꝯueniā ipsum. ī hac scena actus est exēplū ꝯtinēs vite auaroꝝ: q̄ sepe in dānū ipsius auaricie rōnibus ruūt. simul etiā duoꝝ inter se neq̄ hoīm spectāda quedā vicissim ⁊ dolosa captio est. Tace egomet ꝯueniā ipsum: tace si ꝓ aduerbio est oībus d̄r. si ꝓ verbo d̄r Ethesiphoni maxime sollicito ⁊ supplicāti oībus ob metū p̄ris.

Jā aūt tardi tatis est: ꝫ ꝓperatiōis significatio. Bñ dicat secū esse actū: actū recte additū est: nam multa cupide accipim⁹ ita tñ vt male nobiscū eē dicam⁹ actū Quid istud. Sānio est: illō sup̄ post scenā: h̄ iā in ꝓscenio d̄r: ⁊ vide q̄ ingeniose. Ter. q̄ sup̄ ad Eschino lenonis noīe facit. Sānionē vocari vtpote ab hoīe arrogāti ⁊ feroci ob etatē ⁊ negociū hūc blāde circūueniētē honorificētius inducit cū lenone loqui: ⁊ Sānionē eū vocare. Sane q̄ in sordibus ꝓfessiōibus agūt vitā honorifice noīe ꝓprio appellas: ꝫ q̄ in splēdidis artibus sunt ꝯstituti gaudēt artis noīe nūcupari: vt impator: orator: phs: sic ⁊ in Eunucho. Audire vocē visa sum militis apd̄ se loq̄ns meretrix: ⁊ postq̄ illū cōmin⁹ videt. Salue mi Thraso inq̄t. nō salue miles qd̄ erat durissimū ⁊ mox irata ꝑsonat: miles nūc ad̄o dico tibi Nescio q̄d ꝯcesse cū hero: argute positū nescio quid. vult. n. ex illo audire vt nāciscat initiū qd̄ ꝑsuadēdū cepit. Cōcertasse economia: honorifice nomē tractat: vt ⁊ placitū sibi reddat: et vt eū faciat ad ꝯtēnēdā pecuniā liberalē: nā honestas adimit auariciā. Cōcertatiōez cōparatā qꝛ ille ꝯcertasse dixit nō cesuꝫ esse. Cōparatā: ꝓprie alias ꝯstitutā. ⁊ cōparatā ad dictū Syri refert q̄ ait ꝯcertationē fuisse parē: faciēs Eschinū ⁊ lenonē: nā Sānio vult sibi deberi ꝓ eo qd̄ vapulauit qd̄ abstulit illi Syrus: dicēdo eū nō v̄beratū esse: ꝫ potius ꝯcertasse. ⁊ ꝓprie dixit ꝯcertationē ipsum actū: nā certamē est res ipsa de q̄ certat: vt cū colūbā sagitta feriat vtꝝ prior decurrat ad metas. Vñ Virgi. Velocis iaculi. c. e. p. i. n. u. at v̄o certatio ipse actus ꝯtentioq̄ certātiū est. ille v̄berādo vsq̄: vel vsq̄ defessi: ⁊ est vsq̄ aduerbiū significans aut diu: aut multū. Tua culpa pōt et noīatiuus ⁊ abltūs casus esse si noīatiuus deest est: ⁊ si abltūs deest factū est. Adolescēti morē gestū oportuit: ab etate adiuuat̄ sñia loco: ideo adolescenti dixit nō Eschino: ⁊ morē gerere ꝓprie lenonis ⁊ meretricis: vnde ⁊ ipse sic respōdet: vt nō fugiens dicat vsq̄ os p̄bui. Adolescēti: m. g. o. cū emphasi adolescenti ꝓnunciandū est: scꝫ q̄ facilius assentatiōe caperet. Qui potui melius: subaudit morē gerere: ⁊ hoc subtiliter leno cū morē gerendū fuisse ī meretricis p̄cio dixerit Syrus. Qui hodie: hodie aūt nō tempus significat: sed iracundā eloquentiā ac stomachū: vt Virg. Nunq̄ oēs hodie moriemur inulti. Age: modo age corripiētis est aduerbiū. Scis q̄d loquar: legit ⁊ scis q̄ loquar. Maximū est lucꝝ: bñ additū est interdū nō. n. semp. Si nūc d̄ tuo iure ꝯcessisse s: bñ tuo iur̄: ne diceret nō erat res mea quā venalē

Certatio
Certamen
Virgil.
Vsq̄
Vir.

Sꝫ nēo dabit frustra. egomet mecū has rōes d̄puto
Syrus seruus. Samnio leno.

Tace egomet ꝯueniā ipsū cupide iā accipiat faxo
Atq̄ etiā bene vt dicat secū esse actū q̄d istuc ē
Sānio qd̄ te aud io nescio q̄d ꝯcertasse cū hero. sa.
Nunq̄ vidi iniq̄us certationē cōparatā q̄ hec hodie
Inter nos fuit. ego vapulādo ille verberādo vsq̄
Ambo defessi sum⁹. Sy. tua culpa. Sa. q̄d facerē:
Sy. adolescēti morē gestū oportuit. Sa. qui potui
Melius: q̄ hodie vsq̄ os p̄bui. Sy. age scis quid
loquor pecuniā in loco negligere maximū interdū
Est lucꝝ. Sa. hui. sy. metuisti si huic de tuo iure

Adelphoru

habui:aut det tuo iure de lenonia duricia:vt alibi.Meo iure vtar: vt potior sit quo prior ad dandū sit.Ne nō tibi feneraret istuc feneratū est:cū lucro redditū t multiplicatū. Fenerare Fenerare ret:ergo nō Eschinus:sed ipsa res in qua feneratio est.Ego spē pcio nō emo:Cōtra:pecuniam in loco negligere maximū interdū lucr est.Nunc rem facies:scōm psonā serui. Leno quicquid agit ad lucrū refert:t sic lucri genus dicit esse Syrus a lenone quēadmodū persuadet:et nota rē:t litē t negociū meretricis et primonū et oēm pecuniam noiari.

Cōcessisses paululū atq.si adolescenti esses
Morigeratus hoim hō stultissime ne nō tibi istuc
Feneraret.Sa.ego spē pcio nō emo.Sy.nūc rem
Facies.abi.nescis inescare hoies sānio.Sa. crede
Istuc melius ee.vex ego nūc adolescentulus fui ān ḡcḡd
Possem mallē auferre potius ī pntia q̄ ī futuro.Sy.
Age noui tuū aīm q̄si iā vsq̄ tibi sint viginti mine
Bū huic obsequere.pterea autē aiūt pficisci in cypr.
Sa.hez.Sy.emisse hīc q̄ illuc vehēres multa nauē
Cōductā:hoc scio. aīus tibi pēdet. vbi illinc spero
Redieris:tuū hoc ages.Sa.nusq̄ pedem perij.
Hercle hac illi spe hoc inceperūt.Sy. timet
Inieci scrupulū hoi.Sa.o scelera.illud vide
Ut in ipso articulo oppressit. empte mulieres
Complures.t item hinc alia que porto cypr

Nescis iescare hoies Sānio: metaphora ab aucupibus:qui auibus capiendis effundūt cibū Credo istuc melius esse: vide comicū erro Inescare

rem vtriusq psonet callidi lenonis t cautissimi serui.Age age:nūc verbū est significās dic:q.ppre est vt psentiat psuadēti.Tuū animū:deest liberalē.Quasi iā vsq tibi:sensus q̄ si numeres vt aliquo diducas t ī alijs estimationē cōstituas: t si nō velis penitus ptēnas viginti minas dūmodo hunc obseqūris velis.Quasi.iā vsq tibi sint:t eū nō pfectū dixit: sed iā pficisci:t nō ab vno dici se audiuisse:ne negaret:sed aiūt inq̄t.Preterea aūt archaismos est figura.Nā veteres libēter pjunctiōes multiplicabant.Emisse hinc q̄ illuc: nusq̄ b ostēdit alias Terētius:s apparet ex pfessione lenonis va hec oia esse. t mira varietas est vt dilationē res habere nō possit.Hoc scio animus tibi pēdet:b t correpte legi pōt vt arti culus demōstrativ? sit:t,producte vt significet aut hāc rē:aut hūc locū.i.cypr. Ubi illinc spero redieris:ex spe sua vult Syrus oīdere q̄ leno debebat sperare.i.nō se acceptū mō.Tū hoc ages:b est exiges debitū:nā b agere dicimus eū q̄ instat negocio suo.Nusq̄ pedē q: exclamatio est:oratio p aposiopesim nō pplet.Inieci scrupulū hoi:b leno nō audit:simul.n. dicit cū ille clamat:t ideo simul legi nō pōt.t b oīdit Syrus q̄ hec pfilio locutus sit.Que porro cypr:hāc insulā dicta:vbi Venerem sacrata sit vt horatius. Sic te diua potēs cypri Cyprus vel qō mercatus ī ea sit:vt idē.Nunc dimoueas vt trahe cyprīa myrtoq̄ pauid? nauta secet Horatius. mare. Illud video dicit. Ut illo articulo oppressit:metaphora pseuerās a scrupulo.i. lapillo q̄ nos ī calceo latēs plerūq̄ ledit.Et oppressit:vel Eschin? vbres ipsa quā subijcit.i. qō aut empte mulieres cōplures:t. Itē hinc alia ī lenonis merab? Mulieres cōplures

Sylepsis. empte legit̃ ⁊ empta. Nisi eo ad mercatũ venio: eo nũc aduerbiũ est loci. i. cypꝝ Mercatus aũt locũ tps significat. Damnũ maximũ est: qꝛ ⁊ hoc damnũ mulieris in p̃cio est. Nunc si hec omitto: qd̃ damnũ est. s. hoc aũt dicit negociũ cũ Eschino. Actũ agã: ꝓuerbiũ. i. nihil agã. qd̃. n. in iure semel iudicatũ fuerit: rescindi ⁊ iterꝝ agi nõ põt: sic in Phormione: actũ aiunt ne agas. Nihil est. noue nihil est: ꝓ nulla spes est. Refrixerit: ꝓ refrigescit. Ut sit satiꝰ ꝑdere ꝑ hiperbolẽ b̃ accipe: nã nõ cõuenit ꝑsone lenonice dãna ꝯtẽnere. Hic manere: duꝫ nõ nauigo. Tũ persequi cum rediero Jam ne enumerasti: finxit Syrus se nõ intellexisse qd̃ apud se ipsuꝫ leno locutꝰ sit adeo vt illi aliõ ait q̃ ille secum disputauerit Jd qd̃ ad te redituꝝ putes: b̃ dicto

Nisi ego ad mercatum venio damnũ est maximũ:
Nunc si hec omitto: actum agã. vbi illinc rediero.
Nihil est. refrixerit res: nunc demũ venis?
Cur passus? vbi eras? vt sit satius perdere
Quã aut hic nunc manere tã diu: aut tũ persequi.
Sy. Jaꝫ ne enumerasti id qd̃ ad te redituꝝ putas?
Sa. Hoccine illo dignũ est: hoccine incipe eschinũ?
Per oppressionẽ vt hanc mihi eripere postulet.
Sy. Labascit vnũ hoc habeo. vide si satis placet
Potius q̃ venias in ꝑiculũ samnio serues ne an
Perdas totũ diuiduũ face. minas decem corrodet
Aliunde. Sa. hei mihi etiã de sorte nunc venio in
Dubiũ miser. pudet nihil. dentes oẽs labefecit
Mihi. p̃terea. colaphis tuber est totũ caput

tm̃ illũ acceptuꝝ significat q̃tũ dederat in puella. Nã hoc ad nos redit qd̃ a nobis abierit et dicẽdo r̃dituꝝ oñdit sup̃ viginti minas nihil illũ sperare oꝑtere. sic. n. sup̃. Minis viginti tu illã emisti: q̃ res tibi vertat male. Hoccĩe illo ĩdignũ ẽ: hinoĩ ꝯploratio summã desperationẽ lenonis oñdit. Hoccine incipe: q̃si de magno facinore dixit vt ĩ heauton. Uide qd̃ inceptet. Eschinũ: cũ laudatiõe dixit q̃si quẽ nõ deceat malefacere: ⁊ vide q̃ oĩa experiat̃ potẽs et miser ob recuperandã rẽ suã. Ut hãc mihi eripe postulet: nõ dicit de q̃: qꝛ de illa s̃mo est

Cicero. Postulet velit: aut speret. Cicero. Ut tp̃ibus. r. p. cedat nũc postulãdũ. i. cupiendũ aut expectandũ. Eripe postulet dixit nõ eripuerit tanq̃ ad b̃ nõ fecerit: ⁊ sic loquunt̃ q̃ nolũt circa se ꝑseuerare iniuriã. Labascit: hoc ꝑ se d̃r: ⁊ ꝓprie dicit labasci: vt ⁊ suã instantiã ⁊ cun

Labasco ctatiõeꝫ tarde incipiẽtis cõsenti re mõstraret. Nã inchoatiuũ verbũ est ⁊ est metaphora ab arbore siccante facta q̃ multis succisa ictibus ferri tãdẽ incipit ĩ casum põderis ruinãq̃ minitari. Hoc vnũ habeo: b̃ clare ⁊ subaudiẽdũ est qd̃ dicã vel dicere. Uide si satis placet: nõ placꝫ dixit: s̃ satis placꝫ: veluti magnũ ꝯsiliũ ꝓhibiturus. Potius q̃ venias ĩ ꝑiculũ: oratoria cõpatiõe peioꝝ dicit b̃ esse qd̃ suggerit eligẽdũ. Diuiduũ face: b̃ est diuide: figura macrologia: diuiduũ a diuisiõe. Dimidiũ a dimẽsiõe dicimus. Minas decẽ: scit illũ viginti posse accipe: s̃ idcirco agit vt optet leno qd̃ paulo añ nolabat. Corrodet aliũde. Aliũde dictũ est q̃si nõ h̃ntis. nã b̃ ipsa ĩ ꝓmptu sunt. Hei mihi etiã d̃ sorte nũc venio miser ĩ dubiũ.

Diuiduuꝫ
Diuiduũ

Uirgi Sors ẽ summa cui extrinsecꝰ acq̃rit̃ fenus. g̃ sortẽ dic̃ d̃ p̃cio quo empta ẽ ĩ viginti minis: et vide illũ dãno potius exclamare q̃ ĩiuria. Nũc venio ĩ dubiũ. i. in ꝑiculũ. Uirg. Nec tibi deserte ĩ dubiũ o. Oẽs dentes labefecit: iniuria lenoni tũc dolet cũ adiuncta dãno est: vt sup̃ muscitanda ⁊ accipienda cũ questũ occeperis: vel iccirco enumeratis cõtumeliis adiecit.

Etiam insuper defraudat. vide vt eadem que dixit supra repetat sed ardentius tamē et cum Auxesi. sic ⁊ Uirgilius. In maius repetit. q. d. s. Colaphis tuber est totū caput. Tuber est genus cibi collectū ex tumētibus ⁊ q̄si pregnātibus barenis. plus aūt hoc q̄ sup̄ dixit. Supra em̄ dixit plus q̄ngētos colaphos infregit mihi. hic vero colaphis tuber est totū caput. Etiam insup̄ defraudat: auxesis apta lenoni auaro. nā honestior p̄sona non hūc ordinē faceret. Defraudat fraude d̄cipiat. Nusq̄ abeo: hoc dictuz vim habet cōmmātis nisi illud cū contēptu suscepit Syrus. Ut lubz negligenter rn̄det: vt rogetur a lenone. Nunquid vis q̄n hēaz hec est plena locutio: nec nn̄q̄d vis desiderat supplementū. et hoc vti dicto adolescētes solent. Quin: nūc quare significat. Immo hercle hoc q̄so vt. h. s. ipse sibi satisfaciat. Ut em̄: quo quomō significat diuerticulū ad p̄ces faciens: Potius q̄ lites p̄sequar: q̄ dixerat Eschinus nūc vtrum vis argentū accipe: an causam meditari tuā. Meuz mihi reddat: sortē quā solā supra recusabat: ⁊ oratorie non em̄ q̄d emi dixit: sed iuidiose meū mihi reddat saltem natū est autē a captiuis saltē qui nihil aliud preter salutē auctorē petant. Scio te non vsum ante hac amicitia mea: figura p̄ quā ostēdit se fideliter p̄mittere q̄d p̄mittit Uirgil. Scio me. d. e. u. Memorem me dices. figurate est inducta p̄missio premioꝝ: ⁊ bene vtrūq̄z narrat: nam nō cōtinuo qui memor est etiā gratus es. Memor em̄ est qui apud se memīt: gratus q̄ meruit hoc vocari dum vicē reddit. nā multi sunt memores ingrati tamē. Sedulo faciā: sic p̄mittit vt nihil suū interesse credat. Sedulo: de industria sine dolo. Sed Ctesiphonē video. letus est d. a. apparatus in p̄scenio p̄sonaꝝ cū cōsulto cōsilio fingūtur a poeta tāq̄ supueniāt alijs rebus in medio positis: que ipsaꝝ interuentu finiant: ⁊ mire q̄si ex argumēto sit vt futuri actus sui anteq̄ loqui incipiāt describant. Letus est de amica: hoc lētius ⁊ summisse. Quid te oro: deest agis ⁊ deest ego. Quid te oro: aut si q̄d aut p̄pter q̄d subītelligim⁹ vt sit. Quid mihi nō respōdes de eo p̄pter q̄d te oro: aut si q̄d te oro: ⁊ q̄ bene fastidiosum lenonē facit Syrus vt optās: ille desp̄ando viginti minas accipiat. nam ⁊ sup̄ nō intendēti dicit totiens in vno sensu: hoc idē Syrus. De amica potest ⁊ interrogatiue p̄nūciari.

Uirgilius
Tuber

Etiam insuper defraudat: nusq̄ abeo.
Sy. Ut lubet. nunquid vis quin abeam.
Sa. immo hercle iam hoc queso syre
Ut hec sint facta potius q̄ lites sequar
Meum mihi reddat saltem quāti empta est syre
Scio non te esse vsum ante hac amicitia mea.
Memorem me dices esse ⁊ gratum. sy. sedulo
Faciam. sed ctesiphonem video. letus est
De amica. Sa. quid te oro: sy. paulisper mane.

Ctesipho adolescens: syrus seruus

Abs q̄uis hoīe bn̄ficiū quū op⁹ ē accipe gaudeas
Uerū em̄uero id demum iuuat: si quē equū est

Saltem
Uirgilius
Gratus
Memor

Abs q̄uis hoīe: cuz est op⁹ beneficiū accipere gaudeas In hac scena gratiaꝝ actio est ex p̄sona ⁊ eius qui prestitit: ⁊ eius cui prestitum est ⁊ ex ipsius premij q̄titate. Nam om̄e q̄d gerit: aut in reb⁹ est aut ī p̄sonis aut in tributis eoꝝ. Abs q̄uis hoīe bene sic cepit dicturus o frater frater: ⁊ qui s̄m regulā dixit. quia dicim⁹ quib⁹ ceterū a quo q̄s facit ⁊ non quibus: ⁊ incerta distinctio est vel quod beneficium opus est accipere hoc vetus et illud communiter. Id demum iuuat: ostendit plus esse quod iuuat q̄ gaudium.

Uirgilius Is bene facit: bene subaudiendū est bis nūero o frater frater Uirgili⁹. Et fratrē ne. d. f. vnū relatū est ad appellationē: alterū ad laudē ⁊ subdistīguēdū vt videat̄ q̄siuisse qd̄ vltra diceret: ⁊ plus īuenire se nō potuisse q̄ frater. Quid ego nūc te. q̄d ꝓpter qd̄ ⁊ nūc te:

additū est de supfluo. Ut tu nūc. c. a. f. l. Quid ego nūc te. q̄r laus gen⁹ cause est qd̄ non adhibet̄ nisi dubie rei. Quid ego nūc te. distinguēdū est q̄d aūt ꝓ vt q̄d. Nūq̄ deest. qd̄ vt sit qd̄ non q̄ ita mgnifice duplex est cā omittēde laudis: si res aut nimium mala est: aut nimiū bona Id virt⁹ q̄n supet tua bona ꝑiphrasis virt⁹ tua potius q̄ tu. itaq̄ vnā hāc rē me hēre ⁊ subiunctiuū esse pōt correpta media syllaba: ⁊ p̄positiuū ꝓducta eadē sillaba: vt sit itaq̄. Fatrē noue dixit vnā rē. sed ego puto fratrē nō subdistinguēdū legēdū: sed ꝯtexte vsq̄ ad p̄ncipiū. nā si distīxeris frēz erit bis arbitror subaudiēdū ⁊ sup̄ ⁊ infra: qd̄ si fratrē inferiorib⁹ iūxeris ⁊ cū admiratōe ꝓnūciabit̄: ⁊ subaudiet̄ q̄ mihi. hāc sane locutōez scire debem⁹ ꝑ ꝑsonā elaborātē sic dictā. nā et nimiū gaudz ⁊ rustic⁹ adolescēs ē: q̄ laudare conat̄ Eschinū q̄si titubās ⁊ pene balbutiēs

Bñfacere: is bñfacit. o frat̄ frat̄: q̄d ego nūc te laudē
Satis certe scio nūq̄ ita magīsice dicā q̄cq̄ id v̄t⁹ q̄n
Supet tua: itaz vnā hāc rē hr̄e me p̄ter alios p̄cipuā
Arbitror fr̄ez hoīez neminē esse p̄mar̄ artiū magis
Pr̄icipē. sy. o ctesipho. Ct. o. syre. es. vbi est. sy. ellum
Te expectat domi. ct. hem. sy. q̄d est. cte. q̄d sit: illius
Opera nunc viuo Syre. o festiuum caput
Quī oīa sibi postponēda putarit pre meo cōmodo
Maledictū famā: meū amorē: ⁊ pctm̄ in se trāstulit

Nemo Homo Hoīez neminē: noue aurib⁹ nr̄is: sed veter̄ ꝯsuetudīe locut⁹ ē. nā cū neminē hoīez significet q̄d op⁹ fuit dicere hoīez neminē: sed vt diximꝰ figura ē archaismos. O ctesipho: o mire accepit gaudiū sigīficās. O ctesipho o Syre. hic vt p̄uidēs: hic vt q̄ nō p̄uiderit o dicēs o dixit o Syre Eschin⁹ vbi ē: bene statī de illo cui agebat̄ gr̄as loq̄ cepit. Sed ellū: ecce illū ꝓnomē vl̄ aduerbiū demōstrātis. aliq̄ interrogatiue legūt: vt sit ellū dicis? Te expectat domi: vt sit ellū ꝓnomē. i. illū. nā ⁊ illū ⁊ ellū ⁊ ollū veteres dixerūt. Domi: aduerbiū ē in loco. Hem: aduerbiū est letātis. Festiuū caput huic ꝯtrarius sēsus ē. Ridiculū caput. Alij putant festiuū caput nō Eschinū intelligēdū: sed orōnis quā hz ctesipho agēs gr̄as fratri: ita in eunucho. Quā venuste: qd̄ dedit p̄ncipiū aduenīēs: qd̄ si est nihil pote sup̄ hāc laudationē. nā sup̄ factū erit accipiēdū: sz male. nā caput eschini ītelligo ip̄m eschinū: vt in toto pars sit ꝑ synodochē: in q̄ figura ⁊ ꝑs ꝓ toto ponēda ē: q̄ aut emīet ex toto: aut maioris p̄cij est ad id qd̄ agit̄. ceterū qd̄ ip̄m si seruatū bonis auctorib⁹ sit si exēpla synodoches penitus ꝯsiderare studes sic īuenies. Illi⁹ opa: dicēdo opa corporeū laborē Eschini oñdit ⁊ religionē: vt ānua magne sacra refer cereri letis opat⁹ in herbis. Quid sit: deest q̄ris: sed ē admirātis magis q̄ īterrogātis. Illi⁹ opa nūc viuo: o mirā āplificationē bñfici nō dixit illi⁹ opa vitā hēo. sed qd̄ sat̄ graue ⁊ satis amatoriū. illi⁹ opa nūc viuo inq̄t Quī oīa admiratīe additū q̄n: sic ꝓnūciādū q̄n pelcō vsq̄ ad maledictū famā. Maledictū famā aut mitionis aut Demee aut ppl̄. nam si aliter acceperis idē maledictū videbit̄ ⁊ mala fama. Pre meo ꝯmodo. i. mei cōmodi: vt in eunucho. Hic ego illū cōtēpsi p̄ me. i. mei cōpatōe. Meū amorē ⁊ peccatū de rapiēda meretrice ⁊ amāda. maledictū ⁊ peccatū cū dixisset oīa: duo tātum intulit maledictū ⁊ famā: vt oīa mercurio similis vocēq̄ colorēq̄. ⁊ hoc vt sit defectus quidā ītelligend⁹ ex affectu gratias agentis. In se trāstulit pulchra q̄ erupta est. Sostrata circa eschinū quēadmodū errauit demea eo qd̄ ab illo credit amari

meretricē. Nihil pote supra: eclypsis per admiratiōem est subaudiendū em̄ est: vel esse vel dici: ⁊ pote ꝓ potis vt mage ꝓ magis. Quidnam fores crepuit: resonuit. vnde decrepiti dicti sunt clamosi senes. Fores: singularis numeri noīatiui casus. Mane mane. gaudētis est hoc dictum: nō operiri iubentis. Decrepiti

Vbi est ille sacrilegus. Mire Eschinus seruat aduersus lenonē superbiā qua ostendit tāto alienior esse aīo ab amoribus meretricis q̄to audacior in lenonē. Men q̄rit: nū quidnā effert: sperat nūc lenose aliq̄d accepturū ꝓpter cōuitiū. Vt alibi minas viginti: tu illā emisti que tibij res v̄tat male: argēti tm̄ dabit. et vide quantā ferat leno ꝓ lucro iniuriā qui sacrilegij noīe significari nō solū nō dolet: sed etiā cupit. Oportune aūt men querit: ⁊ cū quadā gesticulatiōe et subsaltatiōe sperātis lenonis ad h̄ se queri: vt accipiat ꝓnunciādū. Occidi nihil video: occidi nō q̄ sacrilegus dictus est: sed q̄ nihil accipit: ⁊ simul gestū cōsidera loquētis ex v̄bis. Occidi nihil video: mire hoc v̄bo apparet in vultu lenonis ⁊ spem mortuā ⁊ extinctū gaudiū: iam ⁊ apta eclypsis hec dicētis occidi nihil video neq̄ addidit ꝓferri aut q̄d tale. Hem interiectio repētine rei. Oportune te ipsum q̄rito: Asyntheton deest venisse. nō em̄ sequēti nectit. Quid fit Ctesipho: q̄d fit blandū initiū est. nō em̄ interrogat cū ipse dicat ī tuto est oīs res mox ipse ī subditis: iā hec addidit p̄ter naturā q̄stionis q̄d fit q̄d agit. In tuto est oīs res: quasi amatori oēm dixit negociū de amica ⁊ an oīs res ⁊ lenonis iurgiū ⁊ suspicio p̄ris Demee simul. Omitte v̄o: v̄o abūdat aut correptū est iādudū nō omittētis. Ego v̄o illā hercle omitto. apparet nūc nō primū dici Ctesiphoni ab Eschino. Omitte tristiciā tuā nec nō primū r̄nsum omitto: ⁊ ideo additū est hercle v̄o: q̄ nūc demū data est plena securitas. Tristiciā tuā sic dixit q̄si nimiā. Qui quidē te habeā frēm acuendū te. O mi germane. mi meus. s̄ vocatiuo dixit casu. Corā te. corā ad ipsum ꝑtinet q̄ laudat ⁊ alios q̄ audiūt: te ad ipsum q̄ laudat. nā corā laudat qui nō tacet apd̄ alios: ⁊ h̄ agit nō ꝑ ep̄lam s̄ ipse p̄sens In os q̄ apud ipsum loquit quē collaudat. Laudare. ampli⁹ q̄ laudauit. Ne id assentādi. Antiqua eclypsis. deest. n. cā ⁊ vtr̄ ab ea cā an ab ipsa lite sic d̄r. Ne id assentādi: adulādi. Specta si nō rustic⁹ adolescēs ē. ⁊ purissime simplicitatis ad̄o vt etiā velle laudare frēm nimio pudore nō posset: h̄ solo q̄ p̄ris ē: cū illū nimiū laudant abn̄tē. Qui qd̄ habeā g̃tū. varie nō. n. ītulit q̄s gr̄as agēti. Qui q̄. Age īepte nō ē īiuria: q̄ maior frater ē ⁊ blāda dicturus. Hoc mihi dolet, mihi dolet ꝓ doleo: ⁊ dolet bis subaudiēdū est: ⁊ pene ī eū locū Coraz laudare

Nihil pote supra: sed quidnam fores crepuit.
Sy. Mane mane: ipse exit foras.
Eschinus: Sānio: Ctesipho: Syrus.
Vbi est ille sacrilegus. Sā. men querit occidi
Num quidnā effert: occidi: nihil video
Es. Hem oportune te ipsum q̄ro: q̄d fit ctesipho:
In tuto est oīs res. omitte vero hāc tristiciā tuam
Et. Ego v̄o illā hercle omitto q̄ q̄dē te habeā frēz
O mi eschine: o mi germane. ah vereor corā ī os te
Laudare ne id assentādi magis extimes. qui quod
Habeam gratū facere. Es. age inepte quasi nunc
Norimus nos inter nos o ctesipho: sed hoc mihi
Dolet. nos pene sero scisse: ⁊ pene rem in eū locum
Redisse: vt si omnes cuperēt tibi nihil possent

insinuatio beneficit ex ꝑiculo difficultatis ob tps. Ut si oēs cuperēt: nō si eget tm̄modo ad uersantibus. Pudebat deest fateri. Stulticia est istec h̄. s. fateri ei q̄ ipse patri nunq̄ q̄cq̄ ce lauerit. Tā hoc ꝑuulā. g̃ diminutiuis adiūgit tā ꝑticula: ⁊ deest perire sed tacet. Tā ob ꝑuulā rē. i. meretricē. ⁊ bene h̄ Eschinus q̄si q̄ maiora exptus sit. i. vitiū v̄ginis. Pe ne. a. p. deest fugere: qꝛ amatores comici cito ꝯminant patriā se deserturos vt amicā seq̄nt Pene. a. p.

Menander mori illū voluisse fingit. Terētius fugere. Turpe dictu. te fugere. s. ⁊ deest ē Ut dij istec ꝓhibeāt. i. ex iliuꝫ fugāq̄ pr̄ie. Peccaui. Approbauit ex ꝑiculo magnitudinē beneficij. Quid ait tādē nobis

Auxiliarier. Et. pudebat. Es. ah stulticia ē istec nō
Pudor tā ob ꝑuulā rem: pene ex patria turpe dictu:
Ut dij istec ꝓhibeant. Et. peccaui. Es. q̄d ait tandē
Nobis samio. Sy. iā mitis est. ego ad forꝫ ibo vt hūc
Absoluā. tu intro ad illā. Ctesipho. Sa. syre insta.
Sy. eamus. nāq̄ h̄ ꝓperat i cypꝫ. sa. ne tā cito q̄dā:
Quāuis etiā maneo ociosus h̄. Sy. reddet. ne time
Sa. Ah fac vt oēm reddat. Sy. oēꝫ reddet tace mō
Ac seq̄re hac. Sa. sequor. Et. heus heus syre. Sy.
Hem q̄d ē. Et. obsecro hercle hoiēꝫ istū īpurissimū
Quāprimū absoluitote. ne si magis irritatus siet

additū est nobis. n. ait nō intelligēdū est. Jā mitis est: qꝛ debacchat⁹ est. sup̄ leno iā mitis est dixit. Ego ad forꝫ ibo: tūc. n. foro d̄ mēse scriptura magis q̄ ex arca domoq̄: vel cista pecunia numerabat. Ut hūc absoluā. i. vt hūc reddito sibi p̄cio dimittā: nā velut ligati sunt: quibus debet aliquid. dicunt etiā serui illi solui qui cū deditores p̄cioꝝ fuerūt pecuniā reddūt debitū. est ergo absoluā oro a me soluā: iocat in tristicia lenonis qui illū cū barba lenonia ⁊ mesto vultu sequit tanq̄ reus. Tu intro ad illā Et bona eclypsis significās leticiā potiūde meretricis. Sy. insta: Jā Syrus nō vt adiuuet sed vt instāter adiuuet rogat. Eam⁹ nanq̄ hic ꝓ h̄ clamat Syrus vt ⁊ beneficiū ostendat sane vt ⁊ rursus lenonē de ꝓfectōe cōterreat. Ne tā cito quidē. hoc a lenone incōstanter d̄r vt ꝑturbatiōe metuētis magnū dānū posset ostēdi. Nec tā cito quidē: tā ꝓ tm̄: aut tā ꝓ tm̄ ⁊ deest dicas me ꝓperare: aut ꝓpero vt sit etiā aduerbiū hortātis: nō ꝯsentiētis. Quāuis. e. ꝓ q̄tū vis. Etiā ꝑicula: vtrūq̄ ꝯsentiētis aduerbiū est an ꝯiunctio: qꝛ significat ⁊ ꝓperare se ⁊ nō intm̄ q̄ negligat qd̄ sibi debet. Maneo ociosus. h. h̄ separatim inferēdū est quasi ꝑtmaciter asseuerantē lenonē instaturꝫ se ⁊ clamationē facere denotet. Maneo ociosus hic dixit. n. ꝓpero vbi rursum ꝯsenserat in Syri v̄ba ꝓperasse dicētis. Reddet ne time. qd̄ desperauerat Leno Syro ostendit seruo vt omne reddat ꝓpter illud qd̄ dixerat diuiduū face: ⁊ ꝓbatū est cōpletūq̄ qd̄ ait cupide accipiat faxo: ⁊ h̄ ipsum cū trepida ⁊ vultuosa supplicatiōe ꝓnunciādū est. Tace mō ac seq̄re hac sic ait Sy. quasi nūc lenonē doceat queritās nō ꝑdendi: ⁊ totū cū supercilio: p̄stantis magnū beneficiū dicit. Sequor hoc v̄bo leno satis cōmitigatus ostēdit. Heus heus. Syre ex argumēto est oñdere q̄tū timeat Et. seuū patrē. Heus. heus. vox est de lōginquo reuocātis. Obsecro te hercle satis māsuete quasi lenonē: aut nō possit rusticus: aut nō audꝫ dicere: hoiem dixit. Istū īpurissimū auarissimū ⁊ totū cū execratiōe Lenonis. Quāprimū absoluitote ne si magis irritat⁹ siet velut clamet. s. ⁊ ꝓpria de lenōe quē irritari dixit vt canē Nam irritari ꝓprie canes dicunt. Lucilius de littera. R. Irritata canis qd̄ homo quā plurima dicta. Lenonem autem timet Ctesipho vt rusticus: vt sub patre duro: vt amator.

Irritare Lucilius

Aliqua ad patrem:hic prouehat non dicit quid.sed nos intelligimus raptū puelle signi ficari.Aliqua ad patrē.ꝓprie secretū latens latici ꝯpatur intra vas clausuz existenti cū effū ditur manat:sic ⁊ alibi ex cōmittēdis secretis loquēs.Plenus inquit rimaꝝ sum : hac atq; illac pfluo.Atq; ego nunc ꝑpetuo perierim:quasi ⁊ nūc se perijsse sentiat:sed non ꝑpetuo Non fiet bono animo esto vt illi liberalis timor est:ita in Syro seruis cōfidentia.Tu cū il la te ītus ob lecta. morali ter illa dictū est:vt dat̄ ne illa hodie pā phylo ⁊ illa q̄ dez mea erit Tu cū illa te ītus oblecta hōeste expli caīt turpe fa ctū.Et lectu lum sterni iu be:seruus ni hil taz comi cū nisi inuit⁹ adeo vt totū supbe ac ma gīfice loqua tur.Cōuertā me domū cōuertā magnifice dictū.verbū est em̄ magni volumīs ⁊ agmīs ingentis. nam cōuertere se dicit quē pōpa ꝑcedit.impator.ꝓprie cōuertit exercitū ⁊ hoc spectat̄ vt morib⁹ arrrogantes serui sint cum letantur.Ita queso quando . b. s. volunt quidam ⁊ hunc ver sum Syre persone adiungendum:sed Ctesiphonis verba esse ex subditis planuz est cum dixit hunc diem mi Syre cupio.⁊ vt cepi perpetuum in leticia degere.

Aliq̄ ad prēz:h⁹ ꝑmanz:atq; ego tū ꝑpetuo ꝑieriz
Sy.Nō fiet.bono aīo esto : tu cuz illa te īt⁹ oblecta
Interī ⁊ lectulos iube sterni nobis: ⁊ parari cetera
Ego āt iā trāsacta re ꝯuertā me domū cū obsonio
Ct.ita q̄so qn̄ h⁹ bn̄ successit hilarē sumam⁹ hūc diē

Sostrata matrona:Cantara Nutrix.

Obsecro mea nutrix q̄d nūc fiet cā.q̄d fiet rogas
Recte edepol spero.So.mō dolores mea tu
Occipiūt primulū.Ca. Jam nūc times q̄si nunq̄
Affueris : nūq̄ tu te pepereris.So. Miseram me
Neminē hēo:sole sumus.Geta aūt hic non adest.

Obsecro mea nutrix.Hec scena tragedie ordinē seruat.Nam tragedia in tria diuidit̄ Expectationē Gestū ⁊ Exitū.Hic quoq; ex pectatio est in gete nūcio:gest⁹ in plan ctu:Sostrate exitus.Obsecro mea nutrix.Hinc demōstrat̄ q̄d sit matern⁹ affectus q̄ grata in dn̄o seruoꝝ fides sit.Eundēq; laborē ⁊ dolorē esse ex falsis ⁊ veris malis.Ob secro mea nutrix:ꝑsone vt suis verbis aut alioꝝ insinuant̄:ex suis vt nūc ꝑsona Sostrate. Ex alienis:vt Mitio.Eschini ꝑsona ex mitionis oratione ac demee. Obsecro mea nutrix q̄d nūc fiet.Mea:pro blandimēto ponit̄.Quid nūc fiet:īploratio est magis trepidātis q̄ ignorantia ⁊ interrogatio:nāq; illi⁹ nutrix ⁊ q̄ppe anicula est:sed non sapiētior nutrix est: q̄ dn̄a sua.ip̄mietiā qd̄ dicit.Nutrix honorificū ē:vt Annā cara mihi nutrix hūc siste sororē Sunt em̄ noīa ad aliq̄d q̄bus non tamen velim⁹ appellari .Ut magister Medicus Ora tor:Modo dolores mea tum occipiūt primulū.Euidenter hinc modo tēporis p̄sentis ad uerbiū est.Et rursus mea tu blandimentū est sine quo non ꝓgredit̄ colloquiū feminaꝝ et maxime trepidantiū.Primulū initiū ⁊ ipsa origo doloꝝ diminutiue demōstrata est.Non m̄ pr imū sed primulū dixit.Nunq̄ tute pepereris:vide p̄parationē doloris:nihil mali ad huc secutū est.et iam sic turbat̄ Sostrata.Jam nunc times:q̄si nunq̄ affueris.n.t.p.docte duo ꝓposuit q̄b⁹ expientes sciētesq; rerū sum⁹.videre ⁊ pati Virg.sic.Quicq;.i.m.n.e.t.q.p m.mus.Tute aūt ꝓ tu parelcō q̄ si resciscitat̄ vt facit tute ⁊ tutemet⁹ ⁊ tutemetipse.Sole su mus:cuz hoc non singularitatis sit.mire sole pluraliter dixit.Neminē hēmus.Sole sum⁹ p.a.h.non.a.muliebriter querit̄ ⁊ ex ꝑturbatione sua existimās:metus multa facit ea que pauca sunt.Geta aūt hic nō adest.hic apparitio est:vt ostendat̄ absens q̄ supuenturus est

Virgili⁹

Virgili⁹

Nec quē ad obstetricē mittaz: deest habeo. sed in consuetudine est sic loqui cum ad vtrū
q̄ nobis non alterutrū deesse cōquerimur. Nunq̄: ꝓ nō est. Semp: nō ad om̄e tp̄us retu
lit. Sed om̄s dies ꝟm qd̄ ait. Nam vnū nūq̄ intermittit diē. Solus meaꝝ miseriaꝝ: bona
locutio. Miserā me: ꝓpriū est mulierū cū loquūtur: aut alijs blādiri. vt Anna chara mihi.
n. h. s. s. Aut se cōmiserari. Ut misere hoc tamē vnū exequere Anna mihi. Nam hec oīa mu
liebria sunt:
quib⁹ ꝓ ma-
lis ingētib⁹
q̄i in aceruū
redigūtur. et
enūerāt̄ nul
lius momēti
q̄rele. Nemi-
nē habeo q̄d
em̄ opus est
aut cur nūcq̄
reris? Sole
sum⁹. nunq̄
pluraliter so
le. Beta hic
non adest ve
niet Nec quē

Nec quē ad obstetricē mittā. nec q̄ accersat eschinū
Ca. Pol is q̄dē iā hic aderit: nā nūq̄ vnū iterīttit diē
Qui sp̄veniat. So. sol⁹ meaꝝ miseriaꝝ est remediū
Ca. here nate meli⁹ fieri haud potuit q̄ factū ē hera
Quādo vitiū oblatū ē qd̄ ad illū attinet potissimuz
Talem tali genere atq̄ aīa natum ex tanta familia
So. Ita pol ē vt dicis. salu⁹ nobis deos q̄so vt siet

¶ Beta Seruus: Sostrata: Cantara.

Nunc istuc ē q̄ si oīa oēs sua cōsilia ꝯferāt: atq̄
ad obstetricem mittam: nec qui accersat. Eschinū habeo subauditur. ⁊ magis a trepidāte
q̄ a rōnabili dicit̄. nā refellit hoc totū nutrix Cantara. Here nate: sic īproprie dicim⁹ de his
que cōtra voluntatē nostrā acciderūt. vt nunc vitiū virginis. ergo here nate sic eius dedit
haud malus est: ⁊ sic maluit dicere q̄ non Eschino culpā sed potius casui attributa vellet.
Est autē ordo nihil potuit melius here nate fieri q̄ qd̄ est hera: aut quādoquidē vitiāda
erat virgo ab eo vitiaretur qui erat expectand⁹ ad matrimoniū. Sensus em̄ hic: qd̄ est ma
lum vim fieri virgini: sed ex cōditione eius que vitiata sit nihil potuit melius euenire q̄ q̄
contigit: vt ab eo vitiaret̄ cuius nos non peniteret. intelligere autē debemus fieri ⁊ factuz
esse euenit ⁊ contingit dicit. Melius fieri haud potuit. si fieri pro euenire acceperis erit
cōsecutio locutionis: si non minus deerit q̄tuz intelligo. Quando vitiū oblatū est: hoc est
here nate. Oblatū est: oblatū dicit̄ qd̄ offertur inuito. Vitium oblatū est qd̄ ad illū attinet
potissimū: quasi vitiuz oblatū sit potissimū hoc est bonū sed ex persona eius qui obtulit vi
tium factum est bonum quod per seipsum malū est: ⁊ hoc est quod meli⁹ haud fieri potuit
q̄ factum est. Illud autem dicit vt Eschinus scilicet. Potissimuz autem suplatiuum est ab
Potis eo quod est potis ⁊ potius. Sic em̄ facit potis ⁊ potius potissimuz: ⁊ quod modo excepti
Potius onem significat: pro Eschino significat: vt sit quod ad illum attinet: id est Eschinuz. Tali
Potissimū genere. Laus ante illum talem ⁊ tali animo. In illo ⁊ genus: iam ⁊ adviuos pertinet fami
lia ad defunctos. Alij genus ad nobilitatē referunt: familiam ad copias. Unde ⁊ paterfa-
milias dicitur: vt sit ex tanta familia: ex tam diuite domo. Hec omnis exultatio tragica est
gaudiorum introductio ante venustissimū nuncium. Talē scz a corpore: forma a pulchritu
dine. Tali genere id est ab his que extrinsecus sunt: id est ab hōestate generis. atq̄ ex aīo
Salustius id est sapientia modestia. hoc modo igitur nihil pretermisit in laude. Salustius. Nobis
deos queso vt siet. q: talis est nihil ad vota preter salutem opus est.

Nunc istuc est q̄ si omnia. Hic locus scōm artem comicā seruū currentem exprimit
et nunciantem mala. Maxima itaq̄ pars scene notoria est. significat autē nūc ta
le negociū est: nūc tale periculū est aut vero consignificatōem tēporis hz: vt si dice
ret quando aut quo tempore. Nunc istuc: vtrum periculum an tempus. est enim eclypsis.
Cicero Quod si om̄s oīa sua cōsilia: om̄s oīa. huic Cicero om̄s in hoc iudicio conferant omnia.

Salutem querāt:non remediū vt egro.sed pereūtis salutē t noue dicit malo salutē pro cōtra malū. Auxilij mihi afferant.mire de primo repetitū est.i.cōferant t afferāt hoc cōue nit presertim stomacho minus verba curātis:sic sup oīa. Quod mihi hereq filieq herili. Mira seruo fides:quū primū se ponat in herili malo:t post se matrē in vltimo puellam. Quod mihi hereq filieq herili:est a syntheton fm:vt omia secū. Ue misero mihi.tot res repente circūuallāt: se circa nos: et stipāt se mutuce. Nam circūuallamus nos t alios tamē rara locutio est. Et circūuallant dixit velut inimica acies cōtra nos:et rō addidit vnō. emergi non pōt. Eū impssio ē hostiū sic dicit: vt Salustius: Circūuallere

Huic malo salutē querā nobis auxilij mihil auferāt
Qd mihiq hereq filieq herili ē.veh misero mihi
Tot res repente circūuallāt.vnde emergi non pōt
Uis:egestas:iniusticia:solitudo:infamia
Hoccie seculū:o scelera:o genera sacrilega:o hoiez
Impuz.so.me miſā q̄d nā ē q̄ sic video timidū et
Propātē getā.ge.quēnez fidel.neq iusiurādū:neq
Ulla mibicordia repressit.neq reflexit neq q̄ ptus
Instabat prope.qui misere indigne per vim vitiū
Obtulerat.So.nō itelligo satis,q̄ loquit.Ea.ppi?

Pressiyndiq multitudine. Cicero qui semp pmūtur:t nūq̄ emergūt.t emergi noue. Nam emergo ōr nō emergor:sed ideo vsus.q: extra ꝓpositionē t mergo t mergor facit.vñ emergi nō pōt.vñ absolute:an deest illō:an vñ p ex q̄b?. Uis egestas:solitudo infamia.he res sunt q̄ circūuallāt:vis illata egestas ipsi? puelle:iniusticia iudicū illi? tpis:solitudo a defensorib? infamia ab his q̄ credūt pcio vicatā. Nam t in subditis sic hēs qñ cōscia mihi sum: neq pciū neq rem vllā interceſſisse Hoccine seculū q̄sturus de hoie seculū accusat primus vt a tpe mores icrepet:t cōtrario. Secula in oīb? reb? laudant.vt Que te tam leta tulerunt. Secula.Hoccine seculū. O scelera o genera sacrilega o hoiez ipurū. Moris ē nimis dolētib? incusare alia ex alijs. Uirgil. Cū ꝓlexa sui corp? miſabile nati. Atq deos atq astra vocat crudelia mater.t quē nō incusaūr demēs ho.q.d. O hoiez ipurū Eschynū. s.t hoc nam semp vltimū ponim? eū:cui maxie irascimur.vt in andria. Post accusatū socerū vitupatā t spōsaz. Nā q̄d ego dicā de patre:t in phormione. Ita ne tādē vxorez duxit.f.s.t post inkta facin? audax.o Beta monitor.vñ ille vix tandē inq̄t Video timidū t pperātē Betā. Timidū:pturbatū.nō eū timet sed dolet.sic Plaut? in bacchidib?. Nā vt ex mari timido. Quē neq fides neq iusiurādū:ordo est hoiez ipurū:quē neq fides neq iusiurādū exaggerat crimē amissuz Quē neq fidel.q: pmisit.neq iussiurādū q: iurauit.neq mia.q: vi intulit.neq illū:fm pelcō nā abūdat illū. vt Nūc dextra ingemians ictū nūc ille sinistra.t ei? videlz mia quā amauit. Neq repssit:ne auderet. Neq reflexit:ne faceret. t sic hoc dictū est vt Uirgi?. Num fletu ingemuit.n.n.l.f.o.d.a.m.a.e.t.t cetera si nō potuit repmi ne faceret saltē vt in peccādo essz mitior debuit cōmoueri.sed meli? qō supō. Neq qō part? instabat,ppe Non eū addidit marit? sed patris scelus. Quid misere deest ei. Indigne.ipie crudeliter vt Uirg. Que causa digna.l.f. Non itelligo:ad hoc Sostrata ignoras inducit: vt malo nūcio repete ferat.t q: oportuit ipsaz prior loq̄ psens loq̄tur. Que aūt nō est pdēda tā suauis: dolētis ad irascāt:iccirco nō audit Beta cōseru?.ne ob illa loq̄ desinat. Saluus que loquit iccirco nec audit eā seruus nec videt ab eo Sostrata.

Uirgilius

Uirgilius

Plautus

Uirgilius

Uirgilius

Compos Impos Salustius

Vix sum cōpos animi: aut vix non vt Carcer vix carcere dignus. Compos animi. id est cōpetentis animi vel sani animi: cui cōtrariū est impos animi. Salustius. Neq; aīo neq; lingua satis cōpetere. cum de amente septimo loqueret. Alij cōpotē animi cōpositū animuz intelligunt. Quam illā totā familiā: hic nunc tam culpa familie q̄ scelus Eschini ostendit propter quē om̄s cruciandi sunt. Iram hanc: hanc interdū pro qualitate: interdū pro q̄titate accipimus: īterdū pro vtroq;. vt tuaq; hāc animā effundere dextra? et Hunc ego te Euryale aspicio sz nūc ꝓ vtroq; hāc dixit. vt Salustius descripto celtiberi ait hanc igit redarguit tarquinus. Satis id mihi hēam supplicij: moraliter loquitur. nā fere cuz q̄sq; sibi irascit: videtur fortis tanq̄ plus q̄ audet. Dum illos vlciscar

Virgilius

Obsecro accedam⁹ sostrata. Ge. ah me misū vix sū
Cōpos aī ita ardeo iracundia. nihil est qd̄ malim:
Quā totā illā familiā dari mihi obuiā: vt ego iram
Hanc in eos euomaz oēm. dum egritudo hec est
Recēs. satis mihi id hēaz supplicij: dū illos vlciscar
Modo. seni aīam primuz extinguerez ipsi: q̄ illud
Produxit scel⁹. tum autē syr̄ īpulsorez: vah quibus
Illum lacerarez modis sublimē mediū arriperez
Et capite primum in terram statuerem: vt cerebro
Dispgat viam adolescenti ipsi eriperem oculos.
Post hac precipitez darem. ceteros raperez: ruerem
Agerē tūderē ⁊ prosternerē. sz cesso herā hoc malo
Imptiri prope. So. reuocem⁹ getā. geta hez. ge. hē
Quisq̄s es sine me. so. ego sū sostrata. ge. vbi ea est
Teipsaz querito ⁊ te expecto oppido oportune te

Salustius

Virgilius

modo: verū est hanc esse vindictā que ex recentis vitij flagitijs ꝓperat. sic Vir. Te turne. s. c. n. q. Seni aīam primū extinguerē. bene extinguerē q̄z ignis est. Igne⁹ est oliz vigor ⁊ celestis origo. ⁊ p̄mū addidit q̄ ordinē significat. tūc em̄ adducit cū mlta subijciēda mōstrāt vt cui fracta prius crura brachiaq;. Vitiū in eschinū totū ꝓmouēs oñdit: etiaz ꝑ aliena supplicia maxīe ꝑ Syr̄ īpulsorē cause pene. Vah q̄b⁹ illū lacerarē modis: hic volūtas īmodica ostēdit penā ꝓmeritoris poscētis. Et nota cū syrū dixerit: addidisse nutus de supcilio. Illū sublimē: ista pena. Statuerē vt cerebro dispgat viaz: ⁊ cerebrū ⁊ via dispgi pōt. ideo videt ambiguū: vt apud Virgiliū. Ensemq;. c. s. s. parq;. m. Aliter em̄ dicit. Spgite humū folijs. aliter Spserat ⁊ latices simulatos fōtis auerni. Adolescēti ipsi eriperē oculos bene oclos amoris indices adiutores flagitij. Posthac p̄cipitē darē: grauior pena cecitatis: nō p̄nidere quo cadas Ceteros ruerē: ruerē actuā vī hz. Salu. in scdo. Ictu eoꝝ q̄ in flumīe ruebant necabātur. Ruere est em̄ toto corpe vti ad impellendū: qd̄ faciūt q̄ ipsi p̄cipites alios ꝓsternūt: inde sues ruere dicunt. Virg. Ipe ruit: dētesq; sabellic⁹. e. s. ⁊ Horatius. Hāc rabiosa fugit canis ac lutulēta ruit sus. Tūderē ⁊ ꝓsternerē. vide q̄ fortis sibi videat q̄ dolet ⁊ irascit. Agerē ꝓseq̄rer ꝓmouerē. Vir. Cursu parāt ista. g. ⁊ agit vētos. i. nimia celeritate ꝓseq̄t vt pene occupat p̄uenitq;. Ego suz Sostrata: hec ideo inducit vt verisimile sit sup̄ nōvisā sostratā: quādo etiā vix nūc agnoscit ab irato. Te ipsaz expecto: incerta distīctio: vtrū te expecto oppido oportūe sit dicēdū An expectare sit īpatiēter cupe ⁊ sine p̄scriptōe tpis spare iuxta certū tēpus. Unde apparet ad te expecto. q̄z ꝑ se nimiū esto nō esse iūgendū oppido

Virgilius

Salustius

Ruere

Virgilius

Horatius

Quid festinas mi Geta? Probus assignat hoc Sostrate. Asper nō vult ad omnia seruū mūdere: ꝫ nutricē putat hoc loqui. Quid festinas? ꝑturbatus ⁊ cōmotus dixit ꝓrsus acta cōmota fesso: anhelanti ob perturbatiōem ⁊ ꝯtensum cursum. Aīm recipe: qđ in lectiōe gestu ostēdi mīme potuit: id ex ṽbis Sostrate ostendit in Geta. Nā ideo đr aīm recipe: qꝛ ille ꝑ anhelitu crebriora ṽba cōtinuare nō possit. Primus Actū est: Jam bina ṽba agunt.

Obtulisti obuiā hera. So. q̄d est? quid trepidas?
Ge. Hei mihi. So. q̄d festinas mi geta? aīm recipe
Ge. prorsus. So. q̄d istuc prsus ergo ē? Ge. ꝑimus
Actū est. So. eloq̄re ergo obsecro q̄d siet. Ge. iam.
So. q̄d iam geta? Ge. Eschinus. So. q̄d is ergo?
Ge. alienus est a nr̄a familia. So. hem perij. q̄re?
Ge. amare occepit aliā. So. veh misere mihi. Ge.
Neqꝫ id occulte fert. a lenone ipsus palā eripuit.
So. scis ne hoc certo. Ge. certe hisce oc̄lis egomet
Vidi sostrata. So. ah ah mē miseram quid credas
Jam: aut cui credas nostrū Eschinum nostrā vitā
Omniū in quo nostre spes opesqꝫ site omnes erāt
Qui sine hac iurabat sese vnum nunq̄ꝫ victurum
Diem: qui se in sui gremio positurū pueꝝ

Primus. Actuꝫ est ṽba sunt desperatiōis. Nam actū est đr in ea re de qua iam lata sit sn̄ia. Eloq̄re obsecro te: bn̄ loq̄re. nā conat tm̄ qđ nec explicat: nec intelligit cui vitō ꝯtia ṽtus est eloquētia iā plꝰ hic gestu q̄ꝫ dictu agit: q̄ vt supra diximꝰ: ⁊ lassus est q̄ nunciat et ītegrat dolor nuncij: quū apud illā loquit ad quā maxime calamitas ꝑtinet qđ dolore vox plerūqꝫ subtrahit atqꝫ singultus et simul dat signū perditaꝝ reꝝ. Ve mihi misere. interponit mulieris affectus nouo nūcio Amare occepit aliā: peius amare occepit quā amat. Nā in eo qđ dicit Occepit: augmenta mali metuēda significat: vt in principijs que actū respiciūt: nō statim munitiōem inspectāt et occepit magnū facinus dixit. A lenōe ipsius eripuit: sic nūciat vt vltima peiora sint: et his argumētis vult ꝓbare: qđ īmodice amauit Eschinus q̄ plusq̄ꝫ virginē: idipsum qđ pudor nec hortat nec cōsulit amat. Quis aūt magis potuit impudēs esse: q̄ꝫ qui post honestū amorē ab lenone amet. h̄ etem̄ signat meretricē. Ergo nō honestū: ꝫ a lenone nō ꝑ aliū sed ipsus nec emit: aut abduxit: ꝫ hoc in patientiā valde amātis eripuit. Neqꝫ id occulte: vt qui celeret factū tanq̄ꝫ satisfacturus vxori videret: ꝫ palā. Scis ne hoc certo? magnis malis nō statim credit. Hoc ergo ex dolore dixit. qđ stupet audiēs: nō qꝛ nō habet fidē. Hisce oculis.

Asseuerātis: Ah ah. interiectio est flētis. Me miserā quid iam credas? mira affectio. Nā lachryme nō sinūt finire sensuꝫ. Quid credas: aut cui credas? fides aut ꝑsone qualitate seruat si grauis ꝑsona est cui credat. aut ipsius rei qualitate: si ea res credit: in qua fallere cui credit: aut nō pōt: aut nō debet. hic ergo mire in vtroqꝫ iam fidē dixit nullā esse ⁊ in ꝑsona et in re. qđ Virgilius trāstulit breuiusqꝫ dixit. Nusq̄ꝫ tuta fides: hoc est nec in re nec in ꝑsona. Et hic ipse in Heauton. Proh Jupiter vbi nā est fides? Nostꝝ Eschinū. nostrā vitam omnia? qꝛ fletus impedit ṽba. deest autē hoc fecisse. vel quod tale est. Site erāt: site posite. nam situ est quicquid in loco suo positum nō euertit. Qui se in sui gremio posituꝝ pueꝝ: pueꝝ dixit si puer nasceret: nō qꝛ marem nasci diuinabat. diuinabat

Virgi.

Situm

ad votũ ergo cupientis retulit puerꝫ: nõ qꝛ necesse esset marem nasci: ⁊ hec omnia magno stupore dicunt ad exaggerandam perfidiã illius cui credit. ⁊ dolorem eoꝝ qui crediderũt.

Virg. Porro

Hera lachrymas mitte ac potius ad hãc rẽ qđ opus est. Hic Virgil. Nõ lachrymis. h. t. e. s. i. sentit autẽ nõ lachrymis agendũ: vbi cõsilio opus est. Porro ꝓspice: porro in reliquum: deinde vel in futuꝝ. porro. n. ordinis ⁊ tẽporis aduerbiũ est nõ ꝯiunctio. An mi hõ sanus ne es: hoc ex ꝑsona nutricis legẽdũ ẽ illa em̃ dissimulãda rem putat. Mi ꝓ meus an ꝓferendũ hoc tibi videt tua fama ⁊ gnate vita. s. tibi em̃ crimini erit vitiatam esse filiã. illi etiã oberit: ⁊ vtꝝ vitã salutez dicit. In dubiũ: in ꝑ iculũ. fateat: vitiasse filiã: et ꝯplexio dipleuros oratoria in qua qđ senseris tollis coger q̃ qđ ex altera ꝑte sic hoc est cõticere. Quapropter quoquo pacto: ꝯgrue et ꝑ ꝑsona: ⁊ ꝑ

Dicebat: prẽm ita obsecratuꝝ vt liceret sibi hãc in
Uxorẽ ducere. Ge. hera lachrimas omitte. ac potiꝰ
Qđ ad hãc rẽ opus est porro ꝓspice. patiamur ne
An narremꝰ cuipiã. So. an mi hõ sanus ne es: an
Hoc ꝓferendũ tibi videt esse vsq̃: Ge. mihi quidẽ
Nõ placet. iã primũ quidẽ illũ alienũ aio a nob esse
Res ipsa ĩdicat. nũc si hec palã ꝓferemꝰ: ille ĩficias
Ibit. sat scio tua fama ⁊ gnate vita ĩ dubiũ veniet.
Tũ si maxĩe fateat quũ amet aliã nõ ẽ vtile hãc illi
Dare: q̃ꝓpter quoquo pacto tacito ẽ opus. So.
Ah mime gẽtiũ nõ faciã. Ge. q̃d ais: So. Proferã.
Ge. hem mei sostrata vide quã rẽ agas. So. peiore
In loco nõ põt res eẽ: q̃ in quo nũc sita est. primũ
Indotata est: tũ p̃terea q̃ scđa dos ei erat perijt. ꝓ
Virgĩe nuptũ dari nõ põt hoc reliquũ ẽ. sin ĩficias
Ibit: testis est mecũ annulus quẽ ipse amiserat
Postremo qñ ego cõscia mihi sum a me culpã esse
Hanc ꝓcul neqꝫ p̃cium neqꝫ rẽ vllã intercessisse: illã
Aut me indignam geta experiar. Ge. quid istuc:

muliere h̃ dictũ est: eãqꝫ in malis cõstantẽ esse demonstrat. Nõ faciã: nõ faciã dixit ꝓ nõ tacebo: quasi tacere aliquã actionẽ habeat: ꝫ moralis significatio est ⁊ cõmunis oĩbus sicut aduocatũ dicimus male fecisse quũ tacuerit. Peiore res loco esse nõ põt: satis argute poeta inter Getã ⁊ Sostratã snĩas ex perturbatiõe facit: q̃si in quo nũc ista esset cã nihil timẽdũ. Primũ indotata ẽ: rõ subiecta ẽ quũ ⁊ ĩdotatã pauperẽ mõ dicit. Tũ q̃ scđa dos ei erat: videlꝫ dare ꝓ v̄gine nuptũ: ⁊ incerta distinctio ẽ. etem̃ erat bis subaudiẽdũ. dari autẽ nuptũ nõ põt iungendũ: sed ꝓ v̄gine dari nuptũ distinguẽdũ est: vt ꝓ v̄gine. i. v̄go vt nũc plane est ꝓ noua. i. noua hec. g̃ nec v̄go: nec ꝓ v̄gine nubere põt: nõ v̄go: qꝛ vitiata est: nec ꝓ v̄gine: qꝛ res diffamata est. Sin ĩficias ibit: si negabit. Testis ẽ mecũ annulus: locutio hec sic capiẽda est: h̃ est annulus ꝓ me testis. vel sic. Annulus mecũ testes sumus: ꝫ melius qđ supra. Postremo qñ ego ꝯscia mihi sum: qñ ꝓ qm̃: vel qñ ꝓ quidẽ. Neqꝫ rẽ vllã: h̃ ẽ inter nunciũ pactũ: donũ: aut ꝓmissum: ⁊ bñ totũ execratiue dixit: vt Alij facinore abhorreãt. Illã filiã. s. experiar: apđ iudices agã. Quid istuc: verbũ est egre ꝯsentiẽtis: q̃si dicat quid resistã,

Accedo vt melius dicas.i.vt cōsentiā veluti meli⁹ potēs scis dicere. Quātū potes.i. cito abi. Atq; Egioni apud Menādrū. Sostrate frater inducit. Hui⁹ filie sue.s. Simul⁹. nomē patris puelle diminutiuū a Simo vl' simone. ⁊ nota nomē in palliata fabula latine diminutiuū. Simulo fuit summ⁹ an ad cognatū an ad amicū refert. An absolute ponit vt in eunucho. Pluria salute sūmū suū imptit Gnato. Et nos coluit maxīe: ⁊ mis̄abili⁹ coluit dictū est q̄ si diceret colit.

Accedo vt meli⁹ dicas. So. tu q̄tuz potes abi atq;
Egioni cognato h⁹ rē oēz narrato ordie. Ge. nā is
Nr̄o simulo fuit sūm⁹: ⁊ nos coluit maxīe. nā hercle
Ali⁹ nēo respicit nos. so. tu ꝓpera mea cātera curre
Obsterricē accerse: vt cū op⁹ sit ne ī mora nobis siet

Uirgilius

Colere

Uirgili⁹ Per caput. h. i. p. q. p. a. s. Colere em̄ ⁊ maioribus ⁊ minoribus cōuenit Ut post habita coluisse Samo. Nos monosilabū finit: vultuosaz exprimēs ꝓnūciationē Tu mea Cātara tristis ac serie femine blādimētū ē mea poti⁹ q̄ ꝓnomē possessiuū deest em̄ chara vel q̄d tale: q̄ addito ꝓnomē starz m̄a. curre: mire dictū e ācille. curre vt cū op⁹ sit. i. cū adeē cepit pt⁹. ne ī mora nob̄ siet locutio q̄t sup̄.

Gemea Secum.

Disperij. ctesiphonem audiui filium
Una affuisse in raptione cum Eschino.
Id misero restat mihi mali: si illū potest
Qui alicui⁹ rei est etiam eū ad nequitiā abducere.
Ubi ego illum querā: credo abductum in ganeuz.
Aliquo persuasit Eschinus ille impurus. sat scio.
Sed eccum syrum video ire hinc. scibo vbi siet.
Atq; hercle hic de grege illo est. si me senserit eum
Queritare nūq̄ dicet carnifex. nō oñdā me id velle

Disperij. Ctesiphonē audiui filiū. Hic oñdit q̄ seueri hoīes ac recti ⁊ honesti tenaces vel ridiculi sunt vel odio hēnt quoq̄ accesserīt. Magno aūt affectu ⁊ q̄si exclamātis addidit filiū. q̄si cām redderet cur dixerat dispij. Una fuisse in raptōe cum Es. economia ī q̄ oñdit q̄tū ꝯmouebit De m̄a ipsa re cōpta cū ex ꝑua rei suspitōe tm̄ se afficiat. Raptio aūt ad ꝑsonā refert. Rapina ad rē. Rapt⁹ ad stuprū si ꝓprie volum⁹ loqui. Id misero restat. bñ restat tanq̄ iā sūmū malū sit Eschinū eē corruptū. ⁊ mis̄o mihi q̄si q̄ nihil nesciat nihil curāte Mitione. Illū si pōt. nō dubitat velle ⁊ ideo dici pōt. Qui alicui⁹ rei Recte em̄ hoc sup̄ dixit nō fr̄ez rei dare opam ruri eē ꝑcū ac sobriū. Etiā euz ad neq̄tiā abducere: q̄si iuitū dixit nō vocare sed abducere. ducun⁹ em̄ volētes. sed abducim⁹ iuitos. Nequitia em̄ ꝓpe libidiosa īertia dicta est: qd̄ nihil q̄at nulliq; rei apta sit. vñ ⁊ nuge q̄ nihil agāt: vel nō agēdo. Ubi ego illū q̄rā. c. a. nouisse sed abductū eē: q̄si adhuc culpa nō sit illi⁹. In ganeū. Ueteres Ganeū meretricū tabernā dixerunt qd̄ ipsa sit in terra: nō vt cenaclo supi⁹. vñ taberna q̄si trabea: a validioribꝰ dicta trabib⁹: q̄b⁹ supiora suspēsa sūt Persuasit ille īpur⁹. Suadem⁹ facilia: ꝑsuadem⁹ difficilia. ⁊ suadere faciēt ē. ꝑsuadere ꝑficiēt. Impur⁹ ꝓ īprobo ponit apd̄ Terē. ⁊ hic q̄ excusata volūtas ē. Cte. cui a maiore fr̄e ⁊ īprobo in gesta sit ꝑsuasiōe neq̄tia. Sz eccū sy. ire video ire ⁊ abit ⁊ veīre sigīficat. Ire video: ire ꝓ veīre. vt nec v̄o cacidē nec sū letat⁹ eūtē. Atz hercle h̄ d̄ grege figura

Hic d̄ grege illo ē: ordo vl' bonoꝝ vl' maloꝝ grex d̄r ⁊ grauiū. vt eq̄ster ordo. senatori⁹ ordo. Etiā grex vl' bonoꝝ vel maloꝝ est. vt Cice. in his bonis gregib⁹ oēs aleatores oēs ī

Raptio
Rapina
Raptus

Abducere
Ducere
Nequitia
Nuge
Ganeum
Taberna
Suadere
Persuader
Presens ꝓ preterito
Cicero

ꝯuri impudiciq; versantur. Queritare. instanter querere. Camifex. pro ganeo positum est
Non ostēdā id me velle. scz scire vbi sit. Quo pacto se hēret enarram⁹ ordine: hoc recte q̄a
dixerat mitioni sic. Quicq̄d est volo scire: atq; hoīem cōuenire si apud foꝝ est. ⁊ enarram⁹
pro enarrauim⁹ Ut oīs humo fumat Neptunia troia. ⁊ ordīe bene. q̄ simpliciter fatet. Fal
lax aūt ⁊ captiosa narratio est q̄d timem⁹ fateri. Nihil quicq̄ vidi leti⁹: quartū pelcon. Hoīs

stulti m. s. q̄ letat ignorās vbi Eschin⁹ sit Collaudauit filiū plus additū ē. nō eñ a solū nō accusauit: sz et collaudaīt Disrūpor mire his eñ verbis cōmouetur collaudauit ⁊ egit gratias: et vide auresim stomachi reseruatā. Argentū enūerauit cōtra illud ē: Cur tu his verbis sumptū suggeris? Id distributū sane ex sētentia: distributū ī diuersa tributū. i. dispritū p pulmentaria. Huic mādes si q̄d recte curatū velis: ironia est maioris stomachi. q̄ ille dixit ex sentētia distributū: vt indicat Demea: non distributū: dilapidatū. Sic alibi. Columē familie bone custos salue. Hem demea: hem īteriectio est cōmoti ⁊ q̄si pculsi re subita ⁊ noua. Quid agit: blādiētis est nō īterrogātis: vt alibi. Quid fit: q̄d agit? Neq̄o mirari satis: mira sunt ⁊ illa q̄ vehemēter praua sunt. ⁊ ideo mirari p horrere ⁊ rep̄hēdere positū ē: ⁊ rōnē dixit malā cū nō sit ratio nisi bona. sed sic loq̄tur pplus. Est hercle inepta: h̄ ad senē. Ne dicā dolo: ne mētiar. i. ex cōtrario dicere videar sed in sedulo dicā. Atq; absurda: ieptū ē stultū tm̄. Absurdū q̄d ⁊ stultū ē: ⁊ in ipa stultitia diuersuz ⁊ q̄si repugnās sibi. sic ergo locut⁹ est vt videat ieptā rōem ad Eschinū referre. Absurda ad Mitionē: quē iam fieri stultū ꝯtrariū senectuti est. Cōgruū maximū istū: Diastole. q̄ erāt alij nō maxīvt ecōtrario. Arguisq; mīor: q̄ est maior. Nam istū q̄d ait dicticon est. videt eñ oñdere digito quē: dicat. In aqua sinito ludere paulisp. Sic oñdit bene obsonasse q̄ viuos attulit pisces nā nō ludit piscis nisi viu⁹. Volo prius: supbe ⁊ p auctoritate nō dicit oportet sed volo sub auditur eñ purgari eū ⁊ nihil ex mora corruptele accessurū pisci ex eo ostēdit q̄d ait ludere: hoc est viuere ⁊ nō lesuz viuere. nō eñ dicit natare: q̄d etiā possunt languidi pisces. Ipse insup planū fecit q̄d sit purgari dicēdo exossabit. Purga: igit exossa significat: nō vt q̄daz exossabit comedet. Mihi q̄dē nō placet: plus hoc ad senē: ⁊ vide quā totū supbe ⁊ cōfidēter dixerit ob amicitiā oīum dñorum: excepto vno Demea: quem tamen de illis cōtemnit. Salsamēta: hoc ad discipulū. Salsamēta: aut salsi pisces sunt aut lardum, Salsamēta hec

Syrus seruus: Demea senex.

O Mnē rē mō seni quo pacto hēret enarram⁹
Ordīe. nihil q̄cq̄ vidi leti⁹. De. proh iupiter
Homis stulticiam. sy. collaudauit filium
Mihi qui dedissem consilium: egit gratias
De. Disrumpor. sy. argentum enumerauit ilico.
Dedit preterea in sumptum dimidium mine.
Id distributum sane est ex sententia. De. hem
Huic mandes si quid recte curatum velis.
Sy. Hem demea haud aspexerā te. quid agitur
De. Quid agitur: vestrā nequeo mirari satis rōez
Sy. Est hercle inepta: ne dicam dolo atq; absurda
Pisces ceteros purga dromo. cōgruū istū maximū
In aqua sinito ludere paulisper. vbi ego venero
Exossabit prius volo. de. heccine flagitia: sy. mihi
Aequidem non placet. ⁊ clamo sepe salsamēta hec

Ineptum
Absurduz

Stephanio: in tota comedia opa danda est vt stomachet Demea: excepto qd se ipse i fine cōmutat. hec g causa est quare Syrus quoqz illi obijcit magnifice inferēs se: vt luxuriosuz licentēqz seruū: p̄sertim q̄ adolescentē pedagogus fuerit. Vtr studio ne: aut ordo est: vtrū ne: aut est pereleon tertiū: aut v̄o p eclypsim accipit: quasi. d. vtr est: aut vtr v̄sum est. Qd qui accipit vtr studio ne: subdistinguat ⁊ separet a seq̄ntibus necesse est: aut vtr supuacuū ē aut ne: aut certe figura est p vtr ne. Studio ne id sibi hz: si sciēs ledit filiū. Laudi putat: qr decipit. Si pdiderit gnatū. ⁊ magno affectu: nō dixit Eschinū. et mire non addidit cui⁹ natuz. Veh misero mihi hoc est qd supradixit egre est alien⁹ nō sum. Videre videor iā illū diē: illū dixit q̄si q̄ndā tristē ac funestū. Qd ante pedes est videre: hoc sumpsit poeta de illo in Syr pmulgato ancille dicto. Qd ante pedes est nō videt: celi scrutat plagas. Sed etiā illa que futura sunt magis ridicula est assentatio si q̄s maxime laudet q̄bus maxime caret. Quid istec iā penes vos psaltria est: dicēdo istec oñdit iā dudū se hac indignari. Est iā intus: vt ellū cōfidēs eatus. An domi est habiturus: pprie qr haberi vxor dicit: ⁊ haberi mulier cū coit. Credo vt est demētia: sic in Eunucho. Eā se intēdit esse vt est demētia. ⁊ noiatiuus casus esse pōt ⁊ ablatiuus: si ablatiuus: p̄dictus aut q̄d tale subaudimus: sed melius noiatiuū accipimus casuz. Inepta lenitas patris ⁊ facilitas praua: lenitas ad permittendū: facilitas ad ignoscendū: sic quidā. sed ego lenitatē ad Mitiōem refero qui hec leniter patit: facilitatē ad Eschinū cui hec p licentiā facilitas dat: Prauum autē est qd ⁊ ipsum ledit facientē. Malū qd alios tantū. Fratris mei quidē me pudet pigetqz: pudet in his que turpiter facit: piget in his que cū damno ac malo. pudere etiā ad dedecus: pigere ad dolorē refert. pudet quod turpe est: piget quod dolet. Nimiū inter vos nūc eñ reddi-

Stephanio fac vt macerent pulchre. De. dij vostrā
Fidem vtr studio ne sibi id hz: an laudi putat
Fore si perdiderit gnatū. veh misero mihi
Videre videor iam illum diem quū hinc egens
Profuget aliquo militatū. Sy. o demea
Istuc est sapere: nō quod ante pedes modo est
Videre: sed etiam illa que futura sunt
Prospicere. De. quid istec iam penes vos
Psaltria ē. Sy. ē hec iā intus. De. eho an domi est
Habiturus: Sy. credo vt est demētia. De. heccine
Fieri flagitia: sy. iepta lenitas p̄ris ⁊ facilitas pua
De. Fratris me quidē pudet: pigetqz:
Sy. Nimiū inter vos demea ac nō qr ades p̄sens
Dico hoc pnimiū interest: tu q̄tus q̄tus nihil
Nisi sapiētia es. ille futilis: somniū. sineres vero tu
Illum tuum facere hec:

Prauum
Malū
Pudere
Pigere

Demea

ditum est qd supra dicebat: ⁊ p̄terea repente dominū cōfirmauit superius dictum ⁊ nō soluit. Tu quantus. id est q̄tuluscunqz. Nihil nisi sapientia. Ridicule prius. prius additū nihil: q̄ quicq̄ laudis nomine. deinde si sapiens dixisset: nō tanta esset irrisio sed stultus. Nihil nisi sapiētia es: ille somniū: nec tu sapiēs sed sapiētia: nec ille somniculosus sed somniū hyperbole. Sineres illum tuum ab argumento fabule repetit.

Sinerem: ironicos interrogat. Totis sex mēsibus: totis quasi logi sint. i. integri: vt ne vnū quidē diē minus a sex mēsibus sciat q̄ cepturus sit filius: nimis comica ⁊ moralis assentatio. Quā ille quicq̄ ceperet: multū dixit ⁊ ante sex mēses ⁊ olfecissem: ⁊ priusq̄ ceperit nō olfecit. ⁊ totū ridicule. Nā quid olfecisset: qui nōdum quicq̄ scire cepisset: cuiusq̄ naribus nihil obiectū fuisset? Nā ideo nares a naritate dicte sunt: q̄ nos odoratu doceant p̄sto ⁊ ꝓpe

Nares

eē: qd̄ adhuc oculi nō videt. Uigilantiā tuā tu mihi narras. i. quā maxime scio. Sic siet mō vt nūc ē: nō dicit qui: s̄ respice ad argumētū: ⁊ videbis h̄ optātē Demeā Ut quisq̄ suum vult esse ita ē: he sn̄ie semp̄ sunt hi perbolice: et ꝓ p̄sonis ridicule Plautus in milite glorioso. Nimia est miseria nimis pulchr̄ esse hominē. Quid? eū vidisti. h.

Plautus.

De. Sinerem illum: aut nō sex mensibus totis
Prius olfecissem: q̄ ille quicq̄ ceperit.
Sy. Uigilantiā tuam tu mihi narras.
De. Sic siet modo vt nunc est queso.
Sy. Ut quisq̄ suum vult esse: ita est.
De. Quid est: eum vidistin hodie.
Sy. Tuum ne filium? De. Abigam hinc rus.
Sy. Jamdudū aliquid ruri agere arbitror.
De. Satin. scis ibi esse. Sy. ob quē egomet ꝓduxi.
De. Optime est. metui ne hereat huic.
Sy. Atq̄ iratum admodum. De. quid autem?
Sy. adortus est iurgio fratrem apud forꝝ
De. psaltria istac. De. ain vō? Sy. vah nihil reticuit
Nam vt numerabatur forte argentum
Interuenit hō de iprouiso cepit clamare o eschine
Heccine flagitia facere te? hec te admittere

quid eū? initiū interrogatiōis future de p̄sona. Sic in heau. Sed Syr̄ q̄d ne mecū. Tuū ne. f. h̄ clare tuū ne filiū. Moris est vt q̄ cogitat q̄d r̄ndeat interrogatiōe remoret̄. Abigā h. r. vt pecudē dixit Abigā. nō vt hoīem mittā. Abigā hoc lentius: ⁊ abigā dixit: vnde abactores dicti sunt. Cice. in Uer. Quaꝝ greges istū abigēdos curasse. Jamdudū aliq̄d. r. h̄ clare aliq̄d ruri agere arbitror: h̄ plus ē: q̄ illic esse: vult em̄ cū laude eius loq̄: vt sup̄ rei dare operā: ruri esse parcū ac sobriū: ⁊ agere ꝓprie dixit. nā ab agēdo ager dictus est: qd̄ in eo multa agēda sunt. Quē egomet: ꝑ mutata p̄positiōe: nō deduxi: s̄ ꝓduxi dixit. i. porro duxi Metui ne. h. ⁊ hec trāslatio vt subleuat Ctesiphonē: ita Eschino inuidiosa est: nā heret nō aīo nec volūtate: s̄ visco decipiētis aucupis. Quid a: q̄d quare vl̄ ob quā cām. Uirg. Quid veniat. cui ꝯriū est in significatiōe id qd̄ te oro. Nihil. r. mir̄. n. minorē fratrē: nō pepercisse maiori nec tacuisse q̄cq̄d erat opus Cepit cl. totū: ⁊ cepit ⁊ clamare: ⁊ qd̄ sequit̄ adortus iurgio est. Aggredimur de lōginquo: adorimur ex insidijs: ⁊ ex ꝓxīo: nā adoriri est aliquē oriri. i. exurgere. De psaltria istac: h̄ mire senē imitatus est. ⁊ memoriter: qꝛ ille dixerat. Quid ista etiā psaltria apd̄ nos. Int̄uenit hō d̄ iprouiso: int̄uenire ē medio negocio q̄si ex insidijs supuenire: ⁊ opp̄mere ī ipso actu eos q̄ rem cclatā vel'ēt: ⁊ vide q̄oratorie narret gestionē rei q̄ nunq̄ facta sit. Eschine heccine flagitia facere te? fides ē. ⁊ accusatio a p̄sona et vide pōdus in noīe Eschini. Nec admittere: auxesis. nā plus est admittere q̄ facere: hec admittere īdigna: ꝓnū est hec statiz credere Demeā de eo quē ⁊ sup̄ laudauerit ⁊ n̄ videt frēz rei dare opaz: ruri eē parcū ⁊ sobriū. vn̄ mira poete arte ⁊ īitia ⁊ media ⁊ postrēa sibi cō

Abigere
Abactores
Ager

Uirgil'.

Aggredi
Adoriri
Int̄uenire

gruūt atq; rñdent. Lachrymo p̄ gaudis īmoderata leticia maxime parentū lachrymas hz recte g̊ additū est gaudio. qr lachryme solū merorē significāt. nō tu hoc argentū perdis sed vitā tuā hec figura oratoria dicit simul ostendit non esse mediocre qd factū est. Hui quasi admiret ipse que narrat. Syre p̄ceptorium plenus est istorum: vide demeaz nū desinere culpā Eschini in Mitionē cōferre, cū more ꝯtrario p̄ceptoꝝ suorum vult esse qd sapit Ctesipho ꝛ eoꝝ q̄ dijs licet: vt alibi ñ tu argentū pdis. Hui interiectio mirātis est. domi habuit vñ disceret. vñ. i. de. q̊ fit sedulo. dictū ē fit sedulo. sine dolo. i. instant. qr negligētes dolosi dicunt īspicere tanq̄ in speculo vitas hoīs: vtꝝ videndū an recte speculādū induxerit cū alienas vitas dicit īspiciēdas eē: nisi forte h̄ ad causā admouēdi speculi: ñ ad effectū

Indigna genere nr̄o: De. oh oh lachrymo pre
Gaudio. S. nō tu hoc argētū pdis: sed vitā tuā. D
Saluus sit spero est sil'is maioꝝ suoꝝ. S. hui.
De. Syre preceptoꝝ plenus istorum est ille
Sy. Philosophos domi habuit vnde disceret
De. Fit sedulo nihil pretermitto. consuefacio
Deniq; inspicere tāq̄ in speculo vitas hominum
Iubeo: atq; ex alijs sumere exemplum sibi
Hoc facito. S. recte sane. de hoc fugito. S. callide
De. hoc laudi ē. S. istec res est. De. hoc vitio datur
S. Probissime. D. porro aūt. S. nō hercle ociuz est
Nunc mihi auscultandi: pisces ex sententia
Nactus sum hi mihi ne corrumpantur cautio est:
Nam id nobis tam flagitium est: qui illa demea
Non facere nobis: que modo dixti: ꝛ quod queo
Conseruis ad eundem istunc precipio modum:
Hoc falsum est: hoc adustū: hoc lautum est parum
Illud recte. iterum sic mementote. sedulo

referemus. nam causa inspiciēdi speculi emendatio est vultus: effectus forme p imaginem resultantis. Hoc laudi est h̄ vitio dat. nō philolophice: s̄ ciuilit monet. nō em̄ dixit h̄ bonū sed h̄ laudi est. ne hoc malū: sed vitio dat. g̊ vt ideota ꝛ comic⁹ pat. nō vt sapiēs ꝛ p̄ceptor. Callide: callidus dict⁹ est q̄ exercet doctos. callidus d̄r q̄ callidū sibi vsum artis induxerit. Istec res est. nō quā rē gerit Mitio: nō em̄ vtilē agit ꝛ significat hoc veꝝ hoc vtile est. porro aūt, ppe delinit⁹ erat demea cōtra institutū argumēti. artificiose igit poeta subiecit ex p̄sona serui. vñ illū ad amaritudinē ꝓuocat. Porro aūt aut vero ꝛ hmōi principia narrationū sunt: quibus superiora sequentibus cōnectunt. Nam id nobis. t. fl. est: non dixit pctm̄ irridens senem: sed flagitiū ꝛ quid est flagitium corrumpi pisces vel talia. Quod. q. qd̄ possuz sed sic maluit dicere: vt alludentem se de sua arte fecisset Syrus: ꝛ hac re ostēdere nihil ab illo dici serio. Qd̄. q. a. coquendo sūpsit. sic ꝛ infra: sedulo moneo que possum p mea sapīa ꝛ Cicero. dictum refert in eum qui coqui filius secum causas agebat: tu q̊ aderas huic cause. Nam apud veteres coquus non p. c. litterā sed p. q. scribebatur. Ad eundē istūc. p. modum argumentatio ad deridendū demeam oīnz que serio ille supra dixerat. Hoc falsuz est hoc adustum: hec contexte et coniuncte dicuntur quia non vicissim syro assentatus senex.

Callidus

Cicero

Pro mea sapia. sapia dixit q: condimentū gustu ac sapore tempant coci. Inspicere iubeo ⁊ moneo q̄ opus est facto fiet: ⁊ hic speculū nō ad imaginē vultus sed ad contuitū cōtrapo site rei retulit. Nos q̄ fecim⁹ non coci sed mitio. Eschin⁹ familia: an nos ꝓ dño posuit. an nos ꝓ ego ⁊ melius. Sentio cū dilatiōe. ⁊ vultuose dicendū sentio. verū q̄d facias: q̄d facias: ꝓ quid faciat vnusquisq; s. Ut hō est, ita mortē geras. vtrū aptū ꝓuerbiū sit seruis, an amicis. Ut ē Obsequium amicos: veritas odium pit: ⁊ h̄ sīia mō velut q̄rela demissa voce ꝓferenda ē. Mētez vobis meliorē dari vis rn̄dit agresti feritate. nō rn̄dendū erat recte aut valeas: s̄ hic ne vl' abiens blādus esset ꝓ salutatiōib⁹ ip̄is amaras supponit. ⁊ memēto etiam hūc eundē ī salutatū relīq̄re: q̄ aduēiens pauloāte nec salutauerat: nec resalutauerat

Moneo q̄ possum pro mea sapientia
Postremo tanq̄ ī speculū in patinas demea
Inspicere iubeo. ⁊ moneo q̄d facto opus siet.
Inepta hec esse que nos facimus sentio.
Verū quid facias. vt hō est ita morem geras.
Nunq̄d vis? De. mentē vobis meliorem dari.
S. tu rus hīc abis. De. recte. Si. nā q̄d tu hic agis?
Ubi si quid bene ꝑcipias nemo obtemperat?
De. ego v̄o hinc abeo. qn̄ is quāobrē huc veneram
Rus abijt. illum curo vnum ille ad me attinet.
Quando ita vult frater. de istoc ip̄e viderit.
Sed q̄s ille est ꝓcul quē video? est ne hic hegio
Tribulis noster? si satis cerno is hercle est: vah
Homo amic⁹ nobis. iaz inde a puero. dij boni
Ne illiusmodi iam magna nobis ciuium
Penuria est? homo antiqua virtute ⁊ fide
Haud scio mali quod ortum ex hoc sit publice
Quam gaudeo etiam vbi huius generis reliq̄as

frēm meliorem aūt pro bono ac tollerabile posuit. non em̄ bonam credit. vt meliorē optet Uir. Dij meliora pijs. e. m. r. p. n. Tu r⁹ hinc abis: vult Syr⁹ nosse an eat. nā q̄d agis addidit hortādo vt quā primū abeat. Tu rus hinc abis: q̄ ꝯsuetudinis memor est animaduertit has interrogatōes nō inq̄rēdi cā poni: sed admōitōis loco esse apud eos q̄s velim⁹ absceder̄ sic igit̄ interrogat vt hortet̄. ⁊ sic ꝓnūcia vt ⁊ fiat ⁊ approbet̄ qd̄ fac̄. qn̄ is quāobrē noua locutio. is quāobrē ꝓ is ꝓpt̄q̄. sic ⁊ alibi. ī eo me oblecto solū. i. chaꝝ mihi. Illū curo vnū. vnū cū exceptōe. ⁊ tn̄ sic loquit̄: vt appeat illū nō posse sibi impare obliuionē eschini. nā idcirco addidit. qn̄ ita vult frat̄: de istoc ip̄e viderit. amare cepit. ⁊ iō tenet. nā ambos amare ꝓpe modū reposcere illū quē dedisti. Quis illic quē video ꝓcul est ne hegio? īuēta cā ē cur n̄ abeat demea ꝓpt̄ reliquā fabule ptē. ⁊ sil' aliud addit̄ q̄ indignet̄. bn̄ aūt dunitat ⁊ familiaz ciuē ⁊ multū absens a ꝯspectu ciuiū. ne illiusmōi magna nobis ciuiū penuria est ne valde. Illiusmōi: cuiusmōi est hegio. i. q̄lis: ⁊ magna economia. Senex laudat̄ vt postulatiōi ei⁹ statim absit fides. Haud scio mali q̄d ortū ex hoc sit publice vtrū hoc optandū est ne moriatur. an est testimoniū vite hoīs nunq̄ ob futuri reipublice. Ubi etiam hui⁹ generis paucos, ac raros bonos, nam reliquias pro relictis paucis dixit; ideo restare etiam dictum est.

Uiuere. e. n. l. ex hac delectatõe oñditur. Demea. t quã peccãtibus sit amarus ac senus t q̃ facile incusationi huius tanq̃ graui testimonio credituꝛus sit Demea t q̃tũ doluturus sup Eschinũ qui displiceat talibus viris.

ROh dij imoꝛtales facin? Dec scena fidẽ amici circa diffimilẽ maturitatẽ senilis oꝛationis, t accusationẽ eius quẽ ledere nolit ipe accusatoꝛ ꝓtinet. Indignũ facinus quid narras Beta: non g̃ spõ spectatoꝛes itez fuerũt dicẽda q̃ dicta sũt illõ tñ addunt eiusmodi. Hegiõis ẏba iduci q̃la esse debuerant et plaudati viri ciusdẽ Hegiõis ac Demee. Quid narras: mirãtis ẽ nõ interrogantis. D. Esch. pol haud paternũ mira maturitas i q̃ nesciꝛas vt? magꝫ iturnã illataꝫ oꝛbe ẏgi. an

RIestare video. vah viuerè etiam nunc libet
Operiar hominẽ hic. vt salutem et colloquar
Hegio. Beta. Demea.
ROh dij imoꝛtales facinus indignũ geta
Quid narras: Be. sic est factũ. He. ex illa
Familia tã illiberale facinus esse oꝛtũ. o Eschine
Pol haud paternũ istuc dedisti. Be. videlicet
Be psaltria hac audiuit. id illi nunc dolet
Alieno. pater is nihilipendit. hei mihi
Utinã hic ꝓpe adesset alicubi. atq̃ audiret hec'
He. Hi faciẽt que illos equũ est: haud sic auferent
Be: In te spes omnis hegio nobis sita est
Te solum habemus: tu es patronus: tu pater es
Ille tibi moꝛiens nos cõmendauit senex.

Eschinũ peccasse pl? dolet. seruat. n. t Hegiõe q̃ vir bon? sit t amic? Tã illiberale factũ. i. nõ odisse cui succẽseas: laudare hoiez: factũ rephẽdere. Haud paternũ istuc ẽ disti: deest facin? t tu pfecisti: ẽ sic oꝛ in re magna vt dabit ille ruinas aꝛboꝛib?: De psaltria hac audiui. sic eꝛrat. Demea: vt itelligat q̃tũ õbeat traſci i his q̃ inopiata audiet. Uidelicet de psaltria hac audiuit. videlicet ꝓfirmatũ ẽ. vt videlicet videre licet. sic scilicet. scire licet. illicet ire licet. Is nihil pẽdit. is abũdat. vt in heautõ. Perij is mihi vt abibit pl? paulo sua q̃ narrat facinoꝛa. ti in oꝛe est oĩ ppl'o. Haud sic auferẽt. sic accepim? Haud sic auferẽt. an factũ suũ auferẽt sic aut si coꝛrexerit culpã nõ silentiũ taciturꝰ ipos. vl' ipm qõ factũ ẽ. t misi. si nõ significat di eticon est. Que ill' equũ ẽ. subaudi' ad supioꝛa ꝓ silepsim intellectũ. Haud sic auferẽt. i. lenter abibũt. vl' subtrahet culpã. Haud sic auferẽt. ciuil' t matura cõminatio t ẽ sic dictũ

Uidelicet
Scilicet

demõstratio gestũ ꝓtinẽs leuissime ac ꝓaue

ĩmo magne significatiõis. Jn te spes ois Hegio. vt narratio nõ fuerit necessaria. ita pces i terponẽde, sũt. Tu es patron?. tu parẽs. patron? aũt tpale nomẽ est defensoꝛis. aut certe ap pellatio est ꝓ quã oñdit. q̃ illi vul? t obsequiũ debeat. est enĩ nomẽ ad aliq̃d. parẽs aũt ve ri amoꝛis nomẽ ẽ. t eq̃li loco ꝓtinet interꝓtationẽ. t vide q̃ vigilãter poeta quũ suppliciter matronã õ absente Hegiõis loq̃ntẽ mduceret. Coluit nos dixit. Quũ ꝓterea suus etiã sup plex ad pꝛsentẽ loq̃t. tu es patron? inq̃t. Ille moꝛiẽs nos tibi cõmẽdauit senex. seru? magnũ veritatis iudiciũ addidit dicẽdo moꝛiẽs. nemo enĩ moꝛiẽs nõ vera loq̃t. t ingẽtia. vñ i iure vitima iudicia certioꝛa sunt, sic t alibi. Mihi in manũ diat, moꝛs continuo, ipsam occupat.

Patronus

Salustius Uirg. Plautus

Si tu deseris ꝑim⁹: ꝓprie quasi patrono: nā socius deficit: parens ꝓdit: patronus deserit. Sic Salusti. Post defectionē socioꝝ ⁊ relatū ⁊ Uirg. Uni⁹ ob iram ꝓdimur: ⁊ ꝓdidisti et te ⁊ illā miserā: ⁊ gnatū quiquidē interfuit. Plautus. Qui liberos habēt eos deserunt. hinc ⁊ milites q̄ defensores patrie deberēt esse: desertores eē dicūt: hec oīa magnā vim habent: sed ꝑ singulas ꝑtes oratiōis ꝯsiderent ad cōmouendū p̄cibus Hegionē. Et tu es patron⁹: ab honesto tu es patronus: parēs a iusto si tu deseris peri. et huic rei maxime rn̄det: oratorieq̄ illū maxīe cōmouit Ut en ego victa situ: ⁊ vt puls⁹ ego alij. Perimus rn̄suꝫ putāt. Satis pie posse: de est facere. Neq̄ me sat pie posse arbitror: honesta locutio q̄ significat q̄cquid fecerit ꝓ pietatis debito illi merito paꝝ esse. sensus aūt h̄. ne faciā qd̄ nefas est: vt vos deserā: nec hoc ipm qd̄ facio satis piū est ꝓ tāta necessitudine. ⁊ bn̄ addidit satis: vt ⁊ sapiēs nō tn̄ satis. Saluere Hegionē plurimū iubeo: ita p̄uidit Demea nō p̄uisus est: qꝛ nō oportuit illū audire q̄ loq̄ret hegio: ⁊ ex illi⁹ iā verbis indignationē moueri. Jubeo aūt volo significat ab eo qd̄ sequit id qd̄ p̄cedit. nō iubem⁹. n. nisi qd̄ voluerim⁹: ⁊ est homericū.

Si deseris nos: tū ꝑim⁹. He. caue dixeris neq̄ faciā
Neq̄ me satis pie posse arbitror
De. Adibo. saluere hegionē plurimū iubeo
He. Te querebam ipsum. salue demea
De. Quid aūt: He. maior filius tuus eschinus
Quem fratri adoptandū dedisti neq̄ boni
Neq̄ liberalis functus est. officio viri
De. q̄d istuc rei est: He. nostꝝ amicū noras: simulū
Atq̄ equalē. He. q̄d ni: De. filiā ei⁹ v̄ginē vitiauit
De. hem. He. mane nondum audistin demea
Qd̄ grauissimū est. De. an quicq̄ est etiā amplius:
He. Uero ampli⁹ ē: nā hoc q̄dē ferēdū aliquo mō ē
Persuasit nox. amor. vinum. adolescentia

Maior fili⁹ tu⁹ Eschin⁹: artificiosa postulatio in qua statiꝫ Demea diceret: nihil ad se hāc q̄relā ꝑtinere. quippe q̄ Ctesiphonē curare debeat: infert cā cur nō dissiliet pat: qꝛ fili⁹ q̄ maior est: qꝛ Eschin⁹. si q̄d est in eo noīe charitatis: qꝛ fratri adoptiu⁹: qꝛ bon⁹ ⁊ liberalis: ⁊ ꝯtra hec quib⁹ laudat⁹ est fecit: h̄ neq̄ boni: q̄si id qd̄ est velit qd̄ esse debet: qꝛ neq̄ liberali funct⁹ est officio boni viri. q̄rēdū int̄ bonū ⁊ liberalē q̄d intersit. an bon⁹ est q̄ nō nocet. liberal q̄ etiā ꝓdest. an bon⁹ q̄ nō peccat in facto: liberal q̄ nec in v̄bo. Quid ni. i. q̄d naꝫ

Bonum Liberalis

Quid ni. plus in se hꝫ q̄ nouerā. nā q̄si corripit dubitantē dicēdo q̄d ni vt subaudiat nouerā. Filiā ei⁹ v̄ginē: vides quātū valet īuria: vel dignitas ꝑsonaꝝ q̄ nō cōtent⁹ facinore ꝑsonā credidit añ p̄ponēdā. Hem. interiectio est irati vehemēter: q̄ppe q̄ aliō vitiū audiebat p̄ter crimīa q̄ sciebat. Qd̄ est grauissimū: qꝛ illud graue. An q̄cq̄ est etiā amplius quātitatis. nā iō nōdū etiā audis qd̄ est grauissimū. Amplius. id est maius. Persuasit nox: amor: vinū: adolescētia. Plautus in bacchi. q̄d h̄ illecebrosi⁹ fieri potest nox mulier: vinum hoībus. q̄d hoc illecebrosi⁹ homini adolescētulo: ⁊ hec oīa ad impulsiōis partē dicūtur: nō ad ratiotinatiōis: ideo ⁊ ꝑsuasit dixit. nā instās ꝑsuasio impulsio dicit. Ut ip̄e alibi Dū in dubio est anim⁹ paulo momēto huc vel illuc impellit. Humanū: nil tādē ea sumptū consuetudine est quod non humanum: ⁊ hoc dicere solemus vbi peccatum quidem nō negamus: sed tollerabile esse dicimus. Persuasit nox: amor: vinū: adolescentia: hec inferunt.

Plautus

vt multa videant. Uinū: plus dixit si violentiā diceret: q̄ vt tu nihil nisi sapīa es. Ille sonū
ꝓximū huic ⁊ simile est in Ecyra. Cū virgine vna adolescēs vt cubuerit: plus potus se ab-
stinere vt potuerit. nō verisimile dicit neq; verū. Uir. Bachus ⁊ ad culpā causas dedit. vbi
sit factū. i. ītelligit ⁊ sentit. q̄d supra future peccauerit: ⁊ qr q̄ impulsione peccat nō peccat.
rōcinatōe hic loc⁹ illi rei occurrit cur ego tacuisti? Orās obsecrās, orare est placidos petere
obsecrar̄ ira
tos rogare.
Uenit ipe. u.
l. mire ⁊ ad
mr̄em venit
vltro lachry
mās. ne quid
lēit̄ aut mol-
li⁹ mulier tu-
lisse: aut ꝓpe
pactōz in ijs-
se videret̄. ig
notū est taci
tū: est credi-
tū. Asynthe
ton: vt solet
ꝑ sintonomi
az sic loquit̄

Humanū est: vbi sit factum ad matrē virginis
Uenit ipsus vltro lachrymās: orās: obsecrans:
Fidem dans: iurans se illam ducturum domum:
Ignotū est: tacitum est. creditum est. virgo ex eo
Cōpressu grauida facta est. mensis hic decim⁹ est.
Ille bonus vir nobis psaltriam. si dijs placet.
Parauit. qui cum viuat hanc deferat.
De ꝓ certon tu istec dicis: He. mater virginis
In medio est. ipsa virgo. res ipsa hic geta
Preterea vt captus est seruulorum non malus

vt im⁹. venim⁹ videm⁹. Ignotū ē aūt qd̄ vltro venerat. ⁊ lachrymās ad tacitū est qd̄ orabat
vt obsecrabat. ad creditū est qd̄ est fidē dabat ⁊ iurabat: ⁊ honestius impsonaliter q̄ igno-
uimus ⁊ tacuim⁹. Ignotū aūt q̄ vltro venerat. Uirgo ex eo cōpressu grauida est: hec addi
dit ex viliore vsu. vt īhonesta patiētia v̄ginis ad ꝯceptū libido ꝑuenerit: ⁊ p̄terea qr ⁊ hoc
potuit dici. ille q̄dē vitiauit v̄ginē. sed q̄d si ex alio ꝯcepit postea q̄ iā g̃uida facta est. idcir-
co ⁊ a vitio v̄ginis tp̄s oñdit. vt cū facto rō ꝯueniret. ille bonus vir ironia indignātis ī lo
co addita est v̄bis ardentib⁹. Ille bonus vir nobis psaltriā si dijs placet: ꝯfusio accusatio
nis ⁊ bon⁹ vir ironia quidē est ab eo posita q̄ indignet̄ virum bonū esse debuisse qui nō sit
vt supra. Neq; boni neq; liberalis functus est officio: ⁊ simul cōsidera quo nomine Eschi-
nū vocet virum appellans. s. qui vult eius cetera esse promissa. ⁊ qui illum iam pridē vide
ri maritum velit. Nobis aut ex abundanti. ad indignationē relatum est. Si
d. p. bene interpositū ad inuidiam. Si. d. p. s. per quos iuratum est. psaltriā nobis
sic em̄ dicimus: ⁊ est consuetudinis ꝑmulgate. Illam deserat. i. cui ꝯtrariū dū iu
uat obstrictus est: ⁊ deserat virginē. Pro certon tu istec dicis: hoc ideo non dicit: qr fidem
nō habeat narranti: sed qr mira sunt scelera. Mater virginis in medio est. terribiliter satis
in medio est quasi retinere non possit: nec cohiberi quin rem probet. Et preterea cum argu
mentorum genera duo sunt nō sic in rebus manifestis. hoc ergo sublatis sup alijs dicen-
dū est in medio. nā lenti⁹ erat: si diceret p̄sto est v̄go q̄ in eschinū reū testis: ⁊ crimē est. ⁊ iō
addit. Res ipa. i. pond⁹ vteri exactis ad pariendū mēsibus. Preterea vt captus est seruulo
rū. ad hec intelligam⁹ aliter dici nō inertē Socratem aliter nō inertē seruū. aliter nō malū
Scipionem esse: aliter nō malum seruum esse. Preterea vt captus: an captus quantū ca-
pitur animus seruilis tantum non malus neq; iners Geta an captus quemadmodū se-
pius aucupium in seruis habendis bonū euenit vt in captu auium vel piscium vel ferarū
plimū fortuna dñat. ⁊ hoc ideo qr seruuz euenire bonū nō rōne. aut natura. sed casu est vt
pote in re rarissima. vt sic vt capt⁹ est seruoꝝ: ⁊ euentus est in seruis suis. Captus est seruo-
rum. i. vt se habet conditio seruorū. Aphrani⁹ in simulante. vt is seruoꝝ captus est: facilli-
me domo atq; nostra familia ꝓuendit̄. Ego captus sortē intelligo, nō mal⁹. i. fidelis. neq;

Uir.
Orare
Obsecrare
Aphrani⁹.

iners. i. artē hñs oratorie. futurꝫ testē ⁊ indicē laudat. sed ne improbe facere videat̄ ꝑti⁹ id facit. Nō em̄ dixit bon⁹ ⁊ solers. sed qđ in seruo sufficit nō malus neqꝫ iners: ⁊ p̄ferendi gete hec maxīe causa est: ne qđ ꝑmittere videat̄ in seruo paupis atroci⁹ fiat ⁊ simul. vt hec non contristet. Betā quē prius laudat dicturus. hūc adduce. u. quere rem. alit illas solus: duas hic res docet. vt vñ he viuāt qđ testimoniū pudicitie est ⁊ grauē testē posse esse Betam solus incerta distinctio est solus: ꝫ melius ⁊ sol⁹ oēz familiā sustētat: h̄ v̄bo tenuis victus oñdit̄: qđ bñ frugi eē mōstrat̄ in feminis. hūb. c a u. q. r. nō mꝫ tū ꝑmittit vt pote de aliēo seruo. adeo Beta plus đ se largiret̄: ipe tñ ⁊ tria posuit: vt mlta videret̄ dicere. hūc ab. vt tu voluisse armari volscoruꝫ edice maniplis. Nā postea e lr̄a hmōi verbis aucta est. Hūc ab. u. bono ordine: ⁊ abduce ad hoc illud: vt nemo possit intercedere: ⁊ vinci ne solut⁹: vt sciat si verꝫ seru⁹ accuset. q̄re. r. latent̄ p̄ter vincl̄a etiā tormēta significauit. nā hoc q̄re rē: pete rē veritatē significat. imo hercle exeq̄or ⁊ hñ ipe de se plus aptius q̄ largit̄. Extorque multū. dixit nō torq̄. sꝫ extorq̄. torquem⁹ em̄ hoīem. extorquem⁹ veritatē. Pudet aduersus hoc dicit. ⁊ ꝑturbatus Demea maior erit pōder. pudet dictū si me nec addas nec subaudias. Differor doloribꝰ. diuellor discrutior dilaceror ⁊ ꝓprie h̄ gen⁹ q̄rele ꝯuēit ꝑturiēti. ⁊ cui viscera distēdunt̄ ⁊ ei q̄ in exptū dolorē nūc primū sentiat: Juno lucina fer opē: bona ꝓcuratio poete: vt ⁊ vox parturiētis ꝑ testimonio succedat ad inflāmandū demeā ⁊ notas puellas q̄ in comedijs honeste sunt ⁊ ex amore dicunt̄ aut nullā in se scenā esse aut rarissimā vocē. Fer opē partui. Serua me obsecro. ꝑturientē. duas em̄ res poscit hec p̄catio nascētis ⁊ ꝑturiētis salutē. Nū nā q̄so illa ꝑturit: illa. s. de q̄sermo est. Quid em̄ opus fuerat noīe. Illec fidē nunc nr̄am. hec oratoria est. non em̄ vere rogat. ꝫ videt̄ hoc facere: ⁊ implorare est i malis positi cum ploratu aliquē rogare. Quod vos ius cogit. id voluntate. artificiose: ne totū simplicit̄ agēdo diffidere cause videat̄. Jus igit̄ legū intelligit̄. deos queso vt nobis decet. hoc est dixit: non vt puelle vtile est. sed vt vobis placet. vobis decet grece dixit ⁊ deest facere. Sin aliter anim⁹ est officiū amici exequit̄ in reddēda causa cur aduersarius futur⁹ sit. ego demea sūma vi defendā hāc. nō dixit id qđ est vos vlciscar. sed hāc defendā atqꝫ illū mortuū idō ea cā est aduersus viuos q̄rimoniā faciēdo ꝑ mortuo. s. q̄i i iure ⁊ officio suo locut⁹ sit: ⁊ exaggerauit culpā i Es. q̄ videbat̄ in vno ⁊ eodē facīore viuos mortuosqꝫ lesisse

Neqꝫ iners. alit illas solus omnem familiā
Sustentat. hūc abduce. vinci quere rem.
Be. immo extorque hercle nisi ita factū est demea
Postremo non negabit coram ipso. cedo.
De. Pudet. nec quid agam. nec quid huic
Respondeā scio. G. intus clamat pamphila.

Pamphila. Hegio. Heta. demea.

Miseram me differor doloribus.
Juno lucina fer opem. serua me obsecro.
He. Hem nunā illa queso parturit: Ge. certe hegio
He. Hem illec fidem nunc nostrā implorat demea.
Quid nos ius cogit vt id voluntate impetret.
Hec primum vt fient deos oro. vt vobis decet.
Sin aliter animus vester est. ego demea.
Summa vi defendam hanc atqꝫ illum mortuum

Torquere
Extorq̄re

Nelphoni

Cognatus mihi erat causa exposita iã agit Hegio de ꝑsona sua vtrũ recte faciat: vt quã ꝑsonã inducit ostẽdat habiturꝰ: cũ amicitiaꝝ duo genera sũt: vnũ necessariũ id est ꝓpinquitas sanguĩs: alterũ voluntariũ: quo nobis etiã alienissimi ꝯiungunt. Mitionẽ sibi ac Demeã ⁊ viuos ⁊ volũtarios tãtũ amicos esse. Simulũ ꝟo mortuũ ⁊ nõ solũ volũtate: sed necessitate amicũ fuisse cõiunctũ in qua re ⁊ illis nõ deerit ⁊ his purgatꝰ. Sed ⁊ cognatꝰ mihi erat vultu adiuuat: qꝛ a cõiũctiõe inceptiua sumpsit exordiũ. Cogꝰ mihi erat: officia mlta ꝯ officium vnũ Demee amicitie ac Mitiõis Pauptatem vna ꝑtulimꝰ ⁊ qꝛ magis ꝯiungit maloꝝ ꝯ fortiũ q̃ bonoꝝ. Ita faciaꝫ experiar deniq̃ aĩam sic dic̃: ne dicat vĩdicabo qd̃ vult magis significatũ eẽ q̃dictũ et ne ei diceret nihil poteris qd̃ ad ĩcipiendũ sufficit dixit Experiar aĩam relinquã. modesta ꝯtinuatio prius qd̃ sibi possit ꝯuenire dixit: q̃ qd̃ passurus sit Eschinꝰ fratrẽ. c. he. vultuose ꝓnũciandũ qd̃ addidit Hegio: quasi dicat res in manu fratris esse ꝯstituta nõ mea. Quid mihi rñdes: respõdere ꝓprie dicit cũ lis intendit. respondere enĩ est ꝑorẽ alloq̃: q̃si rñdere ꝟba fundere. Ut fuditq̃ has ore q̃relas. Rñdere: posteriore loco dicere: Sꝫ Demea ꝟ tu facito

Respõdere

sup̃ habite cõmmatiõis.

Quã vos facillime agitis: vt ⁊ sup̃ facilẽ victũ paret: ⁊ vide q̃ oratorie laudis sumpserit argumẽta suadẽde. Aequo aĩo equa noscere optet. bñ dixit equo aĩo: qꝛ potẽtioꝛ ⁊ fortioꝛ cõtra naturã est eq̃tas. Redito: ꝓseq̃bat ad eundẽ quẽadmodũ apparet ex ꝟbis. Decet te facere. sollicita obseq̃la Hegionis vltĩa ĩ loq̃ndo oñdit impotẽtioꝛẽ ꝑsonã ꝯ Eschinũ quo magis gaudiũ crescit comedie: qñ tali ac tãto pauꝑioꝛ puella: ꝟ tñ cupita iũget. Nõ me ĩdicẽte qꝛ dixerat ipe sentiet posteriꝰ ⁊ nimis dura cõpositio ẽ: ꝟ apta irascẽti. Utinã ꝟ mõ sit defũctũ: vtinã: desperãdi vim hꝫ. Hoc. i. negociũ id est ĩ raptũ ꝟginis. Defunctũ finitũ. i. vt nõ peioꝛa cõmittat. Defunctũ: finitũ. i. ne vlteriꝰ peccet Eschinꝰ. Nimia illec licẽtia: quã illi dat Mitio. Profecto euadet: ꝑ ardua ⁊ ĩterrupta veniet. Hoc euomã nõ effundã: ꝟ euomã vtpote q̃ me egrũ faciũt: q̃bꝰ me lauabo cũ lãguoꝛ ille egestꝰ sit, nã euomã ꝟ trãslatõe sig̃ficat

Cognatus mihi erat. vnã a pueris nos paruuli
Sumus educati: vna semꝑ militie et domi
Fuimus: paupertatem vna pertulimus grauem
Quapropter enitar faciam experiar. deniq̃
Animam relinquam potius q̃ illas deseram
Quid mihi respõdes: De. fratrem cõueniaꝫ hegio
Is quod mihi de hac re dederit ꝯsiliũ. id exequar
He. Sed demea hoc tu facito: vt tecũ aĩo cogites
Quam vos facillime agitis: q̃ estis maxime
Potentes. et dites fortunati: et nobiles
Tam maxime vos equo animo equa noscere
Oportet: si vos vultis perhiberi probos
De. Redito. fient que fieri equum est omnia
He. Decet te facere. geta duc me intro ad sostratã.
De. Non me indicente hec fiunt. vt hoc sit modo
Defunctum verum nimia hec licentia
Profecto euadet in aliquod magnum malum
Ibo. ac exquiram fratrem vt in eum hec euomam

Bono aio fac sis Sostrata: hi sex versus in q̄busdā nō ferunt. In hac scena iam videt locute Sostrate Hegio rn̄dere. pōt tn̄ ⁊ ipse incipe tanq̄ qui ⁊ rē nouerit ⁊ merore eius moueat. Bono aio fac sis Sostrata: meminisse debem⁹ qd̄ dixit. Duc me intro ad Sostratā. ⁊ hoc intro in ꝓcenio est nō pōt scenaz nā aliud significat eam⁹ intro: vbi dicit intus rn̄debit. intus trāsiget si quid est qd̄ restet illud enī interi⁹ agit extra eme ꝓceniū Fac sis Sostrata sis honorifice addit v̄bo: ne quid impatiuo mō ꝓnūciat supbum deductuz est autē a senatusconsulto formlare vbi aliquid senatuscōsulib⁹ iiūgit addit si eis videatur Et istam qd̄ potes: q: vox ipa tristis et circa tristē filiā qd̄ potes dixit. Fac cōsolare: duas res dixit q̄s ⁊ ordine locut⁹ est ⁊ tu bonū habe aīm inq̄t: ⁊ filiā fac habere. Ego Mitionem: q: Demea iā vidit. Si est factur⁹ officiū: h̄ dicēdo ꝓmittit eū esse facturz. nā facile est vnūquēq̄z suo officio fungi. Ut quid agā quāprimū: mature neq̄z cōminat: neq̄z segnē ostēdit se fore

Hegio alloquit Sostratā.

Bono aio fac sis sostrata: ⁊ istā quā potes
Fac cōsolare: ego mitionē si apud foꝝ est
Cōueniā: atq̄z vt res est narrabo ordine
Si est facturus vt sit officium suum
Faciat. sin aliter de hac re est eius sententia
Respōdeat mihi: quid agam quāprimū sciam

Ctesipho. Syrus.

Sin tu patrē hinc abijsse rus? Sy. iādudum
Cte. dic sodes. Sy. apud villā est. hūc autez
Maxie aliq̄d opis facere credo. Cte. vtinā quidē
Quod cū eius salute fiat: ita se defatigari velim
Ut triduo hoc ꝑpetuo ꝓrsus electo neq̄at surgere
Sy. Ita fiat: ⁊ istoc si quid potis est rectius
Cte. Ita. nam hunc diem misere nimis cupio

Sin patrē hinc abijsse rus? Hic ostēditur timiditas boni adolescētuli: ⁊ vertit se ad peccandū ⁊ delicti ꝯscientia ⁊ reuerentia parentis apparet vt est mos veroꝝ patrū circa filios Syro Demeā describentē. An patrē hinc abijsse rus? cōpendio ostendit quid sit iam locutur⁹ Syr⁹. Nūc aūt maxie aliq̄d operis facere credo vide quasi verboꝝ Syri esse de opere loqui. sic enī dicit et Demee. sed illō falso: h̄ serio. Utinā quidē: apud villam sic subaudiendū: ⁊ distinguendū anteq̄ inferat quod sequit Quod cū salute eius fiat: hoc nō odisse patrē: sed tantū timere ex ꝑprio delicto. seruat enī i eo ⁊ amor filij ⁊ amoris effect⁹. Ut triduo h̄ ꝑpetuo: quātum sufficiat amori. etenī nō opus erat ꝑpetuo dicere si triduū dixisset. Et istoc si quid potis est rectius: deest addi. nā si mortē significaret nō ꝯueniret adolescentē ita dicere. videt enī plus tꝑis optasse lāguori. Nam hūc diem misere nimis cupio: moriat. s. ⁊ adhuc aduersus seruū debet dicere: ne indecoruz adolescentis ꝑsone sit hec ita dixisse: quāuis eiusmodi adolescētes inducāt comici: vt Neuius in tribaselo. Deos queso vt adiuuēt ⁊ patrē ⁊ matrē meos. Misere nimis cupio: nimis abūdat more comicoꝝ: qui hoc dicto asseuerationē inculpābāt. Cupio vt cepi ꝑpetuū i leticia degero: qui ⁊ supra. Ita queso qn̄ bn̄ successit: hilarē hūc sumam⁹ diem. Et illud rus nulla alia causa tam male odi, mire ostēdit oīa ex delictis in prauum verti: adeo vt miseraz

Neuius

putet adolescēs suburbanā villā: qua re ceteri delectant. Illud ergo tanq̄ cū detestatiōe dixit: ⁊ male ⁊ nimis misere: nā nimiū ⁊ malū miserūq; est ꝟm illam sententiā ne quid nimis Qd̄ si abesset longi⁹: amori magis q̄ rei ꝯsulit adolescens. Jā huc recurret: mire de sene recurrit dixit; vt eius instantiā demōstraret. Nihil ne in mēte est si hoc accipiendū est: vt adolescenti libero maliciā putem⁹: nō sapiētiā deesse in hac re adeo magister est ꝟuus. Tanto nequior sic ꝟ dictuz est: vt ecōtrario dicimus: tanto melior. Nunq̄ quicq̄ parelcon: ꝓ nūq̄. i. nō. Cliens: amicus hospes nēo est: vide magistrū ad nequitiā vt simplici adolescenti mentiendi viā demonstrat: et honestum tenet afferre argumentū ad mendaciū ꝓpter clientez amicum aut hospitē in vrbe cessare visū qd̄ tñ sic intelligit rudis ac rustic⁹ adolescēs. Cliēs amic⁹. b. ne.

Ut cepi ꝑpetuū in leticia degere: et illud rus
Nulla alia causa tam male odi nisi quia tam
Prope est: quod si abesset longius
Pri⁹ vox opp̄ssisset illic: quā huc reuerti posset iterū
Nūc vbi me illic nō videbit. iā huc r̄curret satin scio
Rogabit me vbi fuerī. quē ego hodie toto nō vidi
Die quid dicam: Sy. nihil ne in mente est:
Cte. Nunq̄ quicq̄. Sy. tanto nequior es.
Cliēs amic⁹ hospes. nēo ē nob. Cte. sūt. q̄d postea
Sy. Hisce opa dic vt data sit. Cte. q̄ nō data sit nō
Potest fieri. Sy. Potest. Cte. Interdiu
Sed si hic ꝑnocto cause quid dicam Syre
Sy. Uah. quā vellē vt etiā noctu amicis operam
Mos esset dari quin tu ociosus es. ego illi⁹ sensum
Pulchre calleo quū feruet maxīe tā placituz q̄ ouē
Reddo. Cte. quō: Sy. laudarier te audit libenter
Facio te apud illum deum. virtutes narro
Cte. meas. Sy. tua homini ilico

est. u. mire sic interrogauit: vt q̄ agrestes inhumanosq; rep̄hēdat: ⁊ insociabiles alijs ꝓpter asperitatē rustici senis. Laudarier. t. a. l. qd̄ a Demea dicit̄ in oēs parētes dici putat. nā nemo tā asper est pater: vt nō statim mitescat laudato filio. Uirg. n. nō dicit elegantē indolē: sed v̄tutes sunt aūt ꝑfecti sapiētis vel diui alicui⁹: ⁊ bene cū stupore respōdet meas ostendens q̄ nulle essent. Que nō data sit: nō potest fieri: a supiore subaudit̄ veniat in mentē id est cogita dari potuisse ⁊ datā dicit. Que nō data sit. hic de facto questio est in qua quidaz disputant quedā tūc impossibilia intelligi: quādo facta sint. cū aūt nō fiunt nō mō nō fieri sed nec possibilia quidē esse dicēda: qui locus dicit̄: Potest. iterū subaudit̄. vt data sit: velut credat̄ data. Iterdiu bene. qr amatori maxīe noctu op⁹ est. Uah. qua vellē etiā noctu hoc vtriusq; ꝑsone cōuenit: sed melius a Syro: ⁊ facetius dicit̄ ⁊ quidā totū Ctesiphoni assignāt ab vsq; interdius: ⁊ q̄uellē: ꝓprie diximꝰ in his que non videmus fieri. bene igit̄ deficiente argumento cū aliud nō inueniret in vota conuersus est: vnde vident̄ magis hec verba Ctesiphonis esse. Calleo: callide scio. Cū feruit maxīe: tertia cōiugatione dixit: vt efferuere dicitur correpta media syllaba. Quomō. mirat̄ qui timet euz quem ipse cōtemnit. Meas tuas: cum gestu pronunciare debemus: vt intelligatur irrisio.

Uirg.

Quasi puro gaudio: deest pre: vt sit p̄gaudio. Lupus in fabula. Silentij inditio: est in h̄ p̄uerbio: atq; eiusmodi silētio vel in ip̄o v̄bo: vt ip̄a fabula ꝯticescat Qd̄ lupū vidisse hoīes dicimus q̄ repente obmutuerūt: qd̄ vere his euenit quos prior viderit lupus: vt cū cogitatione in qua fuerint etiā voce ⁊ v̄bis careant. Sic Theocritus ⁊ Virgi.

Virg.

Vox quoq; Merin iā fugit ipsa: lupi Merin videre priorē. Alij putāt ex nutricū fabulis natos pueros ludificatos t̄rore lupi paula: ī capna vemētis vsq; ad limē cubiculi. naz falsū ē qd̄ d̄r interuenisse lupuz neuia ne fabule alimonio Remi ⁊ romuli: dū in theatro agerent. Fuge mō intro: nō dixit. J. vel abi. vl̄ vad̄ h̄ fuge tāta celeritate op⁹ē Si q̄d rogabit nusq̄ tu me: magna v̄tute Terēti⁹ rudē: simplicē timidūq; īducit Ctesiphonē ab initio: vt is sit q̄ mox opprimeret cū meretrice accūbēs interuētu patris ob īprudentiā ⁊ rusticitatē suā. Nusq̄ tu me: familiaris eclypsis ⁊ apta ꝓperāti: q̄re hec oīa opp̄ssa voce cū celeritate ꝓnūciāda sunt.

Lachryme cadūt q̄si puero gaudio. hē tibi autem
Cte. Quid nā est? Sy. lupus ī fabula. Cte. paterne
Sy. Ipsus. Cte. syre q̄d agim⁹? Sy. fuge mō intro.
Ego videro. Cte. si quid rogabit nusquam
Tu me audistin? Sy. potin es vt desinas

Demea. Ctesipho. Syrus.

Ne ego īfelix hō sū? p̄mū frēz nusq̄ īueīo gētiū
Pretea aūt dū illū quero a villa redeuntem
Mercenariū vidi. is filiū negat eē ruri. nec quid
Agā scio. Cte. Syre. Sy. Quid ē? Cte. men querit
Sy. Verū. Cte. perij. Sy. quin tu aīo bono es. De.
Quid hoc malū īfelicitatis neq̄o satis discernere
Nisi credo me. huic esse natū rei ferundis miserijs

Virg.
Cicero

Ne ego infelix hō sū? In h̄ actu exemplū est: neminē facili⁹ q̄ optimū quēq; falli atq; deludi: vt Virgi. ait ⁊ ne valde significat. Utinē illi vehemēter errāt? Cicero ī Catilinā. Ne ego sū hō infelix: vide initiū cōueniēs ꝑpetuo merori Demee ꝑ totam fabulā: aut disperij dicit: at defessus sum: auc aliq̄d tale semp quo q̄rat: ita tn̄ vt cū argumento sit miseria quotiēscūq; p̄cesserit. nā plus est qd̄ nūc dixit. Ne ego sū qui disperij. Nusq̄ īuenio. g. abūdat gentiū. A villa mercena. u. sapiētissime Terenti⁹: ⁊ si ꝓxima villa est necessario senē ad reliquos act⁹ fabule noluit ab vrbe discedere ꝑsone senilis mēor: nā ⁊ arduuz fuerat dū redit ⁊ cruciabile ne fatigatio ei⁹ intragediā trāsiliret. Recte igit̄ inuenit a mercenario in vrbe narratū ruri nō esse Ctesiphonē: aut vbi ꝑsona est adolescentis: ⁊ ꝓficiscit ad villam ⁊ continuo redit: vt in Eunu. Phedria. Et a villa vtrū a ꝓ depositum est: vt sit de villa. an deest venisse: vt sit a villa vidi venisse mercennariū: Nec quid agam scio: vtrū fratrez an filiū magis queram. nam senex querulus tria dicit esse incōmodi sibi: qd̄ fratrē nō inueniat: qd̄ Ctesipho ruri nō sit: q̄ vtrū in vrbe maneat: an ad villā abeat ip̄e nesciat. Verum: modo verū nomē nō est. sed aduerbiū. i. vere. Perij quin tu bono aīo es: hec Ctesiphonis ꝑturbatio. hac tendi poete arte: vt dep̄hendat cū amica fili⁹ repēte ingresso sene. nunc q̄n ꝓ q̄nimo positū est. Quid h̄ malū infelicitatis: abūdat malū. Quid h̄ malū infelicitatis: deest detestor. Qid h̄ infelicitatis sit neq̄o discernere: h̄ aūt malū ꝓ interiectōe positū: ⁊ est dictū q̄si o malū. ⁊ est dictū anxij hoīs ⁊ ꝑturbati nimis. Nisi me credo: pro nisi: q; iam supest: vt me credā. hic. n. sensus est in hmōi locutōe: nisi me credo huic esse natū: nisi me: noua locu-

tio ꝑ nisi. qꝛ credo ⁊ huic rei pōt subtrahi ⁊ incolumis sensus. vt nisi me credo natū esse ferēdis miserijs. ḡ huic rei subdistīguēdū ⁊ sic iferēdū ferēdis miserijs. ḡ huic rei ꝑ ad hāc rē ꝑmus. Primꝰ sentio mala: ridiculū errori demee: ⁊ primus ad ordin ē: solus ad numeꝝ dicit. Primꝰ porro obnuncio q̄ malā rem nunciat obnunciat: qui bonā annūciat. nam ꝓprie obnūciare dicunt augures. q̄ aliq̄d mali ominis sceuūq̄ viderit. ḡ obnuncio

Obnūciar̄ Annūciare

Primꝰ sentio mala nostra: primꝰ recisco omnia.
Primꝰ porro obnūcio: egre solus si q̄d fit fero.
S. Rideo hunc primū ait se scire: solusis nescit oīa
D. nūc redeo si forte frater redierit viso. Cte. syre.
Obsecro vide ne ille huc ꝓrsus se irruat. S. ēt taces
Ego cauebo. E. nūq̄ hr̄cle hodie ego istuc cōmittā
tibi nā me ī cellā aliq̄ cū illa ꝯcludā id tutissimū est
S. age tn̄ ego hūc amouebo. D. sz eccū sceleratum
Syꝝ. S. nō hercle h̄ q̄dē durare q̄spiā si sic fit pōt
Scire equidē volo quot mihi sunt domini:
Que hec est miseria: D. q̄d ille gannit. quid vult:
Quid ais bone vir. est frater domi: S. qd̄ malum
Bone vir mihi narras equidez ꝑij. D. q̄d tibi est:
S. rogitas ctesipho pugnis miseriū ⁊ istā psaltriā

malū īminēs q̄si malū omē nūcio. inde em̄ ethymologia huiuscē v̄bi est. egre solꝰ si q̄d ē fero p̄ue. sis solꝰ nescit oīa ⁊ bn̄ solus vt pote de multis qꝛ cū sciat mitio. syrꝰ Eschinꝰ ctesipho ppl's h̄ solꝰ fallit. si forte. f. r. u. ꝑ si redijt. ītro se. i. ꝑ neutꝝ v̄bū q̄si actiuum vt se irruat prorsus Vide ne ille h. iam metri

tur quod futurū est: ⁊ cū neutrum sit irruat noue intulit se: sed quasi p̄terea sic dixit irruat. ꝺ eo q̄ tanq̄ pugnaturus sit. vt in eunuchoq̄ vox irruimus. aut tanq̄ de sue. u. f. vt Horatius Hec lutulēta ruit sus. u. e. i. ⁊ Uir. Ipe ruit dētesq̄. s. e. s. Etiā taces antiq̄ ꝑ tace sic in Andria. Et iā tu hoc rn̄des ꝑ rn̄de. Est ḡ arreptiꝰ significatū. Hodie ḡ illuc cōmittaz tibi: qd̄ ago. i. cōplexū mulieris. Nā me in cellā aliquā cuz illa ꝯcludā id egit stulte adolescēs vt ibi deꝑhendat: vbi ꝯclusus est. sed sic ipe egit vt possit subterfugere nō deꝑhensus ꝯspectum p̄ris. In cellā aliquā cū illa: legat figuratiue: vt dicimꝰ in locū ꝑ in loco. In cellam concludam. non in cell a ait: mire vt reclusum totumq̄ locum subiret. Cellam. scilicet quam ob ea que in ipsa celantur clausam esse conueniet. naz ⁊ cella ⁊ celarium a reponendis celandisq̄ rebꝰ esculandis ⁊ poculādis dicit. Age tn̄. e. h. a. mire amouebo dixit: non deterrebo nam proprie amouetur saxum de loco. in quo verbo significat imminere sibi magnum laborem in hoc opere: ⁊ vide auxesim: supra vt pecudem abigam: herum dixit modo vt saxum amouebo inquit. Non hercle hic. q. d. si. s. f. potest. nimis moraliter expressa verba sūt serui verberatū se indicantis quis non ex verbis seruū verberatum intelligat. ⁊ seruum recenter verberatū ⁊ seruum fugā cōmmantē. mire aut nō ego sed quisq̄ dixit: nec permanere. sed durare. nam hoc verbū ꝑferendis malis cōuenit vt Uir. Durate ⁊ vosmet rebus seruate scōis hec oīa sic dixit quasi nō videat demeam. Quot sunt mihi dn̄i h̄ appet non a legitimo dn̄o v̄beratū esse. q̄ h̄ est miseria: det deest quā potior: ⁊ q̄si ꝯploratio q̄dā flebilis post q̄relas. q̄d ille gānit: gānire est ꝓprie veluti ploratꝰ vapulātiū. qd̄ malū h̄ malū ꝑ interiectiōe abūdat. Et me pugnis ī seruū. ⁊ istā psaltriā vsq̄ occidit mire īterfecit miſū ⁊ necessario vsq̄ ad mortē addidit vt oñderz occidit nimie cedis v̄bū nūc occisiōis ītelligi opter

Horatius Uir. Taces pro tace Cellam Celarium Uir. Gannire

Occidere
Procedere
Discindo
Asper

Usq3 occidit. ꝓpe occidit: aut vsq3 ꝓ valde ē occidit ꝓ vehemēt̄ cecidit: nā occidere ⁊ p̄oc-
cidere ad cedē referebant̄ apd̄ veteres vsq3 occidit nūc em̄ occisus loq̄t̄. hē vide vt
discidit labrū: nō ondit: sed videt̄ ondere sem paꝝ iam videnti ⁊ intra os. Hē vide vt disci
dit labruz. Asp mediā longā a cedēdo accipit: ego mediā breuē a scindendo. Non tu rus
cum ꝓdijsse aiebas mtre Terentiꝰ seip̄os qui fallunt̄ ex aliqua parte cautos facit vt eo de-
lectabiliꝰ spe
ctatoribꝰ ꝓce
dāt doli aut
dlectatio nā
q3 gr̄a est nō
stultissimum
falli. Non tu
rus cum. p. a
memorit̄ se-
nex nō soluz
qd̄ sibi dixe-
rit Sy ꝯpau
loāte. sz qui-
bus v̄bis di
xerit refert:
nam si dixe-
rat. quē ego
met ꝓduxi.
Verū venit
post insaniēs
nunc ꝓduxit
iratū ad mo
dū. nūc

Usq3 occidit. D. hē q̄d narras: sy. hē v̄id vt discidit
Mihi labꝝ. D. q̄obrē. S. me ī pulsore hāc emptā eē
Ait. D. nō tu eū rus hinc mō prodijsse aiebas: S.
Factum est: verum venit post insaniens nil pepcit
Non puduit se verberare hoīem senem. quem ego
Mō puerū tātillū in manibus gestaui meis. De.
Laudo. Cte. patrisas. abi. virū te iudico. S. laudas
Ne ille cōtinebit posthac si sapiat manus. D. fortit̄
S. perq̄ nimis qꝛ miserā mulierē ⁊ me seruulū q̄
Referire nō audebā vicit. hui ꝑfortiter. De. non
Potuit meliꝰ. idē sensit qd̄ ego te esse huc rei caput:
Sed est ne frater intus: Sy. non est. De. vbi illum
Queram cogito. Sy. scio vbi sit. verum hodie
Nunq̄3 monstrabo. De. hem quid ais: Sy. ita:

non iratum p̄dicat. sed insanum. Nihil pepercit: vt supra nihil reticuit: sic dicimꝰ in his que
post expectationē gesta sunt. Verberare hoīem senē. miserū fit de etate id qd̄ de cōditione
nō poterat. Quē ego mō puerū. addidit etati inuidiā ⁊ meritū recens hoc est em̄ qd̄ dixit
mō. Et tantillū: dicticō est. videt̄ em̄ inane fingere quē paruulū. Laudo te Ctesipho patri-
sas: facile inductus est senex varietate. fraudi ⁊ doli. nā Syrus supra vt laudās nō vt vitu
perans Ctesiphonē: ⁊ nūc vt accusans idē ꝑficit atq3 ꝑsuadet. Patrisas auxesis. nā vt sup̄
dixerat spero est similis maioꝝ suoꝝ: hic cōfirmat q̄ sperare se dixerat. ⁊ virū te iudico in-
quit non adolescentulum. hoc em̄ ad etatem ⁊ probitatem: non ad sexum refertur: Patrisas
autem quam bene inuentum sit inanem se dicere: nonne videtur ibi stultissimus cum hu-
iusmodi laude non modo se non laudare vellet. quod odiosum est etiam filium apud in-
telligentes vituperare videatur: siquidem non solum hic stultus: sed etiam ille: quia patri-
sas inquit. Patrisas. taz securus est: vt se laudet. ⁊ abi addidit quasi dicat: non est quod iā
demorer perfectus est. Laudo te. Ctesipho: hic totus versus mire dolosum ostendit senem
Ne ille continebit post hac si sapiat manus. cōminatio est subtilis et partior: velut serui.
Perquam nimis. ironia. Et me seruulum. oratorie non seruum: sed seruulum cum sit senex
Non audebaz hoc est non poteram. Hui perfortiter: hoc gestu seruuli ⁊ nimis leuiori ꝑso-
ne congrue dictum est. Nō potuit melius. i. laudo te. Ctesipho: ⁊ deest fieri. Idem qd̄ ego
id est patrisas: virū te iudico. Sed est ne frater intus: respondes vt non sit respondit. verū
hodie nunq̄ mōstrabo: volens senem auidus querere q̄ hic ardor semꝑ paratissimꝰ cre-
dentes etiā fallit ⁊ fingit se nolle dicere. Hodie aūt: aut abūdat. vt nunq3 omnes hodie mo
riemur inulti. Aut nunq̄ hodie ꝓ nullo tempore huius diei: quia nunq̄ ꝑ se generale est.

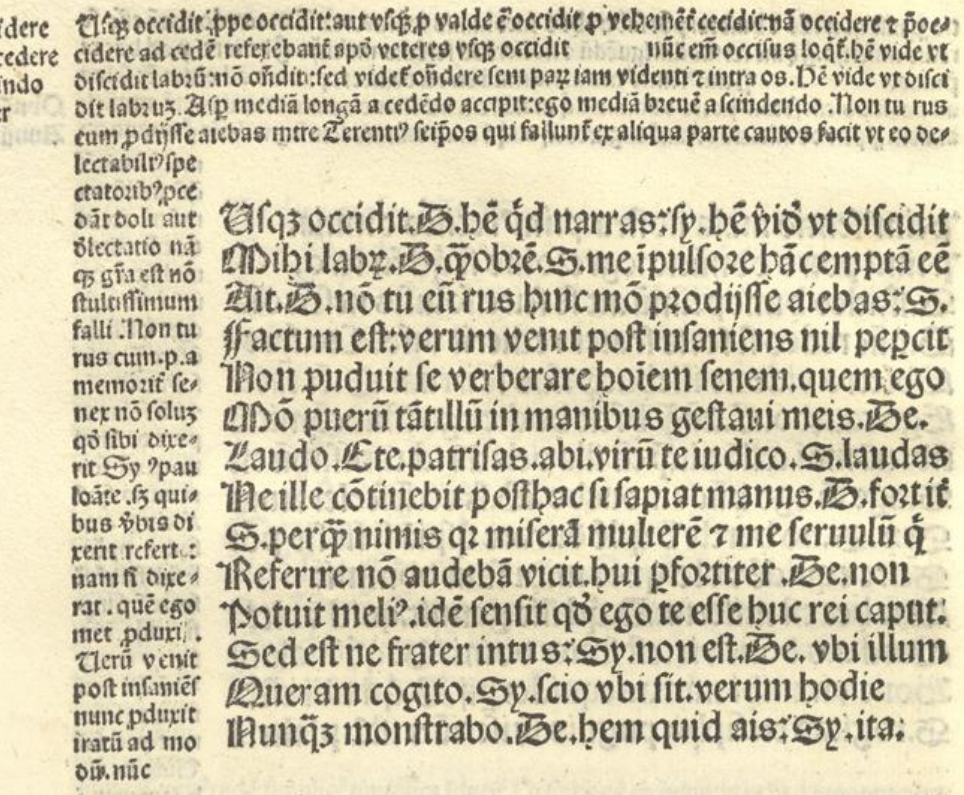

Diminuek iam tibi cerebrum quidē cōminationis genus verba ipsa indicant: vt appareat lenē baculum sustulisse: At nomē nescio illi⁹ hois: sed locū noui vbi sit: recte quasi hoiem dicerem nō erratuꝝ a grata psona hois: ꝛ vbi habitet cogito: si not⁹ esset ignot⁹ nulla causa querēdi supesset. Dic g̃ locū: dic g̃: quasi inuitū coegerit. g̃ semp addim⁹ vt hortemur tarde id facientes. vt Virgi. Ergo age chare pater ceruicē, i. n. Nostin porticū: apud macellū cō-

Virg.

uenit rustico in vrbe nescire: ꝛ iō sic inē rogat a suo. Hac deorsuꝝ bñ hac deorsum: q; nō ē vnū: Hac recta. ppe hac pte: vt manu via ostendere videatur. Quidni norim: correptiue q̃dm pro q̃d misi. etenī q̃uis rustic⁹ tñ ē cius demea. Ubi eo veneris ciu⁹ deorsū: vsuꝝ hac te p̄cipitato: b̄ lenti⁹ aliqui legūt: alīqui clari⁹: dicīt in quo nō

Be. Diminuek tibi q̃dē iā cerebꝝ. Sy. at nomen
Nescio illi⁹ hois: ꝛ locū noui vbi sit. Be. dic ergo
Locū. Sy. nosti porticū apd̄ macellū hac deorsum:
Be. q̃dni noueri. Sy. p̄cito hac recta sursū platea
Ubi eo veneris ciu⁹ deorsū vsū hac te p̄cipitato
Postea ē ad hāc manū sacellū: vbi angiportū, ppt ē
Be. Quidnā: Sy. illic etiā vbi carpific⁹ magna est
Nosti: Be. noui. Sy. hac pergito. Be. id quidem
Angiportū nō est quiū. Sy. vez hercle. vah. cēsem
Hoiez me eē: errauī: i porticū rurs⁹ redi. sane m̄lto
Hac propi⁹ ibis: ꝛ mior ē erratio. Scin cratim h⁹
Bitis edes: Be. scio. Sy. vbi eas p̄teneris ad
Sinistrā hac recta platea: vbi ad templū diane
Ueneris ito ad dexterā: pri⁹ q̄ ad portam venias

vt sic p̄cipitato: cito descēde. Ad hāc manū pmanet certū dextrū: nec certū sinistrū: ꝛ ideo, pficit in errorē. vult enī seruus hec signa esse pplexa. Et sacellū: vt Varro ait sacra cella est. Propter: ppe: vt Virgi. Templū de marmore pouā ppter aquā. Et Lucreti⁹. Propterea que ruū sub ramis arboris alte. Ubi etiā carpificus magna est: in hoc Homerū imitat⁹ est qui dicit. Carpificū, ppe troiana menia cōsti tutam. Hac pergito: nō ito: sed quia longū est pergito. Id quidē angiportum. i. angusta et curua via: quasi angiportus: vt angitia, aut anguitia. Alīq; nō inter portus sit locus angustus: hoc est inter domos: vel portus: vel insulas veteres dixerūt: ꝛ obserua Terētianā consuetudinē: in qua inducit mihi sape eos qui fallunt. Censen me hoiem esse errauī: callidtas est maxie deprehensum mendaciū nō defendere: sed fateri: vt opinionē simplicitatis acquirat. Uides igit vt ipse sibi succenseat tanq̄ imprudēs errauerit: nō dolosus impulerit i terrogantē: ꝛ mire, se negat hominē: tanq̄ homo corde sit: non corpore. Sane hac, multo propius ibis: quasi errasse profuerit illa: ꝛ sane pro satis: ac valde. qui sanus est idem ꝛ validus. Minor est erratio. erratio est peccudum. error animi est ꝛ loci in quo erratur. Cratini huius ditis edes. congrue nomē inuenit diuitis. Cratini id est a potentia. Ad sinistrā hac. deest ito. figura eclypsis. Ubi ad Diane veneris. sic absolute dicebat. nō addito tēplo. Salu. Ad Jouis mandē nostra. Prius q̄ ad portā venias. portā dicēdo ostendit vsq; ad muros finēq; ciuitatis erraturē. Porta aūt ab aratro portādo dicta est. q̄ in loco colonie auctor ꝛ cōditor subiunctis vacca ꝛ thauro aratrū quo vrbē designat, suspēdit manu, ne impīmat sulco. vbi ciuitat] adit⁹ relinq̄ndi sūt.

Sacellum
Varro
Virgi
Lucretius
angiportū

Erratio
Error

Ad diane
Ueneris
Salustius
Porta

Pistrilla

Apd̄ ip̄z lacū: credibil' addidit lacū: nā Uarro docet sp̄ lacū portū additū: s̄ ob vsū iumētoꝝ exeūtiū ⁊ ītroeūtiū: vt p̄terea ⁊ aduersū hostilē ignē portis de ꝓxio subueniret̄. Est pistrilla veteres absolute dicebāt pistrinā: vt sutrinā ⁊ medicinā ad tabernā referentes. nā pistrino pistrina nō ꝯuenit: ⁊ sil'ata diminutiua diuersa sunt a geuere. noīa prima ⁊ positiōis veterana: vt est in his scutū scutella: canis canicula. Lectulos in sole illigneis pedib⁹ faciūdos d̄dit: in vrbe cōuiuiū aut ī sole: aut īvmbra ꝑ cōditione tp̄is instruebat̄. repēte igit̄ int̄rogat⁹ quod minime opinabat̄ quesiturū senē arripuit statim lectulos: ⁊ qꝛ potuit senex dicere mentiris nō habet lectulos: addidit ex tp̄e ī sole: ⁊ ne eos quoq̄ habere diceret addidit illigneis pedib⁹ faciūdos: s̄ gestu actor ad iutū est: qꝛ si eodē tp̄e seru⁹: ⁊ querat quid dicat ⁊ rn̄deat. Ubi potetis vos: īcerta p̄sona est nā Syro vl' Demee h̄ dictū iūgi pōt. Recte sane: h̄ ironia ē nō ap̄ꝓbatio J sane: aut abundat sane: aut īferiorib⁹ iūgit̄. Ociose Eschin⁹ cessat: prādiū corrūpit̄: Asynthetō d̄est ⁊ Prādiū corrūpit̄: vt coc⁹ dixit: q̄ sciat cōditionē quādā magis feruētē placere. Ego iā ꝓspiciam mihi: iā int̄dū significat festinationē: vt nunc interdū ad describēdā ponit̄: ⁊ increpādam morā: vt Melior iā diua p̄cor. Et vos q̄ꝫ p̄gamee iā. f. e. p. g. Dijq̄. d. o. ⁊ ꝓspiciā mihi dixit: tāq̄ h̄ sentiāt illi q̄ sua agūt negocia: ⁊ ego illoꝝ exēplo ꝯsulā mihi: ⁊ bn̄ ꝓspiciā: q̄si nō prāsurus nisi ꝓuidero mihi. Silicerniū: cena īfert̄ dijs manib⁹: qd̄ eā flētes cernāt. i. vmbre possideāt: vl' qd̄ q̄ hec īferāt ceruāt neq̄ degustēt. Nā d̄ his q̄ libāt̄ inferis q̄sq̄s comederit aut biberit funestat̄: ⁊ erit silicerniū senex q̄ iā iāq̄ silētib⁹ vmbrisq̄ cernēd⁹ sit: ⁊ sic ē meli⁹ q̄ vt q̄dā Xenophāta interp̄tat̄ putās Xenophāta: sic nos Silicerniū ītelligere: h̄ ē Silicē cernētē senē: dū incuru⁹ ē: dū vl' strate saxo vie ⁊ intēt⁹ Sarcophagi iā iā appropinq̄nt̄ sibi. Ctesipho aūt ī amore ē tot⁹. nō potuit pl⁹ dici d̄ incōdita ac nimia voluptate. Bellissimū: ꝓp̄e bellissimū dixit. vn̄ ⁊ hmōi ad irritādā gulā cibi bellaria dicūt̄. Carpā: mō eligam alias ledā sig̃ficat. vt Carpit. n. vires paulati. u. q. u. f. Al's fruar: vt Carpam⁹ dū māe nouū dū gramīa canēt. Persius. Genio carpam⁹ dulcia. i. fruamur reb⁹ dulcib⁹. Paulatī huc producā: bono v̄bo vsus ē ad metaphorā. tāq̄ vl' moriētis diei. Ut ē nec te tua. f. m. ꝓduxi

Apd̄ ip̄m lacum est pistrilla. ex aduerso est fabrica.
Est ibi. De. q̄d ibi facit. Sy. lectulos ī sole illigneis
Pedib⁹ faciūdos dedit. vbi potetis vos. De. sane
Bene: s̄ cesso ad eū p̄gere. Sy. J. sane. ego te
Exercebo hodie: vt dign⁹ es silicerniū. Eschinus.
Ociose cessat: prādiū corrūpit̄. Ctesipho aūt in
Amore est totus. ego iā ꝓspiciā mihi. nā iā adibo
Atq̄ vnūquodq̄ qd̄ quidē erit bellissimū carpam
Et cyathos sorbillans paulatī hūc ꝓducā diem

Mitio. Hegio ambo senes.

Ego hac ī re nihil repio q̄obrē laudet tātop̄e
Hegio. meū officiū facio: quod peccatum
A nobis ortū est corrigo: nisi me ī illo credidisti eē
Hoīm numero: qui ita putāt sibi fieri iniuriam

Uirg.
Silicerniū
Bellaria
Persius

Ego in hac re nihil reperio. Hec scena est plena sententiaꝝ seniliū ad officia demonstrāda. Tantop̄e: vim aduerbialē ī se continet. nā significat nimis. Quod peccatuꝫ a nobis ortū est corrigo: si diceret peccatū est a nobis p̄ticipium fuisset. nunc quia ortū addidit nomen est. Nunq̄ enim eadem pars orationis iungi nisi p̄ asynthetō potest.

Adelphorum

Si quā facere.h distingue ⁊ sepatim infer ipi expostulant. Si quā.f.ipi expostulant.sens⁹ est maīfest⁹.sed obscura sunt ṽba ⁊ eoꝝ collatio ⁊ distinctio.nam incertū vtrū expostulant intelligēdū sit:an siq̄ ꝓ vna ꝑte orōnis accipi opteat. Ultro accusant.vltro nūc praue ⁊ ꝑuerse. Id qꝛ nō est a me factū:hec interrogatio.quasi sub tristi vultu est ꝓferēda. Ah mime mime ago,sed minime te credo esse illorum moꝝ. Queso vt vna mecū:seruiant

Ultro si quam facere expostulant:
Et vltro accusant :id qꝛ nō est a me factū agis grās
He. Ah mime.nūq̄ te alit atq̄ es i aiuz īduxi meū
Sed q̄so vt vna mecū ad matrē virgīs eas mitio.
Atq̄ istec eadē q̄ mihi dixti:tute dicas mulieri
Suspitionē hāc ꝓpter frēm eius eē ⁊ illā psaltriaz.
Mi.si ita equū censes .aut si ita op⁹ est facto eam⁹.
He.bn̄ facis.nā ⁊ illi aīm reuelabis que dolore
Ac miseria tabescit ⁊ tuo officio fueris functus
Sed si aliter putas.egomet narrabo q̄ dixti mihi.
Mi. Immo ego ibo.He.bene facis
Oēs quib⁹ res sunt minus secunde.magis sunt
Nescio quō suspiciosi.ad cōtumeliā oīa accipiunt.
Magis ꝓpter suā īpotētiā se sp credūt negligi.
Quapropter teip̄m purgare ip̄is corā placabili⁹ est
Mi. ⁊ recte.⁊ verum dicis.
He.sequere ergo me hac intro.Mi.maxime.

addēdo mecū. Una mecum eas q̄ppe ad incognitā matrē familias. Tute dicas mulier.in nomine oñdit cur hec ipe dicat mulier eñ in q̄t nimis pauide ac diffidenti Suspiciōz hanc ꝓpter fratrem esse : nimis breuit ac succicte :⁊ vt opꝑtuit int sciētes. Et ipāz psaltriaz ꝓpter frēm ei⁹ eē subaudiēdum est. Si ita equuz cēses.a iusto ⁊ vtili est tota sententia.et sane hij versus desunt quos multa exemplaria non habent. Nam ⁊ illi animum releuabis. deinceps illi maluit dicere. quā nurui adhuc diuitem reueritus. Dolore ac miseria. dolore parturientis. Miseria. iniuria ab Eschino accepta. Sed si aliter putas:artificio se remittendo quod petebat extorsit magis. Immo ego ibo: hoc aduerbio q̄d ait immo ostendit se prompte egere: et instanter quod promisit. Minus secunde: dicere sic maluit ne misere diceret. Magis sunt nescio quomodo: hec est vehementia nullā palā rōne. Accipiūt magis mire additū magis.cū possit sensus et sine h̄ esse integer.propter suam impotentiam: infirmitatem: et rursus noluit. humilitatem aut miseriam dicere. Negligi:legitur et claudicare.q̄propt teipsum purgare:vtꝝ teipsum vna pars orōnis sit an diuise accipiendū:vt si te Mitionē ipsum Eschinū purgare. Corā placabilius. ⁊ corā p̄sentes:⁊ corā p̄sentibus ⁊ corā indiget adiectione:palā non indiget.et p̄terea corā ad certas ꝑsonas refert. Palam generaliter dicitur. Et recte ⁊ verum dicis :recte ad verba retulit.verū ad rem atq̄ sententiam: Potest eñ recte ⁊ falsum dicis :dummodo nullo vicio verboꝝ nominūq̄ dicat:q̄q̄ ⁊ ip̄m fallere in tēpore q̄dā de officijs scribētes rectū putent,

Coram

Palam

Uir. Discrutior aīmi. Idem huic loco amantis iuuenis ⁊ senis facit ⁊ indulgentis ac lepidissimi patris. Distrutior animi figura vt Uir. O p̄stans iuuenis. Obijci ꝓprie qꝛ inopinanti obijci dicit. qꝛ in vtramqꝫ ꝑtem: ⁊ q̄s ante quis videt q̄ expectauerit. quo verbo magnitudo doloris oñdit ex improuiso incommodo. Hoccine de improuiso mali: hec v̄ba repentino nūcio ꝑculsum indicant Eschinuꝫ ꝓprie diuortiū stare iraꝫ circa se. Sostrate ⁊ eiꝰ filie ob raptū meretricis.

Eschinus secum

Discrutior animi hoccīe de īprouiso mali
Mihi obijci tm̄. vt neqꝫ quid de me faciā.
Neqꝫ quid agam certum est.
Mēbra metu debilia sunt. animꝰ timore obstupuit
Pectore consistere nihil consilij quiuit. vah
Quomodo me ex hac expediam turba
Tāta nūc suspicio de me incidit neqꝫ ea īmerito.
Sostrata credit mihi me psaltriā hāc emisse. id anꝰ
Mihi iudiciū fecit. nā vt hic forte ea ad obstetricez
Erat missa. vbi eā vidi. ilico accedo rogito pāphila
Quid agat. iā ne ꝑtꝰ adsiet. eo ne obstetricē accersat.
Illa exclamat abi abi eschīe. iā satis diu d̄disti v̄ba
Nob̄ satis adhuc tua nos frustrata est fides. hē q̄d
Istuc obsecro inquā ē: valeas hēas illā q̄ placet.
Sensi ilico ad illos suspicari. sꝫ me rep̄ssi tm̄. ne q̄d
De fr̄e garrule illi dicerē. ac fieret palā nūc quid
Faciā: dicā fr̄is eē hanc. id qd̄ mīme est opus vsq̄
Efferri. age omitto fieri potis ē vt ne q̄ exeat. ipsuꝫ
Metuo. vt id credāt. tot ꝯcurrūt verisilia psaltriā
Egomet rapui. ipse ego met solui argentum.

Ut neqꝫ q̄d de me faciā: plus est q̄d de me faciaꝫ q̄ q̄d faciaꝫ. Illud de rebus h̄ de ipso hoīe itelligit. Nec q̄d agā certū est certū ē ꝓ certū sit nisi forte sig̃ficet o q̄ vt o q̄ mēbra metu debilia sūt: metus p̄ris tīor diuortij. tāta nūc suspicio mō oñdit cā trepidatiōis Eschini. Id anꝰ mihi iudiciū fecit. illa anꝰ cui sostrata dixerat curre obstetricē accerse. nā vt hic forte ea ad obstetricē erat missa. Appet inter cetera anū dixisse ad obstetricē se amissaꝫ: an vltro suspicatꝰ h̄ est Eschinꝰ: h̄ aūt addēdo oñdit se añ fores sostrate stare vt alibi. ex ādro cōmigrauit huic vicinie. vbi vidi: sunt q̄ addāt supuacue hāc ⁊ legūt hāc. vbi vidi. pāphila q̄d agat iā ꝑtꝰ adsiet amatoria īterrogatio q̄ mōstrat eschinꝰ cure sibi eē res oēs: illa exclamat ⁊ nō r̄ndet. s̄ exclamat ⁊ bñ vim addidit ad exclamatōꝫ fuisse. g̃ a voc̄ sono exclamat nō a v̄bis. Abi abi Eschine, iā satisdiu v̄ba. d. v̄ba dū vsqꝫ deciperet. hē q̄d istuc obsecro inquā est: Hē intīectio ē nouas res ⁊ optīe audiētis. valeas habeas illā q̄si recedat ⁊ lōge absit vt in andria. valeāt q̄ int̄ nos dissidiū q̄rūt garrule vt pote auis. ac fieret palā de mee. s. tui mīme opꝰ fuit: nūc q̄d faciā figura. vt neqꝫ ex ea erūpat. vt cū spumeꝰ amnis exijt oppositasqꝫ euicit gurgite moles. Id ip̄m metuo ip̄m fr̄i rapuit ⁊ vt ꝓ ne non posuit. tot

eōcurrūt verisimilia vt mea eē credat. Ad me abducta ē domū ꝓprie nō dixit adducta ꝫ abducta. abducit eñ alienū vt ī heau. Abducim⁹ tuā Bachidē. Ad me domū a ūt moraliter dixit ꝓ ad domū meā. an iō ad me qꝛ ⁊ illuc luctat⁹ leno est in retinēda ꝯtra Eschiniū puella vt erat gesta īdicasse. i. sil̄e gesta erat. vt eñ certā q̄litatē sig̃ficat vt īcertā q̄si dicat sic quō male bñ. Exorassez vt eam ducerē. sic eñ promiserat se. Sostrate facturū. Hūc porro eschine expgiscer̄ sic et alibi. eniuero daue nihil loci est segnicie neq; socordie. legit̄ etiā qd̄ est correptiuū interduz. nūc hoc primū ab eo qd̄ rogādus est pr̄. Accedaz ad fores sostrate. s. Horresco sp: satis amatorie. nā nimiū sp est calor ⁊ frig⁹ recedit a corpe: vt totus Parmēo tremo horreoq; postq̄ aspexi hāc apite aliq̄s actutū hostium. vim pluralē hz aliq̄s q̄uis singulariter dicat̄ non est eñ aliquis nisi de multis. Recte ergo aperite aliq̄s ⁊ noue. nā veteribus nō placet illud. vbi sunt distinctiones vñ aperite est vna. altera aliquis. Actutū hostium: vt assumat̄ rursus aperiat. ꝓprie eñ veteres quis ⁊ aliquis ⁊ quisnam non obseruabāt quo genere aut quo numero declinarent. est ergo figura Archaismos.

Ad me abducta ē domū hec adō mea culpa fateor
Fieri: nō me hāc patri rem: vt erat gesta indicasse:
Exorassem vt eam dicerē cessatū vsqz adhuc est.
Nūc iā porro eschīe expgiscere. nūc hoc primuz est.
Ad illas ibo vt purgē me. accedā ad fores. perij
Horresco sp vbi hasce pulsare occipio fores. miser
Heus heus. Eschinus ego sum.
Aperite aliquis actutum hostium.
Prodit nescio quis. concedam hoc

¶ Mitio Eschinus.

Ita vt dixi sostrata facite. ego eschinum
Cōueniā. vt quō hec acta sint sciat. sed q̄s
Hostiuz hoc pulsauit: Es. hei pater hercle est perij
Mi. eschine. Es. quid huic h̄ negocij est. Mi. tu ne
Has pepulisti fores: tacet. cur non ludo hunc
Aliquātisper melius est qñquidem hoc nūq̄ mihi
Ipse voluit credere nihil mihi respondes:
Es. Non equidem istas q̄z sciam.

Ita vt dixi Sostrata. f. Hinc appet Mitionē iam multa dixisse. facite iubet vt vl̄ secure sint vl̄ adornēt nuptias. Ego eschinū mire occisur⁹ eschīo eschinū q̄rit Pr̄ hercle est. q̄d est h̄ qd̄ mitio timet: an qꝛ illi nō est ꝯfessus. oñdit aūt poeta tātundē pudorē posse aut amplius q̄ timorē. Quid huic negocij est: alius timor qd̄ hinc egreditur pater. Tu ne has pepulisti fores: sic cepit interrogare vt negocia in locū p̄beat: et nota pepulisti elatū verbū ⁊ tragico choturno magis q̄ loquele comice accōmodat̄: Tacet hoc apud se loquit̄ Mitio. Melius est ⁊ ludere nō bonū est. sed melius et hoc meliori affectu dixit: q̄ diceret dignus est. Hoc mihi nunq̄ voluit credere. contra illud qd̄ ait. Deniq; alij clanculū patre que faciūt: que erat adolescentia. Ea ne me celet ꝯsuefeci filiū. Credere aut magno affectu dixit non eñ confiteret̄ vt patri. sed crederet aut parenti aut sodali suo. non equidez istas, deest pulsaui: Quam sciam: q̄tum scio. ita nam mirabar q̄. t. n. e. i.

accepit negatōz mitio: vt laudare Eschinū posſit. Erubuit salua res est: nimiſ paterna ſuſa
t ecōtrario Simo in andria. vide nō cr? colo: pudoris signū vſq; indicat: t quāti affect? ē
nō dixisse erubuit saluus est ſ salua res est. nōne videt res ei? ois in eschino ſtituta eodez
mō vt supra dixit. in eo me oblecto solū id est charū mihi non em̄ solū intulit qō spectabat
sed absolute q̄ſi ex oībus solū. i. maxīt. Nihil mihi quidē mihi. i. ppie rei t calida negatiōe
cepit: vt t illi
admar ꝓsitē
di locū ac fi-
ducīā: simul
qz fiat ei de-
spatio ducē-
de ei? cui? mē
tio tā ꝓpta
ab ipo tracte
tur. Amic? q̄
dā me a fo-
ro: hinc incī-
pit mēdaciū
mixtū vo nā
amic? q̄daz
me a foro ve
rū ē: huc ad-
uocatū falsū
ſ huc t q̄dā
mō empha-
sim hñt leuis

Mi. ita nūc mirabar q̄d hic negocij esset tibi.
Erubuit salua res est Es. dic sodes p̄ tibi vero q̄d
Istic est rei: Mi. nihil mihi quidē amicus q̄dā me
A foro abduxit mō huc aduocatū sibi. Es. quid:
Mi. ego dicā tibi. habitant hic q̄dā mulieres
Paupercule opinor has nō nosse te:
Et certe scio. neq; em̄ diu huc cōmigrauerunt
Es. q̄d tū postea: Mi. virgo est cum matre. es.
Perge. Mi. hec virgo orba est patre. hic meus
Amicus illi genere est primus. huic leges cogunt
Nubere hanc. Es. perij. Mi. q̄d est: Es. nihil
Recte perge. Mi. is venit vt secum auehat

negocij t in q̄ nec magne psone nec res difficiles ope aūt longe occupatōis hñtur. t aduo
catū dicēdo alienū negocīū demōstrauit. nā t sibi nō vacat: ſi em̄ mulieribꝰ addidisset po
tuit aliud spari. Quid: deest ait. vt ſi q̄d ait. Ego tibi dicā senile est. nā id tā dicendū fuit:
t hoc emphasim hz vilis rei q̄ vel facile dici posſit. vel nō celanda sit. Mulieres paupcule
nō potuit magis celare dignitatē forme t etatis puellā q̄ amat ab eschino q̄ vt eā primo
cū eodē noīe matrē noīaret. deinde cōuer diceret de ābabꝰ vnuersa q̄bus ꝓtēni debēat. mu
lieres paupcule addidit vt magis despet. Es. ipetrare posse has nuptias a p̄re: t ite quedā
vt ignobiles demōstrarent: t totū hoc cū adiectiōe pnunciandū est: t q̄dā t paupcule dicē
do adimit oēm spē nuptiaꝝ. nā quedā ignobilē indicat. paup indotataz. q̄d ꝙ remanet qō
speret Eschin? Paupcule ne paupes saltē. Et certe scio. paꝝ dixit in q̄ opinor
vel adeo obscure sint t nullius p̄cij. vt opinor has nō nosse. potuit recte dicere: t hoc vt opi
nor has nō nosti. ſ illud vetusti? opinor has nosti. sed illud opinor has nō nosse
te. aut re abūdant. aut deest vt. Magnū aūt crimē est in forma vicine puelle incognitā eē
adolescēti de ꝓio. t qz scit hūc esse de q̄ dixerit. quā hic nō amauit meretricē: aut cui nō de
dit aliq̄d. subdit cāz ne dignitatis pudoriſq; esset q eā incognitā eschio esse dixisset. neq;
em̄ huc diu in q̄ cōmigrauerūt. t vt opinor mire ipe sibi sumit atq; cōfirmat qō nōdū ille
ꝓfessus est. q̄d tū postea: Guiſſime pdit Eschin? amator cū sedulo dissimulet. ꝙ cū mire ē
vult Mitio sic audire eschinū tā q̄ alienissimū: t nō velut inscī? facti diligenti? narrat. Vir
ginē aūt archadas: p mulierē dixit. Perge: vide instanti? iterrogantē q̄ p ptrariū decuit
Hic me? amic? q̄ q̄ me aduocatū abduxit de foro. Nunc leges nubere. tamē p̄mit
tunt dixit. nec ubēt. ſ cogūt ad ꝓturbandū Es. t recte. alia em̄ fingunt leges. alia cogūt fie
ri t ne esset q̄ resisterē illi. vult vt mulieres a lege coganē. perij. ſ audit mitio sed dissimulat t
recte. i. recte q̄ pū t nihil magis comicū. t vide trissyllabū artificioſe eē subiectū. vt q̄ pūt
vix vt locut? fuisse videat. Ueīt is vt secū aduehat alīs pci? i amatā vt nec athēis saltē alti

Adephorum

nuberet. Nā habitat Mileti Mileti. ⁊ est ad-
uerbiū locale. Hem virginē vt secū aduebat. hic Miletū acrius cōmoueri proditur adole
scens. vt affectu fateat. qd̄ verbis negat. Sic est. Miletū vsq; obsecro. ita aīo male est. il- Miletos
le oblitus sui sic indignat vt in re ꝓpria. hic rursus callide vultu vtit tanq̄ aliena narrātis.
Miletū vsq; obsecro, bene vsq;. nā miletos colonia est Atheniensiū in ponto. Aīo male
est: aīo male fieri dicit cū dictu alicuius meroris per culsus animus non sustinet corpus: sequit q; ruina mē-
broꝝ. Quid ipse aiūt: non statiz credit. Eschinus pu-
dicā matrez familias sta-
tī consentire nuptias no-
uas viri igti. Quid illas censes posse dicere subau
diēdū. nihil n. dicunt sub audiendū: ⁊ sic intelligen
dū nihil: nō q̄ taceāt: sed

Nam habitat mileti. Es. hem vt secum aduehat:
Mi. Sic. Es. miletū vsq; obsecro. Mi. ita
Es. animo male est: quid ipse aiunt:
Mi. Quid istas censes: nihil enim
Commenta mater est esse ex alio viro
Nescio quo puerum natum: neq; eum nominat
Priorem esse illum: non oportere huic dari
Es. Eho nōne hec iusta tibi videntur: postea:
Mi. Nō. Es. obsecro nō: an illā hinc abducet pater
Mi. Quidni illā abducat: Es. Factū a vob duriter
Immisericorditerq;: atq; etiā si est pater
Dicendum magis aperte illiberaliter
Mi. Quāobrē. Es. me rogas: q̄d illi tādē creditis
Fore animi misero. qui illi consueuit prius
Qui infelix haud scio an illā misere nunc amat

q̄ nihil ꝯfirmātis habeat id qd̄ dicūt. Cōmenta mater est: nō dixit quid dicat: ⁊ iā cōmēta
dicit. i. fallaciā cōfixisse verisimilē cōminisci. Ex alio viro: tā de ꝓximo tāgit Eschinū. Prio
rem esse illū: mire tractat etiā ꝑtes Eschini. Nōne hec iusta videnť tibi esse. s. illa q̄ amicus tu
us dixerat quasi hec audires. iusta tibi iusta que postea audisti: quasi illa q̄ ꝓ Lennio dice-
bas prius: aut si h̄ nō est: quere quid sit postea: postea sic abūdaret: quō interdū hodie: de
stomacho adijcit loquētis: vt vulgus dicit. Amice ne: ⁊ nos q̄diu. Nō: vultuose ꝓnuncian
dū est nō. An illā hinc ab hinc tāq̄ singultus ꝓlaturi est: nā sic ꝓnunciandū pater quasi h̄
ad supplicandū dicat. Factū a vobis duriter: nō dure ⁊ crudeliter. s̄ quasi dura mēte. i. ifle
xibili: qd̄ greci dicūt. Immisericorditer. Notato syllabaꝝ aduerbium
atq; insup cōpositū. ⁊ cū ꝯiunctiōe ꝓlatū. Illiberalit. Auxesis: nā mlta duriter: etiā si op⁹
sit miseriiorditer q̄ ⁊ faciēda sunt ⁊ patiēda. si ita rō ⁊ cā cogat: ⁊ nō sit illiberale. i. non ma
lū atq; inhonestū. Si est dicendū pater magis apte. i. apertius: qr iā aptū fu erat duriter et
īmisericorditer ⁊ bn̄ p̄fatus est: ne ꝯtumax aduersus matrē videret. Illiberaliter: iniuste: in
clemēter: nō bn̄: qr liberalis bonus dicit. q̄obrē delectari magis cupiēs Mitio Eschinū vult
ꝓtrahere ad defensionē sui. Fore aīo misero: q̄d de se plus diceret si factū fateret. Quid illi cō
sueuit. legit ⁊ illā. ⁊ dicebāt veteres hāc rē ꝯsueui
vt Plautus vt clādestine ⁊ celet ꝯsuetudo. ⁊ affectu maiori nō amorē allegauit. Plautus
sed quod est cōmune cum bonis ⁊ multo iustius consuetudinem. Qui infelix. non qui. sed
qui infelix, ⁊ non anum, sed miseram dixit, et ita affectu proditur, qui vt alienus vult loqui,

Presens p̄senti eripi adiuuāt significationē hec ex abūdāti addita: Ut illū absens absentē
Celius auditq; videtq; ⁊ fratrē ne desere frater. Celi⁹ in exatostoti: hec caterua plena gladiatoria
Uirg. cū suū sibi ali⁹: soci⁹ sociū: ⁊ tot⁹ hic loc⁹ est trāslat⁹ a Uirgi. in. iiij. enei. Quis tibi tū Dido
cernēti talia sensus? Istuc. deest dicis. Quis dspōdit: latēter obiurgat Eschinū rē sine pa-
tre gessisse: ⁊ dicit figura Quis despōdit q; nō interfuerit pater.

Quis dedit: q; rapuit añ q̄ peteret. Qñ nupsit: q; nuptie nō facte sunt: et nupsit moleste additum quasi aliena sit: que nō legib⁹ ducta sit Auctor his reb⁹ quis est ablatiuo casu nō haruz.

Quū hāc sibi videbit presens p̄senti eripi. ⁊ abduci
Ab oclis. facin⁹ indignū pater. Mi. qua rōne istuc
Quis despondit. quis dedit. cui? qñ nupsit? auctor
His reb⁹ quis est? cur duxit alienā? Es. an sedere
Oportuit domi virginē tā grandē. dū cognat⁹ hic
Illinc veniret expectantem. mi pater hec
Te dicere equum fuit. et id defendere.
Mi. Ridicule. aduorsum ne illū causam dicerem?
Cui veneram aduocatus. sed quid istec eschine
Salustius Nostra aut quid nobis cū illis. abeamus: quid est
Quid lachrymas? Es. pater obsecro ausculta
Mi. Ah eschine audiui oīa. et scio. nam te amo
Quo magis que agis cure sunt mihi

Et Salusti⁹ Qui nūc romanꝰ impat auctor. p. x. n His reb⁹ auctor quis est iterū obiurgat: q; nō interfuit pater: ⁊ agit sic dolēs: velut sibi min⁹ amoris p̄bitū fuerit Mitio vt se in his quātū amor patiat videat vlcisci: qdq; sibi negociū nō ꝯfiteat Eschin⁹. An sedere oportuit: sedere ꝓprie ignaue cessatiōis: vt sedeāt spectētq; latini: ⁊ q̄d sedes Uerres q̄d spectas. Cur duxit alienā: vtrū filiā: an que possit esse. nā oēs alienas filias dicunt. Tā grandē: grādem ad etatē veteres rettulerūt: nō ad corp⁹: ⁊ in pte etatis dicit grādis: nō in tota vita: nisi addat natu: vt grandis natu parēs adduct⁹ ad supplitiū: ⁊ grādis infans: ⁊ grādis puer: ⁊ grādis epheb⁹: ⁊ grandis v̄go recte dicit: ⁊ vñ scit Eschin⁹ an grandē sic fingit ignotaz: an q; dixit pater: cōmenta mater est esse ex alio viro nescio quē puerū gnatū. g̊ ⁊ illa grādis: ⁊ seruus Milesius qui tūc virginē petit cū iam alteri data sit: vel nupta sit alteri. Dū cognatus hinc illinc veniret ꝓuerbialiter hinc illinc. Et id defendere: non potuit magis amatorie ⁊ magis pueriliter loqui q̄ vt nō ꝯtentus ait hec dicere te equū fuit: ⁊ addere: ⁊ id defendere. pater aūt qualis effect⁹ est: cū etiā patri ob aliā cām blādit: ⁊ ip̄e nūc silat. Ridicle: vocatiu⁹ est casus ab eo qd̄ est ridiculus. Quid istec Eschine nostra. hec vltima desperatio: ⁊ Eschinū in confessionē ꝓtrahet: ⁊ in finē fallacie senē deducet. ⁊ bene quidē nostra dixit. Memor est enī se respōdisse Eschino interroganti. Tibi v̄o quid istic rei est? nihil mihi quidē. totū aūt hoc senex ad id redigit: nō tam vt torqueret Eschinū q̄ vt maius faceret beneficiū suū exponendo in quo pene periculo amor ei⁹ incideret. Quid est? quid lachrymas? quasi repente adanimaduertit flentē: ⁊ quasi causam omnē nesciat si inquirit. Ah Eschine: mō non exhibuisset ꝑsonā patris nisi pietati victus pati filiū nollet cōfessiōe torqueri. Uirgi. Nec plura querentē Passa venus. m. s. i. d. e. bene ergo intelligunt qui sic accipiunt porrecturū adhuc fuisse Mitionem. nisi victus affectu fallaciam proiecisset. Nam te amo. bene addidit, nam te amo, et cetera, nam et inuidis et inimicis moris est scire quid agamus.

Uirg.

Ita velim me ꝓmerentē: q̄ꝑ pie additū est ꝓmerentē: tanq̄ illic sit votū Eschini cum possit pr̄ etiā immeritū amare. ⁊ animaduertendū est optionē sp̄ sequi vel statim vel ex interuallo. maxime in hmōi ꝯfirmationib⁹. sic Cicero. Ita velim mihi deos ꝓpitios: vt cū illi⁹ tempis mihi venit in mentē ⁊c. Uelim autem ꝓ volo antique dicitur. Admisisse in me. adiectū est, Et me tui pudet: ambiguū quidam hoc dictum putant: sed apparet adolescentē ꝓpter suū pctm̄ dicere nō q̄ q̄c q̄ turpe fecerit patri. Ne indiligēs nimiū sies. nō ḡ ingratus si negligēs Eschin⁹ sit: nec negligēs: sz īdiligēs: nec in alterꝝ. ꝫ in se deliq̄t. mire clementi e gen⁹ est aut oīno ignoscere aut crimē in leui⁹ commutare. nam tota obiurgatio ita amica est: vt nō multū a blandimento discrepet: magisq̄ ꝓficiat apud audientez vt vult Terenti⁹. Quāquā illa sint aspa atq̄ ꝑfracta. In q̄ ciuitate tandē te arbitrare viuere: cōmunē locū inducit a loco. a ꝑsona a facto. a tpe. In q̄ ciuitate aliter ꝓnūciandū est. i. ꝑ esse ac lenit̄ ne faciat illud Tullianū: Proh dij īmortales vbi nā gentiū sum⁹: quā rem publicā habem⁹. in q̄ vrbe viuim⁹. ⁊ tandē ꝓ tñ. In q̄ ciuitate h̄ est oblit⁹ est Athenis te esse vbi viuit̄ legibus. vide oēs sniās poni accusatorias ⁊ nihil amoris: isti sunt orōnū colores difficilimi. ꝫ elaborauit Terenti⁹ mitionē facere leniter accusantē: ⁊ inducere de meā durissime blādientē. In q̄ ciuitate: qd̄ abiurgat Mitio magni amoris est. ⁊ necessaria ꝓ ꝑsona assentatio. nō em̄ ꝯuenit patrē etiā nimis ei diligentē filiū ei⁹ ꝑterire pctā virginē vitiasti: vide ⁊ rem dici ⁊ abesse tragicā inclamatōz: ⁊ oñdi delictū ⁊ ad veniā festinari. nā statim dicet. Id pctm̄ primū est magnū: at humanū tñ: ⁊ tota ꝓnūciatio in hmōi verbis sūmissa debet. Fecere alij itē sepe boni: moris est exēplo lenire qd̄ purgare nō possis. Fecere alij itē s.d. consolatio ab exemplo: ⁊ boni: nō cum facerēt. sed alias boni. At postq̄ id euenit: inq̄t nō cōmissuz est mihi ignoscenti⁹ dici potuit. Nūquid circūspexti ꝓ circumspexisti. circumspicimus presentia: ꝓspicimus futura Quid fieret. i. qua rōne. Quomodo fieret. ⁊ qua rōne. i. quibus adminiculis. vel ꝑ quas ꝑsonas. Si teip̄m mihi puduit dicere: optime additū est quasi nō debuerit Eschinū apud mitionē pudere. q̄ resciscerē. qr. i. ꝑ q̄s: et ad oīa subaudit̄. nunq̄d circūspexti. Qua resciscerē deest re vel rōe. mēses abierūt. mire abierūt. q.d. cessante menses cessare ⁊ locutus est vi incusationis a tempe ⁊ abire dicit̄. quod paulatim nos deserit. hoc aūt ex partu intelligit. Prodidisti te ⁊ illam miseram. Salu. qd̄ in familia nostra fuit ꝑstitit. vt in omnibus bellis adesset vobis. Et Cicero. Senator. p. r. quod in nobis fuit iacuit ⁊ pernoctauit in publico. Prodidisti te ⁊ illā miseram. vide festi-

Es. ita velim me ꝓmerētē ames dū viuas mi pater
Ut me hoc delictū admisisse ī me id me id mihi
Uehement̄ dolet: ⁊ me tui pudet. Mi. credo hercle
Nam ingenium noui tuum liberale.
Sed vereor ne indiligens nimium sies.
In qua ciuitate tandem te arbitrare viuere:
Uirginē vitiasti: quam te ius non fuerat tangere:
Iam id peccatū primum magnū atq̄ humanū tñ
Fecere alij sepe idez boni. at postq̄ euenit id. cedo
Nunq̄d circūspexti. aut quicquā tute prospexti tibi
Quid fieret. quō fieret. si teipsum mihi puduit
Dicere qua resciscerem. hec dum dubitas menses
Abierunt decē. prodidisti te atq̄ illam miseram

Cicero

Cicero

Circūspicimus ꝓspicimus

Salustius Cicero

num senē quantū se adolescenti accōmodet. nō em̄ illum quē cā deposcit: sed amatoriū or-
dinē fecit pri⁹ dicēdo ꝓdidisti te ⁊ illā. Tū etiā gnatū: vt ex aīo ei⁹ amare videat id qd̄ ḡtū ē
Prodidisti decepisti vt Uir. vni⁹ ob irā ꝓdimur. Qd̄ q̄dē in te fuit: ꝓ id qd̄ in te erat. i. q̄tū ī
Uir. officio tuo spei ⁊ auxilij ꝑtiūq; tuaꝝ fuit. vel q̄tū ad te spectabat: ⁊ hic est illud qd̄ obseq̄n-
tissimus pr̄ vult oīa ꝑ se esse correpta. Dormiēti hec tibi ꝯfecturos deos: q̄mitis q̄faceta
obiurgatio.

videt sat] mi
tio ille esse q̄
añ script⁹ est
Quid cre de-
bas. d. i. cō
deos. incer
ta distictio.
nā ⁊ ꝑ se q̄d
⁊ credebas le
gi p̄t ⁊ velut
ꝑ h̄ subaccu-
set Eschin⁹.
Hec sibi ꝯfe-
cturos deos

Et gnatū qd̄ quidē in te fuit: quid credebas
Dormiēti tibi cōfecturos deos. ⁊ illā sine tua oꝑa
In cubiculum iri deductum domum. nolim
Ceterarum rerum te secordem eodē modo esse
Bono animo es. duces vxorem hanc.
Es. hem. Mi. bono aīo es inq̄. Es. pr̄ obsecro
Num ludis nunc me tu: Mi. ego te quāobrem:
Es. nescio. nisi qꝛ tam misere hoc esse cupio.
Verum ideo verior magis. Mi. abi domum
Abi ⁊ deos cōprecare vt vxorem accersas. abi. Es.
Quid iam ne vxorem ducam. Mi. iā. Es. iā. Mi.
Quantū potes. Es. dij me pater oēs oderint

⁊ q̄ sunt q̄ de
cessantib⁹ p̄-
stare nō pos-
sit seq̄nti ⁊ su
docet ne vi-
deat de dijs male sensisse. Dormiēti multo meli⁹ q̄ si diceret cessanti: ⁊ nō facturos: s̄ qd̄
plenū est cōfecturos: ⁊ mire deos ponit in eo negocio qd̄ ipe p̄stat tanq̄ h̄ ⁊ se ⁊ deos ex-
cuset qd̄ nō fecerit Eschino q̄ volebat etiā dormiēti Et illā sine tua oꝑa in cubiculū iri
Iri deductū domū: ordo est deductuꝫ
iri. Nolim ceterarū rerū te secordē: ⁊ tanq̄ nihil impiose ac ꝑ auctoritate patria fiat. nolim
inq̄t te secordē ceteraꝝ rerum esse. nō dixit nescis secors. Bono aīo es. apparet flenti h̄ di-
cta oīa esse ⁊ h̄ decuit verecūdū adolescentē: ⁊ ex vi tāte or̄onis: ⁊ metu amittende amate
nimiū ꝓuelle ⁊ es modo impatiui est tempis p̄ntis. nam esto futuri est. Duces vxoreꝫ. dat
in vltima obiurgatōe ⁊ breuiter ⁊ plena securitas. Hem singultiē:] fletu ⁊ gaudio dixit hē
obsecro num ludis nūc me: mest⁹ amatoris anim⁹ ludentē senem loqui credidit vera dicē
tem: sed qꝛ optata sunt hec vt alluderet nunc putat. ⁊ ob hanc causam dixit ludis tu me nūc
non q̄ eum añ luserit. Ego te quamobrem: magna vis ꝓnominum cur non laudat quib⁹
⁊ accessit consideratio rei. nam primo ego. deinde te. deinde cause ꝓpositio. ⁊ recte ludis
est em̄ amātē in falsum metuꝫ conijcere imminente leticia. quelibet vero seuitia inimici in
falsum gaudium quēq̄ impellere sub alicuius meroris aduentū sat optat ⁊ ideo negat se
Mitio in hac ꝑte lusurū Eschinū qui nō in alijs luserit. Quia iam misere hoc cupio esse
verum. verum ꝓ nimis. qꝛ nimia miseria. vt nequid nimis miserum. hoc em̄ putant q̄ vir-
tutes mediocritates esse dixerunt. Nescio ridiculose dixit: nescio quasi non sit rō: quare nō
credat patri q̄uis subiecerit cām. Abi domū ac deos cōprecare: magnus institutor sui be-
neficij est: qꝛ dijs petendū esse dicet. qd̄ ipse p̄stabit an qꝛ ordinationis fuerat prius rē di-
uinā facere. ⁊ sic vxorē accersiri: ⁊ bene repetitū est abi: q̄si herenti moraniiq;. atq̄ vt istec
intro auferte abite. Quid iam vxorē. accessit ad beneficiū tempus. ⁊ ideo iam quasi gesti-
ens repetit adolescens. Quantū pōt. i. cito aut quantū pōt deest ijsse. Quid: q̄ illā cōmen-
dat se mitio ⁊ familiariorē amatori facit mentionē faciendo sepi⁹ de amica ī vxorē ducēda

Ni magis te q̃ oc'lo amo meos: mire ni addidit: ⁊ elegãter inuẽtũ est qd̃ in se amator multũ diligat. i. oc'los: vt in Eunucho. adolescẽti ipi eriperẽ oc'los. i. ipos d̃ quib⁹ amat. Aeque sic infert: hoc quasi dubitãdo inuenerit. ⁊ ꝑbenigne: multũ putat: qꝛ amator h̃ dixit. ergo benigne: large ⁊ ꝑabundat. Quid: ille vbi est Milesi⁹: nõ amat si statim timere desinit. vnde Uirgi. Oia. t. t. s. t. a. Abijt nauẽ ascẽdit: facete abijt ne diceret mẽtit⁹ sum: atq; ita dixit: vt infantib⁹ nutrices d̃ curriculũ dicere solẽt: quas cuꝫ ipe ꝯfinxerit abolitas volũt: postq̃ illas vidẽt nimiũ paupes ⁊ mihi videt ridẽs h̃ dixisse: vt itelligat Eschin⁹ Mitionẽ ioco fuisse mẽtitum Tibi obtemꝑaturos magis: mira sententia obseq̃ deos bonis: quasi bonis hoĩb⁹ multũ debeãt: ⁊ in executõeꝫ ꝑcandi deos vndiq; facultas nata sit: patrẽ sine assentatõe laudare nõ ẽ iniuriosũ: ad patrẽ referre deꝑcationẽ deoꝝ: ꝫ magis honorabile. nã tale est apud Uirgi. Tu genitor. c. s. m. ꝑ. p. vt ipse patrem putet hic deos. Ego eo intro: vt que opus sint parent: tu fac vt dixi si sapis: hic versus in quibusdã non inuenitur. Quid hoc est negocij. i. patrẽ esse et mirantis hec et laudantis oratio est: et pene videtur huiusmodi patrem Terentius probare. Qui magis morem gereret: qui modo quare: qua ratione. Hic non amandus est: omnia perfecit hic pater vt ametur et laudetur ⁊ foueatur. Magnam mihi iniecit sua cõmoditate curam: mira sententia. mala nobis etiam de bonis nasci: an bonus parẽs magne cure est filio. Sciẽs cauebo. facere quod nolit. s. Sed cesso ire intro ne in mora meis nuptijs egomet siem: bene hoc vtpote obiurgatus.

Uirg.

Nisi magis te q̃ oc'los nunc amo meos
Mi. quid. q̃ illam. Es. eque. Mi. perbenigne
Es. quid. vbi est ille milesius: Mi. abijt: perijt:
Nauem ascendit: sed cur cessas: Es. pater abi:
Tu potius deos cõprecare. nam tibi eos certe scio
Quo vir. melior m'lto es q̃ ego: obtꝑaturos magis
Mi. ego eo intro vt que opus sunt parẽtur: tu fac
Ut dixi si sapis. Es. q̃d hoc ẽ negocij: hoc est patrẽ
Esse. aut hoc filium esse. si frater aut sodalis
Esset. qui magis morem gereret.
Hic nõ amãdus. hiccine nõ gestandus in sinu hẽ.
Itaq; magnã mihi iiecit ad̃o sua cõmoditate curã
Ne forte imprudẽs faciã qd̃ nolit. sciens cauebo.
Sꝫ cesso ire itro ne mora meis nuptijs egomet siẽ

Semea.

Defessus sum ambulãdo. vt syre te cum tua
Monstratiõe magnus perdat iupiter
Perreptaui vsq; omne opidum

Uirgi.

Defessus sum ambulando: hic exemplum inducitur seui patris ex affectu vero: ⁊ ob hoc inuisi omnibus. non autez eum amare vult quem ipse amare inducit: nã neq; sibi neq; cuiq̃ alij: sed filio tantum consultum cupit. De autem valde significat. Ut Syre te cum tua monstratione: vt pro vtinam: et hec omnia anhelans dixit. Te cum tua: adhuc non credit in errorem se missum fuisse. Te cum tua monstratione. Te cum tua monstratiõe perreptaui vsq; om̃e opidũ. tardus incessus nõ ꝑambulatio: ꝫ ꝑreptatio dicit

Perreptare

Ad portā ad lacū quo nō mire ꝓpinquiora omisit. vtpote porticū macellū. Eratini edes templū Diane. ⁊ vltima posuit. vt quātū peragrauerit demōstraret. Ad lacuꝫ facete poeta memorē. inducit senē quoꝝ mīme opus fuit meminisse. Quo nō duob⁹ dictis quo nō addidit. quasi ⁊ ad dicendū lassus appareat. Certū obsidere est vsqꝫ donec redierit. ꝓprie obsidere dixit. ꝯuenit enī ⁊ irato ⁊ repēte aggressuro. ⁊ ab eo qđ est obsideo obsidere facit producta media syllaba: Ab eo qđ ē obsido: obsidere facit: eadem syllabā corre.ptā

Ad portam ad lacum quo non
Neqꝫ fabrica vlla erat: neqꝫ fratrem homo
Uidisse se aiebat quisq̄: nunc vero domi
Certum obsidere vsqꝫ: donec redierit.

Demea. Mitio.

Ebo: illis dicam nullam esse in nobis morā
Sed eccum ip̄m. te iādudum quero mitio
Mi. Quidnam: De. fero alia flagitia ad te
Ingentia boni illius adolescentis: Mi. ecce autē:
De. Noua capitalia. Mi. ohe iam desine
De. Ah nescis qui vir sit. Mi. scio
De. ah stulte tu de psaltria me somnias āgere
Hoc peccatum est in virginem ciuem. Mi. scio
De. eho scis ⁊ patere. Mi. q̄dni patiar: de. dic mihi
Nō clamas: non insanis: Mi. non malū quidem
De. Puer natus est. Mi. dij bene vertant

Ebo illis dicā In hac scena est exemplū in tempestiue obiurgatiōis: et ꝑ hoc ridicule. Ibo illis dicam: moris est secuꝫ loq̄ vel senes vel maxīe aliq̄d ex aīo agentes. Illis dicam Sostrate ⁊ filie. Fero alia flagitia ad te īgētia boni: magno sonitu ac in gēti oñsiōe future accusatōis exorsus est: Magna sūt enī oīa ⁊ fero: ⁊ alia flagitia: ⁊ ingētia: ⁊ qđ ironicos boni illi⁹ adolescētis dicit ⁊ alia flagitia. nō inquit, ꝓclama tū est boni illi⁹ adolescētis ironia: q̄ semꝑ amari⁹ ponit̄ q̄ crimīatio manifesta Ecce aūt: ecce d̄r cū repēte triste aliq̄d reb⁹ interuenit letis: aut certe qñ cum aliud agit̄: aliud emergit nouū. vt Uirgi. Ecce aūt gemini a tenedo trāquilla ꝑ alta. Horresco referens. Et ecce trahebat̄ passis priameia virgo. Et Cicero. Ecce aūt repēte ebrio. Diomene esuriētibus cūctis ⁊ cetera. Noua: recētia: an mira ⁊ magna: vt Polio ⁊ ip̄e facit noua carmīa. Nescis qui vir siet. ironia. nā vir ad laudē sumi solet: vt alibi. Uirū te iudico. Scio: sat̄ ridicule: ne qđ ille cupit abneget Mitio: vl̄ vt ꝯsentiēdo iracundiā Demee actiorē fieri possibilē sibi mitigare queat. nā scio ad negocij toti⁹ gestionē retulit: nō ad illud qđ ait nescis q̄ vir siet. Eho ⁊ scis ⁊ patere: iā ⁊ illi irascit̄ nō Eschino. Nō malū quidē: alij volūt Mitionē dicere. Nō malū quidē: alij Demeā. Puer nat⁹ est dij bene vertant: hic bono exēplo inducitur Mitio irascentē iuste Demeā leniter ferre: qui examinato ob merorē nō cōuenit inclementer ire obuiā: cū possit in tempore obiurgari postq̄ destomachat⁹ fuerit: ⁊ vide q̄ facete: cū ille puer natus est ad argumentū mali attulit: hic rñdit quēadmodū solēt illi quibus puellam nasci metuentib⁹ nunciaret̄ puerum natum esse. nam in omnib⁹ que cupite venerit: dij bene vertāt dici solet: q: sepe hoīes ea optauerunt q̄ alijs aliter q̄ expectauerūt ꝯtigissent: quā potestatē rerū vertentā semet vtrāqꝫ ꝑtem Uertuno deo suꝑesse veteres existimauerūt,

Uirg.
Cicero.
Uirg.

Virgo.ni.h.vult rē sine remedio videri.q; scit posse nuptijs finiri sollicitudinē.t vide amaritudinē Demee ptra oēs, vt nec virgini ipi pcat. Audiui t cum respondendū quasi leue sit qō amissum est. Indotata est. t ducenda.s.nisi dānatus sit Eschinus.t hoc verbū necessitatis vim habet. vt Pacem traiano ab rege petendū. Qō nunc futurū, moze irascentū cū ipse scuerit quid futurū sit Mitionē interrogat: t hmōi intrōgatio sm figurā suā nō habet respōsionem: ꝫ mitio sic rñdit quasi simpliciter mārenti. Illinc huc trāsferet vgo vginē q etiā cuz viro fuit vocat Virg. Ab vgo infelix. Proh. Jupit istoccine pacto fieri optet ph iupiter tragice adiecit Amitiōe v̄ sus Istoccie pacto: ad ipm Mitionē respiciēs dixit. Si nō reuera istuc tibi dolet: nūc rē pvtilitate posuit. Si sare certe ē hois: nō ꝫ dixit: q; hois est mētiri: ꝫ q; sepe iracūdie sikatio custodia disciplina est. Jā despōdi. res cōposita ē: f. unt nuptie ne diceret despōdi: composui facto. t despondet puellam qui petit. Ipondet a quo petitur. recte ergo socer futurus despondi dixit. Nec magis sunt hois. bene repetit homines. ille.n. dixerat sikare certe est hois. Ceterū tibi placet factū Mitio: nihil aliō volebat Demea q̄ vt seuiret Mitio qō impare nō potuit etiā ad cundē sentientem de p;auitate t peccato Ef. Si illud qō maxīe opus est iactu: vtrū opus est iactu an iactu nō cadit: in certa distictio est. ita est vita hois quasi cū ludas tesseris rectū erat si diceret: ita vita est hoim. quēadmodū tesseris ludere: aut quēadmodū lud? est tesserarū. nota g̃ gen? locutiōis. Illō qō cecidit sorte: vt arte id corrigas: ars adhibēda, p fortuna est. nō. n. si male iact? ceciderit deserendus est ludus: t nunc forte, pfortuna intelligendū. Corrector: q; dixit arte vt corrigas: ꝫ motus est iratis ab vltimo v̄bo cōtradicētis incipere. Necq est: neq illa sane studeo vendere; in scrupulo versatur Mitio; in quo eligit ineptū potius videri q̄ pdat Cte. patri

Be. Virgo nihil habet
Mi. Audiui. Be. t ducenda indotata est. Mi. sc;
Be. Quid nūc futuz est: Mi. id enī qō ipa res fert
Illinc huc transferet virgo. Be. Proh iupiter
Istoccine pacto optet fieri: Mi. q̄d facā amplius
Be. q̄d facies rogita: si nō re vera tibi dolet istuc
Simulare certe est hois. Mi. quin iam virginem
Despondi: res composita est. fiunt nuptie
Dempsi metum omnē, hec magis sunt hominis
Be. Ceterū placet tibi factū. Mi. nō si queam
Mutare: nunc quū nequeo equo animo fero
Ita vita est hoim quasi cum ludas tesseris
Si illud maxime quod est opus iactu non cadit
Illud quod cecidit sorte id arte vt corrigas
Be. Corrector. nempe tua arte viginti mine
Proh psaltria periere. que quantum potest
Aliquo abijcienda est. si non precio vel gratis
Mi. Necq est. necq illā sane studeo vendere. Be.
Quid igit faciet: Mi. domi erit. de, ph deū fidem
Meretrix t materfamilias erit, mihi vna in domo

Virg.

Virg.

Spōdere
Despōdere

Cur nō posset dicere nō est Eschini amica: ꝫ celāda est culpa Ctesiphōis. Ita me dij amēt: vt ego video tuā ineptiā: ordo est: ita me dij amēt te factuꝝ credo: vt habeas q̄ cū cantites ipse fefellit nō inquirēdo interiorē causam retēte in domo meretricis. mire aūt cantites: q̄si turpius sit cantare senē cū psaltria q̄ coire. Et noua nupta eadē. b. d. alijs audiet dicere: sed magna in verbis elegantia. vide. n. quā vim significet discet: ⁊ ideo non vxor: sed noua nupta q̄uam ad oīa docilē ipm indicat nomem. Hilaꝝ: vetuste nō hilarē Tu inter eas restim ductitās saltabis lusus est natus ab eo fune quo intro ductus equꝰ ligneꝰ ī troiam est: cū cōnexis manibꝰ funē choꝝ ducūt saltantes: hoc a q̄busdā dicit: sed ego puto manu cōsertos choros puelloꝝ puellarūq̄ cantātes restim dicere existīari ⁊ id maxime cōuenire ad exagitādam importunitatē senis veluti pueros imitātis sil̄etiā iste: q̄ in cōnexu manuū lasciuus ac petulās adimit discretionē ꝯditionē dignitatis etatis inter meretricē nouā nuptā ⁊ senē: ⁊ h̄ quēadmodū dictū ē: ꝫ quāto stomacho credas: iā ab Eschino recessū est: ⁊ trāsitū ad Mitiōis luxuriā describēdā. iā ꝟo omitte Demea. mire vrbanitatē exp̄ssit vltro obiurgātis q̄ obiurgatꝰ est. Tua istanc iracūdiā: nā ira de cā: Iracūdia de vitio multū irascētis. Atq̄ vti decet hilarū ⁊ lubētē: bene addidit lubentē. mlti enī hilares se simulātes nō lubētes sunt. Fac te: nō dixit esto: ꝫ elabora: vt esse possis. Hanccine vitā: hosce mores: hanc dementiam: eclypticos oīa: vtpote stomachatꝰ secū loquēs. deest enī esse: aut q̄d tale. Domꝰ sumptuosa: domꝰ. i. hoīes. Si ipa cupiat salus ꝑuare ꝓrsus nō poterit hāc familiā

Plautus

Plautꝰ: libētiorē te faciā q̄ libētia. est enī

Et ipa salꝰ si cupiat ꝓrsus nō poterit hāc familiā: hinc licet estimare quātū ⁊ caloris ⁊ grauitatis apd Terentiū sit ad mutationē leticia: nā vide q̄tū creuerit a supioribꝰ vt sic finiret

Aedepol Syrisce. Hic exēplū inducit licētie ꝑuoꝝ sub miti dño. Aedepol Syrisce te curasti molliter: q̄ detexit Ctesiphonē. iā optet vt ebriꝰ inducat Syrꝰ p cuiꝰ fallacias tegat: adeo vt Syriscū se dic nō Syrū Mollit. delicate. Lauteq̄ munꝰ administrasti tuū: vt

Mi. cur nō? De. sanū ne te credis eē Mi. quidem
Arbitror. De. ita me dij amēt vt video ego tuam
Ineptiā. factuꝝ te credo. vt habeas q̄ cū cantites
Mi. cur nō? De. ⁊ noua nupta hec eadē discet?
Mi. scz. De. tu int̄ eas resti ductitās saltabis. Mi.
Probe. et tu nobiscū vna si opus sit. De. hei mihi
Non te pudet hec. Mi. iam vero mitte demea
Tu istanc iracundiam. atq̄ ita vti decet
Hilarum. ac lubentem fac te in gnati nuptijs
Ego hos cōueniā. post huc redeo. De. o iupiter
Hanccine vitam. hosce mores. hanc dementiā
Vxor sine dote veniet. intus psaltria est
Domus sumptuosa. adolescens luxu perditus
Senex delirans. ipsa si cupiat salus
Saluare prorsus non potest hanc familiam

Syriscus. Demea.

Aedepol syrisce te curasti molliter
Lauteq̄ munus administrasti tuum

Adelphorum

quicq̄d esset bellissimū carpes: cyathosq; sorbillares. aut min⁹ seruile esses ⁊ biberes. Abi verbū vel sibi vel alteri, cū laudatōe blandiētis. nā sic dicūt. q̄ iam cōpotes sunt votoꝝ oīm pfectiq; in reb⁹ vniuersis. Pro deābulare. nota duas p̄positiōes vni dictioni adiūctas: vt pede, p subegit terrā ⁊ oportune ad delicias exprimēdas h̄ verb um posuit nā, pducere signū deābulare significat. nā deābulare etiā int⁹ potuit. Exēplū. di. qr vn⁹ ex multis reliq̄s an q̄a senior ⁊ impar. ⁊ ita pedagog⁹ vt ipse ait quē ego pueꝝ tantillū i maīb⁹ gestaui meis Quid fit: q̄d tu es tristis mire ad securitatē ebrius h̄ exp̄ssit. nū q̄d em̄ ptime scit interuentū senis. vt solebat syr⁹ aut q̄cq̄ p̄cauet. Jam tm̄ tn̄ subaudit. iā q; ip̄ius iraz oblit⁹ est: vt cū eū seuum sciat cām tristitie eius inq̄rat. tu v̄ba fūdes h̄ sapīa an tu spīa. qr dixit sup̄: tu quāt⁹ es nihil nisi sapīa es. Fūdes vtꝝ sine vlla cessatiōe proferes: an perdes s̄m illud. nam q̄d tu hic agis: vbi si quid boni p̄cipias nemo obtemperat. Dis quidē esses Demea ab eo qd̄ est dis ditis: dites facit. quāobrem quid feci: nihil nūc in Syro nisi simplex ⁊ purū ob ebrietatē ⁊ vide quāobrē q̄d feci dicere nō esse ebrij Syri. In ipsa turba nō minus ridicula importunitas Demee est q̄ ebrietas Syri q̄ aduersum temulentuz tante grauitatis orōne personat: vt ex dicentis vultu. verbis. ⁊ exaudientis habitu. ⁊ stupore magnā voluptatem pcipiant spectatores. vides em̄ quanto pōdere verborum cum ebrio litiget. Ptātis scelus. non qd̄ plus videt senex q̄ obijcitur oculꝰ sed oratorie potestatis dixit cum vnuz ebrium cernat ꝓpter illud qd̄ ait exemplum discipline quasi in oībus sit qd̄ in vno nunc aspicitur Uir. Et crimine ab vno disce omn s. Sane nollem hunc exitum. ⁊ hoc dicto oblitus omnium rerum est nihil respondisse Demee per fallaciam sed tantummodo ponit cum exierit. Uir.

Abi. sed postq̄ intus sum oīm rerum satur
Pro deābulare huc libitū est. D. illud videbis
Exemplum discipline. Sy. ecce aūt hic adest
Senex noster: q̄d fit: q̄d tu es tristis: D. o scelus
S. ohe iam tu verba fundes hic sapientia
De. tu ne si me⁹ esses. S. dis q̄dē esses demea:
Ac tuā rem cōstabilisses. De. exemplū omnibus
Curarē vt esses. S. quāobrē: q̄d feci: De. rogas:
In ipsa turba atq; in peccato maximo
Quod vix sedatū est: potasti scelus
Quasi re bn̄ gesta. Sy. sane nollem hunc exitum.

Gromo. Syrus. Demipho.

Heus heus syre rogat te ctesipho vt credas
S. abi. D. q̄d. Cte. h̄ narrat. S. nihil.
D. eho carnifex ē Cte. int⁹. S. nō ē. D. cur. hic.
Noīat. Sy. est ali⁹ q̄dā pasitaster puulus. nostin.

Heus Syre q̄clare dicam ostendit ex eo quod premisit heus anteq̄ loqueretur Ctesipho: mire additum nomē est. cū aut sine hoc: aut per pronomē itelligi possit. ctesipho. vt redeas. redeas dicendo oñdit ⁊ illū inter pocula a quo egressus est ebri⁹. Est alius quidā parasitaster Paululus nō. aliud parasitaster. sed alius Ctesipho. quasi nō duo: sed multi sunt Ctesiphones: ⁊ hoc sic pronunciandum est vt ⁊ simul ⁊ q̄rat ⁊ dicat nostin; q̄si Sycophanta nūc addidit nostin, nā veteratoris est i mētiētes ꝯfidere, Parasitaster

Quid agis? quo abis. h̄ iam ebrio ꝯuenit non illi quē cognouimus Syrum. nam qd̄ reti-
Mastigia net senē ꝯfessionis gen⁹ est. Non man⁹ abstines Mastigia. etiā iniecisse manū vt teneret
Demeā ex ipsius verbis cernit. An tibi mauis cerebꝝ dispgi hic vt appet baculo minatur.
Abijt qꝛ ꝓhiberi non potuit. demisso ꝛ desperāti vultu q̄d factū sit dicit ꝛ abijsse ꝓnunciat
Edopol cōmessatorē haud sane cōmodū.

cū inopinat⁹ supuenit. vt oīa sic offendat: quēadmodū q̄ cōmessatū ingredit: qꝛ cōmessatoris ē supuenir̄ ad scortū ꝛ voci ferare aliq̄d in ioculare ꝛ strepitū. q̄re false totū ad Demeā cōtulit. p̄sertim ctesipho bona exceptio. vt appeat oībus incōmodum ꝛ huic ꝛ Eschino. sed p̄cipue Ctesiphoni. nisi dū he si. t. nō que iam sunt: sed que erūt
Hoc vili est: vini ꝛ vn⁹. vllus asinus: asellus. vanus: vallus vinū villum.

De. iam scibo. Sy. q̄d agis? quo abis. D. mitte me
Sy. Noli inquā. De. nō manū abstines mastigia
An tibi iam mauis. cerebꝝ dispergi hic. Sy. abijt
Aedepol cōmessatorem haud sane cōmodum
Presertim ctesiphoni: quid ergo nunc agam?
Nisi dū hee silescunt turbe interea in angulum
Aliquo abeā: atq̄ edormiscam hoc villi? sic agam.

Mitio Demea.

Parata a nobis sunt: ita vt dixi sostrata
Ubi vis: q̄snā a me pepulit tā grauit̄ fores
D. hei mihi q̄d faciā? q̄d agā? q̄d clamē: aut quid:

Parata a nobis sunt ita vt dixi Sostrata. In hac cena collatio est p̄sōaꝝ mitis ac seui. parata a nobis sumi: de v̄bis absentis vult oñdere poeta quā oīonē cū Sostrata habuerit ingressus mitio: ꝛ vide quas interposuerit primo: Parata a nobis: ꝛ que nō dixit. sed vt dixi dicēdo significat se dixisse oīa. Deinde vbi vis fiant nuptie vel q̄d tale. aut omisit aut dictur⁹ hoc ip̄m audit vehementi⁹ fores esse pulsatas ꝛ qd̄ aiebat abiecit. Quisnā a me pepulit a me mō. i. meas. Tā grauiter qꝛ irati oīa cōcite faciūt cum pulsande fores essent exituro foras demea: sic eas pulsauit: vt ꝛ his ip̄is irasci videret. Hei mihi q̄d faciā q̄d agā? aut quid clamē. aut quer ar o celū o terra o maria. Neptuni mlt̄ū laborauit Terenti⁹ vt analogiā seruaret in dolore. Demee quo maior dꝫ in Ctesiphone rep̄hensio esse q̄ in delictis Eschini. ꝛ nota q̄ vbi nō inuenit qd̄ dignū loqueret ab interiectiōe cepit. hei mihi: ꝛ adhuc quō ꝓ rei magnitudine orō parua esset. q̄d faciā inq̄t In alieno indignat⁹ est. in suo q̄d faciā inquit. In alieno litigauit: hic ait. q̄d agā? In alieno clamauit ꝛ questus est. hic in suo relinquit̄ ꝛ preter. In Eschini peccato Mitionē accusauit. in Ctesiphonis clementia cuꝫ dijs omnibus ac toto mundo
Uir. mira auxesis quā imitat̄. Uir. in Orpheo. Post amissam rursus Eurydicē: q̄d faceret inq̄t oīa em̄ cōsumpserat primus dolor qualē rapta bis ꝯiuge ferret. nā q̄d preter oēs terras atq̄ inferos loci remanebat. qd̄ nō lugeret: ꝑ quē fletū manes q̄si oēs primis luctib⁹ īpleret ꝛ lachrymis: qꝛ numīa voce mouerūt: cui nec ira q̄dē inexpta remanserat. ꝛ vide hic g̃dus doloris ꝛ iracūdie. intm̄ aūt vt iā crescere nō possint q̄ppe in initio fabule tm̄ tristis ē Demea nā sic audit a Mitiōe qꝛ tristis ē: ꝛ ip̄e rogas me vbi nr̄. Eschin⁹ siet. Quid tristis ego sū vide mox p̄cedit in pei⁹. vt sic incipiat. Dispij cthesiphonē audiui filiū vna fuisse ī raptione cū Eschino: inde postea dic̄. Ne ego hō sum infelix. ad postremū. Hei mihi q̄d faciam q̄d agā: ꝛ ī naturali quodāmō postq̄ sūm⁹ furor ad extrēa ꝑuenit repēte senex mutat̄ ꝛ mit

O celū:o terra:o maria neptuni:Neptun⁹ q̄ medi⁹ sit inter celū ⁊ inferos:dū vtriusq̄ regni pticeps est habet elemētoꝝ oīm potior nā iō tridentē habet,p nūero triū elemētoꝝ:vt apd̄ Uirgi.iccirco dixit. Jā celū terrāq̄ meo sine numine vēti:miscere. ⁊ apd̄ Ho merū sic idem Et hoc est qd̄ ait. Horati⁹ in arte poetica. Interdū tn̄ ⁊ vocē comedia tollit:in hec tria rerū natura diuidit. Ut principio mare;ac terras:celūq̄ ꝓfundū:⁊ b̄ p totum mūdū accusauit.o celū o tra:o maria: Neptuni vtꝝ de eo elemēta īuocauit qd̄ dijs q̄ irascitur q̄ in his cōmorant̄ vt dolētes solēt aut q̄a deos esse nō putet ideo hec oīa Neptuni dicē q̄ sic dictur⁹ eēt. Neptuni fiat nisi intercederet persona. Mitionis:quez videns ad aliud cōuersus desit diluuiū ⁊ interitū reb⁹ optare cepit obiecto fratre cui maxīe irascit̄:⁊ ꝓpter quē detestabatur oīa. Tale est apd̄ Uirg. Oīa vl̄ mediū fiat mare añ oīa accusat:vt indignātē. Ut quē nō incusaui amēs hoīmq̄ deoꝝ.⁊ atq̄ deos atq̄ astra vocat.c.m. Hē tibi: Nulli n.tibi Mitio loquit. Jd nūc clamat.id ob id. Parate lites:videt ⁊ ipe ptimuisse dicendo.s. pate lites:ꝫ vt rursus ꝯfirmet se succurrēdū est ait. Succurrēdū est Ctesiphoni. s. Cōmunis corruptela nostroꝝ liberoꝝ maior accusatio est ista q̄ prior. quippe cū iā mō d̄ ambobus accuset Mitio nō de vno. Tandē reprime iracūdiā: mire q̄ rep̄hēdere nequit irascentem:nimietatē rep̄hedit irati.⁊ ira de causa est:iracūdia de morib⁹. Atq̄ ad te redi:q̄ ira ab eo qd̄ est ire dicit̄:eo q̄ a se eat q̄ irascit̄ ⁊ furit:⁊ ad te redi:ꝓprie dixit Uirgi. Ueꝝ vbi vidi nulla.f.r.f.ad se redit.⁊ Cicero. Redit ad se ⁊ mores suos. Rep̄ssi redij nō quidē:ꝫ qd̄ gestu dicat̄ specta ⁊ videbis:neq̄ rep̄ssisse adhuc iracūdiā.neq̄ ad se redijsse Demeā:ꝫ q̄ mira p spicuaq̄ moralitas in hmōi reb⁹ est apparet. Rem ipam putem⁹.videt paulo citi⁹ destomachat⁹ q̄ res etiā incerta exposcebat.ꝫ b̄ morale dicit̄.nā iuste irati omissa scuitia ad ratiocinatiōes sepe festināt.⁊ preterea illud accedit quod nō inuenit.quod iam cōdigne dicat. s.l̄ quia etiā increpitus est a fratre.qd̄ apud se iā nō sit p iracundiā vehementē. Rem ipaz putem⁹.tractem⁹.purgem⁹.⁊ hinc putamīa.purgamēta dicta sūt.vt Plaut⁹ in Capti.ait. Nucleū amisi.retinui pignoris putamīa.⁊ Uirgi. Mlta putās inq̄t.putare ꝓprie est falsa ⁊ īfructifera a veris ⁊ fertilib⁹ resecare.vñ arboꝝ purgatores putatores dicūt̄. Et rē. cām ipi⁹ litis oñdit.vt Mitte ista atq̄ ad rē redi. Ne tu curares meū.nā ambos curare,ꝓpemodum reposcere illū est quē dedisti. Factū est.apparet Mitionē minuti quidē fateri.ꝫ facete contemnere obiecta. Cur emis amicā. M.inclamatio ista noīs magnā inuidiaz significat.vt regnū ne Eschine hic possides:⁊ Pacē te poscim⁹ oēs. Turne. Nā qui minus mihi idē ius equū est esse,aut nā,aut qui abūdat,est ordo; Qui min⁹ equū est esse idē ius mihi.qui ergo

Neptunis

Uirg.

Horatius

Querar o celū:o tra:o maria neptuni. Mi.hē tibi
Resciuit omnē rem:id nūc clamat scilicet
Parate lites:succurrendum est. De.eccum adest
Cōmunis corruptela nostroꝝ liberoꝝ. Mi. tandē
Reprime iracūdiā:atq̄ ad te redi. De.rep̄ssi.redij.
Omitto maledicta oīa rē ipaz putem⁹: dictū inter
nos hoc fuit ex te adeo est ortū:ne tu curares meū
Neue ego tuum:responde:Mi.factū est.nō nego.
De.cur nunc apud te potat:cur recipis meum:
Cur emis amicam mitio:nam qui minus
Mihi idem ius equum est esse. q̄ qd̄ equū est tibi
Quando ego tuum non curo.nō cura meum

Uirg.

Ira Iracūdia

Uirg.

Cicero.

Putamen

Plautus

Uirgi.

quare vel cur significat. Nã vetus hoc quidẽ verbũ est. cõfidenter nõ repetiuit nõ habens rationẽ qua subijceret: nisi illi puerbiũ venisset in mentẽ. nã qꝛ se videt in malã causam incidisse totũ vernilit ⁊ facete agit. ⁊ subijcit eq̃tatẽ. vbi iusto se tueri non põt. qꝛ tm̃ a Demea cõuincit dicendo. Nũc demũ istec oratio nata. vt ostẽdat illũ ꝑ turbatũ cõtraria ꝓtulisse dictis suis supioribus. Cõmunia esse amicoꝝ inter se oĩa. inter pytagoreos ortũ dicit. Facete nũc demum istec oro nata: aluij totũ iugũ alij sperãt ⁊ bñ. Nata est. naꝫ sic dicim⁹ de rebus repentinis. vt supra

Vere nate melius fieri haud potuit q̃ factũ ẽ hera. Ausculta paucis: nisi molestuꝫ est Demea i duas ꝑtes diuidit ꝑsuasio: nihil passuꝝ Demeã dãni nihil corruptele. ⁊ metũ vxorẽ credidisti ductu rũ scilicet

Mi. Nõ equũ dicis. De: nõ: Mi. nã vetus verbuꝫ
Hoc quidẽ est cõmunia amicoꝝ esse inter se oĩa
De. Facete. nunc demũ istec nata est oratio
Mi. Ausculta paucis nisi molestum est demea
Principio si id te mordet sumptũ filij
Quem faciunt queso facito hoc tecum cogites
Tu illos duos olim pro re tollebas tua
Quod satis putabas tua bona ambobus fore
Et me tum vxorem credidisti scilicet
Ducturum. eandẽ illam rationem antiquã obtinẽ.
Conserua. quere. parce. fac q̃plurimum
Illis relinquas gloriam. tu istam tibi obtine
Mea que ꝓreter spẽ euenere vtantur sine
De summa nihil decidet. quod hinc accesserit
Id de lucro putato esse. hec omnia hec si voles
In animo vere cogitare demea
Et mihi et tibi et illis dempseris molestiam
De. Mitto rẽ. consuetudinẽ ipsorum. Mi. mane

Cõserua quere: ꝑce fac q̃primuꝫ illi relinquas: hoc sic ꝓnũciandũ vt appareat hãc ipam voluptatẽ displicere Mitioni. Cõserua: parce: quere noua: ꝑce oĩbus. Principio si id mordet te sumptũ filij quẽ faciũt: figuratiua locutio est: vt Eunuchũ quẽ dedisti nobis quas turbas dedit. Queso: mõ obiurgatorium est queso. Pro re tua: ꝓ patrimonij tui qualitate. Vtant sine: aut deest his vtantur: aut antique locut⁹ est. De sũma nihil decidet: rei tue. s. Mitto rẽ: pecuniã: ⁊ est hec exclamatio moralis nimis aduersum tardos ac nõ intelligẽtes hoĩes. Dẽpseris: ꝓ demes Consuetudinem ipsorum: loquor aut quid tale subaudiendum. Mitto rem consuetudinem ipsoꝝ vel ab vtilitate vel ab honestate transtulit: vel a rebus ad illos ipsos de quibus agit. Cauetur enim ne aut rem perdant aut ipsi pereant. Mane scio: istuc ibam: moralis ⁊ faceta correptio continẽs in se latenter blandimentum quo leniatur auditor. At eniꝫ metuas ne ab re sit: tamen om. p. oratorie paulo. nam non omissiores fore Demea. sed plurimum credit: ⁊ metuit vel a re vel a patrimonio. Omissiores: negligentiores: sic in heu. Vbi te vidi aĩo esse omisso. O noster Demea: blanda ⁊ cum quodam complexu eius qui reprehenditur incusatio: et de more sublata: ⁊ sic hoc dixit: tanq̃ dicturus esset: multa te latent. simplex homo es: nam huiusmodi sententia latent quandã dicentis auctoritatẽ fiduciãqꝫ designat.

Metaphorium

Multa i hoīe demea signa īsunt obscurissim⁹ sensus ⁊ re ⁊ v̄bis. duo cū idē faciūt. obscure locutus est cū hic sit sensus. duo idē faciūt qd̄ vni licet facere. alteri nō licet. Sepe vt possis dicere melius est sepe ad supiora cōiungere naz pōt duo idē etiā casu non vt similitudinē facere videant. tunc ḡ erit signū sepe idē faciunt. dicere aūt posuit ꝓ ītelligere: ⁊ scire ab eo qd̄ p̄cedit id qd̄ sequit. vt feneratū istuc beneficiū pulchre tibi dices ⁊ memorē me dices eē ⁊ gratū. Nō qd̄ dissimilis res sit. an qz huic lz. Que ego illis messe video. ordo ⁊ sensus h̄ est mlta i homine demea signa insunt ex q̄b⁹ ꝯiectura facile sit q̄ illis messe video. Ut cōfidam ita fore ita vt volumus: duo cū idē faciūt nā ambo ⁊ sapiunt ⁊ intelligunt: ⁊ loco verent nō ingenij vitiū: ꝫ etatis ē. Intelligere ī loco vereri. nō in loco intelligere. ꝫ ī loco vereri Inter se amare ad prioreꝫ tractum pertinens: qui est habitus de cōsuetudine rei familiaris. ne ad te tm̄ sint omissiores paulo: qz amant potant: olent vnguenta. Ad alia oīa etate sapimus rectiꝰ p̄terq̄ ad auariciam: ⁊ ꝑ hoc qd̄ optas liberis vitiū senectutis est. Attentiores sumus ad rem oēs ꝓprie attentiores reddit omissioribus. supra em̄ dixerat. ne ab re tantuz sint omissiores paulo. Quam sat est: quasi dicat attentos nos esse nimiū crimē est. Qd̄ illos sat. e. a. methaphoricus acuet. Ne nimium bone tue iste nos rationes Mittor ⁊ tuus iste animꝰ equꝰ subuertant: ne valde subuertant infra legendū est si ne pro non coniunctione subuertant ḡ legendū ita vt subaudiamus timeo vel aliquid tale. Tue iste. q̄ ait significationem habent nulliusmodi rationem ⁊ ineptam. nam apparet nos eas probare ab eo qui sic loquit. vt supra. Jam vero omitte demea tuam istam iracundiam. Tace non fiet nunc tace.

Scio. istuc ibam multa in homine demea
Signa insunt ex quibus coniectura facile fit
Duo cum idem faciunt: sepe vt possis dicere
Hoc licet impune facere huic: illi non licet
Non q̄ dissimilis res sit. sed q̄ is qui facit.
Que ego esse in illis video vt confidam fore
Ita vt volum⁹. video eos sapere. intelligere. ī loco
Vereri inter se amare. scire. liberum
Ingenium atq̄ animum. quo vis illos tu die
Reducas. at em̄ metuas ne ab re sint tamen
Omissiores paulo. o noster demea
Ad oīa alia etate sapimus rectius.
Solū hoc vnū vitium affert hoībus senectus.
Attentiores sumus ad rem omnes q̄ sat est
Quod illos sat etas acuet:
De. ne nimiū mō bone tue iste nos rōnes mitio.
Et tuus iste aīmus equus subuertant. Mi. tace.
Non fiet. mitte iam istec. da te hodie mihi.

positum est. quasi diceret non subuertet ne dixeris qd̄ mali ominis verbum est. Da te hodie. m. accommoda teip̄m voluntati mee: nam in animū trāstulit qd̄ est corpis vt in Eunucho. Mihi se se dare ꝯmonē q̄rere: Cicero ceruiculā iactaturū ⁊ ppl̄o se accomodare. Da te hodie. m. si nō vis inq̄t ꝓpter te, vel ꝓpter me mitis esto. Cicero

Exporge frontē. q: ꝯhi in verbo dicit ⁊ verbo isto oñdit quāto conatu op⁹ sit ad explicandū tantā cōtractionē senectutis ⁊ seueritatis. s. ita fert tp̄s faciundū est. vide si non hoc sit quod greci dicūt nam si ⁊ ita tp̄s fert ⁊ faciundū dicēdo oñdit se magis cogi necessitatib⁹ vt paulo sit trāquillior. ⁊ cū tanta difficultate ꝓmittit tanq̄ mala subitur⁹ sit: atq; adeo maiorē ꝑtem secū disputat necessario hoc velit nolit faciundū est vt sit lector: et hoc q: tp̄us fert ceteꝝ rus cras cū filio cū primo lucu ibo hinc. h̄ iō facit q̄si gaudere interim nō possit nisi se vicine seuitie ꝓximitate soletur. faciūdū est satis misere. tanq̄ necessitate cogat ad gaudendū agrestis senex et Ibo hinc tāq̄ de malo loco. De nocte: abundat. p̄o lucu. Aposiopesis. nā cū primo lucu veteres dicebāt lucū ꝓ luce ꝓ sole ponētes g̊ cū primo lucu cū primū sol cepit illucescere. cū primo lucu: veteres masculino gñe dicebāt lucē. Facte eodē v̄bo vtit quo iādudū. vt laborē ad letitiā se ꝯuertentis oñdat. i. elabora vt sis hilaris. Et istā psaltriā vna illuc mecū abstrahā vide singulas syllabas imbutas amaritudine rustica atq; agresti. nā ista odiū significat. psaltria seuitiā in nomē eius: quā deliciosaz esse optet: ⁊ vna mecū q̄ cū adolescentib⁹ esse ꝯuenerat: ⁊ illuc ad quē locū psaltriā secū ire cōpellit. deinde ne vel in itinere pena cesset cū filio ibo hinc inq̄t. Illā vero abstrahā: nā illuc eo aīo dixit q̊ supra ibo hinc. ⁊ appet illū quasi mancipiū ducturū puellā nō vt fidicinam. Mecū hinc abstrahā: nō abducā: sed qd̄ est seuientis abstrahā. Pugna veris magnā rem feceris: sic lucilius. Uicin⁹ ocius ⁊ magnā pugnauim⁹ pugnā. Eo pacto ꝓrsus illic alligab̄ filiū. hec cū risu dicit Mitio: ⁊ ligare est inꝯcere alicui vincula q̄s vero d̄r alligari ad aliq̄d sine q̊ esse nō possit. ergo ad amicā ꝓprie alligari adolescentē dixit amatorē. Prorsus autē certe: recte ac vere significat. Ut illā serues. ad tuendū illū. hoc est nō iam filiū sed illā serua in q̄ vtrūq; retinueris. Ego istuc videro. h̄ est vt illā seruē. Coquēdo ⁊ molendo sic faxo ne amet. s. Atq; illic fauille plena fumi ac pollinis. quippe mollere prius est q̄ coquere: sz coquere prius posuit. quo pulchritudo magis fedat an q: pri⁹ torreat triticū vt tūdi possit vt Uir. ⁊ torrere parāt flāmis ⁊ frāgere saxo. Coquēdo molendo sic saxo. Preter hec octaua. Meridie ipso cum sol vehementior. est ⁊ nomē facit de aduerbio ⁊ meridiē dixerunt veteres q̄si medidies. r. p. d. positū est. ⁊ ꝓpter cognationē haꝝ inter se: lr̄aꝝ. Ut stipulā colligat: qd̄ sub sole fieri necesse est. Tā excoctā reddaz atq; atrā dixit reddā ꝓ faciā ⁊ excoctā ad tenuitatē siccati coloris. Atrā ad colorē retulit. et vide q̄ aspera q̄ q̄ ingrata clausula sit quasi seuidici senis finit oratio, Placet: nunc mihi videre sapere

Primo lucu ꝓ prima luce

Lucilius

Uir.

Meridies

Medidies

Exporge frontem. De. scz ita tempus fert.
Faciundum est: ceterum cras rus cum filio
Cum p̄mo lucu ibo hinc. Mi. imo de nocte cēseo:
Hodie mō hilarē fac te. De. ⁊ istam psaltriam
Una illuc mecū hinc abstraham. Mi. pugnaueris
Eo prorsus pacto illic alligaris filium
Mō facito vt illā serues. De. ego istuc videro.
Atq; illic fauille plena fumi ac pollinis
Coquendo sit faxo ⁊ molendo. preter hec
Meridie ipso faciam. vt stipulam colligat
Taz excoctā atq; atrā reddā q̄ carbo est. M. placz
Nunc mihi videre sapere: atq; equidem filium
Tum etiam si nolit cogas: vt cum illa vna cubet:

nō cōtradixit ne rursus ꝓuocet. timet. n. suasor ne leticia ꝓuocet ad iurgiū. Atq; equidē filiū suadet leticiā nō solū: sed etiā rem ducere cogit inuitū. Derides: fortunatus q̄ istoc aīo sies: hoc verbū vultu Demee sic ꝓferr̄: vt subrisisse videat̄ inuitus: ꝫ rursus. Ego sentio: amare seuereq; dixit: ⁊ ridet q̄ simpliciter ridet: deridet qui cū alterius irrisiōe ⁊ ꝯtemptu ridet. Fortunatus q̄ istoc aīo sies: nō laudātis est qd̄ ait fortunatus: ꝫ moraliter rep̄hēdētis

Ridere
Deridere

De. Derides: fortunatus qui istoc animo sies
Ego sentio. Mi. ah pergis ne: De. Jam iā desino.
I ergo itro: ⁊ cui rei ē op⁹ hilarē hūc sumam⁹ diē.

Demea: Senex.

Nunquā ita quisq̄ bene subducta ratione
Ad vitā fuit: q̄n: res: etas: vsus: semp aliq̄d
Appꝑtet noui: aliq̄d moneat vt illa q̄ credas
Scire nescias. ⁊ q̄ tibi putaris prima in experiēdo
Repudies. quod mihi nunc euenit. nam ego
Uitam duram quā vixi vsq; huc ꝓpe iam excurso
Spacio ego omitto. id quāobrē re ipsa reperi
Facilitate nihil esse homini melius neq; clemētia.
Id esse verū ex me atq; ex fratre cuius facile est
Noscere ille semp egit suā vitā in ocio in cōuiuijs
Clemens placidus. nulli ledere os arridere oībus

vt si dicas cū te aliq̄d cura offēderit fortunatos stultos qui nihil sentiāt: h̄ q̄ dixit ī Eunucho. At ego īfelix neq; ridiculus esse: neq; plagas pati possum Jam iā desino: ⁊ h̄ velut necessitatē q̄rit īponi sibi Et ei rei cui op⁹ est: ei cui rei credis nisi nuptijs: h̄ est ludo: leticie: voto et gaudio nuptiali. Hūc sumamus diē: nō accipiamus: ꝫ impēdamus ⁊ ꝯsumamus: vñ ⁊ sumptū dicimus pecuniā q̄ insumēda est.

Sūptus

Nunq̄ ita quisq̄ bene subducta rōne. In hac scena exēplū inducit̄ hoīm q̄ v̄tutē tedio deserūt ob ꝯtēptū eius: qd̄ apd̄ oēs seuū esse vitiosuz sit: ⁊ ad̄o fauet Terētius clemētioribus: ac mitissimis p̄ribus: vt hūc q̄ adducat ad sn̄iam Mitiōis: nō tñ h̄ sentientē qd̄ ita fieri opꝑtet: ꝫ qd̄ ita res cogat. Uult. n. naturalē inesse v̄is p̄ribus acrimoniā: ꝫ eā semp īuidiosam eē adolescētibus. Bñ subducta rōne: bñ disposita: bñ cōputata: ducere ē digitis cōputare: seducere ē quē apd̄ aliū ⁊ palā deducere: ꝫ subducere ē apd̄ seipsum ⁊ secreto deducere: quo magis ī v̄bo isto maioris attētiōis ⁊ diligētie signū ē. Quin res: q̄n mō cur nō significat. Quin res: etas: vsus: tria posuit ex q̄bus res ꝓ experiētia ponit̄. ⁊ h̄ dicit se esse mutatū: nā mox dicet. Re ipsa repiri facilitate nihil esse hoī meli⁹: nec clemētia. Aliq̄d moneat. Sylepsis est ꝑ casus. ⁊ subaudit̄ em̄ quē. Que tibi putaris p̄ma: vt al̄s eligēda: q̄ ⁊ p̄mo loco ponēda ac ꝑ h̄ optima. Uitā durā quā vixi: Archaismos: vt Luci. magnā pugnauimus pugnā. Nā ego vitā durā quā vixi vsq; adhuc: p̄us dixit q̄d faciat q̄ cur faciat. Prope iā excurso spacio. i. ad calcē misso ꝓpter ipsos decursus: metasq; viuēdi: ⁊ ē metaphora sumpta a cursorib⁹. Excurso spa. i. in sūma senectute. Id quāobrē re ipsa r. q̄ secū loquit̄: id̄o multa reticet. ⁊ deest faciā: ⁊ si q̄s q̄rat ⁊ dicat facilitate. Jā facilē se infert: int̄ facilitatē ⁊ clemētiā h̄ int̄est. facilis em̄ cui⁹ ira cito soluit̄. Clemēs q̄ nō irascit̄. Ille suā semp egit vitā: h̄ iā q̄si cōpatiua q̄litas inducit̄ d̄ vtroq;: ⁊ vt ille ī initio fabule locut⁹ ē sic h̄ in fine loquit̄. Clemēs placidus nulli ledere: mira varietas ⁊ ī locis: ⁊ ī ꝑtibus orōnis.

Ducere
subducere
Deducere

et clemens est qui colit mentē suā: nec eā vexat irascēdo. Nulli ledere os arridere oībus: voluptatis affectus est duplex. aut eñ ex quiete voluptas est: aut ex aliquo actu. ḡ hic vtrunq; cōplexus est. i. nullū p̄sentē ledere: ⁊ vide q̄ grece a noībus v̄ba transeant. Clemens placidus: clemēs est circa recte agētes. placidus etiā circa delinquētes: ⁊ clemētis est nulli ledere: os placidi arridere oībus ⁊ clemēs animo placidus vultu. Et nulli ledere os: adeo vt nulli se cōtristē faciat: ⁊ h̄ est figura

Clemens
Placidus

Sibi vixit. sibi sumptū fecit. oēs benedicūt ⁊ amāt.
Ego ille agrestis: seuus. tristis. ꝑcus. truculentus.
Tenax. duxi vxorē quā nō ibi miseriā vidi. nati filij
Alia cura. porro autē dū studeo illis vt q̄ plurimū
Facerē cōtriui inquirēdo vitā atq; etatē meam.
Nunc exacta etate hoc fructi ꝓ labore ab his fero
Odiū. ille alter sine labore patria potitur cōmoda
Illū amant. me fugitant. illi credūt cōsilia oīa illū
Diligūt. apud illum sunt ambo. ego desertus sum
Illū vt viuat optant. meā aūt mortē expectant. scz
Ita eos meo labore eductos maxio. hic fecit suos
Paululo sumptu. miseriā oēm ego capio. hic potit
Gaudia. age age nūc expiamur ꝯ hec q̄d ego possiz
Blande dicere aut benigne facere qñ huc ꝓuocat.
Ego q'z a meis amari. ⁊ me magnipēdi postulo si
Id fit dādo atq; obseq̄ndo aīo nō posterioris ferā
Deerit. id mea mīme refert. q̄ sum natu maximus

cū recurrim⁹ per ea q̄ diximus

oīa repetita sunt. Ego ille agrestis: bñ addidit illi quasi iā notus in h̄ ipso q̄ ferus atq; agrestis: ⁊ seuus fact⁹ est.

Trist
Truc ēt⁹

Tristis aīo. Truculētus vultu: ⁊ alr dici pōt: vt tristis sit qui dolet: truculētus qui terret: ⁊ ido auxesis mira ꝑ ista decurrit. Duxi vxorē: pendet duxi vxorē: s; etiā cū magno significato addendū est. maiore eñ pōdere subtrahi cōiunctio. nam duxi etiā vxorē dicendū fuit. Quā ibi miseriā nō vidi: ibi inquit quasi vxor locus sit: ⁊ hoc sine cōiunctiōe: vt mala que enumerat multa videant. Alia cura nō altera. Patria potitur cōmoda: accusatiuo casu extulit qd̄ nos ablatiuo dicimus. id est patrio potitur cōmodo. Actius in clytemnestra feras potiunt plagas. Illū diligunt: apud illū sunt ambo: ego desertus sum: hic ostendit Terētius vez patrē ⁊ molestiorē ⁊ odiosum esse magis adolescētibus. Illū vt viuant optant: sylepsis: nā sic veteres loquebant: nos vero dicimus illi optant: nō illū optāt. Illum: Mitionē. Nūc experiamur: magis comice pluraliter experiamur dixit: q̄ si diceret experiar. Quādo huc ꝓuocat: nō addit quis: sed intelligimus Mitionē significari. Si id dādo aut obsequēdo: bene naturā secutus est. qui artē ignorat putās agi veris oīa deberi nō agi dando ⁊ obsequēdo. Si id fit id est iā a liberis si magni pendor. Nō posterioris ferā: subaudit ꝑtes: aut nō paruifactā: id est nō vincar a Mitōe: et trāslatio est a ꝑtibus histrionū in fabula. Nō posteris ferā: primus in eo ero inq̄t in dādo atq; obsequēdo. Deerit id mea mīme refert: vide remanere in Demea nō penitus eiectā securitatē. Ne abeas lōgius: hic oñdit poeta q̄ absurde blādus conet esse qui nō soleat ⁊ q̄ modica sit repētina largitas: vbi aīus a ꝑcitate nimis in ꝯriū vitiū ꝓfusiōis excurrerit.

Potiri hāc rem dicit. Actius

Heus Demea rogat frater ne abeas longi⁹: vt apparet iam edormiuit crapulaz Syrus ⁊ satis moraliter dixit frater: nec addidit tu⁹ deest tu⁹ O syre noster salue q̄d fit: iam nō hec blāda sed dura sunt. nā salue dixit ei: nō solū quē sepeviderit: sed cū quo totiēs litigauerit ⁊ q̄d fit: ⁊ q̄d agit̄ iterrogat cū sciat hic q̄si spernat actus ei⁹: bene rn̄det. He em̄ interrogationes de salute atq; incolumitate eius sunt qui interrogatur Hec tria: deest v̄ba. Preter naturam dixit: q̄i diceret: p̄ter cōsuetudinē Optime est: iam iam nūc hec tria primū addidi p̄ter naturā: o noster q̄d fit: quid agit̄: h̄ pressi⁹ dictū est. Seruum haud illiberalē: dura ⁊ i portūa repēte ꝯmutatio ex tanta vituperatione in laudē Syri ostēdit cōtra naturā suam niti Demeā. Prebes te: in re ostēdis factis ꝓbās. Et tibi lubēs bene faxim. ⁊ bene ad quārem adiectū est. an ⁊ bene hoc addidit. Quis em̄ credat tā subitis post seniciā blādimētis nisi factis queq; vera oñdant̄. Et tibi lubēs bene. f. ⁊ additū ē. vt oñdat hāc eē sniaz nō solū te laudo sed etiā iuuo illd̄ dicēdo hoc faciēdo. Et tibi lubēs bene faxim. pōt h̄ ⁊ sic ītelligi bene tibi faxim ⁊ lubēs. multi em̄ bene sed nō ex aīo faciūt. oīa ergo addidit q̄ placidū oñdant ip̄m atq; clementē. Atq̄ syre. atq̄ abūdat ꝑ parelcō. Syre. asseueratio est nō credētis Hoc verū est. q̄si falsuz fuerit illd̄ qd̄ iurgabat. ⁊ hoc sit verū qd̄ nunc dicit. Propediem.

Syrus. Demea.

Heus heus demea rogat frater ne abeas lōgi⁹
De. Quis hō est: o syre noster salue. q̄d fit:
Quid agit̄: sy. recte. De. optīe est iam nūc hec tria
Primū addidi p̄ter naturā. o noster q̄d fit: q̄d agit̄:
Seruū haud illiberalem prebes te. ⁊ tibi
Lubēs bene faxim. Sy. gratiā habeo. De. atq̄ syre
Hoc verum est. et ipsa re experiere propediem.

Geta Seruus. Demea Senex.

Hera ego hinc ad hos ꝓuisaz q̄ mox v̄ginē
Accersant. sed eccum Demeaz saluus sies.
De. O qui vocare: ge. geta. de. geta hoīez
Maximi precij esse hodie te iudicaui animo meo.
Nam is mihi est profecto seruus spectatus satis
Cui dominus cure est. ita vt tibi sensi geta.

Nam propediem aduerbium est temporis: vt si diceret cito.

Hera ego hinc ad hos ꝓuisaz: ad hos ad Mitionē ⁊ Eschinū scz. Prouiso duas res signicat: ꝓcedo ⁊ video. Sed eccū: hoc apud se. Ob qui vocare: hac interiectione vtimur vbi ex interuallo notos videm⁹. O q̄ vocare post ob: noīe vocaturus non habuit qd̄ diceret: ⁊ ideo subiecit qui vocare. Uirgili⁹. O q̄ te memorē virgo: nāq; haud tibi vultus mortalis o dea certe. An phebi soror an nymphaꝝ sanguis vna. Moris est autē inferiorē ꝓprio noīe vocari: si blādiri velis: sed hic noīs oblit⁹: dum dubitat ⁊ inq̄rit inhesit ꝓnomi. Aīo meo: hoc est s̄m aī mei sniaz: ⁊ q̄tū ad aīm ꝑtinet. Nā is mihi est ꝓfecto seru⁹: in hoc laudādo q̄ nō laborat subiecti spāliter merita ei⁹: aut vt existimo nihil habuit q̄ diceret: nisi laudē sine vlli⁹ facti mētq̄e. Mihi. i. q̄tū ad iudiciū meū ꝑtinet. Cui dn̄s cure est: cū hic dn̄as habeāt dn̄m dixit. q̄ ꝑualet masculinū. Uir. Descēdo hac ducēte deo flāmas īter ⁊ hostis expedior. ⁊ p̄terea snia gn̄alis īducit̄: cū nullū spāliter dn̄m significat. Ita vt tibi sensi. Geta: maximū delinimentū infert cū noīe vocās qd̄ tantū

Prouiso

Uirgilius

superioribus est: ⁊ vide q̄ grate postq̄ ipse dixit noīe appellauit Betā ⁊ tibi ob eam rem si quid vsus venerit: ⁊ tibi siq̄d. Utruz quēadmodū alijs: an quēadmodū Syro. Et tibi ob eam rem siq̄d vsus euenerit: defect⁹ q̄dā rustici est: p̄ter naturā blandiētis cogi dicta repetere sine gratia. hec aūt p̄missiones ad hoc p̄mittunt: vt cū in subiectis agi a Demea hmōi res: ceperit nō sit absurdū spectatorib⁹ Demeā tam cito esse mutatū. Meditor esse affabilis: sic hoc locutus: vt illō sup̄. Jaz nūc tria hec addidi p̄ter naturā o noster. q s. q. a. f. Paulatim plebez moraliter inferiorē turbā plebē dixit. i. vt ī vrbe vulgus: ita in familia seruos et sic translatio ab his q̄ honores dolose: ac nō p̄ merito petūt ambitiosiq̄z sunt. Plebez p̄mulū facio meā: hoc est mihi fauētez vt econtrario Uirgilius. Uadimus in mixti damna is haud numine nostro.

Et tibi ob hanc rem si quid vsus euenerit
Lubens bene faxim: meditor esse affabilis.
Et bene p̄cedit. Ge. bonus es quū hec existimas:
De. Paulatim plebem p̄mulum facio meam.

Eschinus: Demea: Syrus: Geta.

Occidunt me quidē dū nimis nuptias sanctas
Studēt facere: ⁊ in apparādo totū hūc ꝯsumūt
Diem. de. q̄d agit eschine. Es. hem pater mi tu hic
Eras: De. tuus hercle vero ⁊ aīo ⁊ natura pater
Qui te amat plusq̄ hosce oculos: sed cur nō domū
Queso vxorē accersis: es. cupio: verū mihi mora ē
Tibicina ⁊ hymeneum qui canat. De. eho
Ui tu huic seni auscultare: es. q̄d: de. missa hec face
Hymeneuz: turbam: lampadas: tibicinas.

Uirgilius

Occidunt me quidē. Adolescēs ⁊ Demea inter se affabiles imaginē p̄bent: ⁊ q̄dulcis sit iunioribꝰ assentatio: ⁊ q̄ ingrata censura dixit. Occidūt me: pro nimis ledūt ⁊ cruciant. Dum nimis sanctas nuptias: ⁊ nimis ⁊ sanctas ridicule additū est in ea ducēda que iam peperit. nam sanctū est qd omī obseruatione inuiolatū est. ⁊ bene additū est nimis. q̄z nimiū p̄ vitio ponit: iuxta illā sententiaz: vt nequid nimis. Occidūt me quidē: quidē p̄ expectatōe est tanq̄ in hac mora nullus alī⁹ occidat: nisi q̄ amat. i. ego. Quid agit Eschine: iam ipse docuit q̄d sit ⁊ q̄d agit blandimentū esse: vt ip̄e iā nūc hec tria. p. a. p. n. o. n. q. f. q. a. Hem pater. nō sine ꝯsternatōe rn̄dz Eschin⁹: ⁊ sic blāde īterrogat ⁊ miti vultu. nā ⁊ īprouiso obiect⁹ ē Demea ⁊ insperāti. Tu⁹ hercle vero ⁊ aīo ⁊ natura p̄r: totū eripuit Mitōi cui nec aīm q̄dē reliq̄t. Qui te amat plusq̄ hosce oculos: magis comicū q̄ amo. Sz cur nō domū vxorē q̄so accersis: bn̄ subiecit q̄ volēti eē credebat. Uerū hec mihi mora ē: tibicina ⁊ Hymeneū: h̄ est qd ait nimis sanctas nuptias studēt facere. Hymeneū q̄dā liberi ⁊ veneris filiū dicūt eē. q̄ p̄m⁹ certas nuptias īstituerit. iō p̄ laudē cātat v̄ginalib⁹ nuptijs ob hmōi meritū. Alij vir fortē atticū dicūt fuisse q̄ raptas p̄donib⁹ v̄gies opp̄ssis latronib⁹ ītractas p̄rie r̄stituerit. Alij q̄ hymē dicat mēbrana q̄dā q̄ ē munita v̄gitas q̄ p̄rio disrūpit coitu hymeneū putāt. Alij hymuz vocari virginaliū nuptiaꝝ. g̊ sic accipe. Hymeneū ī nuptijs quēadmodū ī fuenere vl̄ī sacris hymnū Uin tu huic seni auscultare: seni ꝯtēnes seip̄m dicit de h̄ solū asserēs cāe cur audiēdū sit qd sit senex. ⁊ totū h̄ appet letissimo vl̄tu dici. Turbas: lāpadas: tibicias: bn̄ totū p̄lalit: vt q̄ sic rep̄hēdit mlta. Plaut⁹. Quid tu mihi p̄asitos lusos qd sūma nos sūmasse. h̄ igit vl̄tu p̄nū

Hymene⁹

Hymen

Hymus

Plautus

Adelphorum

cianda sunt vt appareāt ea disper licere dicenti. Atq; hanc in horto maceriā. i. d. maceries dicit paries: nūc alicuius demacerata. Euge iā lepidus vocor appet Demeā experiēdi cā assentari: nō qd aīo facit. Fratri edes fiēt perue: elegātius q̄ fratris. In eo gr̄am: in gr̄am eo: hoc est amicos cōparo. Ego lepidus: irridens adolescētis animū sic inquit. Iube nūc iaz insultātis est verbū: iubet tanq̄ p̄stet Mitioni h̄ dicit Demea: aut ap ud se dicit h̄ iube: quasi īsultātes diceres solem⁹. Nūc minari: hūc assistere quē afflictū tenemus: ita et Mitiōi Demea dicit iube nunc. Iubet nūc iā dinumeret ille babylo vigīti minas: nimis morale quū d absente: tanq̄ de p̄sente agim⁹. Est aūt iube nūc iā. figura etiā apud Plautū freq̄ntissima iube nūc iā: iube sic dic quē admodū supra. Illi cui equus aīus nemo adessz alicui diceret Dinumeret: dinūeret dixit q̄si multū dinumeret. Illi: cui: illi Ctesiphoni: Lenōi: an Eschino: an Syro: Babylo: an frēm Babylonē liberalitatē ob nimiā vocet: an Eschinū nimis p̄digū. Syre cessas introire ac facere dicit. Dirue: hoc vultu d̄r adhortante. Cū tute video nostre familie ex aīo factū velle: ex aīo aliquid facere est id facere qd̄ ille in aīo suo velit: aut certe ex tota mēte p̄stare nō perfunctorie: sed ex aīo factū intelligere debem⁹: vt sit ex aīo: q̄si ex snīa. Dignos arbitror: multa desunt: ⁊ vos deesse: ⁊ q̄ fiāt. Quid tu ais: eo vultu d̄r: q̄d tu ais: quo videm⁹ loqui eos q̄ interrogāt gesticulāte vultu q̄d sentiāt d̄ ꝯsilio suo: quos sciūt approbaturos esse. Sic soleo pōt ironia videri: q̄ppe qn̄ tale ꝯsiliū p̄bat Demea: qd̄ p̄baret adolescēs.

Atq; hanc in horto maceriam iube dirui:
Quantū potes hāc transfer: vnam fac domum
Traduce ⁊ matrē: ⁊ familiam omnē ad nos.
Es. Placet pater lepidissime. De. euge iā lepidus
Vocor fratri edes fient peruie turbam domum
Adducet: ⁊ ad sumptū admittet multa. quid mea?
Ego lepidus in eo gratiam: iube nunc iam
Dinumeret babylo ille viginti minas.
Syre cessas ire: ac facere. Sy. quid agā? De. dirue
Tu illas abi ⁊ traduce. Ge. dij tibi demea
Bene faxint: quum te video nostre familie
Tam ex animo factū velle. De. dignos arbitror.
Quid tu ais? Es. sic opinor. De. multo rectius est
Quam illam puerperā nunc duci huc per viam
Aegrotam. Es. nihil em̄ vidi melius mi pater
De. Sic soleo: sed eccum mitio egredit foras.

Mitio: Demea: Eschinus.

Iubet frat: vbi is est: tu ne iubes hec demea?
De. Ego vero iubeo: ⁊ in hac re ⁊ in alijs
Omnibus quā maxie vnā facere nos hāc familiā.

Babylo

facere q̄ animo

Iubet frater. Apparet Mitionē dixisse cur diruis: Syr̄ respōdisse: q̄ h̄ iubet frater tuus. Iubet frater dirui maceriā. s. Tu ne iubes: h̄ Demea: interrogatiue p̄nunciandū totū: ita erit vna p̄sona. ⁊ breuiter oñdit ex huius v̄bis q̄d p̄or dixerit Syrus: ⁊ mir̄ initiū: ne p̄hemio opus esset Demee ad p̄fitendā mutationē volūtatis. Hac re

macerie disiectiõe. Et in al ijs oĩbus: nisi in nuptijs semlibus. Jube tollere subaudit per

Colere: adiuuare: adiũgere: colere ad Syr ptinet: adiuuare ad He. adiũgere ad Sostratã: ⁊ ad notãdũ coli a supiori: vt Uirg. Post habita coluisse Samo hic illius arma. Jmmo hercle ita nobis decz: antiqui sic addebãt statiz verbũ: nos decz facere: nos decet dicere: ß nõ addebãt nobis decz: ß simpliciter dicebãt. Primũ huius vxoris est mater: ĩcipit a psuasiõe: ß latẽter ita vt ea q̃ ꝓposito ꝯsilio dicẽda erant ante demonstrauit q̃ dicat q̃d fieri velit. ⁊ b̃ semꝑ fit ab oratoribꝰ in his rebꝰ q̃bꝰ ĩcipe nõ optet ꝓpt̃ turpitudinẽ aut ĩcõmoditatẽ rei q̃ psuadẽda est: cõsidera adeo ĩ apud Uirgiliũ vbi psuadẽt Jris mr̃ibus: vt naues suas incẽdat: ⁊ ĩuenies b̃ ipsum ꝯsiliũ vltimũ poni post argumẽta q̃plurima. Quin agite ⁊. m. i. f. exu. p. ⁊ initiũ a possibili factũ est. nã dixit huius vxoris est mater, pba ⁊ modesta; pba sibi: ⁊ modesta apud alios: ⁊ vide laudes cõsiliatoribus inuẽtas ⁊ vsitatas. Jta aiũt: hoc ita respõde: quasi dicat q̃d mea? Scio. Adhuc Mitio nõ intelligit quo res tendat: sed tñ vultu quodã amirantis cur hoc dicat̃ respondet. Parere hec iamdiu nõ põt: recte ne cõtra filios suadere videat̃ Per annos nõ põt: bene pater annos: q: nõ sterilis. Hanc te equũ est ducere te: Mitio. s. ⁊ te operã vt fiat dare: te Eschine. nã ad illũ cõuersus a Mitiõe est. ⁊ quare Eschinũ operã dare equũ est. s. vt ꝓsit socrui. Parere iamdiu hec ꝑ annos nõ põt: b̃ aũt addidit: ne cõtra filios ꝑsuadere videat̃ nuptias si illis coheredes esse ꝓcreandos suadet Me ducere autẽ: magna vis in ꝓnominibus posita est. nam me ille dicit sic quasi quẽ minime deceat. Te: ille sic respõdet quasi quẽ maxime oporteat. Jneptis: verbũ est q̃d facit ineptio: ineptis: ineptit. Si tu sis homo: nõ sies: sed sis dixit quasi in eo se hoĩem sit Eschinus ꝓbaturus. Si tu sis homo: Eschine si sis: ꝓ si esse volueris: ⁊ si credi homo volueris. Si tu sis homo: hic facete ⁊ mire coegit Eschinũ ad persuadendũ. nõ em̃ dixit si tu sis homo persuade: sed si faciat: vt ab illo nõ factũ: ß effectũ exigeret. Quid tu aũt huic asine auscultas? aptũ cõuitiũ grandi ⁊ fatuo. Mi pater: mi vocatiuus casus est: ab eo q̃d est meus. Fieri aliter nõ põt a necessario. Deliras ꝓprio vocabl̃o vsus ẽ tãq̃ loquaci. Jnsanis aufer: ꝯgrue seni deliras inq̃t inueni insanis ⁊ aufer: vel te vel manũ. nã rogãs mentẽ admonet: scz dicens mi pater. Aufer: aut te deest: aut manũ aut ꝓ eo q̃d est abi: aut sic aufer rẽ. Ego nouus maritus: apud Menandr senex de nuptijs nõ grauat̃. Ego nouus maritus anno demũ q̃nto ⁊ sexagesimo fiã. atq; anũ decrepitã ducã? hic deest: ⁊ q̃s: ⁊ q̃d: ⁊ q̃n: ⁊ q̃uo: vt sit q̃s ego: q̃d nouus maritus: q̃n anno demũ q̃nto ⁊ sexagesimo: q̃uo anũ decrepitã ducã.

Uirgi. Nobis decet dicere.

Uirgilius

Ineptire

Colere: adiũgere: adiuuare. Es. ita q̃so pater. Mi. Haud al'r cẽseo. De. imo hercle ita nob̃ decet p̃mũ Huius vxoris est mr̃. Mi. est: q̃d postea? De. ꝓba et Modsta. Mi. ita dicũt. De. natu grãdior. Mi. scio De. parere iãdiu hec ꝑ annos nõ põt. nec qui eam Respiciat quisq̃ est: sola est. Mi. quã hic rem agit? De. hãc te equũ est ducere: ⁊ te operã vt fiat dare. Mi. me ducere aũt. De. te? Mi. me. D. te inq̃. Mi. Jneptis. D. si tu sis hõ b̃ faciat. Es. mi pater. Mi. Quid aũt tu huic asine auscultas? De. nihil agis Fieri al'r nõ põt. Mi. d̃liras. Es. sine te exorẽ mi pr̃ Mi. ĩsanis aufer. De. age da veniã q̃so filio. Mi. Satĩ sanꝰ ne es. ego nouꝰ maritꝰ ãno demũ q̃nto et

Atq; annum decrepitam ducam: hoc facete addit tanq̄ faciendum hoc esset si puella duceretur seni. Anno demū quinto ⁊ sexagesimo: hec etas est. vt Uarro ait etiam comicoꝝ senum: ⁊ demū aduerbiū tarditatis est. Id ne estis mihi auctores: hoc est ꝑsuasores: vt Uirgilius. Auctore. g. o. a. Decrepitam: decrepitā aut stomacho anili ⁊ iracūdo: aut decrepitā obtusi animi: ⁊ lese senectutis: aut decrepitā qui sepe morbū decrepuerit planctu familia. i. clamauerit. Largitor verbū est imparatiui modi: futuri tēporis De te largitor puer: acutius de te dictuz est q̄ de tuo ⁊ bene in euz qui ꝓmiserat puelle cōiūctionem suā. Daue p̄sta beneficiū cōcede qd̄ petitur. Ne grauere ne te difficilē p̄beas qꝛ grauez se dicit p̄stare: qui id facile non p̄stet in beneficio qd̄ pōt. Da veniam: ne grauere fac ꝓmitte: altrinsecus agentiū fatigantiūq̄ verba sunt. Age prolixe Mitio: aut age ꝓlixe. i. age benigne: vt sit ꝓlixe benigne secundū veteres: aut per Age: correptiuū est vt ad ꝓlixe subaudiat noster ē: aut q̄d tale: vt Mitio velut in suaui dictū sit. Et si hoc mihi prauū: prauū si anū ducit nullo cōmodo suo. Ineptū qui nō voto filioꝝ ducat vxorē. Absurdū: hoī qui nūq̄ duxerit ⁊ nūq̄ ducere voluerit: ⁊ seni duci vxorē q̄ adolescēti ducta nō sit. Si vos tantope istuc vultis fiat: cur hic non vertit de volūtate Sostrate. An qꝛ illā cōsentire necesse est vel ꝓpter paupiē vel ob amorē filie sue. Si vos tantope istuc vultis fiat. ridicule dixit ⁊ comice vxorē se ducere. non qꝛ velit aut debeat sed vt obsequat iubentib⁹. Hoc cū sit qd̄ volo. ꝑficit inq̄t qd̄ volo vt supra demū recipiā Mitio ⁊ ego in eo gratiā. Quid nūc q̄d restat. q̄d restat ꝓ q̄d sequit aut q̄d restat tāq̄ reliq̄aꝝ priorē aut ꝓpter hoc nimiū. Hegio est hic cognat⁹ ꝓxim⁹. ꝯmēdatiōe ꝑsone q̄si note etiam Mitioni ob merita sua. ⁊ bene addidit ꝓxim⁹. nā multi grad⁹ ⁊ veluti rami sunt ꝓpinq̄tatis in affinitate ⁊ cognatione dispositi. Affines nobis recte. nā vxoris cognati mariti affines sunt. Paup. iam hoc noīe apparet aliq̄d flagitari. Quod locitas foras. foras dixit locū pro ꝑsona ponēs. q. d. nescio cui alieno sic ⁊ nos dicim⁹ audi q̄d dicit. Ecce hac. pro ecce hic. Cice. Hic tū alijs ex alia ꝑte deest ergo aliq̄d. vt sit qd̄ locitas foras versuz. aut si foris. foris posito. i. alieno. Sub vrbe est agelli paululū totū cū cōtentione ꝓnūciandū. Huic dem⁹ q̄ fruatur alatur. i. qui fructū capiat non ꝓprietate potiat. propē ergo ⁊ q̄si de iure dixit fruat. est autē fruatur alatur, qꝛ frumen dicit summa gula per quā cibū lingua demittit in ventrem.

Uarro
Uirgili⁹
Decrepit⁹
Affines
Cicero
frui
frumen

Sexagesimo fiam. atq; anū decrepitā ducaz: id ne
Estis auctores mihi: Es. fac promisi ego illis
Mi. Promisisti autē. de te largitor puer.
De. age si q̄d te mai⁹ oret. Mi. q̄i nō hoc sit maxīz
De. Da veniā. Es. ne grauere. De. fac promitte
Mi. nō omittis. es. nō nisi te exorē. mi. vis ē hec q̄dē
De. age ꝓlixe mitio. mi. ⁊ si hoc mihi prauū ieptū
Absurdum atq; alienum a vita mea: verum
Si nos tantopere istuc vultis fiat. Es. bene facis
Merito te amo. de. verꝝ q̄d ego dicā quū fit qd̄ volo
Quid nūc. q̄d restat hegio ē istic cognat⁹ ꝓximus
Affinis nobis paup: bene nos aliq̄d facere illi decz
Mi. Quid facere. de. agelli ē hic sub vrbe paululū
Quod locitas foras huic dem⁹ q̄ fruat. mi. paululū
Id aūt. De. si multū sit faciūdū est pro ꝑte huic est.

Bonus est: noster est: recte datur hortantis ⁊ multa cōgerētis: noster est bene addidit. nam qđ dixit pro parte huic: bon⁹ est: potuit respōderi. q̄d mea recte dat̄: quasi nō querat̄ an dandū sit: sed illud solū erit: an recte querat̄. Bon⁹ est: noster ē: hec oīa vultuose tanq̄ inuidiā parsimonie facit Mitioni: ⁊ plus significat noster q̄ si addat̄ q̄d noster. Non illud verbū facio: nunc verbū pro posuit: qđ vno stringit̄ verbo

Verbum p̄ sentētia

Ergo verbū breuius snīa Non ei illuc v̄bū. u. f. nota verbū pro snīa: vt vno verbo dic si q̄d est qđ me velis: ⁊ miserā me qđ verbum audio: verbuz dixit verā snīam. naz verba eē a veritate dicta: testatur Varro. Hāc maculā nos deczeffugere maculam

Varro

dicit irridēs opinionē mitionis. q̄ p̄simoniā maculaz putet ⁊ simul auxit p̄mo viciū: deinde maculā dicēdo Suo sibi gladio hunc iugulo: allegoria: non suo sed suo sibi: moraliter ⁊ vt veteres solent loqui.

Bonus est. noster ē: recte datur: postremo nō meū
Illud verbum facio qđ tu mitio bene ⁊ sapienter
Dixti dudum vicium cōmune omniū est: quod
Nimiū ad rem in senecta attenti sum⁹ hanc maculā
Nos decet effugere: dictū est vere: ⁊ re ipsa fieri oz
Mi. Quid istuc: dabitur quidē quādo hic vult
Es. Mi pater. De: nūc tu es mihi german⁹ pariter
Corpe ⁊ aīo. m. gaudo. d. suo sibi gladio, hūc iuglo
Syrus: Demea: Mitio: Eschinus.

Factū est qđ iussisti demea. De. frugi hō es
Ego edepol hodie quidem mea sententia
Iudico syrū fieri esse equū liberū. M. istū liberū:
Quodnā ob factū: De. ob multa. sy. o noster demea
Aedepol vir bon⁹: ego istos vob vsz a pueris curaui
Ambos sedulo: docui: monui: bene p̄cepi semp̄ que
Potui oīa. de. res apparet, ⁊ q̄dē porro obsonare cū
Fide. Scortū adducere apparare de die cōuiuium
Nō mediocris hoīs hec sūt officia. sy. o lepid caput
De. postrēo hodie ī psaltria ista emūda h̄ adiutor

Factū est qđ iussisti Demea. i. diruta est materia. Frugi hō es: utilis de fruges. Ego edepol hodie mea q̄dē snīa iudico Syrū fieri liberū: hoc ē iādudū qđ p̄miserat syro: sed nūc oportūe videt̄ eīm modo meritū p̄cessisse. Et snīam iudico multa oratorie maluit generaliter dicere q̄ querere spāliter: qđ inuenire nō possit. ⁊ Mitio singulariter vnū querit: hic pl̄aliter multa rn̄det. Quod nā ob factū: iure ascribi eīm causas manumissis in iure formula est. Aedepol vir bon⁹: iurat bonū. q̄ p̄ter opinionē est. Ego istos vobis vsq̄ a pueris intelligit Syrus laborantē pro se Demeā nō hēre quid dicat. ⁊ ideo ipse p̄seq̄tur ordinē meritoꝝ. sed quē appet pedagogū fuisse. Docui: monui: bene p̄cepi: ridicule addunt̄. sed tn̄ cōsuetudīe. q̄ īputāt̄ etiā facta prauep bonis. Que potui oīa: bn̄ q̄ potui q̄si pl̄a vellet. Res apparet: iure irridet Demea. sic tn̄ vt serio agere videat̄. Apparere de die cōuiuiū. i. repente. neq̄ ante p̄dictū nec p̄die ꝯstitutū. Postremo hodie in psaltria ista emūda: ⁊ h̄ totū serio d̄r: vt magis ridiculū videat̄. Hic adiutor fuit ī re bona adiutores ī re mala īpulsores dicūt̄. ergo hic adiutor d̄r a nō irascēte. a criante aūt

et irato impulsore. Hic adiutor fuit: hic curauit. de morte repetitū est hic cuz dicit hic adiutor fuit: hic curauit. Sic em̄ solem⁹ onerare mentē audiētis eius quē laudam⁹. deinde qd̄ prestitit qui ⁊ officiū corpis: vt adiutor. ⁊ curā animi p̄buit: vt cōsulto. Deniq; hoc vult fieri: abutit Demea sciēs ꝓdigā volūtatē adolescētuli. Syre accede huc ad me vtrū vt eūdē manumittat: an vt palā fieri iubet propi⁹ accedēs iurispublici ꝯsuetudinē ludēs ⁊ inde q̄ comicā manumissionez q̄ facete īduxerit atq; cōdigne. Et seorsum tibi p̄terea Demea et fecit d̄mee plusq̄ volebat. nam qz conabatur a mari: prefert etiā his qui amant Baudeo et ego gratulantiuz Syro h̄ v̄ba sunt. q̄b⁹ de more ille credo r̄ndet. vtinā hoc ꝑpetuū fiat gaudiū ītegr̄ solidū ⁊ nusq̄ interruptum Phrigiaz vt vxorez meaz vt ipse Syr⁹

Fuit hic curauit oīa: ꝓdesse equū est: alij meliores
Erunt deniq; hic vult fieri. Mi. vin tu hoc fieri.
Es. Cupio. Mi. siquidem tu vis syre
Eho huc accede ad me: liber esto. Sy. bene facis:
Oib⁹ gratiā habeo: ⁊ seorsuz tibi preterea demea.
De. gaudeo. Es. ⁊ ego. sy. credo vtinā hoc ꝑpetuuz
Fiat gaudiū: phrigiā vxorē meā vt vna videā liberā
De. optimā q̄dē mulierē. sy. eq̄dē tuo nepoti huius
Filio hodie p̄mā māmā d̄dit hec. de. hercle v̄o serio
Siq̄dē primā dedit: haud dubiū est quin mitti
Aequū siet. Mi. ob eā rem. De. postrēo ob eā a me
Argentū quāti est sumito. Sy. dij tibi demea
Oro om̄s semper oīa optata offerant. Mi. syre
Processisti hodie pulchre. De. siquidē porro mitio
Tuū officiū facies: atz huic paululū aliq̄d p̄ manu
Dederis vnd̄ vtat̄: reddet tibi cito. Mi. istoc vilius
Es. Frugi hō es. Sy. reddam hercle: da modo.

ita vxor Phrigia. s̄m veteres qui seruis noīa a nationibus īponebant. Una mecū videaz liberam. hoc sic pronunciandum est quasi gaudeat se concordatum Demee. quod cum vltro cogitat habuisse plene oblitus fuit. Hodie primam māmam dedit hec. ridiculum meritum siquidem oportuerit primam esse quācūq;. an qz causa est. quia ingenui dicūtur serio a nutricibus liberis educandi. Hercle v[illegible] serio. aduerbia sunt cōfirmatiua. Ob eam rem hoc eo vultu dicit. quo rem veluti excutimus ⁊ ostendimus momenti esse nullius. Argentum quāti est sumito. quāto precio valet. Argentū quāti est sumito. hoc verbo vtimur vt faciunt qui persuadere aliquid cupiunt. Dij tibi demea om̄s semper omīa optata offerant omnes omnia antiqua elegantia ⁊ figurata. Processisti hodie pulchre. nunc vere pulchre processit syrus. Siquidem tu tuum officium facies. hoc vt patroni est liber cum non deseras sed vt alias manumissum Plautus. Facis melius q̄ pars lenonum. qui liberos habēt et vt eos deserunt. Unde vtatur. vtatur viuat. vnde vsura vita dicitur. vt Unius vsura more gladiatoris isti non dedisset. an vnde allatur de quo vsum fructumq; capiat. ⁊ cuius tibi sortem reddat ⁊ hoc melius. Nam ideo addidit. reddet tibi cito. Istud vilius. hoc egit Terentius conuersis officijs vsq; adeo prodigum faceret Demea. donec parem redderet Mitionem. Istud vilius. quasi nihil minus. negatio em̄ est floccuz ostendentis. aut quid tale cum eclipsi qua subauditur quicquam ⁊ non dabo. Faciet ne quid negatum in fine

Plautus

fabule videatur addidit Demea faciet: ⁊ faciet hoc potens. scz qd irridens dixit: quasi de prodigo dicere videatur. ⁊ mire faciet. qz nec credibile erat statim cōsensurum qui negauerat: ⁊ propterea negatio esse in fine non debuit. Quid istuc? que res tam repēte mores mutauit tuos? aīaduertendū est qua calliditate Terētius querens finē fabule: cōplere leticiā ꝑ ipsum Demeam nititur in vniuersos qui in tota comedia tristis ac seuus intertu rbauit? ⁊ vociferat⁹ est

Proluuiū

Quod proluuiuz? pluuiū quod greci

Es. Age pater. Mi. post consulā. Demea faciet:
Sy. O vir optime. Es. O mi pater festiuissime.
Mi. quid istuc? q̄ res tā repēte mores mutauit tuos
Qd̄ ꝓluuiū? q̄ est ista subita largitas? De. dicā tibi
Ut id ostenderē qd̄ te isti facilē ⁊ festiuū putant:
Id nō fieri ex vera vita. neqꝫ adeo ex equo ⁊ bono
Sed ex assentando indulgendo ⁊ largiendo mitio
Nūc adeo si ob eā rem vobis meavita iuisa ē eschīe
Quia nō ista iusta prorsus oīa oīno obsequor
Missa facio. effūdite. emittite. facite qd̄ vobis lubz
Sed si id vultis poti⁹ que vos propter adolescētiā
Min⁹ videtis. magis īpense cupitis. cōsulitis parū
Nec reprhēdere. ⁊ corrigere me ⁊ obsecūdare ī loco
Ecce me qui id faciā vobis. Es. tibi pater ꝑmittim⁹

id est promptus animus ad largiēdū Subita est largitas repētina ac ꝑ hoc ipsa est īgrata ⁊ īmoderata: vt euenit quū ex nimis parcis nō largi: liberales: sed effusi ꝓdigiqꝫ redduntur Ut id oñderem: abundat id nam

est pro vt. Quod te isti facilem ⁊ festiuū putant: multū detraxit Mitioni dicendo te isti putant: per qd̄ significatur errare adolescens: ⁊ hunc non esse festiuum. Quod te isti festiuū ⁊ facilez putant: bene in postremo dignitas persone huius seruata est vt perpetuo cōmutata; videretur: vt truculenti apud Plautum: indulgendo ante dicendo indulgentiam ad meam culpam scribi denuo. Et largiendo Mitiose vere additum est nomen verbis ex animo plorantis. Quia non ista iusta prorsus omīa: oīno obsequor? prouerbiales sunt hmōi elocutiones fanda: nefanda: digna: indigna: velis: nolis: fas: nefas: Effūdite: emittite: facite: effundite ad Eschinum pertinet: emittite ad Ctesiphonem: facite ad omnes. Facite quo vobis lubet: prope redijt rursus ad amaritudinem pristinam. Hec est figura qua inuitos nos permittere ostendimus quod volumus fieri. Que vos propter adolescentiam minus videtis. Hic ostēdit Terentius magis Demeā simulasse mutatos mores: q̄ mutasse. Minus videtis: magis impense cupitis: consulitis parum minus magis: parum. Hec reprehendere ⁊ corrigere ⁊ obsecūdare in loco: tribus tria adduntur. ⁊ vtraqꝫ illam in malam ꝑtem supiora. hec in bonā que inferiora sunt. non tantū eñ culpe est minus ꝓuidere q̄ impense: nec tantū mali est impense cupere q̄tum parum consulere. Iram reprehendere bonū est melius corrigere optimū secundare nam qui reprehendit non cōtinuo corrigit. qui corrigit non ilico secūdat id est letissimum reddit ⁊ fidelissimū: Alij secundare obseq̄ dictū putāt. ⁊ ideo additū est in loco q̄si nō semper faciendū. sic ergo obsecundare: vel in melius cōuertere vel obsequi intelligimus. Tibi pater permittimus: noluit Terentius ab amoribus filiorum perpetuo repulsum patrem

Obsecundare

Adelphorum

plus: scis q̄d facto op⁹ est. sz de fratre q̄d fiet. Be. Sino habeat: in istac finē faciat. Es. istuc recte Valete ⁊ plaudite: Calliopius recensui.

Acta ludis romanis. L. Postumio Albino. L. Cornelio merula edilib⁹ curulib⁹. Egere Ambiui⁹ Turpio. L. Attilius Prenestinus. Modos fecit Flaccus Claudij tibijs im paribus. Totagreca Appollodori epidicazomenos acta quater. C. Fannio. marco ⁊. Valerio cōsulibus.

Phormionis argumentū.

Chremetis frater aberat pegre Demipho Relicto Athenis Antiphōe filio. chremes Habebat clā Lemni vxorē ac filiā Athenis aliam Coingē ⁊ amātē vnice natū fidicinā. mr̄ e Lemno Venit athenas. morit virgo sola. aberat Chremes Procurat funus: ibi visam Antipho quū amaret Opera parisiti vxorē accepit pater ⁊ Chremes Reuersi fremere deinde minas triginta dāt pasito Ut illā cōiugem haberet ipse. argento hoc emitur Fidicina. vxorē retinet antipho agnitā a patruo.

Aelij Bohati Grāmatici. EL. In Sex. P. Terentij afri Phormionem Cōmentarium.

Sino: habeat ī istac finē faciat: hec q̄dē pmissio ē ꝫ exceptiōez in se cōtinet: et cū quodaz stomacho: et velut minaci denunciatōe pfertur. In istac finē faciat: hoc est aut ne aliam amet: aut ne alterā cōparet: ne post ipsam luxuri et cura alterius. Recte: bene ⁊ Mitio non discessit de ꝓposito suo: q̄ vt pecasse als oīderet fratrez ob nimiam asperitatem: cū expectatione quadaz laudās vba eius istuc recte dixit. q̄si diceret nō vt cetera. ⁊ simul reposuit ei q̄ supra dixerat q⁹ te isti facilē ⁊ festiuū putāt.

Postq̄ poeta vetus poetā nō pōt. Hanc Comediā: manifestū est: prius ab Apollodoro sub alio noīe: hoc est sub Epidicazomene grece scriptā esse q̄ latine a Terentio Phormionē. Quāobrē nulla dubitatio est hanc solam esse cui nomē poeta mutauerit ⁊ errare eos qui in hāc Phormionē parasitū putāt a formula litis quā intendent nominatū: cū greca lingua festus spartheus: ⁊ stramen nauticū sic dicat: a cuius rei vel capacitate vel vilitate etiā ab Apollodoro parasitus Phormi noīe nuncupat. Nec tgik tota motoria est quasi ⁊ in affectibus cōstituta pene maioribus: q̄ comicus stilus po-

sceret: nisi q̄ arte poete oīa moderata sunt. Primas in ea ꝑtes: vt ipse poeta ꝓfessus est: tenet Phormio. Scōas Geta. Tertias Demipho. Subinde ceteri ꝓut in ꝓcessu ostendit. Prologus Phormiōis nimis cōcitatus est: adeo vt ipse semet veluti rep̄hendat ob hāc ipsam ꝑuicaciā: ⁊ simul argumentū sue purgatiōis inducat. Atq; in ea cū ⁊ Protasis: ⁊ Epitasis: ⁊ Catastrophe magni moliminis ⁊ negocij sint: ita varijs leporibus aspergunt: vt etiam rer̄ tristium grauitatē Poeta lepidus comica serenitate tranquillet. Hec acta est ludis Megalēsibus Lutio Cornelio Merula Aedili Curruli ⁊ L. Posthumio Albino agentibus Lutio Cassio Attilio ⁊ L. Ambiuio: modos faciēte Flacco Claudij filio tibijs serranis: totaq; de verbis facetissimis: ⁊ gestū desiderantibus scenicū ⁊ suauissimis ornata canticis fuit: editaq; est quarto loco. M. Ualerio ⁊ Gn. Fānio cōsu. Persona etiā in huius ꝓtasi nō vna est: sed due: quar̄ altera extra argumētū posita est cui narratur fabula: altera in argumento que narrat fabulā. Argumentū quoq; nō simplicis negocij habet nec vnius adolescētis: vt in Ecyra: sed duor̄: vt in ceteris fabulis. Scire em̄ cōuenit vno die transigi Phormionem nō vt Heautō. duob⁹ ꝓlogis correpte dicit nō ꝓducte nam officiū ꝓlogi ante narrationē rei quidē semꝑ est. verūtm̄ ⁊ post principiū fabule inducit vt apud Plautū in milite glorioso: ⁊ apud ceteros magne auctoritatis veteres poetas.

Cum Chremes Demiphonis frater adscito sibi ad fallaciā noīe q̄ Stilphonē se dici fecerat duas eodē tēpore habuisset vxores Athenis diuitē: pauperem Lēni. Ex diuite substulit filiū qui dictus est Phedria: ex paupe furtim suscepit atq; educauit filiam Phaniū nomine: eāq; cōsilio cū fratre habito detestinauit filio suo. Antiphoni vxorē dare: quibus cōplacitis vno tempore ꝓfecti Athenis senes: Demipho in Ciliciā Chremes Lemnū ad accersendaz filiā: que iam illinc cū matre nauigauerat: occasionē dederunt amādi adolescētibus. nā statim Phedria Citharistriā sub lenone cepit ardere. Antipho illam filiā patrui Phaniū desponsatam sibi nesciens nescientē mox vt Athenas venit: nec patrē reperit falso duplici eius nomine matrē mortuam dū lamentatur adamauit: cōsilioq; ⁊ opera parasiti scōm leges Atheniensiū q̄q̄ sibi cognata esset tanq̄ tamen in iure victus ⁊ velut coactus eam accepit vxorem per absentiā patris: qui cum venisset ⁊ vellet eam expellere. primo cōfutatur per impudentiā parasiti: post cum suo fratre sic decipit: vt dum eam credidit ab Antiphone posse disiungi: eā parasitus ipse ducat vxorem ⁊ dat ducturo triginta minas p̄sentis dotis puelle nomine quas Phormio acceptas phedrie dedit: ille lenoni ad Citharistriā redimendam quibus gestis tandem Chremes agnoscit filiam suam cōiunctam esse fratris filio. Quare dum mutato cōsilio triginta minas a phormione per rixam conat̄ exigere. Per eundem ꝓditus vxori sue Nausistrate est. ⁊ ante libidinis reus nō ante veniam meruit a matre familias q̄ ⁊ triginta minar̄. ⁊ amoris Citharistrie veniam dedisset filio. Primus actus est in colloquio Daui ⁊ Gete. per quos discit populus argumentū. Secundus actus cōtinet aduentum senis turbulentum ⁊ eiusdem iurgium aduersus Getam ⁊ Phedriam Tertio actui attribuit̄ litigium senis ⁊ phormiōis tum cōsultatio cum aduocatis. tum Antiphonis in scenam reditus colloquiumq; cū Geta. tum lenonis ⁊ phedrie colluctatio. tum adhortatio Gete de inuenendo argento ad redimēdam phedrie Citharistriam. Quartū actum ista cōcelebrant aduentus Chremetis eiusdem cum fratre deliberatio per errorē deijcienda phanio Gete verba de fallendis senibus. Antiphonis oratio apud semetipsum de amore tractantis. Gete rursus cum senibus callida. ⁊ mox cū Antiphone ad eandē causam simplex disputatio senum inter se colloquium de expulsione mulieris. ⁊ ad extremum verba Chremetis agnoscentis nutricem. ac per eam filiam suam cū Antiphone cōiunctam. In quinto actu per Demiphonis errorem phormio accipit argentū dotis nomine ⁊ cōuenit̄ Nausistrata. vt exire domo cōpellat phaniū: permissamq; vt vxor habeat̄ per Getam Antiphoni ⁊ phormioni nunciatur cuz ita nupta sit exposcit̄ argentū a phormione. per rixam senū a quibus ille opp̄ssus rem omnē aperit Nausistrate: ad quod primū irata: vt in tali re vxor mox lenitur in fine fabule ⁊ tutissimū a patris iracundia p̄stat phedriam.

Phormio.

Postq̄ poeta vetus poetā nō potest. Hoc initiū ad destructionē ꝑsone aduersarij sumit cōiunctū insinuatōe ꝑsone terētiane: Postq̄ poeta vetus poetā nō potest. Nota postq̄ apd̄ veteres nō ꝑterito mō: sed etiā ꝑsenti adiūgi: vt postq̄ nos amaryllis hz Galatea reliq̄t. Quāq̄ sunt qui ꝑ qm̄ accipi velint. Postq̄ poeta vetus: poetā nō pōt: qui iam diu est nō q̄ iam diu fuit. ergo vt vinū vetus nō vetus Ennius. Postq̄ poeta vetus poetam: iocūda repetitio: vt diua deaz. ⁊ notos pueri puer īdue. u. Postq̄ poeta vetus poetā non pōt ꝑmū ꝑ primā ita: vt extrinsecus nouuz audiri poetā oporteat. Retrahere a studio sic loquitur quasi rem scenicā magis ledere voluerit Lutius q̄ Terētiū. Transdere: tradere veteres sonanti⁹ qd̄ nos leni⁹ dicim⁹ tradere: vt translatū nos translatū ecōtrario. Et trāsdere hoīez: comice ⁊ venuste inseruit hoīez vt leni⁹ ter hic an⁹ cōseruatā. c. a. t. i. d. dedit h. u. d. e. denisserat. Maledictis deterrere: sensus hic est ipse se mq̄t aduersari⁹ fatet iustū q̄ a rebus exclusus ad v̄ba delapsus est. Maledictis deterrere: deest cū: vt Quaꝝ que forma pulcherrima Deiopeiā. Qui ita dictitat: īpudētiā oñdit ꝑ frequētatiuū verbū. Quas ante hac fecit fabulas. ⁊ hic lentū accusatorē facit qui ꝑterita ingerat ⁊ de q̄bus iam fit iudicatū in meli⁹. Tenui eē orōne ⁊ scriptura leni: īperitū īducit crimīatorē q̄ hoc obijciat qd̄ ꝓpriū debet esse comici stili. Revera aūt hoc deterior Menādro Terēti⁹ indicabat q̄ nimis sublimi orōne vteret: qd̄ ipm̄ nūc purgat dicēs in tragedia altiora trāsire posse. qꝛ nūq̄ insanū scripsit adolescētē. ideo videmur lenes tennesq̄ mq̄t qꝛ ī comedia ꝓdigia facta sūt. In tragedijs cōcitam⁹: ⁊ callide hic nō solū errori Lutij obuiat rep̄hēdētis: sed etiā īperite scripsisse ipm̄ oñdit Lutiū Lauiniū Scripsit: legit ⁊ fecit. Adolescētulū: vt comicā ꝑsonā oñderet artificiose īminuit adolescentulū quo magis ꝑsona a sublimitate discessisset. Cernā videre fugere ⁊ sectari canes ambiguitas ꝑ accusatiuū casuz ꝑseuerans vsq̄z ad vltimū de industria factū est: vt etiā ipsa ꝑplexitas odiosa sit. Et eaz plorare: orare vt subueniāt sibi hec oīs ꝑiphrasis tragica est: ⁊ ideo in comedia vitiose inducit. Cū stetit olim noua. bene hoc positū est. potuit em̄ respōderi curigit stetit: ⁊ non exacta est a ꝑplo. Cuz steti olim noua: recte olim q̄si dicat quū adhuc Terēti⁹ nō scriberet penuria melioꝝ ē ꝓbata. deinde qd̄ ait noua: h̄ significat oīa carmīa nouitate ipsa cōmēdari etiā si nulli⁹ momenti sunt: Actoris opa stetisse: vna opa et suffragiū scenicoꝝ cōpat: ⁊ ledit aduersariū. Min⁹ multo audact noue dictū. Min⁹ multo audacter: vt cū dicim⁹ nimis mlto audacter. Qui h̄ dicat: aut sic cogitet: om̄e qd̄ in mētez veit: aut cogitam⁹ aut dicim⁹: vt Uir. Et mihi iā mlti credule canebāt. a. s. ⁊. t. u. u. hic sensus ē nūc si q̄s q̄ h̄ dicat aut cēseat. Improb⁹ ē Terēti⁹ qui om̄s

Postq̄

Ennius

Uirgilius

Prologus:

Postq̄ poeta vetus poetā nō pōt retrahere
A studio ⁊ transdere hoīem in ocium
Maledictis deterrere: ne scribat. ꝑat: q̄ ita
Dictitat quas antehac fecit fabulas tenui esse
Oratione ⁊ scriptura leni. qꝛ nunq̄ scripsit
Insanum adolescentulū cernam videre: fugere
Et sectari caues: ⁊ eā plorar̄ ⁊ orare vt subueiat sibi
Quod si itelligeret cuz stetit oli noua auctoris opa
Magis stetisse q̄ sua min⁹ multo audacter q̄ nūc
Ledit lederet: ⁊ magis placeret q̄s fecisset fabulas
Nūc si q̄s ē q̄ hec dicat: aut si cogitet vet⁹ poeta si nō

prologos de maledictis habeat: is hoc responsum sibi aduersariũ coegisse qui puocauerit Nam q̃d faceret Terentius cũ de palma artis musice certãdũ videat esse sibi. Lacessisset prior: aut lacessisset abũdat aut prior. Nullũ inuenire, plogũ: plogũ mõ non hoiem sed verba significat. Nouus: hic qõ supra ptermisit veteri suppositi nouũ. Nisi hẽret cui malediceret: mere hẽret q̃si dubiũ non sit maledicẽdũ esset. Is sibi respõsum hoc hẽat in medio: huic rei, p qualitate rñdet aduersariũ cogere vt sic agat. In medio palmã oĩbus eẽ positã. sensus hic est: inueniret inq̃t: sed maluit cũ de palma certãdũ sit aduersario respondere ledenti. Verũ oratorie manifesta soluere non curauit: hoc est inuenire. & hoc em̃ subiũ ciẽdũ fuit oĩbus: vt nouis & veteribus poetis. Palmã pro cã certamis posuit: & ideo nõ eẽ mirãdũ si pugnãt q̃b9 cã certamis p̃sto ẽ. Qui artẽ tractãt. Virg. Nec q̃q̃dvbiq; est Bẽtis dardaniane m. q. s. p orbẽ &

Lacessisset prior nullus inuenire prologũ potuisset.
Nouus quem diceret nisi haberet cui malediceret.
Is sibi respõsus hoc hẽat in medio omniũ palmas
Esse positã. qui artes attractat musicã ille ad famẽ
hũc a studio studuit reijcere. hic respondere voluit
Nõ lacessere bñdictis si certasset audisse bene. qõ
Ab ipo allatũ es sibi eẽ id relatũ putet. de illo iã finẽ
Faciam dicendi mihi peccandi cum ipse de se
Finem non facit. nunc q̃d velim aĩm attendite.
Apporto nouam epedicazomenem. quam
Comediam vocant greci. latini Phormionem
Nominant. quia primas partes qui aget, is erit

Virgilius

Comedias scribũt. Ille ad famẽ hũc ab studio: hic materie incipit soluere qõ sibi supius ipse, pposuit. Ille ad famẽ hũc ab studio. q̃d ẽ em̃ inq̃t poeta vituparet nisi ad famẽ reijcere. nã poete, pbi suas vẽdebãt fabulas: & hanc p̃cis alebant. Ille ad famẽ hũc ab studio: cur lacessitus rñdet certamẽ est inq̃t. Ab studio: studuit rei venuste & vt iusserat ludũ & pugnã pugnauit. Benedictis si certasset: tam hoc bene certasset. & q̃ sup̃ dixit. In medio oĩbus palmã esse positã. quasi dicat q̃cquid in certamen venerit teneo vincẽdos emulos esse. Si certasset

Virgilius Bene audi

puocasset. ab eo qõ precedit id qõ se quit. Virgi. Nec re certasse priorẽ peniteat. Audisset bene: bñ audire est bene dici: laudari. Quod ab illo allatũ est. i. maledictũ. Quod ab illo allatus est sibi id esse relatũ putet: puerbiale est qõ dedit recepit: & gemiauit. i. vt reliquas danaũ. De illo iam finẽ faciã

Dicendi: mihi: Peccandi cum ipse de se idẽ ẽ & de se, ppriie positũ est: & preterea Amphibologia: Peccandi: maledicendi: an peccandi: cum ipse de se finẽ nõ prius inq̃t ego de illo finẽ faciaz qui ipse de se: & prius est dicendi ego faciã q̃ ille peccandi finẽ. Non facit: p non faciat. vt Mirũ ni egomet turpiter ego hodie dabo. Nunc q̃d velim animũ attendite deest queratis: vt sit nunc velim queratis aĩm attendite. Apporto nouam

nouaz latinã dicit Epidicazomenẽ. Quã comediaz vocant: hic manifeste errat Teren. nã hec fabula quã trãstulit Epidicazomene dicta ẽ a puella de q̃ iudiciũ est: cũ sit fabula Epidicazomene eiusdẽ appolliodori ỗbuit. ergo dicere epidicazomenẽ greci. latini phormionẽ. Nã phormionẽ regiculũ dicũt greci a q̃ ĩsternik pauimẽtũ. vñ phormio correpta prima syllaba apud Apolliodoz est. nõ ergo phormio a formula: vt q̃dã putãt dictũ est et inde parasitus vilissime cõditõis nomen accepit. Quia partes primas qui agit primas nunc maximas. ad actorẽ eum retulit. Cicero sepe illũ qui est secũdaz aut tertiarũ partiuz

Cicero

Phormio

Phormionē: si a formula esset nomen comedie primā, pduceremus syllabā: si a phormiōe corripe deberemus. Per quē res ge. m. q: prime ptes etiā illud significant. nō ergo nūc primū actū dicit: s summas ptes ⁊ bene maxime: q: ⁊ p alios. Uolūtas. v. si ad. p. a. d. o. si volūtas accesserit: p si faueritis: noue sic volūtatē, p fauore posuit. Adeste equo aio: nūc ppositio est. Ne simili vtant fortuna atq; vsi sumus: ne populū lederet fortunā maluit accusare.

Phormio parasitus per quē res geritur maxime
Uoluntas vestra si ad poetā accesserit date operaz
Adeste equo aio p silētiū ne simili vtamur fortuna
Atq; vsi sumus. cū per tumulum noster grex
Cōmotus est loco quē auctoris vtus nob restituit
Locū bonitasq; vestra adiutās atq; equanimitas
Dauus. Seruus.

Cū p tumultū noster apparet Ecyrā ante Phormionē actaz esse: cui ꝯtingit id qd queritur populum subaccusans Noster grex motus est loco: locus ē distributio tēpor: q cuiq; i spectaculū vēturo attribuunt ab edilibus. vñ loco motus dr: q suas horas nō obtinuerit inter pcedētes ⁊ ꝯsecuturos. g ꝓprie ⁊ sic: ⁊ Cicero loco ille motus ē cū ex vrbe pulsus. Quē auctoris vtus: q exclusus totiēs aim nō abiecerit: s pseuerauerit agere: ideo vtus est. Restituit locū: bene repetiuit locū: vt amphibologiā vitaret: ne quē tumultū dicere videret. Bonitasq; vra adiutās ac equanimitas. Bonitas i oibus gñaliter rebus est: equanimitas i spectādo. An bonitas in pbādis his q bona sunt: equanimitas in ignoscēdis vitijs atq; delictis ⁊ tātologia est. An bonitas circa oēs: eqnimitas circa Terentiū. Bonitasq; vestra: vt totū actori tribuēs nihil populo pter culpā reliquisse videret. honoris cā b addidit: q: sm veteres adiutās dicere maluerit q adiuuās.

Cicero

Amicus summus meus ⁊ popularis. Qd in oibus fere comedijs in qbus pplexa argumēta sunt fieri solet. Id in hac q Terētius seruat: vt id est psonā extra argumētū inducat: cui dū ob hoc ipsum vl qd vti aliena tota fabula est gesta res narrat: discat ppls textū ex ꝯtmētia rer: sitq; instructus ad cetera. Amic⁹ me⁹ summ⁹. In hac scena q docendi atq; instruēdi spectatoris cā inducit mire extrinsecus lepores facetieq; cernunt ⁊ sales Comici. Id em est artis poetice vt cū narratiōi argumēti det opa iaz tñ res agi ⁊ Comedia spectari videat. Amicus summ⁹ me⁹: insinuatio psone eius q iducit ad audiendū: ⁊ vide seruū ostendi Dauū: ⁊ nō ostēdi cuius seruus sit. Amicus summ⁹ meus: causa cur i scenā pcedat Dauus. Amicus a volūtate. Popularis a fortuna. Popularis eiusdē cōditionis generisq;. Salustius. Popularis sui sceleris: ⁊ popularis ppl'o amatus est: ⁊ popularis ciuis: popularis hūilis est: popularis vilis ppl'oq; factus: vt si quis dicat sordidū popularē ciuiū. Amicus summus meus: Dauus extra duas familias inducit q in hac sunt fabula alienus: hac p b ignarus cui narret Geta argumētū. Heri ad me venit: ppter cognatiōem. e. ⁊. i. lr̄aꝝ nō dubitauerūt antiqui ⁊ here ⁊ heri dicere: ⁊ mane ⁊ mani: ⁊ vespere ⁊ vesperi. Erat ei d ratiūcula: deest nā. s mire subtractū est. Erat ei de ratiūcula optuna dīnutio i re fuili ratiūcula ⁊ pauxillulū. Erat ei de ratiūcula: mora lr̄ litē intulit. Erat ei magis ei facetū ⁊ comicū ē: cū asynthetos iferr q si diceret nā erat ei: Jāpridē apd me reliquū d argumēto sumit cā colloquij. nā debuit inqt Gete ⁊ illemet exigit vt numeret dñis ob nuptias fctās. Pauxillulū qrtus gdus dīnutiōis: paulū: paululū: pauxillū: pauxillulū.

Salustius

Popularis

Here ⁊ heri

Mane et mani

Uespere ⁊ vesperi.

Salusti⁹ Id vt cōficerem .eclypsis prima:⁊ cōficerem ꝓprie.nam fieri pecunia dicebat Salustius. Que pecunia ad hyspaniense bellū Metello facta erat Cōficerē qꝛ in ꝓmptu nō erat. Cōfeci:affero:bene quasi reddēdi mora habere causa fuerit.Nā herilem filiū. Trophimon dicunt:atq; haud scio an latim quoq; alumnū dicere potuerūt nisi hoc mallent.Nā herilē filiū eius dixisse audio:mire applicat argumēto.Ei munus hoc corradit. mire heri quidē fuerūt nuptie: ß adhuc munus corradit qꝛ ī nuptijs etiā septima dies instauratiōez voti hz:vt ī funere nonus dies quo enicalia ꝯcludunt Et credo vxori.s.munus hoc corradit ꝫ pecunie.s. munus erit: et est figura epexegesis.Credo ꝓ v̄e scio ⁊ ei an vxori:an absolute vt sit ei rei.Corradit apta in v̄bo difficultas:vt in Aedelphi: Minas.x.corradet alicunde ⁊ corrasi oīa. Quā inique cōparatum est.Miro idiotismo morē ꝓ lege cōquerit.Cōparatū:cōstitutū ei legi: ⁊ his q̄ minus habēt ⁊ ditioribus dixit:ne diceret serui dominis.Vult. n.latius patere qd̄ dicit ⁊ generalez esse sniam.Quā inique cōparatū est his q̄ minus habēt:garrulos seruos ⁊ sentētiosos amat comedia:tristes.⁊ ꝑce loquētes tragedia.Vt semꝑ aliq̄d addāt:mire nō dz:ß addāt: et nō aliqñ ß semꝑ.Diuitioribus:ꝓ minus pauꝑibus. Qd̄ ille: docte ad singularē numeꝝ trāsit a plurali.Qd̄ ille:redit ad Betā.Vnciatim:sic veteres multa vnciatim:cū expēsa pecunia feret more veteꝝ:nō vt nūc annumeraret.Assis libra erat:eiusq; ꝑtes vncie. rursus vncie duodecima ꝑs libella dicebat.merito ergo nō ꝑ singulos sextertios: neq; ꝑ singlos denarios:neq; ꝑ singulos asses:ß id qd̄ hyperbolicos minimū fuit ꝑ singulas vncias vnciatim dixit.Et Cicero.Quis Vulcatio si sua spōte venisset vnā libellā dedisset. Vnciatiz vix:potuit ⁊ vnciatim ⁊ cito cōflari peculiū:vt multa pauxillatim.Sz cito fiūt maxīa.merito ergo additū est vix.ß q̄d si ⁊ vnciatim:⁊ vix: ⁊ tñ de lucro? de dimēso suo inq̄t q̄d si ex abundāti est suū defraudās Beniū.deinde nō acq̄siuit:ß cōparsit:⁊ ad postremū miser:vt iniq̄tas ꝯsuetudinis cōploratiōe finiret.De dimēso suo serui quaternos modios accipiebāt frumēti in mēse:⁊ id dimēsum dicebat:⁊ vtꝝ a mēse an a metiēdo incertū est.Suū defraudās Beniū.genialia curare dicit qui viuit lautius.Id illa nupta.s.vniuersum arripiet magna v̄tus pene in singulis syllabis.cōtra illud qd̄ ait illi illa retulit vnciatim vix ⁊ de dimēso suo vniuersum.ꝯ qd̄ ait munus corradit:arripiet:cōtra suū defraudans Beniū ⁊ cōparsit miser.Haud existimans q̄to labore sit ꝑtū:haud existimans ꝓ estimās. Quanto labore ꝑtū sit:hoc sic ꝓnunciandū est:quasi nūc ei venerit in mentē sepius passuꝝ Betā qd̄ semel tollerare grauissimū iudicauerit. Quāto labore:vt reliquias Troia ex ardente receptas.Partū ꝓprie dicit partū de eo qd̄ labore quesitū est:qꝛ nullus ꝑtus sine dolore est ac labore.Porro Beta feriet:ad pauꝑtatē retulit feriet.nam ⁊ plaga ⁊ damnū:⁊ res sanguis noster dicit.Ferietur alio munere:significanter non fungetur munere:sed ferietur dixit.Ferietur alio munere: ex cōsuetudine ferietur: nam ⁊ plagam: damnum ⁊ sumptum sanguinem nostrum dicimus. Vbi hera peperit: que supra illa dicta est.Porro alio autē: ⁊ alio

Nummoꝝ:id vt cōficerē.cōfeci:affero.nā herilem
Filiū eius duxisse audio vxorē.munus ei credo hoc
Corradit.quam inique cōparatū est:hi qui minus
Habent vt semꝑ aliquid addant diuitioribus.
Quod ille vnciatim vix de dimenso suo
Suum defraudans geniū cōparsit miser
Id illa vniuersum arripiet:haud existimans
Quanto labore sit partum.porro autem geta
Ferietur alio munere:vbi hera peperit:porro

Assis Libella Cicero.

Dimēsum

Partum

Phormio

quod dicit ꝑ multis ꝓnũciandũ est. Ubi erit puero natalis.d.cũ adiectiõe tp̃is cuiuslibet natalis dies dixit: cuiuslibet natalis meli⁹ dicit. vt natal' ⁊ natale astꝝ. sed Uir. seruiẽs ꝑsone rustice. Me⁹ est natalis Jolla inq̃t: nec addidit dies vbi initiabũt hoc vultuose ꝓnũciãdũ. Ubi initiabũt: vt q̃dã cibo ⁊ potu: vt q̃dã sacris vbi ita legũt apud varronẽ initiari pueros edulie ⁊ potice ⁊ cube diuis edẽdi ⁊ potãdi ⁊ cubãdi. vt p̃mũ a lacte ⁊ a cunis trãsierẽt

Uir.

Aũt alio vbi erit puero natalis dies. vbi initiabũt
Omnia hec mater auferet. puer causa
Erit mittundi. sed videon getam:

Geta. Dauus.

Si quis me querit ruffus. Da. p̃sto ẽ desine
Ge. Oh. at ego obuiã conabar tibi daue.
Da. accipe. hẽ lectũ est. ꝯueniet numer⁹ q̃ntũ debui.
Ge. Amo te. ⁊ nõ neglexisse habeo gratiam.
Da. p̃sertim vt nũc sunt mores. ad hoc res redijt
Siquis quid reddit. magna habenda est gratia

qd̃ Uir. Nec de⁹ hũc. m. d. n. d. c. ẽ h̃ ad notauit. Probus. ꝫ Terẽti⁹ Apollodoꝝ sequit: apud quẽ legit in insula samotracuꝫ a certo tẽpe pueros initiari athenien siũ qd̃ vt in palliata ꝓbãdũ est magis vbi initiabũt h̃ inferendũ

Uir.

ẽ: nõ q̃si h̃ solũ sit: ꝫ q̃si defatigat⁹ sit euũerando occasiões dandoꝝ numeꝝ. Oẽ hoc mater auferet: hoc retulit ad offerentis irrisionẽ q̃ putat se puero dare. Mat' aufert. an nutrix an vera mater. Puer erat causa mittundi: ꝓprie dixit mittũdi de muneribus. Sed videon getam: locuturũ oñdit Getã. Sed videon. g. apparet poetã nihil putasse amplius addẽduꝫ ad insinuandũ ꝑplo ꝑsonã Daui. ⁊ iõ iã induxit exeuntẽ Getã. vt sit cã cõmutãde orõnis.

Si q̃s me querit Ruffus. Mira fide poeta desideratũ Gete oñdit Dauũ: siq̃dez ip̃m loquit' a quo reddi sibi debitũ sperat. Siquis me querit Ruffus Aposiopesis scd̃a. nam apparet plura dicturum fuisse. Presto est. desine. tertia ꝑsona de se loqnens vsus est qꝛ tale nomẽ p̃tulit. At ego obuiam conabar tibi Daue: conabar absolute: an eclypsis est: vt desit ite. ⁊ est aduerbiũ loci obuiã. Accipe p̃uenit petitionẽ dicẽdo accipe. ⁊ hoc cũ gestu offerẽtis d̃r. ⁊ h̃ est qd̃ ait cõfecti affero. Lectũ est absolute. nã nõ dicit q̃d aut verũ debitũ an argumentũ lectũ. Lucili. Lecti oẽs. atticõ hoc est. lectũ est ꝯueniet nũerus ordinẽ seruauit. prius em̃ qualitas. deinde numer⁹ pecũie spectari solet. lectũ est ꝯueniet numer⁹ quãtũ debui. quippe trib⁹ modis debitũ pecuniaꝝ soluit' pensiõe. spectatiõe. numero: quo circa lectũ ẽ ꝯueniet numer⁹ quãtũ debui positũ est. Lectũ est: lectũ bonũ vl' splẽdidũ: vt Arma Serestus Lecta refert hũeris: quãuis quidam putant lecta ab eo quod est lego dicta. Quãtũ debui: ꝑ debitũ tibi a me est. Amo te ⁊ nõ neglexisse amat: ꝙ reddiderit pecuniã agit gr̃as ꝙ diligenter ⁊ quare vtꝝ qꝛ dictũ non fefellit: an qꝛ lectum attulerit ĩ nũero cõgruenti: ⁊ recte dixit. nã reddito debita hoc agit vt iam gr̃as agam⁹. amo te ⁊ non neglexisse habeo gr̃am. h̃ ꝑ gr̃aꝝ actione ponit' ⁊ ostendit' vere necessariã fuisse pecuniam Nõ neglexisse. in andria ⁊ id gratũ fuisse aduorsum te habeo gr̃am: p̃sertim vt nunc sunt mores. Sic ⁊ illud dictũ est. Nãq̃ hoc tp̃e obsequiũ amicos: veritas odiũ parit. qꝛ ꝯsuetudinis imago est vitupare p̃ntia. Ad h̃ res redit. figurate ꝑ ita loq̃r. ad hoc res redit: dixit ⁊ ꝓprie redijsse res d̃r. cũ aliq̃d pei⁹ ab expectatiõe ꝯtigit. Si q̃s q̃d reddit magna h̃nda est gr̃a. i. ⁊ si nõ rem magnã tñ magna h̃nda est gr̃a. h̃ em̃ significat q̃d reddit. Siquis quid reddit. in hoc qui interrogatiue ꝓnunciauerit paꝝ belli explicat cõceptã sñiam. h̃nda est g̃tia deest ei. Sed quid tu es tristis. hic admonemur oẽm ab initio sermonẽ. Gete quasi sa-

Lucilius

tagentis ⁊ anxij ꝓnũciari accõmodatis p̃sertim ad vultũ v̄bis. nã ⁊ si q̃s me q̃rit ⁊ at ego obuiã tibi conabar Daue ⁊ amo te: nõ neglexisse habeo gr̃am in se quoddã ꝯtractiõis aĩ occupatiq; signũ hn̄t. Sed q̃d tu es tristis: sed paricula trãsitũ significat ad mentionẽ alterius rei. Sed quid tu es tristis. ego ne nescis quo in metu. descensus ad argumentũ ab eo sermone qui extrinsecus a poeta infortunatus est iã manifeste apparet. Ego ne: nescis

Aposiopesis comedie. Nescis q̃ in metu ⁊ q̃nto in ꝑiculo ꝓnũciãtis ⁊ interrogãtis esse põt. Nescis q̃ in metu: due ꝑturbatõnũ bige sunt a malo vna: et cupis altera g̃ a malis bigis p̃ntis tẽpis ꝑiculum eẽ dicim⁹, et

Sz q̃d tu es tristis: Ge. ego ne. nescis quo in metu
Et quãto ego in periculo sim. Da. quid istuc est:
Ge. Scies mõ vt tacere possis. Da. abi sis insciẽs
Cuius tu fidem in ꝑecunia prospexeris
Uerere ei verba credere: vbi quid mihi lucri est
Te fallere. Ge. ergo ausculta. Da. hãc opã tibi dico
Ge. senis nr̃i daue fratrẽ maiorẽ chremetẽ nostin.
Da. Quidni. Ge. q̃d: eius gnatũ phedriam. Da.
Tanq̃ te. Ge. euenit senibus ambobus simul

futuri metum. Nescis quo in metu: pronunciatiue magis q̃ percontatiue afferendum est Sic enim solemus de magnis rebus dicere. Nescis quo in metu. ⁊ q. i. p. s. vix alterum sustineri potest. eorum que vltra poscit nunc metum ⁊ periculum. Quid istuc est: fac hunc scire: ⁊ narrandi non erit locus. necessario igitur ignarus inducitur Dauus. Modo vt tacere possis. vt pro ne non: qq̃ si est: subaudiendum est. vide aut quid tale. Modo vt tacere possis. Modo pro tantummodo. ut modo iupiter absit. Abi sis insciens: nunc pro inscito posuit. vel in scientem modo stultum dicit: alias ignarum. Cuius tu fidem in pecunia prospexeris: sententiose dixit quasi in omnibus credendum sit: seruaturum fidem esse eum qui pecuniã seruauerit: ⁊ hoc ideo interposuit ne longus esset dum ꝑsuadet vt dicat quẽadmodũ in alijs fabulis: Cuius tu fidem in. p. p. proprie locutus est de pecunia ⁊ fidẽ dicendo ⁊ credere. naz fides est eorum quibus datur. Creditores dicunt̃ qui dant. In pecunia. a maiore ad minus perspexeris. nõ inspexeris: sed ꝑspexeris qd̃ plus est dixit. Uerete ei verba credere: verba cum ꝓnunciatõe dixit: vt ostendat multũ distare inter pecuniam ⁊ verba Ubi q̃d mihi lucri est te fallere. a coniectura cui ⁊ bene: qꝛ seruus nihil de honestate dicit. Ubi quid significantius dixit: q̃ si diceret nihil. Ergo ausculta. ergo nunc velut increpatio est tarde

Uir. Dico do

facientis: qꝛ hic obloquendo impediuerat narraturum. ergo dixit sic Uir. ergo age chare p̃r ceruici imponere nostre. Hac operam tibi dico: auscultandi ⁊ audiendi: plus est dico q̃ do dicitur perpetuo: datur ad tempus. Senis nostre daue fratrem: dicendo senis ostendit et adolescentem se dominũ habere: dicendo nostri ostendit ⁊ alienũ fore dicendo fratrez nõ vnum esse monstrauit. dicendo maiorem etiam maioris fecit iudicium. sic argumenti partem maximam nondum narrans iam in ipsa interrogatione transegit. Hec autem omnia propter populum sic aguntur. ideo vt ille aliquid videat: ne sit opus pluribus verbis. Senis nostri Daue fratrem: Mirum compendium narrationis quasi per interrogationem

Uir.

fecit. ne ex alio repeteret. sic Uir. Fando aliquid si forte tuas peruenit ad aures. b. n. p. ⁊ i. f. t. ⁊ in Eunucho. Nostin hanc quam amat frater? Quid ni: quid eius gnatũ Phedria non dixit quid ꝑhedriam. sed addidit eius gnatum vt magis docere q̃ interrogare videretur. Quid eius gnatum Phedriaz: deest nosti. Tanq̃ te o varietas illud quidni: tanq̃ te. Fuerit ambobus senibus simul inter non euenit inter, sed euenit vt interesset, Simul vno tpe

Terentius

Illi lemnū vt iret recte tacek cur Hecmes ierit: t br cur Demiphon trūcq; p argumēto est. Ad hospitē ātiquū. sic Virg. Uetereq; Anchisem agnit amicū. hoc aūt addit vt eēt idonea Virg.
eā nauigādi sem. Senē p epistolā. p. epistolas dicēdo oñdit eū nō semel scpsisse. Pellexit
iduxit. sic Virg: Pellacis vlyxi. Mō nō mōtes. a. puerbial' hypbole facta p exceptōnē: aut Virg.
suplationē: aut aquā collationē. Eiusmodi est illō Demosthenis

Mō nō mōtes au ri. Sal. Mō na mōtes q;. p. c. Mō nō m. a. p. more veterū q: hospites hospitib? mlta clamabāt. Cui tāta erat gres cui datiu? casus est: dño ne tuo ināt pollicebat b Cui. t. r. ? est cū vt sit cum pellexit. Cui t. r. e. t. s. pl? ē supesse q̄ eē. Desinas sic est ingenuz necessaria ē ad fabule

Iter illi in lemnum vt iret. nostro in ciliciam
Ad hospitem antiquum. is senem per epistolam
Pellexit modo non montes auri pollicens
Ba. Cui tanta res erat t supererat. Be. desinas
Sic est ingenuum. Ba. oh regem me esse oportuit
Be. abeuntes ambo hinc senes me filijs
Relinquunt quasi magistrum. Ba. o geta
Pronunciam cepisti duram. Be. mihi vsu venit
Hoc scio. memini relinqui me deo irato meo
Cepi aduersari primo. quid verbis opus est:
Seni fidelis dum sum. scapulas perdidi
Ba. Venere in mentē mihi istec. nanq; insciti est
Aduersum stimulum calces. Be. cepi his omnia
Facere. obsequi que vellent. Ba. scisti vti foro

Salustius

auaricia Demiphōis. vt maiore piculo illo absente duxerit filiā indotatā: nā mox dictui? ē. Ille ne idotatā atq; igbilē daret illi. Sic ē ingenū. recte nō eni māt fortuna auar? est: ß natura. Sic ē ingenū oīm: an oñi ß magī oñi. Eho regē me esse oportuit: oñdi ei pauper affectatiōes: qui se solos vti diuitijs scire aiūt si eas habeāt. Regē me esse oportuit: acue me. Abeūtes ambo hinc tū: hinc t hic legit: t est ordo hinc relinquūt filijs. Relinquūt. i. nō sec ū abducūt. Quasi magistrū: bñ quasi qui nō cōplebit hoc ipm nec vult esse. Magistrum te bello longe ab italia regiōes, puincie dicte sūt a poro: vel' pcul vincēdo: ad q̄s p̄tores: q: cū officio mitrebāt: officia q̄, puincie nosant. O Beta, puīciā: splēdide, puincia dixit. Demini relinq̄ me deo irato meo. Sic Virgili. Nec dū tetere cupetū Aenea venēte. In hoc Virgi.
Asper: ß mihi vide ad b addixisse meo: ne esset Amphibolū cui diceret irato deo. Neui? in Neuius
Stalagmonis. A deo meo, ppitio me? hō est. Demini relinq̄ me deo irato: dño dicit: an vo deo: t bñ meo: ne eēt Amphibolū: nec sic dixit. Demini relinq̄: vt in Andria. Demini me videre: t memini me fieri puū. Enni?. Quid vbis op? est: repete inferi: q̄d op? est ver Ennius
bis: t satis moraliter. Seni fidelis sū: fid? ē amicus, fidelis est seru?. Scapulas pdidi: pl? Fidus
est pdidi q̄ si diceret dolui: t bñ retuli fidelis. n. officiū suare aliq̄d. Uene Fidelis
ne in mentē mihi: venire i mentē nō ad recordationē tm̄ dr: ß ad reputationē t intelligētiā.
Nāq; insciti ē aduersū: b dictū t supioris pone. eē pōt t alteri?. Aduersus stimulū calces Calces
cū eclypsi, deest eni iactare stimulū, p dño adolescēte posuit. Calces modo
calces nō ptes plāte: ß pcussiōes pedū plagasq; significat. Aliter Virgi. Calcēq; terit tā cal Virgi.
cedonios. Scisti vti foro; scōm illos negociatores q̄ añ locum cōmercij nō pscribūt quan-

to vendāt q̄ aduehūt: ꝫ ꝑm annonā fori quā deꝑhenderūt ꝯsiliū de vendēdis aut nō ven-
vendis mercib⁹ sumūt. Scisti vti fero: foꝝ ꝓ trib⁹ intelligit: loco: tpe: ⁊ ꝑsona. Scisti inq̄t
his vti: ⁊ est vulgare ꝓuerbiū. sensus aū hic est: scisti inquit qd̄ facere te oportet. Primo hic
Phedria: bñ additū primo: qꝛ nō ꝑpetuo. Noster mihi mali quicq̄ quartū parelcon: vt in
Ecyra. nā nemo quisq̄ illoꝝ. t. s. a. u. Noster nihil mali quicq̄ Phedrie
qui non no-
ster. Conti-
nuo quandā
bñ ꝯtinuo: q̄
si vix expecta
uerit ꝓfectio
nē ꝑris: Pu-
ellulā Citha
ristriaꝫ: istis
noīb⁹ h̄ agit
vt cā amoris
et ex etate: et
ex arte puel-
le videret. nā
iō puellā dic̄
Cepit ama-
rē ꝑdit⁹: legi
tur ⁊ ꝑdite: ⁊
amare ꝑdite
vtputa puel-
lulā ⁊ Citha
ristriā Ea ser
uiebat leno-

Ge. Noster mali nihil q̄cq̄. primo hic phedria
Continuo quandam nactus est puellulam
Citharistriam. hanc amare occepit perdite
Ea seruiebat lenoni impurissimo
Neq̄ erat quod daretur quicquam
Id curarāt patres. restabat aliud nihil nisi oc̄los
Pascere: sectari in ludum: ducere ⁊ reducere
Nos ociosi operam dabamus phedrie.
In quo hec discebat ludo: ex aduerso ei⁹ loco
Tonstrina erat quedam. hic solebamus fere
Plerūq̄ eam operiri: dum inde iret domum
Interea dum sedem⁹ illic: interuenit adolescens
Quidam lachrymans: nos mirarier

ni. ⁊ honeste: ⁊ cito dixit. Seruiebat lenoni īpurissimo: ⁊ q̄re nō fuisset libera: ⁊ cui⁹ fuisset
ancilla: ⁊ qualis hoīs fuerit demōstrauit. Magna ꝑparatio ad rerū difficultatē īminenti-
um puellula Citharistria: auarus leno: amator ꝑdit⁹ inopia. Id curāt patres. Expedite di-
xit patres. si. n patrē ei⁹ tm̄ dixisset restabat vt ei ꝑ patrui filiū succurrent: ideo dixit ambos
nō habuisse nisi oc̄los pascere. hoc. n. solū erat qd̄ leno nō vēderet. Sectari in ludū ducere
Sectari ⁊ reducere: bñ cauillat⁹ est: vt ioculariter in adolescentē cui etas ad sectādos phōs apta erat
hic ⁊ iā phōꝝ secte. sed sectari ꝓprie est. vt Thaurus buculā. vt aries ouē. Uirgi. trahit sua
Uirg. quēq̄ voluptas. Redu. Sylepsis a ludo. n. subaudit. Nos ociosi opam dabamus. cū typo
dixit nos velut magistrū excusans obsequentē ei cui custos sit dat⁹. ⁊ ideo addidit ociosi.
Nos ociosi relatio. ad illud qd̄ mox ociosi nō erāt. Nos ociosi. d. aut ad pudorē sumit h̄ ꝓ-
nomē in singl̄ari nūero. vt ad dignitatē. Sꝫ nō potest nos. ⁊ ꝓpterea typos est dixisse nos
Nos ociosi. o. d. Appollodorus Opam dabam⁹ Phedrie
illi amice nos illi. In quo hec discebat ludo. figurate. In q̄ hec discebat ludo. est addituꝫ ei
loco ex aduerso ei loco legit. ⁊ ilico. ⁊ adnotat ex abūdanti additū. vt apud veteres multa
sūt. Ex aduerso ei loco. parelcō quartū. Tonstrina erat. apta sedes ociosis. Tonstrina erat
quedā. parelcon tertiū quedā. Hic solebam⁹ fere plerūq̄: parelcon tertiū. Fere plerūq̄ dum
inde iret domū. ad se scilicet. Iret domū ꝓ rediret vl̄ certe iret. parelcon figura. Dū sedem⁹
ꝓprie sedem⁹ ⁊ in tonstrina. Illi interuenit. illi ꝓ ibi. vt illi mea tristia facta. ⁊ nota illi ꝓ illic
Illi ꝓ illic Interuenit adolescēs quidā lachrymans. Appollodorus tonsorem ip̄m nunciū facit qui
dicat se nuper puelle comam obductam abstulisse. quod scio mutasse Terentiū ne externis
moribus spectatorem romanū offenderet. Nos mirarier. recte. mirū enī in adolescentibus
lachryme, vt contra tristisq̄ senectus. Nos mirarier, vt solam. nam perfidus ille te colere.

Phormio

Rogamus q̃d sit: q̃d lachrymet nõ q̃d sit ip̃e. vt stulti putãt. nunq̃ eque inq̃t ac modo mire oñdit sp̃ sibi hoc visum qd̃ dicit: sed nunq̃ eque. Pauptas mihi onus visum est: statim fit mẽtio pauptatis: vt sit cã fallacie Phormionis. Mõ quandã vidi virginẽ bñ quãdã ne ob familiaritatẽ laudare videret. Huic vicinie aduerbiũ in hoc loco est cui⁹ ad locũ huic viciniã ⁊ statim ꝓximitas insinuat. vt sit spes ⁊ cã videndi miseraz ab affectu ⁊ subdistinguẽdũ ẽ. vt ad v̄ginẽ referat. Lamentari mortuã a ꝓbitate q̃ pijs attribuit: et lam̃tari mortuã. ãbiguitas sed sensu maifesta Ea sita erat. sita apposita salusti⁹ cũ adiectiõe posita eũ cũ p̃dixero positũ insule. ⁊ h̄ ei reciprocũ ẽ. ea sita. e. ex. a ex positõ pauptatis ⁊ q̃ facile v̄go videri possit neq̃ not⁹. n. u. auxesis fit: q̃ res minuit crescit sñia Salu. nõ repugnãtib⁹ mõ. s̄ ne deditis q̃dẽ. a. q. e. m. Neq̃ vicin⁹ Anaphora. Neq̃ not⁹ neq̃ vicin⁹: extra vnã. a. hec p̃struunt vt sit spes potiẽde v̄gis. Neq̃ not⁹ neq̃ vicin⁹: h̄ descriptio pauptatis adiuuat augmentũ. vt visere audeat ⁊ adolescẽtes v̄ginẽ ⁊ amet antipho. Qui adiuuaret fun⁹ ip̃m officiũ fun⁹ dixit. Misertũ est. h̄ est misert⁹ sũ ei⁹ ⁊ hic videt oñdisse cur lachrimauerit. Virgo ip̃a facie egregia. a forma indignatio. Virgo ip̃a. bñ ipsa q̃ q̃ supra dixit nõ ad ip̃am: s̄ ad euentũ eius ꝑtinebãt. Quid verbis op⁹ est sic dicit Terenti⁹ vbi ad effectũ ꝓperat. Cõmorat oẽs nos: Figura Syncope ꝓ cõmouerat. ⁊ bñ oẽs q̃ res ad antiphonẽ tm̃ spectat. Ibi ꝯtinuo ait antipho. h̄ reddit nomẽ adolescẽtis. ⁊ est Vultis ne eam⁹ visere. vt ꝑplare penates venim⁹. Vultis ne eam⁹. ip̃e hortari inducit q̃ amatur⁹ est. Ali⁹ censeo eam⁹ phedria vl̄ q̃liber v̄go pulchra. bñ nõ dixit videm⁹ v̄ginẽ pulchrã sed Virgo pulchra. Illud em̃ frigidius hoc concitatius: hic magis diceres. Diceres ꝓ crederes: vt audacter dicito sepe. Plautus alijs censeo eam⁹ duc nos sodes imus ve. hec omnia diuersi dicunt: ⁊ apparet tot eẽ hoĩes quot permisim demonstrat relatione grãmatica. modo quandã vidi virginẽ. vide sic agi: vt non tam morte mulieris q̃ solitudine pulchre virgis moueat affectus Simul ⁊ ea describi que matrõe future magis cõueniãt. q̃ que temere amanda sit. Nã h̄ obitus femie ad comicũ exitũ spectat qñq̃dẽ pl⁹ ex ei⁹ morte securitat q̃ molestie sentiat argumentũ. Nihil aderat ꝓprie aderat. adest em̃ id qd̃ adiuuat. Capill⁹ passus singularẽ nũerũ ꝓ pl̄i posuit. Sic ⁊ alibi. Capillus pex⁹ ꝓlixus circũ caput reiectus negligenter passus: temere dispsus, vt ꝑs magna, m, a. greca orõne ꝓfluxit h̄ dictio. ip̃a horrida ⁊ lachryme ad

Rogamus quid sit: nũquã equẽ inquit ac modo
Pauptas mihi visum est onus ⁊ miserum ⁊ graue
Modo quandam vidi virginem huic vicinie
Miseram suam matrem lamentari mortuam
Ea sita erat ex aduerso: neq̃ illi beniuolens:
Neq̃ notus neq̃ vicinus neq̃ cognatus
Extra vnam aniculam quisquam aderat
Qui adiuuaret curare funus: misertum est
Virgo ipsa facie pulchra. quid verbis opus est?
Commorat omnes nos: ibi continuo antipho
Vultis ne eamus visere alius censeo
Eamus duc nos sodes imus venimus
Videmus virgo pulchra ⁊ quo magis diceres
Nihil aderat adiumenti ad pulchritudinem
Capillus passus nudus pes ipsa horrida

Salustius

Salustius

Plautus

luctum ꝑtinet nudus pes ⁊ vestitus turpis: ad paupē. Im⁹ venim⁹: videm⁹. virgo pulchra duo ingentia ⁊ v̄go ⁊ pulchra. Imus venim⁹. u. u. p. Asynthe ton primū per Capillus. nudus q̄si extra ipam: est em̄ qd̄ d̄r nud⁹ pes ⁊ capill⁹ passus ē. tale ē apud Uir. Illā aūt q̄uis aries sic cādid⁹ ipe. Nigra subest vdo tm̄ cui lingua palato Reijce. sic alibi de arbore. Tū fortes late ramos ⁊ brachia tendēs. Duc il luc media ipsa ingētē sustinet vmbrā ⁊ ipe ardu⁹. Capill⁹ pass⁹ nudus pes: facetius q̄ si pl̄aliter dixisset. Uir. Quibus acer erit in p̄lia suet⁹. Ferre manū. lachryme vestit⁹ turpis. Asyntheton tertiuz. vt ni vis boni: pl⁹ est vis boni

Uir.

Uir.

Lachryme: vestit⁹ turpis. vt ni vis boni in ipsa
Inesset forma. hec formam extinguerent.
Ille qui illam amabat fidicinam. tantummodo
Satis inquit scita. noster vero. Da. iam scio.
Amare cepit. Ge. Scin. quam:
Quo euadat vide. postridie ad anū ꝑgit recta.
Obsecrat vt sibi eius faciat copiā. illa em̄ se negat.
Neqz eū equū ait facere. illā ciuē esse atticam bonā
Bonis ꝓgnatā. si vxorē velit lege id liceret facere
Sin alit̄ negat. nr̄ q̄d ageret nescire. ⁊ illā ducere.

q̄ bonū. vt ni vis bōi ī ipa iesset forma. h. f. Ueteres ignē ⁊ calorē q̄ndā q̄si feruorē dixerūt formā. ⁊ iō fornaces: forcipes: formā ⁊ formosos ex q̄b⁹ ignis amoris exorit̄. Laudād⁹ ē g̃ Terē. ꝓprietate seruata: q̄ cū formā p̄tulisset subiecit extingueret. Ergo ⁊ vir. sic ait. Ac mihi sese offert vltro me⁹ ignis. Amyn. In ipa inesset forma h̄. formā extinguerēt. figura.

Aliud em̄ supra aliud īfra forma repetita significat in ipa inesset forma geminauit p̄positōz. vt alibi ī amore hec oīa insunt vitia. Extinguerēt: bn̄ extinguerēt: qz ab igne ⁊ calore forma dicta est. Ille q̄ illā amabat. bn̄ illā qz iā supra īsinuauit ꝑsonā Citharistrie Ille q̄ illā amabat. rō cur amauerit v̄ginē. Fidicinā supra Citharistriā: g̃ indifferent. Tm̄ mō satis inq̄t sensus ē laudauit tm̄mō nō etiā capt⁹ est ī amorē satis inq̄t scita. magna laus formā amāti aliā placuisse. nr̄ v̄o aposiopesis. iij. q̄ succurrit quotiēs v̄ba reb⁹ minora sūt Satis inq̄t scita. scita bella. vt in andria. Scit⁹ puer est nat⁹ e Pamphilo. amare cepit. ille inq̄t laudauit tm̄. h̄ amare cepit. ⁊ bn̄ cepit nō amauit: vt oñdat vim amoris nō paꝝ esse: ⁊ rē que semel suscipi possit. Scin. Aposiopesis q̄ in narratōib⁹ in cōpēdiū Terenti⁹ vti solet. Scin quā amare cepit subaudit̄. q̄ euadat vide. euadat ꝑueniat. nā euadere est ꝑ obstantia euenire. Postridie ad anū iecta ꝑgit. h̄ p̄struens anicule intulit de q̄ nullā sup̄ mētionē fecerat: ⁊ bn̄ memor ⁊ v̄gis ⁊ honeste nō ipam adiri fac̄. s̄ anū neqz ab ipa petit fructū voluptatis ex cui⁹ ꝑsōa maior desꝑatio nascebat̄. s̄ a nutrice poti⁹ ꝑ quā suaderi puelle posse credit̄ q̄cq̄d libet. Postridie ad anū. r. emphaticos ad anū stati vt q̄ p⁹ h̄uerit oīa alia. Recta qz nō ꝑ nūciū: vt sibi ei⁹ faciat copiā vide vt nihil de virgine sꝑet: qz oīa ab anicula petat. Illa em̄ se negat. copiā facturā subaudit̄. neqz em̄ equū ait facere: qd̄ petet. Illā ciuē atticā. illā cū emphasi dixit. q. d. quā sic ꝯtēnāt. Ciuē bonā ē. ciuē qd̄ ad iura ꝑtinz bonā qd̄ ad ipaz ꝑtiet. Bonā nō vilē. qz boni nō viles sūt. vn̄ suꝑlatiu⁹ g̃dus optīa res fac̄: qz bon⁹ melior optim⁹ d̄r. Bonis ꝓgnatā. q̄ a maiorib⁹ ei⁹. Si vxorē velit recte subiūxit si vxorē velit postq̄ in v̄ginē eā p̄tulit q̄ solēt ornare nuptias. Lege id licere facere incerta distīctio ē: vtꝝ vxorē velit lege an lege id licere facere. Sin alit̄ negat: ⁊ pudice an⁹ ⁊ tn̄ illecebrose licere facere dixit. qd̄ ille īpudenti⁹ petit vt sibi ei⁹ faciat copiā. Sin alit̄ negat sillepsis facta ex eo qd̄ sequit̄ facere. Noster quid ageret nescire. proposita deliberatio cuius tamen altera

Phormio

pars vincet. nā ductur⁹ est ꝑ absentiā patris Quid ageret nescire: ꝑ nesciebat: sed recte sic ait: qꝛ subiunctur⁹ est cupiebat ⁊ metuebat: metuebat ꝓprie: metuim⁹ enī eos q̄ nos amant timem⁹ etiā inimicos. Illā ducere cupiebat: ⁊ metuebat: vide ambiguitatez qua sequentia nō cogunt. Nō si redisset ei pater veniā daret: bñ interrogat Dau⁹. ꝫ enī sperari ne possit nō opus erat fraudib⁹ Phormiōis. Nō si redisset ei. p. u. si ꝑ cū redisset Virgi. Preterea si nona diem. m. a. a. e. Ille ne indotatā virginem. Emphaticos ille de q̄ dixerat. Delinas: sic est ingeniuz et si ꝓpt̄ spē lucri nauigauerat senex ī sinuādū igit̄ fuit. hoc enī erit om̄e periculū fabule. Ex ordine Terenti⁹ pri⁹ insinuauit ꝑsonā senis vt grauiora fierēt q̄ dirimebāt nuptias. Ille ne indotatā virginem atq; ignobilē: duo dixit ⁊ indotatā ⁊ ignobilē. hec enī duo principalit̄ petunt: q̄uis sint q̄tuor q̄ in his spōsis querunt: forma: ꝓbitas: dos: nobilitas: ⁊ manifestū est cur de forma ⁊ ꝓbitate nihil dicat: quippe cū desup magnope ea laudauerit in puella. Virginem. simpliciter accipim⁹ v̄ginē: an subaudiam⁹ quāuis: vt sit q̄uis v̄ginē. Daret illi: bono affectu dixit daret illi. fili⁹ enī familie nō tā duxit vxorē quā a patre accipit: quippe cuz patri cōmittatur puella poti⁹ in hmōi ꝯditionib⁹ q̄ marito. Daret illi nūq̄ faceret: Aposiopesis scd̄a. hic enī nō trāsit ad aliud: sed institit incepto: vt ⁊ ꝑ interrogationē diceret daret illi: ⁊ ꝑ respōsionē inferret nūq̄ faceret. ⁊ nota nunq̄ ꝓ nō in maiorē negatiōis significationē poni semp. Daret illi: mire daret: vt oñderet nihil esse potestatis in filio. Quid fiet deniq; more suo Terētius: deniq; posuit in fine sensus: ⁊ est aduerbiū ordinis: sic in Heau. Fodere: aut arare: aut aliq̄d facere deniq;. vt sit deniq; vel deinde: vel ad postremū. Quid fiet. deest rogitas: ⁊ est Aposiopesis. Est parasitus quidā Phormio nō a formula. ꝫ a phormiōe dicit̄ Spartheo quē nos Eronē dicimus tricinaliter ⁊ pro ꝯsuetudine. Quid is. f. seruat̄ affectus tristis: vt supra ait. sed quid tu es tristis. Confidens hō: hō comice dictū. naz quis ignoret parasitū hoīem esse. Cōsidens: hic cōfidens ꝑ improbo audaci ac temerario posuit: vt o ingentem ꝯfidentiā. Qui illū: q̄ vtinā est: vt Lucillius in scd̄o. Qui te mōtane malū ad cetera pergit: aut ꝑ ꝫ ꝯsiliū qd̄ dicā dedit. Qui illū dij oēs ꝑdāt: q̄ aūt expletiuū est. aut ꝓnomē q̄ incipiens Phormionē describere cohorruit ꝯsideratiōe ei⁹: ⁊ in hāc vocē quasi ꝯfusus erupit. ꝫ aūt certū gen⁹ est Quid is facit: correxit interrogationē errantē vt rediret ad noīatiuū casū q̄ aberrauerat: ⁊ illū dixerat. Lex hec est lex vt in palliata recte ponit. nā grecoꝝ fuit: iō ⁊ in Andria sic ait. Inopia ⁊ cognatoꝝ negligētia coacta est. Lex est alia cā narratiōi interponit̄ ⁊ d̄r Lex est: a cā litis. potuit enī dici nō habes cām. Hoc ꝯsiliū qd̄ dicā: scd̄m quosdā ordo est: q̄ hoc ꝯsiliū qd̄ dicā dedit. Ut orbe qui sūt genere ꝓximi: orba ꝓxima nubat: orbā ꝓxim⁹ ducat: atticū ius est: ⁊ ordo lex est vt orbe his nubāt. Eadē hec lex iubet: nō duas res iubet hec vna lex: ꝫ puellis ꝑmittit nubere: cognatos cogit ducere. Eadē hec lex iubet: bñ iubet: mitionē enī vim hz ea lex q̄ aliq̄d ꝑmittit. q̄ illa q̄ aliq̄d iubet. Et illos ducere. bñ additū nihil enī ad rē si ducēdi necessitas nō fuisset.

Cupiebat. ⁊ metuebat absentem patrem
Da. Num si redisset ei pater veniam daret
Ge. Ille ne indotatam virginem atq; ignobilem
Daret illi. nunq̄ faceret. Da. quid fiet deniq;:
Quid fiet: est parasit⁹ quidaz phormio hō cōfidēs
Qui dij omnes illum perdant. Da. quid is fecit:
Ge. Hoc consilium quod dicam dedit
Lex est: vt orbe qui sunt genere proximi
His nubant: ⁊ illos ducere eadem hec lex iubet

Metuo et timeo

Virg.

Lucilius

Tullius

Ego te cognatū dicā: ⁊ tibi scribā: dicā: a ꝑsona iustū q̄ꝫ agit: potuit enī dici quid mecū est tibi. Ego te cognatū dicā. ⁊. t. s. hec narratio est quā dicit Tulliꝰ ꝯstitutaꝫ ⁊ ipe tibi vni ꝑcam inquit in Uerrinis. repēte. n. trāsitur ad verba ꝑsonaꝝ ab eaꝝ descriptione: ꝑ ꝑ ipm ad cōmouēdos auditores valet plurimū. Et tibi scribā a denūciatiōe ī ꝑsonā ne diceret nō mihi denūciasti. Et tibi scribā dicā. Cicero scribit Eraclito. Dicā supra verbū infra nomen est totidē litteris diuerso accētu. Dicā paternū amicuꝫ assilabo me. ea dicit a ꝑsona litigātis. potuit. n. apponi ꝑsonā nō habēs q̄ fuerit pat̄ q̄ ꝑ ꝓnomen est: īfra quō significat. Que mr̄e virginis. s. q̄ cognata tibi sit qui quō ex q̄ rōe. Oīa hec cōfingā: oīa ꝑ n̄ exabūdāti posuit sed oratorie quasi tā mlta: ⁊ est Archaismos. nā post enūciationē veteres hec dicebāt. Salu. in Jugurtha. Hec oīa p̄sidio adsūt qd̄ erit totū ꝯfingā qd̄ erit mihi bonuꝫ atqꝫ cōmodū qd̄ mihi inq̄t faustū ac felix erit: ꝑ est cōfingere atqꝫ mētiri. quod erit. m. b. a. c. totū iocularitēr ꝑasitꝰ quippe q̄ ꝯfingā dicit: q̄si nō solū nō erubuerit d̄ falsiloquio: ꝑ quasi p̄clari facinoris inceptionē etiā auspicatꝰ sit oēmqꝫ suscepit dicēdo: qd̄ erit mihi bonū atqꝫ cōmodū. sic. n. veteres: qd̄ faustū felixqꝫ sit dicebāt aliq̄d aggressuri. Cū tu horū nihil refelles vincā. s. ꝑ interrogatiōe ꝓnūciandū est. Refelles refutabis: redargues: nā ꝓrsus refellere est redarguere falsitatē. Pater aderit mihi ꝑate lites q̄d mea: mire quo maxīe alter metueret: ꝑ ꝓ ridicula re ꝯtēpsit: Pat̄ aderit ⁊ ꝑate lites: exq̄site autē subiectū est cū sup̄ dixerit mihi ꝑate lites: q̄d mea pater: ⁊ lites ⁊ Antiphōi formidāda ista sint: ridicula ꝑasito. Illa q̄dē nr̄a erit: Nr̄a: cū Antiphōi tātū esse debeat. Jocularē audaciā ꝑ est mīme iocularē: an q̄ ex ludo et ioco in ꝑiculū veniat. Persuasit homini ꝑ iā de Antiphōe querit cui ꝑsuasum sit factū est: adeo audax Phormio: Uentū est. Ephexegeꝭ quō factū est. Uētū ē: vincimur: duxit: iocularē audaciā: ⁊ deest audio ex te aut dicis. Factū est: vētū est: vicimur duxit. vt supra imus: venimus. Factū est. vētū est: vīcimur: duxit. amat ꝑ Terentius: vt it: lauit: redit imus: venimꝰ: videmꝰ: ⁊ funꝰ interim ꝓcedit: seq̄mur: ad sepulchrū venimꝰ: in ignē posita ē flet: his nō mō breuis ⁊ comis narratio est: sed etiā auditoris aīm ad id qd̄ restat intendit. Quid narras: admirātis vox est nō interrogātis. Hoc qd̄ audis: sic ꝓnuncia q̄si ꝑiturū contēpleris Betā. etiā cū sub incerto interitu defleat. O Beta q̄d te futuꝝ ē: s. q̄ magister relictus sis Antiphoni. Nescio hercle vnū ꝑ scio qd̄ fors feret. f. Ethicos desperatiōe reꝝ fortis est seruꝰ: ⁊ sil̄ vigilauit poeta: ne si ⁊ hec eiularet res tota migraret in tragediā. Qd̄ fors feret feremꝰ. e. a. he graues sn̄ie ex ꝑsona ꝑuoꝝ cū dicūt ridicle sūt ⁊ eo cōsilio interponuntur.

Cicero.

Salustius

Ego te cognatam dicam et tibi scribam
Paternum amicum me assimilabo virginis
Ad iudices veniemus: qui fuerit pater
Que mater: qui cognata tibi sit. hec omnia
Confingā: qd̄ erit mihi bonum atqꝫ cōmodum
Cum horum tu nihil refelles vincam scilicet
Pater aderit: mihi ꝑate lites: q̄d mea illa q̄dem nr̄a
Erit. Da. iocularē audaciā. Ge ꝑsuasit homini
Factum est: ventum est: vincimur. duxit
Da. q̄d narras: Ge. hoc qd̄ tu audis. Da. o getā
Quid d̄ te futuꝝ ē. Ge. nescio hercle. vnū hoc scio
Qd̄ fors feret feremꝰ equo aīo. Da. placet hē istuc

Phormio

ferem⁹ equo aĩo: h̄ ꝑm ꝑuos q̄ futura ꝯtēnunt: ⁊ mire meritū culpe sue ad fortunam retulit
Dem istuc est viri officiū: cōpēdiū ꝯsolatiōis qd̄ h̄ libenter accepit: ⁊ ideo statim approbat
In me oīs spes mihi est: quō an strenue vt se d̄fendat: an vt fugiat aut vt patiēs sit plagaꝝ
Ad p̄catorē abeā: bene poeta oīa tractat: q̄ in tali re tacēda ꝑuo eēnt: nisi aliud posceret ar
gumētū. Ad p̄catorē abeā: sic in Heauton. Nec tutorē tibi: nec p̄catorē paris. Qui mihi sic
oret. i. p̄ me
oret. Nunc a
mitte queso
hūc
dicit
vbi non v̄ba
mō verū etiā
gestū vocēq̄
fingam⁹ alie
nam. Nūc a
mitte queso
hūc: qd̄ nos
dicim⁹ dimit
te. antiq̄ etiā
dicebāt amit
te. Uirgi. Et
amisso hinc
iā obliuisce
re grayos. et
Salu. Pa
ctiōe amissa
publico lega
ro. Post hac si q̄cq̄ nihil p̄cor: facile īpetrat q̄ nō oīa extorquet. g̃ ars p̄catoria est mitigare
p̄sentia: futura p̄mittere. Sil' etiā: q̄ oīs cā in hoc est ne videat seru⁹ ob impunitatē in de
lictis ampli⁹ peccatur⁹. Posthac si q̄cq̄ vt solet eleganter p̄ eclypsim ⁊ simul nō si tantūdez
peccauerit: sed si vel minimū: tale est ⁊ illud. Si sensero hodie quicq̄ te in nuptijs fallacie
conari: ⁊ si q̄cq̄ inuenias occidito. Nihil p̄cor: nihil p̄ nō. sed plena negatio. Ubi ego hinc
abiero: hic oñdit nullū p̄catorē ex aĩo postulare veniā seruo. Uel occidito. vel p̄ etiā occidi
to tu tantū cedere volebas. ego dicā etiā occidito. Quid pedagogus ille qui citharistriam
moraliter q̄rit volēs audire de Phedria postq̄ de Antiphone cognouit. maxīe q̄ hec inter
rogatio responsionē elicit qua spectator instruit ad cog̃scēda cetera. Quid pedagogus ille
qui Citharistriā. q̄ dixit sectari. in ludū ducere ⁊ reducere. ⁊ q̄ puellā dixit ab etate. peda
gogus est ille ait qui Citharistriā Phedria scz qui neq̄ abscedit a custodia puelle. neq̄ illā
ipse cōtingit. Qui Citharistriā. eclypsis. sectat. amat vel quid tale subaudiēduz est. Sic te
nuiter sic dicendū est cū aliquo gestu. Non multū habet qd̄ det
fortasse. cū cōmiseratiōe amatoris adolescentis p̄nunciandū est. Immo nihil nisi spē me
ram. bene spem. quia amat. nemo enī cū spem non habet non amat. Meram solam. Pater
eius redit an nō? Chremes. s. Nōdum. q̄ veniet. iam nō plena negatio est. Quid senē. quo
ad expectatis vestrū? animaduertite qui scd̄m morem quotidianū cum dici cū fit trāsitus
a mentione alterius rei ad alterā. sic ⁊ supra. quid Pedagog⁹ ille. Quoad expectatis. quo
ad quādiu. ⁊ recte locutus est. quia aduentus finis est expectationis. Sed epistolā ab eo
allatā esse audiui. mire paratur inopinatus subito aduentus senis. nam ipse veniet cuius
epistolā sperat. Ad portitores esse delatam: more veterum magistri tributorum idem pu
blicam operam in portu dabant inferendarum rerum. ⁊ efferendarum vectigal exigentes.
Ad portitores, ad eos qui in portu sunt, ex quo more hoc dixerit vide. Attico an Romano

Uiri est officium. Ge. in me omnis spes est mihi
Da. Laudo. Ge. ad precatorē abeā: credo qui mihi
Sic oret nunc amitte queso hunc. ceterum
Posthac si nihil quicq̄ precor tantūmodo
Non addat. vbi ego hinc abiero vel occidito
Da. Quid pedagogus ille qui citharistriam
Quid rei gerit? Ge. sic tenuiter. Da. nō mltū habz
Qd̄ det fortasse. Ge. īmo nihil nisi spem meram
Da. pater ei⁹ redit an nō? Ge. nōdū. Da. q̄d: senē
Quoad expectatis vestrum. Ge. non. certe scio
Sed epistolam ab eo allatam esse audiui modo
Et ad portitores esse delatam: hanc petam

Uirg.

Salustius

Nunq̃d Geta aliud me vis: absq; illo qd argẽto tibi a me op⁹ fuit. Ut bñ sit tibi:
ꝓ nihil. Puer heus: nemon huc ꝓdit: moralis exp̃ssio. nam eos vocat quib⁹ initio
egrediens dicebat. Si quis me querit Ruffus. Cape. da. hoc Dortio loquit̃
Dortio. Dortiũ femininũ nomẽ est: vt Planesiũ. Blycerium.

Adeon rẽ redisse: vt qui mihi ꝯsultũ optĩe velit esse. In hac scena color vite est eoꝝ
q̃ q̃c
q̃d i
modice cõcu
piuerint sper
nũt postq̃ ve
nerit qd̃ aper
tiore senten
tia oñdit di
cẽdo. Nostri
nosmet peni
tet. Adeõ rẽ
redijsse. u. q.
m. cõpatiua
q̃litas i hac
scena ẽ inter
Antiphonis
vitã. ⁊ Phe
drie. genus
cause demõ
stratiuũ ꝯtẽ
dũt aũt vter
magis miser

Da. Nunq̃d geta aliud me vis: Ge. vt bñ sit tibi
Puer heus: nemon hoc ꝓdit: cape: da hoc dorcio
Antipho. Phedria adolescẽtes
Adeon rẽ redisse: vt qui mihi cõsultũ optĩe
Velit esse phedria patrẽ extimescã. vbi in
Mentẽ meã ei⁹ aduẽti venit qd̃ ni fuisset icogitãs
Ita eũ expectare vt par fuit. ph. q̃d istuc est: an
Rogitas q̃ tam audacis facinoris mihi ꝯscius sis
Qd̃ vtinam ne phormioni id suadere in mentem
Incidisset. heu me cupidũ eo impulisset
Qd̃ mihi principiũ est mali: si non potitus essem
Fuisset tamen illud mihi egre aliquot dies

sit. Utiq̃ mihi ꝯsultũ optĩe velit esse phedria. mira snĩa qua oñdit adolescẽtulos in pecca
tis neminẽ magis metuere q̃ eos a quib⁹ maxĩe diligunt̃. silq̃ inducit̃ rerũ ĩminẽtiũ p̃stru
ctio. in qua sic audax inducit̃ phedria vt defensor futur⁹ sit timid⁹ Antipho. Patrem vt exti
mescã. feriẽda ꝓnũciatio in eo qd̃ ait patrẽ. vt qui futur⁹ sit. h̃ enĩ magis mirũ est ido patrẽ
timeri. qꝛ ꝯsultũ optĩe velit. Ubi in mẽtẽ ei⁹ aduẽti venit. nota venire in mentẽ veteres nõ
recordatiõis cã tantũ. s̃ etiã recogitatiõis ꝯsideratiõisq; posuisse. Ubi in mentẽ ei⁹ aduẽti
venit. sic veteres gtõ casu ꝓferebãt in mentẽ veniat Cicero. Fac tibi paterne legis auxilium
Cicero
veniat ĩ mentẽ. Aduẽti veit. mltiplicit̃ declinat̃ ⁊ aduẽt⁹. sic ⁊ in Andria. Nihil ornati. nihil
tumlti. Venit. legit̃ ⁊ aduenit. Incogitãs. temerari⁹. ĩprob⁹. nõ cogitãs inq̃t ĩ vsu ẽ. an nõ
eodẽ mõ cogitãs. Ita expectarẽ vt par fuit. nota expectarẽ. nũc opirer. alias sperarẽ. Quid
istuc est: hec interrogatio stomachosa est. extenuare volẽtis metũ fratris. diuersa enĩ sentit
ob diuersũ amoris euẽtũ. Qui tã audacis facinoris mihi ꝯsci⁹sis. ꝓpe ad terrorẽ q̃ d̃ facino
re loq̃t̃ ꝯsciũ dixit. Rogitãs q̃ tã au. fa. bñ timẽs inducit̃ Antipho. vt sit cã fugiẽdi. ad h̃ enĩ
fugiet ne ad dimittendã ꝯiugẽ cogat̃ a patre añ errorẽ fabule patefactũ. Qd̃ vtinã Phor
mioni gratissime. nõ Phormiõi succẽset. s̃ Phormiõis inuẽto. ⁊ vide vt ⁊ ipe se culpe sub
trahat. Qd̃ vtinã ⁊ familiare est initia accusare rerũ q̃s alicui⁹ negocij penitet. Utinaꝫ. p. i.
vet⁹ elocutio vtinã: vt Enni⁹ in Medea. Utinã ne ĩ nemore pelio nunq̃ cecidissent ad t̃rã
Ennius
trabes. ⁊ ne ꝓ nõ accipiẽdũ. Ne me. e. i. bñ h̃ addidit ad excusationẽ. potuit enĩ dici nõ con
sentire. Eo ĩpulisset. eo ad vxorẽ ducẽdã. an eo ĩ tm̃. Qd̃ nihil principiũ ẽ mali. bñ q̃si caput
mali. nõ in amore sit. s̃ ĩ nuptijs. Nõ potit⁹ eẽm. more hoĩꝫ loq̃t̃. credit. n. ex ꝯseq̃nti sacieta
te q̃ potuerit abstiere a morib⁹ suis. Nõ potit⁹ eẽm. Antiphora. vt veꝝ ãceps pugne fuerat
fortũa fuissꝫ. h̃: n. vtraq; ꝑs põit̃. Nõ potit⁹ eẽm nõ vt illa s̃ illa potiri voluisset po
suisset Fuisset tũ illd̃ egre aliq̃t dies, q̃dã totũ interrogatiue ꝓnũciãt, nẽpe fuissꝫ. t. i. e. m. a. d.

Phormio

At nō quotidiana cura hec angeret aīm. amatorie loquit̄ antipho. Errāt qui putāt cū penitere sui desiōrij. nā si b̄ est: nec marit⁹ firm⁹ videbit̄ fore: s̄ hoc dicit: facilius fuisse abstinere v̄gine intacta q̄ ea cū qua iā ꝯsueuerit: ⁊ iō subiūgit dū expecto q̄ mox veniat: q̄ hāc mihi adimat cōsuetudinē. Audio audio ꝑ ironiā d̄r mō a ꝯtinēte dictū antiphonis. Audio: oīa deridet Phedria cupiēs fructū amoris vel ꝑiculis adipisci est. g̊ audio ironiaz: ꝑ non audio. b̄ est si nihil dicis duz expecto q̄ mox veniat. nō qñ. s̄ q̄cito q: tiet Qui adimat hāc mihi cōsuetudinem. mire ñ amorē: tāq̄ amore carere potuerit ꝯsuetudine nō possit. Et nota ꝑprietatē dictinā: ꝯsuetudo spāliter d̄ coitu d̄r. alijs

At nō quotidiana cura hec angeret animum. Ph.
Audio. An. dū expecto q̄ mox vēiat qui adimat
Hāc ꝯsuetudinē mihi. Ph. alijs q: desit qd̄ ament.
Egre est tibi: q: supest dolet. amore abundas
Antipho. nā tua q̄dē hercle certe vita hec optāda:
Expectādaqz ē. ita me dij bñ amēt vt mihi liceat tā
Diu qd̄ amo frui: iā d̄pacisci mortē cupio tu ꝯijcito
Cetera. q̄d ego ex hac iopia nūc capiā ⁊ q̄d tu exista
Copia vt ñ addā q̄ sñ sūptu igēuā ac libalē nact⁹ es
Qd̄ hēs ita vt voluisti vxorē sñ mala fama palam

cōsuetudo

q: dedit qd̄ amāt: magnificēti⁹ alijs dixit q̄ si diceret mihi. Tibi q: supest dolet: laborauit vt oñderet plus esse dolet q̄ egre est. ⁊ iō insanū ait antiphonē: q̄ in ea fortūa posit⁹ q̄ aduersa ⁊ ꝯtraria est. idē patiat̄ qd̄ miser ⁊ ē figura Nā ad vtrūq; egre ē sufficere potuit. scire aūt debem⁹ ꝓnūciatiue. ⁊ ꝑ interrogatōz hocip̄m ꝓnūciari posse. amore abundās. Antipho. b̄ sic ꝓnūciandū: quēadmodū solet cū stomacho dicit vitupāti cibū vt pleno vētre ē. vult eñ oñdere satietat̄ b̄ eē nō rōcinatiōis qd̄ nūc q̄rit̄ ātipho. tibi q: supest. i. eo q̄ desideres abūdas. ordo est tibi dolet amore abūdas Antipho. abundare d̄r qui successo ꝓspero affuit. Lucili⁹ li. iij. Ille alter abundās cū septē in locū hyspan⁹. r. a. r. p. Amore abundās Antipho. hoc cū ꝓnunciatiōe infert. Nam tua quidē hercle hec vita certe bñ certe q: supra oīa cū ironia dixit. Vita hec expetēda. vita dixit vt oñderet etiam si nō felicitas. sed vita dicat̄ optāda esse. vita aūt ⁊ mors significat ⁊ aīam ⁊ alimentū: ⁊ spaciū viuendi: ⁊ fortunā accidentē viuētib⁹ vt mō. Expetenda optādaqz ⁊ ꝓprie dixit expetēda optandaqz. oīa eñ q̄ amamus aut industria. aut voto ꝓuenīūt. hoc est aut in nob̄ sūt aut in fortuna posita. Ita me dij bene ament vt mihi liceat: necessario iura: quia quod dicturus est solis amatoribus videtur esse credendum. Ita me dij bene ament: vt mihi liceat tam diu qd̄ amo frui. optuus locus in quo ostendit̄ q̄ magno amore sit possessus Phedria cui par impedit̄ argumentū. Tamdiu qd̄ amo frui: qui diu vxore fruit̄ Antipho. an tā diu dictū: q̄ tātūdiu: ⁊ tantisꝑ. hoc est vel tantillo tpe. Quod amo frui deest eo. vt sit eo qd̄ amo frui. Jam depacisci mortē pactione trāsigere. Tu conijcito cetera: aut cetera abūdat aut deest ꝑ vt sit per cetera. Quid ego ex hac inopia nunc capiam infortuniū. s. Et quid tu ex ista copia ac furtū ac felicitatem. vt nō addā paralysis figura in qua velut ex abūdanti enūerant̄ adiecta. Ingenuā ⁊ liberalē: hoc nataliū id mor̄ est. Ut ne addam Ut ne q̄d greci qd̄ habes ita vt voluisti voluisti substīguēdū est ⁊ sic legēdū vxorem eñ erit vt voluisti vxorē. bona p̄paratio vxoris future. Sine mala fama palā multi superius iungunt palam sine sumptu īgenuā liberalē cōtra cā que patitur ista posuit oīa huius in amore copiam sniam in opiam. Hui⁹ desideriū nullo constitisse

Lucilius

sumptu sibi a lenone emendā puellā. Huius ingenuā: suam seruā: huius liberalē suā citha
Uir. ristriā. hunc nactū esse: se sectari tm̄ huius vxorē: amicā suā: huius amorem maritalē esse.
suū velut ꝓdigi. velut scortatoris. Ni vnū hoc desit animꝰ q̄ modeste istec ferat. modeste
moderate. Salustiꝰ libro scdo. Modestius ad oīa alia nisi dominationē. modeste. cū mō
Salustius Qd̄ si tibi res cū lenone sit: ⁊ mō nō cōnexiua vel inceptiua ꝯiunctio est. Salustius libro
scdo. ⁊ poni
fere aduersus
a. n. c. m. Sē
tias: sic alibi
Sic rogas:
sensi. Ita ple
riq; ingenio
sumꝰ oēs nr̄i
nosmet peni
tet parelcon
tertiū ī ādria
Qd̄ pleriq;
oēs faciūt a-
dolescētl̄i ⁊ ē
archaismos
vt. Accede
ad ignē hūc:
iaz calesces
plꝰ satis. Cui
de ītegro po
testas. dein-
ceps an de ī
tegro. i. d̄ īte
gris rebꝰ nr̄i
nosmet peni
tet: penitz eū
q̄ paꝝ putat

Beatus ni vnū hoc desit aīmꝰ q̄ modeste istec ferat
Qd̄ si tibi res sit cū eo lenone q̄ cū mihi ē tn̄ sentias
Ita pleriq; īgenio sumꝰ oēs nostr imet nos penitz
An. at tu mihi ꝯ nūc videre fortunatꝰ phedria
Cui de ītegro est ptās etiā ꝯsulendi quid velis
Retinere amare amittere ego ī eū infelix īcidi locū
Ut neq; eiꝰ mihi sit amittēdi nec retinēdi copia
Sed q̄d hoc ē: videō ego getā currētē huc aduēire
Is ē hei timeo miser quā h̄ mihi nunc nūciet rem

Geta antipho Phedria

Nullus es geta. nisi iā tibi aliqd̄ ꝯsiliū celere
Repis ita nūc impatū subito tāta re mala
Impēdēt neq; q̄ vti deuitē scio. neq; quō īde me
Extrahā. nā nō pōt celari nr̄a diutius iā audacia.
Que si nō astu ꝓuidenꝫ me aut heꝝ pessundabūt.
An. q̄dnā ille cōmotꝰ vēit: Ge. tū tꝑis mihi punctū.

ego ipi nos inq̄t nr̄a ꝯtēnimꝰ. sic ⁊ īheautō. At em̄ dices me q̄ntū hic opis fiat penitet. Re
tinere. amittere amare: an cōiuncte legendum est quod velis retinere. vt duo sint amare a-
mittere. q; ⁊ infra duo reddit. Ut neq; mihi sit amittendi: neq; retinendi copia amittēdi ꝓ
pter amatorē. retinendi ꝓpter patrem. Et hei interiectio ingemiscentis est vt hei mihi quā
tum p̄sidium Ausonie ⁊ quantū tu ꝑdis iule. Hei timeo miser: quam recte iam timet: quia
in metu semper est Presaga mali mens.

Nullus es geta nisi iam aliquod tibi ꝯsilium. In hac scena serui currentis offici
um est tendēs ad ꝑturbatōz antiphonis quē optet abesse ꝯspectui patris vsq;
Celere ad cognitionē rerum. ⁊ fabule. Consilium celere hoc celere neu
traliter dicitur. Subito tanta re impendent mala accusatiuo casu impendent
pro in te pendent mala. cum supra nullus es Geta dixerit hic trāsitū fecit ad primā ꝑsonaz
Que neq; vti deuitē ruina aut vitanda est aut extrahenda sunt ex ea corpa que oppresse-
rit. Nā non pōt celari nostra diutius iam audacia. bene nostra. q; ipse partē maximā culpe
sue tenet vt magister. Deuitez cum iniqua irruant: inde extraham cum irruerint. Celar. i.
Nigidius querit vtrū plenū sit an expressum. Quidnam ille cōmotus venit: modo cōmo-
tus perturbatus atq; cōterritus. Quidnā ille cōmotꝰ: hic oñdit poeta idcirco cofusuz Ge
tam. vt de eius metu Antipho terreat. Tum temporis mihi punctū: punctum pro momen
Lucilius to. vt Lucilius in. xiij. Puncto vna hora ⁊ qui quoq; inuasit: Punctū angustissimū spaciū

Phormio

Ad hāc rem: ad deliberandū qd ago. Herus adest: vultu tristi. ꝛ supcilijs arduis hoc dicendū est. Quid illud mali? mire p̄sto her⁹ adest. Quid illud mali est: posuit ex p̄sona Antiphonis tui ꝓ calamitate est patris aduētus. Quid cū audierit. f. qd vxorē duxit Antipho. Qd eius remediū: plus est q̄ si diceret nullū. Qd cū audierit q̄ ei⁹ remediū inueniā? bñ nō addidit quid. secū. n. loquit. qd ei⁹ remediū inueniā: ꝓprie remediū quasi iracūdia morb⁹ sit.

Ad hāc rē est: herus adest. An. q̄d istd mali ē: Ge.
Qd cū audierit: ei⁹ r̄mediū īueniā iracūdie loquar
Ne incēdā: taceā: instigē. purgē me. laterē lauem:
Heu me miserū. tū mihi paueo. tum me antipho
Excruciat aī. ei⁹ me miset. ei nūc timeo. is nūc me
Retiet. nā absq̄ eo eēt recte egomet mihi ꝓuidissē
Et senis eēm vlt⁹ iracūdiā. aliq̄d cōuasassē. atq̄ hic
Protin⁹ me cōijcerē ī pedes. An. quā h̄ fugam aut
Furtū parat: Ge. sed vbi antiphonē reperiam.
Aut qua querere insistā via: Ph. te noīat. An.
Nescio qd magnū hoc nuncio expecto malum

Loq̄r ne: incēdā: q: iracūdia ignis est. Taceā: instigē: instigari ꝓprie fera dicit. Purgē laterē lauem Loq̄r ne? taceā instigem Loq̄r ne? incendaz: duo sunt q̄ fieri ī peccādo solēt: aut: loqui aut tacere: s̄ q̄d vult sibi purgē ne cū idem sit loq̄r an q: potest purgatio: ꝛ ꝑ defensorē ꝛ patronū induci: sic quidā putant: sed melius est hec ꝛ ꝑturbate ꝛ seruilis imperiteq̄ p̄sone verba sine arte esse: ꝛ vim significati nō habent. Tuz mihi paueo tū p̄terq̄ qd significat modo. Tum Antipho me excruciat animi pro eo qd est p̄ter Antiphonē me excrucior animo: sic in Ecyra. Fecit animi vt incert⁹ foret gener eius visu. veteres figurabāt hāc locutionē ei⁹ me miseret ei nūc timeo: miseret me p̄teritoꝝ: timeo de futuris. Eius me miseret: ei nūc timeo. Is nūc retinet. nam absq̄ eo eēt figura Polyptoton: eius ei is. Nunc retinet me. si retinet quo modo excutiat. Nam absq̄ eo esset. si ad eū res non ꝑtineret idest si meū tantūmō peccatū esset hoc ip̄m. Recte ego mihi vidissem: ꝛ senis essem vltus iracundiā. Facete seruus occasionē melioris conditionis esse existimat fuge cām tanq̄ sibi peccanti ꝛ libertatis genus p̄stare posset ꝛ p̄dam. Recte ego mihi vidissem ꝛ dicimus vidi tibi: ꝛ videre vobis: ꝛ recte vidissem ꝓ ꝓuidissem. Et senis essem vltus iracundiā: senis maluit q̄ domini dicere: vt in ipso noīe ꝛ hortamentū impune fugiendi appareat. Et simul quia nō irā: sed iracundiā dicturus esset. nā ira de causa: iracundia de moribus. Et senis essem vltus iracundiam: non dixit euasissem: sed vltus essem faciunt enī serui fugiendo: vt dn̄os peniteat irato s fuisse. Ult⁹ essem: sic Virgi. Ulta virū. Aliquid cōuasassem: figuratū est a colligendis vasis. Hinc me cōijcerē ꝓtinus in pedes: recte ego mihi vidissem ꝓtinus in pedes: ꝓtinam fuit. sic Nigidius egit. quā hic fugā: cōijcerem in pedes. Aut furtū parat: aliquid cōuasassem: q̄ hic fugam aut furtū parat: iocunda prius enī furtū q̄ fuga occurrere debuit. Sz vbi Antiphonē reperiā: s̄ ꝓ ergo: vt sit ergo vbi Antiphonē reperiā: an sed finis supioris sentētie es: vt Salustius. Sed metellus in vlteriore ꝓuincia. Reperiā: si alicubi cessat. At qua q̄rere insistā via: si alicubi ambulet. oīs enī qui querit aut cessat aut ambulat. Te noīat: ad hoc dictū audit Geta: ꝛ ipse nō videt adolescētes: vt plus illis terrores incutiat dū secum loquit. Nescio quid magnum hoc nuncio expecto malum. diserte locutus est nescio quod magnum hoc nūcio expecto malū. ꝓ eo qd est nescio quod magnum malum hunc mihi nunciatum arbitror.

video. mihi
Ira
Iracūdia
Cōuasare
Virg.

Salustius

Domū ire: hoc nos dicim⁹: domū pgā. Ibi plurimū est oñdit ab nūcio sed domū pgere: ⁊ sic videt deliberasse. quare ibi plurimū est. s. ppter amorē vxoris sue. Sanus ne es: sanus ne es. Reuocem⁹ hoiem comice ⁊ moraliter addidit hoiez. Sta ilico: ille reuocem⁹ hoiem dixit: hic nō pgredi iussit. Satis p imperio quisquis es: hic oñdit culpe ꝯsciētia nullā auctoritatez reliquā in magistro Betā. Satis p imperio id est impiose. Cedo q̄d portas obsecro: atz id si pōt v̄bo expedi: mire ex p̄ssit affectuz de timore p̄perātis. Cedo q̄d portas obsecro: vt si vera feram si magna repēdā: naz ferre ⁊ portare de negociis maiorib⁹ dicit. Verbo expedi: deest vno Eloq̄re: alit oñdit q̄d est verbo expedi dicēdo eloquere. Modo apud portū patrē vidi

Ph. ah. san⁹ ne es: Ge. domū ire pgā vbi plimū est.
Ph. Reuocem⁹ hoiem. An. sta. ilico. Ge. hē satis pro
Imperio q̄sq̄s es. An. geta. ge. ip̄e est quem volui
Obuiā. An. cedo q̄d portas obsecro: atz id si potes
Verbo expedi. ge. faciā. An. eloq̄re. ge. mō apud
portū. An. meū ne: Ae. Intellexti: An. occidi. ge.
Ihē. An. q̄d agā: Ph. q̄d ais. ge. hui⁹ vidisse patrez
Me patruū tuū. An. nā qd̄ ego huic nūc subito
Exitio remediū īueniā miser: qd̄ si eo mee fortune
Redeunt: phaniū abs te vt distrahar: nlla vita est
Mihi expetenda. ge. ergo istec quum ita sint
Antipho: tāto magis te aduigilare equū est. fortes
Fortuna adiuuat. an. non sum apd̄ me. ge. atqui
Opus est nunc q̄ maxime vt sis antipho. nam si
Senserit te timidum pater esse. arbitrabitur

dictur⁹ Beta p̄uent⁹ est ab eo quē timor intelligentē fecerat. Hē: pprie ⁊ suā cuiq̄ psone exhibuit celeritatē ⁊ p̄sagio metuēti Antiphoni ⁊ tarditatē intellect⁹ q̄eti pectoris securo phedrie. Quid agā: iā flet antipho: ⁊ adhuc nō itelligit Phedria. Hui⁹ patrē vidisse me patruum tuū: reddit vtriq̄ ppriū. vt ille q̄ timebat paucis intelligeret: ⁊ q̄ secur⁹ erat plurib⁹ edoceret. Nā qd̄ ego huic nūc subito: nā aut subiūctiua ꝯiūctio est supiori dicto: qd̄ ait q̄d agā aut Anastrophe est. nā qd̄ p qd̄nā. Huic subito exitio remediū: subito aduerbiū ⁊ nomē ē. Cū subito assurgēs fluctu nimbosus orion. Inueniā miser: cū ego supra dixerit Emphaticos addidit miser. Qd̄ si eo mee fortune redeūt: tragice amator h̄ negociū fortunas oēs dicit esse. Fortune redeūt: bñ redeūt q̄si in peius ⁊ a pcessu retro in deteri⁹. Phaniū abs te vt distrahar: amatoria p Apostrophen. Abs te vt distrahar: nō dixit a me distraharis: ⁊ vide v̄bū vim coherētis oñdere. Nulla est mihi vita expetēda: nlla p nō aut nulli⁹ ꝯditōis: quasi dicat ne deoꝝ quidē vita mihi dulcis est sine te. Nulla est mihi vita expetēda. sine Phanio. Tāto magis te aduigilare: ad vim actiuā nunc hz vt adlaudabile: admirabile. Fortes fortuna adiuuat ⁊ fortes accusatiu⁹ pluralis est. Nō sum apd̄ me: id agit vt supra dixim⁹ quēadmodū Antipho p̄sens nō sit: quem neq̄ ꝯuenit ꝯtra patrē aliq̄d dicere: neq̄ rursū p̄sentē opprimi a patre ex argum̄to est. Atqui opus est nūc cū maxie vt sis Antipho apd̄ te subaudit. Nā si senserit te timidū pat ēē. arbitrabit cōmeruisse culpā. sic Salu. in historia. Ita fiducia q̄ argumētis purgatiores dimittunt. Naz si senserit te ti timidū p timentē. Ut addidit se sociam timidisq̄ superuenit. Aegle. Virgi.

Subito

Salustius Virg.

Phormio

Cōmeruisse culpā,p cōmisisse.hoc verꝫ est ꝯgrue fit:vt.ꝛ Geta ꝛ phedria audacio res sint q̄ ꝛ absq; amore sunt ꝛ hoc oꝑtet obijci,p Antiphone irato seni.Nō possum īmutarier viz negantis hoc habet qđ ait īmutarier.oñdit em̄ nature sue timiditatē nullis adhortationibus;eijci posse.q̄d faceres si aliud grauiꝰ tibi nūc faciendū foret:bñ grauius qꝛ hoc graue: vt videas ip̄aꝫ hortatōꝫ vim hr̄e ꝯcedētis g̃ue esse qđ gerit.Cū hoc nō possuꝫ illud minꝰ possem:ħ intulit.

Cōmeruisse culpā.p.hoc verꝫ ē an ñ possū īmutarier
Ge.q̄d faceres si aliq̄d grauiꝰ tibi nūc faciūdū forꝫ
An.cū hoc nō possū illđ minꝰ possez.Ge.hoc nihil
Est o phedria ilicet.q̄d ꝯterimꝰ opaꝫ frustra quin
Abeā:Ph.eq̄dē ego.an.obsecro:q̄d si.assimulabo:
Satin est.Ge.garris.An.vultū ꝯtemplamini hem
Satin sic ē.ge.nō.An.q̄d si sic:Ge.propemodum
An.Quid si sic.ge.sat est hem istuc serua
Et verbū verbo par pari vt rñdeas ne te iratus
Suis seuis dictis ꝓtelet.An.scio.ge.vi coactuꝫ te
Esse inuitū lege.iudicio.tenes.sed quid hic est
Senex quē video in vltima platea.An.ipsus est.

Nā videbat hac interrogatōe adduci posse ad sniaꝫ ꝑcōtātis.ꝛ ħ ars ē dialetica ꝯ cū male rñdendo callide īterrogationis interrūpamꝰ argumētū.Hoc nihil est Phedria ilicet:vtrū ħ relatiuū: in ħ cuꝫ ꝯtēptu ꝓ hic Antipho.Nil est:sic.Cicero in verrinis.Et si hoc nescio q̄dē nugatōꝫ sciebā:ꝓ hūc.ilicet finē rei significat.vt actū est.Ilicet ꝑ syncopē.sic iudices đ ꝯsilio dimittebāt sup̄ma.Ilicet sp̄ dicta cū p̄co ꝓnūciasset ilicet.qđ significat ire lꝫ.Cū abeā:hic terrore cōmouet Antiphonē:ꝛ q̄n dicit ꝓ cur nō.Et quidē ego:ordo ꝛ ego quidē:ꝛ deest ab eo.q̄d si assimilabo audacē.s. Obsecro q̄d assimilabo satin est:adeo morale vitiū est ex ꝯscīa pauor.vt ipse q̄ꝫ Antiphonitat ꝯtra neq; q̄cq̄ ꝓmoueat:Satin sic est:ħ locus auctoris magis q̄ lectoris est.oñditur em̄ conari ad simulandā audaciā:quo magis ridicula formidolosa ꝑsona est.Propemodū.ꝛ hoc nō plene ꝯsentiōis est qđ ait ꝓpe modū.Sat est non dixit bñ est ħ sat est.ꝛ vide vix ad hocip̄m esse ꝑuentū.Hem istuc serua.ꝛ v̄bū v̄bo.par pari:vt rñdeas dicendo serua oñdit iam incipe depire.qđ finxit atq; silauit audacie.Hem istuc serua.ꝛ verbū.n.p.p.anī aduerte ꝛ q̄d doceat ꝛ cōmachinet artifex poeta.q̄ debitū reddat rebꝰ atq; ꝑsonis.Verbū v̄bo par pari:duo dixit nō tm̄ v̄bū v̄bo sed par pari.Ne te iratꝰ suis seuis dictis causalē vi hꝫ qđ ait iratꝰ hoc est q̄ ob p̄ñtē irā vehemētiꝰ tecū agit:Protelet:ꝛ ꝓtelū a ꝓ ꝛ cedēdo dictū est qđ est añ ꝛ trahere.Alij assiduo telorū iactu existimāt dici.vt lucretius.vndiq; ꝓtelo plagaꝫ ꝯtinuato.hoc est tenore.Protelet.ꝓtrahat p̄ueniat exagitet.Vi coactū esse te.mira breuitas in q̄ tota defensio ꝯtinet.ꝛ subaudit fac rñdeas.aut quid tale.Inuitū bñ ħ repeti ad ꝯfirmandā memoriā trepidātis.nō em̄ diuersa sunt.sed repetunt.vt teneri possit id qđ cause opꝰ est.Nā vi coactū eē idē significat qđ inuitū.an iō vi coactū.inuitū iungendū est. qꝛ interdū ꝛ ipsi nos cogimur etiam ꝓpria volūtate.vt ip̄e in andria.Tu coactus tua volūtate es.Scio apparet hoc verbū eo vultu dici.vt manifestū sit absenti animo esse cū eo cum quo loquit.Tenes exq̄site addidit tenet vt appeat antiphonē vult oñdere.q̄ hoꝫ nihil ꝑturbatꝰ aduertat.Sꝫ q̄s ħ senex est:ħ vt diximꝰ trāsitū sig̃ficat ad aliā rē q̄ ad eā quēs agebat.Quē video in vltima platea:sic dixit vltima platea quēadmodū Virgilius.Imas obsedere fores.Ipsus est;ꝛ qꝛ timidior est,ꝛ qꝛ postea de proximo ipse agnoscit magis,

Cicero
Ilicet
Protelo
Protelum
Vir.
Vir.

Non possum adesse appet ex ꝯspectu pr̃is magis ꝯfundi. q̃ ex nũcio aduent⁹ eius filiũ. q̃
Uir. abis Antipho: sic Uir. Quo fugis enea: ⁊ quẽ fugitis socij. Sic em̃ loquit: q̃ vult oñdere
conditionẽ locoꝝ in qua ꝑuerso mõ alius petat: alius linquat. Mane mane inquã. oĩa h̃
hñt singularẽ vim in se reuocãtis. Ah q̃d agis: ⁊ ꝑturbati intercessoris est dicere quid agis
vt alibi mea Glyceriũ quid agis? cur te is ꝑditũ. Egomet voui me ⁊ pctm̃ meũ: duo dixit.
⁊ hoĩem pauidũ ⁊ pctm̃ grane. Uob commendo Phaniũ ⁊ vitã meã. comice: duobus duo retulit: me. ⁊ pctm̃ meũ: phaniũ ⁊ vitã meã. Et animaduerte q̃ amator pri⁹ ponit Phaniũ q̃ vitã suã. Geta q̃d nũc fiet: appet hec sic ꝓnũciãda q̃si a destituto dicant. tu iã lites audies. ego plectar pendẽs nõ ĩtulit qd̃ querebat. s̃

Nõ possuz adesse Ge. ah q̃d agis: quo abis ãtipho
Mãe mãe inq̃. An. egomet me noui ⁊ pctm̃ meũ
Uobis commendo phanium ⁊ vitam meam
Ph. Quid nũc iam fiet. Ge. tu iam lites audies:
Ego plectar pendens: nisi quid me fefellerit:
Sed qd̃ modo hic nos antiphonem monuimus:
Id nosmetipsos facere oportet phedria.
Ph. Aufer mihi oportet: quin tu quod faciã impa.
Ge. Meministin olim: vt fuerit nostra oratio in re
Incipiũda ad defendendã noxiã iustã illã causam
Facilem: inuincibilem. optimam. Ph. memini.
Ge. Hẽ nũc ip̃a est opus. aut si q̃d potes meliorem
Et callidiorẽ. ph. fiet sedulo. ge. nũc prior adito tu.
Ego ĩsidijs h̃ ero succẽturiat⁹. si q̃d d̃ficies ph. age
Demipho. Geta. Phedria.

verba sunt hoĩs desperantis. Tu iam lites audies. e. p. p. tu audies. ego verberabor: vt alibi. Tibi erũt parata verba: huic demũ verbera: qd̃ ip̃m mire: tu nõ facies lites: sed audies.
Plectrum Plaga ego plectar pẽdens: plectar feriar. vñ ⁊ plectruz ⁊ plage dicte. Sed qd̃ modo hic nos: deest tñ vt sit sed tñ id nosmetipsos facere oportet q: nos supra dixit in signifitatione actus ꝓprij ipsos addit. Aufer mihi oportet addidit mihi: ⁊ sine hoc em̃ plena snĩa ẽ. Quin tu q̃d faciam impera. mire ad oĩa paratũ se indicat, qui impa dixit seruo. Meministin olim vt fuerit nostra orõ mire ⁊ ꝯsilio ⁊ orõne cõpendiosus est quo magis Phedriã ꝓprijs consilijs ac domesticis ꝑmoueret. Ut fuerit vestra. o vt magis excitaret non modo nostra dixit: sed vestra. Inte incipiunda: incipiunda ꝓprie quasi diceret magna dixit. sic alibi. Uide qd̃ incepter facinus. Ad defendendam noxiam: noxiam nunc culpam: alias penam: ⁊ est epenthesis ab eo quod est noxam: ⁊ hoc factũ est propter iambum. Justam illam causam: facilem inuincibilem: optimam considera singula ⁊ inueniẽs ⁊ naturali ordine: ⁊ per auxesim dicta causam ꝓ defensione posuit ⁊ vincibilem que facile vincat. nunc ipsa opus est si meliore ⁊ callidiore: bene callidiore quia tunc prolusio fuit. Nunc ipsum prelium fiet. Sedulo:
Uir. parelcon sedulo. nam suffecerat fiet. Nunc prior adito tu: adito quasi ad prelium. Uirgilius. Nec quisquam ex agmine tanto. Audet adire virum. Ego insidijs hic ero: tota methaphora de re militari est. Succenturiatus. succentarij dicuntur qui explende centurie gratia
Succenturiatur subijciunt se ad supplementum ordinum: ⁊ est translatio a re militari. Age: potuit dicere vero aut ita. sed age dixit: quod verbum vim hortantis maximam prebet.

Phormio

Ita ne tandem vxorē duxit Antipho in iussu meo? In hac scena accusatio est et cōtradictio ꝑ remotiuā qualitatē ergo cōtrouersia. Ita ne tandem vxorē duxit Antipho: hic exemplū vite est: in quo spectat̄ nullā esse tā iustam ⁊ gratā iracūdiam ꝑ patris: quin ⁊ fiducia defensoris ⁊ interuallo tp̄is euanescat. Ita ne tādē vxorem duxit: nō potuit vehemētius incipere q̄ vt ipse crimen qd̄ ob ijcit miraret̄. Ita ne tandē vxorē duxit. tandē hic expletiua ꝯiunctio: vt Cice. Quousq; tādem abutere Catilina Ita ne tandē. h̄ tot⁹ v̄sus. n. hoc est an factuz sit. qd̄ factuz sit: ⁊ a quo factū sit. ⁊ i cuius iniuriaz factū sit. Nec meū iperiuz quā nō sequitur. s̄ intulit n. age subaudit̄ reuereri.

Ita ne tādē vxorē duxit antipho ī iussu meo?
Nec meū iperiū: age mitto iperiū. n̄ simlt̄atē
Meā r̄uereri saltē nō puder̄ o facin⁹ audax o geta
Monitor. Ge. vix tādē. De. q̄d mihi dicēt aut quā
Causam reperiēt demiror. Ge. atqui repi alid̄ cura
De. An hec dicēt mihi īuit⁹ feci hec coegit audio
Et fateor. Ge. placz. De. verz scientē ⁊ tacitū causaz
Aduersarijs tradere ne ⁊ id lex coegit. Ph. illud
Durz. Ge. ego expediā sine. De. incertū est q̄d agā
Quia p̄ter spē atq; incredibile hoc mihi obtigit ita
Sū irritatus aīm vt nequeā ad cogitādū īstituere:
Quāobrē oēs quum secūde res sunt tum maxime

Cicero

sic Lucretius. Nōne videre. Age mitto imperiū. nō simultatē: vt Virgi. Cuius ob auspiciū infaustū moresq; sinistros. Age. m. legit̄ ⁊ ieci. Simultatē: iurgiū: cōtentiōem. Nō pudere. hoc absolutū est. ⁊ nulli annixum. Nō pudere. Nigidius adnotauit neminē videri pudere ante delictū. Vix tandem: cōuenit hoc dictū ei qui iampridē se male audiri putat: ⁊ ideo sero videt̄ ad hunc senex ꝑuenisse: cū ille metuēs se primū ad accusationē crederet: an vix tandē ad hoc ꝑtinet: q; ille monitor dixit: quasi dicat vix tādē factū est: vt me senex laudare cepisset: q; monitor. ⁊ vix in cōtrariū dixerit tn̄ nomē est laudis. Vix tandē: ironia quasi pene me oblitus est. an q; tarde ad suū ꝑuenit senex quē ille ob cōscientiā a se ceptuz esse credebat. Quid mihi dicent: aut quā causam: dicent si negare voluerint: causam reperiēt: si purgare. omne. n. crimen a defensore aut negat̄ aut purgat̄. Demiror ꝑ nescio. nam admirationem ignorātia facit. Atq; reperi iam aliud cura: eo animo hoc dixit quo supra dixit tandē: et cū ille pluraliter reperient dixerit: hic singulariter reperi respōdit: quasi in se dolo sit crimē. Inuitus feci. lex coegit: bene poeta iam scire facit senem qd̄ isti dicturi sunt: vt videat̄ frangi posse qui iam partē defensiōis admittit. Illud durz: illud durz dicit q; supra atq; reperi iam aliam causam respondit. Illud durz ego expediā sine: vide p̄paratiōem future defensionis quā nisi hoc modo Terentius intulisse: incredibile videret̄ subito sedatū senem. Incertū est quid agam: nō nihil iam fracta indignatio est cū his verbis: nō iam ira: sed admodū meror est. Quia p̄ter spem atq; incredibile hoc Virgilius. Hūc ego si potuit. s. d. Atq; incredibile hoc mihi obtigit: grauius est incredile q̄ p̄ter spem: ⁊ ideo posterius ⁊ ī actu est. Obtigit: ꝑ accidit: ob cuius reciprocū est: si quis bonū accidisse dicat nō obtigisse. Ita sum irritatus: irritatus ꝓuocatus: in irā īpulsus: hoc est cōmotus ⁊ ꝑturbatus. Animū vt nequeā ad cogitandū instituere: bene instituere dixit: quo verbo quies ostendit̄ cogitatiue mentis: que nūc nō adest. Cū secunde res sunt maxime: tū maxime: vt Nudus ara sere nudus: ⁊ bona sentētia: tum maxime sapienti metuendū quo tp̄e maxime secutus est stultus.

Lucretius
Virgilius
Nigidius
Virgil.

Salustius

Meditari oportet secū. insane cū videbit hoc palā agere. Aduersam erumnā ferā: abūdat aduersam: Pericula dāna: exilia pegre rediēs semp cogites: aut fi. pec. aut vxo. mor. supiora. Asyntheta inferioribus intermixta sunt ꝓiunctiōibus intermixtis. Salu. Nā quidē Pyrrho. Hānibale equor ꝛ terra. Peregre rediēs semp cogitet: mire a genere ad spēm nō semel trāsit. Nā quū dicit peregre rediēs iam de se loquit. ß latēter. Semp cogitet: a singulari ad plurale trānsit sūp dixit omnes et sic cogites nūc: ꝛ est ordo: semp pegre rediēs q̄ cunq; pegre redit. Aut filij peccatuz: aut. v. m. a. m. filie: q̄uis iratus filio: nō potuit tñ dicere filij mortē. Cōuenit autē seni vxoris mortē nō putaf magnū incōmodū. Aut filij peccatū aut vxoris. m. aut morbū filie: varie post enumerationē ꝓclusaz cetera irulit. Virgi. Sed neq; Hedor hec fuit. Hec dixerat: ꝛ ecce ingens fragor aures pulsauit. Hec dixerat: ꝛ ecce ingens fragor aures pulsauit. Hec dixerat: ꝛ ecce ingens fragor aures pulsauit.

Meditari secū optet quo pacto aduersam erumnā
Ferāt picula: dāna: exilia: pegre rdiēs semp cogitet
Aut filij peccatū: aut vxoris mortē: aut morbū filie
Cōmuma esse hec fieri posse vt ne q̄d aio sit nouū
Quicq̄d ꝓter spem eueniat. omne id deputato esse
In lucro. Be. o phedria icredibile est q̄to hec aī
Eo sapia. meditata sunt mihi oia mea incōmoda
Herus si redierit molendū mihi esse in pistrino
Vapulandū habēde cōpedes o pus ruri faciundū
Hor nihil quicq̄ accidet animo nouum
Quicq̄d ꝓter spem eueniet omne id deputabo esse
In lucro. sed quid cessas hoiem adire: ꝛ blande

Virgil.

Hedor filue ditissima terra. n. p. g. a. a. b. l. i. c. n. b. n. i. t. q. Cōmuma esse ß fieri posse: ordo est semp cogites cōia esse ꝛ fieri posse peccatū filij: vxoris mortē: filie morbū Cōia esse: cōe est q̄ accidere oibus pōt. Quicq̄d ꝓter spem veniat oē deputare id esse i lucro: vide iam senē fractū nō culpā filij magnā dicere: ß ideo indignari: q̄ nō crediderit peccatū in quo ipse reprehendat se q̄ a peccatoribus dici solebat. hec dicit cōia esse ꝛ fieri posse Hec anteco sapiētia: legit anteco: ß, pnūciatiuū anteco ꝓ anteeā. Meditata sunt mihi oia mea incōmoda: nimis comice nō dades aut crūnas posuit seruus: ß incōmoda. Molere i pistrino: vapulare: habere cōpedes ꝛ cetera: cū hoc nomē leue quoddā significat: vt in Eunu. Immo. n. infeliciter. nā incōmoda alia sunt dicēda Parmeno. Herus si redierit: si autē ꝓ cū seruiliter vt dubitet ex voto suo vt ꝓdūs redeat an nō: q̄ cupit. Molēdū vsq; i pistrino: facete enumerat seruus vniuersa supplicia sue cōditiōis excepta cruce de furca: quaz penam vbis extenuare nō potuit. Habende cōpedes: vitiosam locutionē seruli ꝓsone dedit Terētius. nam integz esset si diceret habēdas cōpedes. vnde quidā nō esse: ß vsq; legunt. Opus ruri faciundū: varie molendū. vapulandū cōpedes. h. opus. f. ꝛ supra vba gerūdia sunt: ꝛ infra ptcipia. Hor quicq̄ nihil aio nouū. recte addidit aio. Omne cū quicq̄d accidere nouū erit: ß nō aio. Hor quicq̄d nihil. Parelcon, iij. Hor nihil quicq̄ accidet aio nouum: tale est illud sapiētis Aenee. Nō vlla labor. O vgo noua mi facies inopina ve surgit et arma pate animis ꝛ spe ꝓsumite bella: ꝛ hūc ego si potui tñi sperare dolorē. Quicq̄d ꝓter spē euenerit id deputabo eē i lucro: totidē vbis est vsus q̄t senex ad irrisionē ei⁹: sic ꝛ in Adel. Inspicere tanq̄ i speculū i patinas Demea iubeo. Omne id deputabo eē i lucro: ß idē senex nō oportere fieri dixit q̄ hic fecit: g̃ sapiētior Beta. Sz q̄d cessas hoiem adire: bene adire q̄si terribilē ꝛ pugnatuz: vt audet adire viz. ꝛ horez comice addidit. Et blāde i ꝓcipio alloq̄ recte monuit nō ppetuo blāde: ß in ꝓcipio agēdū sm ꝓceptū Socratis q̄

ait. Phedriaz mei fratris: hec vba ostendūt q̄ miti pectore suscipiat̄ phedria. Mi patrue salue. in vim blandimēti hz. naz significat me⁹ salue. Sz vbi est Antipho: bene exp̄ssit ꝓm ptū aīm alligandū ptim addita salute ⁊ poti⁹ ad iurgiū puertēdo. Saluū te aduenire: ecli psis vel aposiopesis. gaudeo em̄ subaudit̄ qd̄ nisi accepis: nō ītelliges cur hic resp ōderit credo. Saluū te aduenire: ircūdiā frangere conat̄ obseq̄o ⁊ mora. Saluū te aduenire: altera salutatio ad leniendū et ad crimīs dissolutiōez: ꝑ ⁊ tertio addidit. Satin oīa ex sētētia Uellē eq̄dez hic em̄ oratorie dissimulat: atq̄ ita q̄ si senex non irat⁹ q̄rat: sz de salute sollicit⁹ sit antiphonis. Credo hoc m̄de mihi: ꝑ ī certa distinctōe ꝓnūciat̄. Sz satī oīa ex sētētia: qd̄ vulgo oīa recte: et deest q̄ris aut q̄d tale. Uellē eq̄dez semp ꝑ vbū dolētis est ac negātis euenire qd̄ voti sit. Quid istuc ē? magnā vī hz cōtra irā hmōi īterrogatio. Bonas me absēte: mire ꝯsuetudiez exp̄ssit dicēdo bonas. Me absēte: sūma crimīs Bonas me absente ꝑ ꝯfecistis nuptis: crimē ī duob⁹ eē demōstrat: qd̄ nos bonas ⁊ absēte prē. Eho an id succēses nūc illi? hic tēdebat īterrogatio. vt tā ītegris reb⁹ admirarēt̄ ira sci senē. Artificē ꝓbū: ironia. nā nō est artifex eui⁹ rep̄hēdit̄ loc⁹. Gestio pl⁹ gestio q̄ volo. Dari mihi ī ꝯspectu: nō dixit veīre vt filiū ꝑ dari vt reū. Lenē prēz illū fcm̄: oē artificiū poete ī media prīs seuitia mētionē lenitat̄ īduxit vt oñdat q̄ placari facile possz. Lenē prēz illum factū a nota Antithetō. nō eī leni asprimū ꝑ accerrimū reddidit ⁊ mutauit gradū positio suplatiuū opponer̄. Leuē patrē. i. f. sic Uir. Quātū mutat⁹ ab illo hectore Atq̄ nihil fecit pa. sūmā ꝯdictōis ⁊ nō dixit lenit̄ peccauit ꝑ nihil fecit: neq̄ qd̄ puniaſ: ꝑ qd̄ succēseas id qd̄ leuissimū ē. ecce aūt silia oīa. ecce ātvox ē apta his q̄ noua ⁊ īpuisa aīe accidūt. sic Uir. Ecce aūt gemī a tenēdo trāq̄lla ꝑ alta. Silia oīa oēs ꝯgruūt more stomachātis oīa: ⁊ oēs de his dicit q̄ ad duos ptinet. Unū cognoris oēs noris: iterū nō duos sed oēs ⁊ varie cognoris noris. Unū co. o. no. sic Uir. Et crimīe ab vno disce oēs. Hic noxa ē. ille ad defendēdam cām adest: hoc demipho nō sine q̄daz dilectōe dixit: quā tm̄ p̄mit ob irā p̄sentē. Cuz ille abest: hic p̄sto est: huic loco reddidit. Cicero illū locū in Uerrinis: q̄ ciues romani erāt si Siculi essent tū si eoꝝ legib⁹ dari opteret q̄ Siculi: q̄ ciues Romani essent nā subaudit̄ at q̄ ciues romani erant iudices dabant̄ ad Siculi essent subaudit̄ ei. Cū ille abest

In pricipio alloqui. de. phedriā mei fratris video
Filium mihi ire obuiam. Ph. mi patrue salue.
De. salue. sed vbi est antipho? Ph. saluum
Te aduenire. De. credo: hoc responde mihi.
Ph. Ualet. hic est. sed satin omnia ex sententia?
De. vellē quidē. Ph. q̄d istuc? De. rogitas phedria
Bonas me absente hic confecistis nuptias.
Ph. Eho an tu id succēses nūc illi? De. o artificem
Probum. De. ego ne illi succenseam? ipsum
Gestio dari mihi in cōspectū nūc vt sua culpa sciat
Lenem patrem illum factū me accerrimū.
Ph. Atqui nihil fecit patrue quod succenseas
De. ecce autem similia omnia omnes congruūt
Unum cognoris: omnes noris. Ph. haud ita est.
De. hic in noxa est: ille ad defendendā causaz adest
Quū ille abest: hic p̄sto est: tradūt operas mutuas.

Uirgili⁹

Uirgili⁹

Uirgili⁹

Cicero

Nam ⁊ hic subaudiendū est in noxia, Hic p̄sto est, ad defendēdū cām subaudit̄.

Probe hoꝝ facta īprudēs depinxit senex: iō īprudēs qꝛ nescit in amore Citharistrie esse phedriā. Imprudēs: mō nesciēs. Nā ni hec ita essent cū illo haud stares phedria. vide quē admodū iā p̄struat poeta ad ea q̄ futura sunt adiuuādū amorē phedrie? Cū illo haud stares phedria cū antiphone. s. ⁊ cū illo pro illo in eiꝰ ꝑte stamꝰ ꝓ quo facimꝰ. sic

Virgiliꝰ Vir. Juppiter hic stat Si ē patrue culpā antipho vt in se admiserit: prīcipiū ꝑ insinuatōez subtilē ⁊ hōesta locutio. si est vt admiserit: pro si admisit. Si est patrue culpam vt antipho: adhortatoriū principiū:

Ge. Probe hoꝝ facta imprudens depinxit senex:
De. Nā ni hec ita eēnt cū illo haud stares phedria
Ph. Sic sit patrue culpā vt antipho in se admiserit
Ex qua re minus rei foret: aut fame obtemperans.
Non causam dico: quin qđ meritus sit ferat.
Sed si quis forte malicia fretus sua
Insidias nostre fecit adolenscentie.
An vicit: nostra ea culpa est an iudicium:
Qui sepe propter inuidiam adimunt diuiti
Aut propter misericordiam addunt pauperi:
Ge. Ni nossem causam crederem vera hunc loqui
De. An quisq̄ iudex: est qui possit nocere

In se admiserit bono ornatu addidit in se: cū ⁊ sine b̄ planū videri possit: ⁊ hic ē

Cicero quē Cice. succuz orōis appellat. ex q̄ re minꝰ rei aut fame foret. Nota hic cōpatiua q̄litas est paupis neqꝫ strenui: ⁊ docuit in negocio nuptiarū duabꝰ rebꝰ cōsuli: rei ⁊ fame hoc est facultatibꝰ dotis honestatiqꝫ nataliū. Ex qua re minꝰ foret: hec tractatio est crimīs oratoria in qua defēsor accusat crimē reūqꝫ purgat. Minꝰ rei aut fame: venuste īcertū rei cū p̄posuisset ⁊ culpā. Minꝰ rei foret qꝛ paupez. Fame: qꝛ ignobilē. Tēperās: cōsulēs: prouidēs: moderatꝰ: vt Jam sibi tū curuis male tēperat vnda carinis. Non cāz dico q̄n qđ meritꝰ sit ferat: rhetoricū theoreum a in hmōi exceptōibꝰ q̄vti solz q̄n ꝓposite cause fiduciā gerit: sic hoc aut illđ: nō oro veniā nō depcor penā. Qui qđ meritꝰ sit. q̄n hūc cōfessorē magis ⁊ nō iudicē dicā. sed hic colligit patrocinātis auctoritas. nō ei dixit qđ voluerit sed qđ meritꝰ sit manēte eo si peccauit tñ. Sz si q̄s. f. m. f. s. forte q̄si nō defēsurus sed simul cām cognituꝰ aduenerit. nō ꝯtēdit verū eē qđ dixit ne sollicitū faciat ad

Virgiliꝰ credēdū. sic apđ Vir. Si nōdū vela darēt si forte dedissent. Sz si q̄s. f. Bene si adiūgit ad crimē vt leuet culpā. Insidias nr̄e fecit adolescētie: mire insidias dixit: vt diu cōpata cā ꝑ ignorantiā doloqꝫ capti videant adolescētie oportune etatis ꝯmeōratio

Nostra ne culpa ē: an iudiciū. q. s. p. i. potētior facta snia ē Nostra ne culpa a. i. duplex. Metathesis. altera in accusatorē altera in iudices. ⁊ bñ miscuit ꝑsonā: vt reuz subleuet ⁊ suo merito ⁊ multitudinē reoꝝ. Nr̄a ne culpa. a. i. mire assurrexit in fiduciā defēsoris. nā sup̄ cū de ātiphone dixerit: nūc ītulit nr̄a. Qui sepe ꝓpter īuidiā adimūt diuiti notū alt̄ari q̄ īuidēt. aut ꝓpt̄ mīaz addūt paupi: posteriorē cāz hōestiorē posuit ne nō ātiphonē defēdere sz accusare iudices videret aut ꝓpt̄ mīaz. p̄mū Antithetō: ⁊ oratorie nat̄az iudicū expediuit. Ni nossez cāz crederē v̄a hūc loq̄ suauissime laudauit oratorē q̄ oīa ad ꝑsuadēdū idonea adnotās solū ꝯsiliū nō adduxit ad credēdū. Ni nossez cāz c. u. h. l. obliq̄ poeta se laudaīt. An q̄sq̄ iudex q̄ ē possit. n. t. u. i. t. u. n. r. appet tā ꝑsuasū suz seni eē veꝝ aduersariū fuisse phormionē subiectū atz appositū sycophātā. vñ ad illđ trāsit vt accuset segnitiē ī rñdēdo q̄ leuior culpa ē: ita vt cedētibꝰ. mos ē paulati seni singl̄a extor

Phormio

quenter manibus. Tua iusta: diserte magis ⁊ absolute tua iusta q̄ si aliter diceret. Ubi tute verbū nō dixit pax dicas: sed verbū. Ita vt ille fecit: vnde fit: an hic poete virtus est q̄ oīa ante inducit cognouisse: ne in scena hec vt noua audiens tragicis motibus insanire. Functus adolescētuli est officiū: oratorie crimē qđ obiectū est nō purgauit modo: ꝫ etiā ad laudē cōuertit: qđ rhetores, dicūt: ⁊ hoc de Apollodoro. Functus adolescētuli officiū liberalis ꝺriuatio cāe et est venial status. Functus. a. o. l. ingeniose ñ negauit hoc crimen occasionē laudis de ꝯfessiōe sumpturus. Officiū li. potenter officiū nominat: qđ ille crimē appellat ⁊ nota functus officiū: accusatiuo casu qđ nos ablatio

Tua iusta vbi tute verbū nō rñdeas: ita vt ille fecit.
Ph. Functus adolescentuli est: officium liberalis:
Postquā ad iudices ventū est: nō potuit cogitata
Proloqui: ita eum timidū tum obstupefecit pudor
Ge. Laudo hūc: sed cesso adire q̄ primū senem.
Here salue: saluum te aduenisse gaudeo.
De. O bone custos salue: columen vero familie:
Cui cōmendaui filium hinc abiens meum
Ge. Iamdudñ omnes nos te accusare audio
Immerito: ⁊ me omnium hoꝝ immeritissimū
Nam quid me in hac re facere voluisti tibi
Seruum hominem causam orare leges nō sinunt.

Postq̄ ad iudices ventū est nō. p. c. d. p. hec apđ oratores dicit: hoc est trāslatio cāe facti: quē vulgo colorē noīant. Nō potuit cogitata ꝓloqui: g̃ qđ cogitauit industrie est: qđ nihil dixit pudoris. Ita eū tū. t. timidū ꝑturbatū. Plautus. Nā ex mari timida es: ⁊ ipse ī Adelphis. Me miserā q̄dnā est q̄ sic video timidū ⁊ ꝓperātē Getā. Laudo hūc ꝫ cesso adire: satis defensiōis vbi Geta iā adire nō timeat dñm. Here salue: saluū te ad. g. p̄ncipiū a beniuolētia: ⁊ vide vernilitatē aptissimā ꝟuo callido. Credas me hūc eē q̄ supra dixerit. Herus si redierit molēdū esse ī pistrino vapulādū. O bone custos. s. q̄ ab initio idē modus seruatus ē seni. ne idē nūc est q̄ supra dixit o Geta monitor q̄q̄ auxesi plꝰ significat qđ dixit bone custos q̄ qđ sup̄ monitor. Columē ꝟo. f. columē: culmē an columē colūnā. vñ columelle apđ veteres dicti ꝟui maioris domꝰ. Lucilius. xxij. ꝟuus neq̄ infidus dño: neq̄ inutilis: q̄q̄ Lucilij columelle hic situs: tu ꝟo hūc. m. n. an columīe ciuitas ꝯtinebat. Horatius ꝯ ꝓ columīe colūnā iniuriose. Ne pede proruas stantē colūnā. Ennius. x. regni ꝟsatū summā ꝟo colūnā. Columen ꝟo: fama: sustentatio: vel decus. vñ colūne dicte ⁊ moralis Auxesi Ironia. Cui cōmēdaui filiū hinc abiēs meū: duplex accusatio ē de eo qđ fecerit hec ꝯueniūt in eas ꝑsonas q̄s spectare nō oportuerit. Iamdudū te oēs nos accusare audio īmerito: vide q̄ in his ꝟbis etiā vultus q̄dā ꝟui ꝯtumacis appeat: ⁊ versute mali: ⁊ h̄ ē qđ dixerat: ego ī insidijs h̄ ero succēturiatus. Immerito ⁊ me oīm hoꝝ īmeritissimū: tm̄ īpudētie sup̄est: vt nō solū se: ꝫ alios etiā defendat. Hoꝝ cōmertio Hoꝝ ⁊ sic nos hāc ⁊ hūc dicimus. Nā q̄d me ī hac re voluisti facere: bona exceptiōe locutus ē: q̄si ī alijs oīa fecerit. Immerito: vt puo: falso: đ aduerb ñs ē in. o. desinētibus. In hac re voluisti tibi: q̄ cōtēnat irā dñi: vide vt h̄ ipso purgatior videat: ⁊ hic appet qđ addidit tibi. Sic em̄ dicere solemꝰ: q̄d tibi vis faciā: cū alieno negocio frustra nos oñdimus laborare. Seruū hoīem cām leges orare nō sinūt: h̄ nō q̄si ignorāti dixit: ꝫ stomachose admonet: velut stultū q̄ rē manifestā nō cogitet, Seruū hoīez cām leges orare nō sinūt: venuste hoīez. Salus. ī Iugurtha.

Plautus

Lucilius
Horatius
Ennius

Salust

Cũ interim Hyemsal reperit occultãs se in tugurio mulieris Ancille. Seruũ hoĩez cãm le
Uirgilius ges: ⁊ mire extenuauit ꝯditiõem suã dicendo nõ me: sed seruũ ⁊ addẽdo hoĩem: moraliter
locutus est. sic Uirgi. Uenerat antiq̃s Corinthi. de finibus Acron Graius homo. Cãm
orare leges nõ ĩproprie. sic Uirg. Orabũt cãs melius. Neq̃ testimonij. d. est vis scire inq̃t
q̃ nõ liceat seruo ꝓ dño ne testis loco ꝓduci põt. Neq̃ testimonij. d. est varie. nõ. n. dixit: ne
q̃ testiõniũ dicere. Mit te oĩa: ⁊ iã h̃ ꝑdidit senex qđ videbat validũ ad accusatiõez: ita ḡdatim illa singula subducunt: ⁊ accusatiõis ĩpetus euanescit Adde istuc ĩprudens timuit adolescẽs hec nõne v̄ba causalem ad argumẽtãdũ vim habẽt Mitto: sino vim habẽt cõtra volũtatẽ ꝯcedẽtis. Imprudens .t.a.s. ⁊ singula ꝓnunciãda: vt plura videant. Tu seruus verũ si cognata est maxĩe: ⁊ sub obtẽtu huius ꝓpositiõis in qua ꝑs legis ostendit iam poete ꝑparat locũ fallacie Phormiõis de dote accipiẽda. Uerũ si cognata est maxĩe addidit maxĩe. nã siue est cognata siue nõ est nõ recipit hoc est nõ dr maxĩe cognata ⁊ cognata mĩme: h̃ aut ẽ aut nõ est: alij sic ordinãt: nõ fuit necesse maxime hr̃e: alij h̃ id qđ lex iubet maxĩe dotẽ daretis. Sz id qđ
Uirgil. lex iubet dotẽ daretis: id qđ lex iubet: ordo sic Uirg. Uerũ id qđ mlto tute ipse fatebere maius. Quereret: aliũ virũ quereret q̃ idoneũ est ad significationẽ odiorũ. Uir. Querat sibi federa Turnus. Qua rõne inopẽ potius. d. etiã dicebat magno sonitu intulit qđ minus momẽti hz aduersus eos qui accusant q̃ illa supiora. Inopẽ potius ducebat domũ: inopẽ potius ⁊ potius ducebat subdistinguẽdũ est. Nõ ratio verũ argẽtũ deerat: h̃ ita ludibũdus absoluit Beta: vt etiã quasi ꝑ iocũ rñdeat. Alicũde nihil est dictu facilius: h̃ quasi subridẽs ⁊ auerso ab illo vultu ꝓnũciauit Ge. qđ genus actiõis securitatẽ oñdit hoĩs manifesta dicẽtis. Alicũde: Demipho alicũde ad facilitatẽ retulit: ⁊ h̃ sic intelligi fingũt: vt q̃si nõ habẽs ipse Demipho de ꝓximo a quo dicere incipiat dixerit alicũde. Nihil est dictu facilius: ⁊ mire vt solet ꝓuerbio vno dissoluit totã senis intẽtiõem: vt in Heauton. Qui si h̃ pater resciuerit. Quid si redeo ad illos qui aiũt. Quid si nũc celũ ruat. Postremo si nullo alio pacto vel fenore: oñdit se senex hec ꝑdere: cũ ab his alia trãscẽdit exclusis. Dixti pulchre: siquidẽ q̃sq̃ crederet: vide quã nõ laboret ad rñdendũ Beta. Siquidẽ illi ꝑ ironiã rñdit. Crederet: pecuniã cõmitteret. Nõ nõ sic futurũ est: nõ põt. h̃ iã palme locus est debite poete. Siquidez vt oĩa obiecerit Demipho ⁊ oĩa soluerit Beta: q̃bus actis sola irrõnabilis exclamatio relinquit seni. Nõ nõ sic futurũ est nõ põt: moralis abnegatio freq̃nti repetitõe firmata. Ego ne illã cũ illo vt patiar nuptã: hic est de quo supra dictũ est. Ille ne indotatã virginẽ atq̃ ignobilẽ daret illi: nunq̃ faceret. Ego ne illã cũ illo vt patiar nuptã: h̃ iã ꝑstruit q̃ facile triginta mĩas ꝑditurus sic Demipho dũ illã vult excludere. Nihil suaue meritũ ẽ: ordo ⁊ ẽ sen.

Neq̃ testimonij dictio est. Ge. mitto oĩa. adde istuc
Imprudẽs timuit adolescẽs sino: tu seruus: verũ
Si cognata est maxime: nõ fuit necesse habere.
Sed id qđ lex iubet. dotẽ daretis: quereret alium
Uirũ qua rõne inopem potius ducebat domũ. Ge.
Nõ ratio: verũ argentũ deerat. Ge. sumeret alicũde
Ge. Alicũde: nihil est dictu facilius. Ge. postremo
Si nullo alio pacto vl̃ fenore. Ge. hui dixti pulchre
Siquidẽ q̃sq̃ crederet te viuo. Ge. nõ nõ sic futurũ
Est. nõ põt. ego ne illã cũ illo vt patiar nuptã vnuz
Diem: nihil suaue meritũ est hoĩez cõmonstrarier

sus. hic est nihil mihi mercedis suaue est vt ego illā cum illo nuptā feraz. suaue meritū em̄ suauē mercedē significat. Nihil suaue est meritū hoīem cōmōstrarier. Bono ordine ꝑueīt ad Phormionē a quo magis cōfutabit. Aut vbi habitet demōstrarier. mire ostēdit q̄ hic senex cōtēnat Phormionē mō a quo mox suꝑabit. Istū patronū mulieris: hic ⁊ contēptū aduersarij ⁊ sui fiduciā mōstrat. Antipho vbi nūc est: mitiꝰ nūc q̄rit vbt sit antipho ⁊ vtrū amate adhereat subtilit̄ q̄rit qd̄ seruꝰ intelligēs rn̄dit foris. Iā faxo huc aderit. Uirgiliꝰ. Haud si cuz danais rē. faxo ⁊ pube pelasga. Foris foris dixit cū fugisse eū sciat. Abi phedria eū req̄re atq̄ adduce huc: opportuna et apta simplicitas attribuit demiphoni nihil tale de phedria suspicanti. Eo recta via quidē illo: ⁊ amatorē oñdit Phedriā ⁊ simul id agit ne in cōspectū patris veniat antipho. Nēpe ad pāphilā: nisi hoc geta dixisset nō ītelligerēt spectatores q̄d dixisset Phe. At ego deos penates hīc salutatū domū deuertor: nulla mētio fit vxoris apud Demiphonē. nō em̄ ꝯuenit argumēto vt abeat: neq̄ q̄d in sicilia gesserit demōstrat. ido q̄ iam dictū est noster in Siciliā ad hospitē antiquū. causa em̄ quesita est cur abesset dū vxo remducat antipho: ⁊ causa ex argento. i. auaricia ⁊ quo minus videat̄ pati virū paupez: q̄ ob spem lucri ab attica in Siciliā nauigarit. Hinc salutatū: ab hoc loco. Salutatū: adoratum qd̄ est primū post redditā precē. Deuertar: bene deuertar quasi de via. Atq̄ aliquos mihi amicos aduocabo: iam prepat ridiculā aduocationē que plures adhibendo iuriscōsultos incertior reddet̄. Amicos aduocabo: amicos ⁊ pro testibꝰ ⁊ pro aduocatis veteres posuerunt. Adsiēt: proprie adsiēt. adesse em̄ dicuntur aduocati. Ut ne impatus pro non.

Mihi istum volo: aut vbi habitet demonstrarier.
Ge. nēpe phormionē. de. istū patronū mulieris
Ge. iā faxo hic aderit. de. ātipho vbi nūc ē. G. foris
De. abi phedria: eum require: atq̄ adduce huc.
Ph. Eho recta via q̄dē illuc. ge. nēpe ad pāphilam
De: At ego deos penates hinc salutatum domum
Deuortar: inde ibo ad forum: atq̄ aliquot mihi
Aduocabo amicos: qui ad hanc rem adsient:
Ut ne imparatus sim cum adueniat phormio.

Phormio parasitus: Geta seruus.

Ita ne patris ais ꝯspectū veritū hinc abijsse:
Ge. admodū. P. phaniū relictā solā. ge. sic. P. ⁊ iratū
Senē. ge. oppido. Ph. ad te summa solū phor. rerū

Uirgiliꝰ

Ita ne patris ais cōspectū veritū hinc abijsse? In hac scena de ꝑasitis vilioribꝰ terentiꝰ ꝓponit imaginē vite: vt in Eunu. de potioribꝰ ⁊ his q̄ nup ꝓcesserīt. i. de assētatoribꝰ. Aīaduertēdū aūt hmōi genꝰ hoīz magis a Terētio lacerari. Ita ne p̄ris aīmis ꝯspectū v̄itū hīc abijsse: adhuc narrat̄ fabula de terētio ⁊ ābiuio ebrio q̄ acturꝰ hāc fabulā oscitās temulēt̄: atq̄ aurē mīmo īscalpēs digitulo hos Terētio ꝓnūciauit v̄sus q̄bꝰ auditis exclamauit poeta se talē cū scriberet cogitasse ꝑasitū ⁊ ex indignatōe qua cū saturꝫ potuq̄ deprehēderat delinitū: statim hec labia lingēs. vt ebriꝰ vt ructās vt potu satur ꝓnūciauit actor bonꝰ. Admodū. admodū ānuēdi vim hz dūtaxat mō. ⁊ subaudit̄ veritū. Phaniū relictā solā. subaudit̄ ais. Oppido nō aio sed iratū ītellige. Iratū senē. iterū subaudit̄ ais. Ad te solū sūma phormio rerū redit tute hoc intristi. ido velut exꝑgefactꝰ ad has cās accedat phor. q̄ nō diu sollicitū ꝯuenit cē ꝑasitū. nec q̄cq̄ alid nisi d̄ ꝯuiuio vl̄ ꝓpt̄ ꝯuiuiū cogitare adeo nihil a geta cogitat̄. mō etiā negocioꝝ Antiphonis negligēs ē atq̄ securus

Tu te intristi:hoc tibi omne est exedendū apta parasito:que de cibo est hoc autē inter rusticos de aleato mortario dici solz.t bene intristi.ppīe ei intrita ōr hmōi cibus. Accingere:appara te atq; expedi. Ecce rem q̄d si redder:totū hoc q̄si alia gēs parasitus:vt ex hoc appareat q̄d interfit inter audaciā sycophāte iprobi t patrisfamilias ptur bationē mīme litigiosi.nā ille in bona cā aduocatos q̄rit t ipse sollicit⁹ in toto actu est:hic in puncto tē poris se ad calūpniā pre parait. q̄d si redder: bene iam ad illud respicit fabula qō futurū est ppter phe oriā Sic opinor nō id tu ipulisti ꝫ pti net ad id qō secū tacitus voluit phormio. Quid si redder:hoc ē qō nōdebit: an mulierez reddz. Eedo senē: hic alī exclusisse tor porem somni inducūt parasitū. alī trāsglutisse qō in ore mādebat:q̄si hoc in ore fuerit ad vincendū senē. Eedo senē. Non paz vlgus molimē ipēdet cū senex dicat hoiez cōmōstrari parasit⁹ dicat cedo senē. Quid agis:nō interrogātis sed metuētis hoc dictū est. Quidvis nisi vt maneat phanīū:atq; crimie hoc Antiphonē eripiā.e.i.m.o.u.d.f.tria pmittit in q̄b⁹ ois cā antiphonis est cōstituta. Atq; crimie:sic dixit crimie eripiā: q̄si ex incēdio cōsidera trū rerū quas pmittit grad⁹ p auxelim esse sepatos. Phanīū:vxorē.s.antiphonis Antipho nē eripiā:bene eripiā dixit:q̄ cām significat doli p eo q̄ teneak oppressus. Uir. Tu ne hic spoliꝫ indute meoz eripiare mihi. Jn me oēm irā deriuē senis. Deriuatio ōr inflexio crimīis ab eo ad quē ptinebat:ad eū ad quē nō ptinet. O vir fortis atq; amic⁹:ordie laudauit. plus est cm amic⁹ q̄ vir fortis t apparet aduersuz getā exclamasse qō maiorez vim hz q̄ si amice dixisset. O vir fortis atq; amicus:noiatiuū p vtio posuit. Uerū h̄ sepe phormio bene sepe addidit:vt sniaz faceret de spāli dicto. Uereor ne istec fortitudo i neruū erūpat: q̄d est istec nimīū audax.scz t cōuenit hoc dictū gete:q̄ t supꝰ dixerat est parasit⁹ q̄dē phormio:hō cōfidēs:q̄ illū dij pdāt. Uerū hoc sepe Phormio vereor ne istec fortitudo i neruū erūpat ex cōsuetudie romana dixit.qz sepe in neruū cōiꝫcebant ex aliq̄ maleficio in carcerē missi annū:qō puerbiū a sagittarijs natū ē:qō imoderate plerūq; oēs vires adducēdo arcū nō telū incitēt ꝫ neruū rūpāt:qō sepe fortī⁹ feriētes neruū sibi aliquē ledāt. ergo fortitudine nimia sepe vic:sepe decipi cōtigit. Jn neruū erūpat deniq;:mō palecta terētiana cōsuetudie q̄ hāc pticulā i vltia posīt snia. Jam pedū visa est via:pedū p pedib⁹ visa p pulsa:t totū metaphoricos. Quot me cēses hoies iā deuerberasse vsq; ad necē. Parasitice totū trāslatōis loq̄t hmōi. est ei ius vmbraticoz hoīm t scurrilis oratio. Hospites tū ciues deest ei ac supꝰ tū t bene posteris posuit id qō mai⁹ ē. Eedo dum en vnq; iniuriaz audisti mihi scriptā dicā:plus est hoc p interrogatōez itulisse q̄ si diceret

Uirgilꝰ Deriuatio

Redit.tute hoc tristi.tibi oē est exedēdū: accingere
Be.obsecro te.P.si rogitabit.g.i te spes ē. p. ecce rē
Quid si reddet.g.tu ipulisti.P.sic opioz.g.subueni
P.Eedo senē iā structa sunt mihi i corde oia psilia
B.q̄d ages:P.q̄dvis nisi vt maneat phanīū atz ex
Crimie hoc ātiphonē eripiā atq; in me deriuē oēz
Jraz senis.ge.o vir fortis atq; amicꝰ vez hoc sepe
Phormio ẏeoz ne ista fortitudo i neruū erūpat deiz
Ph.Ah nō ita factū est piculū iam pedū visa est via
Quod me cēses hoies deuerberasse vsq; ad necez
Hospites tū ciues quo magis noui tanto sepius
Eedo dū en nūq; iuriaz audisti mihi scripta dicā

Phormio

nunq̄ mihi scripta est iniuriarū dica. Iniuria ꝛ scriptā dicaꝫ Acyrologia: sic em̄ ⁊ Tullius Scribit Eraclio dica. Dica dice cā est grece: q̄ fit latine dica: vt acte acta: Calliope calliopa Quid istuc iterrogare dr̄ ⁊ fingit Geta vt pa sitica pgrediat oratio. qꝛ nō rete accipitri tēditur neqꝫ miluo rursus p allegoriā alloq̄tur pasit⁹ vt totū triuiale sit: ⁊ ꝯuiuijs escisqꝫ trāslatū. Quia nō rete accipitri tendit neqꝫ miluo: legit ⁊ tēnit. hꝫ em̄. n. littera cū. d. cōionē. q̄ malefaciunt nobis: ore et vnguib⁹ s. Illis q̄ nihil faciūt tenditur nō sic accipe nihil faciūt. q. d. nec bēn nec male: sed cū legeri sub audito nobis male. qꝛ. n. in illis fruct⁹ est pelcon. iij. q̄ aut q̄. n. sic subiūgit: aut n. ipm supua cuū est. In illis fructus ē:

Tullius

Ge. q̄d istuc: Ph. qꝛ nō rete accipitri tenditur neqꝫ
Miluo q̄ malefaciūt nobis: illis q̄ nihil faciūt tēdit
Quia em̄ in illis fruct⁹ est: in il lis opera luditur.
Alijs aliūde periculū est: vnde aliquid abradi pōt.
Mihi sciunt nihil esse: dices ducent dānatū domū.
Alere nollent hoīem edacē: ⁊ sap iūt mea q̄dē snīa
Pro maleficio si beneficiū summū nolunt reddere
Ge. nō satis ꝓ merito pōt ab illo tibi referri gratia
Ph. imo em̄ satis nemo ꝓ merito gr̄am regi refert.
Te ne ad symbolū venire vnctū atqꝫ lotū e balneis

qui nihil faciūt nobis male. qꝛ. n. in illis fructus est: fructus cib⁹. qꝛ frumē dicit tractus gule qua cib⁹ in aluū demittit. In illis opa ludit: q̄ malefaciūt nobis. Ludit: exterret an illuditur. i. frustrat. Alijs alicūde est piculū. vñ aliq̄d abradi pōt: vtrū hic sensus est q̄si dixerit aliud alijs piculū affert: a q̄bus auferri pōt: an al ijalicunde piclitantur qua creduntur. est em̄ illis cā piculi nō q̄ videt sed q̄ ab his aliq̄d auferre pōt. vñ aliq̄d abradi: abradi p vim auferri Mihi sciūt nihil esse rei. s. Dānatū domū ducēt fm ius. s. quo oberrati cū soluēdo non essent manu capiebant. Ducēt dānatū domū: vsus est verbis ad extenuēdā penā ⁊ rē ad cōmodū transferendā. nā q̄d oberratis īimicū est id pasit⁹ maxīe optat duci ab aliq̄ domū addidit aūt dānatū q̄si q̄ irrideat gen⁹ dānatōis in qua victor pascere cōpellit ⁊ pascit victus. Alere nolēt. h. e. sensus est sciūt edacē ⁊ iō nollēt alere: ⁊ hoc sic pnūciādū vt facete totū videat illatū: qñ accusat⁹ sit sub hmōi pena: nec accusari ab aliq̄ q̄rit neqꝫ dānari hominē edac ē se significat Sapiūt: sibi cōsulūt. Pro maleficio si. b. pasitice si bñficiū sūmū dixit alere. Pro maleficio ꝓ iniuria. Reddere: retribuere: reponere. Non pōt satis ꝓ merito ab illo tibi referri gr̄a: multū ꝓmittit Ge. parasito cū dicat nihil futuꝝ q̄d ꝓ merito poscit. Nō pōt satis ꝓ merito ab illo: hmōi snīa infert poeta parēthesi cū his q̄ voluit inferre. Ab illo tibi. r. g. imo ei satis nēo gr̄aꝫ nō ab eo q̄ te dānatū duxerit. sed ātiphone de q̄ sermo ē Immo em̄ satis nēo gr̄aꝫ ꝓ. m. r. r. bñ pasit⁹ q̄cq̄d p̄stat dēre se dicit ⁊ ē ꝓpriū psone inferioris Uir. Tu mihi q̄dcūqꝫ b̄ regni tu sceptra Iouēqꝫ cōsiliās: tu. d. e. a. di. Gratiā vincē. Nēo ꝓ merito satis refert gr̄aꝫ. rex alias regnator: alias: dñs: alias diues sigīficat. s̄ nūc rex nomē hꝫ noīs ad aliq̄d dicti ad significādū pasitū. vt em̄ pasit⁹ regis est ⁊ libert⁹ pr̄oni sic eꝯrio rex pasiti ē ⁊ patron⁹ liberti. q̄d si nō essꝫ nō nēo tm̄mō. s̄ nēo pasit⁹ diceret. Te ne ad symbolū veīre vnctū atqꝫ lautū de balneis nondū ab Apollodoro sed. e. sexto satis trāslata sunt oīa. q̄ppe sine cura let⁹ laut⁹ cū aduenis insertis malis expedito brachio: alacer celsus lupino īpetu expectās. mox cū alteri⁹ obligurias bona q̄d cēses dñs cē aī: Prob diuū fidē ille tristis cibū dū seruat tu ridens voras. Te ne ad symbolū venire ⁊ hoc nomē cōstat inter pasitos cōfictū atqꝫ cōpositū esse. Contra illud in andria. Symbolum dedit:

Abradi

Uirgili⁹

cenauit. Ociosum ab aio addidit ab cum sufficeret aio. Cum ille cura et sumptu absumit: cura in apparādo: sumptu in comedendo. Dum tibi sit qd placet acuēda vox in eo q ait tibi: ⁊ hoc eminēter adiectū est: nō sui cura sed cōuiuaꝝ: vt gereret illū q̄ vocat. Ille ringit tu rideas: poetico lepore ijsdē sillabis diuersa significātia ꝓ se inuicē posuit ringit ⁊ rideas. Ille ringit tu rideas: varie nam ꝓnūciatiuū cōiūctio miscuit. nō em̄ dixit

Ringi rigat. Ringi est stomachari. tracta ē ei translatio a canib⁹ latraturis. Prior bibas: prior decūbas hoc ad ꝓcacitatē parasitoꝝ retulit. Prior decūbas. sic alibi: Nature veniūt discūbit inq̄t. Cena appoitur dubia: ⁊ hoc ade parasiticū verbū est: vt id non intelligat Beta. Quid istuc verbi est: vt intelligat populus iccirco: ⁊ non intelligit ⁊ vult doceri Beta. ostendit aūt poeta pro vnaquaq̄ re verba ꝓpria esse: neq̄ cōia cuꝫ his q̄ diuersi sunt actus. Ubi tu dubitas quid sumas potissimū: nō poti⁹ sed potissimū dixit. vt in re omī alijs alia monstraret potiora. Plautus. Stādū est in lecto si q̄d de sūma petas. Hec cū rōne in eas: intelligas: estimes. Quā sint suauia ⁊ q̄ cara sint: nihil philosophatus est poeta oñdendo multis suauia esse q̄ cara sint: Cara magni p̄cij. Ea qui p̄beat. non tu hunc habeas plane presentē deū: hoc est qd ait. Immo em̄ vero satis. Nemo satis ꝓ merito gratiā regi refert. Non tu hūc eū habeas plane p̄sentē deū: p̄sentes dij sunt vel q̄ statim p̄stāt vel q̄ colūtur ⁊ videnť vt sol ⁊ luna. Alij p̄sentē ꝓ potētissimo accipiūt: vt Uir. Quo nō p̄senti⁹ vllū. Senex adest vide quid agas interuenit senex vltimo quidē qd est extra argumētū ꝑ inuentionem dici potius cōsumptū est. Uide quid agas: non terrentis est sed excitātis. Prima coitio acerrima est: translatio est a prelio. nam ⁊ cōgredi milites ⁊ coire dicūtur. Si eam sustinueris multū de illo exigit quādo non dicit si eam repuleris. sed potius si eam sustinueris Post illā iam vt lubet ludas: licet in officio militari om̄e negociū vel pugna vel ludus est.

Plautus

Uirgili⁹

Ociosum ab aio: quū ille ⁊ cura ⁊ sumptu absumit.
Dum tibi fit quod placeat. ille ringitur: tu rideas
Prior bibas. prior decūbas. cena dubia apponitur.
Ge. q̄d istuc v̄bi ē: ph. vbi tu dubites q̄d sumas
Potissimū. hec cū rōes ieas q̄ sit suauia ⁊ q̄ cara sit
Ea q̄ p̄bet: non tu hunc hēas plane presentē deum.
Ge. senex adest vide q̄d agas pria coitio ē acerrima
Si eaꝫ sustinueris: post illā iam vi lubet ludas licꝫ.

Demipho. Geta. Phormio.

En vnq̄ cuiq̄ ꝯtūeliosi⁹ audistis fcāꝫ iiuriā q̄ hec
Est mihi: adeste q̄so. ge. iratus est. P. q̄n tu hoc
Ages. iā ego hūc agitabo. proh deū imortaliū atq̄

En vnq̄ cuiq̄ cōtumeliosi⁹ audistis factā iniuriā? In hac scena vt rhetorib⁹ placet veluti quedā cōtrouersia est que vno tēpore ex vtraq̄ ꝑte tractat: vt si q̄s dicat legē esse ne de eadē re bis agat: ⁊ item vt orbā ꝓxim⁹ ducat. q̄dā absente p̄re sub hoc noīe vxorē coactus erit ducere: vult illā pater aduenientis eijcere matrimonio cōtradicit. Meminisse aūt debem⁹ in oī cōtentōe ea maxīe dici q̄ simplici patrifamilias ⁊ calūmoso sycophāte īprobissimoq̄ ꝑasito ꝯgrue poeta miscet īter se. En vnq̄ cuiq̄ cōtu. a. f. i. Jā īstructi sūt aduocati ⁊ recte lōgū ei fuerat oīa hec p⁹ scenā geri. En vnq̄ en vim hꝫ īdiguatōis post enarratā iniuriā. Quāq̄ hec mihi facta iiuria subaudit. Adeste q̄so: interī aduocati īducūt ⁊ ridicule tacēt pci⁹ postea locuturi: ⁊ adeste ꝓp̄e. adesse ei cause ꝓp̄e dicūt p̄roni ⁊ aīci. Irat⁹ ē: h̄ ad excitādū phormionē d̄r. Quī tu h̄ age: ānuit vt iaceat ⁊ significat silētiū. Jā ego hūc: mō iā celeritat ē signū hūc cū ꝯtēptu dixit. agitabo ꝑturbabo

Proh deū immortaliū. Eclypsis deest fidē aut quid tale. Cicero in economico. Quid igit̄ proh deū īmortaliū: primū eā docebas queso: Proh deū īmortaliū: artificiose prior exclamat: vt Demipho qui iniuriā passus est vltro īpetū accusatōis incurrat. Adeste q̄so: ꝓprie aduocatis dixit: ⁊ q: ipse ꝓperātius pergit: rogat vt assequerent̄. Sequimini me: seq̄mini dixit qui ꝓperātius ⁊ cōcitatiore gradu pergit iratus: ⁊ parēs pater. nā vt variaret ꝑentē dixit quē supra dixerat patrē: patrē ḡ dixit puelle a Dēiphone ignorari. Negligit̄ ipsa q: ignoret ꝑentes puelle id ignorare se dicat: et tñ ipse nō negligat puellā v vtriūq; cōquestus est. Uide q̄d auaricia facit: hec ꝯuersus ad circulū ⁊ coronā circūstantiū dixit ⁊ cōquestus est. nulla em̄ re magis populus cōcitat̄: q̄ si q̄s egenū ꝯtēnat: inde ⁊ bonis inuidēt: ⁊ malos extollūt. Salu. Uide auaricia: ꝓprie vide stomachātibus ꝯuenit qui indignatōe cogunt̄: q̄si cū aliquo colloqui: sic in Adel. Illud sis vide exēplū discipline. Si hez īsimulabis: insimulare est crimē ingerere. Insimulatio ē ⁊ falsi ⁊ veri crimīs īcusatio. Insimulo gtō iungit̄. Sic Cicero. Nihil eoꝝ q̄ galli insimulabāt negarūt. Male audies. s. a me. O audaciā: hec exclamatio oñdit q̄ absente patre offenderit filius. Nihil est qd̄ succēseā: succēsere dicimus eū q̄ cū amare debeat lesus irascit̄: vide q̄ veteratorie oñdat ꝯdixisse adolescētē. Cui opa vita erat: opa ꝑ metu posuit: ⁊ opa hic abltūs casus ē. Ruri fere se ꝯtinebat. Cōtinere d̄r q̄ ꝯ voluptarē se ꝯtinet. Sepe īterea mihi senex narrabat: hz miseriā ociosa narratio. Quē ego viderim ī vita optimū: mō ī vita: in actu: in moribus. Uideas te atq; illū vt narras: b̄ est ꝑentē te illi existimo: atq; illū tibi: an potius ꝑuus sciēs hāc ꝑsonā fingi: vl̄ certe etiā mortuū hoīem induci male ꝑcat̄ pasito: vt etiā ipse sit: aut nusq̄ sit vt fictus: aut ꝑeat vt mortuus: an sic accipiēdū vt seruus submissa voce b̄ ꝑ iocū dixerit tm̄ in vita te videas optimū q̄tū fuit ille q̄ narras: an sic intelligēdū: vt seruus b̄ dicat: si optimū est victū opa q̄rere: ⁊ ī alio agro esse videas: atq; illū vidisti quē ad hūc modū narras viuere. ⁊ allusit ad illd̄ qd̄ ait. Quē ego viderim ī vita optimū. nā eū ita existimarē vt ī vita optimū iudicarē. Nūq̄ tā ḡues: b̄ nō q̄si timidus: ꝫ q̄si religiosus ⁊ fidelis loquit̄ Phormio. Ob hāc tāq̄ ꝑsens mulier de q̄ lis est: sic demōstratia ꝑticula vsus dicēdo hāc. Inimicitias caperē: cape dicimus cū id qd̄ in nobis assumimus vnde capere ꝓ eligēdo ponit̄. Quāuis aspernat̄ quā em̄ sup̄ reuocauit ad puellā referens: vt Quē regno hesperio fraudo. ⁊ Salu. Nā Sylle dñatiōez audebat: ⁊ interpositis quibusdā. neq; est offensus dñatiōem Sylle. Illiberaliter apud veteres illiberaliter dicebāt factū. siquis excessisset omne genus maleficij. sic in Adelphis factū a vobis duriter immisericorditerq; atq; equū sic est dicere magis aperte illiberaliter vides amore auxesis ꝓ magno hic vltimū poni. O audaciam. hic iam ostendit̄ persuasum esse Demiphoni. ⁊ vim adhibitā filio suo vxorē ducere vna cū hunc audacē appellat. altero quod dicit etiam quem cōiunctio est Antiphonem cōplectit̄ ⁊ sic accusat̄. Nam iam adolescenti nihil est quod succenseam. sic subtiliter ac latenter purgat̄ a Phormione. nam

Cicero

Hoīm negat phaniū hāc eē sibi demipho cognatā
Hanc demipho negat esse cognatam? Ge. negat.
De. ipsum phormionē esse opinor de quo aiebam.
Seq̄mini me. Ph. neq; eius prēz se scire qui fuerit?
Ge. negat. neq; stilphonē ipsum scire qui fuerit.
Ge. negat. Ph. Quia egēs relicta est misera
Ignorat̄ parēs. negligit̄ ipsa. auaricia vide quid
Facit. Ge. Si hez insimulab̄ auaricie: male audies
De. O audaciā. etiam me vltro accusatū aduenit.
Ph. Nā iam adolescenti nihil est qd̄ succenseam

Uir.

Salustius

Succēsere

quum dicit nihil est qđ succenseā adolescenti: ostendit adhuc succēsisse ⁊ inimica fuisse animo cunq; addidit: si illū minus norat ostendit cōtraxisse sibi ⁊ restitisse iudicio: ⁊ sic dicit ꝙ si adolescens nō agnoscens puellā veniam meruerit pater negata cognata ferre nō possit. Si illum minus norat: nō dixit nō norat: sed minus norat quasi ⁊ ipse nosce debuerit. Quippe homo repēte trāsit ad noīatiuū cū supra dixerit illū: ⁊ deest erat qđ assumit ab inferiore. Jam grādior. hic cōparatiuus nō hz significatōz qđ magis siue minus a positiuo significet vt iaz senior ꝑ cruda deo v. q. s. Quippe hō iā grādior argumētalis narratio đr q̄ non subiecta est ad fidē faciēdā ⁊ cōstituendā ꝑsonā defensoris ⁊ grandior nō grādis: quasi q̄ dicat grādior fuit: q̄ vt illū adolescens optime nosce posset. Jam grādior: ꝓprie grādis ad spēm referr̄ etatis: vt grādis puer: ⁊ grādis natu senex đr. Cui opa vita erat. hic oñdit q̄ paup fuerit: ⁊ opa ablatiui casus ē: ⁊ vita noīatiui. Ruri fere. i. ruri opam faciēdo q̄rebat cibū: ⁊ bñ addidit fere. nō em̄ semp ꝑ plerūq; ruri fere se ꝯtinebat: exp̄sse oñdit miseriā hoīs q̄ ī vrbe natꝰ interdixerat sibi accessus eiꝰ ob pudorē in ope. nā hoc significat ꝯtinebat. vñ ꝯtēti dicunt ī malis durātes. ꝑ aūt veteres faciebāt nobiles cū ad pauptatē redacti essent. Colendū habebat. Uirg. Cōductāq; pater tellure serebat. Sepe īterea mihi senex narrabat: miserabiliter ⁊ īuidiose positū senex: ⁊ maiore fide quā narrabat dixit nō querebat: ⁊ vide cōgestionē argumētoꝝ: ⁊ ordo est: sepe narrabat senex. Sed hūc negligere cognatū: Amphibologia: ꝑ ī sensu dissoluit. Cognatū suū. ꝑ est crimē: ⁊ cā est ꝙ cognatū addidit. Ad quē viꝝ q̄litas iniurie ad dignitatē ꝑsone. multi em̄ tales sunt vt cognitiōe abdicādi sint. Ut narras: deest vidisti. sic em̄ illū nō v̄a dicere. In malā crucē: aduerbialiter: vt huic vicinie. Quē ego viderim ī vita optimū: in actu ac moribꝰ: ⁊ ī vita ꝑ est cū viueret ⁊ qđ a viuo fit. Uideas te atq; illū vt narres: melius: ꝑ clare dictū a ꝑuo accipimus vt defendisse dñm videret. Ob hāc. i. ꝑ filia ipsiꝰ. Quā is aspernat tā illiberalr: aspernari ē: auerti nō solū corpe: ꝑ etiā aīo: aspernari recusare: auertere: nō agnoscere. est aūt dictū ab aspero. Pergin male loqui: ꝓ male dicere: ⁊ q̄rit ꝓbus q̄s ante Terētiū dixerit. Impurissime: īprobissime. Hero abñte: argute: aut absente: vt videat fidelior q̄ defendat abñtē: qđ ꝑstans argumētū est id aīo habuisse. Betam etiā peregrināte dño. Dignū autē hoc illo est. nō negat male loqui: sed hoc esse dignū cōtendit malo hoīe. Am nota est que separat. e. ab. n. ⁊ interimit. s littere sonum. est em̄ integꝝ aisne. Am tandē carcer: nō carcerariū: sed carcerē asperius appellauit. sic Lucilius. Carcer vix carcere dignus: ⁊ vix ꝓ nō. Bonoꝝ extortor legū. c. ingeniose de ipso negocio sunt inuēta cōuitia: ⁊ fingit illa criminandi causa: ⁊ de negocio.

Si illum minus norat quippe homo iam natu
Grandior pauper: cui in ope vita erat: ruri fere
Se cōtinebat. vbi agrum de nostro patre
Colendum habebat. sepe interea mihi senex
Narrabat se hunc negligere cognatū suū. at quem
Uiꝝ: quē ego viderim in vita optimū. Ge. videas
Te. atq; illū vt narras. P. abi in malā crucem
Nam ni eū ita existimassem: nunq̄ tam graues
Ob hanc inimicitias caperem in vestrā familiam
Quam is aspernatur nunc tam illiberaliter.
Ge. Pergin hero absente male loqui impurissime.
Ph. Dignū aūt hoc illo est. Ge. ain tandē carcer.
De. Ge. honoꝝ extortor: legū cōtortor. De. Geta.

Uirgil.

Aspernari

Lucilius

Phormio

Responde: timuit poeta: ne hmōi vociferatio Gete quasi veram discordiaz apud popu luz fingeret: ⁊ ideo iacit iam a phormione ipm admoueri. Quis homo es hem: mire seruꝰ finxit se nō vidisse senē: vt ea que dixerit in phormionē syncere dixisse credat. ⁊ mira dissimu latione addidit homo: vt videat nihil de p̄sentia dñi cogitasse. Absenti tibi: tunc fidelis opa est si absens aliq̄s defendat. hoc ergo cōfirmat veluti iudicādo. sic in Andria. O Chreme per tp̄s huc aduenis auscul ta. Seqz dignas ꝯtumelias. i. quas ipse debz audire. Desine imponit silētiū Gete q̄si validiora dicturus sit: et sup̄ tace dixit senex. Ohe iam desine: hac voce oñdit plus iusto pro se locutū videri Getā: nā ohe interiectio ē sacietatez vsqz ad fastidium designans. Proinde: ita similitudinis aduerbiū est modo non cōiunctio Ut pinde tona eloquio solitū tibi. Adolescēs primū abs te est auctoritas hec in senibꝰ: vt q̄ minoris etatis fuerit illos appellatōe pueri vel adolescētis vel iuuenis appellēt, etiā oñdit etate vt hoc de noīe illis q̄dez detrahāt sibi nō auctoritatē tribuāt. sic Uirg. O prestās aī iuuenis q̄tū ipe. f. ⁊c. Bona venia. sine ira sine discordia. Si tibi placere potis est: pro pōt. Mihi vt rñdeas: bene mihi vtpote patri adolescētis vel dño Gete vel etiā seni: ⁊ verbū est scrupulose aliq̄d interrogātiū. sic Uirg. Mihiqz hec edissere vera rogāti: ⁊ dic mihi. Dameta cuiū pecus? Quē amicū ais fuisse: ais dicimꝰ de his q̄ vana loquant: dicere aūt de his q̄ validiora. Explana: manifesta expositōe. Et q̄ cognatū: qui quō vnde. Proinde expiscare q̄si nō noris. Expiscari est diligētissime q̄rere vbi nā pisces lateāt ergo verbū est tractū a piscatoribꝰ. Ego me nego q̄d tu ais: subaudit ad oīa nosse. Eho tu sobrinū tuū: populari q̄dā vulgariqz fatigatōe vtpote scurra rñdit. Nomē maxīe: falsaz nō habēt memoriā. hic ergo deest nescio: ve necessariū est. Quid nūc taces? vrget senex qz ītelligit eū nomē nescir. Subijce suggere Nō dico q̄si nō noris. t. mire. nā videt arte celar id qd̄ inuitus nesciebat. Stilpho: sylepsis. nā reddit ad noīatiuū. ē vtiqz stilpho: vt rursus ad accusatiuū: noueras stilphonē. s. Atsi talētū rez: more romanoꝝ apd̄ q̄s hr̄ditas pecūie erat talētū: aut qd̄ dixerat more grecoꝝ admiscuit. Qui mihi cognata: schema. Quā lites secter aut q̄ te aut bis posuit q̄: qd̄ genꝰ figure p̄mo schemati ē ꝯriū: vt ī heau Propt q̄ ī sūma infamia suz ⁊ meo p̄ri miuꝰ obsequēs. Itē cepi rōz: vt neqz tu egeres neqz b̄ posses pdere. stil

Ph. Rñde. Ge. quis homo est: hem. De. tace.
Ge. Absenti tibi te indignas seqz dignas
Contumelias nunq̄ cessauit dicere. Ge. desine
Adolescens primū abs te hoc bona venio peto
Si tibi placere potis est: vt respondeas mihi.
Quē amicum tuū ais fuisse istum explana mihi
Et qui cognatum me sibi esse diceret. Ph. proinde
Expiscare quasi nō nosces. De. nossez. Ph. ita.
De. Ego me nego. tu q̄d ais redige ad memoriaz.
Ph. Eho tu cōsobrinū tuū nō noras? de. enecas dic
Nomē. Ph. nomē maxīe. de. q̄d nūc taces? phor. pij
Hercle nomē pdidi. De. hem q̄d ais? Ph. geta si
Meministi id qd̄ olim dictum est: subijce. Ge. hem
Non dico quasi nō noris tēptatū adueīs. de. egon
Autē tēpto? Ge. stilpho? Ph. atqz adeo qui mea
Stilpho est. De. quē dixti? Ph. stilphonē inq̄

Uirgiliꝰ

Uirgiliꝰ

phonem inq̄ non noras: figura Epitrocasmos. est autē epitrocasmos verboꝝ sup se inui-
Virgilius cem effusio vel supmēsio q̄ fit aduersarij cā turbādi. s. Conuincā si ne ges. Vir. Non longe
scz hostes. Querēdi nobis circūstant vndiq̄ muros. Imus aduerso s: q̄d cessas. At si ta-
lentū rem illud fecit. Ita vt dicis ego tum si aduenissez: ita sum inq̄t. vt di
cis auarus ⁊ supb⁹. ⁊ vide senē de iniuria nō agere q: iuste cōfidit: ⁊ nititur cause plerūq̄
em̄ hac cōstā
tia aī fulciūt
qui iuri cōfi-
dūt: at cōtra
q̄ nullo iure
fieri sunt liti
gant: ad iniu
rias ꝓsiliunt
vt his saltē ꝑ
turbēt aduer
sariuz q̄ iure
nō valēt ꝯdo
no: igit tibi
om̄e cōtume
lie gen⁹ Ego
tū si aduenis
sem: deest ad
iudiciū vt sit
cū ad iudiciū
venissez. qui
mihi cogna-
ta: q̄ vñ qūo
Heus noster
recte. Beta
sic laudat se-
nē vt optet vi
cere Phormi
onē. He⁹ no
ster r̄cte plau
dit sibi Terē
tius supposi
ta ꝑsona: q̄si
recte dixisset
Judicib⁹ q̄l-
bus ꝓbaui iu
dicibus inq̄t

Noueras. de. neq̄ ego illū norā: nec mihi cognatas
Fuit quisq̄ isto noie. ph. ita ne: non te hoꝝ pudet?
Atsi talētū rē reliq̄sset decē. De. dij tibi malefaciāt.
Ph. Prim⁹ esses mēoriter ꝓgeniē vrāz vsq̄ ab auo
Atz atauo ꝓferēs. de. ita vt dicis ego tū si aduenissez
Qui mihi cognata esse dicerem itidem tu face.
Cedo q̄d ē cognata? G. he⁹ noster recte he⁹ tu caue
Phor. Dilucide expediuit quibus me oportuit
Iudicibus tum id si falsum fuerit filius cur non
Refellit? de. filiū narras mihi cui⁹ de stulticia dici vt
Dignū est non pōt. ph. at tu q̄ sapiēs es magistrat⁹
Adi. iudiciū de eadem causa iterum reddant
Tibi. quādoquidem solus regnas et tibi licet soli
Hic de eadem causa bis iudicium adipiscier.
De. Et si facta mihi iniuria est verūtamen potius
Quā lites secter aut quā te audiā itidē vt cognata
Sit id qd̄ lex iubet dotem dare abduc hanc minas
Quinq̄ accipe. Phor. ah ha he homo suauis!
De. Quid est? num iniquum postulo? an ne
Ego hoc quidem adipiscar qd̄ ius publicum est.
Phor. Ita ne tandem queso itidem vbi meretricez
Abusus sis mercedē dare lex iubet ei atq̄ amittere

Refellere finis cur nō refellit? refellere ē argumēto falsuz oñdere. Cui⁹ de stulticia dici vt dignū ꝯpē
diū cōuitioꝝ est nihil inuenire pro magna iniuria qd̄ respōdeas Quādo quidē solus. r. qm̄
regnū solutū legib⁹ est: ⁊ opprimēs libertatē. Sic alibi. Regnū ne hic Eschine possides?
Hic de eadē cā: hic videlz apd̄ Athenas vbi leges: vbi libertas cōis est. Id qd̄ lex iubet: id
ꝓ ob id dotē dare. Abduce hāc mīas. q. a. mō id agit qd̄ rep̄hēdit a filio nō esse factū. Do-
tem daret ne q̄reret aliū ⁊ dotē: voluit ⁊ custodē esse pudoris. Ah he: hic risu destruxit qd̄ ꝑ
tēdebat senex. Hō suauis: ꝑscriptio quū iā alteꝝ fcm̄ sit fieri vtrūq̄ nō posse. An ne hoc q̄-
dē ego adipiscar. q. i. p. e. q: em̄ a lege recitat tm̄ id qd̄ a lege scriptū. Ita ne tandē q̄so itidē
Uti ⁊ abuti maiora argum̄ta sūt q̄ iterrogatōe ꝓferūt. Ubi abusus sis: scriptū ⁊ volūtas. Utimur cum
honore: abutimur cū iniuria. Atq̄ amittere: bene amittere. q: finis cupiditatis amissio est

Phormio

An vt ne quid turpe in se admitteret: idoneũ testimoniũ bonoꝝ esse nataliũ ciuem dixisse. nã apud veteres peregrine mulieres in meretricũ numero habebant: sic ipse alibi. Adeon est demẽs ⁊ peregrina: ⁊ alibi. Samia mihi mater fuit: ea habitabat Rhodi: ⁊ Parmeno cõprobans respõdit. Põt taceri hoc. i. meretricẽ matrẽ te habuisse. An vt ne q̃d turpe in se admittere a volũtate. Ut cũ vno etatẽ degeret. q̃d em̃ est pudicitia nisi vnius scientia viri.

An vt ne quid turpe eius in se admitteret ꝓpter
Egestatem ꝓximo iussa est dari vt cũ vno
Aetatem degeret quod tu vetas: De. ita ꝓximo
Quidem. at nos vnde aut q̃obrẽ. Phor. ohe
Actũ aiunt ne agas. De. nõ agã imo haud desinaꝫ
Donec ꝑfecero hoc. Ph. ineptis. De. sine modo
Ph. Postremo tecũ nihil rei nobis demipho est
Tuus est dãnatus gnatus nõ tu. nam tua
Preterierat iam ad ducendũ etas. De. hec omnia
Illum putato. que ego nunc dico dicere.
Aut quidẽ cũ vxore hac ipsum ꝓhibebo domo.
Ge. iratus est. Ph. tute idem melius feceris.
De. Ita ne es ꝑatus facere me aduersum omnia
Infelix: Ph. metuit hic nos tam et si sedulo
Dissimulet. Ge. bene habẽt tibi principia. Ph. quin
Quod est ferendũ feras. tuis factis dignũ feceris
Ut amici inter nos simus. De. egon tuã expetam
Amicitiam. aut te visum aut auditum velim.
Ph. si cõcordabis cum illa habebis que tuam
Senectutem oblectet. respice etatem tuam.
De. te oblectet. tibi habe. Ph. minue vero iram.
De. Hoc age satis iam verboꝝ est nisi tu ꝓperes
Mulierẽ abducere. ego illã eijciã dixi phormio.

Actũ aiũt ne agas: actum dicim⁹ quũ ꝓuerbium significamus: acta res ẽ de qua sñia ꝓlata sit. Donec ꝑfecero hoc. Uirgil. Donec me flũine viuo abluero: ꝑfecero: ꝓ ꝑficiã. Ineptis: vt a sapiẽtia sapis dicimus: ita ab ineptia ineptis. Sine mõ: hec minãtis sunt v̄ba: ⁊ bñ imitatus ẽ modũ cõminantis. Tuus ẽ dãnatus ludit phormio cũ dicit non tu ꝯtẽptibiliorẽ ĩ hac cã sibi senez q̃ Antiphonẽ fuisse dicit simulq; etatẽ ĩ illo esse despectã Tu te idẽ meli⁹ feceris: quidã sic ĩtelligũt: tu te idẽ melius feceris: vt senex poti⁹ exeat q̃ eijciat filiũ. Artificiose aũt loquit Phormio vt adimat suspitionẽ seni cõsensionis ⁊ ꝯuentiõis inter parasitũ et filiũ. Tuus est gnatus nõ tu ꝓ volũtate cõcedentis est ꝓbatio sñie. Illũ putato que nũc dico dicere: definitiue respondit. Cũ vxore hac id est tali. Tute idẽ melius feceris: locus est hic vt ostẽdat Phormio de cõpacto egisse cũ Antiphõe. Sedulo. sine dolo instãter. Dissimulat: fingit: mentit. Quin q̃d est ferendum feras: cur nõ inquit accõmodas necessitati volũtatẽ que tuã senectutẽ oblectet: nõ te: s̄ senectutẽ tuã. Minue vero irã. ꝯtẽnentis est iracũdia. dissuadẽtis est ira. Hoc age: annuentis est. Dixi phormio: dixi solet dicere ꝑacta cã

Uir.

Ira iracũdia.

Dixi Demipho: mire cōminatiōem ⁊ ferocitatem eius imitatus est, simili verbo. Si quid opus fuerit. d. m. hec repētina discessio habet aliquā maiorē litigaturi denunciatiōem. et bene breuiter: ne multiloquio infringeret superior cōminatio. Hanc tibi cognatā: additur pnomen est: quasi notā oībus diceret. Phaniū hanc esse sibi co. magno ingenio Terētius imprudentiā calūniatoris expssit. nam ⁊ prior incipit: ⁊ prior accusat: ⁊ qr nō pōt dicere expellit Phanium Demipho: negat cognatā inquit: negat vna opa Geta in duplici versat dolo. nā ⁊ audiēte iā sene se ei⁹ defensorē tā q̄ abn̄tis assimulat: ⁊ irritat ad vociferatōz phormionē q̄ clamādi vlteri⁹ cām nō hz si taceret Geta Neqz ei⁹ patrē se scire q̄ fuerit: ambiguitas q̄ tn̄ sensu discernit. Cognatā Demipho hec est flagitatio que etiā tumultuose nomē psequit atqz exagitat: ideo callidus sycophāta pr̄issamilias ppriū nomē: nō solū inuidiose infert: s̄ etiā repetit. Nec stilphonē ipsum: hec asseueratio mētis mutata vitate. Negat Sylepsis pma. nā extrinsec⁹ audiēdū est pr̄. Seqmini. apparet Demiphonē: vt patrēfamilias pturbari nō mediocriter. q̄ppe q̄ ⁊ aduocatos cōquisiuerit aduersus hoīez sine aduocatis agētē ⁊ pgredi nō audeat nisi illi sequāt. Nec Stilphonē ipsum scire. q. f. multa calūniatoris clamādi causa dicūt ⁊ vociferandi: vt ipsum strepitu terreāt. Nec Stilphonē ipsum: tantūdē qd̄ supra. Neqz eius patrē. scire debemus hoc nomen nō fictū a parasito: sed auditū a puella: q̄ vxor ducta sit dici: qr egens relicta sit misera: cōmunis locus ī auaricia generalitate approbatior. facilius em̄ hoc de oībus q̄ de Demiphone credat. ⁊ ideo ignorat dixit vt negligit nō ignorat ⁊ negligit. Demipho. Ignorat nō agnoscit: ignorat qd̄ fingit. hoc em̄ significat modo.

Ph. Si tu illā attigeris secus q̄ dignum est liberā
Dicā tibi impingam grandem: dixi demipho.
Si quid opus fuerit heus domo me. Ge. intelligo
Demipho: Geta: Hegio: Cratinus: Crito
Quāta me cura ⁊ sollicitudine affecit gnatus
Qui me ⁊ se hisce impediuit nuptijs.
Neqz mihi in cōspectum pdit: vt saltem sciam
Quid de hac re dicat: quid ve sit sententie
Abi tu: vise redierit ne iam an nōdum domum:
Ge. Eo. De. videtis quo in loco res hec siet.
Quid ago: dic hegio. Heg. ego cratinū cēseo si tibi
Videt. De. dic cratine. Cra. me ne vis: De. te. Cra.
Ego que in tuā rem sint: ea velim facias mihi
Si hoc videt: quod te absente hic filius
Aegit: restitui in integr equum ⁊ bonum est. ⁊ id
Impetrabis. dixi. De. dic nūc heg. Heg. ego sedulo

Cura sollicitudo

Quanta me cura ⁊ sollicitudine affecit gnatus. Cura est ī spe bonor: sollicitudo in metu malor. Quāta me cura ⁊ sollicitudine: hec deliberatiua est ī q̄ aduocati sunt quor vnus suadet: alter dissuadet: tertius q̄ se alterutri addere debuiss: eiusmodi sn̄ia dicit: vt rursum deliberatiōe op⁹ esse videat. Ego Cratinū cēseo: pōt ego distingui: vt subaudit ego dicā. Que in rē tuā sint: bene pncipio beniuolētiā suā cōmēdauit: ⁊ sic cōsiliū dedit equū eē ab honesto: ⁊ bonū ab vtili: ⁊ id īpetrabis a possibili ⁊ breuiter deliberatū tres locos tetigit: iustū: vtile: ⁊ possibile. Ego sedulo hūc dixisse credo: artificiose psonā rep̄hēdit sn̄iaz rep̄hēsui⁹: vt si inimic⁹ sit adimat auctoritatē sn̄ie sue,

Phormio

Verꝫ ita est: subiunxit locum Apocriseo oratorie: vt inuidis cōtradicturus occurreret. Nihil nō videt: a possibili. Quod sit factū legibus: hic alio ordine ⁊ loco suasorie tetigit: primum a possibili: secundū ab honesto. ⁊ turpe inceptū est ab honesto. m. litteram p̄termisit per artem: que vbi nō potest fieri frustra sectatur. Res magna est: causa ampliandi sententiam. Incertior sum multo q̄ dudū. ex tribus em̄ vnus suasit: alter dissuasit: tertius nihil dixit. In tēpore huc sese recipere

Hunc dixisse credo. verꝫ ita est quot hoīes. tot sn̄ie
Suus cuiq; mos: mihi nō videt quod sit factum
Legibus rescindi posse ⁊ turpe inceptum est.
De. Dic crito. Cri. ego ampli⁹ deliberandū censeo
Res magna ē. He. nunq̄d nos vis? De. fecistis ꝓbe
Incertior sum multo q̄ dudum. Ge. negant
Redisse. De. frater est expectandus mihi. is quod
Mihi de hac re dederit cōsilium: id exequar.
Percōtatum ibo ad portum quoad se recipiat:
Ge. At ego antiphonē querā: vt q̄ acta h̄ sunt sciat
Sed eccū ipsum video in tempore huc se recipere

Salu. Maximeq; ferocia regl Mithridatis in tpe bellaturi

¶ Antipho: Geta.

Enimuero antipho multis modis quū istoc
Aīo es vituꝑandus: ita ne hīc abijsse. ⁊ vitā
Tutandā alijs dedisse: alios tuam rem
Credidisti magis q̄ te animaduersuros. nā vt vt
Erāt alia: illi certe que nūc domi tue est cōsuleres:
Ne q̄d ꝓpter tuā fidē decepta pateret mali: cui⁹ nūc
Misere spes: opesq; sunt ī te oēs site. Ge. Equidē
Here nos iādudū hīc abn̄tē incusamus q̄ abieris.
An. te ip̄m q̄rebā. ge. sꝫ ea cā nihilo magis d̄fecim⁹
An. loq̄re obsecro quo i loco sunt res ⁊ fortūe mee
Nunq̄d patri subdolet? Ge. nihil etiā: An. ecq̄d spei
Porro est? Ge. nescio. An. ah. Ge. mihi phedria
Haud cessauit ꝓ te eniti. An. nihil noui fecit. Ge. tu
Phormio itidē hac re vt ī alijs strēnuū hoīez p̄buit
An. quid is fecit? Ge. cōfutauit v̄bis admodū

Enimuero Antipho mltis mōis cū istoc aīo. Cū istoc aīo ꝓ hui⁹ aī. Ennius. Optīa cū pulchris aīs Romana iuuētus. Ita ne hinc abijsse ⁊ vitā tuā Ut inuidisse deos p̄rie. v. a. a. o. o. Et ꝑuo fortūas meas ꝯmisisse futili. Alios tuā rē: ab īfinitiuo ad īdicatiuū trāsitū fecit. Credidisti: ꝓputasti. Pateret mali: legitur ⁊ potiret q̄ potiri fuit Plaut⁹. Plautus Hostiū potitus est. Spes opesq; sunt. hec quidē de his sunt q̄ amāti. Spes opesq; sunt: vt res fidesq; vsq; adieris: mollius q̄ fugeris: Sꝫ ea causa qua abieris. Nunq̄ patri subdolet ꝯuenientia sua ⁊ Phormionis dicit, Cōfutauit v̄bis ꝯuicit; vt si diceret refutauit: s̄ refutatio in re est;

Cõfutatio in pſona Deus Phormio: de ſe mediocriter p edy pſim moraliter ſatis. Ego qđ potui porro: ordine primo dñm: poſt Phormionẽ: vltimũ ſe poſuit. Hũc ſaluũ patruũ: Beta nõ optat ſaluũ patruũ venire ſecundũ apollodorꝫ: ꝛ oſtendit nõ cõgruere ſalutẽ eius cũ incõmodo ſuo: at nõ dicit malũ eſſe incõmodũ ſibi: ſed tantũ magni terroris plenũ aduentũ. patrui. Paleſtra exit foras: bene paleſtrã eius dixit lenonis domũ quo eſt exercit⁹ amator aſſidue

Plautus

plaut⁹ abſtine a paleſtra vbi demens deſudaſcat.

Duo audi obſecro. Nec cena in petitiõe ẽ: q̃ ſepe admittit deliberatiuum locum. Duo audi obſecro: ſunt q̃ ſic legũt vt duo ipſe dicat: audi leno obſecro: iterꝫ Phedria. Quin omitte me: q̃n mõ corripiẽdi vim hꝫ: vl̃ iperandi: vt Quin age. Quin aliq̃d. Suo ſuat capiti: deẽ ſuat aut appẽgat: affigat Suo ſuat capiti. Apoſiopeſis

ſuo capiti dixit: cũ dicatur⁹ eẽt phedrie: vt Dardanieꝫ rogũ capiti. Fenerarũ atꝫ ab vtili. Feneratuꝫ iſtuc bñficiũ id eſt ei a te feneratũ. Necꝫ hercle hoc eſt: bene ipſe dictũ ſuũ cõfirmauit. Cantilenã eandẽ canis: ita dicit vetus ꝛ vulgata cantio. Tu mihi cognatus: ab honeſto. Tu mihi parẽs: tu amicus: ſecũda Apoſiopeſis. Phaleratis dictis: honeſtis atꝫ ornatis: quia dixit tu mihi

Jratũ patrẽ. An. hem phormio. Be. ego qđ potui porro. An. mi geta oẽs vos amo. Be. ſic habent principia ſeſe vt dico: adhuc trãquilla res eſt Mãſuruſcꝫ patruũ pr̃ ẽ dũ huc adueniat. An. q̃d eũ: Be. vt aiebat đ ei⁹ pſilio velle ſeſe facere qđ ad hãc rẽ attinet. An. q̃tus met⁹ ẽ mihi venire huc ſaluũ Nũc patruũ. Beta. nã vt audio p eius vnã aut viuã Aut moriar ſententiã. Be. phedria tibi adeſt. An. Ubinã eſt. ge. eccũ a ſua paleſtra exit foras.

Phedria: Dorio: Antipho: geta.

Duo audi obſecro. Do. nõ audio. Ph. parũper Do. Quin omitte me. Ph. audi q̃d dicã. Do at Eñ tedet iam audire eadẽ milies. Ph. at nũc dicaꝫ Qđ libẽter audias. Do. loquere: audio. Ph. neq̃o Te exorare vt maneas triduũ hoc: quo nunc abis: Do. mirabar ſi tu mihi q̃cq̃ afferres noui. An. hei Metuo lenonẽ ne q̃d ſuo aſſuat capiti. ge. idẽ ego Metuo. P. ñ mihi credis. Do. ariolare. P. ſi fidẽ do Do. Fabule. Ph. feneratũ iſtuc bñficiũ pulchre tibi Dices. Do. logi. Ph. crede mihi gaudeb facto be hercle hoc ẽ. Do. ſomniũ. Ph. expire nõ eſt longũ. Do. Cãtilenã eãdẽ canis. Ph. Tu mihi cognatus: Tu parẽs. tu aĩcus. Do. garris mõ. Ph. adeon eſſe Te ĩgeio duro atꝫ iexorabili vt neq̃ miſcdia neq̃ precib⁹ molliri q̃as. Do. ad eon te eẽ icogitãtẽ atꝫ Impudentẽ phedria vt phaleratis dictis ſeducas

Phormio

cognatus: tu parens: ⁊ quasi leno irridet honestatē ⁊ despicit. Miserū est. Ironia. Hei verberis vincor: hoc sibi dicit adolescēs. Neq; antipho alia cū occupatus esset sollicitudīe hic colet phedria q̄ in eadē re laborauit ātipho. i. in amore: qđq; amare ꝯtigerit. Neq; ātipho alia minore aliqua sollicitudīe quā hec est: quā nūc gerit: an alia preter hāc quā de me gerit. Ordo ⁊ sensus hic est. Neq; tuz esset mihi hoc obiectū malū: cū Antipho alia sollicitudine esset occupatus leni quā piaz: nō hac de nuptijs q̄ est grauissima. Un q̄ vsus venit opus aut necesse fuit. Auribus teneo lupū: grecuz prouerbium

Me. ⁊ meā ductes gratis. an: miserum est. Ph. hei
Uerbis vincor. Ge. q̄ vterq; ē similis sui. Ph. neq;
Antipho alia quū esset occupat⁹ sollicitudīe: tū hoc
Essz mihi obiectū malū. An. ah q̄d istuc ē phedria
Ph. O fortūatissime ātipho. an. ego ne: Ph. cui qđ
Amas domi ē nec quū hmōi tibi vnq̄z vsus veit dōi
Ut ꝯflictares malo. an. mihi domi est īmo qđ aiūt
Aurib⁹ teneo lupū nā nez quō a me amitā iueīo nez
Ut retineā scio. do. ip̄m istuc mihi ī hoc ē. an. eia ne
Paꝝ leno sies. ge. nūq̄d hic ꝯfecit. Ph. hiccine hō
Inhumanissim⁹ pamphilā meā vēdidit. ge. quid
Uēdidit. an. ain vēdidit. P. vēdidit. do. q̄ īdignuz
Facin⁹ ancillā meā ēptaz ere meo. ph. neq̄o exorar̄
Ut maneat ⁊ cū illo vti mutet fidē triduuz hoc dū
Id qđ est ꝓmissuz ab amicis argentuz affero si nō
Tunc dedero vnaz preteream horaz ne optus sies
Do. obtundis. an. hand lōguz est id qđ orat dorio
Exoret sine id hoc tibi qđ promeritus fueris
Cōduplicauerit. do. istec verba sunt. an. pāphilā ne
Ab hac vrbe priuari sines tuz p̄terea istoꝝ amorez
Distrahi poterī pati. do. neq; ego nez tu. ge. dij tibi
Oēs id qđ ē dignū diūt ego te ꝯplures aduersum
Ingeniū meū mēses tuli pollicitātez ⁊ nihil ferētē
Flētē nūc cōtra hec oīa repi q̄ det neq; lachrymet
Da locū melioribꝰ. an. certe hec lesi satis ꝯmemini
Tibi quidē est olim dies qua dares huic p̄cōstituta
Ph. factuz. do. non ego istuc nego. an. iam ne ea
Preterijt. do. nōveꝝ hoc ei ātecessit. an. non pudet
Uanitatis. do. mime dū ob rem. ge. sterq̄linium

Leno scies. Eclipsis deest vniuersa. Aere empta suo: bene suo q̄si de tertia psona. Conduplcauerit: cōiūctiuū ꝓindicatiuo. i. ꝯduplicabit hoc est aliter feneratum istuc beneficiuz tibi dices Nihil ferentem flentem

vsitatū veteribus. Tibi quidē est olī dies. hic olī futuri tp̄is. i. nā leno d̄ accipienda ab adolescētepecūia diē ꝯstituerat ⁊ īuēta meliori ꝯditōe añcepat tp̄s cū adolescēte p̄scriptū. iā ne ea p̄terierit īterroga

Ph. Dorio ita ne tandē facere oportet. do. sic suz si
Placeo vtere. An. siccine hūc decipis. do. imo eiuero
Antipho h̄ me decipit: nā h̄ me hmōi sciebat eē hūc
Ego eē aliter credidi. iste me fefellit. ego isti nihilo
Suz ac fui: sz vt hec sūt: tñ h⁹ faciā: cras māe argētū
Mihi miles dar̄ se dixit. si mihi tu attuleris phedria
Prior mea lege vtar vt sit potior q̄ p̄or ad dād ē vale

Phedria: Antipho: Geta

Quid faciā: vñ ego nūc huic tū subito īueniā
Argentū miser cui min⁹ nihilo est: qd̄ si hic
Potuissz nūc exorarier triduo hoc ꝓmissuz
Fuerat. An. ita ne hūc patiemur geta fieri miserū q̄
Me dudū vt dixti adiuuerit comiter: q̄ quū op⁹ est
Bñficiū rursuz ei expiamur reddere. Ge. scio eq̄dē
Esse equū. An. age ergo solus. hunc seruare potes
Ge. q̄d faciā. An. īuenias argētū. Ge. cupio: sz vñ id
Edoce. An. pr̄ adest. Ge. scio. sz q̄d tū. An. ah dictū
Sapiēti sat ē. ge. ita ne. an. ita. ge. sane hercle pulcre
Suades ⁊ tu hīc abis nō triūpho ex nuptijs tuis: si
Nihil nāciscor mali ni etiā nūc me hui⁹ causa q̄rere
In malo iubes crucē. An. veruz hic dicit. Ph. quid
A nobis geta alien⁹ suz? Ge. haud puto: sz paꝝ ne ē
Qd̄ oībus nobis nūc succēset senex ni instigemus
Etiā vt nullus locus relinquat̄ preci. Ph. alius ab
Oculis meis illā ignotū hīc abducet in locū. hē dū
Igitur licet dūq̄ adsum loq̄mini mecum antipho
Contēplamī me. An. q̄obrē aut q̄dnam facturus
Cedo. Ph. quoquo hīc asportabit̄ terraꝝ certuz est
Proseq̄: aut perire. Ge. Dij bene vortant qd̄ agas
Pedetentī tñ. An. vide si q̄d op⁹ potes afferre huic
Ge. Si q̄d: quid? An. quare obsecro ne q̄d pl⁹ min⁹
Ue faxit. qd̄ nos post pigeat geta. Ge. quero. salu⁹
Est vt opinor. veꝝ ei metuo malū. an. noli metuere
Una tecū bona malaq̄ tollerabim⁹. Ge. q̄tum
Opus est tibi argenti. eloquere. Ph. sole. xxx. mine.

tiue pronunciandum. Nō veruz hec antecessit: vrba ne leno hec antecessit vt alij putāt me retrix vendita vt alij dies lenoni q̄ cōstitutuz fuit. An aperte leno perfidus mentitur. vnde sequit̄ nō pudz vanitatis: ergo pl⁹ē antecessit q̄ preterijt Jaz non pudz vanitatis apparet: supra lenonem de ꝑfidia āticipati tēporis esse confessum Mea lege vtar lenonia scz ī qua semper cōmodū est priusq̄ fides.

Quid faciam: economia ad futurum exitum comedie. minus nihil hyperbole. Adiuuerit: secūdum Virgil. pronunciari debet adiuuerit comiter veteres dixerunt.

Phormio

Quid faciam: comiter q̄uis vtercz intelligat qđ alteruter dicat: dissimulant tamē. Et tam in hinc abis: vt etiā: vt si qua tibi vis in malo aliud malū. Relinquatur pci: bene pci. Pedetētim: caute a pedib⁹: z tēptādo: ñ hoc quidā sic accipiūt tanq̄ Bete dicat Antipho: vt caute aggrediar senē sallere. Ista vo vilis ē: amatorie Solus est hō amic⁹ amico.

Apollodorus

Be. Triginta: hui pcara est phedria. Ph. istec vero Vilis est: B. age age inuentas reddā. P. o lepidū Caput. Be. aufer te hinc. Ph. iā opus ē. B. iā feres: Sed opus est mihi phormiōe ad hāc rē adiutorez Dari. An. psto est audacissime quid vis oneris Impone z feret. solus est hō amico amicus. Be. Eam⁹ ergo ad eū ocius. P. abi. dic psto vt sit domi. An. Nunqđ est qđ opa mea vobis opus sit: Be. Nihil vez abi domū z istam miserā quā ego nunc Scio esse intus exanimatā metu cōsolare cessas. An. Nihil est eque qđ faciā lubens. Ph. qua via Istuc facies: Be. dicā in itinere mō te hinc amoue

Q Uid: q̄ pfect⁹ cā h.o. narrato simplex Senect⁹ ipsam est morbus. Apollodorus

Demipho. Chremes. Senex. Fratres

Quid: q̄ pfectus hinc es lēnū chremes causa Adduxtin tecū filiā: Ch. nō. Be. qđ ita nō: Ch. Postq̄ videt me eius mater hic esse diutius Simūl autem nō manebat etas virginis. meam Negligentiā ipsam cū omni familia ad me pfectā Esse aiebant. Be. quid illic tā diu queso igitur Cōmorabere vbi id audieras: Ch. pol me detinuit Morbus. Be. vñ aut q̄: Ch. rogas: senect⁹ ipsa est Morb⁹ sz vēisse eas saluas audiui ex nauta q̄ illas Uexerat. Ch. qđ nato obtigerit me abñte chremes Audistin: Be. qđ quidē me factum cōsilij incertū Facit. nam hanc cōditionē si cui tulero extraneo Quo pacto aut vnde mihi sit dicundū ordine est. Te mihi esse fidelē eq̄ atq̄ egomet suz mihi sciebā. Ille si me alien⁹ affinē volet tacebit ꝟ dū incedet Familiaritas sin spreuit me plusq̄ op⁹ ē scito scaet. Uereorq̄ ne vxor aliq̄ cā hec resciscat mea qđ si fiet Et vt me excutiā atq̄ egrediar domo. id restat. Nam ego meor solus sum meus. Be. scio ita esse.

Hanc cōditionē si cui tulero: q̄ p cōditiōem alicui dicimus. Te mihi fidelē esse eq̄: mire admixtū ante cōpletā sniam de extraneo te mihi fidelē esse z cetera. Tacebit dū intercedet fa. icertū qñ pditū i se dicat: ante aut p⁹ nuptias. Ut me excutiā legit z ex

cutiat. Meoꝝ solus sum meus: Apollodo. Quod
Virgilius pollicitus sum eff. Virgilius. Donec me flumine viuo abluero. Veni ad hominē: venuste
repetitū hominem. Hunc adorier hospitē de eo qui superuenit: nomen actum imprudenti
Salustiꝰ rerum atq; alieno ab earum scientia. Salustius. Vitam sicuti peregrinantes transige-
re: ⁊ cetera.

Et iō istec mihi rēs sollicitudini est: neq; defeciscar
Ego vnq̄ adeo experirier donec tibi id qd̄ pollici-
tus sum effecero.

Geta.

Ho hominē callidiorem vidi neminem: q̄
Phormionē: veni ad hominē vt dicerem
Argento opus esse. ⁊ id quo pacto fieret vix
Dimidiū dixeram dū intellexerat. gaudebat. me
Laudabat: q̄rebat senē. dijs gr̄as agebat: tp̄s sibi
Dari vbi phedriē sese ostēd eret: nihilominus
Amicū esse q̄ antiphoni hominem ad forum
Iussi operiri eo me esse adducturum senem.
Sed eccum ipsum. quis est vlterior: atat phedrie
Pater venit sed quid pertimui autē belua.
An qr quos fallam ꝓ vno duo sunt mihi dati
Cōmodius esse opinor duplici spe vtier petā hinc
Unde primo institui. si dat sat est. si ab hoc nihil
Fiet tamen hunc adoriar hospitem.

Antipho. Geta. Demipho. Chremes.

Expecto q̄ mox recipiat se geta. sed patruuz
Video cū patre astantem. hei mihi q̄ timeo
Aduentum huius quo impellat patrem.
Ge. Adibo hosce o noster chremes. Ch. salue geta
Ge. Venire saluū volupe ē. Ch. credo. Ge. q̄d agit
Ch. Multa aduenienti vt fit noua hic cōpluria.
Ge. Ita d̄ antiphone audistin q̄ facta sūt: Ch. oia:
Ge. Tum dixeras huius facinus indignū chremes
Sic circumiri. Ge. id cū hoc agebam cōmodum
Ge. Nā hercle ego quoq; id mecū agitās sedulo
Inueni vt opinor remediū huic rei. Ge. quid geta
Quod remediū: Ge. vbi abij abs te fit forte obuiā

Expecto q̄ mox recipiat se Geta. ad errorē cumulandū p̄sona Demiphōis interponitur atq; ei abducto metu admittēdū vxoris maior vis fiat repētine leticie. Volupe est: h̄ voluptatis nomen est vt h̄ facultatis sic em̄ veteres p̄ apocopē loquebant Cōpluria: scōm regulā locutus est. nam hoc cōplure: et hec cōpluria: sic veteres qd̄ nostri dēpta syllaba cōplura dicūt: sic dicendo. Cato originū: vana nec loco cōpluria. Cicero. i. ꝑtagora Cōfirmāda gn̄a ꝯpluria Credo qr veteres h̄ plure nō h̄ plus dicebāt Cōmodū: cōmoda estimatio est temporis: cō

Phormio

modū tm̄ qd̄ Lucillius. Quod mihi cōmodū est: aut vda vestimēta reposuerā. Is qui istā Aposiopesis tertia: deest obtrusit nobis aut defendit aut q̄d tale. Fugitans litiū: genitiuo casu vim nois hz fugitans: iunctū accusatiuo vī ꝑticipij. Fugitās litiū: q̄si qd̄ vult in dño facere id iam in eo esse dicit ꝑparās hoiem ad cōtēptū pecunie que poscet statim. Dari tibi in manū. datur ei qui sepatim accipit sine arbitrio aut interp̄te: vt ꝑuaricator aut iudex

Mi phormio: de. q̄d phormio: ge. is q̄ istā. de. scio.
Ge. visuz est mihi vt eius temptarē sniam prendo
Hoiem solū cur nō inq̄ phormio vides inter nos
Si hec poti⁹ cuz bona vt ꝯponāt gr̄a q̄ cum mala
Herus liberalis ē fugitās litiū. nā ceteri q̄dē hercle
Amici om̄s mō vno ore auctores fuere vt p̄cipitez
Hāc daret. An. q̄d hic ceptat aut quo euadet hodie
Ge. an legib⁹ latuꝝ penas dices si illā eiecerit iam
Id exploratū ē. Eia su dabis satis. si cū illo īceptas
Hoie ea eloquētia ē. veꝝ pone eū eē victū at tandē
Tamen non capitis eius res agitur sed pecunie
Postq̄ hoiez his v̄bis sētio mollirier. soli sum⁹ nūc
Hic inq̄ eo dic q̄d velis dari tibi in manū vt herus
His desistat litib⁹ hec hīc facessat tu molest⁹ ne sies
An. Satin illi dij sunt ꝓpitij: ge. nā sat scio si aliq̄
Partez eq̄ boniqz dixeris. vt ē ille vir bon⁹ tria non
Cōmutabitis verba hodie inter vos. De. quis te
Istec iussit loq̄. ge. īmo nō potuit meli⁹ ꝑuenirier
Eo quo nos volum⁹. An. occidi. ch. ꝑge loq̄. ge. at
Primo hō insaniebat. ch. cedo q̄d postulat: ge. q̄d
Nimiū. q̄tū libuit. Ch. Dic. ge. si q̄s daret talentū
Magnū. de. īmo malū hercle vt nihil pudet. ge. qd̄
Dixit adeo ei q̄so. ge. q̄d si filiā suā vnicā locarz. ꝑui
Retulit nō suscepisse īuēta ē q̄dotē petat vt ad pauca
Redeam ac mittā illi⁹ ineptias hec deniqz ei⁹ fuit
Postremo ratio. ego iā inq̄t a principio aīci filiā ita
Ut equū fuerat volui vxorē ducere. nā mihi veiebat
In mētē ei⁹ īcōmodū ī ꝑuitute paupez ad ditē dari

corrupt⁹. hec hīc facessat: ꝓ hīc se faciat. i. abeat vt hīc se faciat ꝛ huc accedat sigīficat. hec hīc facessat: ꝓ cedat alias faciat g̃ duas res sigīficat h̄ vnū verbū an hīc facessat ꝓuerbialiter q̄i hīc faciat. Plaut⁹. Argētū hīc facite. huc te fac dicit. pro huc accede. Aliā ꝑtē ꝛ si nō totū vel aliquā ꝑtem. verba hodie inter nos: sic dicebant iurgiū significātes ꝓpe v̄ba cōmutari est qd̄ altercari dicim⁹ Quid nimiū: q̄tūncūqz apd̄ q̄sdā diuersē ꝑsone cū v̄bis singl̄is. Parui retulit: nihil īterfuit vl̄ paꝝ īterfuit. id est nihil ꝓfuit. Non suscepisse inuēta est que. d. p. in greca fabula senex

Plautus

hoc dixit quod interest me non suscepisse filiam: modo dos dabitur aliene.

Sed mihi. Parenthesis prima. Sed mihi opus est: inditio doli est. naz ante q̄ petat pe
tendi causaz ingerit. Que affert. qui dissoluerē. q: si opū cā habēdaz dotatā q̄reret: minoz
esset necessitas captāda cū opulentioris es alienū addidit vix ei nihil opponi pōt. Ab hac
accipio que spōsa: t mire accipio: non accepturus suz: t definitū mō poni ne de summa do
tis supsit disputatio. Utrū stulticia facere. Parelcon tertiū. hec idem eñ valet vtrū qō an.

Dicā scientē ac. i. Antithe
ton secundū naz sciēti im
prudētē redi-
dit. Quid si
aiam debet:
grecū puer-
bium spreuit:

Sed mihi opus erat vt aperte tibi nunc fabulēr:
Aliquantulum que affert qui dissoluerem
Que debeo: t etiam nunc si vult demipho
Dare quātum ab hac accipio que sponsa est mihi.
Nullaz mihi malum q̄ istam vxorem dari
An. Utrū stulticia facere ego hūcan malicia dicaz
Prudentē an inscientē incertus suz. De. q̄d si aiam
Debet. De. ager oppositꝰ ē pignori ob decē minas
Inq̄d. De. age age. iam ducat dabo. ch. edicule itez
Sunt ob decē alias: de. hui nimiū est. ch. ne clama
Petito hasce a me decez. De. vxori emēda ancillula
Est. tū aūt pluscula suppellectile opus est. opus est
Sumptu ad nuptias. his rebꝰ pone sane inq̄t decē
De. Sexcētas pinde potiꝰ scribito iam mihi dicas
Nihil do: ipuratus ne ille vt etiā irrideat. Ch. q̄so
Ego dabo q̄esce: tu modo filius fac vt illam ducat
Nos quāvolumꝰ. an. hei mihi geta occidisti me tuis
Fallacijs. Ch. mea cā eijcit me hoc ē equū amittere
De. Quātū potes me certiorē inq̄t face si illā dant
Hāc vt omittā ne incertꝰ siem. nā illi mihi dotē iam
Cōstituerāt dare. ch. iā accipiat. illis rpudiū rnūciet
Hanc ducet. De. que quidē illi res vertat male.

Ager oppo-
situs est pig-
nori. x. mīas
astute non p
tinꝰ. xxx. mi-
nas dixit sed
paulatim col
ligit vt pnbꝰ
congestis in
sūma senex
minꝰ grauet
nam si semel
diceret deter
reret parcissi
mū senē. de-
niqz addidit
decez minis
statim rñdet
dabo p̄cedū
tur ab alio ō
reliquis decē
minis supest
dubitatō nō
difficilis ad
dādū. Sūp
tu ad nuptias: opus est subaudi. Sane inq̄t decē minas: bene sa ne q̄s q̄dē plus exigat: sz
cōtētus sit. Ducētas pinde potiꝰ scribito. m. i. d. pspicere hinc licz psuetudinē vtriusq̄ ser
monis. nā appollodoꝛ. d. c. dixit p mīlia. zvt apō grecos. c. ita apō nos. d. c. dicere p mult
vsitatū est. Licero. Sexcēta possuz decreta pferre. Dea cā eijcit: me hoc ē equū amittere
ratio cur ipe vigiti dare dēat mīas dāre demiphōe decē. Quātū potes me certiorē: festinat
Beta. scit ei dixisse lenonē: mea lege vtar vt potio: sit q̄ prior ad dandū est. Que q̄dē res il
li vertat male: nō desinit poeta oñdere auariciā Demiphonis q̄ nec iō libēter fert dari ali
q̄d Phormioni: q: sic pmodū rei est. Virg. Dos illi qō nec bñ vertat mittimꝰ hedos. De
cū argētū attuli. Comicū argētū pīsto: t cā addit: cur pīsto t vñ sit simul iracūdie vxoris et

Licero]

Virgili?

Phormio

surgio preparatur locus. Fructuz quē lemni: ⁊ Lēni ⁊ lēno legitur. Reddūt predia: schema Ephexegesis. Id sumam: nō fructū sed argentū. Id sumam: impēdā. vnde ⁊ sumptus dictus. Vxori tibi opus esse dixero: bene esse non fuisse ne iam repetendū videretur opus esse dixero adiunctum pro pronunciatiuo. vt in Eunucho. Perculeris iam tu me.

Ch. Opportune adeo huc mecum argentum
Attuli: fructū quē lemni vxoris reddunt predia
Id sumam vxori: tibi esse opus dixero.

Antipho Adolescens: Geta Seruus.

Geta. Ge. hem. An. q̄d egisti: ge. emunxi
Argēto senes. an. satī ē id: ge. nescio hercle
Tantū iussus sum. An. eho verberato aliud mihi
Respōdes ac rogo. ge. q̄d ergo narras: an. q̄d ergo
Narrem opa tua ad restim mihi quidē res redijt
Planissime. vt te equidē oēs dij deeqz superi inferi
Malis exēplis pdāt hē si q̄d vel qn̄ huic mādes qd̄
Recte curatū velis qui te ad scopuluz e tranquillo
Auferat q̄d min⁹ vtile fuit q̄ hoc vlcus tāgere: aut
Noīare vxorē iniecta ē spes patri posse illā extrudi
Nunc cedo porro phormio dotez si accipiet vxor
Ducēda ē domū. q̄d fiet: Ge. nō eī ducet. An. noui
Ceterū quū argentū repetēt nostra cā scz in neruū
Poti⁹ ibit. ge. nihil ē ātipho q̄n male narrādo possit
Deprauarier tu id qd̄ boni est excerpis dicis quod
Mali est. audi nunc cōtra iam si argentuz accepit
Phormio ducēda est vxor vt ais cōcedo tibi spaciū
Quidē tādē apparādis nuptijs vocādi. sacrificādi
Dabitur paululum. interea amici qd̄ polliciti sunt
Dabunt argentū. id de istis reddet. An. q̄obrē aut
Quid dicet. Ge. Rogas: qd̄ res post illa monstra
Euenerunt mihi. introijt in edes ater alien⁹ canis
Anguis per inpluuium decidit de tegulis.

Munxi argēto senes. Mire cuz ecōtrario dicatur emūctus hō elegās et facetus: vt Horatius de Lucillio: facetus emūcte naris inquit Satis ne id est: hoc est id ne tibi videt satis esse ad miserias meas q̄si inimico diceret: vt dicer̄ solem⁹ aut bene hz nūc autē fecisti certe qd̄ voluisti. ideo autē sub ambiguo locut⁹ est: vt nequa q̄ posset alit̄ interp̄tari a geta: q̄ īndet nescio hercle totuz iussus suz Satin. i. recte ē Vlcus tāgere tangere ꝓuerbiale non ironicos dixit. In neruū poti⁹ ibit decipiet: a ꝓuerbio tracto a sagittarijs: cū vis cognatusq̄z tendētis arcū nō in volatū teli sed in ruptionē nerui expetit. Tu id qd̄ bonū ē excerpis: hōeste excerpis dixit: ⁊ attēde quēadmodū dicat excerpi bona q̄b⁹ nō vtat. Ante brumā: arte irrisit hoīes Terēti⁹: q̄b⁹ religio sit aggredi negociū aliqd̄ diebus

Horatius

excrescentibus. Gallina cecinit: obstetricū est in qua domo gallina canat. Supstitē: mari
Ariolus to esse vxorē. Interdixit ariolus: ariolus est q̄ diuina mente vaticinat: dictus ariolus q̄si fa
riolus: a faris ⁊ a fando. b. eñ pro. f. ⁊ item. f. pro. b. in multis locutionib⁹ mutabant: an ad
halando. nā halitu solēt excludere: velut mortalē aīaz vt diuinā recipiat: vñ ⁊ vocē eiusmōi
dabāt que est oe: qd̄ oe sonū exhalandi vim p̄stat: An te brumā: anteq̄ dies decrescere inci
Aruspex piant. Aruspex vetuit: aruspex ab aruga noīat. nam aruga dicit hostia ab hara in q̄ ꝯcludit ⁊ seruat. ara aūt ī qua pecora includuntur
Plautus Plaut⁹. Rusticus hyrcus ara mostellaria. fient me vide: respice id est vultus mei fiduciaz gere nō alit latini siq̄dez q: nullū periculū est. Me vide: q: in iure suā ꝓmittis: ⁊ īterponit fidez: qd̄ nos dicimus me hēs me vides r̄spice.

Gallina cecinit: interdixit ariolus: aruspex vetuit
Ante brumā aliq̄d noui negocij incipe: que causa ē
Iustissima. hec fiet. An. vt mō fiant. Ge. fient: me
Vide. pater exijt: abi: dic esse argentuz phedrie.

Demipho: Geta: Chremes.

Quietus esto inq̄: ego curabo ne q̄d isti verboꝝ
Diūt. hoc temere nunq̄ amittā: ego a me quī
Mihi testes adhibeā cū dem ⁊ q̄obrē cōmēorabo
Ge. vt caut⁹ ē vbi nihil op⁹ ē: ch. atq̄ ita op⁹ fcō ē: ⁊
Matura dū libido eadē hec manet. nā si altera illa
Magis īstabit forte nos reijciat. ge. rē ipsā putasti
De. Dūc me ad eū ergo. ge. nō moror. Ch. vbi huc
Aegeris trāsito ad vxorē meā vt ꝯueīat hāc p̄usq̄ hic
Abeat dicat eā dar̄ nos phorioni nuptū ne succēseat
Et magis eē illū idoneū q̄n ipsi sit familiarior nos
Nostro officio nihil egressos. q̄tū is voluerit datū
Esse dotis. De. q̄d tua malū id refert: Ch. magni
Deipho. de. nō sat tuū ē officiū fecisse id si nō fama
Approbat. Ch. volo ipsi⁹ quoq̄ voluntate hec fieri
Ne se eiectā p̄dicet. De. idē ego istuc facere possuz.
Ch. Mulier mulieri magis congruit. De. rogabo
Ch. Vbi ego nunc illas reperire possim cogito.

Sophrona: Chremes.

Quiet⁹ esto inq̄ curabo Quiet⁹ id est securus ab eo qd̄ precedit id qd̄ seq̄t. Vt cautus vbi nihil opus est: consulit inquit quēdamodū detur: vt oīno dare non debuerit siquidem argentuz Phedrie sub nomine Phormionis. Dum libido eadem hec manet: bene libidinem posuit pro volūtate homīs incerti ac leuis. Nos forsitan eijciat: mulierem. scz an vere nos id est negocium nostrum ⁊ conditionem. Rem ipsam putasti pro deputasti modo. Quid tua malum. id refert interiectio: ordo quid tua id refert. Magni Demipho: nota responsum cōtra quid refert: non ad quid relatum: et quere quomodo dicatur. Quid mea: aut quid tua: an deest ad: vt sit aut ad mea aut ad tua. Reperire illas: filiū ⁊ vxorem.

Phormio

Audio violenter quod greci dicūt Nam que hec anus est: vt
Quis te iuuenū cōfidentissime nostras. Sed figura hec apta cōmotis est aliqua re noua
A fratre: ꝑ a domo fratris vt iam ꝓximus ardet Ucalegon. Egestas me īpulit: venialis sta
tus. Interea vita vt ī tuto foret: cōpēsatiua qualitas. Nisi me animus fallit: nā visa vel cor
ꝑis vel animi sunt: ħ est rōnis vel sensus. Meū nomē. mire suū nomē ille agnoscit: illa dis-
simulat Pau
lulū istorsuz
nūc paululū
aduerbiū est
alias nomē.
Quēsemꝑ te
esse dictitasti
esse ꝑ noīari
ātiquoꝝ mo
re dixit. Con
clusam ħ ha
beo vxorē se-
uā: illaturus
seuam bene-
ꝯclusam ꝓtu
lit: vt si dice-
ret ferā Effu
tiretis: eloq̄-
remini: eua-
cuaretis: ma
naret: ab eo
qđ est effun-
do: trāslatio
est a vase fu-
tili noīe: qđ
patulo ore
fundo acuto
īstabile nihil
ꝑ se ꝯtinet: ⁊
effutil' đr ei⁹
modi: vt ni-
hil ītra se ꝯti
neat: ⁊ semꝑ
īanis sit. Ex
egritudīe: in
firmitate: ac
morbo. Ex
egritudine
mors cōsecu
ta est: bñ mo
deratus est:
vt neq; ni-
mis egre fe-
rat neq; rur-
sum et hec est economia: ne in eadē vrbe due vxores plus mali
ex sollicitudine afferāt Chremei: q̄ ex alterius morte tristicie: neq; ī comedia pñt nimis mi

Effutire

Quid agā: quē amicū mihi inueniā miſa aut cui
Cōsilia hec referā: aut vnde auxiliū mihi petā:
Nā ṽeor hera ne ob meū suasū īdigne īiuria afficiāt
Ita pr̄ez adolescētis fctā hec tollerar̄ audio violēt
Ch. Quenā ē hec an⁹ exaīata a fr̄e q̄ egressa ē mō:
So. Qđ vt facerē egestas īpulit me cū scirē īfirmas
Nuptias hasce esse: vt ħ ꝯsulerē īterea vita vt ī tuto
Foret. Ch. certe adepol: nisi me animus fallit: aut
Paꝝ ꝓspiciunt oculi mee nutricē gnate video.
So. Neq; ille inuestigat. Ch. q̄d agā: So. qui est
Ei⁹ pr̄: Ch. adeon an maneo: dū ea loquit magis
Cognosco. So. qđ si eū nūc reꝑire possim nihil est
Qđ vereor. Ch. ea ē ipsa: eloq̄r. So. q̄s hic loquit:
Ch. Sophrōa. So. ⁊ meū nomē q̄s noīat. ch. r̄spice
Ad me: So. dij obsecro vos: est ne ħ stilpho: Ch. nō
So. negas: Ch. ꝯcede hīc a forib⁹ paululū istorsum
Sodes sophrōa ne me: istoc p⁹ hac noīe appellasses
So. q̄d nō obsecro is es quē semꝑ te eē dixti: Ch. ē
So. q̄d has metuis fores: Ch. ꝯclusaz ħ hēo vxorē
Seuā: veꝝ istoc đ noīe eo ꝑperā olī dixi: ne vos forte
Impudētes foris effutiretis atq; id porro aliq̄ vxor
Mea rescisseret. So. hem istoc pol nos te ħ īuenire
Miſe nūq̄ potuim⁹. Ch. eho. dic mihi q̄d tibi rei ē
Cū familia hac vñ exis aut vbi ille sūt: So. miserā
Me. Ch. hē q̄d est: viuūt ne: So. viuit gnata. mr̄ez
Ipsam ex egritudīe miserā mors cōsecuta est. Ch.
Male factū. So. ego aūt q̄ essem anus deſta egēs.
Ignota vt potui nuptū virginem collocaui huic
Adolescenti haꝝ q̄ est ediū dñs. Ch. antiphoni ne

serabiles mores esse: ne res in tragediã transeat. Deserta: egens: ignota: singula ꝓnunciãda sunt argumẽta. hec eñ ad venialẽ statũ ꝓferunt. Cõposito factũ est: sic veteres nos ex cõposito: vt cõposito rumpit vocẽ: ⁊ me destinat are. Que nõ audeas optare: ꝑ que nõ audeat q̃s: vt facile ꝑ eunucho ꝓbes. Offendi aduenies ꝑ quũ aduenissez: vt ipse nemus linquẽs patruũ saltusq̃. q: lingua latina deficit hac declinatiõe. Hec sola fecit: si h̃ legerimus

Antiphonẽ itelligimus: si h̃ Sophronã. Sz ꝑ deos: adiurationis genꝰ ẽ. Ita fugias: ꝓuerbiũ ira fugito. Ne p̃ter casam: h̃ ẽ ne p̃termittas casaz tuã q̃ sit tibi tutissimũ receptaculũ: aut ita fugias ne p̃ter casã vbi custodiri mage: ⁊ p̃hendi fur ⁊ mlctari ꝟberibꝰ põt aut ꝟbũ erat furẽ exagitãtis: ⁊ interea ꝓuidẽtis: ne añ casam trãseat: ne ĩ p̃tereũdo etiã inde aliq̃d rapiat. Querit de se senex: q̃ dũ auari ĩfamiã fugerat stulti rep̃hensionem incidisset. Dũ aliquid vetuste mõ vt h̃ cõsilio possit discedi: vt istã ducat: ne peniteat dominũ pecuniaz dedisse errorẽ ꝟuus ĩtecit

Jñquã. So. hẽ isti ipsi. Ch. q̃d duas ne vxores is hz
So. Haud obsecro. vnã q̃dẽ ille hãc solã. Ch. q̃d illa
Altera q̃ d̃r cognata: So. hec ergo est. Ch. q̃d ais:
So. Cõposito factũ est quo hanc amãs h̃re posset
Sine dote. Ch. dij vrãz fidẽ quã sepe forte temere
Eueniũt que nõ audeas optare: offendi aduenies
Qui quũ volebam atq̃z vt volebã collocatã filiã q̃d
Nos ambo ope maxio dabamꝰ opam vt fieret: sine
Nostra cura maxĩa: sua cura hec sola fecit. So. nũq̃d
Opus facto est: vide p̃r adolescẽtis venit eũq̃z aio
Iniquo oppido fere aiũt. Ch. nihil pericli est. sz ꝑ
Deos atq̃z hoĩes meã hãc esse caue resciscat quisq̃
So. Nẽo ex me scibit. Ch. seq̃re me. intꝰ cetã audies

Demipho: Senex: Geta: Seruus.

Nostrapte cl̃pa facimꝰ: vt malos expediat eẽ:
Dũ dici nimiũ nos bonos studemus et
Beni gnos ita fugias ne p̃ter casam q̃d aiũt: nõne
Id satis erat accipe ab illo iiuriã: etiã argẽtũ ẽ vltro
Obi ectũ vt sit q̃ viuat: dũ aliq̃d alid̃ flagitij ꝯficiat
Ge. Planissime. De. his nũc p̃miũ ẽ q̃ recta praua
Faciũt. Ge. verissime. De. vt stultissime quidẽ illi rẽ
Gessimꝰ. Ge. mõ vt hoc ꝯsilio possit discedi: vt istã
Ducat. D. etiã id ne dubiũ ẽ: G. haud scio hercle vt
Hõ est an mutet aĩm: De. hẽ mutet aĩm. Ge. nescio
Ueꝝ si forte dico. De. ita faciã vt frater cẽsuit vxorẽ
Eiꝰ huc adducã cũ ista vt loq̃t. geta abi: p̃nũcia hãc
Uẽturã. Ge. argẽtũ inuentũ est phedrie. de iurgio
Silet. ꝓuisum est: ne in p̃ntia hec hinc abeat. q̃d nũc
Porro: q̃d fiet: ĩ eodẽ luto hesitas vorsurã solues.
Ge. p̃sens q̃d fuerat malũ ĩ diẽ abijt: plage crescũt:

Phormio

Nisi ꝓspicis nūc hīc domū ibo ac phaniū edocebo
Ne q̄d vereatur phormionē aut eius orationem.

Demipho: Nausistrata: Chremes

Gedū vt soles nausistrata fac illa vt placet
Nobis vt sua volūtate qd̄ ē faciundū faciat
Na. faciā. de. ꝑiter nūc opa tua me adiuues
Ac dudū re opitulata es. na. Factū volo: at pol. min⁹
Queo viri cl̄pa q̄ me dignū ē: D. q̄d aūt: na. qꝛ pol
Mei patris bn̄ ꝑta indiligenter tutat. nam ex his
Predijs talēta argēti bina statī capiebat. hē viro vir
Quid p̄stat. De. bina q̄so. Na. ac de reb⁹ vilioribus
Multo tamen duo talenta. De. hui. Na. q̄d hec tibi
Videntur: De. scz. Na. viruz me natam vellem
Ego oñderē De. certo scio. Na. quo pacto: De. ꝑce
Sod es vt possis cū illa ne te adolescēs mlier d̄fatigz
Na. Faciā vt iubes. sed meū viꝝ abs te exire video
Ch. hē deipho iā illi datū ē argētuz. de. curaui ilico
Ch. Nollē datū. sz video vxorē pene pl⁹ q̄ sat erat
De. cur noles chrēe: ch. iā recte. de. q̄d tū ⁊ q̄d locut⁹
Cū ista es. q̄obrē hāc ducim⁹. ch. trāsegi. de. q̄d ait
Tandē. ch. abduci nō pōt. de q̄d. non pōt. Ch. quia
Uterqꝫ vtriqꝫ est cordi. de. q̄d istuc nr̄a. ch. magni.
Preterea cognatā cōperi esse nobis. de. q̄d deliras
Ch. Sic erit nō temere dico reddi mecū ī meōriaz
De. satin san⁹ es: na. haud obsecro caue ī cognatā
Pecces. de. nō est. Ch. ne nega patris nomē aliud
Dictū ē. hoc tu errasti. de. nō norat patrē. ch. norat
De. Cur alid̄ dixit: ch. nūq̄ ne hodie ꝯcedes mihi
Nez ītelliges. de. si tu nihil narras. ch. ꝑgis. na. miror
Quid hoc ē: de. eq̄dē hercle nescio. ch. vī scire: at ita
Me seruet iupiter vt ꝓpior illi q̄ ego sū ac tu nēo ē
De. dij vr̄az fidē eam⁹ ad ip̄az vna oēs nos āt scire
Aut nescire h⁹ volo. ch. ah. de. q̄d ē: ch. ita ne ꝑuā
Mihi fidē apd̄ te. de. vin me hoc credere: vin satis
Quesituz mihi istuc esse: age fiat q̄d illa filia amici
Nostri q̄d futuꝝ est: ch. recte. de. hāc igit̄ mittim⁹

Uorsuraz facere.

Uorsurā solues: vorsurā facere dicit̄ q̄ es alienū ex ere alieno soluat dicit̄ etiā vorsuram facere cum minore fenore acceptā quis pecuniā maiorem occupat. Maluz in diem.

plage crescūt

Geduz vt soles Nausistrata diuitis vxoris d̄ marito licentius conquerētis. hec allocutio est cuz dispositione futuraꝝ turbaruz Ac dudū re opitulata est: supra em̄ dixerat Chremes id sumā vxori tibi opus esse dixe: o. Statim capiebā statim ꝑpetuo eq̄lit̄ ⁊ q̄si vno statu. Plautus: Ita statī stāt signa. Uim satis q̄situ: h̄ totū ꝑ vna ꝑsona quidaz legunt

Plautus

filia amici nostri h̄ē tua Cōmodius esse in om̄s ⁊

circa illã qui duxit: ⁊ circa illaz q̃ ducta est ⁊ circa te socer. Perliberal' visa cũ vidi mihi or doẽ pliberal' visa ẽ mihi.

Enni?

Et suz Antipho pſona ẽ: Parare in aĩo ve nuſte additũ ẽ aĩo. Enni? in ſexto. Sz q̃d ego h aĩo lamẽtor. Cũ res aduerſe fint cũ ōſide rate fuerit. i. cũ haz pecu nie fuerit. im prohro fiem apō prẽm. ſ. Si hoc celeſ in metu: fin quarta: cũ p̃ poſuiſſet ſi h celeſ intulit fin patefit.

Ir?gili?

Rgẽtũ accepi. Jactãtia hic iducit phormionis et quaſi oĩs puenſ ſceleteſ: Propria ea phedria. Vir. i. Cõnubio nr̃ã ſtabili pp amoz dicabo Uiciſſiz pteſ tuas acturuſ eſt: ſm illud quod dictũ. Reddũt operas mutuas

Eh. Quid ni: Be. iſta maneãt. E. ſic. Be. re igiſ tibi libet nauiſtrata. Ma. ſic pol cõmodius eſſe in oẽs Arbitroz q̃ vt cepas manere hãc nã pliberal' viſa ẽ Quũ vidi michi. Be. q̃ iſtuc negocij eſt: Eh. iaz ne Quit hoſtiũ: de. iã: Eh. o iupiter dij nos reſpiciũt Gnatã iuem nuptã cũ tuo filio. ge. hẽ quo pacto id Potuit. ch. nõ ſatis tut' ẽ ad narrãdũ hic loc'. B. at Tũ itro abi. Eh. ei' ne filij q̃dẽ nr̃i hoc reſciſcãt volo

Antipho Adoleſcẽs.

Letus ſum vt mee res ſeſe hñt fratri obtigiſſe
Quod vult quã ſcitũ eſt ſemp hmõi parare
In aĩo tales cupiditates: q̃b' cuz aduerſe res
Siẽt paulo mederi poſſis. hic ſimul argẽtũ vt repit
Eura ſe expediuit ego nullo mõ poſſũ remedio me
Euoluere ex his turbis: q̃n ſi hoc celeſ patri ĩ metu
Sin patefit ĩ prohro ſiẽ: neq̃ me domũ nũc recipẽ
Niſi mihi eſſet ſpes oſtentata hmuſce habende
Sed vbi nam getam inuenire poſſim: vt rogem
Quod tẽpus q̃ueniẽdi patris me capere pſuadeat

Phormio Antipho.

Argentũ accepi tradidi lenoni abduxi mulierẽ
Curaui propria ea phedria vt potiretur. nam
Emiſſa eſt manu. nũc vna res mihi etiã reſtat. q̃ eſt
Cõficiũda ociũ ab ſeniu' ad potandũ vt habeã nã
Aliquot hos ſumã dies. an. ſz phormio adeſt quid
Ais: ph. quid: an. quidnã facturus phedria quonã
Pacto ſacietatẽ amoris ait ſeipelle ſũere: ph. viciſſiz
Partes tuas acturus ẽ: an. q̃s: ph. vt fugitet patrez
Te ſuã rogant rurſuz: vt ageres cãz vt p̃ ſe diceres
Nã potaturus eſt apō me ego me ire ſenib' ſuniũ
Dicã ad mercatũ ãcillulã ẽptũ dudũ quã dixit geta
Ne quũ hic nõ videãt me ꝓficere credãt argẽtũ ſuũ
Sz hoſtiũ ocrepuit abs te. A. vide q̃s egrediat'. P.

Geta Antipho Phormio geta eſt

O Fortuna: o fors fortuna q̃tis cõmoditatibus
Quã ſubito hero meo antiphoni ope veſtra

Phormio

Hũc honorastis diẽ. An. quidnã hic sibi vult.
Ge. nosq; aĩcos eiꝰ exonerastis metu sz mihi nũc
Cesso q̃ nõ humeꝝ hũc exonero pallio atq; hoĩez
Propero ĩuenire vt hec q̃ ꝯtigerint sciat. an. nõ tu
Intelligis q̃d h̃ narret: Ph. ñ tu: An. nihil. P. tm̃dẽ
Ego. Ge. ad lẽonẽ nũc ire ꝑgã ibi nũc sũt: A. heus
Geta. A. hẽ tibi nũ miꝝ ãt nouũ ẽ r̃uocari cursum
Quũ ĩstitueris. An geta. ꝑgin hercle nũq̃ tu odio
Tuo me vĩces. An. ñ mães. G. vapulab̃. A. id q̃dẽ
Tibi iã fiet nisi resistis ṽbero. G. curialis ṽnula ẽ
Qui me vocat familiariorẽ oꝑtet esse hũc q̃ minat̃
Malũ sz is ne ẽ quẽ q̃ro an nõ: ip̃e ẽ: Ph. ꝯgredere
Actutũ. An. q̃dẽ: Ge. oĩm q̃tũ est q̃ viuãt hoĩm hõ
Honoratissime nã sine ꝯtrouersia a dijs solꝰ diliger̃
Antipho. A. ita veli: sz q̃d istuc credã eẽ ita dici mihi
Velim. G. satin est: si te delibutum gaudio reddo.
An. enecas. Ph. Quĩ tu hic pollicitatões aufer: ⁊ q̃d
Fers cedo. ge. oh. tu qꝰz aderas phormio. P. aderã
Sz tu q̃d cessas: Ge. accipe hẽ vt mõ argentũ tibi
Dedimꝰ apd̃ foꝝ recta domũ sumus ꝓfecti. interea
Mittit herꝰ me ad vxorẽ tuã. An. q̃obrẽ. G. omitto
Proloq̃: nã nihil ad hãc rẽ ẽ ãtipho. vbi ĩ gyneceũ ir̃
Occipio: puer ad me occurrit mida põe me app̃hẽ
Pallio: r̃suspĩat: r̃spicio: rogo q̃obrẽ retĩeat me dit
Ait eẽ vetitũ ĩtro ad herã acceder̃. sophrõa mõ frẽz
Huc inq̃t senis ĩtroduxit chremetẽ: eũq; nũc eẽ itꝰ
Cũ ill̃. hꝰ vbi audiui ad fores suspẽso gradu placid̃
Ire ꝑrexi: accessi: astiti: aĩaz ꝯp̃ssi aurẽ admoui: ita
Aĩm cepi attẽdere hoc mõ sermonẽ captans. an.
Euge geta. Ge. h̃ pulcerrimũ facinus audiui itaq;
Hercle pene exclamaui gaudio. an. q̃d: Ge. q̃dnã
Arbitrare: an. nescio. Ge. atq̃ mirificissimũ patruꝰ
Tuꝰ est pr̃ ĩuẽtus phanio vxori tue: an. hẽ q̃d ais:

Te suã rogauit rursuz vt ageres ꝑtez: iteꝝ subaudimꝰ: ⁊ est zeugma a supior̃

O fors fortũa. fortuna dctã est ĩcerta re. fors fortuna euẽtꝰ fortũe bonus. fors fortũa aliud fortũa ẽ: aliõ fors fortuna Nã fors fortuna est cuiꝰ diẽ festũ colũt q̃ arte ali q̃ viuũt. huiꝰ edes trãs tyberim ẽ. Hũc onero pallio r̃cte q: pallia ta fabula nõ togata. Pergit hercle: ꝑt distingui hic ꝑgit ⁊ ꝯiũcte legi hercle. Nunq̃ tu hodie me vices vapulab̃ idẽ Id q̃dẽ iã fiet: id q̃d sibi dici audiuit mĩtat̃: ⁊ ꝯueniẽs error festinãtis. Sine cõtrouersia: sine ãbiguitate. Si te delibutuz gaudio r̃ddo ad aĩm transtulit: q̃d est corporis. nã

fors fortuna

delibutus vnctus dicit̃. Ut mõ argumentũ: vide narratiõem ceptam vnde opus est. Mittit herus me ad vxorem tuam: cõuersus ad Antiphonem hoc dicit. Pulcherrimũ facinus. a. huiusmodi locos poete actoribus indulgent: quod in his auctoris est cõmendatio.

Ge. Cũ eius ꝯsueuit olim matre in lẽno clanculũ.
Ph. Sõniũ: vt in hec ignoraret prẽz suũ. Ge. aliq̃d
Credito phormio esse cãe: sz me cẽsem potuisse oĩa
Intelligere extra hostiũ: ĩtus q̃ inter se ipsi egerit:
Ph. atq; hercle ego quoq; olim audiui istã fabulaz.
Ge. ĩmo etiã dabo quo magis credas. patruꝰ ĩterea
Inde egredit foras haud mlto pꝰ cũ pr̃e: ĩde r̃cipit
Se ĩtro denuo. ait vterq; tibi ptãtẽ eius habende
Dari: deniq; ego sum missus vt te requirerẽ: atq;
Adducerẽ. an. hẽ q̃n gꝰ rape me. q̃d cessas: g. fecero
An. O mi phormio vale. Ph. vale ãtipho: bñ ita me
Dij amẽt factũ: ⁊ gaudeo tãtã fortunã de ĩprouiso
Eẽ his datã: sũma eludẽdi occasio ẽ mihi nũc senes
Et phedrie curã adimere argẽtariã: ne cuiq̃ suoꝝ
Aeq̃liũ supplex siet. nã idẽ hoc argẽtũ: ita vt datũ ẽ
Ingratis his datũ erit. hoc q̃ agã re ĩpa reperi. nũc
Gestꝰ mihi vultusq; ẽ capiẽdꝰ nouꝰ: sz hinc ꝯcedã
In ãgiportũ hꝰ ꝓximũ. ĩde hisce oñdã me vbi erũt
Egressi foras qꝰ me assimulatã ire ĩ mercatũ nũc eo

Demipho: Phormio Chremes.

Dis magnas merito gr̃as hẽo atq; ago q̃n
Hec nob frater ꝓspere euenere. q̃tum põt
Cõueniendus phormio est priusq̃ dilapidet nr̃as
Trigĩta mĩas vt auferamꝰ. P. demiphõez si ẽ domi
Uisam vt q̃d. De. nos ad te ibamus phormio. P.
Credidi. q̃d ad me ibatis ridiculũ: an. v̄ebami ne
Nõ id facerẽ qd̃ recepissem sel: heus heus q̃tũcũq;
Est hec mea pauptas: tñ adhuc curaui vnum hoc
Quidẽ vt mihi eẽt fides. C. ẽ ne ita vt dixi lib̃alis:
De. oppido. Ph. idq; ad vos vẽio nũciatũ dẽipho
Paratũ me eẽ vbi vultis vxorẽ dare. nã oẽs post hũi
Res mihi ita vt par fuit postq̃ tãtope id vos velle
Aĩm aduerterẽ. De. at h̃ dehortatꝰ ẽ me ne illã tibi
Darẽ. nã q̃ erit rumor ppl̃i inq̃t si id feceris oliz cũ
Honeste poterat. tũ nõ ẽ data. nunc viduã extrudi

Salustius

Patruꝰ tuus pr̃ est inuẽtꝰ Phanio vxori tue: vt Salu. ĩ p̃mo. Liberis eiꝰ auũculꝰ erat. Atq; hercle ego q̃ illã audiui fabulã Plautus in milite gl̃ioso. Nã h̃ colũnatiz poete eẽ mã daui barbaro. Curã adimere argẽtariã. varietas p̃ludẽdi adimẽdi occasio ẽ.

Priusq̃ dilapidet: disperdat. visaz vt qd̃: Aposi opesis scd̃a. Ne nõ id facerẽ qd̃ recepissem semel et deẽ ad me vt ĩ Heautõ. Nõ ad meretricem faciet adhuc curaui addidit adhuc: cũ potuissz sine h̃ ĩteger sensus eẽ Que tute duduz corã me incusaueras noua locutõ corã me ĩcusaueras: nõ q̃ hũc me incusaueras corã me ĩcusaueras belle: vt si quid ne

Phormio

neget ꝯ scip̄m sentire videat. Satin supbe illuditis me: ⁊ dtm̄ ⁊ actm̄ casū regit illudo. rursuꝫ iube rescribi Phormio: rescribi reddi seu ꝑ mēse scripturā. Jube rescribi qm̄ ad nūeratōꝫ pecūie añcedit scriptura. Rescribere dicebāt ꝓ renūerare ⁊ sic īfert ne ego p̄scripsi: porro illi q̄bꝰ debui. h̄ est g̃ figura in q̄ scd̄a de primis significātiā sumūt. iube rescribi ꝑ scripturā i. ꝑ mēse scripturā dari. vñ hodie dat cirographꝰ domo ex actis ne mēse scriptura. ne ego p̄scripsi mlti ꝑ scripturā r̄d di mlti dedi vt apud Uir. Dedit h̄ subito troiana ꝑ agmīa rūor. q̄n tu mihi argētū cedo h̄ ab vtroqꝫ cū clamor̄ dici accipiēdū ē. In ius ambula ad iudicē eamꝰ. s. iā ius ꝓ loco ē. Cicero. q̄n te ī iure ꝯspicio. eniuero si porro odio si eē vultu iuuādū ē ⁊ ꝓnūciatiōe h̄ tā mīacit̄ suspēdit̄ eniuero. Enimuero p̄ncipiū ē aliq̄d ꝑ iram dicturi. h̄ tuꝫ aliꝰ ex alia ꝑte eniuero h̄ ferret ⁊ ferre dotat̄ ablatio: vt ī eunucho. hēo alia mlta q̄ nunc ꝯdonabunt. īdotat̄ h̄ ē vt phāio ēt dotat̄ soleo. vt nausistrate. nullꝰ suꝫ ꝑij. mortuꝰ sū sepultꝰ sū. auxesis: nā plꝰ est

Uir.

Cicero

Turpe est ferme eadē oīa q̄ tute dudū corā me
Incusaueras: Phor. satin supbe illuditis me: D. q̄:
Phor. rogas qꝛ nec alterā quidē illā potero ducere
Nā quo redibo ore ad eam quam contempserim:
Chr. tum aūt antiphonem video a se se amittere
Inuitū eam inique. De. tum aūt video filiū inuitū
Sane mulierē ab se amittere. sed transi sodes ad
Forū atqꝫ illud mihi argentū rursum iube rescribi
Phor. phor. qd̄ ego ne ꝑscripsi porro illis quibus
Debui: De. quid igit̄ fiet: Phor. si vis mihi vxorē
Dare. quā despondisti ducā sui est vt velis manere
Illā apud te dos h̄ oīs māeat demipho. nā nō est
Equū me ꝓpter vos decipi p̄sertim cū ego vestri
Honoris cā repudiū alteri remiserim: que dotis
Tātūdē dabat. D. I hinc in malā rem cum istac
Magnificētia fugitie ēt nūc credidisti te ignorarier
Aut tua facta adeo. Ph. irritor. D. tu ne hāc duceres
Si tibi data eēt: Phor. fac ꝑiculū. De. vt filiꝰ cū illa
Habitet apud te. hoc vestrū ꝯsilium fuit. Phor. q̄so
Quid narras: De. q̄n tu argentū mihi cedo. Phor.
Immo vero tu vxorē cedo. De. in ius ambula
Phor ī ius eniuero si porro odiosi eē ꝑgitis. De.
Quid facies: Phor. ego ne vos me īdotatis mō
Patrocinari fortasse arbitramī etiā dotatis soleo
Ch. q̄d id nr̄a: Pho. nihil hic quādā norā cuiꝰ vir
Uxorē. Ch. hē. De. q̄d est: Pho. lēni hūit aliā. Ch.
Nullus sum. Pho. ex qua filiā suscepit. ⁊ eam clam
Educat. Ch. sepultus sum. Pho. hec adeo illi iam
Denarrabo. De obsecro. Ch. ne facias. Ph. oh tu

nullus sum q̄ p̄ij. Quid vis tibi argentū qd̄ habes condonamus tibi: vis iterum subaudi
endū est vt sit vis argentum qd̄ habes ⁊ est Asyntheton inferendū. Condonam⁹ tibi: sic
Uir. est illud apud Uir. Uultis ⁊ hic mecū p̄iter considere regnis. Urbē quam statuo vr̄a est.
Malum ergo sic ludificamini: malū aduerbiū est interposite indignationis. Uolo: nolo
primo singula separatim deinde simul vtraq; pronuncianda sunt. Animo virili a necessa-
rio adhorta
tatur. Nostro
vlcisci modo
ingenio frui
Hi gladiato
rio aīo para
to ad piculū
hoc est ita p̄
dito ac teme
rario vt non
sibi caueant
dummō vul
nerēt: vt Sa
Salustius lustius. Aui
dius alter al
terum sauciare q̄ semet te
gere. ad me
affectāt viā:
affectant viā
plenū quod
nos eclypti-
cos. vt placa
ri possit. vt p̄
ne non. cū e-
medio exces
sit: p̄ q̄ exces
sit. ⁊ additu;
⁊ ad rōnem
dici comicū
est. Astute
aggredimini
ironia ⁊ p̄p̄e
aggredi. ac-
cedere ad di
micandū est
bene g̊ serua
uit trāslatōz
a gladiatori
bus captam
Ain tu mō
ad Chreme-
tem cum in-
uectione cō-
uersus est,

Ne is eras: De. vt ludos facit. Chre. missum te
Facimus. Ph. fabule. Ch. quid vis tibi:
Argentum quod habes condonamus
Ph. audio quid vos malum ergo me sic
Ludificamini inepti: vestra puerili sententia
Nolo volo volo, nolo. rursum cape cedo
Quod dictum indicium est
Quod mō erat ratum irritū est. Ch. quo pacto
Aut vnde hic hec resciuit: De. nescio nisi me
Dixisse id nemini certe scio. Ch. monstri. ita me
Dij ament simile. Ch. inieci scrupulum. De.
Hem hiccine a nobis tantum argenti.
Auferat tam aperte. irridens emori hercle
Satius est aīmo virili presentiq; vt sis para. vides
Pctm̄ tuū iā eē elatu; foras neq; iam id celare
Posse te uxorē tuā nunc qd̄ ipsa ex alijs auditura
Sit chremes id nosmet iudicare ipsi placabili⁹ est.
Tunc hunc impatū poterim⁹ nr̄o modo vlcisci
Ch. at at nisi mihi p̄spicio hereo. hi gladiatorio aīo
Ad me affectāt viā. Ch. at vereor vt placari possit.
De. bono aīo es ego redigam vas in gratiam hoc
Fretus chreme. cum de medio excesserit vnde hec
Suscepta est tibi. Ch. ita ne agitis mecū: satis me
Astute aggredimini. non hercle ex re istius me
Instigasti demipho ain tu tandē vbi peregre tibi
Quod libitū fuit feceris. neq; huius sis veritus
Femine primarie. quin nouo modo ei faceres
Cōtumelias. venias nunc mihi p̄cibus lautum
Peccatum tuum. hisce ego illam dictis ita tibi

Phormio

Lautū peccatū tuū: vt lauem. vt maculaz. Lachrymis si extillaueris. extillare est guttare ex corpore. ⁊ extillare ipm corpus guttatim finiri. ergo quasi totū in lachrymas cōuerti. et ex toto extillare corpore. Publicit⁹ scelus. i. publica cura atq; consilio. In solas terras. signanter Virgi. Parthoꝝ ⁊ solis exegit mōtibus euum. Et Salu. in. i. Solis vijs. In ius eam⁹. ad pretoris sellā. modo eni locum significar. In ius huc quid iubet. apparet pasitū ad domum senis Chremes n̄ ad foruz abstrahere litē. Enim solus pro at posui: vt turbatum ostēderet: sic alibi. Enim non sinam. Una iniuria est. i. actio iniuriarū ex lege altā quaz fecisti dotate vxori. Lege agito g̊ lege agito dicebatur ei cui⁹ intentio cōtentibilis aduersario videbatur Plautus in Aulularia Lege agito: ei cenam coque Pugnos in ventrē ingere: vrbane in ventrem: quasi parasito: an ventrē totū parasitum dicit: vt Lucili⁹ i scdo Viuite claucones comedones viuite ventres. An simplicit: q̄a q̄ r̄sistit ne sequatur collo trahentē abtorto ore padū se facit: ⁊ ventrē proijcit cū in ventre feritur curuatur et sequit. Quis noīat me h̄ velut ꝯtrouersia ē i q̄ re⁹ fit marit⁹ male tractatiōis: ⁊ ē stat⁹ q̄litat⁹ venial. Delirat. m. t. g. vtrūq; ⁊ delirat ⁊ timore. Nā d̄liratio senectuti ꝯueit: timor ꝯscie.

Extillare Virg. Salustius

Plautus

Lucilius

Incensam dabo: vt ne restringas lachrymis
Si extillaueris. De. malū: qd̄ isti dij deeq; omnes
Diunt. tanta ne affectū quēq̄ esse hominē
Audacia: nō ne hoc publicitus scelus hinc
Deportarier in solas terras. Chr. in id redact⁹ sū
Loci: vt quid agam cū illo. nesciam prorsus
De. ego scio. in ius eam⁹. Ph. i ius huc siq̄d libet
De. Assequere. ac retine dū ego huc seruos euoco
Chr. eteni solus nequeo accurrere huc. Ph. vna
Iniuria est tecū. De. lege agito ergo. Ph. altera
Tecū chreme est. De. rape hūc. Ph. ita ne agitis
Eniuero voce est op⁹. nausistrata exi. Ch. opprime
De. Impurum vide quantū valet. Ph. nausistrata
Inquam. E. non taces. Ph. taceam. D. nisi sequit̄
Pugnos in ventrem ingere. vel oculum exclude
Ph. est vbi vos vlciscar locus

Nausistrata. Chremes. Phormio. Demipho.

Quis noīat me: Chr. hem. Na. quid istuc
Turbe est obsecro mi vir: Phor. hem quid
Hūc obticuisti: Na. q̄s hic hō est: non mihi
Respondes: Phor. hiccine nunc tibi vt respondeat
Qui hercle vbi sit nescit: Chr. caue isti q̄cq̄ credas
Ph. Abi tange: si non totus friget: me eneca
Chr. nihil ē: q̄d ergo ē: qd̄ istic narrat: Ph. iā scies
Ausculta. Ch. ꝑgin credere: Na. q̄d ergo obsecro
Huic credam: qui nihil dixit: Phor. delirat miser

Mi hō dij meli⁹ diunt: querit, pb⁹ an matrona tā familiariter mi hō recte dicat alieno: sed frustra. nā feminaꝝ oratio est: et si nō blandit blanda est. Ubi mihi eleganter incertū: mihi vt in Heauton. Is mihi vbi abibit plus paulo sua q̄ narrat facinora? Ad vxores ventū est tū fiūt senes: eleganter fieri dixit: ⁊ generaliter iuidiosi⁹ q̄ si vnū accusaret senē. Ego Nausistrata qualitas venialis a ꝯcessa actiōe. Uerba fiunt mortuo: nō est passus parasitus: vt totam sentētiaꝫ senex explicaret. Nā neqꝫ negligētia tua: neqꝫ odio id fecit tuo. locus in hac causa p̄ncipalis est.

Timore. Na. nō pol temere est q̄ tu iam times
Eh Egon timeo? Pho. recte sane qñ nihil times
Et hoc mihi ē qd̄ ego narro: tua narra. Be. scelus
Tibi narret. Phor. eho tu factum est abs te sedulo
Pro fratre. Na. Mi. vir non mihi narras? Eh. at.
Nau. quid at? Eh. non opus est dicto. Phor.
Tibi quidem: at scito huic opus est in lēno. Eh.
Hem quid ais? non taces? P. clam te. E. hei mihi
Phor. vxorem duxit. Na. mi. hō dij melius diunt
Phor. sic factū. Na. perij misera. Ph. ⁊ inde filiam
Suscepit iam vnā dū tu dormis. Eh. q̄d agimus?
Na. Proh. dij īmortales facinus miserādū ⁊ malū
P. hoc actū est. Na. an q̄cq̄ ē hodie factū īdignus
Quā mihi vbi ad vxores vētū est tum fiunt senes
Demipho te appello: nā me cum hoc ip̄o discedet
Loq̄. heccīe erāt itiones crebre ⁊ māsiōes diutine
Lēni. heccine erat q̄ minuebat nr̄os fruct⁹ vtilitas?
Be. ego nausistrata eē ī hac re culpā meritā ñ nego
Sꝫ eam q̄ sit ignoscenda. Ph. verba fiunt mortuo
Be. nā neqꝫ negligētia tua: neqꝫ odio id fecit tuo
Uinolētus fere ab hīc ānos q̄ndecim mulierculaꝫ
Eā cōpressit vñ hec nata ē neqꝫ illā post attigit ea
Mortē obijt. e medio abijt q̄ fuit ī hac re scrupul⁹.
Quāobrē te oro vt alia tua facta sūt equo aīo hec
Feras. Na. q̄d ego equo aīo cupio miſa ī hac re iā
Defungier. sꝫ q̄d sperē. etate porro min⁹ peccaturū

et ideo ī duo diuisit: nc negligentia circa te: nec odio inquit factum Preterea et presto addidit defēsionē. Uinolent⁹ ab etate ei⁹ a tp̄e criminis: a diminutiōe: cōtēptuqꝫ pellicis: ab euētu ab animo faciētis: q̄ mortua ē postremo ⁊ p̄cibus ⁊ perilogum qd̄

fecit admonēs illā oratorie māsuetudinis sue. Uinolēt⁹ ab imprudētia d̄fensio. Ab hinc annos. xv. a tp̄e defensio. Eā cōpressit: qd̄ interdū est nō amoris: sꝫ īiurie: ⁊ nō attigit postea ita facti penituit Equo animo vt feras hic locus

est. i. quod futurum sit. facilius enim ignoscitur non vltra peccaturis. Defungier: defungi desinere. Porro minus: quia dixit ab hinc annos quindecim.

Phormio

Senectus si verecundos facit: modeste ⁊ grauiter. Quid mihi hic aufers. callidius vsa est ad vltimum conuersa ad ipsum defensorem mariti. Quid mihi hic affers de qua vi contradictionis exultat parasitus tanq̄ confecto mortuoq; aduersario suo. Exequias Chremeti: bono ordine. primo delirat miser timore post verba fiunt mortuo. ad vltimum exequias Chremeti delirat moritur ⁊ feratur. Age nunc Phormionem qui volet lacessito. Uir. Degenerēq; neoptolomū narrare memento. Faxo tali eum mactatum summo: ꝑ eo qd̄ est eum: sic frequēter veteres. Enni⁹ Oēs cor̄d ꝑ atrem p̄bent: animoq; benigno circūfusum. Ignosce: orat ꝯfitet̄. purgat verba venialis stat⁹ sunt ignosce ꝯfitetur. Tu tuuz nomē dic bñ dicit tuū. pro noīe vtit̄: qz nō hz nomē nā potētiorū blādimentū circa īferiores h̄ fuit vt nomē eoꝝ q̄rerēt ⁊ cū audissent ip̄is noībus eos cōpellarēt statī tale ē ī Adelphis. q̄ vocare geta hoīez maximi p̄cij: ⁊c. Vr̄e familie. hoc ꝓpt̄ Antiphōis amiciciā dixit amic⁹. Et tuo sūm⁹ phedrie amicus

Uir.

Ennius

Putē. iā tū erat senex. senect⁹ si verecūdos facit. an
Mea forma atqz etas nūc magis expetēda ē dēipho
Quid mihi affers q̄obrē expetē aut sperē porro nō
Fore. Phi exeq̄as chremeti q̄b⁹ ē cōmodū ire iā tp̄s
Est sic dabo age nūc phormionē q̄ volet lacessito.
Faxo tali sit mactat⁹. atqz hic est infortunio. redeat
Sane in gratiā. iam supplicij satis est mihi. hz hec
Ei qd̄ dū viuat vsqz ad aurē obgāniat Na. an meo
Merito credo. q̄d ego nūc cōmemorē tibi sigillatī
Qual' in istū nūc fuerī: Be. noui eq̄ oīa tecū. Na.
Meritō hoc mō videt̄ factū: Be. mīme gētiū verū
Qñ iam accusando fieri infectū nō pōt. ignosce
Orat. cōfitet̄. purgat. quid vis amplius: Phor.
Eniuero priusq̄ hec det veniā mihi ꝓspiciā. ⁊
Phedrie. heus nausistrata pri⁹ q̄ huic rñdeas
Temere audi. Na. q̄d ē: Phor. ego mīas triginta ꝑ
Fallaciā ab isto abstuli. eas d̄di tuo gnato. is pro
Sua amica leoni dedit. Chr. hē q̄d ais: Na. adion
Hoc īdignū tibi videt̄ fili⁹ hō adolescēs si habet
Unā amicam. tu vxores duas nihil pudet. quo ore
Illū obiurgabis rñde mihi: Ch. faciat vt voles.
Na. īmo vt meā scias iam sniaz. neqz ego ignosco.
Nec promitto quicq̄. neqz respondeo priusq̄z
Gnatū videro. eius iudicio permitto oīa. quod
Jubebit faciā. Phor. mulier sapiēs es nausistrata.
Na. satin tibi ē: Phor. īmo vero pulchre discedo.
Et probe ⁊ p̄ter spē. Na. tuū nomē dic qd̄ est: Ph.
Mihin: phormio vr̄e familie hercle amicus ⁊ tuo
Sum⁹ phedrie. Na. phormio at ego ecastor post
Hac tibi q̄ potero. ⁊ q̄ voles faciā. atqz dicā. Phor.

Benigne dicis. Na. pol meritũ est tuum
Phor. vin primũ hodie facere qđ ego gaudeam
Nausistrata et qđ tuo viro ocli deleant: Na. cupio
Phor. me ad cenam voca. Nau. pol v̄o voco
Phor. eam⁹ intro hinc. Nau. fiat sed vbi est
Phedria iudex noster: Phor. iã hic faxo aderit
Ualete et plaudite calliopius recensui.

¶ Acta ludis romanis Sexto Julio Cesare Gn. Cornelio edilib⁹ currulib⁹ nõ ẽ pacta tota mõs secit Flacc⁹ Claudij tibijs pibus Gn. Octauio. T. Mãlio ꝯsu. Relata est iterꝫ ludis funebrib⁹ relata ẽ Tertio. Q. Fuluio. L. Marco edilib⁹ currulibus

¶ Argumentum

Uxorẽ duxit pãphill⁹ philomenã. cui quõdã
Ignorãs v̄gini vitiũ obtulit. eiusqꝫ ꝑ vim
Quẽ detraxit anulũ dederat amice bachidi
Meretricule. deide ꝑfect⁹ i imbꝫ est nuptã haud
Attigit. hanc mater vtero grauidã ne id sciat socr⁹
Ut egram ad se trãsfert. reuertitur pamphilus.
Deprehẽdit. partũ. celat. vxorẽ tñ recipe noluit. pat
Incusat bachidis amorem. dum se. purgat
Bachis. anulum mater vitiate forte agnoscit
Mirina. vxorẽ accepit pamphilus cum filio.

¶ Aelij Donati grãma. Claris. i. P. Sexti Terẽtij Afri Ecyrã examinata interpretatio.

iterum sub audiendum U. in primũ hodie facere facere ex persona parasitica beneficij optio facta ẽ quod promiserat mulier Sed vbi est iudex: bene iudex. ad illũ eñ mulieris illata sententia est. vt cuꝫ ita agitur tuta sint marito omnia: et per ironiam ridicule dicit ea (que) irata erat. Judex noster: nihil facetius q̄ iudicem capi aduersus crimen voluptatis paterne ⁊ amatorem filium ⁊ fratrem Antiphonis: cui nubet furtia filia. Judex noster terribilis. scꝫ censor paternaꝝ delitiarum. Uides igit hic consultã vxoris iracũdiam.

Ecyra

Ecyra est huic nomē fabule: Hec cū data est: hec fabula Appollodori dr̄ esse greca. Nā ⁊ ipa ⁊ Phormio ab eodē dicūt eē trāslate: cū relique q̄ttuor sint Menādri. Ecyra aūt dr̄ iō: qr̄ p socrus ⁊ soceros in ea agunt multa. Nā ⁊ ecyros ⁊ ecyra soceri nomē socrusq̄ significāt. Est aūt mixta motorijs actib⁹ ac statarijs: mltūq̄ sniaꝝ ⁊ figuraꝝ ꝯtinet ī toto stilo. Vñ cū delectet plimū: nō min⁹ vtilitatis affert spectatorib⁹. Atq̄ in hac p̄me ptes sūt Lachetis: scōe Pāphili: tertie phiddippi: q̄rte parmenonis. Et deinceps aliaꝝ psonaꝝ q̄ his adiūcte sūt. Diuisa est aūt vt cetere q̄nq̄ actib⁹ legitimis: q̄s in subditis distinguem⁹. In hac plog⁹ ē ⁊ mltiplex: ⁊ rethoric⁹ nimis: ꝓpterea qd̄ sepe exclusa h̄ comedia diligētissima defensiōe īdigebat. Atz ī hac ꝓthasis turbulēta est Epitasis mollior. Lenis catastrophe. Acta sane ē ludis Megalēsib⁹. Sexto iulio. C. Rabirio edilib⁹ currulib⁹. Aegitq̄ L. Ambiui⁹ Modlat⁹ ē eā Flacc⁹ Claudi⁹ tibijs parib⁹ Tota greca ē facta ⁊ edita: q̄nto loco. Bn. Octauio. T. Mālio ꝯsu. Cātica ⁊ de verbia sāmo ī hac fauore suscepta sūt i. psone extra argumētū due sūt Philotidis ⁊ Syre. In tota comedia h̄ agit: vt res noue fiāt: nec tñ abhorreat a ꝯsuetudīe. Inducūt enī beniuole socr⁹: verecūda nur⁹. Lenissim⁹ in vxorē marit⁹: ⁊ itē dedit⁹ matri sue meretrix bona.

Ecyra q̄ dr̄

Vitiatā in tenebris añ nuptias cui ānulū extorserat meretricē amās dū ignorat Pāphil⁹ duxit vxorē grauidā ex cōpressu suo: quā pegre pfect⁹: quū reliq̄sset domi rediēs pariētē oñdit furti: ⁊ apud matrē suā. Quare cōmot⁹ dū repudiū inuitis parētib⁹ ⁊ cām repudij nesciētib⁹ parat: p meretricē apd̄ quā anul⁹ īuēt⁹ ē: cognoscit tādez ⁊ a se vitiatā vxorē: ⁊ ex se natū filiū. Prim⁹ actus colloquiū ꝯtinet meretricis Philotidis ac lene Syre cū Parmenone. vt p haꝝ psonas que dicūt argumētū spectator discat. Scōi act⁹ tenor in h̄ ē īmeritā vxorē veluti malā socrū accusat Laches: ⁊ ꝯuenit phidippū de eadē cā statī post quaꝝ colloquiū ꝯquestio inducit Sostrate qd̄ falsū crimē inuidiosūq̄ sustineat. Tertio actui h̄ asscribūt. Cōquestio pāphili pegre redeūtis de amore suo circa vxorē. paritudo Philomone. Sostrate v̄ba sup egritudinē nur⁹ quā morbo credit afflictā. Flet⁹ Pāphili errātis quū putat nō ex se filiū natū esse. Colloq̄uz parmenonis cū pueris a naui veniētib⁹. vt mox loquant cū ipo pāphilo a quo in arcē mittit. Itē Lachetis. Phidippiq̄ ⁊ Pāphili v̄ba de recōciliāda illi ꝯiuge. ⁊ eoꝝ inuicē litigiosa dissēsio. Quartū actū h̄ cōplēt ꝑturbatio Myrine ex īteruētu mariti. ⁊ eiusdē cū eo nimis callida ac mlīebris astutie disceptatio. Sostrate Pāphili Lachetisq̄ colloquiū. Inclamatio p̄ris ⁊ soceri aduersum pāphilū vxorē recusantē ꝯuētionē meretricis ꝓmittētis se iusiurādū matrōis exhibiturā de nō admisso ad se pāphilo. In primo actu Bacchidis narratio de nuptijs gestis: ⁊ colloquiū cū parmenone inducit. quē nūciū mittit ad pāphilū. pāphiliq̄ ad vltimū actio gr̄aꝝ apd̄ ipam Bacchidem. Docet aūt Varro neq̄ in hac fabula neq̄ in alijs eē mirandū q̄ actus impares scenaꝝ paginarūq̄ sint nūero: cū hec attributio in rerū descriptiōe. nō in nūero versuū ꝯstituta sit. nō apd̄ latinos mō. verū etiā apud grecos ipsos.

Ecyra huic est nomē fabule. A noīe cepit vt incognitā ꝓbaret. ⁊ iō spectādā Ecyra est huic nomē fabule. noīatiuo casu figurauit cū in vsu sit vt datiuo dicam⁹. q̄uis presto sint ēxēpla quib⁹ veteres p omnes fere casus hoc gen⁹ locutōis enūciabāt Ecyra est huic nomen fabule. hec primo data est sine ꝓlogo ludis. Megalensibus. quos Sex Julius ⁊ cornelius Dolobella ediderunt. sed occupato ppli studio funabuli displicuit. postremo data est ludis funebrib⁹. L. Emilij Pauli. q̄s fecerūt. Q. Fabius Maxim⁹. et Cornelij African⁹. tūc q̄ nō pacta est p studiū ppli circa gladiatores Tertio ad postremū introducta. Q. Fuluio. L. Martio edilib⁹. v̄tute actoꝝ. L. Ambiuij ⁊ L. Turpiōis ē cōmē data. Ecyra est huic nomē fabule. tot⁹ h̄ ꝓlog⁹ subtilē qōnē. ꝯtinet ob h̄ ne apte populum nō lecte fabule reum faciat. ⁊ facile reuocet in fauorem. Hec cum data est noua. ita dicitur

Dat fabula
Stat fabula.

data est fabula: vt data est cena: datū est prādiū: ⁊ edidit a dato descēdit. Hec. cū data ē. n. n. in sic ⁊ Homerus Et dari dr fabula cū agit: stare cū placet. Hec cū data est. n. n. i sylepsis prima. deest. n. huic: ⁊ est figura paranomosia. Noua nouuz. vitiū ⁊ calamitas bñ ꝑm augurē. Uitiū est. n. si tonet tm̄: vitiū ⁊ calamitas si tonet ⁊ grādinet sil: ⁊ etiā fulminet. Uitium ⁊ calamitas. Uitiū trāslatū est ab augurio: ⁊ vitio creati dicunt ꝯsules. Calamitas dicit clades q: clamat: vt aliud sit grādinis culmū frāgētis: aliud furti vt indoli malit: sic Probus. Ut neqꝫ spectari: vitium qd nō spectata ē: calamitas ꝙ nō cognita. Ut ne neqꝫ spectari neqꝫ cognosci: mira defensio siquidē nō iudicio comedia ex acta est: si spectari cognosciqꝫ nō potuerit cognituris. s. si audiretur. Ut neqꝫ spectari neqꝫ cognosci. ideo theatrū. ideo spectatores: ideo actores: ⁊ maior ꝑs in gestu q̄ꝫ in v̄bis cognosci vl' ꝓbari vel sciri: an ecyra sciri dicat: q̄ scita sit noīe. Ita ppl'us studio stupidus: a deriuatiōe cause. nō q: mala est inquit exclusa ē: ꝫ q: ppl's funabuli admiratiōe obstupuit: qd infra de gladiatorib' dicet ad cōmutationē cause inducēdā. Ita popul' stupid': ꝫ excusat ⁊ ppl's q̄ neqꝫ iudicauit d fabula. neqꝫ tñ stulte errauit. Stupid'. pro stupēs. Ut timidusqꝫ. s. u. a. Pro noua. recte. iā. n. nō est noua. Et is q̄ scripsit hāc ob eā rē. id est ob eā cām. q. di. nō iterū acta est sine causa. cur g̊ nō post funabulū relata est. si illi cessarēt in qua maluit auarū ppl'm poeta inducere. q̄ꝫ suo opi diffidentē. Iterū referre. supuacuū ē. Ut posset iterꝫ vēdere. alijs. s. ludis. ꝫ vt diximꝰ ad laudē fabule refert postq̄ꝫ tm̄ fiducie poete dedit. Alias cognostis ei' queso hāc cognoscite. mire illi fauorē petit ex alijs que spectatori note sūt eiusdē poete. q̄si oīno hec nota sit. At in Andria. q̄ oīm prima est aliter. ait. n. vt ꝑnoscatis ⁊ qd spei sit reliquū quas faciet ⁊ cetera. Orator ad vos venio cū ornatu ꝓlogi. sinite. magna arte ꝫ ꝓlogus script' est. ⁊ nimis oratorie. nā totiēs expulsa fabula quō honeste reuocari potuit in ꝓscenīū. nisi primo ipa īprudētia ꝓ fiducia ꝓferet. ⁊ deinde actor ꝑitissim' ipe abili' ꝓbaret. ⁊ poetā ⁊ comediā. cui' auctoritas elucet ex v̄bis. cū deinde subtilit nouo poete a vetusto ⁊ magne auctoritatis Cecilio peteret exemplū. fauor expeteret ingeniosissime. Nā qd rudi Terētio ꝯtigit accidisse mēorat veteri Cecilio. qd huic semel. illi sepe. qd huic in alijs nūq̄ꝫ ꝫ. illi fere in oīb'. qd huic Ecyra. ⁊ acta ⁊ ꝓbata est. ⁊ certa illi ꝑti exacta est. ꝑtiqꝫ vix ꝓbata. itaqꝫ his oīb' argumētis id actū est. vt neqꝫ desperādū sit d Terētio. ꝙ ex pulsus est vt nihilomin' illi tm̄ attribuēdū sit vt aut par Cecilio magno tūc poete. aut vltro melior etiā esse possit. Hic aūt. L. Ambiui' histrio fuit actor comediaꝝ Orator ad vos venio. oratorē audire oꝑtere ius gētiū est. oratorē nō licet īiuriā pati. ideo g̊ ne expellat. nō se ꝓlogū ꝫ oratorē noīat. Plaut'. Impia secrete oratorē v̄beras. Eodē cure vti senē liceat. vt me liceat casus miserari. i. a. sinite. exorator sim. orator ē dū rogat exorator cū īpetrauerit. ita. illd dicētis ꝫ iā affect' significationē hz. ⁊ orator est, cui cā defendēda

Plautus

Ecyra est huic nomē fabule hec cū data est
Noua: nouū interuenit vitiū ⁊ calamitas
Ut neqꝫ spectari. neqꝫ cognosci potuerit
Ita populus studio stupidus in funabulo
Animū occuparat. nunc hec plane est pro noua
Et is qui scripsit hanc. ob eam rem voluit
Iterum referre vt possit iterum vendere
Alias cognostis eius. queso hanc cognoscite
Orator ad vos venio. ornatu prologi. sinite
Exorator sim. eodem vt iure vti senē liceat

mādat. Quo iure sum vsus adolescētior. tāq̄ aliō agēs refert exēpla q̄b⁹ oñdat turpe nō eē Terētio exclusā esset vnā ill⁹ fabulā cū mltoꝝ poetaꝝ. mlte exacte sint ⁊ ī hijs Cecilij. cui⁹ illo tpe magna auctoritas fuit. Adolescētior. hec cōpatio min⁹a positiuo sonat. ⁊ vim diminutiua exprimit. vt iā senior ꝫ cruda. d. u. q. s. Nouas. q̄ exactas feci. vt inueterascerēt ⁊ iueterascerēt agerēt denuo. qꝛ dū acta est. noua d̄r fabula. Inueterascerēt. in cōsuetudinē venirēt. spectarēt amarent. Exactas. expulsas. Ne cum poeta scp̄tura vanesceret cā facti honestior est. non se poete vni⁹ ꝫ ip̄ius poemat cā laborare. ī his q̄s p̄mū Cecilij didici nouas a sil̄i argumētū qd̄ fit per cōparationē artificiosam ⁊ oratoriam rex ac p̄sonarū. Partī suꝫ eaꝝ. vide pl⁹ esse in exemplo. siquidez p̄tim ex acte sūt Cecilij fabule. p̄tim vix admisse. cū vna ecyra exclusa sit. ⁊ est sensus. aut displicui inq̄t. aut aliquib⁹ vix placui. Partim sum eaꝝ exactus ꝓ in alijs aut timidis ⁊ sil̄ splendida locutio est. p̄tim aduerbiū est ⁊ ꝓprie locut⁹ est. nā fabule aut agi dicunt. aut stare Quia sciebaꝫ dubiā fortunā. nō igit̄ poete culpa ꝫ casus est. nā iō fortunā euētū retulit. Spe incerta certū mihi. sentētiose ⁊ verū. nā vbi certa spes est. nihil op⁹ē laborare certo ac vehemēti. Spe incerta. ꝓ spei incerte. an deest incerta. Certū honesta figura q̄ d̄r

Quo iur̄ vsus sū adolescētior. nouas q̄ exactas feci
Ut veterascerēt. nec quū poeta scp̄tura euanesceret
In his quas primum cecilij didici nouas
Partim sum earum exactus. partim vix steti
Quia sciebam dubiam fortunā esse scenicam
Spe incerta. certum mihi laborem sustuli
Easdem agere cepi. vt ab eodem alias discerem
Nouas studiose. ne illū a studio abducerē. p̄feci vt
Spectarent. vbi sunt cognite. placite sunt. ita
Poetam restitui in locum ꝓpe iam remotū iniuria
Aduersarioꝝ. ab studio atq̄ a labore. atq̄ ab arte
Musica qd̄ si scripturā spreuissem in p̄sentia
Et in deterrēdo voluissem operam sumere
Ut in ocio eēt poti⁹ q̄ in negocio. deterruissē facile
Ne alias scriberet. nūc q̄d petā mea cā equo aīo

Easdē exactas cepi. difficultatē facti ⁊ molimē oñdit ab eodem Cecilio. s. Nouas studiose ne illū ab studio Ne illū ab studio abducerē. iterū causa honestatis. Perfeci vt spectarent. Attēde quātū pondus habeat. qd̄ nō feci dixit. sed poti⁹ p̄feci. vt molē difficultatis oñderet. Ubi sunt placite. nota p̄ticipiū sine v̄bo. Ita poetam restitui in locū. mire nō Ceciliū. ꝫ poetā. vt hoc generaliter ppl'o p̄stitisse h̄ vni hoīvideat. Ubi sunt. c. s. elegās ꝓmissio. ⁊ hanc placiturā si cognoscat. ⁊ ē ꝯiectura a futuro tpe. Restitui in locū. quia remotū ⁊ exclusum dixit ꝓprie iam remotū geminauit scōm antiquos qui oēs in verbis liquidas duplicabāt. A studio atq̄ labore. bene ostēdit se ppl'o ꝓfuisse ceterum. poetam ad laborem reuocando atq̄ artem. hētur intentio cōmote audiendū est. vt h̄ portus alij effodiunt hic alta theatri. f. l. a. i. c. r. e. s. d. a. f. In presentia. statim vt a ppl'o eijciebatur. Ut in ocio esset potius q̄ in negocio. ex ipsis rerū noībus ostendit facilitatem d̄terrēdi. Nunc quid petam mea causa quasi orator. Mea causa equo animo cōmendatio persone leuis ꝑ aliam p̄sonam grauem scōm precepta in rethoricis. Ecyram ad vos refero. a

causa principiũ narratiõis inducit. Ecyrã ad vos refero. principiũ a principali questiõe: an cognita sit: ⁊ an spectãda sit. Quã mihi a ꝑsona dicẽti. Ita eã oppressit ea. hoc succedit pro illo qđ est a ꝑsona aduersarioꝝ: sil' ad fortunã retulit culpã ppli. nõ enim dixit qđ ꝑsto erat. Ita oppssit eã calamitas. eã calamitatẽ repetit. ne nos fabulã illũ dicere putarem⁹ Uestra intelligẽtia sedabit: primo cũ ꝑsona nostre industrie rursus cũ sua: ⁊ bñ periaphrasi vsus est ne dicerz nos nob. Cũ primũ eã agere cepi: iã b narratio subtilis inducit: ⁊ vt nõ ledat populũ: ⁊ vt defẽdat poeta. Pugilũ gloria

Attẽdite. ecyrã ad vos refero: q̃ mihi ꝑ silẽtiũ nũq̃
Agere licitũ ẽ: ita eã oppssit calamitas: eã calãitatẽ
Uestra intelligẽtia sedabit. si erit adiutrix nostre
Industrie. quũ primũ eam agere cepi. pugilum
Gloria. funabuli eodẽ accessit expectatio: comituz
Cõuent⁹. strepit⁹. clamor mulierũ fecere vt ante
Tempus exirẽ foras. vetere in noua cepi vti
Cõsuetudine. in experiundo vt eẽm. refero denuo.
Primo actu placeo. quũ interea rumor venit. datũ
Iri gladiatores. ppl's ꝯuolat. tumultuãt. clamant
Pugnãt đ loco. ego interea meũ nõ potui tutari
Locũ. nũc turba nulla est. ocium et silentium est
Agẽdi tempus mihi datũ est. vobis datur

pugiles ⁊ eẽ gloriosos: vt minus turpe sit añ latos eos esse. sicut Uirgi. Magnis cũ viri. c. n. e. o. q. d. m. q. s. m. t. s. q. p ⁊ cetera. b est gl'ia. Pugilũ gl'ia: funabuli accessit expectatõ: narratio cur exclusa sit: b enĩ nõ poete culpa deiecta ẽ nec iudicio ppl'i: ⁊ iõ nũc admittẽda est. Pugilũ gloria. f. n. e. Pugilũ gl'ia: comitũ ꝯuent⁹ expectatio: desideriũ vt Uirgi. Expectare venis. funabuli eodem. duplex causa ad vnã exclusionẽ adhibet. Comitũ cõuent⁹ vtrũ eos comites dicit q̃ sunt pugilũ assentatores. an ꝑuos q̃ dños sequũt: an studiũ certãtiũ diuers⁹ fauẽtiũ. Clamor mlieꝝ bñ mlieꝝ nõ enĩ timet eas q̃b⁹ suffragari vel refragari nõ lz' in theatro. Ut añ tp̃s exirẽ foras ne grauẽ passus videat iniuriã. Pugilũ gloria: pugil dict⁹ est a pugna: ⁊ pugna a pugno. Ueteres nãq̃ añ vsum ferri ⁊ armoꝝ pugnis ⁊ calcib⁹ ⁊ morsib⁹ corporũq̃ luctatiõe certabãt. Uetere primũ vetere vt in noua cepi vti ꝯsuetudĩe: nisi nouã comediã intellexeris: nõ erit apta snĩa. nã ⁊ supra dixi: nũc hec plane est ꝑ noua. An a Terẽtio noua iõ dictũ est: qꝛ nũq̃ alias exclusus est. ⁊ bñ veterẽ: vt oñdat turpe non esse: qđ ⁊ aliis poetis sepe ꝯtigerit. Refero denuo: aut vetere abundat: aut denuo. Primo actu placeo: rõnabiliter dixit primo: qꝛ q̃nq̃ sũt act⁹ ꝑtes fabule. Placeo: studeo. placeo dixit ꝑ eo qđ ẽ fabula placet: aut Terẽti⁹: ⁊ mire nõ diu inq̃t pepẽdit iudiciũ: ꝫ statĩ placuit: vt qđ sequit nõ iudicio: ꝫ ꝑturbatiõe factũ sit. Cũ interea rumor veit datũ iri: b abhoret a nostra ꝯsuetudine: verũtamẽ apud antiquos gladiatores in theatro spectabant. Datũ iri: datũ iri dixit vt fabulã cõmẽdet: vt ⁊ oĩa spectatori ⁊ ppl'o dicantur. Nõ potui tutari locũ: facete repetit locũ. Nũc turba nõ est. tumutulant. turba id est Nũc turba nõ est. turbã retulit ad id qđ supra dixit ppl's. c. t. Ociũ ad illud qđ repugnãt đ loco: silẽtium ad illud qđ dixit clamor mulierũ. Ociũ: pugnãt. Silentium clamant. Nũc turba nõ est: ocium ⁊ silentiumq̃ abhortatio ꝑ renumerationem ad tempus est. Mihi datum, ab edilibus scilicet,

Uirg.

Uirgi.

Pugil

Datum iri

Vobis dat potestas ꝯdecorãdi ludos scenicos q̃si ad aliq̃d agat ppl's cum spectet. Nolite sinere ꝑ vos. Artẽ musicã oratorie q̃si nõ Terẽtij cã agat. sed artis musice. Mee auctoritati: qꝛ tã senex est. Fautrix adiutrixq̃ sit. Commẽdatio qua Terentiũ ꝓbo: ⁊ est figura analogia. vult aũt se esse auctoritatis: vt ⁊ ppl'o placere iam debeat. q̃ ipsi placet. si nũq̃ auare. Comẽdatio ab añ actis. i. a ꝑsone attributis. Si nũq̃ auare a meritis defẽsoris argumẽtũ ad laudẽ fabule si nunq̃ auare: ꝑ hec v̄ba Terẽtiꝰ vult demõstrare q̃ grauis auctor sit qꝛ suas comedias ꝓbet. sic Horatiꝰ ea cũ responderã coneris q̃ g̃uis Esopꝰ: q̃ doctꝰ Roscius egit. ⁊ eũ eẽ q̃stũ ĩ aĩm induxi. mõ nõ nũq̃ subaudit ⁊ si: ⁊ vt sit ⁊ si eũ esse ⁊c. Et eũ esse questũ in aĩm induxi vestris cõmodis: plus dixit cõmodis. q̃ si diceret voluptatibus. q̃stũ maximũ q̃maxime iniq̃ iniq̃. Sinite impetrare ne eum circumuentum me qui in tutelam meam ordo est. Si inte impetrare iniq̃ iniq̃ in tutelã meã. s. s. ⁊. s. i. u. Com. fi. In tutelã meã. i. quasi oratori cãm dixit. Mea cã cãm hãc accipit: oratorie sic eñ fit cũ ꝑsona ꝓ ꝑsona. ad cõmendatõz afferꝛ. Et date silẽtiũ. q̃si fabule ac poete. Mea cã cãm Paranomasia. vt libeat scribere alias oratorie Mihiq̃ vt. s. mihi ꝓprie dic̃. docet eñ poeta q̃ merito ipe dici debeat scenicꝰ. Nouas expediat posthac ab vtili. argumẽtatio est ⁊ bñ vt expediat tãq̃ facturꝰ sit. ⁊ si nõ expedierit dũ q̃stũ maximũ seruire ppl'o putat. p̃cio emptas meo estimatõe a me facta: q̃tuz ediles darẽt: ⁊ ꝓinde me ꝑiclitãte. si adiecta fabula a me p̃ciũ qđ poete numerauerint repetãt. g̃ meo a me facto a me statuo nã quõ alibi dixit. Postq̃ ediles emerãt ⁊ bñ vt sequitur ppl's iudiciũ eiꝰ cui estimare v̄e fabulas onꝰ posuerit. p̃cio ẽptas meo: vt q̃dã volũt ꝑiculo.

Potestas condecorandi ludos scenicos
Nolite sinere per vos artem musicam
Recidere ad paucos: facite vt vestra auctoritas
Mee auctoritati fautrix adiutrixq̃ siet.
Si nunq̃ auare precium statui arti mee. ⁊ euz esse
Questũ in aĩm induxi maximũ: q̃z maxĩe seruire
Vr̃is cõmodis: sinite ĩpetrare me q̃ in tutelã meã.
Studiũ suũ: ⁊ se in vestrã cõmisit fidẽ. ne eum
Circũuẽtũ iniq̃ inique irrideãt mea cã. cãz hanc
Accipite et date silẽtiũ vt libeat scribẽ alijs mihiq̃
Vt discer̃ nouas expediat post hac p̃cio ẽptas meo

Philotis meritrix. Syra Lena

Perpol q̃z paucos repias meretricibꝰ fideles

Horatius

Perpol q̃paucos repias meretricibus fideles. Nouo genere hic vtraq̃ inducit. nã ⁊ philotis ⁊ Syra nõ ꝑtinent ad argumentũ fabule. hec autẽ maluit: Terentiꝰ: q̃ aut ꝑ prologũ narret argumẽtũ: aut induceret loq̃. Perpol q̃paucos repias. Hec ꝑsona Terentij more extrinsecꝰ assumit: vt si postq̃ argumenti obscuritatẽ effugiat. Perpol paucos: aĩaduertendũ est in hac fabula Terẽtiũ bonã meretricẽ ĩducturũ: ne id ꝯ morẽ videat facere etiã aliã meretricẽ nõ malã inducere: vt id exẽplis fiat tritiꝰ ⁊ vsu verisimile. ꝑpol q̃paucos. ordo est ꝑpol q̃paucos repias. naz ꝑpol nõ est latinũ. sz ꝑq̃. i. nimis. Quã paucos. q̃dã nõ paucos sed pauc̃ legũt. sic eĩ Apolodorꝰ Reperias: aptũ verbũ ad raritatẽ: ⁊ ideo non dixit pauci sunt: sed paucos reperias: si quos queras. nõ aũt reperitur: nisi qđ querit. nõ querit nisi qđ presto non sit. Fideles huismodi sententiam rethores vocant.

et mire nō esse: sed euenire dixit: vt non rōnis: sed casus sit id qđ rarissimū est. Fideles fidi in maximis: fideles in minoribꝰ negocijs. Vel hic pāphilꝰ trāsitus a generali sniā ad specialē. vel nūc vt alias ꝯiunctio disiūctiua est. alias correptōz significat vt apud Ciceronem

Uir. Vel optimā me sane vitā. etiā Uir. Carmīa vel. c. f. d. l. aut vl̄ vt mō. Intrabat. q. b. q. s. tria sunt q̄ iurabat ⁊ quotiēs ⁊ q̄ sctē qđ totū de more amatoꝝ ⁊ meretricū dixit: que iureiurādo tene t q̄s lege nō pñt. Ut q̄uis: nō mō Bachis q̄ amica erat Nūq̄ illa viua ducturuz ita.

Euenire amatores syra: vel hic pāphilus quotiēs
Iurabat bachidi q̄ sctē: vt q̄s facile posset credere
Nunquā illa viua ducturū vxorē domū. hez duxit:
Sy. ergo ꝓpterea te sedulo ⁊ moneo: ⁊ hortor ne
Cuiusq̄ miseat q̄n spolies mutiles lacr̄is quēcūqz
Nacta sis. Ph. vt ni eximiū nēinē habeā. Sy. nēinez
Nā nēo q̄sq̄ illoꝝ scito ad te venit: q̄n ita p̄paret se
Se abs te vt blādicijs suis q̄minimo p̄cio suam
Voluptatē expleat. hiscie tu amabo nō ꝯ īsidiaber̄
Phi. tn̄ pol eādē iniuriū esse oībꝰ. Sy. iniuriū aūt ē
Vlcisci aduersarios: aut q̄ via te captēt illi eadem
Ipsos capi. heu me miserā cur nō aut istec mihi

i. iuraris primo iurabat. nūquā illa viua vxorē ducturū. en duxit. ꝓnuncia: vt mirantez oñdas. g̊ ꝓpterea mō g̊ affectū exp̄mit rep̄hendētes tarde sibi ꝯsentientē sic Uir. Ergo age chare pater ceruici īponere nostre. Propterea te sedulo: sedulo īstant ⁊ ex aīo ⁊ sine dolo. En duxit: en aduerbiū demōstrātis est. vt en alter. ⁊ moneo: ⁊ hortor monemꝰ ꝯsilio hortamur īpulsu. Ne cuiusq̄ misereat: deest te. Quin spolies mutiles. laceres q̄n ꝓ quo minꝰ. ⁊ magna ꝑsuasio est ad male faciēdū. spolies. spoliare ē nō mīmā ptē auferre. Mutilare aliq̄d detrahere sine quo res esse nō possit. Lacerare aūt cum oīno nō habeas q̄s īminuas. Mutiles īminuas vñ mutili dicti sūt boues aut capri sine cornibꝰ. naz male multi putāt dici ⁊ inde mulciber vulcanꝰ q̄ sit mutilatus ac debil̄ nā ꝓprie mulciber dictꝰ est q̄ oīa mulceat. i. molliat ac vīcat. vt ī eximiū habeā neminē: vt in ꝓ vt ne ⁊ ꝑseuerat ī allegoria. nā eximia pecora dicunt: q̄ a grege excepta sunt ad vsus dñoꝝ suoꝝ vt vberiꝰ pascant: s̄ ꝓprij eximij sūt porci maiores q̄ ad sacrificandū electi sūt etem̄ boues q̄ ad h̄ electi sūt egregij dicunt. ⁊ oues lecte. Uir. Mactāt lectas de more bidētes. ita ⁊ porci eximij. vt ni eximiū deest cēses: vt sit cēses vt ni eximiū neminē habeā: vel certe mones vt ī eximiū ita eximiū sepatū ex oībꝰ ꝓprie eximiꝰ porcꝰ est exēptꝰ a grege: atqz signatꝰ macula aut nota. Habeā deest cēses aut vis aut mōes. nā nēo q̄sq̄ parelcō tertiū. nā abūdat q̄sq̄ scito ad te venit: bñ aditū est scito: ⁊ moralit̄ ⁊ acutiꝰ ꝓnūciandū ē em̄ v̄bū illoꝝ q̄ familiares corrigūt. q̄n ita pet h̄ v̄bū pet aduersū munificos ⁊ segnes sumit: vt alibi An pasti te vt spes. n. r. t. s. t. Abs te ꝓ ex te. suā voluptatē expleat. bñ expleat qđ ꝯrium meretrici ē amatorē voluptate satiari. hiscie tu .i. talibꝰ ⁊ vide si pulcra meretrix puella est. īsidiabere. īsidiari malū ē. s̄ ꝯ īsidiari iustū ē. tn̄ pol eādē iniuriū: ⁊ idē aliter ⁊ vehemētis ītulit: nā peiꝰ est eandē esse oībꝰ q̄ nullū excipe. Iniuriū iniquū. iniurium aūt indignātis. mō significatio ⁊ vim aduerbij hz vlcisci aduersarios. de more aduersarios mutato noīe posuit. duꝝ em̄ fuerat si amatores diceret. Qua te via captēt: illi q̄ te captēt sepe tu eos vel semel cape. Heu me miserā: bene qz nō persuasit: sed affectū doloris expressit

Uir.

Spoliare
Mutilare
Lacerare
Mutili
Mulciber

intelligit, enī ex vultu eius nō eā ꝑsuasisse qd̄ voluit. Heu me miserā. c.n.a.i.m.e.e.f.e.
qd̄ reliquū sit qꝛ qd̄ ꝑsuadere volebat nō potuit. Et bñ nota qꝛ vtrūq; nō hz: ⁊ mire ecōtrario descripta est deformitas. bñ ⁊ formā ⁊ volūtatem malā gerētis.
Aut tibi hec snīa: dicticos: silꝫ oñdit scōm difficile deformē reperiri bonū.
Senex si querat me mō ijsse. d. ad. p. h̄ seruꝰ dixit in scenā deproscenio respiciēs. Senex si querat due ꝯiūctōes sunt ī hac scena: aut vere sūt nuptie: et an verisile sit abstinere potuisse adolescentē a v̄gīe sibi nuptum tradita. Senex si. q. m. magis exp̄ssit ꝯsuetudinē dicēdo senex q̄ si diceres dñs maior Senex si q. m. vt ex v̄bis suis tam mer̄trix q̄ lena descripta est. ita ⁊ parmeno ip̄e qualis sit ostendit̄ e sua sibi locutione: exeūdi aūt cā de argumēto sumit̄. qꝛ Pāphilus absens sit: ⁊ expectat̄ dies eius aduētus. Percōtatū aduentuz Pāphili: honestā cām dixit. i. post Pāphili aduentū ⁊ ꝑcōtatum: ⁊ ꝑcūtatū scribit̄: sed ꝑcontatum a cōto dicit̄ quo naute vtunt̄ ad loca nauib⁹ oportuna. si v̄o ꝑcūtatū ab eo qd̄ a cūctis ꝑquiratur dicit̄. Senex si querat me mō ijsse dicito ad portū: hec oīa submissa ⁊ veloci ꝓnūciatiōe afferēda sunt. hec. n. desiderāt hmōi verba: vtpote ⁊ serui et festinātis. Audiui q̄d dicā Syre: audis mō: sentis: intelligis: vt Virgi. Progeniē sed enim troiano a sanguine duci. Audierat. Itē alibi. Neq; audit. o. h. Audin quid dicā: audis mō ꝓ aduertis Syre inducit̄. Audin q̄d dicā Syre: ꝯuenit nomē seruo puero qd̄ est gestire ⁊ ludere. Nullus ꝓ nō. Alias vt vti possim: inter alias: et alia hoc interest: qꝛ alias alio tp̄e significat: alia aliter: vt ꝑ alia integra non dicta. Sed videon philotin: mire inuēta est causa narrandi: ideo qꝛ peregre venit meretrix alias quasi Athenis oīa esse scire. Sz videon ego philoti: sic solet dubitare q̄ aduenientibus ipsis q̄s post mlt̄ū tp̄is interuallū videt. Vñ h̄ aduenit: cū q̄dā ꝯtēptu eiꝰ hec si Parmeno. Salue mi e castor Parmeno. Oīi salutātes addebāt iusiurādum: vt h̄ sedulo facere viderent̄. Me aūt adiectio est: ⁊ abūdat: aut positū est ꝓ vna syllaba: vt greci dicūt. Et tu edepol syra: irrisit ad castor addēdo edepol: ⁊ qd̄ illa Parmeno: ille h̄c addidit Syra. Syra supra veteres legerūt ꝓponētes vt missus Syrus. Vbi philotis te. o. vide licentiā supra philotin: h̄ philotis dixit. Oblectasti tā diu. facete dictū meretrici: nō vbi fuisti: sed vbi te oblectasti. Minime me equidē oblectaui: me acutiꝰ ꝓferendū est: ⁊ respōdet. Corinthū hīc sum ꝓfecta: hinc magnū ostendit dolorē habere philotin qd̄ relictis athenis Corinthi habitauerit. Hinc sū ꝓfecta inhūanissimo: mlt̄a dixit: ⁊ milite ⁊ hīc inhūanissimo Inhumanissimo: quid potuit de milite dici nisi suplatiuo. nāq; omnis miles inhumanus

Aetas et forma est: aut tibi hec sententia
Parmeno. Philotis. Syra.
Senex si q̄rat me mō ijsse dicite ad portum
Percōtatū aduētū Pāphili. audin q̄d dicaz
Syre: si q̄ret me vti tū: dicas si nō q̄ret nll's dixeris
Alias vt vti possim causa hac ītegra: sz videon ego
Philotin: vnde hec aduenit philotis salue multuz
Phi. O salue parmeno. Sy. salue mi ecastor
Parmeno. Par. et tu edepol syra dic mihi
Phi. vbi oblectasti te tā diu. Phi. mīme me equidē
Oblectaui: q̄ cū milite corinthū hīc sum profecta
Inhūanissimo biēniū ibi perpetuū mis̄a illū ꝑtuli

Percōtari ꝑcūctatum

Alias
Alia

hic vo inhũanissim⁹. Corinthũ hinc sũ ꝓfecta: hec argumẽta sũt an oblectare potuerat a ꝑsona: q: mi'es inhũanissim⁹ loco ꝙ hinc ꝓfecta: a tpe qđ biẽniũ: a re id est ab iniuria quã intulit. Biẽniũ ibi ꝑpetuũ: vt ꝯtinuationẽ sui casus oñderet ꝑpetuũ dixit. Misera: mlieris inerpositio. Tot illũ tuli: nõ cũ illo fui: ß tuli: adeo nõ me oblectaui. Desideriũ Athenarũ: qđ Corinthũ ꝓfecta es Athenaꝝ: arbitror: qđ dixit hinc ante Athenarũ ⁊ Amphilogia te desideriũ cepisse: qđ cuꝫ milite inhumanissimo ⁊ ꝯsiliũ ꝯtemsisse plenitudinẽ esse nõ possessã. huc redeũdi: iteꝝ a loco. Abeũdi: a milite: a ꝑsona. Uosqꝫ hic videndi. a te redeũdi abeũdi. Uosqꝫ ħ videdi. Oratori vnã rem in tria diuisit huc redeũdi. abeũdi a milite. ad vosqꝫ hic videdi: vt diceret huc videndi. Nisi ꝑfinito. i. a tpe. hic ostendit q̃d dixit supra tuli. ⁊ q̃d sit agitare ⁊ cõuitiũ libere. Agitare inter vos. l. c. inter agere ⁊ agitare ħ inter est: ꝙ agere est aliq̃d vel necessariũ facere: agitare voluptariũ. ergo agitarẽ exercerẽ. Nã ille haud licebat. n. p. legit ⁊ illi: vt sit circũflexus accẽt⁹. ⁊ significat illic: vt illi mea tristia: ⁊ absolutũ est. Prefinito: deest tpe: aut quid tale: Nisi ꝑfinito loqui illi. q. p. duo dixit: ⁊ ꝑfinito ⁊ q̃ illi placerẽ: vt neqꝫ quãtũ velle: neqꝫ qđ velles diceres. Haud opinor cõmode: cõmode ꝓ blande. ⁊ bene: vt nunq̃ tã diceres cõmode finẽ statuisse orationi. Militẽ: argute militem q: quasi inimicus sit orationi: que in pace plurimũ põt. Quid hoc negocij est: mõ que narrat. h. argumẽtũ nũc descẽdit in Phormiõe. Quid tu ex tristis: ꝑlatis scꝫ allocutiõib⁹: ⁊ separataꝝ ⁊ ꝑmixtaꝝ ꝑsonaꝝ ne ieiune ad argumẽtũ veniẽs nõ agere fabulã: ß narrare videret. Quid ħ negocij. bene addidit negocij: aut augeret inuidiã facti. nã potui dicere. Quid hoc est: ß vt diximꝰ ad inuidiã ⁊ magnitudinẽ rei negocij dixit. Que narrauit mihi. q̃ qualia. s. ⁊ quãta. Mõ que narrauit mihi: que legẽdũ est: vt sit qualia ⁊ quãta: ⁊ hoc

Agere
Agitare

Qđ ego nunq̃ credidi: hoc totũ cũ inuidia ꝓnunciandũ ex aĩo meretricis: q̃ facin⁹ indignũ nuptias putat. Ut ille hac viua posset. mire ostẽdit ex eiusdẽ verbis eandem hãc esse quã supra dixit: nũq̃ illa viua vxorẽ ducturũ. Posset aĩm inducere: quasi in rẽ duram ⁊ ĩmanẽ. Habere aũt ostẽdit ꝓnunciatiõe: qđ ꝓpe est vt nõ habeat. Sꝫ firme he vereor vt. s. u. bene ꝓ ꝑsona serui qui vult dñm vxoriũ magis esse q̃ amatorem Bacchidis. Ut ne nõ. Sed firme he vereor. Aĩaduerte Terentiũ in nuptijs hoc dictũ seruare: vtrũ firmas an infirmas dicat nuptias. Si in rem est Bachidis. bene aditum si in rem est Bacchidis: vt ostenderet se nõ malignitatis: sed beniuolentie causa talia vota suscipe. In rẽ: ꝓ vtilitatem: ab re contra vtilitatem. Sed qui istuc credam: nuptias esse infirmas. Sed quid

In rem
Ab re

Par. Adepol te đsideriũ athenaꝝ arbitror philotĩ
Cepisse sepe: ⁊ tuũ ꝯsiliũ ꝯtẽpsisse. Phi. nõ dici põt
Quã cupida erã huc redeundi ⁊ abeundi a milite
Uosqꝫ hic videndi: antiqua vt ꝯsuetudine agitarẽ
Inter vos libere ꝯuiuiũ. nã illic haud licebat
Nisi ꝑfinito loq̃ q̃ illi placerẽt. Par. haud opinior
Cõmode finẽ statuisse orationi tue militẽ. Phi.
Sed quid hoc negocij est: mõ que narrauit mihi
Hic intus bacchis qđ ego nunq̃ credidi fore vt
Ille hac viua posset animũ inducere vxorẽ habere
Par. habere aũt: Phi. eho an nõ habet: Par. habet
Sꝫ firme vereor he vt sint nuptie. Phi. ita dij deeqꝫ
Faxint. si in rem est bacchidis. sed qui

istuc credā ita esse.d.m.p.supiore voto excusauit crimē curiositatis iam videt post bachidē audire velle.nō est opus hoc plato pcunctarier: desiste vide q̄ conuenienter poeta cum id agat vt narrantem. Parmenonem inducat tamen multis diuerticulis morales facecias internectit.non est opus hoc plato percunctarier desiste incerta distinctio vtrum prolatio hoc an hoc percunctarier. Ita me dij bene amabunt: pro ement: vt donec regina sacerdos m.g.f.p.d.i.p. Ut hoc proferam prodam Bachidi.s.vel cuilibet. Mecum gaudeam: me-

Istuc credā ita eē dic mi pmēo. Par.nō est opus
Prolato hoc pcōtarier desiste. Phi.nēpe ea cā vt
Ne id fiat palā ita me dij bn̄ amabūt. haud ppt̄ea
Te rogo vt hec p̄ferā: sed vt tacita mecum gaudeā
Par.nūq̄ tam dices cōmode.vt tergū meum
Tuam in fidem cōmittā. Phi.ah.noli parmeno
Quasi tu non multo malis narrare hoc mihi
Quā ego que percuncter. Par.vera hec p̄dicat:
Et illud mihi maximū vitiū est: si mihi fidē das te
Taciturā: dicā. Phi.ad ingeniū redis fidē do loq̄re
Par.ausculta. Phi.istic suz. P.hāc bachidē amabat:
Ut cū maxīe tū pāphilus cū pat̄ vxorē vt ducat
Orare occipit. ⁊ hec oīa oīm q̄ sunt patr̄ se senem
Esse dicere, illū aūt esse vnicū p̄sidiū velle se

cuz infra me Uirgilius h secum. Nunq̄ tam dices cōmode. hec pnūciatio eiusmōi eē debet: vt ex ea appeat ppe deletū Parmēonē vix se posse cōtinere q̄n narret. nūq̄ dices tā cōmode. q̄si ex pte labefactus est sic ei loquit̄ ah noli Parmeno artificiose se fingit audire nolle. vt tacitura credat̄ si audierit q̄z curiositas signū loquacitatis Sic Horatius Percunctatorē fugito nā garrulus idem est: Quasi tu nō multo mal̄: deest ita dicis vt sit ita dicis q̄si ⁊ nūc philosophi nō est instatiore hac calliditate: vt magis seruū ad dicendum prouocet. Quā ergo pcunct̄ scire: eclipsis deest eīm ita grauatis dicere: aut ita negas te locuturū. Et illud vitiū mihi est maximū: seruile vitiū est tacere non posse. Et illud.m.u. hoc lenti⁹ apud se se: illud clare si mihi fidē das: etiā alia se habere vitia exceptiōe significās in hoc quod dicit. Illud mihi. Si fidem das: animad uertere his dilationibus etiam spectatorem suspendi quo libentius audiat. Si mihi fidez das fideliter prodest. Ad ingenium redit: q̄z se a se discesserat si taceret. Cicero redit ad se. Hanc bachidem amabat: vt cū maxime. eiusmodi est hec tota narratio vt defensionē adolescentis cōtinere videatur quod meretricem amicā necessitate coact⁹ deseruerit. mire igit̄ vnde questio est inde cepit amabat inquit Bachidem: sic ⁊ in secūdo Uirgili⁹. An fortiores greci troianis. Fracti bello inquit satisq̄z repulsi.d. Bachidem amabat: ordo est ⁊ sensus. Hanc Bachidem vt amabat Pamphilus tum cūmaxime: amabat pater vxorez vt ducat orare occipit. ⁊ vt positū p quēadmodū. ⁊ maxime his numero subaudit̄. ⁊ cum maxime vna pars orationis est: ⁊ cum maxime pro nimis. cum pater cum modo aduerbiuz est. pro quando. Orare occipit: maxima necessitas est vt oret pater. Et hec omnia omnium quid si iniustum est quod orabatur ostendit iustum ⁊ frequentatū: quod dicebat pater se senem esse dicere omnem causam adolescentis senex amputauit p suo senili commodo rogans potuisset eīm adolescens dicere quam p me curam geris hāc p̄cor.o p me.d.senē esse dicere illud posse agere amat ꝯ vtilitatē suam. sed ne poterat filius ꝯtra vtilitatē p̄ris. g̊ vt cogeret p̄r suā cāz int̄pōebat. Presidiū velle se: se p̄sidiū senectutis sobolē ⁊ successionē dic̄

Uir

Horatius

Cicero

Uir.

Sed postq̄ pr̄ acri⁹ instat tria dixit. ⁊ acri⁹ ⁊ pr̄ ⁊ instat pudori an ne amori. Anacoluthon Ille p̄mo se negare. vtꝝ deest ducere an negare se nuptias. Sꝫ postq̄ pr̄ acri⁹ instat postq̄ inq̄t pr̄ acri⁹ instat nō cōpulsus est pāphilus ꝫ tm̄ deliberauerit. Pr̄ instat maior vis est cū pr̄ instat q̄ cū rogat. Pudori an ne amori obsequeret magis. sic oñdit in vtrāq; ptez vt in aīo honesti adolescētis pudor amorē nihilomin⁹ vincere debuisset. pudori an ne amori latēs excusatōnis rō explicata ē pudori pr̄is. i. amori meretricis Tūdēdo atq; odio tūdere ē sepi⁹ idē appetere trāsatio a fabro lruz malleo. Odio assiduitate attēdēda ē difficultas vniuscuiusq; v̄bi. tūdendo atq; odio deniq; effecit. deniq; tp̄is lōgitudinē significat: vt efficimus: qd̄ cuz magno conatu ⁊ monimīe facim⁹ vixq; p nos finē accepit. Tūdēdo atq; odio mire interposuit moras ad postremū ꝯfessur⁹ vxorē ductā. p̄mo inq̄t negauit. p⁹ delibauit: ad postremū duxit nō inq̄t ip̄e. ꝫ effecit h̄ senex. ita mutatōe p̄sone totā voluntatē adolescētis absoluit. d̄niq; effecit oratorie tp̄s apposuit. nā hoc significat deniq;. Odio h̄ est īstātia. Despōdit ei gnatā. vide nō hic dic̄ duxit vxorē pamphil⁹. sed totū ad prēm referri. Neutiq̄. non nimis. donec iā ī ip̄is. nota locutōz sensu magis q̄ v̄bis maīfestā. donec iā in ip̄is nuptijs deest posit⁹ ꝯstitut⁹ velit addoluit. ⁊ egre tulit. aut repetere debem⁹: sic in ip̄is nuptijs. ī mētiōe nuptiaꝝ efferuescit aīm⁹ amatoris. Nec morā vllā q̄n ducat vl̄ nec aliquā dieculā vl̄ dilationē videt ad nuptias. q̄n q̄min⁹. Ibi demū deniq; postremo ⁊ mire additū est ibi. q: male pēdebat in ip̄is nuptijs ⁊ sic est q̄si dixisset in ip̄is īquā nuptijs. Demū ita egre tulit. vt ipsam bachidē si adesset. h̄ hyp̄bolicū ē. Uir. vl̄ Priamo miserādā. vt ip̄az bachidē q̄ nūc accusatrix est ⁊ est argumētū ab aīo. Egre tulit. Idē Uir. Quis talia. f. m. Credo ibi p eū. Ut loq̄ posset vna mecū. parelcō tertiū ⁊ argumētū a p̄sona qd̄ ait mecū. Parmēo argumētū a dict. qd̄ ait p̄mēo moralr̄ ⁊ ātonomasiace nomē repetit: ⁊ significat fec̄ nō addēdo dicebat ⁊ sic dramaticō: ⁊ diegmaticō ē trāseūdo. ⁊ mire īterposuit nomē vt affectū doloris oñderet. Sic Uir. Anna. c. a. parmēo p̄ij miser. repetit nomē. at te dij deeq; obtinuit vt p̄suasit ꝟu⁹. nā iā meretrix seni irascit nō pāphilo. cū odio cū īstātia ac modestia vt ad pauca redeā: tāq̄ multa sint q̄ de pāphili amore dici possint. Ut ad pauca redeam preceptū oratoriū in longa narratione p veritatis inquisitione reddit enim auditorem acriorē quem spes finis recipit fatigatum. Uxorem ducit domum vxor dicitur vel ab vngendis postibus et figenda lana. i. qd̄ cum puelle nuberent maritorum postes vngebant ibiq; lanam figebant. vel qd̄ lotos maritos ipse vngebant cuius rei testis Ennius. Exin Tarquinium bona femīa lauit ⁊ vnxit. Nocte illa prima p̄nunciandū est illa prima: quasi dicat plēa desi

Senectuti sue ille p̄mo se negare: ꝫ postq̄ acrius
Pat̄ īstat: facit animi vt incert⁹ foret pudori: an
Amori obseq̄ret magis tūdēdo atq; odio deniq;
Efficit senex despōdet ei gnatā hui⁹ vicini p̄ximi:
Usq; illud visum est pāphilo neutiquā graue
Donec iā ī ip̄is nuptijs postq̄ videt paratas
Nec morā vllā q̄n ducat dari ibi d̄mū ita egre tulit
Ut ip̄az bachidē si adessz credo ibi ei⁹ cōnis̄escerz
Ubicūq; datū erat spaciū solitudis vt colloq̄ mecū
Una posset p̄mēo p̄ij q̄d ego egi: ī qd̄ me conieci
Malu: nō potero hoc ferre parmēo perij miser. P
At te dij deeq; oēs p̄dūt cū istoc hodie laches. Par
Ut ad pauca redeā vxorē deduci domū nocte illa

Tundere

Uir.

Uir.

Uxor

Ennius

derij plena cupiditatis. silr addidit v̄ginē. ⁊ exp̄sse nō attigit nocte illa prima. q. dicat. vel plena amoris vel plena dulcedinis vt mirū sit q̄ infert nō tactā virginē: ⁊ hic argumētū est quāta fecerit pamphil⁹ erga amicaz suā virginē nō attigit virginē. Emphasis est q̄uis nō amatā virginē tm̄ ⁊ nō dixit nō amplex⁹ est. sed ne attigit q̄dē. q̄ ꝯsecuta est vox. eā p̄mā noctē. s. nihilo magis quasi in nihilo possit esse magis aut minus. aut nihilo magis asseuerationis. Quid ais cū v̄gie vna: inuenit quasi sp̄ i terētio. vna. i. simul vno loco. Cū virgine a p̄sona. Una a loco Adolescēs. a p̄sōa cubuerit ad habitū ⁊ occasionē. plus poti ab ipulsiōe ⁊ ex accidētib⁹ Cū v̄gie vna adolescens: argumēta in ꝯiecturā necessario posita q̄b⁹ terētiꝰ ex vtraq; p̄te disputans.

Prima virginē nō attigit q̄ ꝯsecutā est vox eam
Nihilo magis. Ph. q̄d ais: cū v̄gie vna ꝯcubuerit
Adolescēs plus potis se illa abstinere vt potuerit.
Nō verisimile dicis: neq; verz arbitror. Par. credo
Ita videri tibi. nā nemo ad te venit: nisi cupiēs tui
Ille inuit⁹ illam duxerat. Phi. quid deinde fiet:
Par. dieb⁹ sane pauculis post pamphilus solū me
Educit foras narratq; vt v̄go a se ītegra etiā tū siet
Sed anteq̄ eā vxorē duxisset domū sperasse eas
Tollerare posse nuptias s; quā d̄creueri me n̄ posse
Diutius habere eā ludibrio nolo h̄ri parmeno q̄n
Integrā itidē reddā vt accepi a suis. neq; hōestū
Mihi neq; vtile ip̄i virgini ē. Ph. piū et pudicum
Ingeniū narras pāphili. Par. hoc ego proferre

purgat ne quis illū stulte hec posuisse iudicaret. hoc em̄ tarde credit meretrix argumētis ne a Parmenōe vincat. hinc est q̄d ait Horati⁹. Uincere cecili⁹ grauitate. Terenti⁹ arte. Nō verisimile peruersa. prius est em̄ verū deinde verisimile. ⁊ iō sic duxit: q̄z est sepe verisile verūtamē vt Decios p̄ alieno commodo mori voluisse nō verisile dicis. h̄ iā plus est tm̄ amat amasse Bachidē quantū nō posset credi. Credo ita videri tibi. nā nemo venit ad te. magno cōpendio vsus ē. nō oñdēs cur h̄ falsū sit q̄d putet meretrix s; cur h̄ putet: ita ex e⁹ p̄sōa refellit q̄d obijcit. Ille īuit⁹ īuit⁹ dicēdo q̄si admōet iterz iterūq; vt Uir. Italiā nō spōte seq̄r. q̄d deīde fiet: inp̄onit p̄sona ad exitū festinās vt alibi Quā metui quorsuz euadas. Dieb⁹ sane paucis. hic exit⁹ est. Post pamphilus me. ne tes̄ q̄squā ⁊ arbiter secretoz interueniat. Me solū educit foras: familiaris in seruo iactātia de dñoz familiaritate. Simul q̄z decens est. vt p̄ eū q̄d gestū sit. spectatores sciāt. Narratq; vt v̄go abs se: h̄ est illud q̄d sup̄ dixerat. Nocte illa p̄ma v̄ginē nō attigit. Seq; antequā eā vxorē duxisset: bonus color purgatiōis. diceret em̄ quare si illā odio habebat ducebat vxorē. Tollerare posse. tollerare v̄bū est mala patiētis. Decreuerim statuerim: ⁊ defixerim. quā decreuerim me nō posse Apostrophe Eā ludibrio haberi: honesto v̄bo ⁊ pudoris pleno vsus est: ⁊ noue p̄uiciari. Quin quomin⁹. Integrā. i. honestam nō em̄ dixit spoliatā virginē aut mulierē. Ut accepi a suis vigilanter q̄d est integrā specificat. i. talem qualē accepi a suis. potuit em̄ vitiatā accepisse vt sepe euenit. g̊ nō abundat. vt accepi a suis: sed habet significationē. Piū ⁊ pudicū ingeniū. erga meretricē piū pudicū erga virginē. cogit piū dicere pāphilū quē p̄iurū putabat. piū ⁊ pudicū ingeniū narras an sil erga v̄ginē ⁊ piū ⁊ pudicū an piū erga meretricē pudicū erga v̄ginē, h̄ g̊ p̄ferre verba Pamphili

Horatius

Uir.

sunt: nō vt quidā putant ad pſonā Parmenōis referentes. Hoc g̃ pferre. morē. ſ. morē. ſcz meretricis. cui tu nihil dicas vitij. nūc vitij culpe vxorē. Abiturā abiturā morā ſignificat ꝛ poſtremā tarditatē. itaq; poſtremo vel ſero habiturā. Quid interea. exultātis eſt ꝛ geſtientis audire. Interea inter eos dies. Sed vt fit poſtq̃ hūc alienū, p alienatū dixit. vt iā phormio. q̃d ego vobis Beta alien⁹ ſum: nā quō alienū ſi amabat ſe dixiſſet. Poſtq̃ hūc alienū oratorie non tam Bachidem excuſat: quā averſiſti cā vult oñdere qō ipa fuit ī pāphilū durior. Alienum ad ſe vidit. i. maritū nā b̄ nomē a meretricib⁹ alienū ē. maligna multo malligna difficil. maligⁿ eſt q̃ difficultatē ſui oſtēdit. pcax. diſpoliatrix et petax. pcare. eſt eſt petere Ulr. pcacib⁹ auſtris. i. impudētib⁹. nā q̃ multū petit impudēs lē ꝛ pcax. vñ ꝛ pci dicti ſūt q̃ filias aliēas ī mſimoniū petierūt. atq; ea res. imo legit ꝛ atq;. Nō edepol miror obtinuit. qō volebat pmēo. nā credit philotis iniuriā factaꝫ pamphilo. Atq; ea res multo maxīe oportūe pcitatⁱ pamphilū defēdit parmeno poſtq̃ philotis inducta eſt. vt fateret iniuriā factā. Et hāc q̃ domi erat. vxorē modeſtā: ꝛ illā meretricē malā. Et illā ꝛ hanc q̃ domi erat. Illā q̃ meretrix eſt. Hanc. i. vxorē cognouit diligētius ꝛ attentⁱ⁹ conſiderauit. nā agnoſcere eſt diligenter ꝛ attēte conſiderare. Cognouit ſatis. bñ ſatis ꝛ ipius morib⁹ ꝛ meretricis. Ad exemplū: q̃ſi ad imaginē ꝛ collationē ꝛ ſpeciē cōparationis. Exiſtimās: intelligēs. Hec vti ita liberali ingenio qualitas cōpatiua. pudens: modeſta hec ꝗtra vitia meretricia poſuit pudens hec illa. pcax modeſta hec illa maligna. reliqua vo ſupaddunt ornamēta vxoria matroneq; laudes. Incōmoda atq; iniurias: callide laudata vxore nō repetit vitia meretricis apud meretricē ꝛ ſic ꝓtent⁹ ō vxoris laudib⁹ vitia meretricis intelligit. Incōmoda atq; iniurias viri oēs vere. figura eclypſis. tegere b̄ eſt pluſq̃ ferre ꝛ tegere qō meretricē amaret ꝛ plus dixit tegere q̃ celare. tegere em̄ ad b̄ dixit vt nō ſolū cuiq̃ nō ediceret. ſ ꝛ ne q̃s ſciret. Dic aīm⁹ pā. oratorie dixit. n̄ em̄ pā. dixit: ſ aīm pāphili. Uxores miſericordia. Amphibologia. hic animus. hic ꝓ tum. Ulr. Hic animus. g. a. m. h. Uxoris mīa recte: q; ex mīa amor naſcitur: hic ꝛ in Phormione. Miſertū eſt virgo ipa facie egregia. Ulr. Heu quib⁹ ille iactar⁹. f. Partim vict⁹ huiⁿ iniuria qualitas relatiua ad ea. Devictus. ptim victus. de, primo repetiuit paromeon. Devictus victus. Paulatim elapſus eſt a deo eſt tardus amor. Pamphili ꝛ magnus. vt etiam poſt iniurias difficile diſcedat. Elapſus eſt aīm⁹: nō pamphilus. Poſtq̃ par ingeniū nact⁹ eſt: an ſibi par: an abſolute bonū: vt

Incōmodū mihi eē arbitror reddi pī āt cui nihil
Dicas vitij ſupbū eſt ſz illā ſpovbi hoc cognouerit
Nō poſſe ſe mecū eē abiturā deniqz. Phi. q̃d inquit
Ibat ne ad bachidez. Par. quotidie ſz vt fit poſtq̃
Alienū hūc ab ſe videt maligna mlto ꝛ magiſ pcax
Facta illico ē. Phi. nō edepol mirū. Par. atq; ea res
Multo maxīe diſiūxit illū ab illa poſtq̃ ꝛ ipſe ſe ſe
Et illam ꝛ hanc que domi erat cognouit ſatis
Ad exemplū ambarū mores earum exiſtimās hec
Ita vt liberali eſſe ingenio decet pudēs ꝛ modeſta
Incōmoda atq; iniurias viri oēs ferre ꝛ tegere
Cōtumelias hic animⁱ partim vxoris mīa deuictⁱ
Partim victⁱ huiuſce iniuria paulatim elapſus
Ab bachide eſt. atq; huc trāſtulit amorē. poſtq̃ par
Ingeniū nactus eſt interea in imbro morⁱ ſenex.

Procare Ulr.

dici m⁹ sic par est facere te. g̃ aut tibi aut vxori. i. liberali femine. Par ingeniũ nacⁱ⁹ est. par ingeniũ eandẽ volũtatẽ. Salustiⁱ⁹. Quos eadẽ odisse: ⁊ eadẽ metuere in vnũ coegit. Idez alibi. Nã idẽ velle. a. i. n. e. d. f. a. a. e. Interea in imbro moriť cognatus senex. bñ causa abitionis pãphili narrať. Cognat⁹ senex. bñ qđ ait senex. nã acerbũ fun⁹ nõ cõueniebat fabule in comedia, itaq; apđ Terentiũ; aut meretrix molesta; aut ex duab⁹ vna vxor moriť: aut senex ita ex hmõi mortib⁹: vel incõmoduz vitať: vel lucrũ insup nascit: vt nõ sit causa legẽdi Hoꝝ ⁊ maluit hoꝝ q̃ dominoꝝ dicere Ea ad hos redibat p legẽ hereditas v̄bo iuris vsus est. ea enĩ legitima ẽ hereditas q̃ familie d̄bebatur. Eo amãtẽ: nõ iã vxorem: nõ iã amicã. Inuitũ pãphilũ: inuitũ recessisse vis v̄bi demõstrat. naz ꝓprie extrudere dicit q̃ manib⁹ expellit: ꝫ h̄ trãslatiõe vsus: vt oñderet tñ ĩportunitatis v̄bũ senis fuisse q̃nta impulsio manuũ efficere potuisset. Extrudit v̄bũ necessitatis. Relinq̃t. ineptia pñtis tẽporis. legiť ⁊ reliq̃t. Relinq̃t cũ matre h̄ vxorẽ p̄paratio ad futurũ errorẽ. nã senex rus abdidit se se. nã h̄ inceptiua ꝑticula: vt nã meus ꝯseru⁹ est hõ vt magni p̄cij Plaut⁹ i milite glorioso. Rus abdidit se se. v̄bũ rep̄hẽdentis senẽ: qđ se se abdidit dixit. Huc raro in vrbẽ commeat: huc bñ dixit: vt oñdat ꝑmenonẽ in vrbe esse. mira economia. fac. ꝫ. p̄sentẽ: ⁊ null⁹ error in fabula est. Commeat. cõmeare est abesse inde vbi te esse oporteat. ergo h̄ dicto ostẽdit q̃ raro ad vrbẽ veniat: ⁊ senex quippe cõmeat⁹ est ex aliq̃ cõmemoratiõe tꝑalis abscessus. Quid adhuc habet infirmitatis: bñ vsq; adhuc suspẽsa narratio est: ⁊ in hac interrogatione q̃si substomachať philotis decepta: q̃ nihil videat infirmitatis in nuptijs quas optauerat. Quid adhuc. h. tristior meretrix dixit. Nũc audies sic ait quasi iãdudũ audire cupiẽti q̃si molestã ꝑcõtatricẽ. Bñ ꝯueniebat sane: sane bñ ꝓ mltũ: ⁊ sane satiⁱ⁹ valide: qꝛ q̃ validus est san⁹ est. Miris mõis: miris exẽplis. Interĩ miris. m. o. huc vsq; ꝑmenonẽ poeta passus est dicere cetera actib⁹ ꝟuatur⁹. Interĩ miris. m. mire ad finẽ comedie reꝝ explanatio reseruať. nãq; si q̃ras falliť ꝑmeno cũ nõ odio socr⁹: ꝫ pudore sterilitatẽ aduersus socrũ philomenã assilauerat. Interĩ: mõ repẽte: ⁊ est aduerbiũ tꝑis. Postulatio: expostulatio q̃rela: ꝫ ꝓprie expostulatio est apđ illũ ip̄m q̃ peccauerit postulatio đ illo apđ alterũ. Quid igiť: igiť recte dixit si h̄ nõ fuit. Quid g̃. Postulatio: q̃rela ⁊ quasi iusta interpositio q̃relaꝝ. Quid igitur: igiť dixit si h̄ ñ fuit. Quid igiť. Nõ fugere e ꝯspectu ilico: bñ e ꝯspectu. vtpote q̃ caneret grauida intelliges: si tñ subiũgim⁹ videre nolle: vt ignorãtia ꝑmenonis appareat: qꝛ argumentũ odiorũ credidit: quod Philomena neq; videri vellet: neq; videre. Fugere e conspectu: ne videretur. Uidere nolle: ne videret. Deniq; vbi non quiuit pati: pati et sustinere intelligi potest hoc loco. Utrum postq̃ non potuit sustinere socrum: aut postq̃ illa socrus ferre non potuit: sic se celantem nurum. potest etiam sic intelligi; vt non potuit argumenta

Salustius

Cognatus hoꝝ: ad hos redibat ꝑ legẽ hereditas
Eo amantẽ inuitũ pamphilũ extrudit
Pater reliquit cum matre hic vxorem. nam senex
Rus abdidit sese. huc raro in vrbem cõmeat
Phi. quid adhuc habent infirmitatis nuptie
Par. nunc audies. primum dies cõplusculos bene
Cõueniebat sane inť eas interĩ miris modis odisse
Cepit sostratam. neq; lites erant vlle inter eas
Postulatio nũq̃. Phi. q̃d igiť: Par. si qñ ad eam
Accesserat ꝯfabulatũ. fugere e ꝯspectu ilico videre
Nolle. deniq; vbi nõ quiuit pati simulat se a matre

Plautus

odij sui ipa nurus pati ⁊ ꝯtinere migrauit ad socrū. Nō q̄uit pati. tollerare: aut tollerari: q: patior comune est. nā patior te: ⁊ a te dicim⁹. Abijt. ꝓprie abijt: q: nō expectauit vt mitteret. Ubi illic dies est: dies nō dieb⁹ est dixit. Accersi iubet: nō addidit q̄: q: intelligit. Dixere cām tūc nescio: quā q: nulli⁹ momēti ac falsaz. Nemo remiserit. h̄ iā aperti⁹ odiū videt: vbi nec iā fingit cā. Post q̄ accersūt: subaudit nostri. i. missi sunt a socru. Id visere: vt populare penates.

Accersi ad rē diuinā. abijt. vbi illic dies ē cōplures
Accersi iubet. dixere cām tūc nescio quā iterū iubet.
Nēo remisit. postq̄ accersunt. sepi⁹ egraz eē silant
Mlierē. nr̄a ilico it visere ad eā. admisit nēo. hoc
Ubi senex resciuit. heri ea cā rure huc aduenit. pr̄ez
Cōtinuo ꝯueit philomene. q̄d egerint int̄ se nōdū
Etiā scio. nisi sane cure scire mihi ē quo: sū euētuꝝ
Hoc siet. habes oēm rē pergam quo cepi iter. Phi.
Et quidē ego. nā ꝯstitui cū quodā hospite me esse
Illū cōuenturā. Par. dij vortant bn̄ qd̄ agas.
Phi. vale. par. et tu bene philortium.

Laches. Senex. Sostrata. Uxor

Proh deum atq̄ hoim fidem qd̄ hoc genus
Et que est hec cōiuratio: vt oēs mulieres
Eadem eque studeant. nolintq̄ omnia. neq̄
Declinatam quicq̄z ab aliarum ingenio vllam

Uenim⁹: P⁹ q̄ accersūt. i. missi sūt ⁊ mira varietas. Id visere ad eā: visere officij est. videre querentis aliquez. Admisit nēo: iniuriosa etiaz ipa ꝓnunciatio ē. Hoc vbi senex r̄sciuit: scim⁹ que ad nos defert̄ rescim⁹ relata. heri ea cā bn̄ ea cā q̄ppe q̄ se ruri addidisset: Nōdū etiā scio. parelcō iij. ⁊ deest scire: ⁊ est scio scire cū ana

Nondū etiā recte ꝑuauit reliq̄s ꝑtib⁹ fabule pēdulū ⁊ attentū spectatorē. Nisi sane cure est: quorsū euenturū h̄. s. bn̄ q: curiosus est ꝑmeno: ⁊ idē garrul⁹. nā ꝑ totā fabulā talis inducet. Quorsū euentuꝝ deest scire. Habes oēm rē: q̄si dicat quā audire expetisti. Pergā q̄ cepi: h̄ iter ꝑgā vt tēderet iter. Quo cepi h̄ iter. ad portā. s. Nā ꝯstitui cū quodā hospite. dicit cāz cur ī reliq̄ fabula nō appareat ꝑsona hui⁹ meretricis. Cōstitui: ꝯstitui ꝓprie. nā ꝯstitutū de hmōi reb⁹ dicit ꝯuenire ⁊ ꝯstituere: ⁊ hmōi rebus apud extraneos meretrices agūt. Dij vortāt bn̄ qd̄ agis: sepe enī res eueniūt aliter q̄ volum⁹: ⁊ ideo Volum⁹ colit: q̄ p̄est reb⁹ vertentib⁹.

Proh. deū atq̄ hoim. f. In hac scena accusatio socrus est que se cōiecturaliter d̄fendit dicēs nihil a se factū in ꝑniciē nurus. Proh. h. f. ab exclamatiōe cepta scena est senex. n. est difficilis ⁊ iratus. Qd̄ hoc. g. est. q. c. h. e. conat Terēti⁹ aduersus famaz socrum bonā repire. ⁊ incipit a generali exclamatiōe quo vehemētior sit accusatio: paulatīq̄ ad speciale crimē descendit. Qd̄ hoc genus. h. accusatio a ꝑsona cui accidit ex sexu q̄ socrus est. Cōiuratio. Cōfessio bone rei est: cōiuratio male ⁊ inde cōiuratio Catiline dicta ē. Que est hec accusatio a re. Ut omnes mulieres eque. scz bono argumento vtit. Lesisti nurum. q: socrus es. ⁊ nulla socrus dirigit nurū. Ut omnes mulieres. accusatio a causa eadez Studeāt. maioris opis est studere q̄ velle. Neq̄ declinatā quicq̄. i. flexā vel inflexaz ab eo quod declinauerit: ne parū sit diuersam vel dissimilē dixisse; vt est illum tumulum inflexit.

Itaqz adeo vno aio nescias an ex sinia hac. vl' adeo ex hac cena nomẽ fabule sit inuentuz. Itaqz a necessaria sinia est Amphibologia ad describendã vtrãqz psonã. Viris esse aduersas. aliud argumẽtũ. Desisti nurũ: vt mihi aduersareris. nã socrus vxores mulieres aduersantur viris. Similis ptinacia est nam studiũ et bonũ est. ptinacia vo nonunq̃ mala. Eqz studiũ est dedita opa voluntatis hois est attentior atqz ipensior

Repies. itaqz adeo vno aio oes socr' oderũt nur': Viris ee aduersas eq̃ studiũ est: similis ptinacia e In eode oes mihi vident ludo docte ad malicias Et ei ludo si vll' e lud': magistrã hac ee satis certe Scio. So. me miserã q̃ nũc. q̃obrẽ accuser nescio La. hẽ tu nescis: So. ita me dij bñ amẽt mi laches. Itaqz vna ink nos agere etatẽ liceat. La. dij mala Prohibeãt. So. meqz abs te imerito esse accusataz Postmodũ rscisces. La. scio te imerito an q̃cq̃ p istis factis dignũ te dici pt q̃ me et te et familiã dedecoraf filio luctũ paras. tũ ex amicis inimici vt sint nob Affines facis. q̃ illũ decreuerũt dignũ suos cui Liberos cõmitterẽt. tu sola exorere q̃ pturbas hec Tua ipudẽtia. so. ego ne. la. tu iqz mlier q̃ me oino

In eo demqz oes mihi vident. tria i accusatõe p o sunt. ex q̃bus duo sũt cõia vnuz ipsius qõ mulieri ẽ. et qõ socrus cõia: qõ ipsa spalit mgfa ad malicias Sostrata ex his colligit i iuriã passaz nurũ p pjecturã. et ei ludo: si q̃s est: mgfaz: magna ãplificatio crimis dubitat. an sit lud' malicie et mgfaz nõ dubitat Sostratã: ẽ certe scio inq̃t. Me miserã. et b q̃ ab exclamatõe cepit ad misericordiã spectat defendẽtis oco. Que nũc quãobrẽ accuser nesc'o. oratorie p se loquit: mulieris q̃dẽ maioris inocẽtie est nescire crimẽ q̃ defendere. et his verbis oñdit sine noxa esse. et Philomenã nõ solũ hãc q̃ loquit Sostratã. Itaqz mõ due ptes sunt orõnis. Nõ ita me dij bene amẽt mõ mi Laches nõ est blãdiẽtis. ẽ ei' q̃ piclitet inoxi'. nõ ita me dij a. p iusiurãdũ nõ ita me dij amẽt. aniaduertẽdũ veteres nõ min' emphemisinõ i vbis q̃ ca cephatõ neglexisse velut b. Ita me' dij bñ amẽt. Dij mala, phibeãt. senilit odit vxorẽ: cui' amor obstabilit fuit in adolescẽtia. Dij mala, phibeãt: vt vna nos agere. Postmodũ rescisces hec figura ab oratorib' noiaf. in q̃ aliq̃d pmittim' iudicib' pbaturos cũ meruim'. ne q̃d illic temere psuaſuz sit. Postmodũ rescisces. Fiducia inocẽtie. Rescisces ẽ qõ de idustria celaf vix argumẽtũ vix agnoscit. An q̃cq̃ p istis factis. amare Que me et te et. f. iam sic accusat quasi iam probauit crimen et est amplificatio. Que me et te et. f. b exaggeratio est: q̃ appellaf cũ ex vno maleficio mlta fiunt ab oratorib' crimia. Dedecoras. dedecoraf. qõ honestũ. aut turpaf. honestũ est corpale Cui suos liberos cõmitteret. nota liberos in significatõe vni' filie. Dignũ cui loco multuz sonãt et accusatorio strepitu. nec mascu. gen' nec femi. posuit. nec vnã: ẽ liberos. sic Licero. En cui liberos cõmittas. et baben' eñ liberos oes de puella. Dignũ sic dixit. vt honoris gen' sit accipe vxorẽ meruisse. Tu sola exorere emergs repiris. vbũ b ipudẽtiã notat. Exorn' est seru' q̃ quẽ i aculeo. a. n. p. e. a. s. Exhorere. er. ist exhorirı vr q̃ expectãs inuadit aliquẽ. Tu inquã mulier q̃ me: tu mulier emphasim malicie hz. et oino expressio consuetudinis et ad indignationẽ et lapis nunq̃ vtilis: nisi ad templũ vel celũ quẽ magis ad murũ

Rescisces

Dedecoraf

Licero

Licero

Exhorere.

Uir. delegit. nā saxū meli⁹ q̄ lapis. vt Uir. saxaq; subuectare hūeris. tu inq̄ mulier. ⁊ Uir. Uariū ⁊ mutabile sp̄ femīa. Lapidē nō hoīem: sufficeret lapidē putas. sed de stomacho nō hominē additū est Plaut⁹. Her⁹ me⁹ elephāti corio circūtect⁹ est nō suo. nō hoīem putas.

Sic appollo. an q; ruri crebro esse memor sui est: q̄ dixerat rus abis. Quo pacto quisq̄ vr̄oꝝ: vr̄oꝝ ꝑ vr̄m. sic veteres. Mlto meli⁹ h̄ q̄ sunt vsus ē vt ī adel. aut nō prius sex mēsib⁹ olfecissez. iōq; vt vos mihi domi eritis mire ꝯfirmat vñ sciat ne suspiciose crimē obijcer̄ vi dr̄et ⁊ bñ mihi q; cōmoditas familie adhuc redūdatura ē. pridē eq̄dē audiui cepisse odiū cur philomēa: p̄mo obiurgatio ē sostrate cur nō amet nurū. scdo ē cur non amet a nuru. tertio cur vsq; adeo puella nupta deserat domū. Minimeq; adeo mirū satis amare ꝑ merito dicit odiū ꝯ meritū rēq; sil̄ excusat nuꝝ q̄ oderat talē socrū ⁊ sil̄ p̄uēit qd̄ si nō lesa ē: ꝫ odio mehz. ⁊ nō credidi adeo .i. osurā fuisse. Illa hic maneret. post acrem inuectionē seipsam miserat: vt inuidiaz dure inclamatōis in ip̄m ꝯuertat. sic in andria. Age nūc iā ego pol. h. u. t. o. e. q. s. p. ⁊ cōtinuo Chreme pietatē nati nō te miseret mei. t. c. l. o. t. e. quā īmerito egritudo h̄ orit̄: ⁊ mihi abs te. So. postq̄ de iniuria dixit de p̄sona ei⁹ cui⁹ fama est. i. cū egritudo h̄ orit̄ ⁊ magnitudinē rei significat ⁊ repentinū impetū. vt sup̄. tu sola exorere rus hītatū abij: q; dixit senex rus addidit: Sz ꝯcedēs vob̄ ne diceret̄ q̄ sit voluptatis cā. vobis meli⁹ p̄lalit. q̄ si diceret q̄ Ur̄os sūpt⁹ ociūq;: sūpt⁹ vr̄os. idē qd̄ alibi Ociū vitā vrbanā. vel qd̄ nihil acq̄ris: vt in Adel. Hāc ego clemētē vitā vrbanā. Cōcedēs vobis ⁊ rei seruiēs. Cōcedēs vob̄. idē vt vos in vrbe essetis. rei seruiēs. res seruit diuitib⁹. q; abundat: rei seruiunt paupes. q; coartant̄ ad angustias rei: ita g̊ res ꝑ q̄litate sua. ⁊ seruit ⁊ ei rei seruitur. Hora. im

Horatius pata vt seruit collata pecūta cuiq;. Ociūq; hic amorē quasi nihil agētib⁹. Ut nr̄a res posset mediocris. s. vt comici p̄ris familias. Pret̄ equū atq; etatē meā p̄ter equū q; vos est dñi vl̄ q; vos fruimini cū ego doluerim. Etatē q; senex. Uir. Uires vltra. s. s. nū te ꝑ nob̄ curasse re

Uir. bus: mir⁹ sensus ꝑ his inq̄t tot reb⁹ vnā ⁊ facilē redderes. Curasse ne q̄d egre esset mihi: ⁊ te si ꝑnūciādū. q. d. ⁊ si alij nō curarēt curare debuisti. nō mea opa. n. c. vellet dicere nurus culpe eēt mihi: ꝫ meli⁹ dixit nō mea ne accusando ꝯfirmaret qd̄ dixit senex oēs socr⁹ oderūt nur⁹. neq; pol culpa vēit: bñ addidit neq; pol culpa vēit potuit em̄: vt nō fieret ip̄a iniuria: ꝫ tñ p̄misit fieri mire tñ nec accusat nurū. Uidet̄ vnū dixisse opa ⁊ culpa. ⁊ tñ nō ē idē opa ē em̄ si scientes leserimus culpa si nescientes quorum alterum sceleris, alterum stulticie est,

Lapidē nō hoīez putas. an q; ruri crebro eē soleo
Nescir̄ arbitrami quo q̄sq; pacto h̄ vitā vr̄oꝝ exigat
Mlto meli⁹ h̄ q̄ fiūt q̄ illic vbi suz assidue scio iōq;
Ut vos mihi domi eritis ꝑinde ego ero fama foris
Jā pridē eq̄dē audiui cepisse odiū tui philomenam
Mimeq; adeo miꝝ. ⁊ ni id fecisset magis miꝝ foret
Sz ñ credidi adeo vt etiā totā hāc odisset domū qd̄
Si scissez illa h̄ maneret poti⁹. tu hīc isses foras at
Uid̄ q̄z īmerito egritudo hc orit̄ mihi abs te sostrata
Rus hītatū abij ꝯcedēs vobis ⁊ rei seruiēs sūptus
Uestros ociūq; vt nrā res posset pati. meo labori.
Haud ꝑcens p̄ter equū atq; etatē meā non te ꝑ his
Curasse reb⁹ ne q̄d egre eēt mihi. So. nō mea opa
Neq; pol culpa venit. La. immo maxime

Sola hic fuisti noua oratio. & deest enī: vt sit sola enī hic fuisti: qō ad filiū & maritū ptinet. nā nō sola cū qua nurus: sola quātū ptinet ad regendā domū: ceterū & filꝰ & nurus erant: sed sola. i. sine me. Jn te oīs haeret culpa: si est in nuru iniuria aliqua: in te omis tū sostrata. Sostrata: optie gemīauit sola moze irascentiū nondū nomē posuit: & Sostrata additū ad amaritudinē incl amātis. Cū ego solui vos curis ceteris. vos p te: vt desiste. m. c. r. Cū puella anū suscepisse iimicitias ñ pudet: illiꝰ dicis Culpa factū. So. haud equidē dico mi laches. La. Baudeo ita me diꝯ amēt gnati cā: nā ō te q̄dē satis Scio peccādo detrimēti nihil fieri pōt. so. q̄d scis An eā cā mi vir odisse se assimulauerit. vt cū mīe vna Pl̄eēt: La. q̄d ais: nō signi sat ē q̄ heri nēo voluit Uisentē te ad eā ītromittere. So. enī lassam eam Oppido tū aiebāt: eo ad eā: nō admissa sū. La. tuos Esse illos mores morbū: magisq̄ aliā rē arbitroꝝ Et meritoladeo. naz vestraz nulla ē q̄n gnatā velit Ducere vxorē: & q̄ vob placita ꝓditio est. dak. vbi

Sola ꝟ fuisti. ī te oīs haeret culpa sostrata sola q̄ ꝟ Erāt curares: cū ego vos solui ceteris curis cum Puella anū suscepisse iimicitias ñ pudet: illiꝰ dicis Culpa factū. So. haud equidē dico mi laches. La. Baudeo ita me diꝯ amēt gnati cā: nā ō te q̄dē satis Scio peccādo detrimēti nihil fieri pōt. so. q̄d scis An eā cā mi vir odisse se assimulauerit. vt cū mīe vna Pl̄eēt: La. q̄d ais: nō signi sat ē q̄ heri nēo voluit Uisentē te ad eā ītromittere. So. enī lassam eam Oppido tū aiebāt: eo ad eā: nō admissa sū. La. tuos Esse illos mores morbū: magisq̄ aliā rē arbitroꝝ Et meritoladeo. naz vestraz nulla ē q̄n gnatā velit Ducere vxorē: & q̄ vob placita ꝓditio est. dak. vbi

Cū puella anū suscepisse iimicitias ꝟ pudet: illiꝰ dicis culpa factū: ꝓcesserit etiā nurū iniquā cē: cum ego vos solui. nouā figura solui vos. Dicesilliꝰ culpa factū: ꝓcesserit defensionē & eā sic pnūctauit vt crimē. Cū puella. ꝓuellā blande dixit ita hāc cū amaritudine anuz. Haud eq̄dem dico mi. La. mi. L dixit q̄si grauissimū accusatorē arguēs: & q̄si ōfatigata & ōlassata ciꝰ iclamatōibꝰ. nō g̃ blādiēt ē mō mi: ꝟ inuidiose rogitāt. Baudeo ita me diꝯ amēt: q̄ filis filiꝰ nō sit. an q̄ talē vxorē habeat: quā nec iimica accusare possit: & gnati cā dixit: q: talē vxorē hñs sua cā q̄d gaudeat nō hz. Nā de te q̄dē satis scio. i. nihil ōtrimēti sit si tu pecces idē nūq̄ dixit ꝓcor fieri potes. ꝟ es eadē: sic Lice. Est idē verres q̄ fuit semp. Peccādo ōtrimētū: fuat māt nūez pctōz: ne sit illō copie ōtrimētū: ꝟ cōplurimū delinq̄ns tātūdē semp admittis. Peccādo ōtrimēti. ꝟ sensus obscuꝰ ē. attamē ꝟ oū q̄tūcūq̄ sceleris ad miseris. i. q̄tūcūq̄ peccaueris nihil ō tua estimatōe minuit: nihil ō pudore derogat. eadē q̄ fuisti es: q: maior fieri nō potes. sic Lice. Est idē verres q̄. f. s: Peccādo ōtrimēti. q̄dā hāc putāt ironiā. q. d. q ex nullo pctō tuo dānū pati possumus: ꝟ male. Qui scis an ea cā mi vir: ōfensio a ōtinuatiōe cāe ī q̄ oñdit nō hāc cē quā obiecit cām senex: cur abierit nurꝰ ad matrē suā. Ut cū mīe eēt. ōest sua. Ut cū mīe eēt. plꝰ vna dixit. i. diu ac maiorē ptē. Qō heri nēo voluit: bñ affirmauit ōfensiōez dicēdo si ꝓpter mīez abiit cur tu exclusa es cū venires. Enī lassā eā oppido. Jnfirmꝰ ōfendit socꝰ: vt erroꝝ senis vsqꝫ ad Catastrophē pseueret Enī lassā eā oppido. enī q̄d duxit supuacua pōit inītū ꝟ ptūctio p altera cōiunctiōe. Oppido valde. trāslatio a rusticis q̄ interrogati quēadmodū fruges venirēt: rñdebāt oppido. i. q̄ sibi & oppido sufficere potuissēt. Eo. ꝓpterea. Tuos cē ego illi mores. acerbissime instituit senex: & accusatiōi vxoris & ōtensiōi nurꝰ. siq̄dē ꝟ sensu dicat nurū ne mēdacꝫ culpā īcurreret. q̄ vo egrotat ex morbꝰ male socrꝰ. Nā vraz nulla ē. p vīm. ꝟ. n. ab eo q̄ est vester. Quin gnatū. u. qui q̄ nō. Et q̄ vob placita est. ꝓditio dak imago ꝟ q̄dā argumētatiōis. q̄ ō qō latine ō: ab initio ad finē: & vt generaliꝫ cepit in uectionē. ita generaliter ꝓclusit in socrū. & est sensus eo īprobꝰ illas q̄s elegeritis odistis. Ubi duxere īpulsu vestro. bñ ꝟba eadē stomachose. & significāter repetiuit. vt īprobitas ex ꝓrio appareat īpulsu, Ubi duxere impulsu, videtur vt supra diximus hec tota scena ad

hoc interposita: vt fabule nomē hinc intelligerem⁹ inuentū. Impulsu: impudētia socr⁹ impulsus repetitio demōstrauit. Impulsu vestro. sic in Heautō. Nō scortari crebro.

Et si scio Philomena meū ius esse. In hac scena moralis allocutio Phidippi ad filiā mitissimi patris colorē oñdens: Et si scio ego: appet ⁊ h̄ mlta pri⁹ pr̄i suo Philomenā locutā fuisse. g̃ hec respōsio nō principiū. Ut te cogā: etiā inuitaz scio ego meū ius esse vt te cogā. h̄ idē in Adelphis. Nō necesse habeo. Patrio anio vict⁹. bñ victus qꝛ non rōe facio: victus ē vndecunqꝫ q̄ recedit a iure. tale est ī Adel. Nō. n. h. Neqꝫ tue libidini libido ē q̄ libet volūtas temere suscepta. ⁊ bñ libidini. ē. n. nō equū eē aīo mariti ob eē nuptā. ⁊ si. n ꝑ voluntate posuit libidinē. tñ subaccusauit h̄ noīe. Optīe ex h̄ iā scibo. legit̄ ⁊ hīc locale aduerbiū: ⁊ q̄si cōminat̄ vxori mō se inuentuꝝ ipam peccasse nō nurū. Quid siet: vtrū q̄d sit rei: an q̄d siet nur⁹. vtrū īnocēs: an iniqua. ⁊ videt̄ h̄ Sostrata dicere. nā vicini sūt inter se ꝓximi Laches ⁊ phidipp⁹. Phidippe ⁊ si ego meis expostulatio Lachetis apd̄ Phidippū accusationē ꝯtinēs tāq̄ cām iniuriaꝝ ꝯtēdat. Appme: vehemētissime. Scio eē appme obseq̄ntē p̄ncipiū a ꝑsona ei⁹ cū quo agit̄ ⁊ sua ⁊ an vtile sit min⁹ obseq̄ hoīem suis. Sz nō adeo mea facilitas. facilitas indulgētia. Sz nō ado vt mea facilitas: deest tñ: ⁊ est anacoluton tertiū. Eya v̄o mō aduerbiū corripiētis. Eya v̄o. parelcon. Nūc video: iocūde tpat ei⁹ culpā quē accusat. cū dicat illū coactū a suis facere sibi īiurias. Adij te heri de filia: narratio ⁊ mēoriter poeta: qꝛ dixit heri ea causa. t. h. a. p. c. c. Itidē incertū amisisti ꝑ dimisisti ⁊ idē q̄d est: an id iterū amisisti: aut ad te incert⁹ veni. Jungēdū g̃: vt veni. id est vt sic. vt veni amisisti q̄dē īcertū: incertū inq̄t veni: incert⁹ a te recessi. Haud ita decet: nō vsqꝫ adeo decet. ē ꝯfirmatio. Haud ita decet. bñ additū est ita. si enī celāde nō vsqꝫ adeo: vt discordiā pariāt. Aut ea refellēdo aut purgādo: refellit q̄ negat. purgat q̄ idē fatet̄. ⁊ sic d̄fendit. g̃ refellim⁹ ꝑ ꝯiecturā. purgam⁹ ꝑ ceteros stat⁹. Te iudice ipo. Uirgi. Pandēs a. m. s. i. e. quid enī est teipo nisi. s. reo culpe ⁊ tibi ipe arcti⁹ fauēti: vl̄ qꝛ mea speres vnic⁹. Uob̄ corrigim⁹: pl⁹ dixit vob̄ q̄ tibi. Sin ea causa ē retinēdi apd̄ vos. rep̄hēsio. Arbitror Phidippe: bñ addidit nomē excitās audientē. At ita me dij amēt haud addidit iusiurādū. vix enī credibile est tātūdē amare socerū q̄tū patrē. Ut mee domi curet̄ diligēter: vt ne nō. ⁊ iūgedū est satis dili

Libido

facilitas

Uirgi.

Duxere īpulsu v̄ro: vestro impulsu easdē exigunt
Laches. Phidipp⁹. Senex. Sostrata. An⁹.

Et si scio ego philomena meū ius eē vt te cogā
Que ego īperē facere. ego aūt patrio aīo vict⁹
Faciā vt tibi ꝯcedā: neqꝫ tue libidini aduersabor:
Atqꝫ eccū phidippū optīe vid̄o. ex hoc iā scibo q̄d
Siet phidippe: ⁊ si ego meis me oīb⁹ scio etiam
Apprime obseq̄nte: sed nō adeo vt facultas mea
Corrūpat illoꝝ aīos. qd̄ si tu idē faceres: magis ī rē
Et nr̄az ⁊ vr̄az id eēt. nūc video in illaꝝ ptāte eē te
Phi. eya v̄o. La. adij te heri de filia vt veni itidem
Incertū amisisti. haud ita decet si tu ꝑpetuā hanc
Uis eē affinitatē celare te iras. si q̄d est peccatum
A nobis ꝓfer. aut ea refellēdo. aut purgādo vobis
Corrigim⁹ te iudice ipo. sin ea est cā retinēdi apud

genter:nõ enĩ meli⁹ satis. Et si illi pr̃ es. Salu. in p̃mo li. Et liberis ei⁹ auũcul⁹ eras. Et si tu illi pr̃ es: cõpẽdiũ attulit. Uirgi. Heu fuge nate dea. h̃ enĩ sentit: quã q̃ nat⁹ dea sis: fuge tñ. Id adeo gnati: honesto amori nur⁹ rõnẽ subiecit piã. nã nõ ꝯtinuo rectũ est nimis amari a socero nurũ: nisi post filiũ diligat. bñ ḡ gnati cã. icredibile est enĩ pr̃em nõ pr̃is pietate superari. Quã ego intellexi: ⁊ cãm sui amoris oñdit ⁊ mariti. nullã erga ꝯiugẽ culpat quippe q̃ amat: et a p̃menone dcm̃ eo amãte: Quẽ ego ĩtellexi haud min⁹ q̃ se. i. m. h̃ subtiliť onerať culpa nur⁹ siq̃dẽ ĩdign⁹ ĩuriã faciãt socero et marito. Neq̃ ado clã me est q̃ esse ĩgeniose poeta iã p̃parat cãm silaturo ob hãc rẽ iracũdiã Pamphilo. Hec p̃ usq̃ ille huc redeat. h̃ subtiliter ⁊ iam terrorẽ iniecit iracundie mariti. Laches ⁊ diligẽtiã vestrã: principiũ siliter a p̃sonis est factũ. Laches ⁊ diligentiam vestrã. remotiuo statu agit Phidipp⁹ p̃ p̃sona sua. nã in filiã remouet culpã cur nõ redeat ⁊ relatiuã sil tẽptat qualitatẽ. põt. n. videri ea iniuria socrus ad hãc volũtatẽ esse cõpulsam Laches ⁊. d. u. cepit quo maxĩe notus est. ⁊ qd̃ in primis purgãdũ sibi fuit ne suspectã voluntatẽ: aut diligentiã habere videať affiniũ: ⁊ cũ affectu quodã ⁊ gemĩatu dixit Laches: qd̃ ille ait Phidippe ⁊ bñ a noĩe cepit vt ꝯsentire illi videať: ⁊ diligẽtiã qd̃ ille ait. sin metuis satis vt mee ⁊ cetera. Uestrã. meli⁹ q̃ tuã cũ ille dixerit de te tãtũ ⁊ benignitatem qd̃ ait. Haud tibi ꝯcedo: ⁊ si illi pater es: vt tu illã: ⁊ cetera: ⁊ diligentiã vestrã ⁊ benignitatẽ ad vtrũq̃ diligentiã q̃ dixit vt mee domi curenť. diligentiã benignitatẽ: q̃ dixit haud tibi ꝯcedo: ⁊ si illi pater es: vt illã magis velis q̃ ego. Et q̃ dicis oĩa esse vt dicis: qd̃ iurauit ⁊ dixit qd̃ gnati causa: ⁊ qd̃ addidit: q̃ illã amet pãphil⁹. Et te h̃ mihi cupio credere. meli⁹ q̃ si ⁊ hic iuraret. Et te h̃ mihi cupio credere. bñ collegit ex vicissitudine qd̃ volebat. Si facere possũ: h̃ remotio si facere possum. u. m. moli⁹ dixit q̃ si ⁊ hoc enĩ vult intelligi nolo ⁊ nõ possum facere. Eho nunq̃d nã accusat virũ. gesticulatio quedã secretiora querentia. sepe enĩ de maritis puelle parentibus queri solent aliquid hmõi quod solis ip̃is cõmittendum est. Eho nunquid nam accusaturum. eho interiectio ponentis aurem proprio rem. nã illa querit que solent de maritis puelle matribus queri. Nã postq̃ attendi. institi vt viderem: et an desit animum: vt sit attendi animum. non enim plenum est: sed nondum aduerti enim oculos: aut aĩm subaudiť. Sancte adiurat: ad nũc actiuũ est. significat. n. valde

Salustius Uirg.

Uos qꝛ egra est. te mihi iniuriam facere arbitror
Phidippe si metuis satis ne vt mee domi curetur
Diligẽter. at ita me dij amẽt haud tibi hoc ꝯcedo
Et si illi pr̃ es. vt tu illã saluã magis velis q̃ ego id
Adeo gnati cã. quẽ ego ĩtellexi nõ amare min⁹ q̃
Seip̃m. aut magnificare. neq̃ ado clã me est q̃ eẽ
Eũ grauiť latur credã. hec si resciuerit eo donum
Studeo hãc pri⁹ q̃ ille huc redeat Phi. laches et
Diligentiã vestrã ⁊ benignitatẽ noui. ⁊ q̃ dicis esse
Oĩa vt dicis animũ induco. ⁊ te mihi hoc cupio
Credere illã ad vos redire studeo. si facere possim
Ullo mõ. La. q̃ res id te facere ꝓhibet. eho nunq̃d
Nã accusat virũ: Phi. mime. nã postq̃ attẽdi magis
Et vi cepit cogere vt rediret sancte adiurat non
Posse apud vos pamphilo se absente perdurare

Nō posse apud vos pāphilo.s.a.bene hic addit ꝟba philomene:ad que Phidipp⁹ cū dice-
ret. Et si scio ego philomena.m.i.e.⁊ cetera Nō posse.a.u.p.s.a.magnifice ꝯ illō qd Laches
dixit egre laturū pāphilū:⁊ ita locut⁹ est:quasi ꝟ Pāphilo grati⁹ esse debeat. Perdurare:ꝓ-
prie ⁊ muliebriter dixit. Alijs fortasse.aliud enī est.sic dixit ne diceretis ꝟ coge vt redeat: et
molli⁹ dixit alijs q̄ si tibi dixisset. Ego sū aīo leni.hoc ꝯ illō qd primū dictū est vt si ego me
oīb⁹.s.a.d.p.
o. Aīo leni.
ꝟ ē plenum:
nā aīo leni
vt dicim⁹.
ꝓ-
ferr. Nō pos-
suz: ꝯclusio.
Ego suz aīo
leni q̄litas ve
nial. Hē so-
strata: q̄ dixi-
sti non mea
opera neq̄
pol.e.c. Heu
me miseram
ad se redire
totiēs q̄si de
lassa.a.ꝯque
rit. Ceterum
ne ē istuc qd
Philomena
non redeat.
Nunq̄d vis:
discedēt ver
bū. Transire
cito ire.

Aliud fortasse alijs vitijs est:ego suz aīo leni nat⁹.
Non possum aduersari meis. La.hē.sost. So.heu
Dico me miseram. La.certū ne est istuc: Ph.nunc
Quidem vt videt.sed nūquid vis nam est qd me
Ad forū transire iam oportet. La.eo tecum vna

Sostrata. Anus.

Aedepol ne nos sum⁹ mlieres.atq̄ oēs īuise
Viris ꝓpter paucas q̄ oēs faciunt digne vt
Videamur malo.nā ita me dij amēt qd me accusat
Nūc vir sū extra noxaz.sz nō facile ē expurgatu ita
Animū induxerūt socrus oēs eē iniq̄s.haud pol
Me quidē.nam nunq̄ secus habui illaz.ac si ex me
Esset nata.nec q̄d hoc mihi eueniat scio.nisi pol
Filiū multis modis iam expecto vt redeat domū.

Pāphil⁹. Adolescēs. Parmeno. Seru⁹

Nemini ego plura acerba credo eē ex amore
Homini nunq̄z oblata q̄z mihi.heu
Me infelicem hanccine ego vitam parsi perdere:

Aedepol ne nos
sum⁹ mlieres.a.o.īuise. In hac scena ē allocutio: q̄ īducit secū loq̄ns anus: ꝑ quā orationez
mores ei⁹ ⁊ aīus mitis ītelligi possit. Aeq̄ comicū ⁊ vide sniaz defensorē accusa
turū socrū ꝯtinētē ꝯ illō qd ait. Ita vno aīo.o.so.n. Officiū.n.bōi poete ē: nullū gen⁹ hoīz
spālit ledere. Sic Virg. Qd sepe male legere nouerce.i.nō oēs nouerce.ꝟ tm̄ male. Aede-
pol ne nos sum⁹. Laches generalr īcusauit loc⁹: ꝟ plimas ōfendit cās.eq̄ enī iniq̄: nō oēs
sum⁹ male: Nā ita me dij amēt: bn̄ iurat.nā sine iureiurādo īcredibile ē sit bona socr⁹. Qd
me accusat ōest ī eo: vt sit ī eo qd me accusat. Nūc vir sū extra noxā.nā qd p⁹ qd socr⁹ oēs ī-
iq̄s eē ītelligit q̄b⁹ īiq̄s.i.nurib⁹: qr socr⁹ nomē ē ad aliq̄d dictū. Ita aīm īduxert: īducer aīz
est ita tenere vt admittāt.l.ꝑsuader aīo suo. Haud pol me q̄dē eē iniq̄: subaudiēdū a supi-
ore ē: vt sit pol ꝓ plene iurīurādo. Haud pol me q̄dē: subaudiēdū scio eē aut noui ⁊ eē: aut
tale q̄d scōm q̄ familiar ē his q̄ secū loquūt. Nec ꝟ q̄ mihi eueiat.q̄ vn̄. Mlt mōis
vehement iā expecto vt r̄deat: qr nihil ī mr̄e ē expectar filiū iccirco r̄deat additū mlt mōis.

Inducere animum

Nemi ego pla acerba. Hic allocutio ē ꝑ ꝯqōnē: ⁊ bn̄ n̄ se amatorib⁹ mō: ꝟ īfelicib⁹ ama
torib⁹ cōpauit. ⁊ p̄ncipiū ē a sūma toti⁹ mali: Nemī pla acerba: ab eo loco ꝯqōnis ī q̄
dr: qd num fere talia aduersa ꝯtigerit. Nemī ego pla acerba: nimis ꝯturbati ⁊ tragici ī hac
scena dolores eēnt n̄ comici: nisi adderet ex amore acerba credo eē. Ex amore acerba. duplr
euenert ⁊ Pā. ex p̄tito ō mer̄trici. ex p̄nti ō vxore Heu me īfelicē ab ip̄a simplici exclamatōe

Hanccine ego vitā: ab eo qđ ab aduersis ad aduersa delatꝰ sit. Parsi ꝑdere: si parco ꝯseruo parsi facit parco. veniā do pepci mō. ḡ ꝯtinui abstinui significat. Cupidꝰ redeūdi domū ab eo qđ cōtra spē ꝯtingit malū. Heu me infelicē: lachrymas ḃ dicit. vbi vis gentiū agere magna detestatio pñtis loci. eligere q̄uis terrā vel q̄uis gentiū quā eā in qua est. Uir. Tollite me teucri quascūqꝫ abducite terras. ⁊ gentiū abundat ḃ. ⁊ bñ vbi vis gentiū agere etatē

Uir.

Haccine cā ego eraꝫ tantopere cupidus rede undi
Domū. cui quanto fuerat prestabilius vbi vis
Gentiū etatē agere quam huc redire: atqꝫ ita esse
Misertū me resciscere. nam nos oēs quibus est
Alicūde aliq̄s obiectus labor oē quod est: interea
Tp̄s priusq̄ id rescitū est lucro est. Par. at sic citius
Qui te expedias his erumnis repias. si nō redisses
He ire facte essent multo ampliores. sed nunc
Aduentū tuū ambas pāphile scio reuerturas. rem
Cognosces: irā expedies. rursuꝫ in gr̄aꝫ restitues
Leuia sunt q̄ tu ꝑgrauia eē in aīm induxti tuū. q̄d
Cōsolare me: an q̄sq̄ gētiū est eque miser priusq̄
Hāc duxi vxorē. hēbā alibi aīm amori d̄ditū iā ī hac

qꝛ supra dixerat. hāccine ego vitā ꝑsi nimis eī tragicū fieret satiꝰ erat ī mari ꝑire. Atqꝫ ḃ ita eē miserū me r̄sciscere qđ ait lachrymātis ē. rescis cere ē vix repire qđ de īdustria q̄rat celatū. Nam nos oēs q̄bꝰ ē alicūde aut deē apđ vl' sit vos oēs aut nos oēs pro nobis oībus naꝫ nos oēs rō supioris sensus. et de

est apud: aut penes aut q̄d tale. nā nos oēs quibꝰ est: cōstat hanc retulit em̄ lucri est nō ad nos oēs: sed a q̄bꝰ est alicūde: vt sit ordo. Nā q̄bꝰ est alicūde aliq̄s obiectꝰ labos lucri est tp̄s: hoc est nos oēs. Nā nobis q̄bꝰ a. hac figura vsus est etiā Tulliꝰ ꝑ Murena. Preterq̄ ne sepulchrū ac btm̄ putaret ei q̄ꝫ carmē cōpositū est: nā ille di[illegible]tū casum subiecit cū ꝑposuisset ntm̄. ⁊ totū Appollodori est q̄ sic ait Quibꝰ est alicūde ḃ genꝰ allocutōis absolutū d̄r. Tale est apud Uir. Crastīa lux mea si nō irita dicta putaris. m. g. e. s. c. a. Rescitū est sic sed sic. At sic citiꝰ q̄ te. at ḃ mō qđ venisti: ⁊ discordias eē didicisti celeriꝰ repire poteris quō erūnis te absoluas ⁊ bñ expedias erūnis: aut em̄ soluūt nos cure abeūtes aut īpediūt ⁊ ligāt aduenientes vt soluite me teucri. s. c. at sic citiꝰ q̄ snīa ꝯria. Nā supra se collegit. si ignorare mala sua vnicuiqꝫ bonū est sequit̄ vt malū sit ea cito cognouisse. infra sic si malis suis succurrere vnicuiqꝫ ꝙplimū bonū est sequit̄ vt ea cito cognouisse sit ꝑ q̄ optimū. Sꝫ nūc aduētū tuū ābas. p. r. ne accusare alterā alt̄a audeat. rē cognosces meliꝰ ē rē q̄ litē. Rē co. irā expedies. r. r. g. r. tricolos snīa ⁊ bono ordīe vsus. priꝰ em̄ fit q̄rela deīde ponit̄ iracūdia postrēo redit̄ ī ꝯsiliū. leuia sūt q̄ tu ꝑg̃uia eē genꝰ ꝯsolatōis nō a suba ḃ a q̄ntitate nō dic̄ nō eē cāꝫ sollicitudis: ḃ leuē dicit q̄ tu ꝑgrauia esse bñ additū ꝯtra leuia nō g̃uia ḃ ꝑgrauia. leuia sunt a quātitate. q̄ tu in animuꝫ id ꝑsuasisti tibi. q̄d ꝯsolare me. an quisq̄ vsq̄ vt solet in vero amore ip̄a consolatione egrescit dolor: ⁊ ingeniose. nō inq̄t verū dicis sed consolaris me: ⁊ hoc ipso ostendis scire te ꝙ miser sum. Priusq̄ hanc vxorem duxi. hoc refert ad illud caput in quo ait. Nemini. e. a. c. e. e. a. ⁊c. Priusq̄ hanc vxorem duxi ante rem. Habebā alibi aīmuꝫ amori deditum. an miser sit in amore ante rem in te ⁊ post rem

Uir.

Hēbā alibi grauiꝰ dixit alibi q̄ si in meretricē diceret ⁊ maluit alibi dicere q̄ ad meretricē.

Quā mihi obtrudit recte eñ dici potuit quō vxorē duxit si amabat. ⁊ bñ obtrudit qꝛ inuito. Sic alibi. Aliq̄d. m. a. e. q. n. o. p. i. a. m. t. Obtrudit ꝓ obtrudebat. Energia tpis vix me illuc extraxi. vix vel multis modis vel statim significat. atq; expediui aīm meū cure vt dixi m⁹ aut ligāt aut soluūt: vt Uir. q̄ mihi. r. e. u. e. m. s. a. amatorie eñ cure vincla dicunt. vixq; hic maluit q̄ vxorē dicere. eh hē noua res orta porro: porro deīde ⁊ vī hz deīde mō īplicatōz ꝯtinuaꝝ miseriaruz referentis. que cū ita eē īuenero: postremo q̄d restat porro nisi vt fiā miser. ordinē seruauit allocutōis in q̄ a p̄teritis a p̄ntib⁹ a futuris īducit ꝑsone loq̄ntis oro nisi vt fiaz porro postea vel ī postremū alij cō iūctōz putāt Pietas h̄ apte qꝛ fere dixit: addit iubet. tū vxori obnoxi⁹ sum mr̄is cū dixisset nō intulit vxoris. sed mutauit casus. Ita olim suo me ingenio: olim ad adiutumitatē retulit: nō ab spaciū p̄teriti tpis. Tot meas iniurias: hec sunt iniurie quas supra dixit: nocte illa. p. u. n. a. q. c. e. n. e. n. magis ⁊ deīde q̄d. i. i. n. a. b. c. Tot meas iniurias aliā vim habet quod dixit me ꝑtulit aliam qd̄ adiecit iniurias meas: aliā quod reticuit. nō dixit quas sed que vt ad oīa. non ad iniurias referat extrema conclusio. Sed magnū nescio quid necesse est: bene de ambabus sentiens putat magnā causam esse que iam fecerit. ⁊ iram diuturnā. Que tam permansit diu. ⁊ a re ⁊ a tempore. Haud quidem hercle paruum est: seruilis ratio ⁊ sordida ⁊ non his respondens oībus que dixit Pamphilus: sed tm̄ nouissime parti. Si vis vero veram rationem vero vel nomen est: vel coniunctio: vel aduerbium. Nō maximas que maxime sunt interdum ire. i. f. non iras. non ire iniurias. Sed hic faciunt dixit: scd̄m superiorem rationem increpans errorē Pamphili qui de ire magnitudine existimet iniurie quātitatē. alij faciūt ꝓbant: ostendunt: intelligūt caute dixit interdum plerūq; eñ hic parū subaudiendū. Necesse est euenisse vel euenit. naz consequēs sententia tollit quod ille dixit necesse est. Nō maximas. q. s. m. sensus est in quo primum non ire iniurias faciunt accipiendum est secundum non maximas maxime faciūt pro ostendunt. Cum de eadem causa: obscurauit elocutionem suam. sed cōuenit seruo hec humilitas rōnis: nā plenū erat si diceret. Nā sepe est q̄b⁹ in reb⁹ alius ne irat⁹. q. e. e. cū d̄ eis dē rebus ē. i. f. a. Est aūt ꝓ venit dixit. ⁊ est ordo cū iō qñ in quibus rebus alius ne iratus est. de eadem cā est iracundus: factus inimicissimus. iracundus factus inimicissimus irat⁹ est q̄ ex aliqua re lacessitus irascit. Iracundus qui ex parua nullaue causa precedente irascit

Uir.

Re vt taceā cui vis facile ē scitu q̄ fuerim miser tñ
Nūq̄ ausus sum recusare eā quā mihi obtrudit pr̄
Uix me illic abstraxit. atq; impeditū in ea expediui
Aīm meū vixq; huc ꝯtulerā. hē noua res orta est.
Porro ab hac q̄ me abstrahat tū matrē ex ea re aut
Uxorē i cl'pā inuēturū arbitror q̄ cū ita eē īuēero q̄d
Restat porro nisi vt fiā miser: nā mr̄is ferre īiurias
Pietas me ꝑmēo iubet. tū vxori obnoxi⁹ sum ita olī
Suo ingēio me ꝑtulit tot meas iniurias q̄ nūquā
In nullo patefecit loco: sz magnū nescio q̄d ncē ē.
Inuēisse ꝑmēo. vñ ira int̄ eas intercessit q̄ tā ꝑmāsit
Diu haud q̄dē hercle paruū est si vis v̄o verā rōez
Exeq̄. Par. nō maxīas q̄ maxīe sunt interdū ire
Iniurias faciūt. nā sepe ē. ī q̄b⁹ rebus ali⁹ ne iratus
Quidez est cū de eadem cā est iracund⁹ factus alter

Iratus
Iracundus

Pueri inter se. argumētū a simili: qꝛ post Idē interrogat
Quia enī q̄ eos gubernat animꝰ Infirmꝰ est Ista cōue-
nit ꝟuo. Itidē ille mlieres sūt. f. u. p. Artificiose a ꝑsona: a silitudie pueri a facto iras gerūt
ab accidētibꝰ silitudinis. Animꝰ infirmꝰ: a collatiōe ꝑsone mlieris accidētiū leui snia: a fa-
cto fortasse vnū aliqd̄ verbū: inter has irā. h. c. qua snia totū hic sublatū est qd̄ ait. Irā. h. c.

Inimicissimꝰ. pueri int̄ sese q̄ꝫ ꝓ leuibꝰ noxijs iras
Gerūt. Pā. q̄ꝫ propter: Par. qꝛ. n. q̄ eos gubernat aīm
Infirmū gerūt. itidē ille mlieres st̄ ferme: vt pueri
Leui snia. fortasse vnū aliqd̄ v̄bū inter eas iras has
Cōciuerit. Pā. abi parmeno ītro: atꝫ me venisse
Nūcia. Par. hē q̄d hꝰ ē: Pā. tace. Par. trepidari sētio
Et cursari sursū rursū: ꝓrsū. Pā. agedū ad fores.
Accede ꝓpiꝰ. Par. hē sensisti: Pā. noli fabularier ꝓh.
Iupiter clamorē audio. Par. tute loq̄ris: me vetas

Myrina. Paphilꝰ. Parmeno.

Tace obsecro mea gnata Par. mr̄is vox visa ē
Philomene. Pā nll's sū. Par. q̄d dū: Pā. qꝛ
Perij. Par. q̄ꝫobrē: Pā. nescio quod magnū maluꝫ
Profecto ꝑmeno me celat. Par. vxorē philomenā
Pauitare nescio quid dixerūt. id si forte est
Nescio. pā. interij. cur id mihi nō dixti: par. quia
Nō poteram vna omnia. Pā. quid morbi est:
Par. nescio: Pā. quid: nemon medicum adduxit.

Sꝫ magnū nescio q̄d necesse est. e. p. u. i. i. sic plautus. Fortasse te amare suspicauere. nā veteres infinitio mō ad iūgebāt fortasse. Conciuerit, cōmouerit Quā ꝓ leuibꝰ. n. i. interrogatie noxijs. Iniuriis culpis. Itidē. i. m. sexus aliꝰ ad ingeniū ⁊ sensus idē est. ⁊ mire silitudinē ꝯtinet ad id qd̄ agit. Irā hāc ꝯsciuerit legit̄ ⁊ cōsciuisse. ⁊ cōsciuisse est rem nouā fecisse. Cōsciuit. decreuit. fecit. ⁊ cursari sursū. ꝓrsū. rursū ꝓprie retro ante significat. ⁊ est ꝓuerbiale: vt dicimꝰ sursū. deorsū. intro. foras. hac. illac. ⁊ silia greci Sentio trepidari. ⁊ cursari. trepidatio ad vocē refert loquētiū. cursatio ad sonū pedū. ⁊ trepidat̄ ab his q̄ morbū putāt cursat̄ ab his q̄ raptū sciūt. Tute loqueris. me vetas. mire exp̄ssus est mos auscultantium.

Plautus

Cōsciuisse

Tace obsecro mea gnata. Nō solū hic Juno Lucina nō inducit̄. sed etiā silētiū parturiēti insup imponit̄. qꝛ furtiua ꝯceptio ē. ⁊ tn̄ eiusmodi v̄ba sūt mr̄is. vt dū taxat argumētū scientibꝰ manifestū sit Pāphilo verbū. ⁊ Parmenoni tā q̄ꝫ egrā ꝯtinētis filiā videant̄. Tace obsecro mea gnata. ꝯceptꝰ. ut ti ꝯuenit nasci. Quia perij. satis amatorie Matris vox visa est. oīa hec q̄ sensū ꝑcipi possūt visa dicimꝰ. Uirgi. Uiseq̄ꝫ canes vllulate ꝑ umbrā. Uxorē philomenā pauitare. pauitare nescio. nescio q̄d pauere ⁊ timere. ⁊ ad corporis ⁊ ad animi ꝑturbationē veteres iferebāt. Plautꝰ i Bacchidibꝰ. Nā ⁊ ex mari timida ecce ḡ prauitate egrotare. quia sic horruisse. ac palpitare venis. qꝛ nō poterā vna oīa. deest dicere. Nll's sū. rursus se infelicē ⁊ miserū appellauit. h̄ nll's sum

Uirg.

Plautus

qꝛ nō poterā vna oīa. cū stomacho ꝓnūciauit. ⁊ dest dicere. Nemon medicū adduxit, s. ex q̄ scire posses, Nescio ꝑturbatꝰ Parmeno idē repetit v̄bū, ⁊ aptum est ꝑsone seruili.

Cesso hinc ire intro: in vultu ꝓloquiũ. sic aũt agit poeta vt grauẽ morbũ ĩ vxore suspectãs maritꝰ ꝓtinꝰ ingrediat: vt partũ improuisus offendat. Quonã modo Philomena: amatorie

Sic ĩ Phormiõe: ꝙ si mee fortune redeũt phaniũ abs te. u. d. n. e. Nã si periculũ vllũ in te inest. multũ dixit si in te periculũ inest me ꝑisse nõ dubito. tãtꝰ aũt affectus nõ est mariti tãtũ. sed amatoris quoqꝫ. Nã si periculũ vllum, nõ ꝑmisit amor dicere periturã: sed ꝑiculũ. Offẽdã affectam: lassã possessãqꝫ morbo ab eo qđ est affici. vñ affectus dicũtur post q̃s afficimur. Non vsus ẽ facto. vide artificẽ Terẽtiũ quẽ admodũ alias ꝑ pãphilũ: alias per ip̃m ꝑmenonẽ ĩueĩt quẽ admodũ nesciat a ceteris virginẽ ante nuptias ab ip̃o Pãphilo vitiatã eẽ. Nõ vsus: nõ vtile. Facto est. facto abundat. nã inuisos omẽs nõ eẽ sentio.

Par. nescio. Pã. cesso hic ire ĩtro: vt hoc q̃ꝑ primum
Quicq̃d est certũ sciã quonã mõ philomena mea
Nũc te offendam affectã: naꝫ si ꝑiculũ vllũ in te est
Perijsse me vna haud dubiũ ẽ. Par. nõ vsus facto ẽ
Mihi. nũc hũc ĩtro seq̃. naꝫ inuisos oẽs nos eẽ ill'
Sentio. heri nemo voluit sostratã ĩtro admittere
Si forte morbꝰ amplior factus siet: qđ sane nolim
Maxie heri cã mei: ꝟuũ ilico ĩtroisse dicẽt sostrate
Aliquid tulisse cõminiscent' mali: capiti
Atqꝫ etati eoꝝ morbus qui auctus siet. hera
In litem veniet: ego vero in magnum malum

Sostrata. Parmeno. Pamphilus.

Nescio q̃d iãdudũ audio ꝟ tumlt'uari miꝟa
Male metuo ne philomene magis morbꝰ
Aggrauescat. quod te esculapi. et te salus:
Ne quid huius sit oro. nunc ibo ad eam visam.
Par. heus sostrata. So. hẽ. Par. iteꝝ istinc excludere
So. hem parmeno num hic eras:

acute eiusmõi cãm reppit. q̃ vel hoĩem curiose ꝯtineret: queqꝫ nõ ꝑmenonẽ mõ ꝟ mox etiam Sostratã arceat ab ĩgressu. Heri nẽo voluit Sostratã: q̃si aliũ dixerit: vñ ĩtellig. Hec nẽo voluit Sostratã: q̃si aliđ dixerit: vñ ĩtellig. Heri ne vo. So. argumẽtũ odij. Maxĩe heri: cãmqꝫ bñ maxĩe: q̃ ꝛ pꝰ ip̃aꝫ: vl' pꝰ iuidiã socrꝰ nõ vult fieri g̃uiorẽ morbũ. Seruũ ĩtroire ilico. mire vt crimiosiꝰ suspiciosiusqꝫ sit nõ Lachet: aut pãphili ꝟuũ. ꝟ Sostrate. nec ꝑmenonẽ saltẽ. Cõmiscẽt. dicẽt ꝯfinxerint. Capiti atqꝫ etati. id est bñ maluit. maluit illoꝝ q̃ꝑ puelle dice qđ vtiqꝫ ĩtelligit. q̃ vñ. Hera Sostrata. In litẽ. ego v̄o ĩ magnũ

Nescio q̃d iãdudũ audio ꝟ tumlt'uari. In hac scena quasi quedã deliberatio est ꝯtinẽs suasiõis: dissuasiõisqꝫ ꝑtes: q̃s ĩ subditis ꝯsiderabimꝰ. ꝟ qꝛ nimis vicini sũt magis morbꝰ grauior fiat: ꝓprie qꝛ morbi g̃ues sũt dicti Uirgi. Ubi aut morbi g̃ues. Sa. Morbi g̃ues ob mediã ĩsolitã vescẽtibꝰ. Male metuo ne Philomene: mag' ĩstat Terẽti. bonã socrũ facere: vt bonã mer̃tricẽ faciat. Qđ te Aesculapi. ꝛ te deest pꝰ. vt sit pꝰ qđ. Nũc ad eã visaꝫ. sic Uirgi. Respice ad hec. Hẽ. interiectio. est nouas res audiẽtis. Heꝰ Sostrata. vide quẽadmodũ ꝑ scip̃ꝫ. ꝑ Parmenonẽ. arceat. So. q̃ neqꝫ deesse pꝰ officiũ, neqꝫ ingredi post socrũ inducit. Iteꝝ ne istĩc excluder̃, bñ iteꝝ. vt illi

Uirg.

pudorē incuteret de repetitione iniurie ⁊ memorit.iā em̄ dixit nr̄a ilico.i.t.u.a.a.n.⁊ sil' vi-
de q̄uehementi⁹ ad iniuriā sonet excludi q̄ nō amitti. Hem Parmeno hem interiectio est
ei⁹ q̄ cōmota sit noua re. Nō visaz vxorē Pamphili: vt dixit supra seruū Sostrate: nō p̄me
nonē sic vxorē pāphili dixit. magis q̄ philomenā. vt aīuz ⁊ officiū eiusdē socrus ⁊ matris
breuit demōstraret: nō vsus: hē vnā rem sostrata ꝯsuluit hic de duab⁹. nāq; ⁊ illū nō vult ī
gredi: ⁊ caue
ne ipe mitta
tur: ⁊ bñ quē
q̄ ne apte ꝓ
se loq̄ videat
Nā q̄ amat
cui odio ips⁹
ē: allā cāz ꝯ
iūxit: q: duꝝ
ferat ipi so-
strate dici:
qd̄ supra di-
ctū est. naz q̄
amat cā a sē
tētia morali:
deest eā l' eū
⁊ illi mode-
stiā affert bñ
adiecit ne q̄d
amet h̄ dicat
laborē dū ꝓ-
merea quē a
mat. tū filius
tu⁹ alia cā ab
euētu. Uide
re vt vēit qd̄
agat: qd̄ sup̄

Perij q̄d faciā miſa nō visam vxorē pāphili. cū in
Proxio h̄ sit egra. Par. nō visas: nec mittas q̄dem
Uisēdi cā quēq̄ nā q̄ amat cui odio ipsus ē h̄ facer̄
Stulte dico laborē īanē ipsus capit ⁊ illi molestiaz
Affert tū fili⁹ tu⁹ ītroijt videre vt venit: q̄d agat. S.
Quid ais: an venit pāphil⁹: Par. vēit. So. dijs gr̄as
Hēo hē istoc v̄bo aīm⁹ mihi redijt: ⁊ cura ex corde
Excessit. Par. ita te ea cā maxīe nūc huc ītroire volo
Nā si remittēt q̄ppiā philomenā dolores oēz rem
Narrabit scio: ꝯtinuo sola soli q̄ int̄ vos interuenit
Vñ ortū est initiū ire: atq; eccū video ip̄m egredi.
Quā tristis ē. so. oh mihi gnate. pā. o mea mr̄ salue
So. Gaudeo venisse te saluū saluan philomēa est:
Pā. meliuscl'a ē. So. vtinaz istuc ita dij faxint
Quid tu igit̄ lacrimas: aut es tā tristis. Pam. recte
Mat̄. So. q̄d fuit tumlti: dic mihi an dolor repēte

visere: an visere officij est apud egros videre cognitōis: ⁊ iō additū: q̄d agat. An venit pā
philus: bñ mitat̄ affectū. Hē interiectio femīna. ac matronalis. Ex corde excessit. gemīauit
p̄positōz. laborē inanē ipsus capit: ⁊ illi molestiā affert h̄ validissimū ad dissuadendū fuit
Nūc huc introire volo. cur si venit pāphil⁹ nō sit introeūdū: cā narrat̄. Nā si remittēt q̄ppi-
am: verbū actiuū quasi neutrū posuit Philomene dolores dramaticos errat. ñ em̄ vere do
lor morbi est. cū sit ꝑtus. Scio ꝯtinuo sola soli. vt haud credo inuisus. c. a. u. c. si sic sola so
li d̄r. quō p̄ñs p̄senti. sic. Uir. Illū absens. a. a. q. u. vñ ortū est
inter vos interuenit: melius sic q̄ si diceret: q̄ illi feceris. Quā tristis est:
cuturi pamphili. Oh mi gnate: ordo ē. O mi gnate gaudeo te saluū venisse ꝯintercedit pā
philus tristis. Saluan philomēa est. Cito ꝓbat pamphilo se amare nuꝝ cū post salutatōz
nihil priusq̄ de salute vxoris inq̄rat. Saluan philomena est: mire obuiā sibi exeuntē filiū
nihil aliud nisi de philomēa interrogauit. vt oñderet ei⁹ morbū cure sibi esse. Meliuscl'a est
veꝝ est veꝝ est quātū ad morbū ꝑtinet. Meliuscula est hoc ad morbū. ⁊ ad euentū paritu-
dinis. Uerum est ita non mentitur Pamphilus matri. Utinam istuc dij faxint. dil genti-
ore officio loquitur: vt rea apud filium socrus. Quid tu igit̄ lachrymas: locum ire igitur si-
gnificat: si ita est: quare ergo tu tristis es: Recte mater: sic dicimus cū sine iniuria interrogā
tis aliq̄d retinem⁹. ⁊ bñ additū mater: vt duritia reticētie blando noīe molliret̄. alij recte sic
accipiūt vt īteligāt nihil ē mali. q̄d fuit tumulti: ātiq̄ sic declīauerūt tumulti senati vt Sa,

tertiū. Que Uir.
lo
Senatus
Senati

Salustius Decretū senati sit. Esto dic mi. dic verbū est instātis audire ⁊ curiose interrogātis. Virgi. dic mihi. Dame. cuiū pec⁹. Dolo⁹ repete inuasit. ppse inuasit. q⁹ repete. Ita factū est amo ris est assentiri ad dicta interrogantiū q̄ q̄ vera sunt celāt. Ita aiūt bñ alijs asscripsit si fal sum sit in ipis ascribak mēdaciū. Ita aiūt in hac tota interogatōe ⁊ iñsiōe colorē induxit secretū egre obiurgātis. ita aiūt religiose mēdaciū. ad rumorē retulit: aiūt inq̄t ne ipe falsā dicere videre tur. J sodes itro. ne igre diak matad soceros. ⁊ tō dic. J sodes itro: ⁊ appet itro dicentez manu ānue re: vt domuz redeat ⁊ sil'q̄ magis faciat reddit cām. Cōsequēter te tā mea mr̄ adiecit ⁊ tps tā. Mea. ne cessario addi tū. Mea mr̄ ⁊ sodes: q⁹ i tro dictū est. Fiat abiēs di xit b̄ mr̄ fiat. ne oīa iussis

Jnuasit: pā. ita fctm̄ ē. So. q̄d morbi ē: pā. febris. So. quotidiana: pā. ita aiūt. J sodes itro ꝓsequar Jā te mea mak. So. fiat. pā. tu pueris curre pmēo Obuiā atqz his onera adiuta. par. quid: nesciunt Jpi viam domum qua redeant. pā. cessas.

Pamphilus

Dēo meaz rez initiuz vllū inuenire idoneū Un̄ exordiar narrare q̄ nūc mihi opinanti Accidērūt ptim que pspexi his oculis: partim que Accepi auribus. quapropter me exanimatū oc⁹ eduxi ſforas. nā mō itro mevt corripui tid⁹ alio suspicās Morbo me visuz affectā ac sensi vxorē eē hei mihi Postq̄ me aspexere ācille aduēisse ilico oēs simul Lete clamāt venire id qđ me repēte aspexerūt. sed

alienis parere videak. q̄si impam⁹ ⁊ nos q̄ nos ipi facturi sum⁹. Tu pueris curre parmēo p babili cā q̄ ablegat etiā pmenonē dū iubet eū pueris occurrere. ⁊ sil'n orandū q⁹ i hac fabu la ridicule vexak vsqz ad vltimū seru⁹: ⁊ ablegak cū sit ⁊ piger ⁊ curiosus. Atqz eis onera ad iuta locutio ātiq̄ figurata ⁊ ē p ipos onera portātes. atqz eis onera adiuta q̄d nō sci unt ipi viā demū q̄ redeāt iā. vide quēadmodū seruek pmenoni pson loq̄cis: curiosi: pigri Domū aduerbiale est. Domū q̄ redeāt. q̄si locū significet videk reliquū pceptū seruus non audiuisse. ß audiunt. q̄. quō itelligim⁹. i. quēadmodū on⁹ portēt de naui: ⁊ qđ fieret ⁊ q̄ fierz cessas ō idustria oēs ablegaunt suos vt ñ audirēt q̄ int⁹ p⁹cenā sūt acta q̄ tū ppō ē narratur⁹

Dequeo mearū rez intiū nullū inuenire idoneū. In hac cena pq̄stio est ad deli beratione descendēs an habeat pāphilus: an excludat vxorē. in qua tota oratio pāphili ad argumētū spectās amatoria magis q̄ maritalis est. nā aliter non p uenirek ad vltimā cognitionem oiuz rerum: nisi adolescens furtiuū conceptū vxoris ⁊ par tum aliquāto lenius q̄ cōiugalis dolor expetit tollerauisse. Nequeo meaz rerū: hec est ho merica illa. Nequeo. m. r. i. hoc principiū magna onerak vt ostē dant erūne ⁊ multe ⁊ graues. Idoneū aptū: cōuenies. Un̄ a quo partim q̄ pspexi his ocul' his quasi miseris: vel intellige quib⁹ pspexi vel audiui mala: an sic dictū est. vt apud Uir. Uir. Exaīatus Uocemq̄ his auribus. h. Qua me ppter exaīatū inter exaīatū ⁊ exanimū b̄ interest exaīat⁹ ē Exanimus pterrit⁹. perturbat⁹. vt ß q̄dnā pāphilū exaīatū video. ⁊ Uir. Exaīata. s. i. a. m. Exaīm⁹ ē occi Uir. sus. vt Uir. Lorp⁹ vbi exaīm. p. u. a. Me itro vt corripui igressus sum. Timid⁹ p timēs ro Idem mē loco pticipij. morbo me visurū affectā q⁹ ⁊ b̄ morb⁹ ē. hei mihi iteriectio dolēs ē. Uir. Eloq̄r an fileā: ⁊ ō⁹ hec figura Dei mihi mire interposuit Id qđ me repēte

deest post: vt sit post id. ac ꝑ hoc iō. Iō id qđ me repēte aspexerāt: cā cur lete exclamauerīt id ḡ ob id. Sz ꝯtinuo vultū eaꝝ sensi īmutari oīm: mire Pāphilus etiā ācillaꝝ metu īpellitur: vt alienū nasci puerū suspicet. nec vllo mō in memoriā redeat hāc se puellā vl' hmōi vitiasse. vultū eaꝝ q̄ viderint: fors obtulerat. offerri dicunt tā bona q̄ mala si insperata obijciant aspectib⁹. Obtulerat oblatū d̄r in vtrāq; ꝑtē q̄cq̄d expectatōz p̄uenit. ego ei⁹ vidēde cupidus: nō erit plēa vis r̄pētini doloris si aliq̄d p̄sentis suspicat ⁊ iō addidit. Ego eius vidēde cupidus. recta cōseq̄r absolute ⁊ sine obiectōe. nō ei addidit vna ex tēplo eius morbū morbū mitiore animo q̄ vitium dixit alio me suspicās m.n.a.q̄. s.e u. Spaciuz morā ac res mōebat: ꝑt⁹ O facin⁹ īdignū facinus īdignū ñ ad illā h̄ ē philomenā. s̄ ad auctorē vitij refert. ⁊ corripui ilico. ardēs. s. dolore. ⁊ est cā cur cito exierit. lachrymās nō furē: s̄ lachrymās. nō irat⁹ s̄ misert⁹. atq; atroci. i. vehemēti. Mat' ꝯsequit' iā vt. l. e. oñdit affectū mīe sue matrem poti⁹ dicēdo q̄ Mirinā. et addēdo miseram misertū. vt recte sup̄ dictū sit: de illa piū. ⁊. p. i. n. Ad genua accidit accidere est gestu corpis oñdere inhūilitatē cadētis. post qđ est iuxta ⁊ cadere. Salu. aūt sine p̄positōe dixit. q̄ accidaz aut q̄ Lachrymās misera. miserabilit se hñs. Misertū est hoc ip̄e sibi. Oībus nobis vt res dāt. s. m. a. mire dixit dant sese. Homer⁹ Sz h̄ sese ex illo ⁊ validius dixit ⁊ est h̄ catholica snīa Appollodor⁹ O pāphile mi abs te q̄obrē a noīe ⁊ blādimēto mire secreta ꝯfitet. vt Uir. Anna fatebor em̄ misi post facta Sichei. a p̄ncipio idē elaborauit: vt aduersus pudorē ꝯscīa ⁊ voce ⁊ cōfessiōe duraret. O pāphile mi abs te q̄obrē venialis stat⁹ in q̄ ꝯfessio est p̄catio. abs te q̄obrē: morale blandimētū añ ꝯfessionē. nā vitiū ē ꝯfessio. nā viciū est occepit a cā. Oblatū ad repētina ꝑtiner esupi⁹ ānotauim⁹: Oblatū q̄si non expectatū ⁊ nolēti v̄gini q̄si q̄ fālli posset. Olim recte olim q: facili⁹ venia circa vetera iā delicta. vñ tēptat tp̄is longitudine extenuare pctm̄. Olim ḡ ante menses nouem. Ah nescio quo improbo: mire cōtempsit personā dicendo. Nescio quo. i. nestio quē dixit. vt oñdat ignobilē ita abiectū. Nam si nomē est habet ⁊ dignitatē vt ⁊ nos aliqđ nomenq; decusq; : et ne placere videat' is q̄ facit improbū dixit. Nequeo q̄ lachrymem miser videtur quasi distillātes fletus detergere. Nequeo deest continere, Sed cum orata eius bona parenthesis,

Cōtinuo vultū eaꝝ sēsi mutari oīz q̄d ita īcōmode
Illis fors attulerat aduētū meū vna illaꝝ forte īt̄ea
Prope p̄currit: nūciās me vēisse. ego ei⁹ vidende
Cupidus recta ꝯsequor. postq̄ introij ex tēplo ei⁹
Morbū cognoui mis̄. nā neq; vt celari posset. tēp⁹.
Spaciū vllū dabat neq; alia ac res mōebat ip̄a voce
Poterat ꝯqueri postq̄ aspexi. o facin⁹ īdignū inq̄
Et corripui ilico me īde lacrymās īcredibili re atq;
Atroci ꝑcit⁹. mr̄ ꝯquerit' iā vt limē exirē. ad genua
Accidit lacrimās mis̄a misertū ē. profecto hoc sic ē
Ut puto oīb⁹ nobis vt res dāt sese. ita magni atq;
Hūiles sum⁹ hāc h̄re orōnē mecū a p̄ncipio instituit
O mi pāphile abs te q̄zobrē hec abierit vides cām
Nā vitiū est oblatū v̄gini oli. ah nescio quo īprobo
Nūc huc ꝯfugi te atq; alios ꝑtū vt celaret suū sed
Cum orata eius remīscor. nequeo q̄n lachrymem.

Offerre

Salustius

Uir.

Uir. Queq; fors fortuna. p̄catio fors fortuna .i. subita fortuna. ⁊ fortūa in incerto. Fors fortūa in bono ponit. Uir. si q̄ in te fortūa fuisset. Et ip̄e. O fors fortuna. ꝑ eam te obsecro. oratorie inducunt. i. ꝑ tacentib⁹ p̄ces. ꝑ eam te obsecro. Obtestatio est p̄catio cuz mentiōe eaꝝ reꝝ ꝑ quas petim⁹. vt ꝑ aduersa. e. o. s. t. e. o. Si vis si fas est vtꝝ h̄ inuidiose an q̄si femīa q̄ leges nesciat, vti aduersa ei⁹ mire nō crimē s̄ aduersa ꝑte tecta tacitaq; tecta si reducis. tacita si repudias s̄balia excusatiōe an idē significēt: an poti⁹ neq; re neq; v̄bo iudices: an recta ne videātur: tacita ne dicat. si vnq̄ erga te Uir. Si ꝯcessa. p i. d. e. p. terēti⁹. sic si te in germani fr̄is dilexi loco siue h̄ te sp̄ fec̄ maximi. Si vnq̄ erga te ab añ facta vita. Tecta tacitaq; : tecta sint ne h̄ alij sciant. tacita ne ip̄a indice: vt sibi des subaudiat gr̄a. Ceteꝝ de reducēda. Si te in germani fr̄is. tēptat etiā hoc ꝑsuadere: sed oratorie ⁊ veracūde ⁊ mire de reducenda dixit nō de respuēda. Qd̄ in rē sit: nā reducēda dos erit. Solus cōscius: a possibili. nā hoc noīe oñdit tacere eū posse qd̄ ꝯsci⁹ sit ip̄e solus. Nā aiūt honesti⁹ aiūt ꝑ ait dixit. nam q̄ aiūt scire dicere potuit nisi philomēa. g̊ recte aiūt em̄ poti⁹ honestū est q̄ ait. Post duob⁹ cōcubuisse eā mēsibus: post duobus simplr̄ accipiēdū nō post duos. est em̄ ātiphoris post duos statim vt nupta sit s̄ post q̄ nupta est post duos mēses nuptiaꝝ vt sint quinq; mēses: ⁊ hinc appet añ duos mēses: priusq̄ nuberet vitiata: quattuor mēsib⁹ cū pāphilo fuisse: ex q̄b⁹ duob⁹ posterioribus amatā esse: reliq̄s trib⁹ ꝑegrinatū fuisse pāphilū. an post duob⁹ ꝑ post duos. vt Plaut⁹ post p̄ncipio. deniq; ⁊ paulo post. qd̄ rescire ip̄a res indicat: q; ꝯtristat⁹ eēt corripuisse foras. Euēiat ꝑtus philomene. s. abortū eē: nō est latinū aborsuz est. s̄ abortū fac̄. Aborū esse: deest natū vel factū vel absolute quō dicim⁹ here nata: vel quēadmodū dicim⁹ ex te mihi orta est iniuria. Dicā abortū eē rōnabilit̄ dixit: fit ei abort⁹ mēse septīo sine ꝑnicie femīe. Suspectā fore suspicabilē suspiciosuz. Ex te recte eū gnatū putēt noue dixit natū abortū. q̄i abort⁹ nascat natū g̊ ꝑ facto ꝯceptoq; dixit. ꝯtīuo expōet cū alien⁹ expōet ⁊ nō tollit ꝑ tuo ⁊ mire necādi pueri nō fit mētio q; pāphil⁹ fili⁹ inuenie t cū ei etiā ꝑ p̄rez puella ꝯcurrit. exponet ad mortē s. h̄ tibi mihi ē q̄cq̄ īcōmodi, ab vtili ⁊ ē ꝑelcō. iiij. vt nihil vidi q̄cq̄ leti⁹ vt illi misere īdigne vt ne nō sic ⁊ supiori v̄su ita est addēdū. vt sit tibi nihil īcōmodi. factā iniuriā mire iniuriam dixit vt nō ꝯtemnenda sit tollenda vel dolenda. Pollicitus sum plusq̄ promisi. Ut illi misere: conclusio ꝑ enumerationem, ⁊ non leseris inquit; ⁊ proderis misere.

Uir.

Plautus

Abortum facere

Miſ q̄q; fors fortūa inq̄t nob̄ q̄ te hodie obtulit
Per eaz te obsecram⁹ ambe si vis si fas ē vti aduersa
Ei⁹ ꝑte tecta tacitaq; apud oēs sient si vnq̄ erga
Te aīo eē amico sensisti eam mi pamphile sine
Labore hanc grāz te vti sibi des. illa nūc rogat:
Ceteꝝ de reducēda id facias qd̄ in rē sit tuā ꝑturire
Eā. neq; grauidā esse ex te solus cōsci⁹ es nā aiunt
Tecū post duob⁹ cōcubuisse eā mensib⁹. tū postq̄
Ad te venit mēsis agit̄ hic iam septim⁹ qd̄ te nosse
Ipsa indicat res. nūc si potis est pamphile maxīe
Uolo doq; operā. vt clā ꝑtus eueniat patrē atq;
Adeo oēs. s; si fieri id nō pōt quin sentiat dicam
Abortū eē scio nemini alit̄ suspectū fore q̄n quod
Uerisile est ex te recte eū natū putēt cōtinuo expōet
Hic tibi nihil ē q̄cq̄ īcōmodi vt illi misere indigne

Quod dixi fidē. quod ꝓmisi id vo. Neutiq̄ honestū esse arbitror. neutiq̄ nō est oīno negatiuū. ꝫ aliq̄d assentatiōis habet: est enī neutiq̄. nō min⁹ nō valde. Ne faciaz. bñ addidit ne faciā. mlta enī amare suspicim⁹. amare etiā honesta. Et si me amor grauiter cōsuetudoq̄. gemitu totū. Et si. nō cōplexiuū neq̄ ꝑpositiuū. ꝫ subiūctiuū. i. ꝑ cū. vt sit ꝯsuetudoq̄ dicēs ꝯtra honestuz ⁊ vtile. validissime. ⁊ bene tenet non tenuit. Lachrymo q̄ opst hac futura est vita: bñ ꝓpēsior ī affectu est: vt verisile fiat potuisse tacere. Et lachrymo: nō pēdet ad supiora: ꝫ inꝑposit⁹ diu fletib⁹ dixit. Lachrymo q̄ p⁹ hac q̄ nō vim ꝓnoīs nō tenet: ꝫ q̄rela: et lachrymo sic dixit vt Uirgi. Sic effata sin⁹ lachrymis impleuit abort⁹ ⁊ ē ordo: lachrymo quū in mētē veīt. O fortuna: ꝫ fortunā pro bonā posuit Ut nūq̄ perpetuo es bona: legit ⁊ data. nā ⁊ sic ꝓ bona ītelligitur necessario. Idē nūc huic ego. i. q̄ idē ego si eidē hoc est amori opam dabo. difficultatē rei ostēdit dicēdo operā dabo. Adest parmeno cū pueris: q̄ idem parmeno cōsors secretorūq̄ cōsci⁹ addidit cū pueris. Minime op⁹. i. oīno nō est opus. Aliquo mihi est ablegandus dū parit philomena: in tota comedia nō cessauit cū sit piger. Ne resciscet aliq̄d cum sit curiosus parmeno. Dū parit philomena. dū alias dūmodo. Alias donec. nunq̄ diu.

Neutiq̄

Uirg.

Factā iiuriā texeris. pollicit⁹ sum: ⁊ seruare in eo
Certū est qd̄ dixi fidē: nam de reducenda id vero
Neutiq̄ honestū eē. arbitror ne faciā: ⁊ si me amor
Grauiter ꝯsuetudoq̄ tenet lachrymo. q̄ post hac
Futura est vita quū in mentē venit solitudo:
O fortuna vt nunq̄ ꝑpetuo es bona. sed iā prior
Amor me ad hanc rē exercitatū reddidit: quē ego
Tamē ꝯsilio missum feci: idē nūc huic operā dabo:
Adest parmeno cū pueris. hūc minime est opus
In hac re adesse. nā olim illi soli credidi ea me
Abstinuisse ī ꝑncipio quū data ē. vereor si clamorē
Ei⁹ hic crebro exaudiat. ne ꝑturire ītelligat aliquo
Mihi ē hinc ablegandus dū parit philomena.

Parmeno. Sosia. Pamphilus.

In tu tibi hoc incōmodū euenisse iter. So.
Nō hercle. Par. verbis dici pōt tm̄ q̄ re ipsa
Nauigare incōmodū est. Par. ita ne est: So.
O fortunate nescis quid mali ꝑterieris q̄ nūq̄ es
Ingressus mare. nam vt alias omittam

In tu ꝫ incōmodū euenisse iter. Alia rō est currētis ad argumēta. Alia actuū comicoꝝ. ꝫ ꝑfecti poete est ita ꝑuire argumēto. vt tñ spectator nouis delectatōib⁹ teneat. Nā ī hac scena donec ꝑueniat ad pāphilū ꝑmeno ꝫ īducit cū ꝫ oñdat. quid mali sit nauigatio. Am tu. ꝑ ais ne. ⁊ sic iā aliq̄d dixisse magni ꝑcedentis oīonis. ⁊ rñdere ꝑuo d̄mōstrat. Am tu. ī scena nascit oīo. aut ī scena defert tātū q̄tū re ipa incōmodum est. Anacoluthon q̄rtū. nō enī ītulit q̄tū vt Uirgi. Quātū ille mag⁹. f. s. u. O fortunate nescis q̄d mali ꝑterieris. bñ maiori affectu dicēs o fortūate. q̄ si rñderet ita. Qui nūq̄ es īgressus mare. ꝓpe dixit īgressus. q̄ iā nauigauit egressus d̄r. sic Uirgi. Egressi optata potiūt troes harena. Nā alias vt omittā. m. oratoria. ⁊ miꝑias nauigatiōes. s.

Uirg.

Idem

Dies trigīta: actūs casus plenū numeꝝ ⁊ ꝯtinuationē rei significat. Dies trigīta aut plus: hoc exitiosū vl' sine ꝑiculo videri pōt. Sꝫ vide q̄d addat. Aut pl⁹ eo in naui: absolute eo: vt alibi. Annos sexagīta nat⁹es: aut pl⁹ eo. Mortē. s. e. da est expectatio mali. Virgi. i. ꝑ. e. Semp miser expectabā. i. horis oīb⁹ cū ꝯtinuatiōe trigīta dieꝝ. Ita vsqꝫ vl' diu vel valde. Odiosū. s. in mari trigīta dies ⁊ nomē ꝑ aduerbio posuit. odiosuꝫ ꝑ odiose. Haud clā me est

Virgi.

ꝑ g̃ maxīe intelligo q̄ odiosuꝫ sit. nā q̄ iūgūt ⁊ sic legūt errant et nō ītelligūt. Aufugerim: ꝯiunctiuum mō posuit ꝑ īdicatiuo futuro: vel vt alij dicūt ꝑmissiuo. Aufugerī: sic veteres qd̄ nos fugerī Olim q̄dē te cause impellebāt: mire ī ſuum fugitiuū qui ob vitiū huiusmōi non ob cām fugiat: ⁊ bñ leues dixit. h̄ enim nō est leuis.

Miſias. vnā hāc vide. dies trigīta aut pl⁹ eo ī naui
Fui. tū īterea semp mortē expectabam miser. ita
Aduersa vsqꝫ tēpestate vsi sum⁹. Pā. odiosum. So.
Haud clā me ē. dēiqꝫ hercle aufugerī poti⁹ q̄ꝫ r̄deā
Si eo mihi redeūdū sciā. Par. olim te q̄dem cause
Impellebāt leues qd̄ nūc mītare facere. vt faceres
Sosia. sꝫ Pā. ip̄ꝫ video stare añ hostiū. ite intro ego
Hūc adibo si q̄d me velit. here etiā tu nūc h̄ stas:
Pā. eq̄dē te expecto. Pa. q̄d ē: Pā. ī arcē trāscurso
Opus est. Par. cui hoī: Pā. tibi. Par. in arcē q̄d eo
Pā. callidē idem hospitem myconiū. q̄ mecū vna
Aduect⁹ est cōueni. P. ꝑij. nouisse hunc dicā. si salu⁹
Domū redisset vnq̄ꝫ. vt me ambulando rūperet
Pā. q̄d cessas: Par. q̄d vis nunciē: an cōueniā mō:
Pani. īmo q̄ cōstitui me hodie cōuenturū eū non
Posse. ne me frustra illic expectet. vola. P. at non

Qd̄ nūc mītare facere: vt faceres: ordo oli q̄dē te cāe īpellebāt leues Sosia vt faceres qd̄ facere mītaris hac occasiōe: artifice: ⁊ in An. sic ait. Recusanti ꝑiuriū ſuo misis noua. r. i. i. m. facere: vt faceres facere comicū ē: ⁊ Terētianū. Sꝫ pāphilū ip̄ꝫ video: a q̄ missus sū: vl' dñm: vt greci dicūt Ego hūc adibo: vl' noua curiositate ait Parmeno. Aeq̄dē te expecto: bñ excepit Pāphil⁹ Parmenonē. vt videat vera dictur⁹. Aeq̄dē te expecto: apparet Pāphilū ꝑmenonis absentiā d̄siderar̄: eo q̄ p̄or ꝑmenonē alloq̄t: In arcē. t. o. e. ostēdit q̄lōge sit: vt ī arcē dicat: ⁊ bñ in arcē minerua ꝯdidit: ⁊ trāscurso ꝑ trāscurrere. Cui hoī cū recusatōe ꝑnūciādū ⁊ ē pigri r̄nsio laborē ad aliū trāsferētis. In arcē: ꝑnūcia: vt oñdas q̄lōge sit ī arcē trāscurrere Qui mecū vna aduect⁹ est: appeat eū cū eo aliq̄d negocij habere cū dicit. Qui mecū vna aduect⁹. Nouisse hūc dicā si salu⁹. d. r. facere dixit. timore enim h̄ fit eoꝝ q̄ lōgis itineribꝰ maris ꝑiclitaturi vouēt aliq̄d si ꝑuenerīt: ⁊ ꝯuenit h̄ pāphilo: quē sup̄ male nauigasse audierat. q̄d vis nūciē: an ꝯueniā mō: nō enī mādauerat q̄cq̄: q̄ sine causa mittebat oblit⁹ bñ dissilare: vt q̄ mentiūt: ⁊ sic ꝑnūciandū an ꝯueniā mō: vt rep̄hēdere dominū ꝑmeno videat. Immo qd̄ ꝯstitui me hodie: deest nūcia. ⁊ sumit a supiori snīa: qꝛ dixit q̄d vis nūciē: an ꝯueniā mō ironicos dixit: nā nō h̄ interrogātis simplicit. Immo qd̄ cōstitui me hodie: apparet eū hāc cōq̄sitā: ⁊ vix corrosam īuenisse cām. Vola vsus ē: ita curras: vt volare magꝭ q̄ currere videaris: ⁊ trāscurrere iusserat. nūc adiecit īpio si: nō curre: ſꝫ vola. At nō noui hoīs faciē: moral' exp̄ssio pigricie ī tot excusatōes posita ē.

At faciã vt noueris stomache ꝓnũciandũ id. ⁊ ꝙ pãphil⁹ repetit dicẽs. at magn⁹ rubicũd⁹ crisp⁹: cesius crassus. c. f. ꝑꝑatio. archaismas ⁊ acerbo sine ꝯiunctiuo est vsus. Magn⁹. rubicũdus: impite Terentiũ de Myconio crispũ dixisse aiũt cũ Apollodo. caluũ dixerit qđ ꝓpriũ Miconijs est. vt Lucili⁹ Miconij calua oĩs iuuent⁹. vñ etiã ꝓuerbiũ grecũ sed ego terẽtiũ puto scientẽ faceti⁹ Miconiũ crispũ dixisse Cesi⁹ glauc⁹ oculis q̃si fellis oculos hñs: ⁊ glaucos cadauerosa facie subliuida ac ꝑsõata rubore: liuore: rubicũdi em̃ crassitatẽ et crassaz faciẽ sepe hñt. qđ est ꝓpriũ cadaueris põt ⁊ pulposa intelligi: ⁊ crassa q̃si cadauerosa. caro em̃ dicta ẽ eo ꝙ careat aĩa: et caro ꝓprie dr̃ mortuorum. Uir. Et corpa luce carẽtũ. vñ carnifices dicti q̃ carnes ex hoĩe faciãt: Pulpa v̄o ꝓprie ea q̃ mãducat. eo ꝙ pulset ⁊ cõcidat: põt ⁊. r. ꝓ. d. poni: vt caro sit dicta q̃si cado vt Uir. Belloq; caduci dardanide qđ iã s. sine aĩa sit ⁊ cadat. Dij illũ. p. more pigroꝝ male optate ei p⁹ quẽ mittit. Qđ si nõ iuenerit oĩa dicit. Maneto curre: etiã pãphil⁹ tanq̃ de industria ꝑseuerat. nõ q̃o ita defessus suz: h̄ in gestu: ⁊ spectaculo plus est. nã incessu ⁊ actor exp̃mit lassitudinẽ. ille abijt q̃si dicat lz iã loq̃. Ille abijt q̃si cũ difficultate cõpletã rem oñdit hoc dicto. Sue gnate. p. Ephexegesis. Qđ potero faciã. i. celabo q̃tũ potero an q̃si ꝓijciẽs curas: ⁊ fessus angore dixit. Qđ potero faciã. i. si nõ potero cedã amori: ⁊ rursus tanq̃ pietatis admonit⁹ adiecit exceptõz: tñ vt pietatẽ colã seruat em̃ in illo amorẽ poeta. cui⁹ non penitebit recõdito terrore ⁊ sublato. Qđ potero faciã. i. amori obsequar. nã mĩa mulieris de amore descẽdit. Qđ potero. f. appet h̄ dictũ defect⁹ esse nõ veritatis. Tñ vt pietatẽ colã recordat⁹ est lesam matrẽ eẽ ab vxore. hoc em̃ credit: ⁊ iõ se ad exceptõz reuocauit: ita se amori credere optere: ut nec obliuiscat oĩno pietatis: ⁊ bñ in eam cãm ꝯtulit ncitatẽ nõ reducẽde vxoris: q̃ inuenit nulla eẽ. Sũt tñ q̃ manente eadẽ snĩa totũ hoc iungunt. Qđ potero faciã. tñ vt pietatem colam: hoc est ĩ quantũ potero dabo operã aduersus amorẽ: vt omisso eo pietatem colã. deest ita vt sit tñ ꝓdumtaxat. vt pietatẽ colam. dixerat em̃ ꝙ potero. ⁊ ideo addidit exceptionem: vt pietatẽ colã. i. non sum oblitus ⁊ matris. Tuz ꝓ ita tñ. Nã me parẽti poti⁹ q̃ amori: amori plus q̃ vxori: qz dixit qđ potero faciã ⁊ h̄ est qđ potero faciam. At at interiectio est cõterriti ⁊ ꝯturbati. Horsum ꝑgunt. mõ pergunt ꝓ eunt: alias perseuerant.

Lucilius

Caro

Carnifices

Uir.

Pulpa

Uir.

Noui faciã hoĩs. Pã. at faciã ego vt noueris magn⁹
Rubicũd⁹ crisp⁹ crassus cesi⁹. Pa. cadauerosa facies
Dij illũ ꝑdãt qđ si ñ vẽiet maneã ne vsqz ad vesperꝫ
Pã. mãeto. curre. Pa. nõ q̃o ita defessus sum: Pa. ille
Abijt q̃d agã ĩfelix ꝓrsus nescio quo pacto hoc celẽ
Qđ me orauit myrina: sue gnate ꝑtũ. nã me miset
Mulieris qđ potero faciã: tñ vt pietatem colam
Nam me parenti: potius q̃ amori obsequi oportet
At at eccum phidippum ⁊ patrem video.
Horsum ꝑgunt: quid dicã hisce incertus sum.

Laches: Phidippus: Pamphilus.

Dixti dudũ illã dixisse expectar filiũ se: phi. fctm̃
La. vẽisse aiũt redeat. Pã. quã cãm dicam patri

Dixtin dudũ illã dixisse expectare filiũ: Facete principiũ interrogãtis ẽ ita vt sciat q̃d sibi rñsur⁹ sit: quẽ ĩterrogat illatur⁹ est em̃ argumẽtũ ꝑ. Dixti iã dudũ illã qz dixerat sctẽ adiuras ñ posse illic. p. t. a. p. Dixti iãdudũ captiosa interrogatõe cepit dictur⁹

Venisse aiũt: redeat. factũ. i. diriſſe illã aut me: ꝛ deeſt. eſt: vt ſit factũ eſt. Quãobꝛẽ nõ reducã neſcio: hꝫ cãm: ſed nõ vult verã dicere cãm: ꝛ ꝓpterea nõ vult cũ inuidia mr̃is ſue loq; ſi in illã ꝓferat: vt vxorẽ nõ reducat domũ. quẽ ego ꝟ audiui loq vt ſoler ꝑmo ꝓſonas inducit ſecũ loquẽtes. deinde ipas ꝓuenire inuicẽ vt alibi. q̃s hic loquit Dñs ſalue. Certũ obſtinare eſt aduerſus oĩa obſtinate agere. i. cõtra oẽs. Obſtirmare viã me quã decreui. pſeq. i. vt mĩ: ponꝫ q̃ amoꝛi moꝛẽ gerat. Et adeo maxiꝫmũ ẽ ſaluuꝫ atq; validuꝫ ordo eſt ꝓmũ aduenire: deinde ſaluũ poſtremũ validũ. Saluũ atq; validũ Aſpexiſti ad ſalutẽ validus. nãq; robuſtꝰ ꝛ habitior corpi reddit. credit: minꝰ; blãdeꝛ̃ det õ repudio vocatur. qõ maxímũ ẽ: legit ꝛ qõ marie eſt. aduenis mõ: difficile inuenit̃ pñtis tpis mõ. atq; vt oñdat eẽ momentũ etiam pñtis tpis dixit. Admodũ qõ eſt nimis aduenis mõ. Uir. Vigilias ne dũ gẽs enea vigila. admodũ excuſatio cur adhuc nõ viderit pꝛẽm. Cedo q̃d reliq̃t ꝓſobꝛinꝰ nr̃. vtꝫ iactanter Laches loquit pñte ſocero vt illũ cupidioꝛẽ faciat ad reuocandã filiã: ꝛ fit ſepe hoc: vt ex alio pncipio puenire queamꝰ: ad ea que volumus dicere: an hic vt ſe iactet Chremeti: ꝛ diuicias ſuas cupidioꝛẽ ſocerũ reddit. Cõſobꝛinus noſter quaſi ſoꝛoꝛinꝰ. Sobꝛini ſunt ex duabꝰ ſoꝛoꝛibꝰ. Cõſobꝛin ex ffe ꝛ ſoꝛoꝛe ac ꝓpinq̃tatis frequẽtat. Terentiꝰ monet: aut habendũ cõſobꝛinꝰ noſter: quũ de fratre natꝰ eſt alter ꝛ alter ex ſoꝛoꝛe cũ ex ſꝛibꝰ patrueles dicunt. Sane hercle nõ voluptati obſequẽs fuit. i. ſatis valde. nã q̃ ſanus ꝛ validus eſt. voluptati ob. k. ꝓtra facit Pãphilus: diſſurgũ volẽs: nihil dicit vel pax relictũ. Haud multũ hercle pax ꝓſuluit heredi. ſibi ꝟo hanc laudẽ reliq̃t vixit dũ vixit bñ vnũ vidit ꝛ aliud ſignificat. Nihil attuliſti vixit dũ vixi. h̃. ſ. eñ reliq̃t vna ſnia exp̃ſſit aĩm auari ſenis. Quicq̃d est id qõ reliq̃t ꝓfuit q̃cq̃d ꝛ ad paruitatẽ referk. vt aut. n. id mihi ſatis id qõ et mire opinõis. q̃c q̃d eſt ſiq̃d eſt quaſi nullũ in hoc ſene fuit doloꝛis effectũ anteq̃ ſciret aliq̃d relictũ. Prohibuit. i. p nobis fuit ac p hoc nr̃m eſt. põt eñ ipe ꝓfuiſſe poſt res eius. Immo obfuit: moꝛẽ eoꝝ exp̃ſſit quibꝰ relinquit: q̃ cum audierũt ſibi aliq̃d eſſe relictũ tunc triſtes ſe fingũt. Adeo nã illũ viuũ ꝛ ſaluũ vellẽ: nõ idem viuũ q̃ ſaluũ. Impune optare iſtuc. hꝫ qꝛ heredi pena ẽ: moꝛtuos aut ſane optas. vt cũ medicꝰ dicit ꝛ iam moꝛtuo ego illũ ſi curarem viueret. Impune optare. ſi optata eñ venirẽt nunq̃ imq̃t optares vt illi reuiſceret. Ille reuiſce iã nunq̃: plus eſt nunq̃ q̃ nõ. Et tñ vtrũ malis ſcio: moꝛtuũ illũ magis q̃ vt reuiuiſcat denuo. Et tñ vtrũ malis ſcio q̃d malis de duobꝰ ſcio vtrũ illũ moꝛtuũ. qõ et permanere an reuiuiſcere quod optas, Deri Philomenam ad ſe hoc erat quo omnis tendebat oꝛatio,

Certuꝫ obſtirmare

Quãobꝛẽ ñ reducã neſcio. La. quẽ ego audiui ꝟ loq̃
Pã. certũ ẽ obſtirmar̃ viã me q̃ꝫ decreui pſeq̃. La. ipſ'ẽ
Be q' ꝟ aiebã tecũ. Pã. ſalue mi pater. La. ſalue mi
Gnate. Phi. bñfctñ te aduẽiſſe pãphile. ꝛ adeo qõ
Maximũ ẽ ſaluũ atqꝫ validũ. Pã. credik. la. aduẽis
Mõ. pã. admõꝫ. la. cedo q̃d reliq̃t Phãio ꝓſobꝛinꝰ nr̃
Pã. ſane hercle nõ voluptati obſeq̃ns fuit dũ vixit.
Et q̃ſic ſũt haud mltũ heredẽ aduuãt. ſibi ꝟo hãc
Laudẽ reliq̃t. vixit dũ vixit bñ. La. dũ tu igit nihil
Attuliſti huc pꝰ vna ſnia. Pã. q̃cq̃d ẽ id qõ reliquit
Profuit. La. imo obfuit nã illũ viuũ ꝛ ſaluum vellẽ.
Phi. ipune optare iſtuc licet. ille reuiuiſcet iaꝫ nũq̃ꝫ
Et tñ vtrum malis ſcio. La. heri philomenaꝫ ad ſe

Uir.

Sobꝛini Cõſobꝛini

Horza

Ad se accersi iussit.bñ t accersi.t iussit.vt nihil vxor sua sp̃te faceret.t heri t iussit. vnde t breue tps sit.t coacta videat exisse.nõ abduci.ß accersi.nec a nob.ß a se.Oẽm rẽ scio. vt sit gesta. Virgi. Troianas vt opes. Ac istoc iuuidos diꝝ pdãt.bñ iuuidos q̃ mr̃imouio iuidẽt.g̃ reuocãda vxor est.t adeo nõ puduit mẽdaci honeste deꝑhẽsuꝝ senẽ.vt iuuidos faceret.q̃ vera,pdiderũt.Ego me,scio cauisse.principiũ a tpe a dictis factisq̃ suis. qõ aduersario et ab anteacta vita t presenti Ego scio me cauisse:ne vlla merito cõtumelia mire addidit merito.Nõ enim cauere iubet: ne faciat cauendi causa: Jgit ne merito fieret: q̃ ei me fuit.Jd q̃ si nũc: ab anteacta vita. Et clemẽti fui p fueri: indicatiuũ,p futuro posuit. Et id re ex ipa.Nãq̃ eo pacto maxime mio erit ingenio cũ illa q̃ nũc i me imq̃ et equa fuit.Terẽtia- Virg.

Accersi iussit b.dic iussisse te.Phi.noli fodere latus
Jussi.La.sz iã remittet eã.Phi.scz.Pã.oẽm rẽ scio.
Vt sit gesta.aduenies audiui oia nõ.La.at istos
Jnuidos diꝝ pdãt q̃ hec libẽter nũciãt.Pã.ego me
Scio cauisse:ne vlla merito ptumelia fieri a vobis
Posset.idq̃ si nũc cõmeozare veliz b quã fideli alio
Et benigno in illã t clemẽti fui vere possũ:nisi te
Ex ipa id malum rescisscere.nãq̃ eo pacto maxime
Apud te meo erit ingenio fides.cũ illa q̃ nũc i me
Jniq̃ ẽ:equa de me dixerit.neq̃ culpa hoc dissidiũ
Euenisse mea id testor deos sz qñ sese eẽ indignã
Putat mr̃i mee cui ꝓcedat cuiusq̃ mozes tolleret
Sua molestia:neq̃ alio pacto cõponi põt int eas
Bra:segregãda aut mr̃ ẽ a me phidippe: aut.Phi.
Nũc me pietas mr̃is potiꝰ cõmodũ suadet seq̃.La.
Pãphile haud iuito ad aures sermo mihi accessit

nũ t bonũ argumentũ clamat. Virgi. Jpe hostis teucros insigni laude ferebat. Jnqt Ci- Virg.
cero. Te ipo teste,iniquo atq̃ iprobo veꝝ ad hãc rẽ a te inq̃ teste.d. Jniqua t equa de me.d.q̃ aduersarij testimoniũ significat:si dicat tã graue est q̃ boni viri. Ne Cicero
q̃ mea culpa:nõ ego q̃d fiat:vtq̃ ß p nos fiat:ß q̃rendũ ẽ:t mutꝰ abrupte dixit euenisse:nõ euenire. Hoc dissidiũ euenisse ad ꝓfirmationẽ nõ euenire:ß euenisse dixit. Sz qñ indignã hoc sic,pfert vt eã oñdat esse dissidij:t b ipm tẽptat vtq̃ dotẽ relinq̃re possit: t ido semp neq̃ mea culpa b dissidiũ euenisse inqt. Deputat mr̃i mee,cui ꝓcedat mr̃i mee vt ido nea sit cã repudij dat. Cuiusq̃ tolleret:b melꝰ q̃ obseq̃t:vt infuriat. Mozes tolleret anicla Horatius
nõ enim puitatẽ:vñ senes morosi appellãt. Hora. Donec viretꝫ canities abest morosa. Mo
res.t.a.ob tẽpamẽtũ mozes:potꝰ q̃ iurias dixit. Neq̃ alio pacto.c.p.nisi vt ꝓcedat mater tolleretq̃ mozes eꝝ. Segregãda aut mater est.a.p.bñ tã q̃ ex̃ liberatõe colligit: qõ factu rus est.t mollꝰ segregãda q̃ excludẽda. Nũc me pietas.p.potiꝰ q̃ mollibꝰ ꝓbis repudium nuptiaꝝ est Pãphile haud iuito ad.a.s.optie dicto haud iuito.nõ enim in totũ nolenti quip pe de dissidio:sed tantũ q; pietatis est:locutꝰ est mediocriter approbauit. Pãphile.h.i gra- Virg.
uis oratio est a noie incepta. Virgi. O pstãs animi iuuenis:t est figura Idem
Virgi. Posthabita coluisse Samo. Haud in semili.l,piecte locutꝰ est. Oẽs
res plus dixit:q̃ si vxorẽ diceret. Pro parente.i.bñ,p parente qõ nomẽ cõmune:t cuz patre est t cum omnibus quos hec ne cessitudo coniungit.melius ergo quam si diceret matrem

t iiij

Uerꝫ vide: ne leniter ⁊ suadēter. nā nō ḡ iudicio. Insistas pāphile. nō. n. incipe: ꝫ insistere ꝫ mō est. Quib⁹ iris. i. ita vt iris matris ⁊ mee vxoris: aut oīm triū. Quib⁹ iris. i. recte non vult irā eē: ne peccasse videat vxor. Sic. n. aut q̄si ne ipa peccauerit. Quib⁹ iris ille irā singularē dicit ꝫ iras pl'aliter: ne videat vni⁹ ire cā mittere vxorē. q̄ nūq̄ q̄cq̄ erga me. c. p. aduerte pietatē exp̄sse. Cōmerita: ⁊ merēdi ⁊ sepe merita q̄d vellē scio: mereri bona dicun⁹ cōmereri mala. i. d̄ linq̄re peccare. ḡ ꝫ meritā. p p̄stitisse dixit. Uirgi. ego te q̄ plurima fādo. e. u. Nūq̄ regina negabo p meritā Amo ⁊. l. nō statī q̄ amāt: laudātur: ⁊ ꝯtinuo desiderantur Mlta ḡ que dixit amo et laudo: ⁊ vehemēter desidero: amoris impulsus nimis. i. circa vxorē: ⁊ q̄si oblit⁹ ⁊ sue matris ⁊ vitiate loq̄t. ꝫ tali op⁹ est pāphilo ad eiusmōi argumētū donec ꝑueniat in q̄ vxore reduci necesse est. Erga me: ꝫ totū repudiatur⁹ maniter diceret: nisi ad exitū fabule poeta respiciēs reducturi aīm in pāphilo reſuaret. ⁊ nota repudiātē quō laudat pietate sola cōpulsus. Nā fuisse erga me, q̄tū valet qd̄ fuisse dixit: ⁊ nō eē q̄si retrāsacta. Ut reliquā vitā: satis fideliter dixit reliquā exigat. Uirgi. Oēs vt tecū meritis p talib⁹ annos exigat. Cū eo viro: nō iuidere iā nō est mariti. qñq̄dē. a. m. d. ne ꝯcedas oēm ꝯclusionē v̄boꝝ Pāphili repudij: ꝯtinet pl⁹ tñ snīa seq̄nti q̄ ī v̄bis. Qñquidē. a. m. d. n. nūq̄d dixit tā illū expellit nō distrahit: ꝫ in ipa cā sit necessitas. excusatio in necessitate: q̄ est iexorabil': cū necessitas ꝑtus. s. quā necessitatē domi offēdit: qd̄ ex alio. s. pepit: ꝫ mō vult nō necessitatē mater videri: ne iracūdie q̄ a nuru ista offensa sit. Tibi in. m. e. n. f. ne fiat ꝫ opposuit: ⁊ qd̄ mime vult pāphil⁹ videri: ⁊ qd̄ ꝓdest socero. Si san⁹es. qd̄ si san⁹es. nā aliter iubeas dicere. Si san⁹: bñ pater sup̄ irā dixit: nūc insaniā significat Pāphile si san⁹es: nō ḡ culpa est: vt redeat: iubere pōt. Nō est ꝯsiliū duri⁹ erat nolo reducere. ḡ leni⁹ dixit matris ſuibo cōmodis. ꝫ v̄bo necessitatē q̄ negat oñdit. Quo abis: adeo factū pamphili ex patris v̄bis oñdit q̄ discessit: ⁊ bñ. nā vlteri⁹ p̄sente patre resistere durū fuit. Mane inq̄ q̄ hec est ꝑtinacia. sicut decuit socerū ⁊ subdistinguat: qꝛ corā vbi fit ꝯtūelia. Dixin phidippe. artificiose Laches vt min⁹ mirer: ⁊ min⁹ indignet socer irasci pāphilū: qñ ⁊ p̄dictū: ⁊ sic oportuit. Dixin phidippe. renouauit v̄ba sua: v̄ba sua eidē ꝑsone. nā ita dixerat: ne adeo me est q̄ inde eē eū egre laturū: ⁊ cetera. Quāobrē te orbā. u. f. r. iuidiosū aduersum phidippū tāq̄ ī illo sit. vñ se purget: ⁊ nō accuset pāphilū. Nō credidi edepol. bñ q̄si irat⁹ inhumanū eē inq̄t sic: nō edepol credidi vsq̄ adeo potuit. n. dicere, nō credidi īhūanū fore: ꝫ acer-

Mereri
Cōmereri
Uirg.
Uirgi.

Tu⁹. quū te p⁹putasse oēs res ꝓperāte ītelligo. verꝫ
Uide ne īpulsus ira praue īsistas pāphile. Pam.
Quib⁹ iris īpulsus nūc ī illā iniqu⁹ sim q̄ nūq̄ q̄cq̄
Erga me cōmerita est pr̄: qd̄ nollē. fac sepe quod
Uellē meritā scio: amoq̄ ⁊ laudo ⁊ vehementer
Desidero. nā fuisse erga me miro īgenio expt⁹ sum
Illiq̄ exopto vt reliquā vitā exigat cū eo viro me
Qui sit fortunatior: qñq̄dem illā a me distrahit
Necessitas: Phi. tibi in manu est ne fiat. La. si san⁹
Es satis iube illā redire. Pā. nō ē ꝯsiliū pr̄: matris
Seruibo cōmodis. La. quo abis: māe māe īq̄ quo
Uadis: Phi. q̄ ē hec ꝑtīacia. La. dixī phidippe hāc
Rē egre laturꝫ eē eū: q̄obrē te orabam vt filiam
Remitteres. Phi. nō credidi edepol adeo inhūanū

ba addidit adeo. Jta is sibi me putat sibi ⁊ me ⁊ magno põdere legẽdũ est vtrũq; pnomẽ vt Cãtãdo tu illũ. i. genero socrũ pãphilo Phidippũ. vl si q̃d tale iueneris. Supplicatuꝝ pax est satisfactuꝝ addidit. Sin alio ẽ aio. r. d. nõ tã vt dotẽ recipiat: q̃ vt teneat b̃ dicit: et renũeret, ppue: q; dos pecunia est: ⁊ hinc irascẽtis est: ⁊ erigẽtis debitũ nõ mire dictũ: q̃si ipe, ppiciat: q; iubeat ire: ⁊ sil b̃ vbo: q; renũciatõe charitas est. Renũeret dotem huc eat: ipẽte terrorem dotis oñdit. cũ dixit renũeret | dotẽ sil cũ iniuria. Duc ea i. ecce aũt tu q̃ pterue dicẽdo q̃: non nihil assentatur est q̃d dicat quõ pamphilus. Pzoteruꝰ Cõtumax

Foze ita nũc is sibi me supplicatuꝝ putat. si est vt
Uelit reducere vxorẽ licꝫ. sin alio ẽ aio renũeret
Dotẽ huc eat. La. ecce aũt tu quoq; pterue iracũdꝰ
Es. Phi. pcõtumax redisti huc nob. Pã. La. ocidet
Jã ira hec: ⁊ si imerito iratꝰ ẽ. Phi. q; paululũ vob
Acceſſit pecũie sublati sẽ ani. La. etiã mecũ litigas
Phi. ỏliberet. renũcietq; hodie mihi velit ne an nõ.
Ut alij si huic nõ sit siet. La. phidippe ades. audi
Paucis. abijt q̃d meo postrẽo inẽ se. trãsigãt ipi vt
Lubet. qñ nec gnatꝰ. neq; b̃ q̃q; mihi obtẽperant.
Que dico puerũ pozto hoc iurgiũ ad vxorem.
Eui hꝰ fiũt ꝓsilio oia atq; i eã hꝰ qđ mihi ẽ egre euo

Myrina. Phidippꝰ. mam.

Perij q̃d agã: quo me vozta: q̃d viro meo rñdebo

Pzoteruꝰ Cõtumax

cadẽs. Percõtũax sed, ppe ptũax ỏ: ptẽpto: potiox. ⁊ p ptũax: b̃ nob rebꝰ magne mdigna tiõis est absentes alloq: vt alibi: o pãphile haud. Nob pãphile: nob nã aut abũdat: aut significatu adiuuat significationẽ. Decidet tã ira hec: q̃si in ira sit culpa non deponet ira: ꝫ decidet. Quia paululũ. u. a. p. recte. q. d. q; habetis vñ dotẽ reddatis q̃si nullã cãm habetis repudij: ꝫ q̃ratis ꝓiũctionẽ: q; p. n. n. a. p. es factꝰ pãphilꝰ sil maiori stomacho: qđ cũ labore celabat: apte oñdit. Sublati aĩ: nõ ꝓlati. sublati dixit. ⁊ b̃ ppue: tollitq; aios penox q̃lis manꝰ. nã bestie, p aĩalia vl frigũt corpa: vl deponũt. Etiam mecũ litigas: bellũ ⁊ illũ ex iuidia iracũdioꝛẽ. ⁊ hũc ad se dicentẽ. qđ post pãphilũ dicebat etiã efficit. Mecũ litigas. iuidiose q̃si tã cũ pãphilo litigauerit. Deliberet. denũcietq; hodie. ferociter socero denũciet. tñ mature, p ỏliberet dixit. Ut alij si magna fiducia ꝓditione filie asserit. qñ tã si pãphilꝰ nolit. patũ alterũ dicit eẽ. Si huic nõ sit subaudit vxor. ꝫ dira dictu reticuit vt debebat. Phidippe ades noie appellat. qđ facere solemꝰ. iracos mitigare cogẽtes. Postremo inẽ se exigãt nisi. nõ. n. b̃ nociua sũt q̃b inẽ se delectẽt. Qñ nec gnatus neq; b̃ iuidiose gnatꝰ. Nõ obtẽpat. ⁊ b̃ nõ familiariter dictũ. q̃si ab irato. Que dico. p. quia obtẽperamꝰ etiã tãte volũtati. Que dico. p. p. h. iurgiũ. bñ b̃ rursus i merozẽ reddit. nec vera sũt ỏ fabule, ppositũ. ⁊ cognoscaũt. Pozto b̃ iurgiũ. pozto q̃si ad aliq̃d magnũ. Cuꝰ hec facta sũt ꝓsilio oia nõ trãsacta obijciũt vxori. s. q̃ nũc agunt ꝓsilio. vnũ depositõe i yromã male ꝓsentiẽte. Atq; in eã oĩe qđ mihi egre est. nõ qđ irascit. ꝫ qđ egre est dixit. Euomã. bñ i egritudie solet vomitꝰ releuare. sic Cicero cũ dicit. Que q̃dẽ mihi. n q. t. Cicero

Perij q̃d agã? Dire i hac scena itex rixa ẽ senis atq; anꝰ. ⁊ tñ varie ⁊ alio mõvt mores intra se diuersos, ⁊ tñ notos possumꝰ agnoscere. Perij q̃d agã, b̃ploq; oportet

Myrinā. vt ꝛ ei⁹ ꝓsona remiscat spectatoꝛ ꝛ geste rei. siqꝫ ex hui⁹ ꝓsone vbis. q̄d agat altera ꝓsona mōstret. Nā ꝓscrutari phidippū in vniuersa cōclamare. ꝛ ire ꝑ totā domū cognito partu filie sue appet ex ꝑsentib⁹ dictis. Perij. q. a. q. m. u. figura apta

Uirgi. Idem

turbāti. Nō audiuisse. u. p. Uirgi. Cōtinuo audite voces vagit⁹ ꝛ ingēs: naz vox ipa sic est vt quasi vagit⁹ sepe sonet. Pueri vsus est. u. ꝓprie dixit vagit⁹ quasi ingēs infantiū ē. Uirg.

Quō andire visa sum mō mūltus. Ita corripuit: captam intulit Et de repēte vna ꝑs oratiōis ē: vt defessus: aduerbijs. n. ꝓponēs sepatura nō addūt. De repēte nā si sepaueris nō est latinū de repente. Quō: ꝑ nam aut ita. Sed nos enim in hmōi significatiōe sic dicim⁹ Quō si. r. scim⁹ manifesta rescim⁹ occulta. Jd q̄ cā: id b ipm: pepisse eā. Nō edepol scio. ideo q: vera cā dici nō pōt: Sz hostiū. c. pl⁹ est q̄ crepuit. nā eo mō iūctū. Ad me: bñ ad me q̄si litigaturū. Ubi me ad filiā: b añ rē ꝛ sic argumēti delicti est q̄ exuli

Scire Rescire

Uirgi. Idem

Uxor. u. m. mirātis est gestū: ꝛ dixit seduxit fores: oꝛdo duxit se: ꝛ vbis vsus ē mater domesticos parietes ꝛ arces Seduxit; ꝑ abijt. Atqꝫ eccā. u. apparet mulierē fugere: ꝛ aduersarij absentia: ꝛ iō si b sepatim ꝓnūciandū. Heu tibi. d. oñdit Myrinā aduertēteqꝫ nihil iueniat q̄d dicat ō filia. Mihi nemi vir: iā ꝛ in Andria turbatū se oñdit. Dauus Uir. ad maritalē cōditionē retulit: nō ad sexū: vt Uirgi. in Buc. Uir gregis. i. c. Tu ne vir ac

Salustius

cusationē ab increpatiōe incipiētis. Aut hoiem auresis puersa adeo ē abūdat. Uirgi. Tu qꝫ adeo quē mor. Nā si vtrū vis hoꝛ: vir aut hō. Mlier nūq̄ tibi. u. acerbe vt supꝫ. Tu nūq̄ mlier q̄ me. q̄b⁹: callide mlier ꝛ q̄si nulli⁹ culpe cōscia: q̄b⁹ dixit: vt q̄b⁹ factis. At rogi tas: bñ irascāt introgāti Nā introgare q̄ sciat ipudētia ē. Dē tacet: nō taces nūc: sz taces celas: ex q̄b⁹ bñ exeq̄ qꝛ argumētū ipudētie ē puerpiū: tacituꝫ. Pepit filia: ꝑpositio crimis. Jstuc patrē: mira calliditas rea mlier b solo defendit q̄ accusat. Perij ex qui: mire additū ad effectū perij. Obsecro istuc. p. r. ex sua interrogatiōe accusauit accusatoꝛē. Nisi ex illo cui data est. u. vbi ſke argumētū. Nisi ex. i. c. d. n. solutio crimis ꝓfiducia rndētis. Salu.

Salustius

Ita fiducia q̄ ꝑ argumti purgatoꝛ ē. Credo neqꝫ. a. a. ab accusatōe marit⁹ ad ōfensionē sui euersus amisit q̄ cepat. Sz ōmiroꝛ. q. s. molliorꝛ factā nō irascit: b mirat. Neqꝫ adeo ar. patris ē alit: b ē q̄ ait Salu. Ita fiducia argumti. p. d. Adeo n vides, phidippū: nlla re aliq̄ mlieris correptōe lenit. Quāobrē. t. alia ītētio crimis. Oēs nos. c. u. recte q: putat ꝛ Pamphilū eē celatuꝫ. Oēs nos. c. due sūt cāe celādi ptus si nō tpe suo venerit: q̄ iudiciū stupri est: ꝛ si nō rōne euenerit: b est mōstri aliq̄d natū fuerit, b añ ꝛ tpe suo; ꝛ rōne natū ꝑdicat.

Salustius

Dēmiroꝛ valde mireꝛ

Sed demiroꝛ

Celare ꝛ voluer

Suo pepit. ade

Preoptares pe

amicitiā posth

Libidinē eēt

Credidi q̄ te

Ita eē istuc. sz

Uocanta es oli cā

filiā tuā posse

Pernoctaret

Jpaz verā m

Habere myri

Decreui esse

Est. at pol ad

cīb b errasse qō ille

creditā miro ā. au etiā

miserā eē aiūt. Qui

b q̄dā fic accipiūt q̄

penes te eē culp ā. ita

cio mihi ate ñ celeth

strīgi ꝛ iō scāt. Sz

altas mihi suspicā

ū laude locuꝫ est

nsatio q̄ b locuta fir

ic qō dixerat. q̄d inter

ter Eunu. sz si b p

ag sola er oīb⁹ defe

cupta est. Uez id

rō dicit a dolescētie

dolescētia. At pol tā a

is ꝛ addidit se q̄ ade

ctoꝛē q̄. ſ. ētā scā

ūm. Se q̄ etiam cum

Demiror valde miror qđ min⁹ est q̃ irascor p̃sertim cũ ⁊ rõne attulit mulier cõpendiũ crudelitatis senis semel correpti. ne alit̃ suspicet̃. oẽs nos. c. u. ãtiqua locutio illã rẽ celo te. p̃sertim cũ ⁊. r. ⁊. s. t. p. itẽ ad illud ꝑtinere qđ nõ monstꝝ pepit. tpe. s. ad spaciũ q̃ p̃gnãtes eẽ ꝯsueuerũt. i. ad mensiũ dinũeratõz: qꝛ ⁊ septimini nasci solẽt. adeõ ꝑuicaci eẽ ĩuẽtio. vt puerũ ꝑoptares ꝑire, ad etatẽ infãtis inuidia, adeõ ꝑuicaci esse ꝑuicax est ꝑseuerãs cũ q̃dã vi ex q̃ fit. i. n. f. ab accidentibus inuidia ⁊ bñ addit̃ scires qꝛ imprudẽtia in delicto veniam freq̃nt̃ extorsit. Poti⁹ q̃ aduersum nihilominus a voluntate peccãtis inuidia aĩ tui libidinẽ dixit vt mĩmã causam magnis sceleribꝰ subiecisset. Esset cũ illo nupta ꝫ cũ illo nupta ꝯ ãbo sibi ĩu icẽ nubũt Ego ⁊ iã illorũ hanc bñ: etiã illoꝝ nõ

Peruicax

Sed demiror q̃d sit q̃obrẽ tantoꝑe hunc oẽs nos
Celare volueris partũ: p̃sertim cum ⁊ recte. ⁊ tꝑe
Suo pepit: adeõ peruicaci eẽ aĩo: vt puerũ
Preoptares perire. ex quo firmiorẽ int̃ nos fore
amicitiã posthac scires potiusq̃ aduorsuz aĩmi tui
Libidinẽ eẽt cũ illo nupta. ego etiã illoꝝ eẽ cl̃pã hãc
Credidi q̃ te ẽ penes. Mi. miſa sũ. phi. vtinã sciaz
Ita eẽ istuc. sz nũc mihi in mẽtẽ vẽit ex hac re q̃
Locuta es oli cũ illũ genez cepim⁹ nã negabas nuptã
Filiã tuã posse te pati cũ eo q̃ meretricẽ amaret ⁊
Pernoctaret foris. My. q̃uis cãz hũc suspicari q̃
Ip̃az verã malo mlto pri⁹ sciui q̃ tu illũ illã amicã
Habere myrina. Phi. verum id vitium nunq̃
Decreui esse ego adolescẽtie. nã id oĩbus innatum
Est. at pol aderit tempus se quoqz etiã cũ oderit.

eñ h̃ ꝫ errasse qđ illoꝝ peccauerit culpã: q̃ min⁹ ẽ ꝫ ẽt illoꝝ cõe pcm̃ fuerit ꝫ ne tuũ q̃dẽ deẽ creditã mirnã. an etiã: adhuc vt maior sit dolor q̃ nec opinãti acciderit. vtinã sciã istuc: te miserã eẽ alibi. Miseꝝ quẽ min⁹ credere eũ, ⁊ erit sensus vtinã ꝟe sis miſa vtinã sciã istuc eẽ h̃ q̃dã sic accipiũt q̃si phidipp⁹ dicat penes te culpa ẽ. q̃ illoꝝ eẽ credebã ⁊ vtinã qđ credo penes te eẽ culpã. ita eẽ recte sciã qꝛ dixit se miſã: ⁊ miſos ñ nisi ĩnocẽtes dicim⁹ ĩ h̃ negocio miſãte ñ celeste repias sic Salu. atqꝫ ea regẽtes ñ coactos scelestos magisq̃ miſos astringi ⁊ iõ seq̃t̃. Sz nũc. m. argumẽtũ ex añcedẽtib⁹ dicq̃ ⁊ facq̃ nũc. m. ĩ. m. u. recte nũc q̃si alias mihi suspicãti. Qđ locuta ẽ oli ꝑ añ. cũ illũ genez. c. vt arbitꝝ cape dicim⁹. i. eligere ⁊ cũ laude locut⁹ est Pã. Cepim⁹. eligim⁹. Uir. añ locũ capies ocul̃. Cũ eo q̃. m. a. nã ĩ h̃ ẽ accusatio q̃ h̃ locuta sit: ꝫ argumẽtũ est q̃ celare voluerit ꝑtũ ⁊ h̃ oli dixit ac ꝑnoctaret: p⁹ illuc qđ dixerat. q̃d ĩterea ibat ne ad bachidẽ q̃tidie. Et nota familiarit̃ h̃ ꝟbũ poni a terẽtio sic ⁊ ĩ Eunu. ꝫ ⁊ si h̃ ꝑnoctet q̃uis tm̃ h̃ ꝓpt̃ spectatorẽ d̃: vt gestoꝝ meminerit. Quã ĩdam u. qꝛ sola ex oĩb⁹ defẽdi nõ põt. Multo pri⁹ sciui q̃nta bñ ꝑgit: qꝛ taciturnitas ꝑ ꝯfessione accepta est. Ueꝝ id vitiũ hoc ĩtelligi nõ põt: nisi vitiũ bis nũero subaudieris. Adolescẽtie meli⁹ dicit adolescẽtie q̃ pãphili vt qđ ĩ etate fuerat nõ timeret. Naz id natũ est. o. amare in adolescẽtia. At pol iã aderit mire senectutẽ accusat senex. cũ ⁊ iã etatẽ velocẽ oñdit his verbis ⁊ addidit se q̃ aderit. q. d. nõ solũ nõ amabit: ꝫ ⁊ odio habebit ⁊ nõ aliẽa mlieres mõ nec vxorẽ q̃. ꝫ etiã seip̃m plus ꝯ illaꝝ q̃ rõ deposcebat. sed mire ad defectũ senis exprimendum, Se q̃ etiam cum. o. i. vt penitcat eum sui facti, nec plus dixit q̃ si diceret facta sua.

Salustius

Uir.

Sed vt olim oñdisti: cũ supiora dicta sunt. vt filiã ab eo: vehemẽti⁹ dixit q̃ si diceret: vt filia mei nõ redderes. Ne qd̃ ego egissem esset. r. qd̃ ab eo abducis nõ bona socrus qd̃ filiã. nõ mater es: qd̃ irrita facis q̃ gessi. nõ bona vxor inq̃t nũc res. i. f. h̃ est qd̃ dicit celauisti ptũ Id nũc res. q. d. vñ scio. Qd̃ factũ volueris. nõ solũ qd̃ fec̃. sed etiã qd̃ voluit obijcit. Nescio q̃ pacto. f. u. deest fieri. Peruicacẽ. vim agẽtem pniciosaz me eẽ censes. Cui deest ei: vl̃ eẽ eã cui mr̃. i. rursus a verisimili an mr̃ ꝯ filiã faciat. Si ex vsu eẽt h̃ matrimoniũ. callide mlier ex his q̃ dixit se met in defẽsionẽ arripit. nã ille sic ait negabas posse filiã tuã te paticũ eo: q̃ meretricẽ ꝛc. Ex vsu. mõ vtile si ꝑ nr̃a eẽt vtilitate. Tũ ꝓspicere a psona Aut iudicare nostrã. r. ꝓspicere futura: di iudicare pñtia. Audistin ex aliq̃ satis ꝛ oratorie. aliquo: a psona. bñ aliquo ademi iudicibus auctoritatem. qui vidisse eum diceret: non quid vidisse exeuntez aut. i. sic

Sz vt oli te oñdisti nihil cessauisti eandez esse vsqz
Adhuc vt filiã ab eo abduceres ne qd̃ ego egissẽ eẽt
Ratũ id nũc res idiciũ h⁹ fecit q⁹ pacto fctm̃ voluerit
Mi. adeõ me esse ꝑuicacẽ censes ei cui mat̃ siẽ. vt
Eo essem aĩo. si ex vsu esset nr̃o hoc matrimonium
Phi. tũ ꝓspicere aut iudicare nr̃am in rem q̃d sit
Potes. audisti ex aliquo fortasse q̃ vidisse eũ diceret
Exeuntẽ aut introeũtẽ ad amicã quid tũ postea. si
Modeste ac raro hoc facit: nõne ea dissimlare nos
Magis hũanũ ẽ q̃ dare operã id scire q̃ nos oderit
Nã si is posset ab ea sese derepẽte auellere q̃ cuz tot
Cõsuesceret ãnos nõ eũ hoiem dicerem nec viruz
Satis firmum gnate. My. mitte adolescentem

Cicero

Cice. Cũ mortuis fiũt q̃ vnguẽta sumpserit. q̃ Baias viderit: nõ equũ dixit: aut plectentez amicã. aut introeuntẽ: sylepsis ꝑma: vt in ludũ ducere ꝛ reducere. Exeuntẽ aut. i. iacet mollis est: alludit̃ de seq̃ntib⁹ ad amicã criminis de ꝯsuetudine. Quid tũ postea? q̃ cõtemnerẽ crimĩa leuiora. Si modeste: adhibito mõ vel recte cũ pudore aut modestia aut celatũ voluerit. nõne dissimulare nos: duob⁹ modis feruut̃ pctã vl̃ ignoscẽdo vl̃ cohibẽdo. nã dissimulare est ignominiã figere. Magꝭ hũanũ

Vir.

bñ qꝛ ꝛ illud hũanũ dissilare an magꝭ dissilare. an qꝛ irasci ꝛ argui hũanũ ẽ. Magꝭ hu. nota ꝑ hũani⁹. Terẽ. more. q̃ nos oderit: q̃ vñ vl̃ q̃obrẽ ꝛ recte. nemo dolẽs q̃ nõ amet̃: id fac̃ qd̃ magis odio sit. Nã si is posset. a. e. s. s. de. r. oratorie ꝯtent⁹ defendisse pãphilũ h̃ ipo illũ qd̃ accusatus est laudat. Derepẽte vna ꝑs orõnis est. Qui cum. t. c. a. laudat vbiq̃ eos Terenti⁹ qui ꝯsuetudinẽ mentiunt̃: vt alibi. hic parue cõsuetudis cã. h. m. f. f. et mox. Neq̃ me amor neq̃. c. c. g̃ finis quẽ longa ꝯsuetudo nõ cõmouet. qui cũ. t. nõ q̃ cũ secum aut ꝯ q̃bus: ꝛ nõ a quis. Et ꝯsuescit ꝓprie d̃r vt in stupro. Nõ eũ. h. d. nõ solũ inq̃t hõ non esset id quod forsitã mihi nostra intereat: sed qd̃ a nobis maximũ est: vir stabilis filia eẽ nõ posset Nec viꝝ. s. vir mõ marit⁹. nõ eũ. h. d. n. viꝝ. s. põt ꝛ sic intelligi eũ hoiem dicerẽ: q̃ ꝯsuetudinẽ longi tpis temere abrumpet. Nec virũ. s. f. g. quẽ res veneree non mouerent. nam firmũ h̃

Horatius

etiam possumus intelligere validũ in officiũ coitus: sic Hora. Fortiq̃ marito destinet vxorẽ. Mitte adolescentẽ: his verbis solem⁹ cõmentitia argumẽta cõtemnere vt mrsericordia aĩos maternos his natos ꝛ alibi. Imprudens timuit adolescens: si not⁹ seruus. Etenim ille dixerat. Ueꝝ id vitiũ nunq̃ decreui esse adolescentie adeo peruicaci aĩo tũc i pueꝝ portarẽ

Et q̄ me peccasse.a.a.s.s.c.recte dū mlieri vtpote mēor qd cū Pāphilo sit locuta. Et sol⁹ solū: iō qr timuit ne errata sua nō ꝑuer Pāphil⁹: ⁊ iō mltisciāt. Roga velit ne vxorē. a.n. ꝟba q̄b⁹ cū Pāphilo loq̄t socr⁹: nisi alit agat: rn̄deat a genero. Recte ego ꝯsului mee. Illd inq̄t nolle signū erit, puidisse filie. Si q̄dē ille ipe nō vult ⁊ tu sensisti esse aīaduertēdū: quēadmodū oīa quib⁹ se defenderit Myrina in malā ꝑtē accipit Phidipp⁹: ꝟ magis accusat. vñ illa se purgat meli⁹. Cuius ꝯsilia. f.e.p.p. nō dixit cuius ꝯsilio repudiū daret Pāphilo: ita ne ad domū oīa exitū spectāt. Esse ausam. f.h.i.m. abducere filiam celare ꝑtū: exponere puer. Interdico ne. ex. īterdico ⁊ int̄dico interest dicim⁹ qd iubem⁹ fieri. interdicim⁹ qd vetam⁹ fieri. dici⁹ etiā vni generi hoīm int̄dicim⁹ diuersis. Itaq̄ ꝑtor edicta ⁊ int̄dicta dicūt: īter dico

Obsecro. ⁊ q̄ me peccasse ais. abi sol⁹ solum ꝯueni.
Roga velit ne vxorē, an nō. si ē vt dicat velle se r̄dde
Si ē vt nolit: recte ꝯsului mee nate. Phi. siq̄dem ille
Ipe nō vult. ⁊ tu sēsisti eē ī eo myrina pctm̄ aderaz
Cui⁹ p̄sens ꝯsilio fuerat ea par ꝓspici: q̄obrē īcēdor
Ira te eē ausā facere hoc in iussu meo int̄dicto tibi
Ne extulisse extra edes puerū vsq̄ velis. sed ego
Stultior meis dictis ꝑere hāc q̄ postulē ibo intro:
Atq̄ edicā ꝟuis: ne quoq̄ afferri sināt. My. nullaz
Pol credo mlierē me miꝟiorē viuere. nā vt ꝟ latur⁹
Hoc sit si ipaz rē vt siet resciuerit nō ede pol clam
Me est: quū hoc qd leui⁹ est tā iracūdo aīo tulit
Ne q̄ via snīa ei⁹ possit mutari: scio hoc mihi vnuz
Ex plimis miserijs reliquū fuerit malū. si puerum
Ut tollā cogit. cui⁹ nos q̄ sit nescim⁹ pater. Nā tum
Cōpressa ē nata forma ī tenebris nosci nō quita ē.
Neq̄ d̄tractū ei. tū q̄dq̄ est q̄ post possit noscier q̄

Dicere
Int̄dicere

sepatim dicēdū: legēdūq̄. qr inter dico ne velis nō est integrū. Interdico ne ex.e.e. id agit ne sub ꝟ in certo intercipiat puer. ⁊ tragedia fiat ex comedia. Meis dici. p.h. demōstratiue ⁊ accusatorie dicit. q̄si tā ꝯtumacē. Hāc q̄ postulē. q̄d ē hāc. vtrū mlierē. an vxorē. an cōtumacē feminā. Ibo ītro. a.e.s. sibipi ꝟ dicit. Edicā. s.n.e.s. ⁊ ꝟ recte poeta: qr ita op⁹ est ne cōpleat Myrina qd ꝓmisit de exponēdo puero. Ait. n. inde ꝯtinuo exponet. Nā vt ꝟ. l.h.s. sic oñdit cā cur ꝑpetuo celandū sit senib⁹ vitiū ꝟginis. Nā vt ꝟ. l. q̄tū iracūdie habiturus. q̄tū furoris. ꝟ. n. significat vt ⁊ sil poeta qd alibi obscure facit. ꝟ apte demōstrat. qd ꝑiculū sit in fabula. nisi succurrat. Nō clā me. i. scio. Nec q̄ via. s.e.p.i. scio. quō ex iracūdo placid⁹ fiat. Snīa. c.p. in d puero exponēdo. ꝟ mihi vnū ex.p.m. ꝟ adhuc inq̄t malū nō mihi eueniat. cū euenerit mltū etiā indicta. q̄si cū gemitu ⁊ ꝑcōtatiue pronūciandū sit. ⁊ nisi obscurā locutionē faciat. nisi forte cū vel qd significat. Hoc mihi vnū ex plurimis miserijs. r.m. ex oīb⁹ malis reliquū quū dicat maximū malū significat. Nā nō mediocre q̄dē oīm miꝟiaz est vltimū ⁊ int̄ mlta mala reliquū qd sic accipim⁹. possum⁹ ⁊ nos int̄rogatie ꝓnūciare. vt puer. t. agit recto tollā. q̄ scio vñ recte tollā sic. Forma ī tenebris. n. nō q̄ta est. ab actiuo q̄o passiuū fecit q̄or. retinēdo ꝑticipiū quita ē. ꝟ antique dixit. Neq̄ d̄tractū, solet enī fieri. Ipe eripuit. ī. d. ꝟ ad exitū spectat qr ꝑ ānulū fiet cognitio.

Queo
Queor

Ipse.e.i.e.ꝯtrario inq̄t factū est ip̄a vt nō eripet. Simul vereor.p.n.o.n.s.si sustulimus co
gēte sene. cū puer quē exposcit vir Pāphilo añ ꝓmisit.cū sciret alienū puer tolli ꝓ suo.nō
solū inq̄t tolli agere.refert alienū virū etiā ꝓ suo.

Non clā me est. In hac scena velut q̄litas negocialis in disputatiōe venit. iustū ne
sit repudiare ꝯiugē cā mr̄is.vt oīno q̄d fieri debeat. Nō clā. v̄o ordine a purgatōe
sui incipit mr̄
abitura: ne
qd̄ discedit
iracūdia vi-
deatur. Tibi
me esse suspe
cta.i.in suspi
cionē. Et ti-
bi eē.u..blā
di⁹ vxorez si-
gnificauit q̄
si diceret phi
lomenam: et
mores ꝓprie
senū dicūt vt
senect⁹ moro
sa: et moro si
hoīnes q̄ sui
cuiusdā mo-
ris sr̄. ⁊ si ea.
d.s. q̄ scio: et
ea ꝓ eā rē: ꝑ
absolute oc-
currit: sup̄ la
te snīe: ⁊ ge-
nere neutro:
⁊ est ordo et
si ea dissil̄as.
Verū ita me
dij eiectura q̄ soluit iureiurādo. Nūq̄.s.c.bōa acceptio q̄ possum⁹ aliquē inscientē ledere:
q̄ res ad veniā ꝑtinet. Itaq̄ obtingāt ex te: ꝓ se iurat: v̄itatē Pāphilo probat: vt blāda sit.
Itaq̄ due ꝑtes orōnis. Nūq̄.s.c.h̄ ordo est iusiurādi: vt cū ꝓposuerit: ita seq̄t. Ita veli mi
hi deos ꝓpitios: vt cū dij illi⁹ tꝑis mihi veit in mētē. Merito: bñ dixit merito. nā vt vos i-
meritos q̄s nos oderit nō ē i mea mau: h̄ ē exceptio Plau. i trinūmo Ut q̄d dicāt nō ē me
rito: vt ne dicāt: ⁊ merito ne capeut odiū: idē est culpa sine merito. Teq̄ añ ea q̄ cā: d̄est cā
vt sit ordo: ⁊ q̄ te amare rebar tātū. Firmasti.f.m.neq̄ me fefellit qd̄ ante rebar: ⁊ te amare.
Nā ei rei.h.f.f.i.ꝓbationē attribuisti. Nā mihi.i.t.p.dixit eni sup̄.atq̄ meū h̄ om̄e mihi egre
est euomā: potuit ⁊ in euomēdo narrasse qd̄ matrē fili⁹ ꝓposuisset vxori. Tu⁹ pr̄: familiari⁹
q̄ si vxorē diceret: vt p̄miū eēt pietatis: laborat mlier. ne qd̄ dictura odio aut dolore: aut cer
to ita facere videat. p̄miū eē pietatis. sic Virgi: Hic pietatis honos: hic sua p̄mia laudi. Mi
Pāphile: h̄ ⁊ nob ⁊ mihi cōmodū rē ducā ducturā: vide quātis p̄blādit v̄bis: rēq̄ p̄mollit
Nūc me.t.c.est.c.g.a.iusto ꝯ gratiā: nūc vicissim h̄ vob ⁊ mee: ab honesto mi Pāphile. Hoc
vob ⁊.m.principiū h̄ aliq̄d est p̄cantis femine a blādimēto incipit: vt libenter audiar. Ego
rus abiturā. hīc.c.t.d.p.certū dixit: ne sit dissuadēdi loc⁹. Cum tuo.d.p.ad h̄ addidit certo
decreui: vt non audeat dissuadere filius. Ne mea.p. ab vtili. Quid istuc.c.est: bene, quia

Plautus

Virg.

Siet ip̄e eripuit vi ī digito quē habuit v̄gini abiēs
Annulū sil̄ vereor pāphilū. ne orata nr̄a nequeat
Diutius celare. quū sciet alienū puer tolli pro suo

Sostrata. Pamphilus.

Non clā ē me mi gnate tibi esse me suspectā
Vxorē tuā ꝓpt̄ meos mores hīc abijsse. ⁊ si
Ea dissimil̄as sedulo. verz ita me dij ament. itaq̄
Obtingāt ex te q̄ exopto mihi. vt nunq̄z sciens
Cōmerui merito vt caper illa odiū mei. teq̄ añq̄z
Me amare rebar. ei firmasti fidē. nā mihi int⁹ tu⁹
Pr̄ narrauit mō. quo pacto habueris me p̄positaz
Amori tuo. nūc tibi me certū ē ꝯ gr̄az r̄ferre. vt apd̄
Me p̄miū eē positū pietati scias mi pamphile.
Hoc ⁊ vob ⁊ mee cōmodū fame arbitror. ego rus
Abiturā hīc. cū tuo me eē certe decreui pr̄e. ne mea
Presentia obstet. neu causa vlla restet reliq̄. q̄n tua
Philomena ad te redeat. Pam. queso quid istuc

illa decreui dixerat. Illi⁹.a.psona stultitia.a cā victa nō em̄ volēs.vrbe a loco.tu.a psōa.habitatū facto illi⁹stultitia vide q̄oratorie oīa ꝯgesserit a psonis.a causis:a locis a factis illi⁹ stulticia ab vtile mire aūt ⁊ rus.⁊ ex vrbe ⁊ habitatū dixit. Ut q̄ nobis.m.m.u.ab honesto Nō facies.n.s.p̄mo nō facies.deinde si facere pseueraueris.nō sinā.⁊ nō facies nō est inter dicētis ꝫ q̄si dicat nō te scio facturā rem tā prauā.sunt aūt q̄ neq; sinā iūgant īterioribꝰ sūt q̄ totū ꝯtexte legūt.nō facies vsq; modestia mea ptinacia esse dicat factum bñ retinet cū vult sua interesse ne fiat. tū tuas.a.t.c.dissuadendo cōmiscuit ⁊ honestatē ⁊ vtilitatē Mea cā em̄ nō est supbū nolo ꝫ ꝯsuetudīe dr̄ nihil pol.i.m. ꝯ oīa ⁊ ab vltimis incipit Istec res amice cognate dies festi. dū etat.t.tulit,p passuz ē

Cōsilij ē:vt illi⁹stulticia victa ex vrbe tu rus hītatū
Migres n̄ facies neq; sinā vt q̄ nob mr̄ maledictū
Velit mea ptinacia dicat esse factū haud tua
Modestia tū tuas aīcas te ⁊ tuas cognatas d̄serere
Et festos dies mea cā nolo. So.nihil pol iā mihi.
Istec res voluptatis ferūt dū etatis tp̄s tulit:
Perfūcta satis sū.satietas iā me tenet studioꝝ istoꝝ
Hec nūc mihi cura ē maxīa:vt ne cui mea lōgīq̄tas
Etatis obstet mortēue exoptat meā.h̄ video me eē
Inuisā īmerito tp̄s ē ꝯcedere sic optīe vt ego opīor
Oēs cās p̄cidā oībus ⁊ me hac suspitione
Exsoluā ⁊ illis morē gessero . sine me hoc effugere
Obsecro vulg⁹ q̄ male audit mlīeꝝ.Pā. q̄fotūatus
Sū cetis reb⁹ absq; vna hac foret hāc mrēz habēs
Talē aūt illā vxorē,So.obsecro mi.Pā.nō tu te rez

pmixtis ⁊ in bōis.n.⁊ in mal dr̄.Dū etatis.t.t.p.s.s.i.m.t.si inq̄t mee voluptatis cā exercēda sunt.iā nō delectāt:si officij ac religiōis,iā nō possum q̄ si man⁹iā ncāria est diuisio.q: ille ⁊ religiōe īcusauerat festoꝝ dieꝝ dū etatis inq̄t nō rep̄hendar:q̄ cū potuerim pfuncta satis suz:sic Uir. Sic patrie Priamoq; datū. Satietas iā.m.t.nimis materne atq; auilit̄.h̄ mihi.n.c.e.m.hoc nimis scio,pnunciandū:⁊ ne cui odio q̄ me tibi diceret̄.Ut ne cui me.l.e.o.hec ad nurū expectationē ad filiū refert:hinc g̊ odio digni pentes expectati appellant̄. Longinquitas.e.t.o.m.n.e.m.sedulo agat socius:ne quid per iraz statuisse videat̄.vide tātum vt intermiscet indignatione ⁊ multo dolore deprompta sua t.qd̄ poeta non inuitus facit ad mores exprimendos.psonasq; reddendas. Hic video me.e.i.q: rus decreuit pgere: nō q̄si nuꝝ.sed locū ⁊ mire inuisaz.⁊ nō addidit cui ꝫ dixit tp̄s est ꝯcedere q: anus suz aut q: nurus in domo oēs cās p̄cidā,ostendens oībus bene ne specialiter lesissent nurū ⁊ generaliter dixit. Et illis.m.g.mire illis nō mirū.⁊ morē gessero acriter dictū.vt oñdat hoc illos voluisse.olim vt expelleret̄.vt si dicas inimicū tibi morē gessisse.q̄ te suspēderit. Sine me ob.h.e.q: dixerat marit⁹ Oēs socrus oderūt nurus. Sine me.o.h.e.potissimū est extorquere. Dum aliq̄d argumentū cum illis chari esse debem⁹.nostra causa potius q̄ illoꝝ dicimus vel le nos aut nolle qd̄ facim⁹nam ⁊ pāphil⁹supra dixit. Sic nō facies:neq; sinā .qd̄ maie.a.supra dixit ab honesto. Absq; vna.h.f.absq; etiam vt sit aduerbiū magis qui prepositio ⁊ vna res subaudienda.⁊ totū, statimq; iūgendū.hanc matrē.h.talē illā vxorē:vel certe absq; foret,pbasset. Alij hec de vxore dici putāt.vt absq; sit p̄positio,cū tu te rez in,u,q.e,i,a,i.p. Hor. Durū ꝫ meli⁹ sit patiētia quicq̄d corrigere ē nefas

Uir.

Horatius

Si cetera ita.s.vñ cetera absq; vno disserẽti: Ita vt.e.i.e.ppt quã putas nõ reducẽdã .veh misero.m.nec negat nec ꝓmittit:ꝫ itumescit: vtpote q; potuit dici ei socr⁹.ḡ dubitas ꝺ integritate nur⁹tue addidit vt ego illã esse existimo: da veniã hãc mihi nihil potuit ꝓ rerũ q̃litate rñdere: nisi vt ĩgemisceret pamphilus. Et mihi quidem quid enim ⁊ mihi an ei multa sic in nostro vsu sunt.

Quẽ cuz istoc.s. In ꝫ colloq̃o recõsiliatõ senũ ẽ p⁹ iurgiũ mixta disputatõne pãphili ꝺ nõ reducẽda vxore ꝓcul nũc ꝓpe: Procul hinc stãs ac u.accepi audiui ⁊ modo vxor añ mulierẽ: ⁊ ꝺ vxore dij mala ꝓhibeãt. Istuc est sape tunc istuc excepti ue dictũ q̃si cetera stulte fecerit: ⁊ sil' stomachũ retinet q̃ reprehendant cetera.q̃ vbicũq;.o.s.q̃ ꝓ

Incõmodã vt q̃q; ẽ aĩm iducas pati.si cetera ita sũt
Ut tu vis itaq; vt ego esse illã existio mi gnate da
Uẽiã hãc mihi reduce illã.pã.veh miſo mihi.so.⁊
Mihi q̃dẽ nã hec res ñ me min⁹ male hz q̃ te gnate
Laches: Sostrata: Pamphilus: mi
Quẽ cũ istoc sermonẽ hũeris ꝓcul hic stãs accepi
Uxor istuc ẽ sape.q̃ vbicũq; op⁹ sit aĩm possis
Flectere: qꝺ faciũdũ sit fortasse p⁹ idẽ hec nũc si
Feceris. So.fors fiat pol. La.abi rus ergo hic. ibi
Ego te ⁊ tu me feres.so.spo ecastor.la. I ergo ĩtro
Et cõpõe q̃ sil' tecũ ferant. dixi. So.ita ⁊ iubes faciã
Pã.pr̃. La.q̃d vis pãphile: Pã.hinc abire matrem
Mime. L.q̃d istuc ita vis: Pã.q; ꝺ vxore incert⁹ suz
Etiam q̃d sim facturus. La.q̃d ẽ: q̃d vis facere

intẽdũ abũdat. Aĩm.p.f.mõ nõ alienũ aĩm: ꝫ suũ flectere: ⁊ vñ flectere a iurgio ad molestiã. ⁊ ex ꝯcessiõe ex domo aĩz.f.ad ꝫ flectere aĩz dixit vt oñderet ne nũc q̃dẽ purgatã apud se sostratã de ꝑterita culpa q̃d faciẽdũ sit põt ꝫ ẽt snĩa videri gñal' ⁊ deest ad id vt sit flectere ad id qꝺ faciendũ ꝑt ⁊ absolute accipi. q̃ ꝓ q̃ res fiẽda sit qꝺ faciẽdũ sit.i.ꝯcedẽdũ ncĩtate ꝫ ꝟbũ exp̃mit. Fors fiat pol. fortuna fauẽt q̃si aduersũ triste dictur⁹ẽ. nã fors bõa fortũa ẽ: ⁊ sũt sic sig̃ficauit. dixerat ei ille q̃d faciẽdũ sit. p⁹ fortasse. Fors fiat pol.i.bona euẽiat.q.d.bõa dicito poti⁹: ãt bõa fortũa: sic ꝑ pollucẽ. Abi rus: hortãtis ad celeritatẽ. Uir.ḡ age chare pr̃ ceruici.i.n. Ibi ego te ⁊ tu me.f.⁊ sil' q; nup accusauerat mores senũ se vocare vult cãm abscessiõis sue ⁊ ad filie culpã aut nur⁹. ibi ego te aut q; intra sũt mores nr̃i: aut q; vtriq; vna etas ⁊ sic ꝓnũciat. vt q̃si ꝫ ip̃z ncĩtate decernat senex. dũ abi rus: ḡ hinc vbi ego te. ip̃a ꝓnũciatio q̃relã ꝯtinet de filijs ⁊ senectute. spo ecastor. mire nõ ꝯfirmauit mlier: ꝫ spectare se dixit memor iurgij pristini ⁊ senilis amaritudinis maxĩe q; ⁊ ille nõ dixit ibi nob iocũde. Sz ibi ego te. I ḡ intro ⁊.c.q.t.⁊ vsu quotidiano satisq; moralit̃ res diu molliunt ⁊ diu comant dixit. Dixit denunciatio est cõfirmande snĩe nec mutãda ẽ trãslata de foro ⁊ causidicis. Cice. ꝑco dixisse ꝓnũciat dixi ꝫ ꝟbũ in fine additũ supiora ꝯfirmat ⁊ est ꝓpriũ his q̃ porauerĩt cãz. Pr̃ ip̃m nomẽ dehortatõz sig̃ficat adiecta ꝓnũciatõe pat. sic ꝓnũcia vt ꝫ vultuose dictũ sit. Hinc abire.m.facere p̃sto q̃d vis rñdit. q̃d istuc.i.u.rẽ sup̃ audiuit ⁊ ꝑsonã nũc cãm q̃rit.q.d.esto vt velis q̃d tantope nõ vis incert⁹ sum etiã quid sit facturus: non quid faciam dixit sed q̃d sum facturus: ⁊ incerta molimur etiã verbis potuisset ostendere quid est: ⁊ quid ita istuc vis ⁊ quod est eo vultu ꝓnũciat: vt cõsiliũ ei⁹ ⁊ verba videat ꝯtemnere. Pater quid vis facere.u.r.sic loquit. La.vt ali-

Uir.

Cicero

ud pāphilus respōdere nō audeat: ⁊ id dicit. Aequidē cupio ⁊ v. c. vt reducas. s. adeo magna est cā nō reducēdi: vt cū velit nō possit. Sz nō diminuā. m. c. acute satis r̄ducēda inq̄t cupiditas est: nō reducēdi ꝯsiliū. Id ꝓsequar nō seq̄r: s̄ ꝓsequar: vt ꝯstantiā demōstraret. Credo ea gr̄a. c. magis sentētiose: dixit tūc posse inter se ꝯgruere ⁊ ꝯcordare mulieres: cū et illa eē desierit socr⁹ ⁊ illa nurus. hec. n. iter illas ē dissidiosa ꝯiūctio: ⁊ satis īgeniose dictū.

Nisi reducere. P. equidē cupio: ⁊ vix ꝯtineo: sed nō
Diminuā meū ꝯsiliū ex vsu qd̄ ē. id ꝓseq̄r: credo ea
Gr̄a ꝯcordes magis si nō reducā fore. La. nescias
Neq̄as verꝫ id tua r̄fert nihil vtꝫ ille fecerīt: qn̄ hec
Abierit odiosa ē hec etas adolescētul: ex medio equū
Est exceder̄. postrēo iā nos fabl'e sum⁹ pāphile: senex
Atq̄ an⁹. s̄z vid'o phidippū ꝑ tp̄s egredi accedam⁹

Phidippus: Laches: Pamphilus.

Tibi quoq̄ edepol sū iratus philomena grauiter
Quidē. nā hercle abs te ē factū turpiter: ⁊ si tibi
Cā est de hac re. mater q̄ te īpulit huic v̄o nulla est
La. Oportune te mihi phidippe ī ipso tp̄e ostēdis
Phi. Quid est: Pā. q̄d rn̄debo his: aut quo pacto
Hec aperiā: La. dic filie rus ꝯcessurā hīc sostratā: ne
Reuereat' minus iā quo redeat domū: Ph. ah nullā

Tolle eñ int̄ mlieres esse nullā ꝓximitatē: ⁊ nulla cā discordie est. ꝯcordes magis: si nō magis ꝯcordes verꝫ ꝓ nimis discordibus dixit: an vt s̄uiret sn̄ie nescias verū ꝯcordes future sint an discordes. Nescias verꝫ id t. r. h̄ v̄bū ex aliq̄ ꝑte ꝯfirmātis ē ⁊ cōsentiētis vtꝫ cōsentientes sint an dissentiētes: vnū d̄ duob⁹ significat. Odiosa est hec. e. a. supra ī ꝑsona socrus culpa iratus ꝯtulerat discordie: nūc vt vxori placat' ⁊ nurui: parē odioꝝ cām a ꝑsonis trāstulit ad etates: ⁊ ita tn̄ vt magis iuniores accusaret ei de adolescētib⁹ q̄stus cū miseat' senex. Odiosa hec. e. a. cū gemitu ꝓnūciādū est. E medio. e. ex vtꝫ ex vrbe rus: an ex vita ī mortē: ⁊ satis moraliter. nā ī medio stare d̄r supuacuus vel molestus: ⁊ cū stomacho dixit senili. Senex atq̄ auus: hec duo noīauit caput indicat ⁊ intētionē hmōi fabulare. Nos iā fabule. s. senex ꝓnūcia. Senex atq̄ a. q̄si initiū fabule additū pāphile ꝑ tempus oportune.

Tibi q̄ edepol. In hac scena vltim⁹ error ē vicin⁹. Tibi edepol. q. d. nō solū mr̄i tue aut etiā socrui tue. Tibi. q. a. nā sic ⁊ amicis īcusam⁹ leniter īcipiētes: ⁊ g̃uiora inferētes. hāc ego ꝑtus cām: leniter īcusat: deīde ꝯfirmat īferēdo g̃uiter quidē: ⁊ statiz cāz subiūgit cur quidē ei irascat'. factū turpiter qd̄ abscesserit domo mariti. Et si tibi cā est de hac re cām more suo ꝓ defensiōe posuit: sic ī Phor. Quid mihi diceret: aut quā cām reperiēt demiror: ⁊ q̄ cā fuerit ipse dic̄. Mater te īpulit. Mater te ī. absolute: deē. n. nā vt sit nā mater te īpulit. Mr̄ te ī. q̄litas remotiua. Huic v̄o ipsi mr̄i. Oꝑtune te. m. ꝑ. vtꝫ ē vt oꝑtūe q̄r volebā ⁊ ī ipso tp̄e qn̄ volebā: an oportūe mihi: ī ipso tp̄e tibi ⁊ mihi: ⁊ tibi cōmode euenisti ⁊ oportune dictū in ipso tp̄e oñdit: oñdit' nobis id qd̄ querebā. Oꝑtune ⁊ in ipso tp̄e nō est idē. etem̄ oportūe cū v̄bi gr̄a mui tari ad ipsum tp̄s incipiēdi prādū venim⁹. in ipso tp̄e est cū iā prādio apposito. Aut quo pacto. h. a. h̄ mō oñdit vocē q̄ siml' ⁊ nec id qd̄ verꝫ est dicēdū. Dic filie rus. c. blāde nō addidit tue: q̄si decori filie: ⁊ bn̄ nō socꝫ: s̄ sostratā: Ne reuereat': ne odisse Sostratā: s̄ metuere videat': ⁊ q̄si ipsa socrus nō odiū meruerit: s̄ re-

uerētia. Minus quo iam.r. vt sit odio quominus redeat. Nullā de his.r.c.relatio crimis pōt videri. Tua: deest vxor: qd nomē inferius posuit. Tua cū pcussiōe audiēdū est: vt subaudiat. Uxor ab eo qd dicturus ē. Mutatio fit: mutatōez suspitionū errorēqz obiurgātiū. Mutatio: deest eñ mutatio criminū aut cl'paꝝ. Sic ea nos.p.l.ea nō ea mutatio: ꝫ vxor.i. Myrina: mutatio fit crimis.s.ꝛ peccati.i.vel mea crimē tua sustine: vel tua ad meā trāslata ē culpa. Turbent vo.q.v.q̄ velit ē q̄liter velint ē tāq̄ velint mulierē: ꝫ meli⁹ ē qd sup̄ diximus Dū ne reductā turbent: Porro qūo ē pi⁹ erga matrē: Pā. si pui facit: vtꝝ socr⁹ sua pturbet an mater a senibus soluit: sic qꝛ quā nō ē gn̄is feminini: ꝫ ē q̄tū pturbēt ꝛ tumultuēt si gnificat vel turbent Ego

De his reb⁹ culpā ꝯmeruit vxor tua. a myrīa hec sc̄
Mea vxore exorta dīa: mutatio fit: ea nos pturbat
Laches. Pā: dū ne reducā turbāt porro q̄ velit. P:
Ego pāphile esse iter nos si fieri pōt affinitatē hāc
Sane ppetuā volo. sin ē vt al'r tua sit snīa: accipias
Pueꝝ. P. sensit peperisse. occidi. La. pueꝝ. quē pueꝝ:
Phi. Natus ē nob̄ nepos nā abducta a vob̄ p̄gnās
Fuerat filia: nec fuisse p̄gnātē nūq̄ añ hūc scim diē:
La. Bñ ita me dij amēt nūcias: ꝛ gaudeo natū illū
Tibi ꝛ illā saluāt sed q̄d mulieris vxorē habes:
Aut q̄b⁹ moratā morib⁹: nos ne celatos hoc tā diu
Neq̄o satis q̄dē hoc mihi videt factū praue ploqui
Phi. Nō tibi illud factū min⁹ placz: q̄ laches mihi.
Pā. Et si iādudū fuerat ābiguū hoc mihi nūc nō ē:

Pāphile: ꝫ pnomē initiū ꝯtinet orōis grauiter icepte: vt. Ego postq̄ emi te a. Si fieri pōt iterposuit: vt supciliū socri demōstraret. Si fieri pōt: recte additū fieri pōt: qꝛ nō cōuenit rogari a socero geneꝝ: vt sup̄ dixi. Hāc sane.p.v.iā.n.ē ꝯfirmata si ppetuā cupit. Sin ē vt a.t.s. vitauit illud: qd est ignomīosum ne dissidiū diceret: vt Uir. Grauior ne nūcius v̄beret. Accipiat pueꝝ: mire qꝛ liberi patrē sequunt. ꝛ mire ꝫ maxīe adiecit qd maxīe recusat: Pā. ꝛ ppter ꝫ vxor q̄z nō reducit: ꝛ accipias: p accipe: vt q̄escas p q̄esce. Sēsit pepisse. occidi: ꝫ mox īopinatū ē pāphilo: qꝛ socr⁹ pmiꝫat oēs ignoraturos. Sēsit ne pprie: sic puerū moraliter p̄mo dubitat q̄d audiuerit. deīde q̄d sit certi⁹ q̄d audierit dicēdo pueꝝ. Pueꝝ quē pueꝝ: bñ cū ꝯsternatōe aī: qd nūq̄ fando accepat. Natus est nob̄: bñ qꝛ ambo aui. Nā abducta a vob̄: bñ nō abierat: ꝫ abducta erat: vt magis culpa sit mr̄is. A vobis: a Pāphilo Nā abducta a vob̄.p.f.ꝫ totū cū indignatiōe ī vxorē pnunciādū est. Nec fuisse p̄gnantē: p̄gnās est añ gnatū: vel añ genitricē est.n.p̄ ante. Bñ dij.m.a.agit gr̄as nūci āti ob susceptū nepotē gaudet liberatā nuꝝ. Natū illū.t.i.e.s.ppriū affectū refert sibi nepot ē illi filiā eē seruatā ꝛ tibi.i.s.recte tibi: qꝛ pater puerpere ē: cui dicit. Sz q̄d mulieris.v.h.q̄d mulieris dixit: ne diceret qualē mulierē aut aliq̄d grauius ꝛ totū pcontatiue potius q̄ pnūciaret: ꝛ diceret pessimā mulierē ꝛ male moratā vxorē habes. ꝛ rep̄hēsio est cū cōtēptu: ꝛ sic q̄d hoīs vt Uirg. Tu mihi qdcunqz hoc.r. At cōtra cū honore si dicimus quē hoīem habes. Moratā.i.institutā. ꝛ est participiū sine v̄bo. Nos ne celatos.h.nō ptu celatos dixit: ꝫ p̄gnātē filiā fuisse. Nequeo satis miraris: magna exaggeratio. Quā hoc.m.v.f.totū modeste: q̄uis indignet: qꝛ apud maritū vxor nō est vehemētius accusanda. Quā ꝫ.m.l. q̄ p̄gnās fuerat filia: nō quod natus est puer. Jam tibi illud.f.m.p.q.l.m. vtꝝ qꝛ minus ꝛ magis: quoniā sequitur an ironia est: vt sit ordo nō minus mihi placet q̄ tibi: ꝛ placet p ro displicet intel-

Uirgilius

Uir.

Eyra

ligimus: vt alibi. Tum me hospitem lites sequi: q̄ id mihi sit.facile atq; vtile. cum eam consequitur.a.p.alienis qd̄ senex gratulant̄:id maxie ledit pamphilū.alienus puer a pecoribus que vt mox nata fuerint matres sequūtur. Virgili⁹. Atq; ipse memores rede unt in tecta suosq; reducūt. Nulla tibi.p.ꝯsultatio est de reducenda.s.vxore. Perij: hoc sibi et ipse Pamphilus dicit. Cum ex te.a.e.q.te.a.p. bene hoc putant: qd̄ pāphilo nō videtur hoc est ex illo esse, qd̄ natū est Euenit hēo.g.d. proprie euenit iō ꝛ bonoꝝ euētus dicit̄. Nullus sum: ipse sibi iterꝝ hoc vlteri⁹ est q̄ perij: qꝛ cū aliq̄s perij vel relinquit̄ vel cadauer est. Ac noli. cāꝫ īterposuit senex quo magis faceret vt filius nō recuset Si illa ex me. l. vt apparet tamen cōmentus ē causaꝫ. Si illa ex me: natus pāphil⁹ ex verbis senum causam alius dissidij. Aut esse mecuꝫ.n.vetuste mecū nuptā ꝛ recte.qꝛ partus cōfirmat nuptialis, ꝛ melius nuptā mecū q̄ tectā ꝛ optā vno cubiculo mecū. Nubere est em̄ opiri tegiq;.ꝛ vnde nubes q̄ tegere solent celū dicunt̄. Virgili⁹. Arsurasq; obnubuit amictu. Non clam me ha.intel.non tacuisset ptum. Que celasse intelligo: nō dixit natū filiū: ne interposito affectu intermoliret̄ iratus. Nunc quū eius.a.a.m.a.p̄senti tpe. Nec cōuenturā a futuro. Quāobrē reducā.firmior cōclusio facta est p interrogationē q̄ si essent pnūciatiua Mater qd̄.s.s.deriuatōe cause defensio: ꝛ preterea status est venialis ab imprudētia descēdens. Sua: pro eius: vt Nāq; suā patriā antiquā cinis.a.h. Adolescens.m.f. multa dixit et inter sua ꝛ adolescēs mulier. ꝛ quasi docet hoc exēplo: pium patri esse. Adolescēs mulier m.f. bene mirādū nō irascendū dixit Miramur em̄ magis si amici peccauerīt: q̄ irascimur Reperire vllā mulierē: quasi dicat si hāc repudiaueris. An qꝛ nō delinquūt viri: ironia dictum. Non em̄ non delinquūt. Vos met videre iam Laches.e.t.p.ne rogaret socerū ne interesse cōuenit tibi: vbi certior fit ad repudiandū generū. Vosmet videte.l.Vir. Vos o calliope p̄cor. Remissa op⁹ sit vobis.in veris calcib⁹ sic ē: remissaꝫ reductā domū: vt sit remissa reducta. Mea vxor q̄d faciat: ordo vxor mea q̄d faciat in manu nō ē: deest ei⁹ vt sit ī manu ei⁹ nō ē: sed ī mea ptāte positū: manu v̄o vxoris ꝛ ē ordo vxor mea q̄d faciat in manu ei⁹ nō est. Neutra in re.u.d.pmittit facilitatē suā. vt tñ vxor rogāda sit aut aliter vt sup̄ annotauim⁹. Et q̄d faciem⁹ de puero ꝛ q̄d de me fiet qui vtiq; q̄cq̄d erit patri reddēd⁹ est puer

Quū eā cōsequit̄ alien⁹ puer. La. nulla tibi pāphile
Hic iam cōsultatio est. Pā.pij. La. hūc videre semp
Optam⁹ diē: quū ex te esset aliq̄s qui te appellaret
Patrē: euei: hēo gratiā dijs. pā. null⁹ sum. La. reduc
Vxorē: ac noli aduersari mihi. pam. pr̄: si illa ex me
Vellet liberos sibi: aut se eē mecū nuptā satis certe
Scio: nō clā me hēret quē celasse intelligo. nūc quū
Eius alienū a me eē aīm sentiā: neq; ꝯuētuꝝ inter
Nos: posthac esse arbitror q̄obrē reducā. La. mat̄
Quod suasit sua adolescens mulier fecit mirandū
Ne id est: cēseꝫ te posse repire vllā mulierē q̄ careat
Culpa: an qꝛ nō delinquūt viri. phi. nosmet videte
Jam laches ꝛ tu pāphile remissa ne sit op⁹ vobis:
An reductā domū vxor q̄d faciat: ī manu nō ē mea
Neutra ī re vobis difficl̄tas a me erit: sꝫ q̄d faciem⁹
De puero? La. ridicule rogas. quicq̄d sit futurum;

Virgili⁹

Euentus

Nubere

Nubes

Sua pro eius

Virgili⁹

Huic reddas pamphilo. Ridicule. r. ridicule vel aduerbiū esse pōt vel nomen. si nomen est subdistigue ridicule: ⁊ sic interrogas cū vi ꝓnūciatōis: huic suū reddas. s. sic dixit huic suū ⁊ reddas. q̄si reposcat: ⁊ Pā philus nō subiūxit vt alat sed vt alam⁹: vt sua q̄ꝫ interesse mōstraret. Ut alam⁹. n. s. pāphili filiū: nepotē meū. vtrūq̄ꝫ nostrū. Quē ipse. n. si ipse legeris.: clare dictū est si ipsa pater leuius est: ⁊ videbit senex ob murmurationē ei⁹ intellexisse non q̄ voluit puerū tolli: ⁊ ideo appositū qd̄ dixit. Quē ipse negligit legit ⁊ ipsa. ⁊ hoc ē melius vt sit pater vocatiuus casus. Quē ipse. n. p. i. alaz: hoc sibi obmurmurās vultu et v̄bis rn̄dit velle suscipe filiū. Ad nō alem⁹. p. quā q̄ faciūdū sit cōtrario vult senex ꝓnūciatione demōstrare q̄ scel⁹ sit nō fecisse

Huic suū reddas scz vt alam⁹ nostruz. Pā. quē ipsa
Neglexit pr̄ ego alā. La. q̄d dixti: eho an nō alem⁹
Pāphile: ꝓdem⁹. q̄so poti⁹. q̄ hec amētia ē: eniuero
Prorsus iā tacer̄ neq̄o. nā cogis ea que nolo vt pn̄te
H⁹ loquar. ignaꝝ cēses suaꝝ lachrimaꝝ eē me aut q̄d
Sit h⁹ q̄ sollicitar̄ ad hūc modū. p̄mū hāc vbi dixti
Cām te ꝓpt̄ tuā matrē nō posse hr̄e hāc vxorē domi
Pollicita est ea cōcessuram ex edibus. nunc postq̄
Adēptā hunc quoq̄ꝫ tibi cām vides: puer qꝛ clam
Te nat⁹ ē: nact⁹ alterā es. erras tui aī si me eē ignaꝝ
Putas: aliqn̄ tn̄ huic aīm vt adducas tuū q̄ lōguz
Spaciū. amādi aīcā tibi dedi sūpt⁹ quos fecisti ī eā
Quā equo aīo tuli egi atz oraui tecū vxorē vt ducer̄s
Tēp⁹ dixti eē: īpulsu duxisti meo q̄ tūc obsecut⁹ mihi
Fecisti vt decuerat. nūc animū rursuz ad meretricē
Induxti tuū cui tu obsecut⁹ facis huic adeo īiuriā
Nā ī eādē vitā te reuolutū d̄nuo vid̄o eē. pā. me ne:

Prodemus porro. p. deserem⁹: ꝓiciemus porro

Virgili⁹ dabimus. Virgili⁹. Unius ob irā ꝓdimur. nā a quo defendendi sum⁹: si nos pater. Eniuero pāphile: mlta reticētia difficilioꝝ vitijs esse defēsione q̄ꝫ apud soceros vti parentes sepe Terē. demōstrauit: ⁊ p̄cipue ī Andria cū dixit. Ego illō sedulo. n. f. i. f. Jam tacere neq̄o: q̄uis tacēdū sit. Ignaꝝ cēses. t. l. c. ⁊ meretricē Pāphilus tuaꝝ lachrimaꝝ esse me apparet illum a Sostrata hoc audiuisse. nā ipa filiū dep̄hēderat flentē. Sollicite ꝑturberis: cōmoueare. Ad hūc modū. i. īmo derate: Primū hāc vbi. c. a sūmo ad imū. Nact⁹ al. es: nācisci ꝓprie dicit q̄ parat̄ ad tenēdū anteq̄ꝫ possit repire q̄ teneat statiz qd̄ occurrat p̄hēdit Aliquādo ta. h. a. u. a. t. mire est tp̄is iniectio: ⁊ aliquādo: vt tandē abducas tuū: deest fac sed plenū ꝓnūciatōe est q̄ lōgū spaciū ab añactis Sūpt⁹. q. f. i. e. q. e. a. t. recte h̄ dixit: qꝛ īpabilior

Ogere Arare esse dz indulgētissim⁹ pater: vt alibi. Tū patris pudor: q̄ tam leni ꝓpassus est aīo. Aegi atz oraui: agit q̄ iustā rem dicit. orat q̄ aīo demisso p̄cat̄: vt q̄si bn̄ficiū p̄staret̄. Sibi tp̄s: dixit esse tp̄s. qꝛ diu multūq̄ꝫ sustinuit tp̄s dixisse. Impulsu duxti meo: mltū valz ad suadendū laudatio ei⁹ apd̄ quē agim⁹: ⁊ ex ea ꝑte laudatio qua illū possum⁹ inflecti: q̄ tamē obsecut⁹ mihi vt decuerat: ordo q̄ fecisti tn̄ obsecut⁹ mihi. Ut decuerat nō aīm ad. m. hoc vultuose ⁊ demisso labro: vt appeat iniuriā duci ad rep̄hēdēdū: qꝛ laudauerit mō q̄ tu fecisti iuuenilit̄ sentis. qꝛ nō dixerit mltū amās facis huic īiuriā: sed cui obsecut⁹ ob meretricis supbiā nō ferēdā. Nā in eadē. u. p. ꝑcius vitā duxit q̄ꝫ flagitiū atq̄ꝫ libidinē. Te reuolutū nō. r. s̄ reuo

futū esse tanq̄ inuitū aut nesciū: relinquit. n. quandā veniā vt velit esse correptio. Me ne hoc genus īterrogatiōis negatiuā hz significationē. Et facis īiuriā: ꝓ facis īiuste. Ut cū illa. v. g̃uius ē cū meretrice viuere: q̄ meretricē amare. Testē hāc. c. a. t. a. laudata est h̄ vxor modesta cū illā testē nō īpeditricē appellat socer. Sēsitq̄ adeo. v. n. e. a. c. aliō argumētū a quo vult Pāphilū referri nō solū illius s̄ etiā vxoris culpā etiā hinc inde nō accusari socꝝ

La. Teipsum ⁊ facis iniuriā: quū fingis falsas cās
Ad discordiā vt tu cū illa viuas testē hāc cū abs te
Amoueris sensitq̄ adeo vxor. nā ei cā alia que fuit
Quāobrē abs te abijt. Phi. plane h̄ diuinat. nā id ē.
P. Dabo iusiurādū nihil eē istoꝝ tibi. La. ah reduc
Vxorē: aut q̄obrē nō opus sit cedo. Pā. nō est nūc
Tempus. La. pueꝝ accipias. nam is quidē in culpa
Nō est. post de mr̄e videro. Pā. oībus modis miser
Sum. nec quid agā scio tot me nūc rebus miseruz
Cōcludit pater. adibo hinc pn̄s qn̄ pueꝝ ꝓmoueo
Paꝝ. nam pueꝝ in iussu credo nō tollent meo.
Presertim in ea re quū mihi sit adiutrix socrus. La.
Fugis: hem nec quicq̄ certi respōdes mihi.
Num tibi videt̄ esse apud sese: sine pueꝝ phidippe
Mihi cedo ego alā. Phi: maxime nō miꝝ fecit vxor
Mea si hoc egre tulit: amare mulieres sunt.
Nō facile hec ferūt: ꝓpterea hec rixa est. nam ipsa
Narrauit mihi. id ego hoc p̄sente nolebā dicere: nec

Plane h̄ di. n. i. ē. diuīat dixit ꝓ verū dixit: ⁊ nō diuinat de p̄terito dictum. vnd̄ ꝓuerbiū aiūt diuinare sapiētē: qꝛ q̄ dicit veꝝ de his diuinus ē. Dabo iusiurandū vbi argumēta et testionia deficiūt: vbi iusiurādo op⁹ ē i. Nihil esse. i. t. satis ꝯcinne dixit istorū ne singulis cōmemoraret̄. Reduc vxorē aut qua d̄ re s. n. o. c. quia Pā. hoc solū defendit nō deē qd̄ pater putat: nec cām que v̄a est ꝓtulit. ideo senex relicta tota qōne redijt ad id qd̄ agit̄: ⁊ ait reduc vxorem: aut dic q̄ res vetat. Nō opus. s. c. nō. e. n. t. qꝛ socer adest. ⁊ oratorie cōfugit ad deditionē defensiōe titubāte. Accipias. ꝓ accipe: iā accusat̄ cā cur accipiat. nā is quidā ī culpa: inest in h̄ dicto q̄dā faceta irrisio eius q̄ nimis iracūdus sit. Post de mr̄e bene ꝯcedit̄: ⁊ de puero extorq̄at: qꝛ sit parendū cōcordiā firmā ꝑ filiū. Oībus modis. m. s. q̄d est oībus modis miser sum: ait rē ⁊ circa parentē: is circa vxorē manet iā in reducēda: ⁊ in nō reducenda miser sum: an miser sum cui maxīe obtrudit̄: qd̄ maxime fugio: vel pueꝝ ꝯcludat pater: trāslatio de fera indignata: sic Cice. Circūdatos Verri cancellos ait. Nā pueꝝ ī iussu. c. oīa facit poeta: aut ne rē palā faciat: aut intercidat diuortiū. Presertim in ea re. s. q̄ dixit cōtinuo exponet̄. Fugis hem: ex v̄bis patris ostendere voluit q̄d agat pāphilus: ⁊ ille adibo dixit: h̄ fugis. Nō tibi videt̄. e. a. s. s. q̄si ob amorē meretricis insanus. Sine sine: sepatim accipe qꝛ vim hz ꝯminātis. Amare mlieres q̄si vir dixit. Amare mlieres. nō em̄ abūdat: s̄ cāe vnde vxor offenderit Pāphilū. Nō facile. h. f. nō facile ferūt pelicatū: neq̄ amorē aliaꝝ in viris. Nā ipsa. n. m. vtꝝ fingit hec dixisse filiā sibi an v̄o nō factū est: ego ne vtꝝ puto: ⁊ sic intelligo q̄ de vxore sua dicat. Ipsa narrauit mihi: scd̄m illō qd̄ supra dixit. Nūc mihi ī mētē

Cicero

venit de hac re qđ locuta es olim cũ illũ.g.ac. Neq; illi.c.p.quare nõ credebas.nã qui ama re ad hãc mulieres sunt: ⁊ sepe de nihilo suspiciose: ⁊ bñ h̄ addit ne timuisse genez videret. A nuptijs: nõ dixit a filia mea: s̄ qđ pr̄ pãphili magis doleat. A nuptijs.nam philomenã nolle irati est odiose nuptias amatoris. Quid ergo agã.p.mire cõturbat pater: q̄si res sua tantũ cogat: ⁊ vide quẽadmodũ poeta latẽter festinet ad rez cognitionẽ. Meretricẽ hãc:

Illi credebã primo.id nũc vero palã est nam oĩno
Abhorrere aĩm huius video a nuptijs. L.q̄d ergo
Agam phidippe: quid das cõsilij: Phi.quid agas:
Meretricẽ hanc primũ adeundã censeo: oremus:
Accusemus: grauius deniq; minitemur si cũ isto
Habuerit rẽ postea. La: faciã vt mones.eho p̄curre
Ad bacchidẽ hanc vicinã nostrã: huc euoca verbis
Meis: ⁊ te oro porro in hac re adiutor sis mihi.
Ph. ah iãdudũ dixi: idẽq; nũc dico laches manere
Affinitatẽ hãc inter nos volo si vllo mõ ẽ vt possit:
Qđ spero fore.s̄z vis me adeẽ vna dũ istã ꝯuenis.
La.ĩmo vero abi: aliquã puero nutricẽ para.

Bacchis meretrix. Laches seruus.

Non hoc de nihilo est qđ laches nũc me ꝯuẽtã
Esse expetit: nec pol me multũ fallit: quin qđ
Suspicor sit qđ velit. La. videndũ est ne minus
Propter iram hanc impetrẽ qđ possim: aut ne q̄d

bene hãc q̄ ĩ tertnrbat.sic em̄ sumit h̄ ꝓnomen: vt Hanccine ego.v.p.p.et. Tuaq; hanc aĩam effundere.d.i.malã hãc.q.d. hãc que nos ꝑturbat: Primũ bene primũ: ⁊ intelligamus: deinde pãphiluz oremus ⁊ iterũ rogemus an qđ est verius oĩ genere eloq̄o cõmoneamus: vñ oratores orare ⁊ ꝑorare dicunt et orator nomẽ accepit. Virgilius. Talibus orabat dictis.s.i.nã qui orat accusat: aut cõmonituz oremus. Accusemus.i. eloq̄mur põt ĩtelligi ⁊ rogemus.s̄ nõ ꝯuenit ꝑsone potiori: ⁊ ipsi cause verboz ordini. Si cũ illo.r. h.p.vt in Eunucho. Quo cũ tum rem habebã hospite. Bacchidẽ.v.h.sic maluit q̄ meretricem dicere: ne graue sit cũ ea seni loqui: nisi q̄ vicina est. Huc euoca.v.m.bene seruata sunt ꝑsonis cõgruentia. nam socez monere hanc rem incertã decuit: nõ ⁊ facere: vt cũ pelice filia sue mitius sermocinaret. ⁊ huc euoca.v.m.deest eam. Si cũ vllo modo.e.v.p.s.manere vel vt maneat. Sed vis adesse.v.m.d.i.c.melius ꝓnunciaueris si remittẽte ⁊ implorãte h̄ vultu dicere ceperis Phidippũ quasi nõ opteat interesse socez adeo mutat sniam Laches et relegat eum in ꝓcuratiõem alterius rei. Nutricem puero.p.i. quere.

Orare
Oratores
Virgilius

Non h̄ de nihilo est. Rarus vite color ĩ hac locutiõe miscet a ꝑsona poete. Nã meretrix loquit ⁊ senex: ⁊ qđ est mirabilius bona meretrix: mitis senex: ⁊ vt ĩtelligas laborasse Terẽtiũ: vt ⁊ a lege comicoz recederet: ⁊ in actu tantũ ꝯsuetudinẽ eius retineret. cũ vero dixit hoc de nihilo est: dz mirari meretrix: cũ ab sene ducit. dz timere: cũ ad patrẽ.dz suspicari aliq̄d: huius amator iã nutritus est. Nõ hoc.d.n.est ꝯiecturalis cã est: recipis Pamphilũ: nõ recipio. Nec pol me.f.q̄n qđ suspicor: ordo est ⁊ sensus hic est. nec pol me multũ fallit: q̄n qđ velit hoc sit qđ suspicor. Quid qđ.s.credo: quin qđ velit sit qđ suspicor. Ne minus ꝓpter iram: q̄ nõ erat verisimile beniuolũ esse patrẽ meretrici interturbãti reddit rõnem senex cur agat mitius: nec videat ꝑsone modus nõ esse seruatus. Nõ pol me multũ fallit: sensus: h̄ ẽ q̄ min⁹. sin qđ me vocat qđ suspicor. Uidẽdũ ẽ: ꝓuidẽdũ: cauẽdũ.

Impetrem:impetrem ꝑficiam:dictum a parendo cuius rei difficultas ob tarditatē cōplendaꝝ nuptiaꝝ.etiam cum alia negocia que sunt ardua:verbū hoc cōmodauit ac dedit: q̄ post me minꝰ fecisse satiꝰ sit:satisfaciēdo minuisse satiꝰ est:si sic ꝓuideat acceperis erit sensus:ne q̄d faciā plus post qd̄ modū ꝑmittat:ne videat satiꝰ minꝰ fecisse.si sit id aut erit acceperis erit sensus.videndū est ne quid plus faciā:qd̄ cū fecero postea satiꝰ sit minorē esse et satisfacere aut certe duas res significat q̄bꝰ īter vtrūq; tēperādū esse demonstrat: vt illud sup̄ de lenitate tenēda ꝑ hoc infra auctoritatem defendēdū esse ꝯmoneat. An minus fecisse ꝓpenitere. sic ei veteres dicebant minꝰ factū:ꝛ nolle factū cuz alicuius rei eos penitebat sic modo sit ꝓvideat posuit.

Faciam plus qd̄ post minus me fecisse satius sit.
Aggrediar.bacchis salue.ba.salue laches.la.credo
Aedepol te.nā nihil mirari bacchis q̄d sit q̄propter
Te huc foras pueꝝ euocari iussit.ba.ego quoq; pol
Etiam timida sum quum venit in mentē que sim
Ne nomē q̄stus mihi obstz apud te.nā mores facile
Tutor.L.si v̄a dicis nihil tibi ꝑicli est a me mulier
Nam iaz etate ea suz vt nō sit ꝑeccato mihi ignosci
Aequū quo magis oēs res cautiūs ne temere faciā
Accurro.nā si id nūc facis factura vt es bonas qd̄
Par est facere inscitū offerre iniuriā tibi me īmerēti
Iniquū est.ba.ē magna ecastor gr̄a de istac re quā
Tibi hēaz.naz q̄ post factā iniuriā se expurgat paꝝ
Mihi ꝓsit.sz q̄d istuc ē:La.meū receptas ad te filiū

Aggrediar bacchis salue o bene aggrediar quasi rem arduā ꝛ incōgruā senivel aggrediar vt meretricē circūueniā Uir. Talibꝰ aggrediar;Uenerē saturnia dictis. Bacchis salue:nō ita meretrici obsequit senex quāq̄ vult illā adimere timore ꝑsone sue. Credo edepol te nō nihil mirari:ip̄m ꝓhemiū molliꝰ ꝛ leniꝰ est:vt oñdat se nō iurgaturū senex. Quid sit:deest rei:vt sit q̄d sit rei. Ego quoq; pol etiā timida sum:parelcon tertiū:vt multa q̄ꝫ ꝛ bello passus:ꝛ obsequētē posuit nō solū se mirari se pauere. Ego q̄ꝫ pol:ꝛ bene etiā vt hoc dicat nō solū miror sed etiā timeo:ꝛ noue timida sum pro timeo. Ne nomē mihi questꝰ.i. nomē qd̄ inest meo q̄stui. Nōne q̄stui obstet:q̄stui quē exerceo scz.i.qd̄ est q̄stui mihi. Questui: deest q̄ meretrix suz.legit ꝛ nomē meū q̄stu obstet. Si vera dicis.īterrogabo.s. Nō sit nō videat iam etate ea sum vt nō sciet.qꝛ ipse nō veniā do:an qꝛ mihi iam peccāti nō dāda est:ꝛ ē ordo vt nō sit mihi equū peccato ignosci necessaria.igit ābiguitas:aut vtꝝ sit ꝓuideat:ꝛ pctō ꝓ peccatoꝝ:aut pctō mihi ꝓ peccāte:aut pctō meo aut deest in vt sit in pctō. Cautiꝰ ne. te. fa.seniliter additū post ne temere.f. Factura ne es:si nō facies insitū me.s. si iniuriā faciaz. Offerre īiuriā:offerimꝰ īiuriā nō merēti.reddimꝰ ei q̄ meret. Inscitū offerre.inscitū īelegas nō bonū ē:bñ nō dixit dura aut q̄d tale.s. inscitū:q̄ v̄bo maxīe mulieres ꝛ meretrices vtūtur. Scitū em̄ dicūt qd̄ placz:inscitū qd̄ displicz:vt ꝑ ecastor scitꝰ puer.n.ē.e.p.h tale ē qd̄ dixit inscitū ex abūdāti:q̄le apd̄ Uir. Ne pꝰ arma vlla.a.n.r.a. Est magna ecastor gr̄a: imitat hic ꝛ senile ꝛ femīnū tardiloq̄uz suffecerat ago gr̄as.nā q̄dē in Adel.ait. Indignū te eē iniuria hac indignꝰ cū egomet acceptꝰ suz modis. Paꝝ mihi ꝓsit: si sic accipiat. vt sup̄ est est aut tu es edita ītelligēdū.q̄si dixerit multā mihi nocuerit īmo me euertit. Sz q̄d istuc est:nūc demū ad rē redit. Meū receptas filiū,intētio crimīs ꝛ nō recipis s receptas ꝛ

Uirgiliꝰ

Offerre iniuriam

Reddet iniuriam

Uirgiliꝰ

ne diceret: ꝙ tu meuz receptas filiuz. Meum receptas filium: propositio accusatoria est. et breuiter ꝓposuit crimē qđ postea dilatatur ⁊ frequētatiuo vsus est verbo: ꝙ nō raro sed frequēter receptet. Meū receptes filiū: attestat cōiectura. que cōiectura diuidit ꝑ i. iusiurādū ac tormēta seruoꝝ. Ah qđ falsum est reclamauit meretrix stati: ⁊ voluit cōtradicere si ꝑmitteret senex. Sine dicā. Uirg. Sine me. h. h. n. m. f. Uxorē prius ꝙ hāc duxit

Uirgili⁹

hanc q̄si molestā: ⁊ q̄ hec noluit pati. Priusq̄ hāc duxit: ante rē a preteritis ⁊ añactis. Uestrū amorē ꝑtulit Aposiopesis: vt in heautō. Aut ne illud: vt multū ferrēt si viuo. nam iam tute coibes. Uestrū nō ipsius pāphili. ergo blande ⁊ honorifice. non em̄ illi⁹ amorē. ⁊ tamē questū: sed amorē vestruz nihil potuit dici familiari⁹. ꝑtuli aūt q̄tā vim patiētie hz tantā ⁊ pōderis: ne ledi mereat vlteri⁹ Uxorē priusq̄. a ꝑsona sua priusq̄ ꝑtuli dixit: ⁊ qꝛ multū diuq̄ amauerit ꝑtuli dixit q̄ est lōgi tp̄is significatio. Nōdū etiā dixi qđ ⁊ voluit. appet senē tarde ⁊ longū loquētē interpellari multū rñsum meretrici: quū ille sibi silentiū p̄beri velit. sic Uirg. Latinū inducit dicentē

Pāphilū. ba. ah. la. sine dicā: vxorē hāc pri⁹ q̄ duxit
Amorē vr̄m ꝑtuli mane nōdū etiā dixi id qđ volui
Hic nūc vxorē hz. quere aliū tibi firmiorē amicum
Dū tēpus cōsulēdi est. nam neq̄ ille hoc animo
Erit: neq̄ pol tu eadē istac etate. Ba. quis id ait?
La. Socr⁹. ba. me ne? la. te ip̄az ⁊ filiaz abduxit suaz
Puerūq̄ ob eā rē voluit q̄ nat⁹ est ex ea extinguere
Bac. Aliđ si scirē: q̄ firmare meaz apud vos possez
Fidē sancti⁹ q̄ iusiurandū id pollicerer tibi laches

Uirgili⁹

Sine me haud mollia factis. s. s. a. a. sed a postremū dek. nō vt p̄mū fratri potuit. sic incipit ore. Mane nōdū etiā. aposiopesis tertia. Hic nūc vxorē hz cū denūciatōe ꝓnūciādū est q̄i dicat alia res est. Quere aliū tibi firmiorē: magna realitas in renūciatōe: magna ꝓprietas sic em̄ dicim⁹ q̄re tibi. Uir. Querat sibi federa turn⁹. q̄re aliū tibi firmiorē. firmiorē ꝑ firmo nō em̄ firmū cōcedit esse pāphilū quē vult intelligi deceptorē esse bacchidis. nō iam amotorē stabilē. Quere aliū tibi firmiorē. oratorie senex q̄si cōtulit meretrici quā vocauerat īcusandā. Quere aliū. a p̄sentib⁹ ⁊ a futuris. firmiorē amicū: callide senex q̄si iam nō pāphilo cōsulit: sed bacchidi. Quere aliū dixit. Duz tp̄s cōsulēdi: est sensus dū etas in flore posita est facies vēdibilis: nūc etiā est ⁊ est ordo dū tp̄s est cōsulēdi tibi: ⁊ bis subaudiēdū est tibi Nā neq̄ hoc aīo ille erit: etate ꝓuidet q̄ lōga etas ē. Neq̄ pol tu eadē istac prius etatē aduerbiū: ⁊ posteri⁹ nomē. Quis nō est? interrogatio sed firma negatio. Quis id ait? cū dicat senex meū receptas filiū. mirū est illā dicere: q̄s id ait sed ab accusante testimoniū querit: ⁊ bene ait quasi manū. sic em̄ dicim⁹ ait: aio de rebus negatorijs. Socrus terribiliter. q̄si que sciat maxīe: ⁊ q̄ maxīe doleat. ergo oculis ⁊ labris ꝓnūciādū est. Quis id ait: moraliter meretrix missa fecit oīa q̄ ī mediū senex ꝯtulit: ⁊ soli intētioni meū receptas filiū ad te pāphilū. q̄s id ait rñdit. Et filiā addidit suā: addidit ad ꝑsonā testis ⁊ facta. qꝛ min⁹ idoneū videbat socrū dixisse de pelice: ⁊ simul oñdit q̄ tope hoc aīaduertēdū sit: ex quo tāte sint cōcitate. Abduxit suā. abduxit ꝓprie: accersi ei dicit ad maritū: abducta a marito ad diuortiū: sic Uirg. Et gemīas abducere pactas. Puerū q̄ ob eam rez. hoc sic ꝓnūciat senex q̄si dicat. Ecce quaꝝ rerū tu causa: ⁊ hec oratio de his est: q̄bus oñdim⁹ nos posse grauiter accusare sed nolle. Apđ vos posse fidē: bñ vos. qꝛ ⁊ hic dicit socrū. Aliđ si scirē q̄ firmare. mire dū q̄rit qđ iuret fidē: fidē sibi acq̄siuit atq̄ ascripsit. Sancti⁹ q̄ iusiurādū: bñ dū aliđ agit etiā ꝑsonā cōmēdat. nā nō est leuis qui iureiurādo nihil sancti⁹ sciat: sancti⁹ firmius

Uirgili⁹

Uirgili⁹

Uirgili⁹

Eryza

Me segregatū habuisse vxorē. bono significato vsa est quasi ipsa hec fecerit: ⁊ bene segregatū. nō em̄ disiunctū aut repudiatū ꝓprie diceret: vt duxit a me Pāphilū: vt aduerbiū est tpis ꝑ ex quo. Lepida es. senex cū meretrice loquēs eo noīe laudauit eā: quo meretrices solēt laudari: q̄si quo materfamilias: sic ⁊ supra cū scitū se diceret rōem habuit que est cū qua loqueret. Sz scin q̄d volo potius: hinc deliberatiua īcipit. Sodes: si audes: si vis eas Ad

Me segregatū hūisse vxorē vt duxit a me pāphilū
La. Lepida es. sz scin q̄d volo potiꝰ sodes facias
Ba. Quid vis cedo? La. eas ad mulieres huc ītro:
Atq; istuc iusiurandū idē polliceare illis. exple
Aīmū his: teq; hoc crimine expedi. B. faciā: quod
Pol si alia esset ex hoc questu. haud faceret scio.
Ut de tali cā nupte mulieri se oñderet: sz esse falsa
Fama nolo gnatū suspectū tuū: nec leuiorē vobis
Quibꝰ est mīme equū viderier īmerito. nā meritꝰ
De me ē qd queā illi vt ꝯmodē. La. facilē bēiuolūq;
Lingua tua iam me tibi reddidit. nā nō sunt sole
Arbitrate he: ego quoq; etiā hec credidi nūc autē
Quū ego te eē p̄ter nostrā opinionē ꝯperi: fac eadē
Ut sis. porro vtere nostra amicitia vt voles. aliter
Si facias. sz reprimā me: ne egre q̄cq̄ ex me audiat
Ver hoc te moneo vnū qualis sim amicus: aut q̄d

mulieres hic ītro nō dixit ad socer ⁊ ad vxorē terribilia noīa: ⁊ inimica meretricis ⁊ qd facile es Ad mulieres: sic alibi Mulier mulieri cōuenit: ⁊ ne lōge videret addidit hic intro. Atz istuc iusiurādū. i. qd tu mihi pollicebaris. Exple aīm: quo illis ꝓsis. qd pol: si alia esset ex h̄ q̄stu: vigilāter poeta vel nō v̄i similē videretur nullā fecisse meretricē. ipse lectorē p̄uenit. ⁊ sic fere ī oībus Terētius q̄ minus puulgata sint queq; abhorrēda ꝯsuetudine agit. Ut de tali cā. i. amore mariti eiꝰ ⁊ pellicatū. Nupte mulieri se oñderet: plꝰ dixit q̄ nuptā alloqueret: s volo falsa fama esse: bñ quo sit g̃tiosior: nō ꝓpter se dixit: qd facit facere. Nec leuiorē vobis. q̄d leuiorē an minus chaꝝ: vt ꝯ g̃uis intelligit. Uir. ferit ense v. s. Grauis etiā molestus ītelligit: vt Sal. Grauiorē bello q̄ ꝓhibitus venerāt socij frigere. g̃uis etiā lāguidus. Uir. Aut vbi. m. g. a. t. s. a. d. Leuior: vt ꝯ g̃uis honore dignus: ⁊ charus q̄bus ē equū pentibus. s. Immerito: bōa exceptio: h̄ em̄ ⁊ cauere nobis ⁊ p̄stare alijs possumꝰ īmerito. Nā meritꝰ est de me qd queā illi vt. c. ⁊ h̄ artificiose Terē. ne vel meretricē dure a Pam. segregaret. Quod queā. i. v. c. sic in Andria. Magis id adeo vt mihi incōmodet: q̄ vt obsequat gnato. Facilē beni. q. l. t. facilē ad peccatū: beniuolū ad iracūdiā retulit Lingua tua: ꝯsuetudine magis q̄ rōne dr. Lingua ergo ꝑ hoīe ipso. Lingua tua iā subdistingue iā: vt appareat si lingua iā q̄tū ī magis fama. Jā noster. sole arbitrate: h̄ nūc fatet se q̄ accusatorē fuisse: nūc v̄o beniuolū factū. Hec cū Apostropha. Ego q̄: ⁊ supuacue posite sunt: s ad hec q̄ affirmationē oñdūt p̄ter nostrā opinionē: h̄ est īnoxiā. Fac eadē vt sis porro. h̄ est ꝑseuera purgata esse. vult. n. ⁊ de futuro cautū esse: vt supra. Nā si id facis factura ve es. Nostra vtere amicitia: nō iam amore: sed amicitia. Aliter si facies. Ne egre quicq̄ ex me audies: vtꝝ egre ꝑ male: an egre ꝑ inuita. Unū hoc te moneo: vnū hoc figura oratoria dr. Qualis sim amicus: aut q̄d possim in secūda rōne. Sal. ad Jugurtā. me vim magis q; beniuolētiā experiri male. Qualis sim amicus aut q̄d possim h̄ genꝰ ꝯminatōis

Grauis Salustiꝰ Uirgil.

Salustius

Salustius minus hz amaritudinis: ꝫ plurimū ḡuitatis. ⁊ Sal. Nā vim q̄ miscōiaz eius expiri mallē.

Nihil apud me tibi defieri. p. v̄ba nutricis fuisse poeta demōstrat: petētis ꝓ ordine lōgo que sibi p̄benda sunt: vnde qꝛ tediosi incultoris generaliter hec m̄dit. Nihil apud me tibi defieri patiar: ⁊ apud dixit: ꝓ qd̄ cū vbi futura est. Defieri patiar. voluit dicere deest: ꝫ defieri dixit: vt in quo minus suscitauit: ⁊ in agis delectet auditū. Benigne p̄beat: benigne: large. h̄. n. gratius nō solū p̄bere: ꝫ benigne prebere. Cū tu satura atq; ebria eris: h̄ est ī nutricibus nō solū nō turpe: ꝫ etiā necessariā h̄ satur: ⁊ hec satura facit Noster socer videovenit: noster blādimētis dictū est.

Possim: potius q̄ inimicus periculū facias.

Phidippus: Laches: Bacchis: Meretrix.

Nihil apud me tibi defieri patiar quin quod
Opus sit benigne p̄beatur. sed cū tu satura
Atq; ebria eris puer vt sat̄ sit facito. L. noster socer
Uido veit puero nutricē adduxit phidippe bacchis
Deierat ꝑsctē. Ph. heccīe ea ē: L. hec est. Ph. nec pol
Iste metuūt deos nec has respicere deas opinor.
Ba. Ancillas dedo quo lubz cruciatu ꝑ me exq̄rere
Licz. hec res hic agit̄ pāphilo. me facere vt redeat
Uxor optet. q̄ si ꝑficio nō penitet fame. solā fecisse
Id qd̄ alie meretrices facere fugitāt. La. phidippe
Nr̄as mulieres suspectas fuisse falso nobis ī re ipsa

Uirgilius Uir. Noster eris h̄ ⁊ magis cōsuetudine dictū est q̄ integritate. vt certe ordo est. Noster socer est. ⁊ certe video aut deest vt: vt sit vt video. Deierat. deos iurat. vt maria. a. l. Aut valde iurat. si ꝓducte valde iurat: ⁊ bn̄ senē iratū p̄occupauit dicēdo: deierat sancte: ne ꝯfligeret cū meretrice ⁊ fieret fabula lōgior. Hec est imitāda. i. irati ꝯtēplatio: qꝛ dicat h̄ est quā vxori pāphilus an̄ponit. Nec pol iste metuūt deos. h̄ argumētū est nō illā v̄a iurare: sanctū: aut iusiurādū: aut metu religiosior: aut supplitio sacrilegior: aut v̄e nec religiose sunt meretrices inq̄t: nec dāt penas q̄ppe q̄ a dijs ꝯtēnant.

Uir. Tale est apd̄ Uir. Si violat̄ lucus cū vindicat̄ nō ē. Sz faciles nymphe risere sacello. Nec has respicere deos: nec merent̄ vt dijs penas referāt: ⁊ est amphibologia q̄ sensu manifesta est. Nec has r̄spicere deos opinor. feliciores sunt inq̄t q̄ hi quos dij vindicāt. Ancillas dedo quo lubet. repudiato iureiurādo ad alid̄ trāsit firmius documētū. Quo lubet cruciatu ꝑ me exq̄ret: ꝑ me: h̄ est me ꝑmittēte. Hec res hic agit̄. h̄ sic intelligendū est q̄si q̄ dicat sic agebam⁹ cū tu aduenires: aut cū asseueratōe ꝓnūciādū est: vt sit res v̄itas q̄si dicat h̄ nō. v̄ba sunt: ꝫ res agit̄. ꝓpositio eoꝝ q̄ dictura ē h̄ mō: hec res h̄ agit̄: q̄ res pāphilo me facere vt redeat vxor optet. qd̄ si ꝑfecero n̄ penitet me fame solā fecisse id qd̄ alie meretrices facere fugitāt. m̄lta Terētius feliciter ausus ē arte fretus. nā ⁊ socr⁹ bōas ⁊ meretrices honesti cupidas p̄terq̄ ꝓmulgatū est facit: ꝫ tāta causaꝝ vigilātia ⁊ rationū momēta subiungit: vt ei soli merito videat totū licere. nā hoc ꝯ illd̄ est qd̄ alibi ait. Eōe ita esse oībus comicis bonas m̄ronas facere: meretrices v̄o malas. Nō penitet fame hec figura Liptotes d̄r. min⁹. n. dicit q̄ significat. nā nō penitet me fame ꝓ eo qd̄ est magnā famā cupide acq̄siuerim significat. Nō penitet me fame: ne q̄rem⁹ q̄ h̄ meretrici ꝓdesse posset. Solā fecisse: bn̄ solā: ne nescisse officiū meretrici poeta videret. Solā fecisse. i. recōciliasse vxorē marito. Nostras m̄lieres suspectas eē: vl' ī suspitōe positas. nā eē suspectas ambiguū ē: ⁊ nūc ei⁹ partē maīfestā videm⁹. Falsa nob. ī re ipsa aut abūdat: aut cū modestia nr̄a significat. Porro hāc

nūc expiamur. porro nūc futuꝝ tēpus ostendit. nā sic iam inuenisti q̄d experiaris: ⁊ ea que restant in reliquū tp̄s: q̄ iam de p̄teritis purgata est. Hanc experiamur. i. vtamur opa eius Crimen tue vxori credidisse. crimē ꝓprie dicit id qd factū est. Cicero. Uerūtamen actā et si criminosum ius est. i. falsa in simulatiōe criminis. Crimē nūc ꝓ falsa suspitiōe. Uirg. Formidine crimē acerbat ⁊ semꝑq; odij: ꝫ crimine Drances. Infestus iuueni turno. i. ⁊ qd eū odisse: ⁊ qd se illius odio eē suspicaret Cito ab ea ꝫ ira abscedit. bñ in duab⁹ eñ ꝑsonis cā videt eē turbaꝝ: socrus et Pāphili. Profecto in hac re qd sit dissidio dignū: moraliter q̄ querēdo ⁊ discurrēdo ꝫ intulit. Dissidio diuortio. Ueli quidē hercle vt mihi sit dignū: ꝫ est nō peccauerit pamphilus. Adest qd satisfaciet ipsa i. q̄cquid ad plenaꝫ ducit purgatiōem sufficiat. An

Cicero Uirgil.

Inuenimus. porro hāc nūc expiamur. nā si cōperit
Crimini tua se vxor falso credidisse missā irā faciet.
Sin aūt est ob eā rē iratus gnat⁹ ꝙ pepit vxor clā.
Id leue ē. cito ab eo hec ira abscedet. ꝓfecto ī hac
Re nihil mali ē qd sit dissidio dignū. Phi. veliz q̄dē
Hercle. La. exq̄re. adest. qd satis sit faciet ipsa. Ba.
Faciā. Phi. quid mihi istec narras? an q̄ nō tute
Audisti dūdū de hac re: aīus meus vt sit laches ill'
Mō exple aīm vt credāt. La. q̄so edepol bachis q̄d
Mihi es pollicita tute vt ꝑues. Bac. ob eā rē vis vt
Introeā. La. atq; exple aīm his: ⁊ coge vt credant
Ba. ⁊ si scio pol his fore meū cōspectū inuisum
Hodie. nā nupta meretrici hostis est a viro vbi
Segregata est. La. at he. amice erūt. vbi quāobrem
Aduēeris resciscēt. at easd aīcas fore tibi ꝓmitto vbi
Rē ꝯgnouerit. nā illas error ⁊ te sil' suspitoe exolues
B. ꝑij pudet philōene. seq̄mi me ītro huc amice ābe
La. quid ē qd mihi mali q̄ ꝙ huic ītelligo euenire:

q̄ nō tute ipse: correptio est. nā audiuit illis explete animū. quasi dicat q̄ amare sunt ⁊ moleste. Audisti d hac re aīus meus vt sit vtꝝ: q̄ dixit manere inter nos affinitatē ꝑpetuā volo: an q̄ apud vxorē defendit adolescentē in amore meretricis. Qd mihi pollicita es tute: vt ꝑues. i. iusiurandū apud mulieres: quod mihi ista narras rep̄hensio est q̄ longoꝝ verboꝝ Lachetis. Ob eā rē ius ergo introeā. ius dicit: vt ostēdat in hac re cunctatōeꝫ suā Nam nupta meretrici hostis est. cauet etiā hoc p̄struit poeta: vt nō verisimile videat potuisse meretricē ꝯcorditer cū pelice agere. Nā nuptā meretrici. h. alia. s. inimica. At easdē amicas tibi. f. p. h. q. s. v. alie cāe sunt q̄ mulieres faciūt molestas. ⁊ he autē spectatoribus note sunt ex argumēto. Et simul suspitiōe exolues. hoc est qd supra dixit crimē nos quoq; suspitionē interp̄tati sumus exolues. Pudet philomene: pudet duo significat: siue ille peccaret quē pudet siue illa cui⁹ pudet: ⁊ familiariter tāq̄ nota ex pāphilo. Seq̄mini me ītro ambe ancillis dic q̄ sunt: Pudet philōene: ꝯscia cōis viri ⁊ pellicātis. q̄d est qd magis malim q̄ qd huic. Sēsus ꝫ est qd magis optē mihi euenire q̄ qd sil' ꝓderit etiā meretrici. sic ꝫ g̃ ītulit ꝓ nouo. mirādū ē. n. euēire potuisse: vt idē ⁊ seni ⁊ p̄ri ꝓsit qd meretrici. Quid ē qd mihi mali: qd aīcitia mihi ⁊ sibi ꝓsit: ⁊ oñdit cōe bonū sibi eē. Euenire: euenire bis subaudiēdū.

Ut gr̄az ī eo sine suo dispēdio. difficile est. n. gr̄am inire sine dāno. ⁊ mihi ꝓsit. mire qꝛ difficile ē amicū sine dāno acq̄rere: ⁊ qꝛ cū v̄o nō potuit dicere: ⁊ h̄ ipsum bonū fecit: qꝛ sine dāno. g̃ velut tria sunt: vt gr̄am ieat: ⁊ sine dāno: ⁊ nihil ꝓsit. Pā. a se segregauit. ꝓprie a meretrice segregari d̄r ab vxore disiūgi. Scit sibi nobilitatē ex ea re natā: q̄si dicat̄: ecce quā amauit pāphilus: s̄ h̄ sentire ⁊ dicere p̄ris ē. Stulta pietate magnificātis filiū: vt meū gnatū rumor est amare ⁊ ꝓpe nobilitatē dixit. nā ⁊ meretrix ⁊ gladiator nobiles dici solent. Scit sibi qd̄ minus amat ait nobilitatē ex eo: vtrū ex pamphilo an ex eo: ex ea re. i. qd̄ segregauerit a se v̄e pāphilū. ⁊ hoc est meli⁹. nā nobilis meretricis est nō timere ne alterū nō inueniat: aut nobil̄ est cognitā fieri etiā senibus. Rē natā ex p̄rocinio et amicitia senis. Gloriā ex facto: raro ī meretricibus. Et rē natā. qꝛ multa in eā cōtulit: et gloriā esse: qꝛ defendit eū apud soceros ⁊ vxorē: ⁊ qd̄ marito meretrix cōiugē reddit.

Ut gr̄am ineat sine dispēdio suo: ⁊ mihi vna ꝓsit.
Nā si est vt hec nūc pamphilū a se segregauit:
Scit sibi nobilitatē ex eo ⁊ rem natā ⁊ gloriā esse
Refertq̄ gr̄az vnaq̄ sua nos sibi opa amicos iūget

Parmeno Bacchis.

Aedepol ne meā herus esse opam deputat
Parui p̄cij qui ob rē nullā misit frustra vbi
Totū desedi diē miconiū hospitē dū expecto ī arce
Calidemidē. itaq̄ ineptus hodie dū illic sedeo vt
Quisq̄ venerat accedebā adolescēs dic dū q̄so es
Tu miconius: nō sum at calademides nō hospitē
Ecquē pāphilū hic habes. oēs negabāt neq̄ eum
Esse quēq̄ arbitror deniq̄ iā pudebat hercle abij.
Sed q̄d bacchidē ab nostro affine exeūtē video q̄d
Huic ē h̄ rei: B. ꝑmeno oportūe te offers: ꝓpe curr̄
Ad pāphilū. P. quid eo: B. dic me orare vt veniat

Aedepol ne meā herus opaz deputat pui p̄cij. In tota hac fabula s̄uus piger ⁊ curiosus īducit̄: neq̄ quiq̄ illi venit ex sn̄ia sua. Aedepol ne meā. totū a stomachate d̄r: qꝛ sic vim cū maxīa iniuria p̄senserit. Aedepol ne meā. In hac scena castropha ppl̄o exprimit̄. Deputat pui p̄cij: qꝛ sic. s. abutit̄. Deputat pui eā: q̄ deputat eā ī re nullius p̄cij ꝯsumēdā. Frustra vbi totū desedi diē. nota accusatiuo casu vsum esse. Miconiū hospitē dū expecto. memoriter ⁊ vigilāter s̄uus Miconiū hospitē ⁊ Calidemidē dixit: ne videret̄ negligētia vl̄ obliuiōe sua nō īuenisse ad quē missus est. Miconiū. h. bn̄ ondit se memorē signoꝝ ⁊ noīm vt videat̄ v̄e illusus cū opam dederit. Itaq̄ ieptus. moraliter ieptus: ⁊ īceptus q̄si ieptus. Adolescēs dic dū q̄so: verniliter Calidemidē seipsum s̄uus imitat̄: ⁊ est. Es tu Miconi⁹. nā vt tria mādata sunt inq̄rēda: tria inq̄sita sunt ordie. Oēs negabāt: bn̄ trāsit a mimetico ad diegematicō ⁊ Quēq̄ esse arbitror. i. nō puto eū esse in mūdo. Iā pudebat: sedere an īterrogare. A nostro affine. exeuntē video satis moraliter inducit̄ s̄uus dicere ab nostro affine cū domini sint nō ipsius. sic ⁊ prius est noster socer venit ꝓ pāphili socerꝝ. Exeūtē video: docte poeta mōstrat locuturā ꝑsonā. Quid huic h̄. r. rursus curiosus nihil sciturus est ex cursurus piger. Parmeno op. t. m. o. attendendū qd̄ ab initio comedie vsq̄ ad finem parmeno mittit̄ vt currat ⁊ celat̄: vt nesciat qd̄ curiose desiderat: Propere. c ad. p. facete poeta inde incipientē facit quod ille minime vult dicendo curre. quid eo. i. pā. philo. Dic me orare vt veniat. vide curiosum nō recusare laborem quo causam sciat.

Eryza

Ad te eo: non ad cōueniendum: sed domum ad te significat. Immo ad philomenam: mire tota fabula inuenit q̄obrē currat ꝑmeno. Quid rei est: totū ꝓ ꝑsona. Tua qd̄ nihil refert ꝑcōtari desine ⁊ eximie dixit: q̄si min⁹ sit iniuria ꝓhibētis interrogare q̄ interrogare rñdentis: ⁊ memēto hūc esse cui in principio nihil celauerit ꝑmeno. Nihil aliud dicā: vult rem ꝑ mandata colligere. Etiā cognosce annulū illū Myrinā: etiā aduerbiū est: vl' cōsentiētis vel reminiscētis: sed magis reminiscentis modo: sic Cicero: etiā qd̄ pene perij capella quedā ē mire facta.

Par. Ad tē. Ba. īmo ad philomenaz. par. q̄d rei est:
Ba. Tua qd̄ nihil refert ꝑcōtari desinas. par. nihil
Aliud dicaz. Ba. etiā cognosce annulū illū myrinā
Gnate sue fuisse: quē ipsus mihi oli d̄derat. par. scio
Tantū ne est: Ba. tantū aderit cōtinuo hec vbi ex te
Audierit: sz cessas: Par. mime eq̄dē. nā hodie mihi
Potestas haud data ē: ita cursitādo atq̄ ambulādo
Totū hunc cōtriui diē. Ba. q̄taz obtuli aduentu
Meo leticiā pāphilo hodie quot ꝯmodas res attuli
Quot autē ademi curas: gnatū ei restituo q̄ pene
Harū ipsiusq̄ opera perijt: vxorē quaz nunq̄
Est ratus posthac se habiturū: reddo qꝛ suspectus
Suo patri ⁊ phidippo fuit exolui. hic adeo his reb⁹
Annulus fuit initiū inueniūdis. nam memī abhīc
Menses decē fere ad me nocte prima confugere.
Anhelantem domū sine comite vini plenuz quum
Hoc annulo extimui ilico mi pāphile inq̄ amabo.
Quid exaīat⁹ obsecro aut vnde annulū istū nact⁹
Dic mihi: ille alias res ager̄ simular̄ se postq̄ vid̄o

Cicero

Scio nō audio inquit ꝫ scio Sed cessas: hoc ē tradas ⁊ q̄escis vrget aūt eū cursu. Mini me eq̄dē cesso subaudit. Ptās haud data est: cessandi. s. Ita cursando atq̄ ambulando est enim cursus ⁊ nauigātis ⁊ eq̄tantis q̄tuz obtuli aduētu meo. reliq̄ pars argumēti per Monodiam narratur. Quot cōmodas res attuli quot tam multas: sed more suo attuli. dixit ⁊ ademi. C. vt meū in quo nūc est admirā atq̄ expleā aīm gaudio. Qd̄ aūt cōmodas res: qd̄ aūt curas hec oīa admirātis sunt: vt Virg. Quis nou⁹ hic nostris. s. s. hospes. Gnatū ei restituo reddo: reddit̄ nobis qd̄ nostri cupidū ē. restituit̄ nobis cui⁹ cupidi sum⁹: bñ ergo gnatū restituo vxorē reddo: q̄si suspect⁹ suo patri: ⁊ phidippo fuit: ergo nō vnū bñficiū sed tria sunt. Exolui: narrauit tpa restituo reddo exolui. Nam memī abhīc mēses decē. mēses decē dixit: vt ⁊ recte ⁊ de hoc pepisse demōstret. Nocte p̄ma. primis ꝑtibus noctis vel p̄uate: vt vidim⁹ obscurā. Prim⁹ subvallib⁹ hur. Cōfugere anhelantē colluctatus fuerat: qd̄ domū celare volebat: qd̄ sine comite pudēdū fuerat facin⁹. qd̄ vini plenū temerariū qd̄ ānulū hēbat partū indicat. vides igit̄ his indicijs: vt virginē appet viciatā. Mi pāphile inq̄ amabo: hec blādimēta sūt muliebria. q̄d exaīat⁹ aut vñ ānulū: breuitati cōsulit Terenti⁹. Nā ingrata hec agunt̄ nō narrant̄. Ille alias res agere. sese simulare fingere: ac pro vero falsum credere: Ille alias res agere. i. simulantem aliasq̄ res agentem se fingere. pudebat enim amice de alterius stupro fateri: ⁊ ei amice quam tum deperibat.

Virgili⁹
Reddere
Restituere

Nescio quid suspicarier magis cepi pro aliquid. Nemo se fatetur: bene additū homo et narratorie. Nescio quā ex p̄dicto oīs error est natus. nā apppone nomē ⁊ nulla fabula est. Nescio quā: vel qr vere nesciebat: vel qr sic dicendū fuit ne amare illā videret. Hec tot ppt̄ me gaudia: cōclusit narrationē fabule more suo: ne hec in futuro actu expectarem⁹. Et si h̄ meretrices alie nolūt: color necessari⁹ a verisimili. scit se em̄ alibi dixisse: bonas matronas facer̄ meretrices malas meruit. Ego dū illo licitū. an meruit pamphi. Neqz ei est in rē nr̄az in rē in vtilitatē. i. ꝓcōmodo. Incōmode mihi nuptijs eueit. sic dixit quēadmod̄ male ei eueit aut bn̄ ei contingit. nuptijs d̄est ex vt sit ex nuptijs. Incōmode mihi eueit nuptijs ⁊ est ordo. icōmode mihi euenit ex. n. ⁊ incōmode ꝓ icōmodo. Factū fateor. Antipophora. hē id merito euenerit. g̊ dolem⁹ q̄ rite cōtingāt Multa ex quo fuerint cōmoda ei⁹ rō cur noua oīa fiāt. ⁊ cōtra officiū meretricis. Multa ex q̊ fuerint cōmoda ei⁹ icōmoda. equū ē ferre hoc eo tractatu vocis. ⁊ ea est equanimitate dicēdū. Que ē in adelp. Quādo eū q̄stū occeperis accipiēda ⁊ muscitāda īiuria ē adolescētis.

Nescio quid suspicarier: magis cepi īstare: vt dicat
Hō se fatetur vt in via virginē nescio quā ꝯpressisse
Dicitqz sese illi annuluz dum luctat̄ detraxisse: euz
Hec cognoui myrina in digito meo modo habētē
Rogat vn̄ sit. narro oīa hec. inde est cognitio facta
Philomenā esse ꝯp̄ssaz ab eo: ⁊ filiū inde hūc natū.
Hec tot per me gaudia illi cōtigisse letor: ⁊ si hoc
Meretrices alie nolūt. neqz ei ē in rē nr̄am: vt q̄sq̄
Amator nuptijs: letetur verū ecastor nunq̄ animū
Questi gratia ad malas inducaz ꝑtes. ego duz illo
Licitū ē vsa suz benigno ⁊ lepido: ⁊ comi icōmode
Mihi de nuptijs euenit factū. fateor: at me pol
Fecisse arbitror: ne merito mihi eueniret multa ex
Quo fuerint cōmoda ei⁹ incōmoda: equū est ferre.

Pamphilus: Parmeno: Bacchis.

Vide mi ꝑmēo ⁊ sodes: vt hec mihi certa ⁊ clara
Attuleris ne me i breue h⁹ cōijcias tp̄s gaudio
Hoc falso frui. Pa. visuz est. pam. certe ne: pa. certe
Pā. de⁹ sū si hoc ita est. pa. verū repies. pa. mane dū
Sodes timeo ne aliud credā atqz aliud nūcies. pa.
Maneo. pā. sic te dixisse opinor īuenisse myrinam
Bacchidē annuluz suū habere. par. factū. Pā. eum
Quē olī dedi ei: eaqz h⁹ te mihi nūciare iussit. ita ne
Est factū: par. ita inq̄. pam. q̄s me fortunatior:
Venustatisqz ad̄o plenior ago ne te ꝓ h⁹ nūcio q̄d

Vide mi Parmeno etiam sodes vt mihi hec: bene hec repetit. verum est em̄ vt qd̄ misere cupimus idem tardius credamus effectuz: sic in Heauton. Ego vereor magis. Mane dum: dum abūdat. Sic te dixisse opinor: miro affectu inducitur vix adduci ad credendum. Qd̄ gaudet ꝑpāhil⁹. Ita inq̄: quasi iam late passus diu: Quis me est fortunacior: ob beneficia. Veneris: cui contra inuenustus: cui contra reciderit q̄ amet.

Quid donē nescio Ut ad monitū diuinā.q.te.f.f. Nā neqꝫ in nuncio magis scire vult ⁊ qđ minus accipe Nā neqꝫ ī nūcio neqꝫ in meipso tibi boni qđ scit scio: facete agit Terētius. Quāto magis ꝑmeno curiosus est: tāto magis nesciat illa q̄ cupit. O Bacchis o mea Bacchis ꝟuatrix: bene additū est ꝟuatrix: vt mea sup̄ qđ dixit amatoris est factis vt credā facis. difficile em̄ erat credere his reb⁹ gaudere meretricē. Voluptati obit⁹: obit⁹ occursus. ob.n. significat ꝯ. ꝯ obit⁹ adit⁹ legit ⁊ volūtate obitus. Obitus sermo aduētus tu⁹: inter obitū quē casus affert: aduentus quē volūtas ⁊ destinatus locus tu mihi istuc qꝛ blandimētum magis meretricū est Nunq̄ ante hūc diē meis oculis eaꝫ q̄ nossem viderā: hoc est nunq̄ sic viderā vt eam nossem. qđ nossem. i. qđ memissez qđ scirē ac per ꝟ nunq̄ viderāt: vt alibi. Nō equidez istuc. Dic verū: bn̄ instanter ex meretrice q̄rit q̄d đ forma vxoris sentiat. Scit. n. hāc iudicē eē pulchritudinis. posse vel qđ femina: vel qđ emula. Nūc q̄d nūc aliq̄d acuendū. ꝯ q̄d adeo mutito: vel tenui dicto nō fieri. Hoc itidē vt in comedijs: mire q̄si hec comedia nō sit: ꝟ ꝟitas Aut deest alijs: vt ī comedijs deest sit. Oīa oēs tibi resciscūt. in fine. n. comedie nihil nūq̄ celari solet. Hic quos par fuerit: ꝟ in hac comedia aut ī hac re. rescire est recognoscere ⁊ vix inuenire qđ q̄s nescierit. Neqꝫ resciscēt: neqꝫ resciēt. resciscūt ad quos ꝑtinēt: ⁊ resciscūt que nesciūt que negligūt: ⁊ resciemus ex alio scimus etiā per nostrā opinionē. Heccine licet ne me scire ex te: ridicule instat scire ignorat: vt Parmeno. Egon hūc ab or. m. ꝟba sunt cogitātis. Ego hūc ab. o. m. ideo eclypticos loquit. Nescis ꝑmeno: addit stimulos curiositati ei⁹

Donē q̄cq̄d nescio. Par. at ego scio. Pā. q̄d. P. nihil
Em̄. nā neqꝫ ī nūcio: neqꝫ ī meipso boni q̄d sit scio.
Pā. Egon te q̄ ab orcho mortuū me reducē in lucē
Feceris. sinā sine munere a me abire: ah nimiū me
Ingratū putas: sꝫ bachidē eccā vidō stare añ hostiū
Me expectat: credo adibo. B. salue pāphile. P. o
Bacchis o mea bacchis ꝟuatrix mea. Ba. bn̄ factū
Et volupe ē. Pā. factis vt credā facis ātiquāqꝫ adō
Tuā venustatē obtines vt voluptati obitus sermo
Aduētus tuus quocūqꝫ adueneris semꝑ siet. Ba.
At tu ecastor morē ātiquū ac igeniū obtines vt vn⁹
Hoīꝫ hō te viuat nusq̄ q̄sq̄ blādior. P. ah ah he tu
Mihi istuc. Ba. recte amasti pāphile vxorē tuā. nā
Nunq̄ ante hāc diē meis oclis eā q̄ nossem viderā
Perliberalis visa est. Pā. dic verꝫ. ba. ita me dij amēt
Pāphile. Pā. dic mihi haꝫ reꝫ nunq̄d dixti iā patri
Ba. nihil. pā. neqꝫ op⁹ est adeo mutito. Ba. placet
Nunc fieri hoc itidem vt in comedijs oīa oēs vbi
Resciscūt hic quas par fuerat resciscere sciūt. quos
Aūt nō scire equū est neqꝫ resciscent neqꝫ scient.
Immo etiā q̄ hoc occultari posse facilius credas.
Dabo myrina ita phidippo dixit iureiurādo meo
Se fidē hūisse ⁊ ꝑꝑea te sibi purgatū. pā. optie est.
Speroqꝫ hāc rē euēturā nob̄ ex snīa. Par. here lꝫ ne
Me scire ex te hodie q̄d sit qđ feci bōi: aut q̄d istuc

Rescisceré

Immo vero scio nec hoc imprudēs feci. Recte. paruum em̄ benificij meritū si ab īpruden-
te p̄stitum videat. Temere quicq̄ Parmenonē p̄tereat: quod interdum nō temere p̄tereat:
quod habet faciendi necessitatē. Temere quicq̄ Parmenonē p̄tereat: sibi ipsi hoc dicit: ⁊ se
nominat: vt degenerēq; Neoptolemū narrare memēto. Et age nūc Phormionē qui volet
lacessito. Temere quicq̄ vtr̄ hoc dicit nō temere neq; īprudētiā gerit quicq̄d vtile. An hoc
dic̄ nihil pōt trāsire temere qd̄ vtile factum est: qui me in gr̄am sui habz. An quicq̄ pāphilus p̄tereat temere: ita vt nō remuneret bonū factū p̄menonis: qd̄ sibi vtile fuerit: Cōuenit hoc dictū meretrici abeūti: Feci imprudēs q̄ sciens ante hunc qr̄ nō cōuenit seruo sciente recte facere: bn̄ addidit īprudēti sibi euenisse: vt bn̄ faceret quod prudēs nūq̄ fecerit. Imprudēs q̄ sciens Antitheton s̄m. nam īprudēti sciētē reddit nō prudentē.

Est qd̄ vos agitis: P. nō licet. P. tn̄ suspicor ego
Hūc ab orcho mortuū quo pacto. P. nescis p̄meno
Quātū hodie p̄fueris mihi: ⁊ ex quāta erūna me
Extraxeris. Par. īmo v̄o scio: neq; hoc īprudēs feci
P. Ego istuc satis scio. P. an temere q̄cq̄ p̄menonē
Pretereat quod facto vsus sit. P. sequere me intro
Parmeno. P. sequor equidē. plus boni feci hodie
Imprudēs: q̄ sciens ante hunc diem vnq̄.
Ualete ⁊ plaudite. Calliopius recensui.

Acta ludis Romanis. L. Postumio
Albino L. Cornelio Merula edilibus
curruliby. egere Ambiuy Turpio L.
Attilius Prenestinus. Modulauit
Flaccus Claudij tibijs imparibus.
tota greca Apollodori epodicazomenos.
Facta. iiij. C. Fannio. M. Ualerio cōsu.

Calphurnius brixiensis Marco Aurelio viro preclarissimo salutem.

Constat antiquos scriptores Marce Aureli qui disciplinaꝝ oīm multa ⁊ varia cognitione predicit erant aīm magis pro virili intendisse: ad edendum sua: q̄ ad interpretandū alioꝝ scripta: qd̄ in altero plus laudis: in altero vero pene plus laboris ⁊ minus fauoris assequerentur. Fuere tamen nōnulli: qui viam quandaꝫ perutilem: ⁊ compendiosam tenentes: ea que abstrusa tantuꝫ videbantur cōmode ⁊ breuiter explicuerunt: qua in te Varro togatorum oīum eruditissimus: vt in omībus precipuam meruit laudem: qui omīs antiquitatis ⁊ latine lingue indagator acutissimus: nōnulla que poetas paucis intellecta credidit: summa cuꝫ diligentia inuestigauit cuius operis pars: vtinaꝫ ad nos non sic īmunita ⁊ ad nihil ferme redacta ꝑuenisset: hunc secuti alij. sed ꝑmutato ordine vtpote qui totum opus interpretandum susceperunt: inter quos Aelius donatus grāmaticoꝝ peritissimus principatum mihi obtinuisse videtur: de quo vt paucis absoluam: si meum requiras vt consueuisti iudicium hic est solus qui nobis viam qua Terentij Comici sensus omīs Plautinam dicendi cōsuetudinem: ceterorūq̄ comicoꝝ si extarent ꝑciperemus: non tam accurate q̄ discrete aperuit in eo est summa dicendi breuitas cuiuslibet partis que ad artem spectat summa examinatio: adde q̄ in vi ⁊ significatione vocabuloꝝ exponenda tantus insurgit vt eius enarratione nihil expressius sit aut significantius. ea, eñ tantūmodo attingit: que ad operis interp̄tandi expositionē faciunt: in eo nihil est superfluū nihil verbosum. Qua in re etatis nostre hoīes non possum non vehemēter admirari: qui inclusi scribentes nil aliud edere festināt q̄ cōmentatiūculas quasdam in quibus que abstrusa sunt ⁊ interp̄tatione non parua indigerent: sicco vt fertur pede pretereunt. in rebus vero leuioribus ac facilioribus hunc ⁊ illū auctorem in testimoniū adducentes: multa scisse multaq̄ lectitasse videri volunt. Est qui ineptiolas quasdā in epistolam sapphus edidisse gloriat: alter in Priapeia Maronis: aut in Tibulum. de his nihil loquor qui tantum pauca ad moduꝫ obscura colligunt. Illud sane minime ferendum: qd̄ noui quidam impressores nuper inceperunt: qui vt volumibus suis gratiam ⁊ auctoritatem acquirant ⁊ eo pluris vendant: falso preclarissimoꝝ viroꝝ nomina quibusdā insulsissimis nugis inscribunt: vt his qui in Lucanū verbosissimas expositiones ⁊ eijciendas impressit: quas sub nomīe Omīboni viri integerrimi ⁊ eruditissimi preceptorisq̄ mei amātissimi non tam temere q̄ sacrilege edidit. mone certe Omīboni meorant: obsecrant: vt illum a tanta cōtumelia vindicez. nōne ego Omībonū intus ⁊ in cute noui: nunq̄ has ineptias effudit īmo tanti viri animꝰ a nulla re magis alienus erat: q̄ ab huiuscemodi cōmentatiūculis pauloante illius interitum Vicentia discedens: Bononiā sum ꝓfectus: necdum ad aliquid tale animū intenderat: verum odio insectabatur: detestabatur mirum immodum huiuscemodi hoīes qui auctores antiquos ineptis cōmentatōibus coinq̄narent. Quis illaꝫ de Georgio trapezuntio falsaꝫ ferat inscriptionē? quis cōmētariolos in Ciceronis Antonianas editos ab hoc p̄stantissimo rhetore putet? non possuꝫ nisi risu soluto opusculū illud de magistratibus inspicere: qd̄ Lutio Fenestelle qm̄ ⁊ is de magistratibus scripsit: sed non extat asscribitur. piget plura de his referre: sed hos cuꝫ sua ignorantia relinquamꝰ. Sequamur potius Donatum celeberrimū expositorē: in quo ⁊ si non parua iactura facta est q̄ multa sint loca manca adeo ⁊ corrupta vt ad integrum redigi non possint: maiori tamen ex parte sui ad nos ꝑuenit: ⁊ in multis nostro fortasse labore factus integer ⁊ emendatior multis studiosis magis q̄ antea proderit. Insuper anno notiūculas quasdā perbreues in Heauton. te potissimū: quē plurimi facio adhortāte adiūxi: quas me ex tempore dictante Antonius moretus Brixiensis adolescens eruditissimus

exscripsit: qui vt sane de litteris latinis benemeritus est: he vt vnacum Donato diligenter imprimerentur curauit. nullius autem iudiciuz secutus sum. quippe cum nemo adhuc: id qd ego ausus fuerī: nec id possuz dicere qd Donatus. Ego ad hesionez sequor qui recte intellexerit Terentium. non ignoro tamen indoctos quosdam pedagogos non metum probaturos opusculum quod eorum natura sit insolens: et vt Fabius ait: peritis cedere dedignantur. sed sat erit Marce si id a te comprobari sensero te em̄ tanti ꝛ merito facio. quanti Uarronem illam prisca etas. nam preter summam que in te est doctrinaz. quis illud conticescat. quantus in re Pu. Ueneta vir sis ꝛ habearis. ꝛ quo gradu ac potius cursu ad summa queqz ascendas. quicquid igitur id est a Calphurnio tuo pro munusculo accipe. donec te maioribus muneribus vt par est onerem, Uale decus litterarum.

P. Sex. Terentij Afri: cum Aelij Donati grammatici exminata interpretatione s[illegible]. Insuper addita est calphurnij in heautontimorumeñon Terentij accurata expositio.

Prefacio quedam.

Natus in excelsis tectis carthaginis alte
Romanis ducibus bellica preda fui.
Descripsi mores hominū: iuuenūqz senūqz:
Qualiter et serui decipiant dominos.
Quid meretrix. quid leno. dolis cōfingat auaris:
Hec quicūqz leget. sic puto. cautus erit.

Lepidas elegantesqz Terentij Comedias cum donati interpretis cōmentario iuxta fidele Calphurniane castigationis exemplar. doctrinā studiumqz Calphurnij Hieronymo Bononio enixe cōmendante. Johānes fabri probatissimus librarie artis exactor summa confecit diligētia. Lugduni Anno christi. M. cccc. lxxxx. die vicesima octaua Maij.

cf RE III 1364.37

Hunc librum Gualterus Amelung
Romae a. 1893 donavit Ricardo Wuensch,
e Wuenschii bibliotheca novo involucro ornatum
Josephus Kroll Gunthero Jachmann
viro de Terentio optime merito gratulaturus
L annos feliciter completos muneri dedit
Coloniae Agr. a. 1937.

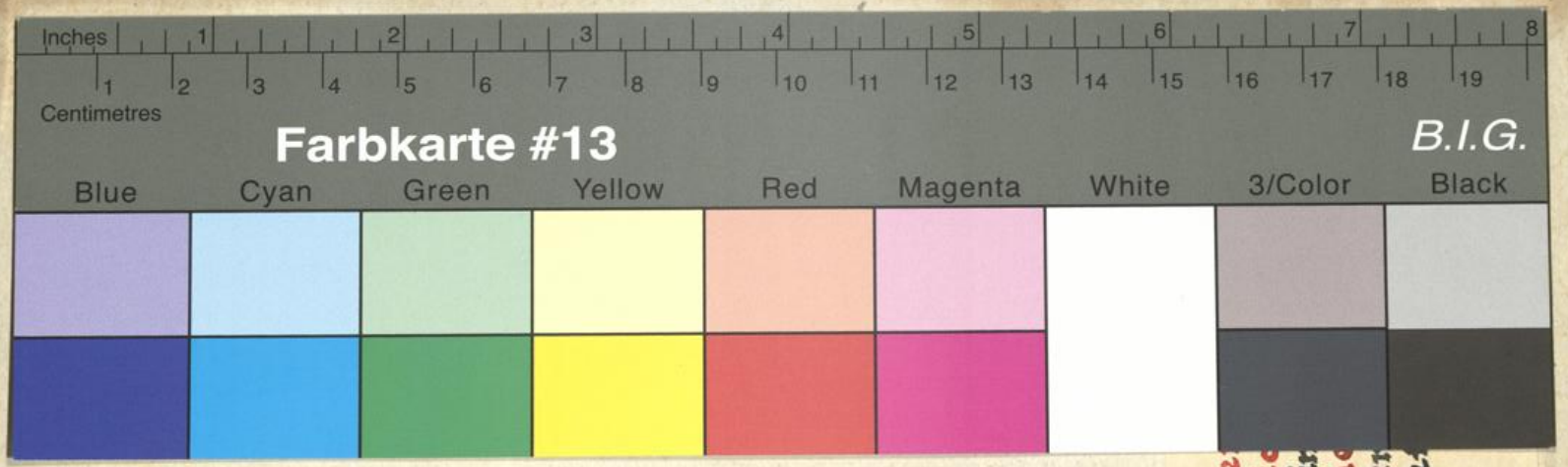
Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

Grauskala #13
C
Y
M
B.I.G.
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Hunc librum Gualterus Amelung
Romae a. 1893 donavit Ricardo Wuensch,
e Wuenschii bibliotheca novo involucro ornatum
Josephus Kroll Gunthero Jachmann
viro de Terentio optime merito gratulaturus
L annos feliciter completos muneri dedit
Coloniae Agr. a. 1937.

